

jabir.abbas@yahoo.com

jabir.abbas@yahoo.com

jabir.abbas@yahoo.com

jabir.abbas@yahoo.com

هو المالك
صار له بعد ما كان لغيره
في شهر جمادى الاولى من
١٣٤٢ وانا لمجانة الفاني
محمد بن مهدي الحسيني اللواتي

تاسیس ۱۳۰۲
۱۶۰
۱۳۲۷۵۴

jabir.abbas@yahoo.com

[illegible]

210 AC

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم

کون رسالتی که از هر وجه مشهوره افواه حاملان این عالم و بامضامین معاصره و قدس است
شاید * معضلات انوار براس است که مراد منوره و ضرایح مطهره انبیاء و اوصیا
علیهم الصلوٰه و الطبیٰه و الشفا و ارشاد فرمای عرش اعظم گردانند و شهبان
نباشی که در پر وازمحتاج قبول صدقه مضبوط و مامول نماید * عالم الابرار و ابرار
که از نزار اعیان عزیزان درگاه عرش در جبین شهبان صدق و ابرار و دماوند
و شهبان صلواتی که عطسه نمای شام ساکنان مجامع قدس گردد * شام مشهور
و در وضع معبر سید انبیاء و زید اصفا * محمد مصطفی و آل بیت الشکر که مرغ دغا
که نامه درودشان بر ناله اقبال نکند * برکنکر عرش اجابت نشسته
و پیکر عیانی در دفعه مبتدا قبول داده نفاخه * ناز و کلا بستان بر بازو
عبدی بنده * صلوات الله علیه علیهم ما دام الصلوٰه علیهم و در بطن
الجاب الدعوات * و زبانه و سبله لبیل الشفادات اقامه بکمال ممانه خانه
ز اب فلام المؤمنین (محمد باقرین محمدن) حشره الله تعالی موالیها القبتین فی
بصیر صبر بر * برضه صبر بر خیر صبر بر صبر نماید * که چون بمقتضای اخبار
و احادیث بشارت و رسول مختار و ائمه ابرار و صلوات الله علیه علیهم اجمعین
از اعظم عبادات و اشرف خیرات است * و در هر عمل و غایت اذاب ماثوره و الفاظ

منقول

مقدمه

منقوله از ائمه هدی صلوات الله علیه موجب بر قبول و قرب وصول بمأمولی
کرد * و اکثر کتب که در ذرات صنف کرده است بلغت عرب البغی و غریبه
و اکثر خلفا از ان بهره کامل و مختصر شامل نیست * و بیستای از ذرات مظلون
از است که از البغیاء علماء و صلوات الله علیه است * و ذرات منقوله بشارت
ائمه اطهار علیهم السلام بنظر این فاصه و سید بود که با وجود انها بر ذرات موفقه
علما احساج نبود * خواست رساله البغی نماید که مقتضی باشد بر ذرات
و ادعیه و ادائی که با سنان معبره از ائمه در صلوات الله علیه اجمعین منقول
کرده است * و ضمایل و اذاب هر یک را بلغت فارسی ترجمه نماید که نااکثر
شبهت این دوا ازین رساله و اذاب بهره مند گردند * و اطلاع بر فضایل و اذاب
موجب بر رغبت ایشان گردد * شاید این مجرم را بمقتضای حدیث شریف
(الذال علی الجحیم کما علمه) بهر از ثواب ایشان خالص شود * مامول از برادران
ایمانی که باین کتاب بفضل الابواب علی سنانا که در هنگام مطالع ذرات
این غریب بخار و عشا از دعای خیر فراموش فرمایند * و بر سهو و خطای نظر و
نویسنده نباشد * و این رساله را مستحق گردانند به تحفه الزمان
و مرتب داشت بر مفسر و دوازده باب خاتمه

(اما مقدمه)

(بر در بیان اذاب سقر است) چون در کتاب حلیه الشیخین اخادش از استغوا
استغناء نموده ایم * و بعد از این در ذرات مخصوصه بشارت و اذاب مذکور
خواهد شد * و در اینجا کتب بسیار با بجه سیدان طایر و علی المرتضی و اوصیاء
و غیره در کتب مزبور ازاد نموده اند * اما بیکد از رساله خالی نباشد از آنچه از این
بان احساج میباشد * فرموده اند که چون ازاده خروج بسفر داشته باشی بر او
آن است که در و زده بداری در و زجه شایسته بجهت و احسان نمازی و در و زده
از برای برین رفتن * چنانچه مردیست از حضرت صفای که هر که ازاده سفر نماید
که سفر کند در و زده شنبه که اگر سنگی از کوهی ببرد در و زده شنبه هر چه بخورد
از اینجا خود که بار و زده شنبه که آن روز نیست که خصلت ازیم که در ازین و زده

برای

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ وَلَاحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ
وَالصَّادِقِينَ عَزَّ اللَّهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ طَهِّرْهُ فَلَئِي
وَأَسْرِجْ بِهِ صَدْدِي وَتَوَرِّهِ فَلَئِي اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي نُورًا وَطَهْرًا
وَجَرًّا وَنِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَأَقِمْ وَعَاقِلِي وَسَوِّمْ وَمِنَا خَافَ وَأَخَذَ
وَطَهَّرْ فَلَئِي وَجَارِجِي وَعِظَافِي وَدَمِي وَنَفْسِي وَنَفْسِي وَنَفْسِي مَا أَفَلَيْتَ
الْأَرْضَ مِنَ اللَّهِمَّ اجْعَلْهُ لِي شَهِيدًا يَوْمَ حَاجَتِي وَتَقَرُّي وَفَاقِمِ الْيَتَامَى
وَالْيَتَامَى يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

پس جمع میکنی اهل خود را از خود و در رکعت نماز میگذاری و از خدا بجز خود را استول
بمنافی و ابداً الکریم بخوانی و حمد و ثنای الهی بخجای آوری و صلوات بر حضرت رسول

وال

وَالْوَصْلَ إِلَى اللَّهِ عَلَيْهِ مَوْفِقِي وَمَبْنُونٌ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْوَيْسُ وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَمَنْ كَانَ
 مِنِّي يَسْبِي الشَّاهِدَ فِيهِمْ وَأَعْلَابِ اللَّهِ أَعْظَمْنَا حِطْهُ الْإِيمَانِ وَخَطْ
 عَلَيْنَا اللَّهُ أَجَلَنَا فِي رَحْمَتِكَ وَلَا تَنْسَلْنَا فَضْلَكَ يَا إِلَهَ الْوَيْسِ
 اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَاءِ الشَّرِّ وَكَأَبِ الدُّغْلَابِ وَسَوْءِ النَّظَرِ فِي الْإِهْلِ
 وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَوَجُّهُ إِلَيْكَ هَذَا
 التَّوَجُّهُ طَلِبًا لِرِضَايَكَ وَتَعَرُّيًا إِلَيْكَ قَبْلَ حُجَّتِي مَا أَوْقَلَهُ وَارْجُوهُ فَيْكَ
 وَفِي وَبِلَاءِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

واکرخواهی کیو

الْقَهْرَ إِنِ خَرَجْتَ فِي وَجْهِهِ هَذَا بِلَا نَفْسٍ مِنِّي لِعِزِّكَ وَلَا رَجَاءَ بَادِي
وَلَا أَلَا نَيْكَ وَلَا نَفْخَ أَتَمَكِلُ عَلَيْهَا وَلَا جَلَّةُ أَرْجَحُ إِلَيْهَا الْأَطْلَبُ ضَلَاةَ
وَأَيْتَاءَ وَحَمَلًا وَنَعْرَضًا لِلثَوَابِ وَسُكُونًا إِلَى حُسْنِ عَائِدَتِكَ وَأَنْتَ
أَعْلَمُ بِمَا سَبَّوْنِي فِي عِلْيَاكَ فِي وَجْهِهِ مَا أَحْبَبْتُ وَأَكْرَهُ الْقَهْرُ أَصْرِفْ عَنِّي
مَعْنَادَ كُلِّ بِلَاءٍ وَمَنْقُصَ كُلِّ لَذَائِعٍ وَابْسُطْ عَلَيَّ كَفَّامِينَ حَسَنَاتِكَ وَ
لُطْفًا مِنْ عَقُولِكَ وَحِزْرًا مِنْ خِيَلِكَ وَسَعَةً مِنْ زُفُوفِكَ وَمَتَاعًا مِنْ
نِعْمَتِكَ وَسِجَاعًا مِنْ مَعْنَاكَ فَإِنَّكَ وَفِي لِي بِأَنْتَ فِيهِ جَمِيعُ فَضَائِلِكَ عَلَى
مُوافَقَةِ هَوَايَ وَخِفَةِ أَهْلِي وَإِدْفَعْ عَنِّي مَا أَتَدْرُ وَمَا لَا أَتَدْرُ عَلَى شَيْءٍ
مِمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَاجْعَلْ ذَلِكَ خَيْرًا لِي لِأَخْرَجَنِي مِنْ أَسْأَلِكَ
أَنْ تَخْلُقَنِي فَخَيْرَ خَلْقٍ وَرَأَى مِنْ أَهْلِ وَمَالٍ وَإِحْوَانٍ وَجَمِيعِ خِرَاتِنِي

بافضل

بِأَفْضَلِ مَا تَخْتَفِ عَلَيْهِ شَأْنِ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَحْبِيبِ كُلِّ عَوْرَةٍ وَحِفْظِ كُلِّ مَجْبَعَةٍ
وَمَنَامِ كُلِّ نَفْسٍ وَدِفَاعِ كُلِّ سَيْفَةٍ وَكَفَالَةِ كُلِّ مَحْذُورٍ وَصَفِّ كُلِّ مَكْرَهٍ
وَكَأَلِ مَا تَجْمَعُ لِي بِإِذْنِ الرِّضَا وَالشُّرُوفِ الثَّنَاءِ وَالْآخِرَةِ ثُمَّ ارْزُقْنِي ذِكْرَكَ
وَشُكْرَكَ وَطَاعَتَكَ وَعِبَادَتَكَ حَتَّى تَرْضَى وَتَعْبُدَ الرِّضَا اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْتَوِدِعُكَ الْيَوْمَ دِينِي وَنَفْسِي وَمَالِي وَأَهْلِي وَذُرِّيَّتِي وَجَمِيعَ إِخْوَانِي
اللَّهُمَّ احْفَظْ الشَّاهِدِينَ وَالْفَائِزِينَ اللَّهُمَّ احْفَظْنَا وَانْتَظِرْنَا
اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي جَوَارِكَ وَلَا تَنْسِنَا فِي نِعْمَتِكَ وَلَا تُغَيِّرْ مَا بَيْنَنَا مِنْ

و مر و پست که هر که خواهم منوبته سغری شوی در و فنی که سفره دانوشه
کرهت دارد با انچه می خوت داشته باشی من پیش از منوبته شدن بخوان
سوره حمد و فل عوذ بر بنی التاسر و فل عوذ بر بنی النسل و آیه الکرسی و سوره انا
الله و انا الیه راجعون و از آنکه از قلعه و از داخل عزان و اجهن

لَتَن فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخَلْقِ الْإِنسَانِ الْبَلِيِّ وَالنَّهَارِ الْأَوَّلِي
الْأَوَّلِ الْبَلِيِّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ قِطًا وَفَعُولًا وَعَلَىٰ جُوهِهِمْ وَمِثْقَلُونَ
فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَفْتَ هَذَا بِإِظْلَامِنَا لَكَ فِتْنَةً عَذَابِ
النَّارِ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن ذَلَّلْتَ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ
رَبَّنَا إِنَّا أَسْمِعْنَا مَثَلًا بَابِنَا دِيًّا لِلْإِيمَانِ أَنَا مَنُورٌ بِكُمْ فَأَمْسَا رَبَّنَا
فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّصْنَا مَعَ الْبَرِّ رَبَّنَا وَ
إِنشَاءً مَا وَعَدْنَا عَلَىٰ رَسُولِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ يُنْفِخُ فِي الصُّمُورِ إِنَّكَ لَا تَخْلُقُ الْمُنْجَا

بیا از سفر مستوفی

اللَّهُمَّ يَا بَصُولَ الصَّائِلِ وَيَغْدُزِيكَ بَطُولُ الطَّائِلِ وَلَا حَوْلَ لِكُلِّ دَائٍ
 حَوْلِ الْأَبَلِكِ وَلَا قُوَّةَ بَيْنَا زُهَادٍ وَقُوَّةِ الْأَمْنِكِ بَصْنُونِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ
 خَيْرُكَ مِنْ بَرِيَّتِكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَخَيْرُهُ مِنْ سُلَاكِكَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِمُ وَالْأَفْئِدُ شَرُّ هَذَا الْيَوْمِ وَضَرَهُ وَارْتَفَعِي خَيْرُهُ وَ
 بَهْمُهُ وَأَفْضَلُ فِي مَقْصَرٍ فَإِنْ جَسَلَ الْعَافِيَةُ وَبُلُوغِ الْحَبْتِ وَالظَّافِرِ إِلَّا
 وَكَهَابُهُ الطَّاعِيَةُ الْعَوْبَةُ وَكُلُّ ذِي قُدْرَةٍ عَلَى إِذْ بِهِ حَتَّى أَكُونَ فِي حَيَّةٍ
 وَعَصِيَّةٍ وَتَغِي وَبَدِّلِي مِنْهُ مِنَ الْخَافِ وَالْمُنَا وَمِنْ أَعْيُنِي مِنْهُ بَرَّاحِي لَا
 يَصُدُّني صَادٌّ عَنْ الْمُرَادِ وَلَا يَهْلِكُني طَارِفٌ مِنْ أَدْرِ الْعِبَادِ إِنَّكَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ السَّمْعُ الْعَصْرُ

پس رداع کن اهل خود را و بر تن خود زخا نه ایست و نبی حضرت فاطمه صلوات الله
علیها و آلیها و سوره حمد را از پیش رو و از جانب راست و از جانب چپ بخوان و
همچنین ابی الکسر را از سر جانب بخوان و بگو

اللَّهُمَّ إِلَهَ الْبَرِّ وَجَهَتْ وَجْهِي وَعَلَيْكَ خَلَعْتُ أَهْلِي وَمَالِي وَمَا
 تَوَلَّيْتَنِي وَمَلَّيْتَنِي بِكَ فَلَا تَحْبِسْنِي بِأَمْرٍ لَا تُحْبِسُ مِنْ أَدَاةٍ وَلَا
 يُصْغِقُ مِنْ حَيْضَةٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْظِنِي فَمَا يَغْنُ عَنْهُ
 وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي بَارِئًا مِنْ خَيْرِ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ بَاعِنِي مَا تَوْجَّهْتُ لَهُ وَبَاعِنِي
 إِلَى الْمُرَادِ وَتَحَرَّرْ عِبَادَكَ وَبِلَادَكَ وَارْزُقْنِي بَارَةً بِتَيْكَ وَوَلِيَّةً
 أَمِيرًا لِمُؤْمِنِي وَالْأَمْنَةَ مِنْ ذُلِّهِ وَجَمِيعَ أَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 وَمُدَّتِي بَيْنَكَ بِأَمْعُونَةٍ فِي جَمِيعِ أَوَالِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي وَلَا إِلَى عَجْزِي
 فَكَيْلٍ وَاعْظَبْ وَرَوْدِي فِي الْقَوْمَى وَاعْظِرْنِي فِي الْأَجْرَةِ وَالْأَوَّلَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَ نَجْوَةِ الْبَلَاءِ

وَبَارِكْ لِي

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَأَلْجَأْ ظَهْرِي إِلَى

اللَّهِ وَتَوَضَّأْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ رَغْبَةً مِنَ اللَّهِ وَرَغْبَةً إِلَى اللَّهِ وَلَا تَجْعَلْ لِي

مَنْجَا وَلَا مَقَرَّ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَى اللَّهِ رَبِّمَا مَثَلِيكَ بَابُ الدُّنْيَا وَمَثَلِيكَ

بَابُ الدُّنْيَا لَا تَنْتَ إِلَّا بَابِي يَا خَيْرَ الْبَابِ الْأَنْتَ وَلَا تَصْرِفْ لِي

الْأَنْتَ عَرَبِيَّارُكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَتَعَدَّدَتْ

أَسْمَاؤُكَ وَعَظُمَتْ أَعْوَانُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ

پس بدو رسلی کرد و اب شد است که هر که از خانه خود برود و در درج و این

دعا بخواند بلائی با او نرسد تا شام تا بخانه خود برگردد و هر چه را که در شام بخورد

و این دعا بخواند بلائی با او نرسد تا صبح تا بنزد خود برگردد و پس بخواند سوره قل هو الله احد

باز ده مرتبه سوره انا انزلناه و ایه الکرمین سوره قل اعوذ برب الناس قل اعوذ برب

الناس قل اعوذ برب الناس قل اعوذ برب الناس قل اعوذ برب الناس قل اعوذ برب الناس

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْرَبْتُ بِهَذِهِ الصَّلَاةِ سَلَامَةً وَسَلَامَةً

سَقَرِي وَمَا بَعِيَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَاحْفَظْ مَا بَعِيَ وَسَلِّبْنِي

سَلَامًا مَبْعِي وَبَلِّغْنِي وَبَلِّغْ مَا بَعِيَ بِإِلَافَةِ الْحَسَنِ الْحَسَنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَكْبَرُ الْكَرِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ

السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ

رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالحمد لله رب العالمين وصلى

الله

الله

الله

الله

الله

الله

الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَارًا مِنْ كُلِّ جَانٍ

عَبِيدٍ وَمِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ بِسْمِ اللَّهِ دَعَاكَ وَبِسْمِ اللَّهِ حَرَسْتُكَ اللَّهُمَّ

إِنِّي أَقْدِمُ بَيْنَ يَدَيْ شَيْطَانِي وَتَحْلِي بَيْنِي اللَّهُ وَمَا شَاءَ اللَّهُ فِي سَفَرِي

هَذَا ذِكْرُهُ أَمْ يَسْبِقُهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ عَلَى الْأُمُورِ كُلِّهَا وَأَنْتَ

الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا

وَأَطْوِلْنَا الْأَرْضَ وَسَبِّرْنَا بِمَا فِيهَا بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ

اصْلَحْ لَنَا ظَهْرَنَا وَبَارِكْ لَنَا فِيهِمَا وَرَفِّقْنَا وَفِيْنَا عَذَابَ النَّارِ اللَّهُمَّ

إِنِّي أَخُوذُ بَيْنَ يَدَيْ سَفَرِي وَكَأَنَّ الْمُنْقَلَبِ وَسَوْءَ النَّظَرِ الْأَهْلِ

وَالنَّالِ وَالْوَلَدِ اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضْدِي وَنَاصِرِي اللَّهُمَّ أَطْفَعْ عَنِّي نَبِيَّ

وَمُسْنَدَهُ وَاصْبِرْ فِيهِ وَأَخْلَفْنِي فِي أَهْلِي وَخَيْرٍ وَلَا تَحُولْ وَلَا تَوَفَّ

اللَّهُمَّ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

وَبَاخُوذُ بَرْدًا عِشًا أَزْجِبُ دَرْجَتِ بَادَامُ سَلُجُ بَدْرُ سَلُجُ دَرْجَتِ رِبْدِ رِبْدِ

أَزْجِبُ دَرْجَتِ رِبْدِ رِبْدِ رِبْدِ رِبْدِ رِبْدِ رِبْدِ رِبْدِ رِبْدِ رِبْدِ رِبْدِ رِبْدِ رِبْدِ

وَلَمْ تَوْحِدْ لِقَاءَهُ مَدِينِ قَالَ يَحْسَنُ وَبَيْنَ أَنْ يَهْدِي سَوَاءَ السَّبِيلِ

لَنَا وَرَدَّمَا مَدِينِ وَجَدَ حَلَبَ أَمْنَهُ مِنَ النَّاسِ يَهْوُونَ وَوَجَدَ مِنْ

دُونِهِمْ أَمْرًا بَيْنَ نَدْوَانِ قَالَ مَا خَطْبُكَ قَالَ لَا تَسْفِي حَتَّى يَصْدِرَ

الرِّجَاءُ وَأَبُونَا سَجَّ كَبِيرُ قَتْلَى لَهَا شَمُ تَوَلَّى إِلَى الْبَيْتِ فَقَالَ رَبِّ

إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقَبِلْ فَجَاءَتْهُ أَحَدُهُمَا مَبْعِي عَلَى سَجَابِ

فَأَمَّا إِنْ أَبِي يَدْعُوكَ فَيَجِبْكَ أَبْرًا مَا سَفَعْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَفَصَّ

الله

الله

الله

الله

الله

الله

الله

الله

مُتَكَلِّمَاتُ مُسْتَفَافٍ

۱۰

عَلَيْهِ الْعَصْرُ فَإِنْ لَا تَخَفُ تَجُوزُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَإِنَّ أَحَدَهُمَا
بِأَبْنَاءِ شَاجِرَةٍ إِنَّ خَيْرَ مَنْ اسْتَأْجَرَ الْعَبْدُ الْأَمِينُ فَإِنْ لَمْ يَأْتِ
أَنْ تَكُنْ أَحَدُ بَنَاتِي هَاهُنَ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي بِمَا فِي حِجْحِ قَارِئِ
أَتَمَمْتُ عَشْرًا فَيَزِيدُكَ وَمَا أَزِيدُكَ أَشَقَّ عَلَيْكَ تَحِيْلُ فِي إِتْنَاءِ
اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ فَإِنَّ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيْمَانُ الْأَجَلِ تَصَبُّتِ
فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَيَّ مَا نَقُولُ وَكَبُلُ

ایمن کرد اند خدا او را از هر سبع درنده و از هر دزد ظلم کننده و از هر حیوان
صالحی هر ناچایانه خود برگرد و با او باشد هفتاد و هفت ملک که طلب
امرش کنند برای او تا برگردد و عصا را بگذارد و نه با سفر مرز و کسر
بضرورت بر دوش بفرماید و بگوید

مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
اللَّهُمَّ إِنِّي رَجَوْتُ رَحْمَتَكَ وَخَشَوْتُ عَذَابَكَ وَأَرْجُو عِلْمَكَ

وشت است که با عمامه بپوشد و روی و سر عمامه در درجت بکشد و بی بدست
که از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که فرمود که من ضامنم برای کسی که بر
دود باز آید سفری و بخامد را در درجت بپوشد باشد تا بکشد و از اسب پی
از در غری شدن و سوختن و قد دی از ترب حضرت امام حسین علیه
با خود بردارد و در وقت بر دوش بکشد

اللَّهُمَّ هَذِهِ طَبَقَةٌ قَبْرِ الْحَبِيبِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَلَدُ
وَابْنِ وَبَنَاتِ أَخَذَ تَهَاوُرًا لِمَا أَخَافُ وَمَا لَا أَخَافُ

وایستند عمارا از طریق دیگر و بکشد و بگوید
اللَّهُمَّ إِنِّي أَخَذْتُكَ مِنْ قَبْرِ بَلَدِكَ وَأَنْزِلْتُكَ فَاجْعَلْهُ لِي مَسَافَةً

مُتَكَلِّمَاتُ مُسْتَفَافٍ

۱۱

وَجَزَاءُ مَا أَخَافُ وَمَا لَا أَخَافُ
بدست کسی که روایت شده است که هر که زسد از سلطان یا خیر او و از خانه بخیزد
ایم و این کار یکصد مرتبه باشد برای او و اگر در روز خواجه راه و باید که اول
روز و آخر روز راه روی و میان روز و فرقی دانی و اگر در شب راه روی باید که
آخر شب راه روی که زمین را برای مسافر در آخر شب بپوشد چنانکه در روز
وارد شده است پس چون زاده کنی که سوار شوی بگو (بسم الله والله أكبر)
پس چون در دست بردی و راهی بشی بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِلْإِسْلَامِ وَعَلَّمَنَا الْقُرْآنَ وَمَنْ عَلَّمَنَا يَحْيَا
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ الَّذِي تَحَرَّلْنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُفَرِّقِينَ
وَأَنَا إِلَى رَبِّنَا مُتَمَكِّلُونَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْخَامِلُ
عَلَى الظَّهِيرَةِ وَالسَّعْيَانِ عَلَى الْأَمْرِ اللَّهُمَّ بَلِّغْنَا بِلَاغًا يَبْلُغُ إِلَى خَيْرِ بِلَاغٍ
يَبْلُغُ إِلَى خَيْرِ مَخْلُوقٍ وَرِضْوَانِكَ وَمَغْفِرَتِكَ اللَّهُمَّ لَا تُصَبِّرْنَا الْأَصْبَرَ
وَلَا تَجْعَلْنَا الْأَجْبَرَ وَلَا تَحْفَظْ عَمْرَكَ

دهفت مرتبه (مُتَكَلِّمَاتُ مُسْتَفَافٍ) دهفت مرتبه (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ودهفت مرتبه (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)
(مُتَكَلِّمَاتُ مُسْتَفَافٍ) دهفت مرتبه (مُتَكَلِّمَاتُ مُسْتَفَافٍ)

إِنَّ رَبَّكَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلُ النَّهَارَ يَطْلُبُ جَنَّةً وَشَجَرًا وَنَخْلًا وَفِي الْجَنَّةِ
مُتَجَرِّبَاتُ بَابٍ إِلَى الْأَلَةِ الْخَالِقِ وَالْأَمْرِ يَا وَلَهُ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَدْعُوكَ
نَصْرًا وَجَنَّةً أَنَّهُ لَا يَجِبُ الْمُعَذِّبِينَ وَلَا تَنْفِذُ وَافِي الْأَرْضِ بَعْدَ
اصْلَاحِهَا وَأَدْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

مقام مستطاب

۱۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اَسْتَغْفِرُكَ يَا إِلَهَ الْأَهْوَالِ وَالْغُيُومِ وَأَنْوَسِ الْبُحْرِ الْكَلْبَةِ أَغْفِرْ لِي
 ذُنُوبِي يَا لَا تَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ خَلِّ سَبِيلَنَا وَاحْشِنْ قِسْمَنَا وَأَعْظِمْ عَافِيَتَنَا
 وَمَكُونِ
 اللَّهُمَّ احْصِلْ لِي سَيْرِي وَصَبِّحْ بِكَ كَرَامِي وَكَلَامِي وَكُفْرِي
 وَبَارِكْ لِي

خَرَجْتُ بِحَوْلِ اللَّهِ وَقُوَّةِ بَيْتِ حَوْلِي وَلَا قُوَّةَ وَلَكِنْ بِحَوْلِ اللَّهِ وَقُوَّةِ
 بَيْتِ الْبَيْتِ يَا رَبِّ مِنْ الْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرُكَّةِ سَفَرِي
 هَذَا وَبُرُكَّةِ أَهْلِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِ الْوَالِدِ وَرِزْقِ الْوَالِدِ
 طَيِّبًا تَسْوَدُّ لِي وَأَنَا خَافِضٌ فِي عَاقِبَةِ يَقُولِكَ وَفَدَّ ذَنْبَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي
 سَأَلْتُ فِي سَفَرِي هَذَا بِإِلَافَةٍ مِنْ لِقَائِكَ وَلَا رَجَاءَ لِسُوءِ فَارِغِي فِي
 ذَلِكَ شُكْرَكَ وَخَافِيَتَكَ وَوَقْفِي لِحَافَتِكَ وَجِئْتُكَ بِكَرَمِي
 وَتَعَدَّلِي أَرْضًا

و حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ و آلہ ہر گاہ سزا بر می خیزند (سبحان اللہ) می
 کنند و هر گاه بسوی بلندی بالا می روند (اللہ اکبر) می کنند و هر گاه
 هر گاه بر بلندی پائین می آید (اللہ اعظم) می کنند

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا شَرَفَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

مقام مستطاب

۱۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اَسْتَغْفِرُكَ يَا إِلَهَ الْأَهْوَالِ وَالْغُيُومِ وَأَنْوَسِ الْبُحْرِ الْكَلْبَةِ أَغْفِرْ لِي
 ذُنُوبِي يَا لَا تَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظَلَّتْ وَرَبِّ الْأَرْضِ صَبَّاحِ السَّبْعِ وَمَا
 أَقَلَّتْ وَرَبِّ الشَّجَابِينِ وَمَا أَصْلَتْ وَرَبِّ الرِّجَالِ وَمَا ذَرَّتْ وَرَبِّ
 الْبُحَارِ وَمَا جَرَّتْ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقُرْبَى وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَأَعُوذُ بِكَ
 مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا اللَّهُمَّ بَشِّرْ لِي مَا كَانَ مِنْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ عَلَى صَلَاتِكَ
 حَاجَتِي يَا فَاضِلَ الْحَاجَاتِ وَبِأَجْبَلِ الدُّعَوَاتِ أَدْخِلْنِي مَدخلَ صِدْقِي وَ

بِأَجْبَلِ الدُّعَوَاتِ أَدْخِلْنِي مَدخلَ صِدْقِي وَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ أَنْزِلْ لِي مِنْ سُبُلِ الْبَرَكَاتِ وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ
 وَدُرُودُ رُكْعَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثِينَ أَوْ كَثِيرَةً بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ أَنْزِلْ لِي مِنْ سُبُلِ الْبَرَكَاتِ وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ
 مِنْ جَنَّتِهَا وَأَخَذْنَا مِنْ بَابِهَا وَخَسِنَا إِلَى أَهْلِهَا وَخَسِنَ صَلَاحِي أَهْلِيهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ أَنْزِلْ لِي مِنْ سُبُلِ الْبَرَكَاتِ وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
 وَرَسُولُهُ وَأَنَّ عَلِيًّا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَئِمَّةُ مِنْ وَدَيْهِ أَيْمَةُ أَوْلِيَّاهُمْ وَ

أَيُّهُمْ مِنْ أَحَدِهِمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْبَغْيَةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي دُخُولًا هَذَا صِلَا حَا وَارْطَةً فَلَا حَا وَآخِرَهُ نَجَا حَا

وَأَكْرَمَهُ وَدُخُولًا مِنْ دُونِهِ وَدُخُولًا مِنْ دُونِهِ

و السراجا نوران زمین زسی بود را منکان که میسر

واگر از شهنی باز دزدی ز سر می را ممکن بگو

دیس کی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بددش کرد و ثابت رسیده است از حضرت امام زین العابدین
علیه السلام که فرمود که من بر او انبیکم هر که با من تکلم کند اگر
جست و پز برای ضرر من جز و انصاف و کرمی از جن جن یا از شیطان بسو

و در مقام احوال خود ایستاد و از آنجا

برای حفظ خود و برکردن بدن بوطن خود

و چون ازاده نمائی که ناز کنی از منزل بدور رکعت نماز بگذار و از خدا طلب غنا حفظ

مرد ندبوی غیر رسول خدا تم پس سلام میکنند بران حضرت پس مرد ندبیز غیر امیرالمومنین
پس سلام میکنند بران حضرت پس مرد ندبیز غیر خضر امام حسن پس سلام میکنند بران حضرت
پس مرد ندبیز غیر خضر امام حسن و سلام میکنند بران حضرت پس بر هر یک مرد ندبیکو ایضا
بیش از فردی افزا **و** و خضر صفاتی منقولست که هر یک از ما و از ارباب کند
چنانست که خضر امام حسن تم از ارباب کرده **و** و بسند معتبر خضر امام حسن
مرویت که خضر امیرالمومنین تم گفت کرد و ز رسول خدا بدید ما آمد و دیدم آورده
بود برای ما تم این مشرب و کرم و مرغی خاکی قدوی از آنها از بنان خضر آوردیم بنام
نمود پس بخواست و رفت بکوشه خانه و چند رکعت نماز گذار و پس در سجده آخر کبر
صحف کرد و احکام را بجنب جلال و عظمت آن خضر از سبک سوال نمود پس بفرمود
خضر امام حسن تم و در دو امان آن خضر نشست و گفتی ای پد جان ما آمد و ما هیچ
شاد شدیم مثل شادی ما با آمدن تو پس که بر کردی و معازر بیاوردی و سبب گریه
چیت حضرت رسول تم فرو کرد ای فرزندی را بنوفت جبرئیل آمد و خبر داد که دشناها
کشند خراشیدند و محل کشند شدن شما بر آنکند خواهد بود پس خضر امام حسن
گفت که چه تو ایست کنی که از ارباب کند خبرهای ما از ارباب آنرا کند که فرمود که ای فرزندی
ایشان کردیم چندان از امت من که از ارباب میکنند شما از طایفه کشند یکسانند
بر کت و لایم است بر من بیا که پد نزد ایشان در روز زیامت داخل صحرایم ایشان
از هوای زیامت و مسکن کردن انداختند ایشان را در گوش **و** و بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر منقولست که هر یک از حضرت امام حسن تم بنیز حضرت رسول خدا تم بنامند
او دلبوی خود میکنند پس بچشم نامرالمومنین تم میکنند که او از انگاه دار پس حضرت
امام حسن را میسود و بکریست و میفرمود که ای فرزندی بسو سحر حضرت شمشیر را
که بر تو خواهند زد پس خضر امام حسن تم میفرمود که ای پد من کشند خواهم شد خضر
و رسول میفرمود بل و الله تو بدید و برادرت هم کشند خواهد شد بکنت که ای پد
محل کشند شدن ما در از هر خواهد بود بکنت بلو ای فرزندی بکنت پس که در ارباب
ما خواهد کرد از امت تو میفرمود که ز ارباب تم میکنند و پد و برادرت را و نور او
صدیقان از امت من **و** و بچیدن بسند معتبر منقولست که از امام جعفر بن شاذان

در کتاب فایده نور مدنی حضرت رسول و ائمه هدی سلام الله
علیهم اجمعین قرات بارشاد و از این باب که ایشان عمر و اوزار و صفت

فصل اول

(در ثواب زیارت مریدان ایشان) بسندهای معبر و صحیح از حضرت امام رضا
منقولست که هر امام از ائمه که در دوشان و شنبای هفت و از جملة نمازها
کردن و نه همد و نیکو ادا نمودن از زیارت کردن فرمای ایشانست پس هر که زیارت
کند ایشان را بر ایض و در زیارت ایشان و ضد بی کردن یا بچه رجب بخواند و بگوید
نموده باشند امامان او شنبای او و شنبای او **و** بسندهای معبر منقولست که در شنبای
بخش امام جعفر صادق عرض کرد که چه ثواب کسب کرد یکی از شما را زیارت کند حضرت
فرمود که چنانست که زیارت کرده باشد **و** بسند دیگر از حضرت امام
جعفر صادق منقولست که خلق بگوید است غشای خلقی را که بیشتر باشند از اهل کعبه و بیشتر
که از اهل بیتند از انسان در هر شام هفتاد هزار فرشته که طواف میکنند بچانه کعبه و از ایشان
تا چرخ طلوع صبح میشود و بر وی فرستند سوره که پس سلام میکنند بر او و از حضرت
بر وی ندوی حضرت امیر المؤمنین و سلام میرسانند بخشش بر وی ندوی بر امام
پس سلام میکنند و بخشش بر وی ندوی بر حضرت امام حسن و سلام میکنند و از حضرت
پس از امام بر ندی است از پیش از طلوع آفتاب پس را زیارت و فرستادن از روز هفتاد هزار
فرشته بر وی بگوید که عیض در تمام روز و چون نزدیک بشود که آفتاب غروب کند

فصل فی زیارت ائمه

۳۰

که چه توانست کسی که زیارت کند فرامام حسین را گفت هر که برود نزد قبر آن حضرت
و دو رکعت نماز بجا بیاورد که نماز نوازد و بکند نوشته شود برای او ثواب حج و عمره پس
گفت که همین ثواب هشت کس که برود زیارت هر امامی که حقیقتاً فرما نذر اری و از
برخلاف واجب کرده اند **و** در کتابها مذکور است که هر که از اعطاء اهل بیت
امام جعفر صادق ع عرض کرد که ای فرزند رسول خدا چه ثواب است که زیارت کند
فیرحتم الامم و منین را و عمارت کند بر ایشان حضرت فرمود که هر که مرا بداند از
پادشاه زیارتش امام حسین را از پادشاه امرونین که حضرت رسول ع فرمود با حضرت
که والله کشته خواهد شد در زمین عراق و مدفون خواهد شد در اینجا حضرت امیرالمؤمنین ع
گفت با و رسول الله چه ثواب است که زیارت کند فرمای ما را و عمارت نماید و بخیر
نماید آنها را گفت ای برادر من بدو رسیده که آمده است حقیقتاً فرما و فرامامان از
فرزند آن نوزاد یعنی چند از معنای هشت و عرصه چند از عرصه هشت و بدرستی که
خدا اگر آمده است دلهای نیک از غفلت او بر گردان چند از بند کاش و اگر بخواهد
بگویم او بر میساند خدای ما را و برای شما پس عمارت میکند فرمای شما از دنیا
زیارت میکند آنها را برای نفع و جنت و عمارت مقدس الهی و برای دوستی ایشان
رسول خدا را **و** با علی ایما عن حضور صد شفاعت من و وارد میشوند بر من و
ایشان زیارت کنندگان منند در هشت **و** با علی هر که معذورند فرمای شما را و
نماید و رعایت کند آنها را چنان باشد که ناری کرده باشد حضرت سلمان بن داود را
بر شاخ بخت مقدس **و** هر که زیارت کند فرمای شما و ثوابش برابر است با او
هفتاد حج بعد از حج واجب کند و از کاهان ببرد و در دوشی که بر گرد نواز زیارت
شما مانند روزی که از مادر متولد شده اند پس زیارت با دروا و بشاوت در پیش
و در دوش خود را از غنای هشت و آنچه موجب دوستی و شادی و دلگرمی است
چشم بین باشد و گوش شنیده باشد و بر خاطر کسی نیک شده باشد و لکن جمیع اینها از آن
مرد سر نشکند زیارت کنندگان فرمای شما را چنانچه سر نشکند و زن ناکند
بر نای و ایشان بپذیرد ازش منند رسد با ایشان شفاعت من و وارد نشود بر من
من **و** پسند معنی منقول از عبد الرحمن بن کث که گفت رفته بودم نزد امام جواد ع

سؤال

فصل فی زیارت ائمه

۳۱

سؤال کردم که زیارت کدام باستانه بهتر است فرمود که هر که اول ما را زیارت کند
چنان است که آخر ما را زیارت کرده باشد و هر که آخر ما را زیارت کند چنان است که اول
ما را زیارت کرده باشد و هر که ولایت و دوستی اول ما را داشته باشد چنان است که
ولایت و دوستی آخر ما را داشته باشد و هر که ولایت و دوستی آخر ما را داشته باشد
چنان است که ولایت و دوستی اول ما را داشته باشد و هر که بر او رجاحت بکند
پس ما را رجاحت کند چنان است که رجاحت همه ما را بر او کرده باشد **و** پسند معنی از حضرت
موسی بن جعفر ع منقولست که چون روز قیامت شود بر عرش خداوند جل جلاله کس
باشد از پیشانیان و نه چنان کس از پیشانیان اما آن چنان کس که از پیشانیان پس
و برهم دوسوی و معنی آن چنان کس که از پیشانیان پس چنان رعن و حسن
علم الله اند پس طعام بکشند و بنشینند با ماهر که زیارت کرده باشد و چنانچه از
پدری که زیارت کنندگان فرزند امام و ضامن درجه ایشان از همه بلندتر و عمارت
از همه بزرگتر **و** پسند معنی دیگر منقولست که حضرت رسول ع با حضرت امیرالمؤمنین ع
گفت که با علی هر که ملازمت کند در دنیا من با بعد از وفات من با ملازمت زیارت کند
در دنیا او با بعد از مرگ او با زیارت کند حسن حسین را در پیش ایشان با بعد از
مرگ ایشان ضامن شوم برای او در روز قیامت آنکه او را خلاصی هر از ترسها و
تخلفهای او و زنا بر من او را با خود بدرجه خود هشت **و** پسند معنی از امام جعفر
منقولست که حضرت رسول ع فرمود که هر که زیارت کند مرا یا زیارت کند احدی از
ذو بر و فرزندان مرا یا زیارت کند او را در روز قیامت پس خلاصی که او را از ترسهای
از من **و** پسند معنی منقولست که حسن بن علی و شاذ حضرت امام رضا ع سؤال
نمود که چه ثواب است که زیارت کند فرمای شما را امامان را فرمود که او را شش
ثواب است که حضرت امام حسین ع زیارت کند که باشد پس پسند که چه ثواب است که
حضرت امام حسین ع زیارت کند فرمود که والله ثوابش هشت **و** از حضرت
امام جعفر صادق ع منقولست که هر که زیارت کند ما را بعد از وفات ما چنانست
که ما را زیارت کرده باشد در دنیا **و** از امام جعفر صادق ع منقولست که هر که قصد
کند از خانه خود زیارت فرمای ما که اطاعتش واجب باشد و برای خرج خود بکند

پرسش

فصل در بیان آداب غسل

۲۲

برون آورد بنوبه خدا تعالی برای و هفتاد هزار حسنه و محو کند از او هفتاد هزار
سئئه و بنوبه نام او را در دیوان صدیقان و شهیدان خواه اسراف کند و خرج
کردن و خواه اسراف نکند

فصل در بیان آداب غسل

(در آداب زيارت هر يك از ائمه) اول از آداب زيارت غسل كردن است
و اغسل انت که پیش از آنکه جزا از وضو در شود زيارت را و وضو سازد و محلل
کدغسل کرد و روز کند تا شام کافی باشد و غسل کرد و شب کند تا صبح کافی باشد
و از روز و شب معبر دیگر ظاهر میشود که غسل در از برای شب بعد از آن و غسل بعد از آن
روز بعد از آن نیز کافی باشد و در حدیث معبر از حضرت صفای منقول است
نول حضرت علی (ع) که در آنست که غنیمت گنجد که زهره را شربت است که بیک روز نیست
خود را زهره را شربت فرمود که ملازمت غسل کردن نزد ملاقات هر يك از ائمه و ملاقات
غسل زيارت هر يك از ائمه زيارت ایشان خواهد آمد انشاء الله تعالی در وقت
دعا خواندن در حال غسل و بعد از غسل و در احادیث کثرت زيارت هر يك از ائمه
انشاء الله و خواهد شد و در حدیث معبر منقول است که چون حضرت صفای
از غسل زيارت فارغ میشدند بپندارند عجب بودند

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي نُورًا وَطَهُورًا وَحَرًّا وَكَافًا مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَشِفَاءً مِنْ
كُلِّ آفَةٍ وَغَاهِئَهُ وَطَهِّرْهُ بِقَبْلِي وَجَوَارِحِي وَعَظَامِي وَنَحْيٍ وَدَمِي وَشَعْرِي
وَبَشَرِي وَنَحْيٍ وَعَصَبِي وَمَا أَفَلَاكُ الْأَرْضِ مِنِّي وَاجْعَلْهُ لِي شَاهِدًا

بِیَوْمِ الْقِيَامَةِ يَوْمَ حَاجَتِي وَفَقْرِي وَفَاقِي

و جمیع از علماء و صلوات الله علیهم این حدیث را در بار غسل زيارت ائمه ذکر کرده اند و دیگر
این فاصحه محکمست که ملازمت غسل طواف زيارت باشد و از این عباس نقل شده
است که در انشاء غسل زيارت است که این دعا بخوانند

اللَّهُمَّ طَهِّرْهُ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَنَجِّنْهُ مِنْ كُلِّ كُفْرٍ وَدَلِّلْهُ عَلَى كُلِّ صَعْبٍ يَأْتِي

فصل در بیان آداب غسل

۲۳

يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَوْمَ حَاجَتِي وَفَقْرِي وَفَاقِي

و شریف کتب ذکر کرده است که مردی است که در غسل زيارت ائمه

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي نُورًا وَطَهُورًا وَحَرًّا وَكَافًا مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَشِفَاءً مِنْ
كُلِّ آفَةٍ وَغَاهِئَهُ وَطَهِّرْهُ بِقَبْلِي وَجَوَارِحِي وَعَظَامِي وَنَحْيٍ وَدَمِي وَشَعْرِي
وَبَشَرِي وَنَحْيٍ وَعَصَبِي وَمَا أَفَلَاكُ الْأَرْضِ مِنِّي وَاجْعَلْهُ لِي شَاهِدًا

بِیَوْمِ الْقِيَامَةِ يَوْمَ حَاجَتِي وَفَقْرِي وَفَاقِي

چنانچه بسند صحیح منقول است از بکر بن محمد که گفت با ابوبصیر غنیمت حضرت امام جعفر

صفای و نمیدانستم که او جنب است چون سلام کردیم بر حضرت فرمود که ای ابوبصیر بگو

که من از او پرسیدم جنب را که داخل خانه سپهران شود پس گشت ابوبصیر در حال شکسته

و در وضو و بکر است که حضرت نظر نداشتی که بوسی ابوبصیر فرمود که هر چند در داخل

خانه میفرمایم این میشود و حال آنکه جنبی ابوبصیر گفت که پناه ببرم بخدا از غش و غش

و از خدا طلب آمرزش میکنم و دیگر چنین بخوانم که پس از آن حضرت شریف فرمود

که جنب داخل وضو نشاید پس از آنکه جنبی از او پرسید که مردی که در وضو و زنا مایل حکم

دارد و وضو نمائید از وضو شایسته است در حال نجاست و احوط آن است زنا

حاجت و نجاست نیز داخل شوند چنانکه وارد شده است که نجاست غریب ملائکه میشوند

چهارم بود در وضو و منتهی است از وضو و در وضو طلبید و سعی کردن در حصول وضو

وضو و بعد از حصول داخل شد و در وضو و ابوبصیر از او پرسید که در وضو و ابوبصیر

امام حسین و وارد شده است مذکور است و ابوبصیر گفت که لا تأخروا ابی الیه الی الی الی

بؤذن لکم و بعد از آنکه ابوبصیر از او پرسید که در وضو و ابوبصیر گفت که در وضو و ابوبصیر

حدیث وارد شده است که در وضو علامه استیجاب دعاست مؤید حصول وضو بعد

از تحقیران میشود پس فرمود که در وضو و ابوبصیر گفت که در وضو و ابوبصیر

جموعی کرده اند و در بعضی زيارت خواهد آمد و در وضو و ابوبصیر گفت که در وضو و ابوبصیر

منع از بوی خوش کردن خواهد آمد و ابوبصیر گفت که در وضو و ابوبصیر گفت که در وضو و ابوبصیر

مؤید وضو کردن و پاکیزه بودن بوی خوش کردن بشود ششم بوسیدن هفت

علت است که در وضو و ابوبصیر گفت که در وضو و ابوبصیر گفت که در وضو و ابوبصیر

و بعضی در اینجا ابراهیم را قاتل دانسته اند و شیخ شهید علیه الرحمه گفته است که مطلقا قتل او در باب
بوسه کشیدن بر صورت او اجماع بر آن داشته اند و باینکه فرقه امامیه بر این که خوب است و اگر
زهارت کنند سجده کنند و نبش کنند که از برای خدا سجده میکنند بشکر آنکه ما را باین مکان
و سائید و بهر خواهی و نفعی و کان و غیر آن است که چون معنی از بوسه کشیدن و
شدن است که هر چه که در باب عظیم و بزرگی ایشان وارد شده است بجلل او در خوبش
هفتم مکان فخر آن است که اگر در وقت زیارت صدای بلند کند بهتر است و مؤمنانی
که در اخلاص ذکر حاضرند است و باید که بگویند **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَقْضِي الْأُمُورَ الْأَكْبَرُ**
قَوْلُ صَوْبِ الْبَشِيِّ اما خود و باید که حضورشان را بگویند **اَللّهُمَّ اَكْبَرُ** مؤمنان بلند میکنند
صداهای خود را یا لای صدای پیغمبر را و از بلند میکنند برای او بگفتن و مانند او بلند
کردن بعضی از شما برای بعضی که میباید باطل شود و علمای شما و شیخان بلند بدست و
آنرا که بپسند صداهای خود را نزد رسول خدا ایشان کرده اند که احسان کرده است
خدا دل ایشان را برای پیغمبر و برای ایشان از شر کاهان و اجریزه و **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**
معجزه منقول است که چون عایشه غرض داشت که حضرت امام حسن را در نزد پیغمبر درخ کند
حضرت امام حسن فرمود که ای عایشه مرا دردم مرا کرده است که او را نزد پاک بلند
رسول خدا میباید کرد و او عهد خود را ناله کند و در دم **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** مردم بود و محبت
خدا و رسول خدا و جمیع کتب خدا و آن را در آن بود که هشت حجت رسول خدا بکند و پاک
حشمتا پیغمبر باید که **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا قَوْلَ الْبَشِيِّ إِلَّا أَنْ تَقُولُوا لَكُمْ وَرَأَيْتُمْ**
کردی بود رخا نزد رسول خدا مرا از هر صفت و بعضی که خدا فرموده است که **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا قَوْلَ صَوْبِ الْبَشِيِّ نزد عمر برای پیوستن بگویم
نزد کوش رسول خدا بکنند و در بد و حال آنکه خدا پیغمبر را با آنها که خدا را هستند و
بپس میکنند نزد رسول خدا آنها را جانی اند که احسان کرده است خدا دل ایشان را برای
پیغمبر و برای ایمان خود مگویند که داخل کردی بودید و عمر بر رسول خدا نیز بگویند
از راه و عایشه بگویم بلند زحی او آنچه خدا را هر کرده بود بر زبان پیغمبر بدست و
خدا حرام کرده است از مؤمنان در حال مردن ایشان آنچه و الحرام کرده در حال زندگی
ایشان **مَنْ لَيْفَ كَفَى بَدَلًا** از این حدیث معلوم میشود که در زیارت حضرت رسول

صدا بلند نماید که در وقت از احادیث ظاهر میشود که اگر امام ائمه ظاهرین سلام الله علیهم
اجمعین مثل اکرام ایشان لازم است پس در زیارات ائمه علیه السلام بهتر از است
که این دعا باشد بکند **هشتم** آنکه یا بنور و کفر و بغی و داخل و صفت نشوند
و عوامات نظیر این دلالت دارد و اگر چه **نهم** فاتحه تعقیبات آنک یا ایا ایا المفسدین
نحو **نهم** و زیارت مخصوصه حضرت امام موسی و حضرت امام حسین
صلوات الله علیهما که در حدیث وارد شده است که شیعه موسی در کربلا نبوده و نجف
فعلماست از کوه طور **نهم** بلکه بهتر آن است که چون نزدیک هر وضه شوند پاها را بر
کعبه چنانچه در بعضی از زیارات مخصوصه خواهد آمد و عوامات اکرام و اعطاء ظاهر
کافی باشد و استحضار آن در سایر زیارات که مخصوص در آنها وارد نشده **هشتم**
آنکه در وقت زیارت بنزد یک مرتبه برود یا بتدریج و خشوع و وقار و پیشانی
ببشله و در بعضی موارد چنانچه در زیارات منقوله مذکور خواهد شد **نهم** از زیارت
غیر مخصوص جمیع اعفاد از است که ذکر زیارت ایشان در پیشانی و در عقب مرتبه یا در
چنانچه در زیارت سایر مؤمنان مستحب است و زیارت صحیح و در این باب بنظر نیست
مگر یک زیارت زیارات منقوله مشهوره و صلوات الله علیهم که از نایب معقد است خصوصاً
صلوات الله علیه بر بنی امیه است که در اینجا وارد شده است که ایشان را در پیشانی
زیارت کنند **نهم** و در وقت که در زیارت غیر منقوله اگر پیشانی ببشله یا بشد و روش
متعارف خارج ملک است که بعنوان مواجعه رافع مشهوره آنکه ظاهر بعضی از زیارات در
زیارت عباس رضی الله عنه و غیر او این است یا در پیشانی یا در عقب از حدیث مزبور
و احادیث مطول زیارت مؤمنان و عمل اکثر اصحاب هر دو خوب باشد **دهم** از زیارت
ضرعی معقد هر که بدین خوب است یا در بعضی اعفاد است که در حدیث **نهم**
در حدیث صحیح از حضرت شافعی علیه السلام نقل است که بخوابیده و طواف کن نمیشود
و بول کن و آب باشد بدین که کسی که بکند این سه را پس برسد یا بول یا بول
نکند که خود را از کوی که بکند یکی از آنها را در کمر او جلد انباشت مگر آنکه خدا خواهد
و بعضی خوب میدانند زیارت محمل است که مراد از طواف در اینجا باشد که بر
طواف خانه آن کعبه هفت شوط بگردند یا آنکه جمعی در وقت پیشانی و بعضی که بکند

بسم الله الرحمن الرحيم

از باب فضائل باشد با آنکه مراد غایب کردن بر غیر باشد و با معنی دلت و ارشد که
و سایر فضائل حدیث فی الجمله مؤید این معنی است با آنکه در بعضی از زیارات خواهد
این عبارت که (إِلَّا أَنْ تَطُوفَ حَوْلَ كَاشِیْهِ كُوْ) و در بعضی دیگر مراد افشاده است
که میوسن چنانچه جانب فریاد بر می کشد که آن خود در غیر محتمل باشد و اگر کسی قصد
دور فر کردن بدن نکند بلکه مقصد دعا خواندن در اطراف فر باشد و اشال آن
که در زیارات عامه غزلان وارد شده است بکنایه از حیطه **بنا بر دهم** هر حیطه
این است که بعد بر غیر نکند اما بهیولهای و در این فر کردن و دعا و شتر ع نمودن
سقط است چنانچه در حدیث معبر روایت که عبد الله بن جعفر جبرین علیه السلام
بخدمت حضرت صالح علیه السلام که مرید یکی از زیارات فواید علیه السلام
بگذاشت با جایز است که سجده کند بر بر بنایه **جواب** که سجده بر غیر جایز نیست نزد خدا
و نه در فرضیه و نه در زیارت و آنچه بسیار ذکر است که شلوی است و در این کلام
و احادیث و در این باب کتب زیارات و استحباب وضع طرفین و بر سر بر **ادوات**
نماز زیارت و غیر آن را بیکان غیر در پشت فرج یا لای سر کردن بهتر است و در این
بام مشهور که و باید که پیش از فرود نشای غیر باشد و پشت بفرنگند اگر چه بعضی از علما
بخیر بگذاشته و در حدیث معبر منقول است که جبر بن علیه السلام حضرت صالح
الارحم الله تعالی فرجه نوشت و سوال نمود که جایز است کسی که نماز کند نزد فواید
علیه السلام اینکه عصب غیر باشد و غیر ابله خود گرداند یا نزد سربا یا باشند
و با جایز است مقدم بر غیر باشد و نماز کند و غیر اهل عصب خود فلز دهد یا نه
جواب و سید که نماز را در پشت غیر باید کرد و غیر او پیش و فراد باید گذاشت و باید زیارت
که نماز کند پیش و غیر و نه خواب راست و نه جانب چپ زیرا که مقدم بر امام و مشایخ
او نباشد و بعضی از علما گفته اند که عصب فرج یا زینبا بگردد زیرا که **در حدیث**
حسن منقول است که در آیه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام سوال کرد از نماز کردن
در پیشا غیر جواب فرمود که نماز کردن در پیشا و هیچ یک از آنها را فایده خود معذرت آن
بدستی که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده است از این و فرمود اخذ بکنید
مرافقه و نه موضوع سجود بدستی که خدای عزوجل لعنت کرده است آنها را که غیر خدا

بسم الله الرحمن الرحيم

پس بر آن خود را مسجها که نمایند **مؤلف** گوید که چنانچه احادیث و بنا خواهد بود
که امر کرده اند بنماز کردن و در غیر شریفه آنکه علیه السلام مثل حدیث سابق
حمل کردن یا حدیث بر نهیست بلکه از هر طرف روایت کنند مثل کعبه چنانچه در این
بعضی از اخبار می کنند **سوم** در حدیث صحیح منقول است که هر که از یک یا معدیه
یا مسجد کوفه یا سایر امام حسن علیه السلام بیرون رود پیش از آنکه انظار رحمت بکشد
کنند و از اهل آنکه که یکبار می خواند از آنکه **مؤلف** گوید که محل است مراد این
باشد که نزد یک و در جمعه شده باشد و انظار نکند که زیارت شب جمعه و در جمعه
بکند **و** ممکن است که مراد این باشد که در جمعه پیش از نماز جمعه یا فرشی چنانچه
شهید علیه السلام فرموده است هر دو را رعایت کردن اولی است **چهارم**
در حدیث معبر منقول است که شخصی از حضرت صفای علیه السلام پرسید که کاهت
که بسیار در مکه یا مدینه یا سایر امام حسن علیه السلام یا موضع چند که اهد
خصله و ثواب در آنها هست پس بیاید که بر بدن مرود شخصی برای وضو یا سخن پس
دیگری می باید و بجای وی نشیند حضرت فرمود که هر که سبقت ببرد موضعی پس او
سزاوارتر است یا موضع در آن روز و آن شب (تمام شد حدیث) و اکثر مشایخ
که اگر آن موضع برخیزد بر کشتن طریقه میشود و اگر از آیه بر کشتن
داشت باشد اگر چیزی از مساع او در آنجا باقی باشد و سزاوارتر است یا موضع اگر در
برگردد و اگر بطور عام مدینه مفاد فطش یا زحمت باطل میشود و اگر چیزی از آن
ان محل باقی باشد که در فرج و در فرج باز حش باطل میشود و موافق مشهور است و بعضی
گفته اند که حش را بگفتند و اگر برای ضرورتی برخیزد مثل عیال و وضو و زاله عیال
یا زحمت که با حش را بگفتند **و** ظاهر حدیث آن است که باقیست **بنا بر دهم**
در نماز زیارت هر امام سنیست که در رکعت اول بعد از حمد سوره پس بخواند و در
رکعت دوم سوره الرحمن چنانچه در حدیث ابو حمزه ثمالی مذکور است و بعضی گویند
اول الرحمن و در رکعت دوم بر سر ذکر کرده اند و از بعضی احادیث ظاهر میشود که
نماز زیارت فطش و در رکعت چهارم رکعت و شش رکعت و هشت رکعت و بعضی
و از بعضی زیارات مفهوم میشود که نماز زیارت مخصوص معصوم است و آنچه در زیارت

حرمه و رضا الله عنه دارد شده است معلومه نیست که نماز زبانت باشد و چون در اول
 دارد شده است که نماز او برای مؤمنان کردن و هدیه روح ایشان کردن خوب است اگر
 از این جهت بکنند بد نیست **سازد هر پنج شنبه** رضا الله عنه ذکر کرده
 که مسحت تلاوت قرآن نزد ضریح هر امام بکند و تراش دهد به روح مقدس آنحضرت
 و کند و نفع آن زیارت کننده غایب میشود و مضاعف ثواب است **و در روز**
موت هر کس که در روز وفات گوید **یا علی** که در کتاب قرآن ذکر کرده است و در کتاب
 هدیه هر علماء ذکر کرده اند که چون خواهد بیرون آمد پیش بفرمانام نکند و
 از شیر پیش برکد و در حدیث صفوان در کیفیت زیارت امر المؤمنین علیه السلام
 و غیر آن وارد است و در حدیثی از حضرت موسی است **یا علی** و شیخ شهبه علیه السلام فرموده است
 که در وقت دارد شده است که باید پیش بفرستد در هنگام بیرون آمدن و از پیش
 برکد و نماز پنج تنهان شود و باز شیخ شهبه و رضا الله عنه فرموده است که در
 در و صبر توبه کند از کاهان و با حضور قلب باشد در جمع احوال و بعد از آن
 بر خدعه و ساکنان آن مکان شریف و بزرگوار ایشان بجا آورد که مسحت و
 تعظیم امام حلیه السلام است و خدعه و محافظان و مؤمنان آن مکان شریف
 باید که از اهل خیر و صلاح و دین و مروت باشند و برادرهای زیارت میکنند
 و خیر خود را فرود نهند و خلقت و خشونت ایشان نکنند و بوقایم بخوانند
 ایشان بنمایند و از اهتاف غریبان کنند و از احوالی ایشان خبر گیرند و سخت
 که چون زیارت کننده فارغ شود از زیارت و بخانه برگردد و قصد برگشتن بر باز
 داشته باشد مادام که در آنجا هست و چون داده بیرون رفت کند زیارت
 و دعا کند و از حضرت علی سوال کند که باز او را برگرداند و باید که زیارت کند از
 زیارت بهتر باشد از پیش از زیارت زیرا که اگر زیارت مقبول باشد کاهان فرست
 امر بدین شده است و چون از زیارت فارغ شود بیرون رود از برای مزید اخراج
 و زیارتی شوق بر جوع و باید که قصد کند در آن محل شریف و رفیع زیارت کند

تراش مضاعف است خصوصاً بر کسالت و کسب و فحش برسد که پیشانی
 اسباده باشد اول نماز کند پیش
 از زیارت و همچنین اگر وقت
 نماز واجب داخل شده باشد ابتدا
 بنماز کند و اگر وقت نماز نباشد
 ابتدا زیارت کند و اگر وقت داشته
 زیارت اقامه نماز بگوید و کند
 زیارت را و منوبه نماز شود و زیارت
 باید که خدا از مردمان زیارت کنند
 و اگر در وقت زیارت کنند بهتر است
 و باید که نشسته وضع کند که کسی ایشان
 نشناسد و تنهان بنایند و اگر
 با مردمان زیارت کنند بهتر است که چه مکر و هست و زیارت از آن است که اگر
 زیارت بنماید و باشد آنها که سبقت
 بفرستد انداخته دهند با او
 و برگردند تا دیگران بفرستد و باز
 کردند و صحبت که زیارت از
 برای در و مباد و در و سنان و جمع
 زیارت کنند و زیارت کنند
السلام علیک یا مولای من
فلان بن فلان آنست که از آن حضرت
یا قاضی که در زیارت است
 و زیارت فلان بن فلان نام او بود و او را که
 کند از برای او (ما اینجا کلام شیخ شهبه) و کیفیت زیارت بنماید و زیارت خواهد آمد

(در خصلت زیارت ایشان) در واپست معبر از حضرت مشافه منقولست که هرگاه
 احدی از شما حج کند باید که خرم کند بخش از زیارت نماز کند از این از نماز حج و
 است و دیگر فرمود که رسول خدا فرمود که هر که مرز باورت کند در شب من با بعد
 از غروب من شمع او گرم من در روز نشاء و در معبر از حضرت مشافه منقولست که
 منقولست که تمام کسب حج خود را زیارت حضرت رسول کند زیارت آنحضرت بعد از حج
 و نماز و افرازدست و شعا را از این کرده اند که بگوید زیارت خیری چند که خدا لازم
 گردانیده است شما را و زیارت آنها را و روزی از خدای تعالی طلب کنید زیارت
 فرما و پسند معبر از حضرت امام رضا منقولست که جعفری را بغیر شریعت و افضل
 گردانید از جمیع خلقت از پیغمبران و ملائکه و اطاعت او را اطاعت خود شمر و پیوسته
 زیارت خود شمر و زیارت او را زیارت شما و زیارت او را زیارت خود شمر و زیارت
 رسول فرمود که هر که مرز باورت کند در حال جنابت یا بعد از غروب چنان است که حق تعالی
 شانه را زیارت کرد باشد و پسند معبر از حضرت صفای منقولست که رسول
 خدا فرمود که هر که بدوی بکشد یا از حج و مرز باورت نکند در رمد بنه حاتم او را در
 روز قیامت و هر که زیارت من نماید واجب شود برای او شفاعت من پیوسته هر که

واجب شود و او شفاعت من بپشت او واجب گرداند و هر که در دم مکه یا حرم مکه
بمیرد و او در قیامت حساب نکند و مرده باشد هجرت کند بی سوی خدا و عفو شود
در روز قیامت یا شاهدان یقین **و** بچندین سند معتبر از حضرت شافعی **ع** منقول است که
حضرت امام حسن **ع** از حضرت رسول **ص** پرسید که چه ثواب دارد کسی که نماز یا زيارت کند
همو که گفته اند هر که نماز یا زيارت کند و حال جنات من با بعد از موت من یا بعد از زيارت
کند یا برادر نماز یا زيارت کند یا نماز یا زيارت کند یا زيارت بر من که او نماز یا زيارت کند در روز
قیامت پس خلاص گردانم او از آنکه هاشم و او را داخل بهشت گردانم **و** واضح
در احادیث معتبره منقول که روزی حضرت امام حسن **ع** در دامن حضرت رسول **ص** نشست
پرسید که ای پسر چه ثواب است اگر نماز یا بعد از موت تو نماز یا زيارت کند **ع** فرمود که اینقدر هر که نماز یا بعد از
موت من یا زيارت کند برای او بهشت **ع** و هر که بر نماز یا بعد از موت من یا زيارت کند برای او شفاعت
و هر که بر نماز یا بعد از موت من یا زيارت کند برای او شفاعت **ع** و هر که بر نماز یا بعد از موت تو نماز یا
کند یا زيارت کند برای او شفاعت **ع** و پسند معتبر از امام جعفر شافعی **ع** منقول که حضرت
رسول **ص** فرمود که هر که بر نماز من یا بعد از من شفاعت او باشد در روز قیامت **ع** و چون
حدیث صحیح و قوی منقول که از حضرت شامی **ع** نقل می شود پرسیدند که چه ثواب دارد
کسی که نماز یا زيارت کند رسول خدا **ص** را و بعد از نماز یا زيارت کند رسول خدا **ص** فرمود که از برای
او است بهشت **ع** و از حضرت رسول **ص** روایت که فرمود هر که نماز یا زيارت کند
جنات من یا بعد از وفات من در دجرازم باشد در روز قیامت **ع** و در حدیث معتبر
دیگر منقول که فرمود هر که نماز یا زيارت کند بعد از وفات من چنان است که نماز یا زيارت
کرده باشد در جنات من **ع** و من نواه و شفاعت کند او باشد در روز قیامت **ع**
و در حدیث معتبر از علی بن الحنفی **ع** منقول که حضرت رسول **ص** فرمود که هر که بر نماز
یا زيارت کند بعد از موت من **ع** چنان است که هجرت کرده باشد پس من در پیشان **ع**
و اگر نتواند از دو سلام بیوی من بفرشد که من میرم **ع** و در حدیث معتبر از امام
جعفر با **ع** منقول که نماز یا زيارت فرمود رسول خدا **ص** را یا زيارت معصی که با رسول خدا
بیجا آورده باشند **ع** و در حدیث معتبر از حضرت شافعی **ع** منقول که هر که حضرت رسول **ص** را
یا زيارت کند چنان است که خضعی را در عرض عبادت کرده باشد **ع** و پسند معتبر از

فصل در بیان فضیلت حضرت رسول

که انحضرت علی بن موسی الرضا سوال نمودند که کدام بهتر است کسی که حج برود و زیارت حضرت رسول نه زودتر یا زیارت آن حضرت برود و حج زودتر؟ حضرت از سوال پرسید که شما چه میگوئید و باغبانان گفت که ما زیارت حضرت امام حسین را از زیارت حج مصلحتی چون زیارت حضرت رسول را بهتر ندانیم. حضرت امام رضا فرمود که حضرت امام جعفر صادق در وقتیکه در مدینه بود و رفت زیارت حضرت رسول و زیارت حضرت سلام کرد و فرمود که ما را بر اهل هر شهرها فضیلت دارم بخوانم که در هر یک از اینها زیارت حضرت رسول فرمود و در حدیث معتبر منقولست که شخصی نزد حضرت فاطمه زهرا رفت و گفت که من زیارت آن حضرت را برای چه آمده ام؟ گفت از برای طلب برکت و تو را بر فرمود که بدو هم مرا خبر داد که هر که بر او و بر من سه روز سلام کند صفای هشتاد و دو روز واجب گرداند. آن شخص گفت در دنیا او و شما فرمود زیارت شما و بعد از موت او و در حدیث معتبر از عبد الله بن عباس منقولست که حضرت رسول فرمود که هر که حضرت امام حسن را در بیعت زیارت کند خدا شصت هزار ساله باشد در روز قیامت و زیارت آن عزیز و از حضرت صادق منقولست که هر که زیارت کند کاهها شتر از زبده شود و برایشان بمنزله و از حضرت امام حسن منقولست که هر که زیارت کند حضرت امام جعفر صادق و پدرش حضرت امام محمد باقر را از ارجحتم نکشد و بیماری و درد را بر او و سلام بیلای بکند نشود تا بمیرد و در حدیث معتبر از هاشم منقولست که حضرت صادق فرمود که امام باقر زیارت بسیار بکردار فرمودی. گفت چه ثواب است که یکبار او را زیارت کند؟ فرمود که هشتاد و دو سال است که اعمام را با ما است و داشت باشد و ما بعد از او گفتند و هر که بخواند زیارت او را و زیارت کند شصت هزار ساله باشد در روز قیامت.

و اما بعد از آنکه در این باب از فضیلت حضرت رسول و از آنکه غسل کردن شستاش و غسل با مسحوق باشد اندک یکی برای داخل شدن مدینه مشرفه و بیکبار زیارت حضرت رسول نه و آنچه از احادیث ظاهر میشود آنست که بکسب سنت و از آنکه بیشتر از دخول مدینه و آنچه سازد بهتر است و اگر در آن غسل فصل دخول مدینه و

فصل در بیان فضیلت زیارت حضرت رسول

(در بیان فضیلت زیارت حضرت رسول و از آنکه غسل کردن شستاش و غسل با مسحوق باشد اندک یکی برای داخل شدن مدینه مشرفه و بیکبار زیارت حضرت رسول نه و آنچه از احادیث ظاهر میشود آنست که بکسب سنت و از آنکه بیشتر از دخول مدینه و آنچه سازد بهتر است و اگر در آن غسل فصل دخول مدینه و

فصل در بیان فضیلت زیارت حضرت رسول

دخول مسجد و زیارت حضرت رسول نه و حضرت فاطمه بلکه توبه اگر کاهان یکبار باشد باشد و بهتر آن است که در دو سجده باشد و رخصت داخل شدن بطلبد و بعد از حصول رفت با خضوع و خشوع و حضور قلب از آن که داخل شود چنانچه در باب سابق مذکور شد و اگر دعای ذی که علماء ذکر کرده اند بخواند خوب است (و دعا این است)

اَللّهُمَّ اِنِّیْ وَفَقْتُ عَلٰی بَابِ نَبِیِّ مِنْ بُوْتِ نَبِیِّکَ وَ اِلٰی نَبِیِّکَ عَلَیْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ قَدْ مَنَعْتَ النَّاسَ الدُّخُوْلَ اِلٰی بُیُوْتِهِ اِلَّا بِاِذْنِ نَبِیِّکَ قُلْتُ يَا اَيُّهَا الَّذِیْنَ اَمَوَالَا نَدْخُلُوْا بُیُوْتِ النَّبِیِّ اِلَّا اَنْ یُّؤْذَنَ لَکُمْ اَللّهُمَّ وَ اِنِّیْ اَعْتَمِدُ حُرْمَةَ نَبِیِّکَ فِیْ عِبَّتِهِ کَا اَعْتَمِدُ فِیْ حَضْرَتِهِ وَ اَعْلَمُ اَنْ رَّسُلَکَ وَ خُلَفَاءَکَ اَجْمَاعًا یُعِیْنُکَ بِرُفُوْنِ بَرُوْنِ مَکَانِیْ فِیْ وَفِیْ هَذَا وَ زَمَانِیْ وَ یَسْمَعُوْنَ کَلَامِیْ فِیْ وَفِیْ هَذَا وَ یُرْزَوْنَ عَلٰی سَلَامِیْ وَ اَنْتَ یَحْتَجُّ عَنْ مَعْنِیْ کَلَامِهِمْ وَ تَحْتَ بَابِ فِیْیْ یَلْزِمُ نَاجِیْمِ فَاِنِیْ اَسْتَاذِیْنَکَ بِاَرْسَالِیْ وَ لَا اَسْتَاذِیْنَ رَسُوْلَکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ اٰلِهِ وَ اَنْبِیَآءِکَ وَ اَسْتَاذِیْنَ جَلِیْقَکَ الْفَرِیْقَ عَلَیْ طَاعَتِهِ وَ الدُّخُوْلَ فِیْ سَاعِیْ هَذِهِ اِلَّا بِبَنِّهِ وَ اَسْتَاذِیْنَ مَلَائِکَکَ الْمُوَكَّلِیْنَ بِهَذِهِ الْبَغْعَةِ الْمُبَارَکَةِ الْمَطْبُوعَةِ لِلّٰهِ السَّامِعَةِ السَّلَامَ عَلَیْکَ يَا اَيُّهَا الْمَلَائِکَةُ الْمُوَكَّلُوْنَ بِهَذِهِ الشَّاهِدِ الْمُبَارَکَةِ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکَاتُهُ اِیْذِنِ اللّٰهُ وَ اِذْنِ رَسُوْلِهِ وَ اِذْنِ خَلْقَانِیْهِ وَ اِذْنِکُمْ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْکُمْ اَجْمَعِیْنَ اَدْخُلْ هَذَا النَّبِیْتَ مُنْتَفِعًا بِالْاِلَهِیِّ بِاللّٰهِ وَ رَسُوْلِهِ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ الطَّاهِرِیْنَ فَکُوْنُوْا مَلَائِکَةَ اللّٰهِ اَعْوَابِیْ وَ کُوْنُوْا اَنْسَابِیْ حَتّٰی اَدْخُلْ هَذَا النَّبِیْتَ وَ اَدْخُلْ اللّٰهُ یَقْنُوْنَ لَدُنْهُ حَوَائِیْرَ وَ اَخْرِیْقَ لِلّٰهِ بِالْحَقِّ

فصل فی بیان احوال و صفات رسول خدا صلی الله علیه و آله

وَلِلرَّسُولِ وَالْأَنْبِيَاءِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ بِالطَّاهِرِ

پس بر همه انبیا و رسل و اولاد آنها که پاک و پرهیزگارند

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَحَلَّى مِلَّةَ رَسُولِ اللَّهِ رَبِّ أَدْنِي مَلَأَ صَدْرِي وَأَخْرَجَنِي مَخْرَجَ صِدْقِي وَأَجْعَلَ لِي مِنْ ذَلِكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و حلّی ملة رسول الله رب ادنی ملأ صدري و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من ذلک سلطانا نصیرا

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و حلّی ملة رسول الله رب ادنی ملأ صدري و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من ذلک سلطانا نصیرا

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و حلّی ملة رسول الله رب ادنی ملأ صدري و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من ذلک سلطانا نصیرا

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و حلّی ملة رسول الله رب ادنی ملأ صدري و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من ذلک سلطانا نصیرا

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و حلّی ملة رسول الله رب ادنی ملأ صدري و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من ذلک سلطانا نصیرا

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و حلّی ملة رسول الله رب ادنی ملأ صدري و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من ذلک سلطانا نصیرا

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و حلّی ملة رسول الله رب ادنی ملأ صدري و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من ذلک سلطانا نصیرا

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و حلّی ملة رسول الله رب ادنی ملأ صدري و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من ذلک سلطانا نصیرا

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و حلّی ملة رسول الله رب ادنی ملأ صدري و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من ذلک سلطانا نصیرا

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و حلّی ملة رسول الله رب ادنی ملأ صدري و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من ذلک سلطانا نصیرا

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و حلّی ملة رسول الله رب ادنی ملأ صدري و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من ذلک سلطانا نصیرا

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و حلّی ملة رسول الله رب ادنی ملأ صدري و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من ذلک سلطانا نصیرا

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و حلّی ملة رسول الله رب ادنی ملأ صدري و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من ذلک سلطانا نصیرا

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و حلّی ملة رسول الله رب ادنی ملأ صدري و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من ذلک سلطانا نصیرا

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و حلّی ملة رسول الله رب ادنی ملأ صدري و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من ذلک سلطانا نصیرا

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و حلّی ملة رسول الله رب ادنی ملأ صدري و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من ذلک سلطانا نصیرا

فصل فی بیان احوال و صفات رسول خدا صلی الله علیه و آله

عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَنَبِيُّكَ وَأَمِينُكَ وَنَجِيكَ وَصَفِيكَ وَ

خَاصَّتِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرِيكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَاعْظِمِ الدَّرَجَةَ وَ

الْوَسِيلَةَ مِنَ الْمَحَنِّ وَأَنْعِثْ مَعَا مَحْمُودًا بِعَظِيمِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ

اللَّهُمَّ أَنْتَ فَكُنْ لَوْ أَنَّكُمْ أَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُواكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ

وَأَسْتَغْفِرُكُمْ الرَّسُولُ لَوْ جَدَّ اللَّهُ تَوَابًا رَجَعْنَا وَإِنْ أَتَيْتَ نَبِيًّا فَخَفِّرْ

تَأْيِيدًا مِنْ ذُنُوبِي وَإِنِّي تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ عِزِّي الرَّحْمَةُ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَأَلِيهِ بِالْحَقِّ إِنِّي تَوَجَّهْتُ إِلَى اللَّهِ وَرَبِّكَ بِكَ لِيُغْفِرَ لِي ذُنُوبِي

و اگر ترا حاجتی باشد بگردان فرزند رسول و داشت کن خود و در پیشگاه

کن و دستها را بردار و حاجت خود را بطلب بدرستی که سزاوارست که برآورده

شود و این باب و هر که داشت که داخل مسجد شود از در جبرئیل مؤلف گوید

که در جبرئیلان در دست که بجانب بیع مغشوش میشود باز در دیگران سبب بوده

و که باز در دیگران فرود دست کفان باشد که از آن محل که در بارت کرده اند

پیش رود که محاذی فرینا شد و چون معابد حطی فرینیت باو نیست و از

کلان جمعی که ظاهر بعضی از اجناس ظاهر میشود که اگر محاذی فرینیت نباشد و در

پیشگاه کند بعضی از افغانان مختصر و زیاده بجا بر مقدس الهی خوب است و آنچه

اول مذکور شد همان فخر و عظمت و اولی است تا آنکه در این زمانها باعتبار این

غالباً موجب ضرر عظیم است و شروع نیست و درین معنی از محمد بن مسعود

که گفت دیدم حضرت شافعی را که نزد فرزند رسول صلی الله علیه و آله

حالتی را آمد و دست مبارک خود را بر فرزند داشت و فرمود

أَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي جَسَدُكَ وَأَخْصَارُكَ وَهَذَا كَيْفَ أَنْ تَصِلَ إِلَيْكَ

و من الله و ملائکته بصلوات علی البقیة یا ایها الذین آمنوا صلوا علی

و در اکثر کتب و آثار مذکور است که بعد از ایند خا با زده مرثیه سوره حمد را
از لفظه میخوانند و در بعضی از کتب معتبره قبل از ایند خا ذکر کرده اند و گفته اند
که بعد از این و بر چنین شوق که نزد بانی منزلت و مقام حضرت رسول و دو کتب
با چنان رکعت نماز باریست که بعضی شش رکعت و هشت رکعت ذکر کرده اند
و از روی کدر با سابق مذکور شده معهود پیشین و بعضی ذکر کرده اند که

و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت امام رضاء از شخصی سؤال کرد که چه مکتوبی
در اسلام کردن بر حضرت رسول ص که گفت هر چه میبایم و در و ابان بنما رسیده است
ضمیمت فرمود که ای عالم بنگم تو را چیزی که بهتر از این باشد گفت بلی و فرمود
که چون بایستی دفتر انحضرت کن

فصل فی انبیا و ائمه

۳۸

در نماز با نیت در رکعت اول بعد از حمد سوره بس بخواند و در رکعت دوم سوره الرحمن و در باب اول گفت: و در فقه و حقوق مذکور است که در نماز حضرت

صلوات الله علیه رسول الله و ابوالای سران حضرتان و بعد از آن صلوات الله علیه
السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا ابا العباس
السلام عليك باسبغ الاذان و الاخرين السلام عليك يا زين العابدين
السلام عليك يا شجاع الفيمه اشهد ان لا اله الا الله و محمد لا شريك
له و اشهد انك عبده و رسوله بلغت الرسالة و اديت الامانة و
نصحت امتك وجاهدت في سبيل ربك حتى انك لبعين صلي الله
عليك و على اهل بيته طيب حشا و طيب ميتا صلي الله عليك
و على آتيك و وصيتك و ابن عمك امير المؤمنين و على آبائك سيد
نساء العالمين و على ولدك الحسن و الحسين افضل السلام و اطيب الجنه
و اطهر الصلوة و علينا شامة الاسلام و رحمه الله وبركاته

و دعا ميکن از برای خود و بسا در دعا کن از برای پدر و مادر خود و سایر مؤمنان
و در حدیث موقوف منقولست که از فضل حضرت امام رضا ع فرمود که در پدر
شمارا که سلام میکنم پدر حضرت رسول است در غیر این موضوع که ما سلام میکنیم
بروی غیر حضرت فرمود که نوسلام کن در آن موضوع که دیگران سلام میکنند پس
از این حدیث ظاهر شد که از برای ابوالای سر با پدر کرد و در وقت نیت و در روی غیر
خوبست و بسند موقوف دیگر از این فضائل مرویست که گفت پدرم حضرت امام
رضا را که بخیر است و داع کند حضرت رسول را برای این نعمت بزرگ پس بعد از آن
سر حضرت رسول را بعد از نماز شام و سلام کرد بران حضرت و خود را بغیر چنانکه
پس باشد و بگوید و در و ش چرخ خود را بغیر چنانکه نزد یک بشوئی که برایش
است که نزد رسول خدا است پس شش رکعت نماز ناهشت رکعت نماز کلاه

باشان

فصل فی فضائل حضرت علی

۳۹

باصلی که در پادشاهت و در کعب و سجودش بعد از سه شنبه بود با پیش از آن پس چون
از نماز فارغ شد سجده طویلاقی کرد که از عرض مبارکش سکر بزم مسجد نشد
و در دوایت دیگر وارد است که در طرف روی بنام خود را بر زمین چنانکه
صحیح از حضرت شافعی منقولست که غار کند بجانب قبر پیغمبر هر چند نماز مؤمنان میرسد
بان حضرت هر جا که باشد و احتمال دارد که مراد این باشد که صلوات بغیر سید بران
حضرت نزد هر چند صلوات مؤمنان هر جا که بغیر سید بان حضرت میرسد و در
حدیث صحیح از ابن عباس منقولست که شخصی از حضرت امام رضا پرسید که چگونه سلام
بفرستد حضرت فرمود که بر خشت رسول خداست نزد قبرش فرمود که مگوئی

السلام علی رسول الله صلی الله علیه و آله السلام عليك ورحمة الله
وبركاته السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا محمد بن عبد الله
السلام عليك يا حجة الله السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك
يا صفة الله السلام عليك يا امير الله اشهد انك رسول الله و اشهد
انك محمد بن عبد الله و اشهد انك قد صحت لامتك وجاهدت في سبيل
ربك و محمد بن علي انك لبعين فخر الله افضل ما جرى بيتا عن امته
اللهم صل على محمد و آل محمد افضل ما صليت على ابراهيم و آل ابراهيم

و انك محمد بن عبد الله

فصل فی فضائل حضرت علی

(در بیان فضائل حضرت رسول و اعیان که صلوات در آن سجده می آورند)
بسندهای معتبر از معین بن هار منقولست که حضرت شافعی فرمود که چون از دعا
نزد قبر غرضی برود دست بران بمال و در وقت پاهای منزه را بکبر و چپها و روی
خود را بران بمال که میگوید باعث شفا چشم میشود و اینست نزد قبر حضرت شافعی
الحمدی او و حاجت خود را بطلب پدرش که رسول خداست گفت که بشما منیر و خاتمین

باشان

فصل در بیان فضیلت و برتری

باغستان از باغهای هشت و نیمین بر در دست زرد کاهان هشت و ستونهای بر
در هشت و نیمین باغستان باغستان است که باغستان است که باغستان است که باغستان
حضر رسولت و هر چه خواهی نماز کن و هر وقت که بخواهی و برین دو کار احوال
نجا بخار و صلوات بر پیغمبر و آل او در مسجد نبی بفرست که و بسند حسن از حضرت
عشاق منقولست که رسول خدا فرمود که پیش خاندن و منیرین باغستان از باغهای
هشت و نیمین است که باغستان است که باغستان است که باغستان است که باغستان
که باغستان است که باغستان است که باغستان است که باغستان است که باغستان

موقوف کوبل که در وصف این موضع شریف بیان هشت و نیمین است که باغستان
صالحه در این موضع سبب دخول بهشت است که باغستان است که باغستان است که باغستان
در عصر حضرت رسالت پناه منبت شجر را به حقایق و مواظبت بوده است که باغستان
متر انواع و باجن و ثمرات و عبادات است باین سبب از اشبه بر باغستان
فرموده اند که و آنچه حضرت شافیه فرمود که باغستان است که باغستان است که باغستان
حت شهادت دنیا از پیش بره دل و بخیر هر اب معلوم خواهد شد که باغستان است که باغستان
معنوی مرغوب از جنات صورت است که در خنهای حقایق و معانی و پیوسته طاعات
و عبادات برای ثواب عقل و روح افوی و نافع و خوش باده نماز از اشجار و آنها را
ظاهر که مورت ثواب و نفع فوای جهان و بکر ندانند و محبت که محول بر ظاهر
که در بر این موضع باغی از باغهای هشت و نیمین است که باغستان است که باغستان
هشت و نیمین است که باغستان است که باغستان است که باغستان است که باغستان
در طول از فرموده حضرت رسولت تا منیرین و در عرض از منیرین تا منیرین است که باغستان
بشارت از مسجد و چنانچه در حدیث منیرین حضرت شافیه پرسیدند که حد و حد
چست است فرمود که چهار ستون میباشد ای منیرین بوی آنچه سفت دارد از مسجد
پرسیدند که از حسن مسجد چیزی در در و حد داخل است فرموده که و در حد
صحیح منقولست که ابو صبر از آن حضرت پرسید از حد و حد و حد فرمود که باغستان است که باغستان
سفت دارد از مسجد تا حد مسجد تا حد و حد و حد است که از جانب راست منیرین
است که باغستان است که باغستان است که باغستان است که باغستان است که باغستان

فصل در بیان فضیلت و برتری

موقوف کوبل که در کوبل در این زمان سفت مسجد است که باغستان
زاد کرده اند پس منافات با حدت سابق ندارد و در حدت منیرین و بکر از آن
حضرت منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که پیشا منیرین و باغهای
دو منیرین است که باغستان است که باغستان است که باغستان است که باغستان
در مسجدین برابر است با هزار نماز در مسجد یکبار بکعبه از مسجد الحرام و باغستان
عشاق پرسید که باغهای منیرین و باغهای منیرین صلوات الله علیه و آله و باغستان
فرموده ایضا و منیرین **موقوف کوبل** که (زعه) یعنی در کوبل است
و معنی پایه و معنی باغ آمده است و هر مناسبت و در احادیث منیرین
که نماز در مسجد رسولت برابر است با ده هزار نماز و در حد حسن بلکه صحیح از حضرت
عشاق منقولست که چون داخل مسجد مدینه شوی اگر توانی سه روز و سه مدینه اقامت
نمائی و زحمت شنبه و پنجشنبه و جمعه و این سه روز و ده بار نماز و پنج بار
شنبه نماز کن در پیشا قبر و منیرین و منیرین که در پهلوی قبر است پس خدا را بخوان
آن ستود و هر حاجت بنما و آخر که خوار خدا سوال کن و روز و نیم نزد ستون نوبه
که ستون ای پایه میگوید و روز و نیم در مقام نوبه مقابل آن ستون که خلوت
بشمار آن میباشد پس خدا را بخوان نزد آن ستون برای هر حاجتی که و در حد
صحیح دیگر از آن حضرت منقولست که روز و ده بار و زحمت شنبه و پنجشنبه و جمعه و این
روز و چهار شنبه و روز منیرین که نزد یک منیرین رسولت نماز کن و در حد و در حد
پنجشنبه نزد ستون ای پایه نماز کن و در حد و در حد و در حد و در حد و در حد و در حد

مقام پیغمبر است نماز کن و باغستان است که باغستان است که باغستان است که باغستان
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِعِزَّتِکَ وَتَعَالٰیکَ وَفُزْیَاتِکَ وَجَمِیعِ مَا اَخْلَقَ
بِعِلْمِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ لَیْ کَذَا وَکَذَا
و عبادات خود را بطلب و در حدت صحیح دیگر فرمود
که برین مقام جبرئیل و آن در بر نا و دانست و آن مقام است که چون جبرئیل
بوی حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم نازل میشد انجای ایشان و جبرئیل

فصل فی بیان فضیلت نماز

اِنَّ خَوْدَ اَنْ كَرِيْمِي بِي عِيْدِ اسْتَلْكَ اَنْ
سَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ نَبِيٍّ وَاسْتَلْكَ اَنْ تَرْتَعْلَ عَمَلِكَ

پس فرمود هر کس که بخواند استغاضه اش منقطع نشود اگر در وقت نماز بخواند و دعا را بخواند البته استغاضه اش بر طرف میشود و این با نوبه علی علیه السلام در میان است
اَللّهُمَّ اِنِّي اسْتَلْكَ بِكَ اِيْمَ هَوْلِكَ اَوْ كُنْتُ بِنَبِيِّكَ لِيَا حَيْدٍ مِنْ خَلْقِكَ اَوْ
هُوَ مَا تَوَدَّ بِي عِلْمُ الْعَبِّ عِيْدَكَ وَاسْتَلْكَ بِاَنْبِيَاكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ
اَلْاَعْظَمِ وَبِكَ حَرْفِي اَنْزَلْتَهُ عَلَيَّ مُوسَى وَبِكَ حَرْفِي اَنْزَلْتَهُ عَلَيَّ عِيسَى وَبِكَ
حَرْفِي اَنْزَلْتَهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيَّ وَآلِهِ وَعَلَى اَنْبِيَآءِ اللَّهِ اِلَّا

وَمَا نَأْتِ خُودَ رَامِ طَلِبِدٍ وَكَرْتِ اسْتَغاضَةٍ بِخَوْدِ اَنْبِيَايَ (الْاَقْلَتُ) مَكْرُوبُ

اَلَا اَدْبَعْتَ هَذَا الدَّمُ

و در حدیث دیگر منقولست که از حضرت صفای سؤال نمودند که کجاست مقام جبرئیل
فرمود که در زیر ناو و زینت که هرگاه بیرون میرود از دربی که از ناو فاطمه میگوید هرگاه
مخاضی شود بایستی که ناو از آن در بالای سر نباشد و در آویختن سر آن نوازنی که در
ناو در ناو بایستی که هرگاه در ناو دعا بخواند یا هرگاه دعا بخواند یا هرگاه دعا بخواند
حدیث معتبر دیگر از حضرت صفای منقولست که در روزی که در مدینه نماز کرد و در
سورهها واجب نیست و لکن هر که خواهد و در نماز در پیش است از برای و در نماز
بکسب نماز در این مسجد ناو اینست که هرگاه در این مسجد و در این مسجد و در این مسجد
فرموده باشد در کار دنیا مردم او را مدح میکنند که چه بسیار بزرگتر فلان و در این
چون باشد کسی که در کار آخرت در برده باشد و در حدیث دیگر از حضرت منقولست

فصل فی بیان فضیلت نماز

که اگر اقامت در مدینه را میسر شود روز و روزه میداری و شب چهارشنبه نماز میکنی
زرد سونو را لبایر که خود را بران سونو بخت نا نوبه او از امتحان نواز شد و در روز چهار
شنبه زردان سونو پیشین و پس بر کوشش چشیده زرد سونو بخت بخت از او است و
پس روز چهارم رسول است و پس پیشین زردان سونو در انشت از روز و روزه میدانی
در روز و چشیده پس بر کوشش سونو بخت متصل بنام سید جلال الله علیه السلام است در
شب جمعه و در آن شب روز ناو ناو میگذاری و در روز جمعه و روزه میداری
و اگر ناو در این سه روز سخن مگو مگر بحد ضرورت و از مسجد بیرون مرم مگر از برای
خانگی و در وقت روز خواب مکن و در شب که بن علی فضیلت عظیم دارد و در این روز
حمد و ثنای الهی بخوان و در صلوات بر رسول خدا و آلش صلوات الله عليهم بفرست

و در این روز خود را سونو کن و باید که استغاضه بخوانی

اَللّهُمَّ مَا كَانَتْ لِي الْيَاكُ مِنْ خَاجَةٍ شَرَعْتَ اَنَّا فِي طَلِبِهَا وَالْيَا اِيْمَا
اَوْ كَرْتِ اسْتَرْخَ سَلْتُكُمَا اَوْ كَرْتِ اسْتَلْكَهَا فَاِنِّي اَوْجِبُ الْيَاكُ بَيْتِكَ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِنِي الرَّحْمَةِ فِي فَنَاءِ حَوَائِجِ صَغِيرِهَا وَكَبِيرِهَا
و در این روز چنان کنی مزار او را است که حاجت برآورده شود و در کتاب جمع شده
فصلی در این مورد است که چون از زيارت حضرت رسول ص فارغ شوی نماز میکنی زرد
سونو نوبه و زرد سونو و در روزه و زرد سونو ناو آن نماز بسیار و این مواضع
و بر و نیز مقام جبرئیل و ناو زرد ناو است هرگاه بیرون نواز دربی که از ناو
فاطمه سلام الله عليها مگو و ناو در وقت که در برابر ناو از برای است پس
در ناو در وقت نماز بکن و بگو

بَا جَزَاءُ بَا كَرِيْمِي يَا فَرِيْدِي عَمْرِي عِيْدِ اسْتَلْكَ بِاَنْكَ اَنْتَ اللَّهُ لَبَّ كَرِيْمِي
اَنْ تَغْفِرَ لِي اَنْ تَغْفِرَ لِي اَنْ تَغْفِرَ لِي اَنْ تَغْفِرَ لِي اَنْ تَغْفِرَ لِي اَنْ تَغْفِرَ لِي اَنْ تَغْفِرَ لِي
وَسَوْءُ الْغَفْلَةِ اَنْ تَغْفِرَ لِي اَنْ تَغْفِرَ لِي اَنْ تَغْفِرَ لِي اَنْ تَغْفِرَ لِي اَنْ تَغْفِرَ لِي اَنْ تَغْفِرَ لِي
مُغْفِرًا وَلَا تَجْعَلْهُ اَخِرَ اَعْمَالِي مِنْ حَوَائِكُ وَحَرَمِ بَيْتِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

(فصل چهارم)

[illegible]

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي يَا وَفِيَّ رُبِّيكَ فَإِنْ تَوَجَّعْتُ قَبْلَ ذَلِكَ فَإِنِ
أَشْهَدُ بِمَا نَى عَلَى مَا شَهِدْتُ حَلْبَةً فِي جَبَانِي إِنَّ لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنْ
مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ

ویند موئن ازان حضرت مغولست که دوزخ مار و ذراع مکنی

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ لِأَجْلِ اللَّهِ اَخِي نَبِيٍّ جَلِيلٍ

و این بابو بگوید است که چون خواهی برود از این مدینه برو و بنا ای سر حضرت رسول
و سلام کن بر آن حضرت ^{علیه السلام} پس بر و نیزه منیر و صلوات بر آن حضرت و الشریک و یار و رفیق
و دعا از برای خود و بنیای خود آنچه خواهی کن ^{علیه السلام} پس برگرد بسوی قهر و محبت و یاد و
چپ خود را بغیر زبده است و بگو بعد از من و نبوت که خلوف بر آن می باشد ز و سر
و شتر و گاو باشد رکت نماز کن و در هر رکت حمد و سوره بخوان و
در هر رکعت قنوت بخوان ^{علیه السلام} پس چون فارغ شوی ز و بعد کن و دعا کن و بگو

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ لِاجْتِهَادِ
اللَّهِ اِخْرَاجِي عَلَيْكَ اَللَّهُمَّ لِاجْتِهَادِ اَخِرِ الْعَهْدِ

از جمله مدکوشد در روایت اول و در قند رضوی مدکواست که چون خواهی
از مدینه بر نی و دواعی که فرستاده و یک آنچه پیشتر بگویی پس بگویم
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَحْمَدُ الْعَدِيمِيُّ بْنُ زَيْدٍ فَرَبْرَبَاتٍ وَحَرَمٍ فَإِنَّ أَشْهَدَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
عَبْدَانِ نَوْفَلِيْنِ قَبْلَ ذَلِكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وداع فبر

بسم الله الرحمن الرحيم

و از قمر مکر یا غسل کند و اگر غسل ممکن نباشد وضو بکند نام شستن باشد
و بعد از آنکه وضو کرد در دم پند مخصوصاً در مسجد نبضت عظم دارد و
در سبکه در روایت معتبر وارد شده است که در هر روز پنج یا شصت رکعت برآورد
و هزار در هر یک در جاهای دیگر وضو کند و زیارت حضرت رسول و در آن
برین و ابام مثنی که ثوابش مضاعف است خصوصاً ابامیه که وفا بوجد در آنجا
افشاده است که اختصاصی آن حضرت دارد مثل و زولادت آن حضرت که موافق
شهود در پناه شعبه و احادیث معتبره و روز هفدهم ماه ربیع الاول است و بعضی
و از ده نیز گفته اند و اول فریست و روز وفات آن حضرت که مشهور است
و روز بیست و هشتم ماه صفر است و روز بیست آن حضرت که بیست و هفتاد
جست و روز نهم دیگر که هفدهم ماه رمضان است و روز نهم که بیست
ماه رمضان است و روز جمعه آنکه که هفدهم شوال است و روز نهم خبر که
بیست و چهارم ماه ربیع است و ابام سایر فواید آن حضرت چنانچه در کتاب
مولانا حضرت بشار کرده ام و روز مباحله که بیست و چهارم ماه ذی الحجه است
بعضی بیست و پنجم گفته اند و شب هجرت آنحضرت از مکه مدینه که شب اول ماه ربیع
الاول است و روز یک در داخل مدینه شد آنحضرت که دوازدهم ماه ربیع الاول است
و روز یک در شب اسفاب برین آمدن که آن نوزدهم ماه ربیع است و شبی که اسنه
رضی الله عنهما آن حضرت خاتمه شد که نوزدهم جمادی الاخر است و شب هجرات
که شب بیست و یکم ماه رمضان است و بعضی گفته اند که نهم ماه ذی الحجه است
و بعضی گفته اند که هفدهم ماه ربیع الاول است و روزی که حضرت خدیجه را بعد
خود در آورده که در هر ماه ربیع الاول است و هم چنین زیارت حضرت خدیجه که
فرشته برین در مکه معظمه است در این روز سایر روزها که اختصاصی آن حضرت
دارد آنجا اول است و آنچه ذکر کرده ام موافق اقوال مشهور است و در بعضی از آنها
چنانچه اقوال دیگر است چنانچه در عرض کتاب بخار الانوار است ابانها کرده است

در بیان فصلک ز باران خورشید در شهرهای دیگر غیر مدینه طبرستان و کبستان

رسولہ

فصل فی انبیا

رسول خدا ص منقولست که خدا را امکن چند هست که مبرک در زمین و هر که از آنست
من برین سلام میفرستد برین میباشند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقول
که مملو از ملائکه از خدا سوال نمود که هر چه بندگان خدا کو بند و بشود و حفظی
با عطا کردیم پس آن ملک ابشاده است تا بعد از اینست و هر که از مؤمنان بگوید
(صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) اَللّهُ اَعْلَمُ بَعْدُ (وَعَلَيْكَ) یعنی بر تو باد
سلام پس آن ملک میگوید یا رسول الله فلا شخص سلام رساند است بر شما پس
حضرت میفرماید (وَعَلَيْكَ السَّلَامُ) یعنی بر او باد نیز سلام و بسند معتبر از
امیر المؤمنین ص منقولست که حضرت رسول ص فرمود که هر که در هر جای زمین بگوید
کندین بر سر من و هر که نزد من برین سلام کند من پیشترم و در حدیث حسن
از حضرت منقولست که حضرت صفائی م را فرمود که در مسجد رسول خدا ص بشانما
کم تا قائم شود و فرمود که هفت ترا میبردند که در آن مکان شریف بشانند و فرمود که
نزد فرموده مبرور و کفر بلی فرمود بدرسد که سلامی که از نزد ملک میآید
خشن میشود و اگر در واقع سلامت بان خشن میرسد و در حدیث معتبر و بکر
آن خشن منقولست که بر وی بدیده سلام کند بر رسول خدا ص هر چند صلوات بفرستد
در هر جا که بفرستد بان خشن میرسد و در حدیث صحیح از آن خشن منقولست که صلوات
فرستد بر خشن رسول ص در هر کوی غیر آن خشن هر چند صلوات مؤمنان هر جا که باشند
بان خشن میرسد و با خدا حال نماز دهد و دارد که در نزد ملک و در نماز کند و
ثوابش را هدیه روح مقدس آن خشن کند و از اخلاص صلوات و سلام بر آن خشن
و زیارت آن حضرت در شهر کجاست و درین است و بسند صحیح منقولست که این حضرت
محمد ص حضرت امام رضا ع عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت
ص فرموده یا رسول الله یا پدر فرستاده فرمود که میگوئی نعم صلوات

اَللّهُ اَعْلَمُ عَلَیْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اَللّهُ اَعْلَمُ عَلَیْكَ
يَا مُحَمَّدُ عَلَیْكَ اَللّهُ اَعْلَمُ عَلَیْكَ يَا جِبْرَةَ اللَّهِ اَللّهُ اَعْلَمُ عَلَیْكَ يَا
اَبَا عَلَیْكَ اَللّهُ اَعْلَمُ عَلَیْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ اَللّهُ اَعْلَمُ عَلَیْكَ يَا اَمِيرَ اللَّهِ اَشْهَدُ

فصل فی انبیا

اَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَاشْهَدُ اَنْكَ مُحَمَّدٌ عَبْدُ اللَّهِ وَاشْهَدُ اَنْكَ مُدْخِرُ
لَا تُنْكِلُ وَجَاهُكَ فِي بَيْتِكَ وَعِدْتُهُ حَتَّى اَبَاتُ الْبَيْتِ جَمْرًا
اللّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ اَفْضَلُ مَا جَرَى نَبِيًّا عَنْ نَبِيِّهِ اَللّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

اَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى اَرْبَعَةٍ وَآلِ اَرْبَعَةٍ اَنْكَ جَبَدُ مُحَمَّدٍ

و در روایت معتبر و بکر از حضرت صفائی منقولست که هر که خواهد زیارت کند
بر حضرت رسول ص و غیر امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام را و در
جبهای خدا را و او در شهر خود باشد بر غل کند در روز جمعه و جامه پاکیزه
پوشد و برین و در صحرائی بگوید چهار رکعت نماز بگذارد یا هر سوره که میسر شود
و در حدیث حسن و بکر پس یا پسند و بسند و بگوید

اَللّهُ اَعْلَمُ عَلَیْكَ يَا اَبَا النَّبِيِّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اَللّهُ اَعْلَمُ عَلَیْكَ يَا
النَّبِيَّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِيَّ الْمُرْتَضَى وَالتَّيْبَةَ الزَّهْرَاءُ وَالتَّبَاطُايَ الْخِجَابِيَّ
وَالْاَزَلَّ اَلْاَعْلَامُ وَالْاَمَاءَ الْمُتَشَبِّهِينَ حَيْثُ اِنْفِطَا عَالِ الْبُكْرَةِ وَالِی
اَبَاكَ وَوَلَدَكَ اَلْخَلِيفَ عَلٰی بَرَكَةِ الْحَقِّ قَبْلَكَ لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَضَرْبٌ لَكُمْ
مَعَدَّةٌ حَتَّى تَحْكُمَ اللَّهُ لَكُمْ بِهِنَّ فَعَمَّكُمْ مَعَكُمْ لَامَعَ عَدُوٌّ لَكُمْ اَلْقَائِلِينَ
بِقَضَائِكُمْ مَفْرُجٌ لَكُمْ لَا اَنْتَ لَكَ فُزْرَةٌ وَلَا اَزَعَمُ الْاَمَاءَ اَللّهُ اَعْلَمُ
اللّهُ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ بِسْمِ اللَّهِ اَللّهُ اَعْلَمُ عَلَیْكَ بِجَمِيعِ خَلْقِهِ وَالسَّلَامُ

عَلٰی رَاحِلَتِكَ وَاجْسَادِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

و در روایت دیگر وارد است که این زیارت را در ایام خانه خود بکن و در حدیث
معتبر و بکر از مشیر بن عبد الله بن منقولست که گفت نزد حضرت صفائی ص بودم شخصی
آمد و گفت فدای تو شوم من بر پیشانی حضرت فرمود که در زنجهاش بنده و جنبه
و جمعه روز به ملائکه پس چون چاشت روز جمع شود زیارت کن رسول خدا ص

که سوال را وی بعد از آنچه در اصل حدیث مذکور شده است عالی از غیر این نیست
و جواب محرم بن عثمان نیز در جمله شافعی با اصل حدیث دارد و چون از معدن و تواب
خاصه ضابطه بوده و از پیش خود هرگز حق نمیکشند اند که بکشند و او را نمیدانند
و بدانند که از احتساب ثابت معلوم شد که بعضی از آن است که اگر آنحضرت را از دو حیوان
زبانت کنند بجز ایا نامی بر روند و بعضی از آن است که بلند ترین با همای خانه نباشد
و زبانت کنند و اگر هر جا باشد زبانت کنند یا نمیکند بر نام یا صحرا و دیگر معانی
اکثر احتیاجاً خصوصاً زبانت بعد از نماز بدین خواهد بود و گفت نماز زبانت

دوستان گفتند زيارت حضرت فاطمه است علیه السلام بدانکه چون حضرت فاطمه وصفت نمود که آن در معلوم کن باعث شهادت او شدند و اعوان ایشان براو نماز نکنند و آید آن حضرت را در شب بخوابد و فن کردند و باین سبب محل قبرش میان حضرت مختلف فرست میان حکما خاصه فرستادند و ظاهر اکثر احادیث معشران است که آنحضرت در خانه خود مدفون گردیده است که متصل بچرخه حضرت رسول است و اکنون حضرت مجتبی را آن حضرت ساختارند و بعضی گفته اند که در روز قیامت مدفون است که پیش از قیامت باشد و بعضی گفته اند که در بیع زید بن ابی فزعه مدفون است و احوط آن است که در هر سه موضع زیارت کند اگر چه اظهر این است که در خانه خود مدفون است چنانچه منقول است بمعبر که بر این نصرا حضرت امام رضا علیه السلام سوال نمود از قبر حضرت فاطمه فرمود که در خانه خود مدفون شد پس چون زیارت کردی بمقامت و سیرت داخل منزلت و بسند صحیح از منقول از ابن ابی نضره که از آن حضرت این سوال نمود حضرت فرمود که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که در خانه خود مدفون است و در حدیث معبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که آنحضرت در روز قیامت مدفون است و باین سبب حضرت رسول فرمود که روضه از او و صحابه اشست و فرمود که در روز قیامت نگاهبان است زیرا که قبر فاطمه باغی از صحابه اشست و بسوی آن کشوده است در آن نگاهبان است و کوی که چون سابقا مذکور شد که روضه باین چهارگون عرض زیاده و معدود شد که بازه از خانه حضرت فاطمه را داخل مسجد کرده اند پس مکتب جمیع مسائنه این حدیث و احادیث پیش گردن که حضرت در خانه خود مدفون شده باشد در باب سید محمد کاظمی مابین قبر و منبر داخل و روضه باشد و مؤید اینست آنچه در روایات سابق مذکور شد که خانه حضرت داخل و روضه و قبرش در جاهای و روضه است و در حدیث مؤید منقول که پوشش بنوعی از حضرت صادق علیه السلام پرسید که نماز در خانه حضرت فاطمه افضل است یا در روضه فرمود که در خانه نه فاطمه و در حدیث بمعبر بکراهت آنحضرت منقول است

که نماز در خانه فاطمه به هزار نماز در در و درواست و در حدیث صحیح دیگر که از آن حضرت
منقولست که خانه علی و فاطمه منبها خانه است که حضرت رسول ص در آنجا مدتی نشست
و راهی که منتهی میشود بدو یک محاذی باز اومع است که اگر از آن در داخل مسجد
و راست بیانی و در شیب بدو از خانه میرسد و در حدیث معتبر دیگر فرموده
چون از در بیعت داخل میشوی خانه امیرالمؤمنین ص در جانب چپ نشستی بعد از آنکه بزی
تو آمد و متصل بخانه حضرت رسول خدای و در دهان مغز تو یکدیگر است
و پسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ص منقولست که شخصی از اوقات و روشی که چون بزی
آمد و در حدیث معتبر دیگر فرموده بسوی هر جقه خود فاطمه علیها السلام بگو **عَلَيْكَ**
بِأَمْنِكَ أَفْضَلَ اللَّهُ إِلَهَ خَلْقِكَ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَكَ وَجَدَكَ لِيَا أَمْنًا
صَائِرَةً وَرَعْنَا أَنَا لَكَ وَلِبَاءٌ وَمَصْدِقُونَ وَصَائِرُونَ لِكُلِّ مَا آتَانَا
يَهْ أَبُوكَ وَأَنَا نَابَهُ وَصِيَّتُهُ فَإِنَّا نَسْتَلِيكَ إِن كُنَّا صَدَقْنَا إِلَّا الْغِيَا
بِقَصْدِ بَيْنَا لَهَا لِنَبِيرَ أَفْسَانَا إِنَّا قَدْ ظَهَرْنَا بِوَلَايَتِكَ
و پسندین طایفه در کتاب اقبال ذکر کرده است که روایت کردیم از جماعتی
از اصحاب ما که وفات حضرت فاطمه در روز سیم ماه جمادی الاخره بوده است
پس سر از آن است که آنحضرت و داران در روز باریت کنند و دواییکه در جماعت
کتاب ما است که از هر چه در حدیث معتبر است امام علی نبی که مرأی خود از آن
حضرت فاطمه آباد و مدینه است یاد و بیعت حضرت جواب نوشند که باید و رسول
میرد و خدا مدد و پشت کند است که پس بگو **عَلَيْكَ**
الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ بِأَسْبَغَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ
الْمَحْجَجِ عَلَى النَّاسِ أَجْمَعِينَ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا الْمَظْلُومَةُ
الْمُسْتَوْفَى حَقُّهَا
پس یکی **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيَّتِكَ وَابْنَةِ نَبِيِّكَ وَزَوْجَةِ وَصِيِّ نَبِيِّكَ صَلَوَةً**

زلفها فوق زلف عباد و لك المبكرين من اهل السموات و اهل الارضين
 و در اين مجله كه روايت رسيد است كه هر كس باين زيارت ان حضرت را بخواند
 زيارت كند و از خدا طلب امرش كند حضاى كاهلش باين امرزد و او را داخل
 بهشت كند **مؤلف گويد** كه چون زيارت مغول ميسوى از براى ان حضرت
 در دو باب اف كى چهار رسيد بنظر شما مى رود هيچ انگش نموده **و** اگر زيارت جامع را
 بخواند شادمان باشد **و** در بخارا الانوار زيارت ميسوفه مؤلفه كابر على
 رضوان الله عليهم را برادر نموده ايم **و** سيد بن طاووس در نماز زيارت ان حضرت گفته
 كه اگر نوائى نماز زيارت حضرت فاطمه را بخواند **و** ان دور ركعت **و** در هر ركعت
 بعد از حمد شصت مرتبه سوره قل هو الله را بخواند **و** اگر نوائى در ركعت اول
 بعد از حمد سوره قل هو الله احد بخواند **و** در ركعت دوم سوره قل يا ايها الكافرون
و بعد از آنكه زيارت ان حضرت در اوقات شريفه و از من مخصوصه بان حضرت اولي
 و انبى افضل است مثل روز ولادت ان حضرت كه بيستم ماه جمادى الثاني است بنا بر
 قول شيخ عبيد و سيد بن طاووس **و** ماه ان بر قول حمى **و** روز وفات ان حضرت
 كه بيستم ماه مكواست بر قول سيد و حمى **و** ماهيت و بيكم ماه رجبت بر قول شيخ
 و روز پنج ان حضرت با بولوسنم كه يازده ماه رجبت است نا اول ماه ذى الحجه
 باشد ماه ذى الحجه **و** شش فاف ان حضرت كه نوزده ماه ذى الحجه است ماهيت
 و بيكم ماه محرم **و** روز و بنا هله كه كشت **و** روز نزول هلى اف كه روز
 بيست و پنجم ماه ذى الحجه است **و** غير اينها از آيا بكم فضيلت يا كرامتى از ان
 حضرت در اينها ظاهر شده باشد چنانچه در كتاب بخارا الانوار را راييده **و**
فصل هفتم
 در كويت زيارت نمى صلوات الله عليهم اجمعين **و** با باده اف كى در باب اول
 مذكور شد از غسل و نظيه باينها و بوى خوش كردن و رخت طلبدن در دخول
 و غير اينها ز ابل ياورد **و** اگر در دعاى ذرا نچه عجز من الشهد ذكر كرده است
 بخواند دينيت **و** كذاست كه بر روايتي كند **و**
 با قول يا ايها رسول الله عبيدكم و ائمتكم و اولاد ائمتكم ابد بكم و

الضعف في علوه قد ذكره والغرض في جمعكم تباعا لكم مستحبر بكم فاصدا إلى
حرمكم مستنير بالاعتناء بكم مؤتلا بالله بكم ءدخل باموال ءدخل
بأولياء الله ءدخل باملاككم الله المحذرين بهذا الحرم الفين على

و بعد از خضوع و خشوع و رفتن داخل شو و برای راست نهادن
دار و بسم الله بگوید پس بگوید آنچه محمد بن اسماعیل گفته است

اللَّهُ أَكْبَرُ كِبَرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَزِيزِ
الصَّمِيدِ الْمَاجِدِ الْحَكِيمِ الْمُتَعَالِي الدِّانِ الْمُنْقُولِ الْخَتَانِ الَّذِي مِنْ بَطْنِهِ
وَسَقَلَتْ يَادُهُ سَائِدَا إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يُجْهَلِي عَنْ ذُرِّيَّتِهِ مَنُوعًا بَلْ

و اگر در خواهی ایذن دخول کرد در زیارت حضرت امام حسین علیه السلام بروایت صفوان وارد
شده است و بعد از این خواهد آمد بخانه مناسب است پس نزدیک بود و بعد از
برودیش بقبله کرده و بعد از ایشان بگوید خانه کعبه و این غلوه و شیخ طوسی و غیر ایشان
روایت کرده اند از آنکه در کفر مرده اند چون بر کوفه پیغمبر افتاده که در کوفه بپایست نزد
ایشان و غیر ایشان و کوفه در آمده و بگو

السلام عليكم أئمة الهدى السلام عليكم أهل التقوى والسلام
عليكم المحجج على أهل الدنيا السلام عليكم أيها القوام في البرية
بالعطا السلام عليكم أهل الصفة السلام عليكم آل رسول الله
السلام عليكم أهل التقوى شهداكم قد بلغتم وصحتم وصبرتم في
دأب الله وكذبتم وأصبى إليكم ضميركم وأشهداكم الآية الزائدة
المهذبون وأن طاعتكم مفروضة وأن قولكم الصدق وأاكم دعوتكم
فلم تجابوا وأمرتم فلم تطاعوا وأاكم دعائم الدين وأركان الأرض

لَمْ تَزَلِ الرَّابِعِينَ اللَّهُ يَنْتَقِمْ مِنْ أَصْلَابِكُمْ مُطْمَئِنِّ وَتَسْكُنُ مِنْ أَهْلَامِ الْمُفْطَرِّ
لَمْ تَنْدِكُمْ لَهَا هَيْلَةٌ أَلْجَاءُ وَلَمْ تَنْزِلْ فَبَكَوْا فِي الْأَهْوَاءِ طَبْعُكُمْ وَطَابَ
تَسْكُنُكُمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْنَا دَبَّانَ الْبَيْنِ فَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتِ أَدْنَى اللَّهِ أَنْ تَرْفَعُ وَ
يَذْكُرُ فِيهَا اسْمَهُ وَجَعَلَ صَلَواتِنَا عَلَيْكُمْ رَحْمَةً لَنَا وَكَفَّارَةً لِدُنُوبِنَا
إِذَا اخْتَلَفْنَا وَطَبَّ خَلْفَنَا مِمَّا مِنْ عَلَيْنَا مِنْ وَلَا يَكُنْكُمْ وَكَلَّمَ عَنْهُ
مُسْتَهْتِكِينَ بِعِلْمِكُمْ مُعْرِضِينَ بِصَدِّقِنَا إِنَّا كَرِهْنَا مِمَّا مِنْ سَرَفٍ وَاسْخَا
وَأَسْتَكْبَانِ وَأَفْرَمِيَا جَنَّتِي وَرَجَابِيَا مِدَّةَ الْخَالِدِينَ وَأَنْ تَسْتَعِدَّ بِكُمْ تَسْتَعِدُّ
الْهَيْلُكَ مِنَ الرَّدَى فَكُونُوا الشُّعْبَةَ فَقَدْ وَفَّقْتُ الْبَيْتَ إِذِ رَجَعْتُمْ عَنْكُمْ أَهْلُ
الدُّنْيَا وَاتَّخَذُوا بَابًا لِلَّهِ هَزُوا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا بِأَنْ هُوَ قَوْمٌ لَا يَهْتَمُّ
وَأَتَمُّ لَا يَاهُو وَيُحِيطُ بِكُلِّ شَيْءٍ لَكَ الْبَيْنُ مَا وَفَّقْتَنِي وَعَرَفْتَنِي مَا أَفْتَنِي عَلَيْهِ
إِذَا صَدَّ عَنْهُ جَبَالُكَ وَجَهْلُوا بِمَعْرِفَتِهِ وَاسْتَخَفُّوا بِحُجَّتِهِ وَمَا لُوَالِي بِيَوَاهُ
فَكَأَنَّ بَيْنَ بَيْنِكَ عَلَيْنَا مَعَ أَقْوَامٍ حَصَصْتُمْ بِمَا حَصَصْتَنِي بِهِ فَلَا تَحْدُ
إِذْ كُنْتَ عِنْدَكَ فِي مَعَامِي هَذَا مَذْكُورًا مَكْتُوبًا فَلَا تَحْزَنْ فِي مَا رَجَوْتُ
وَلَا تَحْزَنْ بَيْنِي مَا دَعَوْتُ بِخَيْرِهِ مُحَمَّدٌ وَآلُهُ الطَّاهِرُونَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

پردگان از برای خود بپوشد خواهی ^{باشد} و شیخ درین باب گفته است که بعد از آن
هفت رکعت نماز را بابت بکین ^{باشد} و شیخ محمد بن المشک بعد از (واستکبر و اهضا)
گفته است که سر را بالا بکشی و میگوئی (یا منن نفوفا تم) ^{باشد} تا آخر ^{باشد} و بتدبیر
و ^{باشد} و طاهر گفته است که چون خواهی از او دم زد بگو ^{باشد} ^{باشد}
السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته استودعکم الله وافر علیکم

السَّلامُ أَمَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَمَا جِئْتُمْ بِهِ وَدَلَّلْتُمْ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

چون عاقلان بگویند و از خدا سؤال کن که دیگر بر این زیارت ایشان برکات و ثواب و عبادت
نیاست و از زیارت ایشان **و** بدانکه بعضی از بزرگان و بزرگواران و بزرگان ایشان زیارت ایشان
است که انشاء الله تعالی بعد از این مذکور خواهد شد **و** پسند بعضی منقول است که
محمد بن الحنفیه رضی الله عنه زیارت برادر خود امام حسن علی السلام مفرغ و مکتوب

السلام عليك يا ابيّة المؤمنين وابن اؤل المساكين

وَكَيْفَ لَا تَكُونُ كَذَلِكَ وَأَنْتَ سَبِيلُ الْهُدَى وَتُعَلِّمُ النَّفْسَ وَطَائِفَ
أَهْلِ الْكَلَاءِ عَذَابَكَ بِهَا تَحْمِلُهُ وَتَرْبِيَتْ فِي حَجَرٍ لَا إِسْلَامَ وَرَضَعَتْ
مِنْ مَدْيِ الْإِيمَانِ قِطْعًا وَطَبَّعَتْ مَبْنًى عَمْرًا لَا أَنْفُسَ عَرَبِيَّةٍ يَرْفَعُهَا
وَلَا تَسْتَأْذِنُ فِي أَسْجُودِهِ لَكَ تَرْحَلُ اللَّهُ فِيهِ

و پسند معبر از حضرت صفای منفولست که فرمود میگوئی زدم بر حلقه بر الحسن علی
خواهی * پیغمبر گفت که زیارت کن خوب و بد آنکه زیارت ایشان در اوقات منبر که
وازشه مخصوصه ایشان اولست * مثل روز و کلا حضرت امام حسن که موافق شد
پانزده ماه بمبادعت * و روز وفات آن حضرت که هفتم یابست و هفتم یا نهم یا ششم *
و روز یکشنبه روز شازند که بیست و سه ماه رجبت * و روز جمعه * و روز نزل
هلال آنکه کشت * و روز خلاف آنحضرت که روز شهادت امام علی مرتضی است * و روز
ولادت امام زین العابدین که پنج یا شش یا پانزده ماه جمادی الاول یا جمادی الثانی
یا رجبت * و روز وفات آنحضرت که دوازده یا چهار ماه یابست و پیغمبر *
و روز خلاف آنحضرت که روز شهادت امام حسین است * و روز ولادت امام مجتبی
که روز اول ماه رجب موافق با و یا معبر * یا سه ماه صفر * و روز وفات آن
حضرت که هفتم ماه ذی الحجه است * و روز خلاف آنحضرت که روز وفات امام زین العابدین

کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی

عقبت لست * وروز ولادت امام جعفر صادق که هفده ماه و سبع الاونس * و روز وفات آنحضرت که از ده ماه و بیست و نه اونس * و روز ولادت آنحضرت که روز وفات حضرت امام محمد باقر است *

فصل هشتم

(در بیان سایر اعمال که در مورد بیست و شصت) در دفعه اول التماس کرد است که چون از اذان
مسجد فارغ شوی برو نزد خود رفته بگویم **سبحان** و برو مسجد حضرت فاطمه و در رکعت نماز کن
و زیارت کن بفرجه و سایر شهدای آنجا **سبحان** و برو مسجد نجف و مسجد نبی و مسجد منبیا که
در آنها مقبیل پنجاهت **سبحان** و مسجد خلوت و خانه امیر المؤمنین و خانه امام جعفر
مضافه که در در مسجد است **سبحان** و در رکعت نماز در اینجا کن **سبحان** و در رکعت بعد
بگو **سبحان** از آنکه علی علیه السلام مفلس است که میگوید که در فرجه و در رکعت **سبحان**

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَمْرُؤَ اللَّهِ وَخَيْرَ الْفُهْلَاءِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا
أَسَدَ اللَّهِ وَأَسَدَ رَسُولِهِ قَدْ جَاءَ هَذِهِ فِي اللَّهِ وَنَحْنُ رُسُلُ
اللَّهِ وَجَدْتُ نَبِيَّكَ وَعَلَيْكَ مَا عِنْدَ اللَّهِ وَرِعْبَتْ فِيمَا وَعَدَ اللَّهُ

پس داخل شو و نماز بکن و در وقت نماز و بیتر مکن و چون از نماز فارغ شوی خود را بروی قبر بینداز و بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي تَعَرَّضْتُ لِرَحْمَتِكَ
بِزَوْجِي بِعَرِيمٍ نَبِيكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ لِيُخْرِجَنِي
نَبِيكَ وَتَحَلَّكَ وَمِنْكَ وَالْأَدْرَاءُ لِي بِنَوْمٍ كَثُرَ فِيهِ الْعَزَائِرُ
وَالْأَصْرَارُ وَتَشْفِئَ كُلَّ نَفْسٍ عَمَّا أَذَمْتُ وَتُجَادِلَ كُلَّ مَرِيضٍ فِيهَا
فَإِنْ رَحِمَنِي الْيَوْمَ فَلَا خَوْفَ عَلَيَّ وَلَا حَزْنَ وَارْتَفِئْ قَوْلَا لِي الْفَقْدُ
عَلَى عَبْدِ اللَّهِ اللَّهُمَّ فَلَا تُخَيِّبْنِي الْيَوْمَ وَلَا تُصِرْ فِيَّ بِعِيرٍ حَاجِي فَقَدْ رُوِّفْتُ
بِعَيْرِ عَرِيمٍ نَبِيكَ وَتَعَرَّضْتُ إِلَيْكَ يَا إِلَهَ الْبَلَاءِ بَعْدَ مَا لَكَ مِنْ رَحْمَتِكَ

فصل ششم در بیان فضیلت حضرت علی

۵۴

فَقَتَلَ مَنِيَّ وَعَدَّ جَلِيلَكَ عَلَى جَهْلِيَّ وَبَرَأْتُكَ عَلَى جَانِبِ نَفْسِي فَقَدْ
عَظُمَ جُرْحِي وَمَا أَخَافُ أَنْ تَطْلُبَنِي وَلَكِنْ أَخَافُ سَوَاءَ لِحَاظِي أَنْظُرَ الْيَوْمَ
إِلَى نَفْسِي عَلَى فِرْعَ بَنِيكَ صَلَوَاتِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ قَبْرِي فَكَيْفَ لَا
تُحِبُّ سَعْيِي وَلَا تَهْوِي تَرْجُلَيْكَ بِنَهْجِي وَلَا تَجِبُّ مِلَّتَ صَوْنِي وَلَا
تَقْلِبُنِي بَقِيصَتِي حَوَائِجِي بِأَعْيَاتِ كُلِّ مَكْرُوبٍ وَمَحْرُوبٍ بِأَمْرِجِ عَرْلِي لِمَنْ
أَتَجَرَّلُ الْغَرِيبَ الْفَرِيقَ عَلَى الْمَشْرِفِ عَلَى الْهَكَاكَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ
الطَّاهِرِينَ وَانْظُرْ إِلَى نَظَرِي لَا أَشْفِي بَعْدَهَا أَبَدًا وَأَرْخَمَ نَصْرِي وَغَرِي
وَأَنْفِرَ لِي فَقَدْ رَجَوْتُ رِضَاكَ وَتَحَرَّيْتُ أَنْجَرَ الَّذِي لَا يُعْطِيهِ أَحَدٌ وَلَا

وَشَابَدُ نَارَ شَهْدَاكَ دُرُوزُ شَهَادَتِي بَشَانِ كَمَا وَاقِفٌ مَشْهُورٌ هُنْدُهُ مَاءُ شَوْ
اَنْبَ بَاشَدُ فَمِنْ وَدَرِ حَدِيثِ مُعْبِرٍ وَبِتِ كَهْبِلِ زَنْجَرِ شَفَاةٍ سَوَالِغُهُ كَمِنْ هَرْمِ
بَنُو سَاعِي كَدُورُ وَرَمَدِنِهْ اسْتَبَدَّامِ اَبْدَانِكُمْ فَرُوْكَ كَادِ اَبْدَانِكُمْ بَعْدَ اَبْدَانِكُمْ
بِشَانِ اَزْكَرِ دَرَانِ كَهْ اَنْ اَوَّلِ سِحْكَاسْتِ كَهْ خُشْرُ سِرْوَلِهْ دَرَانِ حُصْبِ دَرَانِ غَاوَكُمْ
پَسِ بَرِ عِفْرَهْ مَادَرِ اَبْرَهْمِهْ پَسِ نِمَا زَكِرْدَانِ كَدَانِ مَسْكَنِ وَعَلِ نِمَا زَكِرْدَانِ اَبْرَهْمِهْ
پَسِ بَرِ مَسْجِدِ فَضِيحِهْ وَدُرُوكْتِ نِمَا زَكِرْدَانِ كَهْ سَبْعِيْنِ دَرَانِ نِمَا زَكِرْدَانِ اسْتِ
اَزِ اَجَانِبِ نَافِثِ بَرِ وَجَانِبِ كَوَهْ اَعْدِ اَبْدَانِكُمْ بَسْمَكِهْ كَدَرِ اَبْدَانِكُمْ كَشَانِ اسْتِ وَدَرَانِ
نِمَا زَكِرْدَانِ پَسِ بَرِ سَوِيْخِ فِرْمَنْزِهْ رَحْمَتِ اَلْمَلِكِ سَلَامِكُمْ بَرَادِ پَسِ بَرِ سَوِيْخِ
بَعْدِ اَبْدَانِكُمْ شَهْدَاكَ وَبِاَيْتِ نَزْدَانِ فَرِهَانِ وَبِكُوْكَ

اَلْاِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا اَهْلَ الدِّيَارِ اَنْتُمْ لَنَا قُطْرٌ وَابَاؤُنَا يَا اَهْلَ الدِّيَارِ
پَسِ بَرِ مَسْجِدِ كَدَرَانِ مَكَانِ كَشَادِهْ اسْتِ دَرِ هَلْوِي كَوَهْ دُرُوكْتِ كَدَرِ اَبْدَانِكُمْ
پَسِ دَرِ اَبْدَانِكُمْ اَزِ اَنْ اَوَّلِ مَوْضِعِ دِلْوَغَتِ اَبْرَهْمِ دَرِ بَنُو اَخُو دُرُوكْتِ كَدَرِ اَبْدَانِكُمْ
جَلَّتْ كَدَرِ اَبْدَانِكُمْ دَرِ اَجَانِبِ نِمَا زَكِرْدَانِ وَبِحِجَّتِ دَرِ اَبْدَانِكُمْ پَسِ اَبَا زَكِرْدَانِ نَزْدَانِ فَرِهَانِ

خدا

فصل ششم در بیان فضیلت حضرت علی

۵۵

خدا برای تو مفید کرده باشد پس و بسوی مسجد ائمه اشراف نماز کن که رسول خدا
در آن موضع دعا کرد و در روز جنگ احزاب گفت یا صریح المکروبین و یا محبت غوف
المضطربین و یا محبت المصنوعین اکتف حق و کرمی و حق فقد زری عالی و عالی اخصای
قوم و باساند مشهور از معروفین مختار منقولست که حضرت شافعی فرمود که در آن مکان رفتن
بمشاهده و دیدن آنکه بگوید آنها مسجد نبی است و محققان و دانشمندان مسجد فرموده است
این آیه را (لَسْتَ بِأَشْرَفَ عَلَى الْكَافِرِينَ مِنْ أَشْرَفِهِمْ) و آنرا که در حضورش این
مجلسی که مسجد است بنا شده است بر پرده کاری در روز اول سزاوار است بآنکه در آن
بابی بنماز و عبادت از مسجد که منافقان بیکر جمله بنا کرده اند و غرض از آنست
و مسجد فضیلت و جود شهید و مسجد احزاب که آن مسجد نبی است و بنا شده است که
بیشتر چون نزد خود شهید نماید بکنت (اَلْاِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا اَهْلَ الدِّيَارِ اَنْتُمْ لَنَا قُطْرٌ وَابَاؤُنَا يَا اَهْلَ الدِّيَارِ)

یا صریح المکروبین و یا محبت غوف المضطربین اکتف حق و کرمی و حق فقد زری عالی و عالی اخصای
قوم و باساند مشهور از معروفین مختار منقولست که حضرت شافعی فرمود که در آن مکان رفتن
بمشاهده و دیدن آنکه بگوید آنها مسجد نبی است و محققان و دانشمندان مسجد فرموده است
این آیه را (لَسْتَ بِأَشْرَفَ عَلَى الْكَافِرِينَ مِنْ أَشْرَفِهِمْ) و آنرا که در حضورش این
مجلسی که مسجد است بنا شده است بر پرده کاری در روز اول سزاوار است بآنکه در آن
بابی بنماز و عبادت از مسجد که منافقان بیکر جمله بنا کرده اند و غرض از آنست
و مسجد فضیلت و جود شهید و مسجد احزاب که آن مسجد نبی است و بنا شده است که
بیشتر چون نزد خود شهید نماید بکنت (اَلْاِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا اَهْلَ الدِّيَارِ اَنْتُمْ لَنَا قُطْرٌ وَابَاؤُنَا يَا اَهْلَ الدِّيَارِ)

اَلْاِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا اَهْلَ الدِّيَارِ اَنْتُمْ لَنَا قُطْرٌ وَابَاؤُنَا يَا اَهْلَ الدِّيَارِ
پَسِ بَرِ مَسْجِدِ كَدَرَانِ مَكَانِ كَشَادِهْ اسْتِ دَرِ هَلْوِي كَوَهْ دُرُوكْتِ كَدَرِ اَبْدَانِكُمْ
پَسِ دَرِ اَبْدَانِكُمْ اَزِ اَنْ اَوَّلِ مَوْضِعِ دِلْوَغَتِ اَبْرَهْمِ دَرِ بَنُو اَخُو دُرُوكْتِ كَدَرِ اَبْدَانِكُمْ
جَلَّتْ كَدَرِ اَبْدَانِكُمْ دَرِ اَجَانِبِ نِمَا زَكِرْدَانِ وَبِحِجَّتِ دَرِ اَبْدَانِكُمْ پَسِ اَبَا زَكِرْدَانِ نَزْدَانِ فَرِهَانِ

آمد

فصل فی بیان فضیلت حضرت امیر المومنین علیه السلام

۵۸

آمدند چنانکه حضرت امیر المومنین در آنجا بنی نفل کرد و این سبب گزینش بود
 بان حضرت در این مسجد نشسته بودم فرمود که بی این کوفه را در آنجا
 فرمود که من با رسول خدا در این موضع نشسته بودم تا که سر مبارک خود را در
 دامن من گذاشت و بخواب رفت تا وقت نماز پس دوامد بخوابیدن حضرت
 بیدار کردم که بیدار ازارا بخیر باشد تا آنکه وقت بیرون رفت و نماز من خواند
 پس حضرت بیدار شد و فرمود که با علی نماز کرده کنم نه فرمود چرا
 گفت که بخوابم شما را از آن کنم پس برخاست و رو بقبله کرد و دستهای بلند
 نمود و گفت خداوندایر کرد آنرا بوقت نماز با علی نماز کند پس خوابید
 بوقت نماز عصر بامان نماز کردم پس نهضت سرعت مانند شهاب فرو رفت
و از جمله زیارات مرغوبه زیارت ابراهیم فرزند رسول خداست در بیض و در
 روز ولادت آن حضرت که چهار ماه در حبس موافق مشهور آنست و در کتب
 زیارات و خبری بنظر رسیده است و در کتب زیارات منسوب است و زیارت
 فاطمه بنت اسد است و فرشی پیش در بیض معروف است و از کلام شیخ در نهضت
 مفهوم میشود که نزد ائمه بیعت مدفون باشد و زیارتیکه الحال معروفست دور
 از ایشان و دور نیست که آن موضع که در پیش روی ائمه بیعت و زیارت فاطمه
 زهرا در آنجا میکنند محل فرایضه بنت اسد باشد که شاه کرده باشند
 و زیارت حضرت ابوطالب و حضرت عبدالمطلب حضرت عبدمناف و حضرت خدیجه
 رضی الله عنهم در مکه معظمه باید که خصوصاً در آنجا مخصوص ایشان مثل بیعت و ششم
 ماه رجب که روز وفات ابوطالب است و در هر رجب الاول که روز وفات عبدالمطلب
 و هفتم محرم که روز هلاک اصحاب قبل و ظهور کرامت عبدالمطلب است و در
 ترویج خدیجه رضی الله عنها که پیش مذکور شد و زیارت حضرت جعفر بن طالق
 در مکه و زیارت شهدای بدر و بدر و زیارت ابوذر رضی الله عنه در
 مدینه که نزد بیت بصر است و زیارت زهرا و بیعت بکس که از مکه بیدار رود
 و فرشی بیعت منه و عبد الله رضی الله عنهما و این زمان معلوم نیست و شیخ
 بر آنست که ذکر کرده است که مسجد نماز کند و خانه حضرت امام زین العابدین

و خانه

فصل فی بیان فضیلت حضرت امیر المومنین علیه السلام

۵۹

و خانه حضرت امام جعفر و شاف علیه السلام و مسجد سلمان فارسی رضی الله عنه
 و مسجد حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه که مخازی فرج نه است و از جمله زیارات
 مرغوبه نه مسجد خدیجه است که نزد بیت بصر است که در این زمان
 مسجد است و آن مسجد در این زمان اثر شریف است
 و آنست از برای اخضای فضیلت و تقرب
 المومنین صلوات الله و سلامه علیه از هر
 که باشد اند و سر سراه متعارف است
 نیست و نزد بیت براه و نیست
 معنی از آنست اجمال منقولست که گفتار
 حضرت شافیه که ابراهیم داده بودم و در حدیث
 آن حضرت از مدینه تا مکه و فرمود و چون
 رسیدیم مسجد خدیجه بنظر کرد چنانچه مسجد و فرمود که این موضع قدم رسول خداست
 الله علیه است در وقتی که میفرمود هر که من مولای اویم پس علی مولای او است
 خداوندادوست دار هر که او داد دوست دارد و دشمن دار هر که او را دشمن دارد
 پس نظر فرمود حضرت شافیه صلوات الله و
 سلامه علیه بنجابت دیگر مسجد و فرمود
 که این موضع خدیجه ابوبکر و عمر و
 مولای او خدیجه و ابوعبیده بن الجراح
 است در وقتی که در آن اند که حضرت
 رسول صلوات الله علیه و الله دست حضرت
 امیر المومنین صلوات الله و سلامه علیه
 گرفته و بلند کرده است و در آنجا ایستاده
 و خدیجه ایستاده و ایستاده و در آن وقت بعضی از ایشان گفتند
 که به بید چشمهایش را که میگردید که با که دیده های بولایه است
 پس جبرئیل علیه السلام نازل شد و آیه و آن یک کمال الدین که از او

و خانه

۱۰

نواب عالی آمده و بعد از دعا و خود را باقی باقی اند و پسند معشر بکنند
 از منفصل که گفت خدمت حضرت مشافه و فرمود که من شش از من شش ام و
 که برای چه شش شش شده گفت که بخیر امیر المومنین و از باطن کنم فرمود که ایا
 مبدای ضعیف و باطنان حضرت را گفت که نه این رسول الله شمانه نیاید فرمود
 بدان که چون زیارت امیر المومنین به سبکی زیارت کرده استخوان آدم و بن نوح و جبرئیل
 ابی طالب علیهم السلام را گفت که آدم از هشت برین نایب فرود آمد در جانب شرقی
 و میگوید که استخوانش نزد خانه کعبه است چگونه استخوانش کوفه افتاد فرمود که خدا
 عالمی است و خود حضرت نوح در و فیکه در کشتی بود که طواف کند بخانه کعبه هفت بار
 پس طواف کرد بخیر که خدا باو وحی فرموده بود پس چون آمد از کشتی میان ایقاب
 ناز او بود پس چون او را بود باو فرمود که استخوان حضرت آدم در آن بود و در کشتی
 جا داد و طواف کرد و در خانه کعبه آنچه خدا خواست پس کشتی آمد از استخوان
 پس در آنجا خدا وحی نمود بر من که آب بخورم و از قور بر پس آبش را ازین مسجد کوفه فرورد
 چنانچه اسبق از مسجد کوفه میباشد و مغرب شد ندان جماعتی که با حضرت نوح
 در کشتی بودند پس حضرت نوح نابود را گرفت و دفن کرد در غری که اسم نجف
 شریف و از قطعه آب از کوه که حنفالی حضرت موسی بر آن سخن گفت
 و حضرت موسی را بر موضع نعلین کرد و بر دل کرد ایند و حضرت بر هیم را در این
 خلیج خود کرد ایند و حضرت عیسی را در آنجا خلیج خود کرد ایند و آنرا مسکن
 پیغمبران کردند و الله که شاکن نشاء است در این مکان بعد از و بدر طبق این
 و نوح که نزد خدا گویا باشد از امیر المومنین پس چون زیارت جاسع
 کنی زیارت کن استخوان آدم و بن نوح و جبرئیل علیه السلام را بدرستیکه در
 کوه خواجه بود پدیدان کن شد و آنچه تا پیغمبران را و جبرئیل و جبرئیل و جبرئیل
 و بدرستیکه زیارت کنند او کشته میشود برای و درهای ایمان نزد دعا و
 پس از خرافات و در خواب مباش و در حدیث معنی حضرت مشافه منفصل
 که حنفالی عترت کرد و لایب ما را بر اهل شهرها پس قبول نکردند که اهل کوفه
 بدرستیکه در دیوان فریخته هیچ حکمی نبود که نماز کنند از این چهار کت مک

۱۱

۱۲

در فضیلت زیارت امیر المومنین و کتب
 زیارتان حضرت و در آن چند فصل است

فصل اول

(در فضیلت زیارتان حضرت) در حدیث صحیح و منفصل از حضرت مشافه که هر
 زیارت کند خست امیر المومنین و او غار و یقین آن حضرت باشد و آن حضرت و اما نزد
 الاطاع و طایفه بلا فضل و اندوختن و کبر زیارت نامیده باشد حضرت
 بنو سید از برای و بر صد هزار شهید و کاهان گذشت و اینده او را با پیغمبر
 و معشوت کرد و در روز قیامت از جمله ایمان از اهل آن روز و اسنان کرد و
 براو حستان و استقبال نمایند و اما ملائکه و چون برگردد از زیارت او را
 مشایب نمایند تا بخانه خود برگردد و اگر بیجا شود بعثت و بیایند و اگر
 بهر مشایب جنازه او بکنند و از برای و طلب امرزش نمایند تا فرشته و پسند
 معشر منفصل که باو و حضرت داخل مدینه شد و حضرت مشافه و پسند و
 کرد که فدای تو شوم بنو شما ادم و زیارت امیر المومنین نکردم حضرت فرمود که
 بدرستی اگر نه این بود که از شب شما اما بودی من بسوی تو نگاه میکردم اما
 زیارت میکنی کسی که خدا با ملائکه او را زیارت میکنند و پیغمبران او را زیارت میکنند
 و مؤمنان او را زیارت میکنند گفت فدای تو شوم من این را نمیدانستم
 فرمود پدیدان که امیر المومنین نزد خدا بهتر است از جمیع امت و از برای او

۱۳

فصل در بیان فضیلت امیرالمؤمنین

۶۲

آنکه حشمتی بر یکدیگر انداخته و از آن حال با برآمدن حاجش و پسندیده و بکر از آن حضرت
منقولست که در جانب کوفه فریشت که هیچ غناکی بنزدان نمیداد و رکعت با چنانکه
نماز بگذارد مگر آنکه حشمتی بخواند و از اهل بکر بماند و حاجت او را بر می آورد و
پرسید که حضرت امام حسین را میفرمایند؟ اشاره فرمود بپیشکش کند
گفت فراموشی من را میفرمایند؟ اشاره فرمود که بلی و در حدیث معتبر
دیگر از آن حضرت منقولست که هر که پیاده بر باران امیرالمؤمنین برود و حشمتی بپوشد
ثواب و حج و عمره از برای او بنویسد و پسندیده بگویند که حضرت
حشمتی فرمود ای پسر من که هر که زیارت کند مدام امیرالمؤمنین را بپوشد خدا
از برای او و بعد از هر کاری حج مقبولی و عمره پسندیده ای برپا دارد و الله که بخورد
اش چشمه فدیه که غنای او شود و در زیارت حضرت امیرالمؤمنین خواه پیاده برود
و خواه سواره ای پیاده بنویسد این حدیث را باب خلاصه مؤلف گوید که کوبا
آمر بنوشن باب خلاصه که بر باشد از نیافت حدیث و اعتنا بشان آن کردن و اهتمام در
بان حج و در حدیث معتبر بکر از آن حضرت مرویست که زیارت حضرت امام حسین
برای راست بابل حج و بخت عمره و زیارت بدین برابر است نادر و حج و عمره و حج
و پسندیده بگویند که آن حضرت فرمود بجهت این مهلت که با زیارت میکنی بفرمایند
شهادت از که نزد شماست گفت کلام شهادت فرمود علی و حسین گفت باید
بگویم و بیایان شهادت فرمود ایشان شهادت که حشمتی در شان ایشان
فرموده است که زنده اند نزد پروردگار خود و حال آنکه روزی میبایند بیزار
کنند ایشان را و تصریح کند در طریقه حاجات خود و فرجای ایشان اگر بیایان
نزدیک بودند که شهادت بکنند ایشان را و هر چه خدا بخواهد بگویم مؤلف گوید که
چون بیوی ایشان بکردیم و نزدیک و طریقه خود نموده نزد ایشان ساکن میشدیم با
آنکه در حق بیوی ایشان از امتزاجی که خدا و رسول میدادند و پسندیده
دیگر منقولست که حضرت حشمتی فرمود ما بگویم که در پشت کوفه فریشت که بیایان
بان فرموده ای مگر آنکه حشمتی او را شفا کرامت میفرماید و در حدیث معتبر
که ابو نعیم خراسانی حدیث حضرت امام رضا علیه السلام میفرماید که زیارت

فصل در بیان فضیلت امیرالمؤمنین

۶۳

امیرالمؤمنین با زیارت فراموشی من را میفرمایند؟ اشاره فرمود که بلی و در حدیث معتبر
دیگر از آن حضرت منقولست که هر که پیاده بر باران امیرالمؤمنین برود و حشمتی بپوشد
ثواب و حج و عمره از برای او بنویسد و پسندیده بگویند که حضرت
حشمتی فرمود ای پسر من که هر که زیارت کند مدام امیرالمؤمنین را بپوشد خدا
از برای او و بعد از هر کاری حج مقبولی و عمره پسندیده ای برپا دارد و الله که بخورد
اش چشمه فدیه که غنای او شود و در زیارت حضرت امیرالمؤمنین خواه پیاده برود
و خواه سواره ای پیاده بنویسد این حدیث را باب خلاصه مؤلف گوید که کوبا
آمر بنوشن باب خلاصه که بر باشد از نیافت حدیث و اعتنا بشان آن کردن و اهتمام در
بان حج و در حدیث معتبر بکر از آن حضرت مرویست که زیارت حضرت امام حسین
برای راست بابل حج و بخت عمره و زیارت بدین برابر است نادر و حج و عمره و حج
و پسندیده بگویند که آن حضرت فرمود بجهت این مهلت که با زیارت میکنی بفرمایند
شهادت از که نزد شماست گفت کلام شهادت فرمود علی و حسین گفت باید
بگویم و بیایان شهادت فرمود ایشان شهادت که حشمتی در شان ایشان
فرموده است که زنده اند نزد پروردگار خود و حال آنکه روزی میبایند بیزار
کنند ایشان را و تصریح کند در طریقه حاجات خود و فرجای ایشان اگر بیایان
نزدیک بودند که شهادت بکنند ایشان را و هر چه خدا بخواهد بگویم مؤلف گوید که
چون بیوی ایشان بکردیم و نزدیک و طریقه خود نموده نزد ایشان ساکن میشدیم با
آنکه در حق بیوی ایشان از امتزاجی که خدا و رسول میدادند و پسندیده
دیگر منقولست که حضرت حشمتی فرمود ما بگویم که در پشت کوفه فریشت که بیایان
بان فرموده ای مگر آنکه حشمتی او را شفا کرامت میفرماید و در حدیث معتبر
که ابو نعیم خراسانی حدیث حضرت امام رضا علیه السلام میفرماید که زیارت

فصل در بیان فضیلت امیرالمؤمنین

(در بیان موضع قبر مؤمنان حضرت و هموار شدن ایشان و شهادت که در آنجا است و در بیان
بلا که چون حضرت امیرالمؤمنین به حضرت امام حسین و پسندیده بگویند که حضرت
در شب بخان دفن کنند از خوف خوارج و غیر ایشان باین سبب فراموشی من را میفرمایند؟
بود و مطلع نبود بر آن مگر فیلی از خواشانش بپایان تا آنکه چون حضرت حشمتی در دنیا
سقا بر لاف شریفان آورد و بجمع کثیری از شبکشا و اصحاب خود نمودند و در آنجا حضرت را

فصل بیست و نهم

و فرمودند که علامت قیام است **و در زمان هر دو نمیدیدند بسبب که بعد**
از این مذکور خواهد شد **و باین سبب در میان ایشان و بعضی از عوام**
صدور اخلاصی هم رسیده بود **بعضی میگویند که در خانه خود مدتی نرسیده بود**
و بعضی میگویند در محضر سجد کوفه **و بعضی میگویند در سجد کوفه** **و بعضی**
گفتند در (کعبه) که حلقه بوده است از بعد از کعبه **و لیکن اجماع علیا شیعیه منعقد**
کرده است بنفایهای مؤثره که مرقد شریفان حضرت همین موضع معروف است **و در**
عبدالکریم بن طاووس و در این باب گایان ثبت نموده است **و حضرت ابی که در این مکان شریف ظاهر گردید است**
بسیار در این باب یاد نموده **و حضرت ابی که در این مکان شریف ظاهر گردید است**
نقل نموده **و در هر عصر از اعضا از کرامات و معجزات آنقدر ظاهر میگردد که در این**
بنقل سلف نیست **و قریب سیایان از آن یاد در کتاب بخارا از آن یاد نموده ام**
و با سائیده خبره منقول است از صفوان جمال که گفت با حضرت صفی و آنه شریف از زمین
بسجده کوفه **چون بجهت گذشتیم فرمود که شتران باید بنام هر دو که عارفی بوده است**
نزد ملت نجات **و حد و راه باید بگری باشد که عبادتی بوده است در این نجات**
باین سبب نجات را غری میگویند **چون بنام هر دو رسیده است آن حضرت و ایشان با یکی**
بروز آورده اند و از نام نجابت مغرب کاوی چند برداشته اند و در میان آن کشیده اند تا با یسر
و ایشان رسیده اند **پس دست زدند و از زمین کنی از خاک برد گرفتند و بویشت**
پس روانه شدند تا بساوند موضع که الحال موضع فرامیر المؤمنین است **و گفت پیش**
فقد از خاک برد گرفتند و بویشتند و فرو زدند و بهوش شد یکدیگر که من کان کردم از دنیا
مغارت کردند **چون بهوش آمدند فرمودند که این موضع فرامیر المؤمنین است**
پس خلی کشید برای علامت خبر **من عرض کردم باین رسول الله چه چیز مانع شد بیکان**
از اهل بیت رسالت و آنکه قرآن حضرت را ظاهر گردانند **فرمود که برای صدق آن**
مردان و عاریت که بسا اجماله در آن رسالت بنده است بیکدیگر از آن حضرت بکنند
و این سائیده خبر از سلمان بن خالد و محمد بن مسلم که هر دو از اکابر و ائمه منقول
که گفتند و غیره درجه و محضر امام جعفر شافعی **و در حق علیهم و داغ شدیم**
و در خفاشان حضرت شریف هم سوال نموده ام از موضع حضرت فرامیر المؤمنین **فرمودند**

چون

فصل بیست و نهم

که چون از چوبه بر زمین پدید و از نعل کوچک و از نام میگذرد و ناحت بک نیر نیر ناب
 باد و نیر نیر ناب میماند و میباید انهای میباید که در میان آنها قریه است که سبب آن را
 شکاف است آن فرامیر المؤمنین است **پس با ما در وقت و بعضی که حضرت فرمود**
بود فرمود باقی **پس زبانت کردیم و نماز کردیم و برکشیم** **و روز دیگر**
با ما در محضر آن حضرت رفتیم **و طریقی رفتیم و با فرمود خود را وصف کردیم**
فرمود که درست بافتارید **خدا شما را برادر داشت بدارد** **و منقول است**
از فرقه که گفت دفعه ما در این محضر نجابت فریشان کوفه که در طرف نجات **پس در**
نماز پیش آمد **و بعد از آن فرمود که ما نزد یک فرامیر المؤمنین علی بن ابیطالب**
ای فرقه ما در باغی از باغهای هشتم **و از محضر آن سبب منقول است که گفت**
حضرت فرامیر المؤمنین را امام حسن و امام حسین و محمد بن الحنفیه و عبداللہ بن جعفر
و جمعی از اهل بیت آن حضرت در شب بیرون آوردند و در پشت کوفه دفن کردند و از نرس
ایکصد و اربع و غیر ایشان فرمود شکافند و آن حضرت را بیرون آوردند **و در**
و این دیگر منقول است که چون بنام علی بن ابیطالب آن حضرت را ضرب زدند **حضرت**
امام حسن بن حضرت گفت که این ملعون را بکشیم **فرمود که نه و لیکن او را حبس کن**
و اگر نه بفرم او را بکش و مرا دفن کنید در پشت کوفه و فرمود و برادر دم حضرت صلوات
هو **و در حدیث دیگر منقول است که از حضرت امام حسن بر سر پدید آمد که در**
دفن کردیم حضرت فرامیر المؤمنین را **فرمود که در کار موضع که سبب ارباب را**
شد است **و خود و بعضی فرمود که مرا دفن کنید در قبر برادر هو** **و بسند**
صحیح منقول است که حضرت شافعی فرمود که مردم میگویند فرامیر المؤمنین در محضر سجد
کونه مدفون شده است **فرمود که نه** **گفتند که پس کجا مدفون شده است**
فرمود که چون آن حضرت شاد امام حسن را در داشت و آورد پشت کوفه و در میان
انهای سفید دفن کرد **صفوان جمال میگوید که در این باغ و یک موضع را کان کرد**
و بعد از آن حضرت را دم و خبر دادم **فرمود که دوست بافت خدا را از آخر کند**
و بسند خبر منقول است از زید بن عمرو که حضرت صفی و در وقتی که در جریه
روزی بن گفت که با جمعی از اهل بیت را و عده داده بودم که فرامیر المؤمنین را

نوشان

فصل در بیان سوره

۶۶

نوشان دهم که کتب علی بن ابی طالب سوار شد و استعمل فرمود آن حضرت
سوار شد و من با ایشان سوار شدم تا آنکه از نخل کوچک گذشت و میان جره و نخل
نزد نخلهای سفید فرو آمد و من و اسامعیل هر دو آمدیم پس شتر نماز کرد و تمام
نماز کردیم پس استعمل گفت که برخیز و سلام کن بر حجت حسین علیه السلام که کتب
فدای نوشوم مگر حسین در کربلا نیست فرمود علی اما چون سر مبارک آن حضرت را
بشام بردند یکی از شهبانان آن سزا زد بد و آورد و دهن کرد و پهلوی فراموش
ویند و سوار از ابان بن غلب مرید است که گفت با حجت صافی و فقه بیست کوفه
بر فری کشند و فرود آمدند و دور گشت نماز نگذاشتند پس اندکی راه رفتند
و فرود آمدند و دور گشت نماز نگذاشتند پس اندکی دیگر رفتند و فرود آمدند
و دور گشت نماز کردند پس فرمودند که آن موضع اول محل فراموشی است
و موضع دوم محل سر مبارک امام حسین بود و موضع سوم حجت حسین فاطمه علیهما
صلوات الله علیهم خواهد بود ویند و سوار از آن حضرت منقولست که فرمود
بخت مری و فرجه یعنی فرجی و فرجی و فرجی که فرجی و فرجی و فرجی
و فرجی که مدفن سرباز حضرت امام حسین است ویند و سوار منقولست
از صفوان بن اخیان که گفت من با حجت شافعی از فادسب و راه شدیم تا مشرفی
فرمود که این کوچه است که پناه بر آن فرزند جدم موضع است که گفت بنودی پناه بر من بگو
مرا از آب نگاه دارد پس صفوانی و حجت بنود بسوی آن کوچه ای بختا با مردم بنوبناه
میزند از عذاب بن پس کوچه فرودست در زمین و پاره پاره شد و درنا چشمه شام
ظاهر شد پس فرمود که راه را که گزیدیم پس هر دو راه را پدید آمد پس بر
فرجی بنیاد و سلام فرستاد بر پسران بیکت از آدم گرفته تا پیغمبر آخر الزمان وین
با و سلام میفرستادم پس بر دو فرزند او بر صاحب بر سلام کرد و صفا که گزید آن
حجت را پدید شد پس برخواست و چهار گشت نماز کرد و من نیز با آن حضرت نماز کرد
پس پرسیدم که این فرجیست فرمود که این فرجی علی بن ابی طالب است و در
حدیث معتبر از پیش من نقل است منقولست که گفت من در خدمت حجت شافعی بودم در
جره و ابامیکه آن حضرت تیرا بر حجت و انقیاده بودند در شب ماهیانی پس

نظر کرد

فصل در بیان سوره

۶۷

نظر کرد بسوی اسامان و فرمود که ای یوشی بن سوارها را که چه بپایان بگو
بدر سبکها اهل امان اهل امانند و ما اهل بیت امان اهل زمینیم پس فرمود یوشی
امر کن که اسیر و الاغ را ازین بکنند چون هر دو ازین کردند فرمود ای یوشی امر کن
حماد را این کناری و استر را و سوار شوی پس سوار شدیم و چون از جره بیرون
رفتیم فرمود پیش ای یوشی و کاه میفرمود که از جانب راست برو و کاه میفرمود
که از جانب چپ برو پس پرسیدیم بنهای سرخ فرمود که بجانب راست برو
پس عرضی رفت که در آن شعله ای بود و وضو ساخت پس بنزدیک زمین ایستاد
و دعا خواند پس بران ایستاد و دعا خواند پس ایستاد و دعا خواند
کرد پس فرمود که ای یوشی بکن مثل آنچه من کردم پس چون فارغ شد فرمود ای یوشی
بپشاسی بپشکان و کتب نه فرمود موضع سبک اول در آن نماز کردم موضع دوم
بود و آن بلدی که موضع سحرش امام حسین است پس سبک عبد الله بن زبانه
سرباز حضرت امام حسین را شام فرستاد و او در کربلا کوفه است پس گفت بهرین سرباز
سزاوار کوفه که باعث خفت اهلش شود پس صفوانی چنین کرد که نزد امیرالمؤمنین
مدفون شد پس سرباز بدست و بدست با سرت مؤلف کوپد کوپد کوپد این باشد
که بعد از دفن کردن صفوانی آن سرباز را بدست شریفش ملکی کرد ایند و متصل بدست
شد و در آن موضع زبانه کربن برای اینست که اول در اینجا مدفون شده است
و حجت که مراد این باشد که بدست امیرالمؤمنین بنزدیک شریفش آن حضرت
و هر دو بدست نوردند و بدست ایشان بدست و باز سر و بدن از هم جدا نشد
ویند و صفوانی منقولست که فرمود چون سید جره بودم نزد ابوالعباس ستاح
شب بر فرجی فراموشی بنمود و آن در ناحیه بخت جره است و پهلوی عتاجی
که دفن بادشاه عربی ساخت است پس نماز شب را در اینجا میگردم و پیش از صبح میگویم
و ایضا پس صفوانی منقولست که از آن حضرت پرسیدم از موضع فراموشی
و آن حضرت نشان دادند صفوانی گفت که بعد از آن بیست سال من نماز از آن
آن حضرت میگردم و در حدیث ابوحنیفه نقلی خواهد آمد که حضرت امام زین العابدین
از آن حضرت پرسیدم و موضع نشان دادند و فرمودند که این موضع فرجی امیرالمؤمنین است

و زبانه

[illegible]

فصل دوم

[illegible]

و چون نموده ارشود برای یوفته شریفه انحضرت بگویم

پس چون برسی غیبه کردن دو این زمان قلبت نزدیکت فرستادن و حاجتت را به راه
کسب کرد و کفر و ریختن پاد و درکت نمازد را بخاکها کرد و اوایت رسید است که بخاک
از غصه نشنا استعجال المومنین در دوا را نمودن شده اند و بخوان آن دعا را که در کتاب
دین نبیست مفید است خواند که بخواند و چون بخار حاد بر سر و درکت نمازد و بر آنکه
روایت کرده است این را به عزرا بن قضا که چون حضرت متوفی گردیدند عمارت میل کرده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَمَوْسَىٰ إِذْ وَصَّىٰ رَسُولُكَ فَاسْأَلْهُ بِهَا لِبَنَاتِكَ
مُقَلِّدٌ كَرِيمٌ وَأَهْلُهَا وَالْمُفْتَخِرُ فِي النَّبَا وَالْأَنْفَرُ
مُقَلِّدٌ كَرِيمٌ هَذَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ نَبَا وَفِيهِ نَبَا وَفِيهِ نَبَا وَفِيهِ نَبَا
بَنِي إِسْرَءِيلَ كَرِيمٌ هَذَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ نَبَا وَفِيهِ نَبَا وَفِيهِ نَبَا وَفِيهِ نَبَا

پنجار کشت نماز یکصد چنانچه مذکور خواهد شد که خصمه شایسته در آن موضع چنین
نموده که هر کس که بداند که چون بدو در آن بجفت برسی بگویم که
الحمد لله الذی هدانا لهذا و ما کنا لنهتدی لولا ان هدانا الله الحمد لله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَنِ الْمُحَدِّثِ وَدَفَعَهُ إِلَى كُرُوهٍ حَتَّى أَقْدَمَنِي حَرَمَ أَخِي رَسُولِهِ صَلَّى

پس داخل شهر شود بگو

پس چون بدرگاه اول برسی بگو

پس خون بدر صحرای برسی سکو

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا إِتْرَاقُ الْبَلَدِ

ممنوعاً ولا عز في ليلته مد فوعاً بل نطول ومخ اللهم كما منيت على

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِهِ وَمَعْرِفَةِ رَسُولِهِ وَمَنْ فَرَضَ عَلَيَّ طَاعَتَهُ

وَأَمَّا الْآيَةُ الَّتِي كَانَتْ مِنْهَا فَاِنَّهُمْ رَوَوْهَا اَنْهُمْ لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْهَا

میراجی رسولہ اسھدان لا ایلہ الا اللہ وحد لا شریک لہ وسھدان

فصل في بيان ما جاء في حديثنا من فضلنا على أئمتنا

محمد عبده ورسوله جاء بالحق من عند الله وأشهد أن محمدا عبدا لله
وأخو رسول الله أكبر الله أكبر لا إله إلا الله والله
أكبر والحمد لله على هذا بيده وتوفيقه لما دأبنا من سبيله اللهم
إنك أفضل مقصود وأكرم مآتي وقد ألتفتت من قبل بالتيك يتبعك
نبي الرحمة والحب من المؤمنين على نبي طالعها السلام صل
على محمد وآل محمد ولا تحجب سعيي وانظر في نظره وجهه نفسي بها
وأجعلني عندك في الدنيا والآخرة من المؤمنين
بسم الله الرحمن الرحيم
أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمدا عبدا لله ورسوله
جاء بالحق من عند الله وصعد في رسلنا أتت حلفت بأمر رسول الله
عليك باحبيب الله وخبرته من خلفه السلام على أمير المؤمنين عبد الله
وأخي رسول الله ما مولاي يا أمير المؤمنين عبدك وابن عبدك وابن
أبيك جاءك مني إليك فاصد إلى حرمك متوجهها إلى مقامك
موسلا إلى الله تعالى بك أدخل ما مولاي أدخل يا أمير المؤمنين
أدخل يا حجة الله أدخل يا أمين الله أدخل يا ملائكة الله المؤمنين

٧٢

هذا

فصل في بيان ما جاء في حديثنا من فضلنا على أئمتنا

في هذا الشاهد ما مولاي ما ذنبي الذي أدخلني أفضل ما أوتيت لأحد من أولادك
فإن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا عبدا لله وأشهد أن محمدا عبدا لله
بسم الله الرحمن الرحيم
أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمدا عبدا لله ورسوله
جاء بالحق من عند الله وصعد في رسلنا أتت حلفت بأمر رسول الله
عليك باحبيب الله وخبرته من خلفه السلام على أمير المؤمنين عبد الله
وأخي رسول الله ما مولاي يا أمير المؤمنين عبدك وابن عبدك وابن
أبيك جاءك مني إليك فاصد إلى حرمك متوجهها إلى مقامك
موسلا إلى الله تعالى بك أدخل ما مولاي أدخل يا أمير المؤمنين
أدخل يا حجة الله أدخل يا أمين الله أدخل يا ملائكة الله المؤمنين

٧٣

هذا

فصل في بيان ما صلّى الله عليه وآله

رسول الله صلى الله عليه وآله سيدنا العالمين السلام على الحسين
والحسن بن علي بن ابي طالب من اهل البيت من اهل البيت السلام على ائمة
الراشدين السلام على الانبياء والمرسلين السلام على ائمة السجدة
السلام على خاصية الله من خلفه السلام على المؤمنين السلام على المؤمنين
الذين قاموا بامرهم وادروا ولباء الله وخافوا في حقهم السلام على المؤمنين
المؤمنين السلام علينا وعلى اهل بيته السلام
والسلام على ائمة المؤمنين السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك
يا صوة الله السلام عليك يا ولي الله السلام عليك يا حجة الله السلام
عليك يا امام الهدى السلام عليك يا علم النبي السلام عليك يا
الوصي البكر النبي الوفي السلام عليك يا ابا الحسن السلام عليك
يا عروء الدين السلام عليك يا سيد الوصيين وامين ودين العالمين
ديان يوم الدين وخير المؤمنين وسيد الصديقين والصفوة من ملائكة
السموات وباب جنة رب العالمين وخازن وجهه وحبه عليه و
الناصح لامة نبيه والثاني لرسوله والموالي لعهده بنسبه والناظر بحجبه
والذارع لشره عليه والماضي على نسيه الله في اشد حاله قد بلغ
عن رسولك ما يحل ودرى ما استخفى وحفظ ما استودع وسلك حلالك
وحرم حرامك وقام احكامك وجاهد الشاكين في سبيلك والناظر
في حكامك والناظرين عن امره صابرا محسبا لا تأخذه فيك لومة لائم

٧٤

وَرَحِمَهُ اللهُ وَرَحِمَ

وَرَحِمَهُ اللهُ وَرَحِمَ

السلام

باب في بيان ما صلّى الله عليه وآله

اللهم صل على افضل ما صلّت على احد من اوليائك واصفيائك
او وصيائك انبيائك اللهم هذا قبر ويناك الذي فرضت طاعته وحملتك
في اعناق عبائك مباينة وخلفك الذي به تأخذ ونعطى وبه يثبث وعاف
وقد صدق طعنا اعدائه لا وليا لك فيعطي قدره عندك ويحبل خطره
لك ذلك وقرب منزله منك صل على محمد وال محمد وافعل في ما انت اهله
فانك اهل الكرم والجود والسلام عليك يا مولاي وعلى جميعك ادم وحي
ورحمة الله وبركاته
باسم رب العالمين
يا مولاي انا اناك وفودي وديك انا اناك في بلوغ مقصودي واشهد
ان المولى بك غيرنا وبك الطائب بك غيرنا وبك غيرنا وبك غيرنا وبك غيرنا
خواجه فكن لشعبنا الى الله ذكرك وديننا وديننا وديننا وديننا
وكشفنا شاكنا وغفران ذنبي وسعة رزقي ونظروا بعروءنا وعافنا
في اخرين وبناي اللهم العن قلعة امير المؤمنين اللهم العن قلعة الحسن
والحسن اللهم العن قلعة الانبياء وعبد الله عدا بالبا لا تعدد باعد
من العالمين عدا باكثر لا انقطاع له ولا اجل ولا امد بياشاق اولاد اميرك
واحد لله عدا بالحق لا يحل باحد من خلقك اللهم وادخل على قلعة انصار
رسولك وعلى قلعة انصار امير المؤمنين وعلى قلعة الحسن والحسين وعلى
قلعة انصار الحسين والحسين وعلى قلعة من فينا ولا اله الا محمد اجمعين عدا
البا مضاعفا في سعادته من الحج لا ينجف عنهم العذاب وهم في بيوت

٧٥

وَرَحِمَهُ اللهُ وَرَحِمَ

السلام

فصل فی بیان اسماء

ملعونون ناکسوار و سیم عند دیریم قد هانتوا الشامة و انحرى الطویل
لضلمهم عزة انبيائک و رسالت و انشاءهم من عبادک الضالین اللهم
العهود مستیر التبر و ظاهر الالباب فی ارضک و سماواتک اللهم اجعل
لی قدم صديقي ابا ابياتک و حبيب ائتشافه و مستقر من حقني
بوسع و تحبلي لهم بعا في الدنيا و الآخرة يا ارحم الراحمين

بسم الله الرحمن الرحيم و در جواب تمام حجتی که

السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا من رسول الله الشاهديك
يا من أمير المؤمنين السلام عليك يا من فاطمة الزهراء سيدة النساء العالمين
السلام عليك يا ابا الأئمة الهادين المهديين السلام عليك يا حبي
الدعوة الشاكر السلام عليك يا صاحب المصيبة الرابعة السلام
عليك وعلى جدك و آبتك السلام عليك وعلى أهلك اجمعك السلام
عليك وعلى الأئمة من ذريتك و بنيك أشهد لقد طاب الله بك الدنيا
و أوضح لك الكتاب و جعلك و آباءك و جدك و أمك و بنيك
عزة لا و الألباب يا من السامية الأطياب المثلين الكتاب و جعلت سلام
إليك صلوات الله و سلامه عليك و جعل أقدمة من الثاير فهو حبيبك
يا من ما غاب من منك بك و كما الباء

بسم الله الرحمن الرحيم و در جواب تمام حجتی که

السلام عليك يا ابا الأئمة و جعل الشجرة و المحمودين بالآخر و السلام عليك
بصوت الدين و الإيمان و كل من الرخا السلام عليك يا من الأعمال و نقل

فصل فی بیان اسماء

الأحوال و سبب ذي الجلال و سبب التسليم لزال السلام عليك يا
المؤمنين و وارث حليم النبيين و الحاكم يوم الدين السلام عليك يا شجرة القوي
و سامع السر و القوي السلام عليك على حجة الله البالغة و غيرة الشايع و غيرة
الذامعة السلام عليك على الصراط الواضح و النجى اللامع و الإمام الناصح و الزنا
بسم الله الرحمن الرحيم و در جواب تمام حجتی که

بسم الله الرحمن الرحيم و در جواب تمام حجتی که

اللهم صل على أمير المؤمنين علي بن أبي طالب أخي نبيك و وليه و ناصيه
و وصيه و وزيره و مستودع عليه و موضع سيرة و باب حكمة و الشايع
محمداً و الداعي إلى شريعته و خليفة في أمته و مفرج الكرب عن وجهه
فاصم الكفرة و مفرغ الفجوة الذي جعلت من نبيك بمنزلة هرون من موسى
اللهم و آله و آلهم و عبادهم من غداة و انصر من نصره و اخذ من خذله
و العن من نصب له من الأولين و الآخرين و صل عليه أفضل ما صلبت
بسم الله الرحمن الرحيم و در جواب تمام حجتی که

بسم الله الرحمن الرحيم و در جواب تمام حجتی که

السلام عليك يا صفي الله السلام عليك يا نبي الله السلام عليك يا
أمير الله السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك يا خليفة الله في
أرضه السلام عليك يا ابا البشر السلام عليك وعلى وحيك و بديك

و صل الله عليك وعلى الطاهرين من ذليلك و

ذريتك صلوات لا تحجبها إلا هو و رحمته الله و بركاته

فصل فی التوبه

۷۸

وَقَدْ زَارَتْ نوح عليهما السلام
السلام عَلَيْكَ يَا نبي الله السلام عَلَيْكَ يَا صفي الله السلام عَلَيْكَ يَا وَلِي
الله السلام عَلَيْكَ يَا حبيب الله السلام عَلَيْكَ يَا شيخ المرسلين السلام
عَلَيْكَ يَا اَمير الله في رضى صلوات الله وسلامه عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ
وَبَدَنِكَ وَعَلَى الطاهرين من ولدك وَرَحْمَةِ اللهِ وَرُكَّانِهِ

پس شش رکعت نماز کن در رکعت برای امیر المؤمنین و دو رکعت برای جسدان نبوی
فاطمه الکتاب نبویه الرحمن بخوان و دو رکعت در پیش نبویه پس و بعد از نماز تسبیح
حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها را بخوان و طلب مرزش از خدا کن و
پس شش رکعت از برای خود دعا کن و بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّتِي الرَّسُولِيَّةِ وَمَوْلَايَ وَلِيَدِي
وَأَخِي رَسُولِكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدِ الْوَصِيِّينَ عَلَيَّ عَلَيْهِمَا صَلَواتُ
اللهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَبِّلْهُمَا مَتَى وَآجِزِي
عَلَيَّ لَلْجَزَاءِ الْحَمِيمِينَ اللَّهُمَّ لَكَ صَلَواتُكَ وَلَكَ رُكْعَتُكَ وَلَكَ سَجْدَتُكَ
وَعَدْلُكَ لَا تُهْلِكْ لَكَ لِأَنَّهُ لَا تَكُونُ الصَّلَاةُ وَالزُّكُوفُ وَالسُّجُودُ إِلَّا لَكَ
أَنْتَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَتَى مَتَى وَبَارِكْ

وَأَعْطِنِ سُلَيْمَانَ حَقْدَهُ وَالْإِلَهَ الطَّاهِرِينَ

و چهار رکعت دیگر را هدايت آدم و نوح کردان و پس سجده شکر بجا آورده و چهار رکعت
اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَإِلَيْكَ ائْتَصَفْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ أَنْتَ
تُعْطِي وَرَجَائِي فَأَكْفِنِي مَا أَمْتَنِي وَمَا لَا يَهْمُنِي وَمَا أَنْتَ أَكْلَمُ بِهِ مِنِّي عَمَّا لَكَ
وَعَلَّيْكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ قَرْبَهُمْ

پس چنانچه راست دوزا بر زمین گذار و بگو

فصل فی التوبه

۷۹

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَبِحَسْبِكَ لَكَ بَارِتْ تَعْبُدُ وَوَقَّالَهُمُ أَنْ
عَلَيْكَ ضَعِيفٌ فَصَاعِدٌ لِي يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ

پس رکعت بیجود و صد مرتبه بگو (شکر) و بعد کن در دعا که این موضع
مطالبت و استغفار است پس آنکه عمل مرزش گاهانست و حاجات خود
از خدا طلب نما که مقام استجابات دعاها است مَوْلَايَ تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ يَا كَرِيمُ
فرموده است شیخ مفید و غیر او که بخواند بعد از نماز نافله و فرضیه
مادام که در حیث قافمت مبتلای و چون این دعا در نهی خبر از کتب
معبره پسند مذکور است مادام که از این دعا میخوانم پسند معبره و است کرده اند
از بوسه زدن آنکه گفت در هر عید حضرت عثمان و در وقتی که در جبهه بود آن حضرت
پس را بخورد و بکاف و در آنجا ایستاد و دستها را بلند کرد و دعائی اوست خواند که
من بعد از این دعا بخواند و نبویه و سوره کوحل خواند و آن نماز و من نیز چنین
کردم پس این دعا را بلند خواند که من فقیه و معلم نبوده پس فرمود که این
بهدان اربعه مکانت کتم فلانی و شوم بعد از آن همین بهدانه کرد و حرام
فرمود که این برای هر کسی است و با رسول خدا ملاقات مبتلای نار و زنیاست
آنکه بگوید این دعا را بخواند و آنکه بگوید (فدعا الهی)

اللَّهُمَّ لَا بَدَّ مِنْ أَمْرٍ لَكَ وَلَا بَدَّ مِنْ قَدْرٍ لَكَ وَلَا بَدَّ مِنْ قَضَايِكَ وَلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ فَأَصْنَعْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَفَدَّرْ عَلَيْنَا مِنْ
خَدِّكَ عَطَا مَعَهُ صَبْرًا نَفْعُهُ وَبَدْعُهُ وَاجْعَلْ لَنَا صَاحِبًا فِي رُحُوتِكَ
بَنِي حَسَنًا وَنَفْعًا لَنَا وَسُودًا وَشَرَفًا وَجَدًّا وَنَفْعًا لَنَا وَكَرَامًا

والتبت

فصل فی زیارت امام حسین

۸۰

فی الدنیا والآخره ولا تنقص حسناتنا اللهم وما أعطينا من عطاء
أدقنا لنا به من فضيلة أو أكرمنا به من كرامة فأعطنا معه شكر نعمته
وبه معناه واجعله لنا صاعدا في رضوانك وحسانا وسودنا وشرفنا
ونعائنا وكرامتنا في الدنيا والآخره ولا تجعل لنا أشرا ولا بطرا ولا
فتنة ولا مفسا ولا عذابا ولا خزا في الدنيا والآخره اللهم إنا نعوذ بك
من شره اللسان وسوء القام ونجاة الميزان اللهم صل على محمد وآل محمد
اللهم لقينا حسناتنا في أمنا ولا نرنا أعمالنا علينا حسرات ولا خزا
عند قضائك ولا نقصنا بسببنا يوم نلقاك واجعل قلوبنا تذكرك
ولا ننساك ونحشا لك كما نأراك حتى نلقاك وبذل سبتنا حسنات
واجعل حسناتنا درجات واجعل درجاتنا عراف واجعل عرفنا عالي
اللهم أوسع لقبيرا من سعة ما قضيت على نبيك اللهم صل على
محمد وآل محمد ومن علينا بالهدى ما أبغينا والكرامة ما أحببنا و
الغيرة إذا توفقتنا والخطيئة بما بقي من غيرة والبركة فيما رزقنا و
العون على ما حلتنا والقيام على ما طوفنا ولا نأخذنا ولا نأخذنا
بجملتنا ولا تشدد رجونا بجليلتنا واجعل حسن ما نؤمل ثابا في قلوبنا
واجعلنا عطاء عندك أولد في أنفسنا وانفعا بما علينا وزدنا علما
نافعا عودا بلسانك لا تخضع ومن عين لا تمنع وصوله لا نبيلا حرجنا
من سوء القين بأول الدنيا والآخره اللهم صل على محمد وآل محمد
مؤلف كوفي بل كرك بعد از زیارت حضرت امام عباس (ع) بعد از زیارت حضرت

لنا حسناتنا
بجملتنا

مؤلف

فصل فی زیارت امام حسین

۸۱

بخواند صلواتی را که از حضرت امام زین العابدین (ع) منقولست برای حضرت و در وی
از نسخ حضرت کامله الحاق نموده اند سبک ۱۰۰ و آن اینست
اللهم و آدم بدیع فطرتك وأول معرف من الطين برؤيتك وكر حجابك
على عبادك وبريتك والذليل على الاستخار يعفوك من عذابك والتاهج
سبل نوبتك والوسيلة بين الخلق وبين معرفتك والذي كتبته ما رضى
به عنه يمتك قلبه ورحمتك له والنبي الذي لم يصر على معصيتك و
سابق الميثاقين بخلاف راسيه في حرمتك والنوئل بعد المعصية بالطاعة
الى عقوبتك وأبو الانبياء الذين أودوا في جنيتك وأكثر سكان الارض صبيبا
في طاعتك فصل قلبك أنت بار رحمن وملايكاتك وسكان سمواتك و
أرضك كما عظم حرمانك ودلنا على سبيل رضاك بأزحم الراحمين
وشرح محمد بن الشهيد روايت کرده است که حضرت صادق (ع) در مجلس
در مسجد جانه حضرت امام حسين عليه السلام چنین زیارت کرد
و چهار رکعت نماز گذارد و زیارت اینست
السلام عليك يا من رسول الله السلام عليك يا ابن أمير المؤمنين
السلام عليك يا ابن الصديق بعد الطاهر سيد نساء العالمين السلام
عليك يا مولاي يا أبا عبد الله ورحمة الله وبركاته أشهد أنك قد
أقمت الصلوة وأتيت الزكوة وأمرت بالمعروف ونهيت عن المنكر و
لنوت الكتاب حق ولا وبه واجاهدت في الله حق جهاديه وصبرت على الأد
في جنبه مخدبا حتى أبكت أنفسي وأشهد أن لا دين خالفك وصاروك
وأنا الذين خدوك والذين فتكوك ملعونون على لسان النبي الأتي

مؤلف

فَدَخَلَ مِنْهَا فَرَّقَ لَنَا اللَّهُ الطَّالِبِينَ لَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَافَتْ
عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا أَنَا بَابُ رَسُولِ اللَّهِ وَأَنَا حَارِغًا
يَحْتَكِ مَوْلَايَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُعَاذًا لِإِعْدَائِكَ مُسْتَبْصِرًا بِأَهْلِكَ الَّذِي نَشَأُ
عَلَيْهِ حَارِغًا بِضِلَالَةٍ مِنْ خِلَافِكَ فَاسْتَعِمْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ **سورة**
علق لَقَدْ كُنْتُمْ كَافِرِينَ بَارِئًا ذَا ذِي بَالٍ سِرْجَتِ امْرِئِ الْمُؤْمِنِينَ بَرَاءِ
ذِي بَارِئٍ سِرْبَانًا لِمَا مَحْشُونَةٍ مِنْ عِندِ الْمُتَنَبِّئِ * وَشَاحِجَ عَدُوِّكَ ذَا ذِي
بَارِئٍ كَبِيرٍ وَرَبِّكَ ذَا ذِي بَارِئٍ كُنْتُ لَكَ كَمَا كُنْتَ خَوَاهِرُ دَاعٍ كُنَّا عَلَانِيَةً مَدَامُصِلَ
يَحْتَكِ ذِي بَارِئٍ مَذْكُورٌ شَهْدًا بِخِلَافِهِ * وَذَا ذِي بَارِئٍ بِأَهْلِكَ بِخِلَافِهِ **سورة**
أَمْسُ بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَمَا جِئْتَ بِهِ وَكَذَّبْنِي عَلَيْهِ وَدَعَوْنِي إِلَى الْبَرِّ رَبَّنَا
أَمْسُ بِمَا أَنْزَلْتَ وَأَتَّخِذِ الرَّسُولَ وَآلَ الرَّسُولِ فَكَتُفِنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ ذِي بَارِئٍ مَوْلَايَ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَآخِرِ رَسُولِ
اللَّهِ وَارْزُقْنِي ذِي بَارِئِهِ أَبَدًا مَا أَحْبَبْتَنِي اللَّهُمَّ لَا تَخْرِجْنِي قَوَابِ ذِي بَارِئِهِ
وَارْزُقْنِي الْعُودَةَ الْعُودَةَ الْإِسْلَامَ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ سَلَامٌ مُودَعٍ لِاسْمِ
وَالْأَفَالِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ أَوْلَادَهُمْ
وَأَجْسَادَهُمْ مَعِيَ أَفْضَلَ الْجَنَّةِ وَالسَّلَامِ وَالسَّلَامَ عَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ وَالْحَاقِقِينَ
بِهَذَا السَّهْمِ الشَّرِيفِ الْإِسْلَامَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ الْإِسْلَامَ عَلَى فَاطِمَةَ سَيِّدَتِ
نِسَاءِ الْعَالَمِينَ الْإِسْلَامَ عَلَى امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الْإِسْلَامَ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَ
عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَحُجَّزِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى
وَحُجَّزِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ فَاطِمَةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
مِنْ أَعْدَائِهِ الْإِسْلَامَ عَلَى سَيِّدِ رَسُولِ اللَّهِ وَمُطَهِّرِ بَرِّ اللَّهِ سَلَامًا وَاصِلًا دَائِمًا

سَمِدًا لَا انْقِطَاعَ لَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
أَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلَالَةِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ نَزَّلَهُ مِنْكَ صَلَواتُ
وَرَحْمَةٍ وَأَخْضَى بِحَبْطِ الْإِيمَانِ وَلَا تُشْمِتْ بِي مَنْ عَادَيْتَ فِيكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

پس بوسه خیزم مقدس را و هرگاه که خواهی بکن و بر کرد با سعادت و رفعت ۲۴

نماز و روزه و زکوة و حج و غیره

طوسی و ابن زلفی و محمد بن عمار و ابان بن شاکر

عبدالکریم ذکر میکنم (و) پس دست و پا را که میباید از بدن جدا کرد

مقام جعفر صادق فرمود که خون خواهی نازک کوی حضرت ام المومنین و نه او و نه

و فصل بکن و بنا فی راه بر و و بکو

مُحَمَّدٌ الَّذِي أَكْرَمَ مِنِّي مَعْرِفَتَهُ وَمَعْرِفَةُ رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ

فَرَضَ طَاعَتَهُ وَحَدَمَهُ مِنْهُ الْوَيْطَةُ لَا مَوْلَاهُ عَلَيْهِ وَمَعَهَا الْأَلَاءُ وَالْزُّبُرُ

فَالْأَنبِيَاءُ فِي الْإِسْلَامِ وَخَلْقِ الْإِنْسَانِ وَالْأَلْبَانِ وَالْأَلْبَانِ وَالْأَلْبَانِ

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْمَطَرَ وَالَّذِي يُنَزِّلُ الْمَطَرَ وَالَّذِي يُنَزِّلُ الْمَطَرَ

سورة حمى ادعلى حرم احمى رسوله فارابه فى عاقبه لى محمد لله الذى يعطى

من دواير مبرورتي رسول الله الذي هدا نالي هذا وما كان لي بهذا قولاً

هَذَا نَا لَهِ اَشْهَدَانِ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاشْهَدَانِ مُحَمَّدًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأُخْرِ رَسُولَهُ

لَهُمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ تَقَرَّبَ إِلَيْكَ بِزِيَارَةِ ذِي الْأَخْيَارِ رَسُودِكَ

عَلَيْكُمْ مَا فِي حَقِّهِ أَنَا وَزَادُوا أَنْتُمْ خُفَّ مَا فِيهِ وَأَكْبَرُوا مَا فِيهِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

سنة ١٠٠٠ من الهجرة النبوية في شهر ربيع الأول يوم الاثنين
الحادي عشر من الشهر المذكور في الساعة السادسة من النهار

وَقَدْ بَيَّنَّا لَهُ أَنَّ أَحَدًا لَا يَصِلُ إِلَى مَجْدٍ وَأَهْلٍ بِغَيْرِهِ وَأَنَّ تَجَبُّلَ مُحَمَّدٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَسْلَمَ مِنَ اللَّهِ الْإِسْلَامَ عَلَى مُحَمَّدٍ أَمِيرِ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ وَعَزَائِمِ أَمْرِهِ وَعَيْنِ
 الرُّوحِ وَالْإِسْرَافِ عَلَى الْخَالِيقِ وَالْإِسْرَافِ عَلَى الْخَالِيقِ وَالْإِسْرَافِ عَلَى الْخَالِيقِ
 كُلِّهِ وَالشَّاهِدِ عَلَى الْخَالِيقِ وَالْإِسْرَافِ عَلَى الْخَالِيقِ وَالْإِسْرَافِ عَلَى الْخَالِيقِ
 بَرَكَاتِهِ اللَّهُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَفْضَلُ أَكْلٍ وَأَفْضَلُ
 أَنْفَعِ وَأَشْرَفِ مَا صَلَّ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَأَصْنَفِ أَنْبِيَائِكَ اللَّهُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 الْمُؤْمِنِينَ عَبْدَكَ وَخَيْرِ خَلْقِكَ بَعْدَ نَبِيِّكَ وَأَجْمَلِ رُسُلِكَ وَوَصِيِّ رُسُلِكَ
 الَّذِي بَعَثَهُ عَلَيْكَ وَجَعَلَهُ هَادِيًا لِمَنْ نَشِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَالْهَادِي عَلَى
 مَنْ بَعَثَهُ بِرَسُولَاتِكَ وَدَهَانِ الدِّينِ بِعِدْلِكَ وَفَضْلِ فَضَائِلِكَ مِنْ خَلْقِكَ
 وَأَسْلَمَ عَلَيْهِ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتِهِ اللَّهُ صَلَّ عَلَى الْأَمَّةِ مِنْ وَلَدِهِ
 الْغَوَامِينَ بِأَمْرٍ لَمْ يَغَيِّرْهُ الْمَطْعَمُ مِنَ الدِّينِ فَضْلَهُ وَأَصْدَارِ الدِّينِ
 بِأَمْرٍ لَمْ يَغَيِّرْهُ الْمَطْعَمُ مِنَ الدِّينِ فَضْلَهُ وَأَصْدَارِ الدِّينِ

السلام عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى
كَلِّبَتِ بَا عَمُودِ الدِّينِ وَوَارِثِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبِ الْبَيْتِ
الْقُرْطَبِيِّ الْمُسْتَقِيمِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَتَيْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَابْتِغَيْتَ الرِّسُولَ وَكَلِمَاتُ الْكِتَابِ حَقٌّ وَلَا دُونَ
وَوَقَّيْتُ بِعَهْدِ اللَّهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَخَصَّصْتَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ
وَجَدْتَ بِخَلْقِ صَابِرًا مُجَاهِدًا عَنْ دِينِ اللَّهِ مَوْفِقًا لِرَسُولِ اللَّهِ طَائِبًا
عِنْدَ اللَّهِ رَاجِعًا بِنَا وَحَدَّثَ جَلَّ ذِكْرُهُ مِنْ رِضَايَاهُ وَمَضَتْ لِي ذِي كُنْتُ
عَلَيْهِ شَاهِدًا وَشَهِيدًا وَمَشْهُودًا أَجْزَاكَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنِ الْإِسْلَامِ
وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ أَجْزَاكَ لِعَلَّكَ مِنْ ذَلِكَ وَلَعَنَّ اللَّهُ مِنْ نَاعٍ عَلَى عِلَالِكَ وَنَ
اللَّهُ مِنْ أَلْيَاكَ وَلَعَنَّ اللَّهُ مِنْ أَمْرِي عَلَيْكَ وَطَلَمَكَ وَلَعَنَّ اللَّهُ مِنْ خَصْبَاكَ
وَمَنْ بَلَّغَتْ ذَلِكَ فَرْعِي بِهِ إِنْ أَلَا اللَّهُ مِنْهُمْ رَبِّي وَلَعَنَّ اللَّهُ خَالِقُكَ
وَأَمَّةٌ مُحَمَّدٌ وَلَا بَنِكَ وَأَمَّةٌ نَفَاغَرْتِ عَلَيْكَ وَأَمَّةٌ هُمَلَاكَ وَأَمَّةٌ
حَادَثَتْ عَنْكَ وَخَدَلَاكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَثْوَاهُمْ وَيَسَّرَ وَرَدَّ

فصل في مناقب أمير المؤمنين

أولاد بن الحسن العنقلة أنبياءك وأوصياء أنبيائك جميعاً لسانك
وأصلك حرثنا ولدك اللهم العن الجاهليين والطواغيت والفراعنة
اللات والفزى والمجنت والمناغوت وكل من يدعى من دوزانك وكل من
مفتر اللهم عنهم وأشباههم وأبناءهم ومحبهم وأولادهم

أعوأهم لعنك كتبهم
إسمه مرثيه بكن
والله العن قتلته أمير المؤمنين
وسه مرثيه بكن
والله العن قتلته الحسين
وبسعي

اللهم عذّبهم عذاباً لا تغفره أحد من العالمين. وصانف عذابي
عذابك بما شئت وألا أفرج وأعد لهم عذاباً لم تحله بأحد
من خلقك اللهم وأدخل على قتلته انصاراً وسوءاً وقلة انصار
أمير المؤمنين وعلى قتلته الحسين وانصاراً وحسين وقلة من قتل
ولا بد لي إلخياً جميعاً عذاباً مضاعفاً في سقاة ردي من الجنة لا تخفف
عنهم من عذابها وهم فيها مبلعون ملعونون ناكسون ذريهم
قد غابوا السدامة والخزرج الطويل يقتلهم غيرة أنبيائك ورسلك
وأبناءهم من عبادك الصالحين اللهم والعنهم في شسير التبر
وظاهر العلابة في ممانك وأرضيك اللهم اجعل لسان عدوك
في أوليائك وتجب إليهم مدهم ومشايدهم حتى لا تحببهم

فصل في مناقب أمير المؤمنين

بسم الله الرحمن الرحيم

وبسعي من ردت عن حضرت وكبر

سلام الله وسلام ملائكتيه المقتربين والسليبين لك يسألونهم والثناء
يقضيك والشاهدين على أنك صادق أمين صديق عليك بأمري
صل الله عليك وعلى ذريتك وبذلك أشهد أنك طاهر مطهر
طاهر مطهر أشهد لك بأمر الله وبأن رسولك بالبر لا بالآل
أشهد أنك جنب الله وأنت باب الله وأنت وجه الله الذي تروى وأنت
سبيل الله وأنت جسد الله وأمر رسولك أنبيك وأنت العظم خالك
عند الله وعند رسولك من غير بال الله في بارك طالباً خلاص نفسي من
النار وسعداً لك من ناراً شحقتها بما جئت على نفسي أبتك لفظاً
أنت والي وليك الخلف من بعدك على تركي الحق قبلي كوكبي وأبي
لهم شيع ونصري لهم معك أنا عبد الله ومولاه وفي طاعتك الولد
أنت ليس بك كمال المنزلة عند الله وأنت من أمر الله بعبادته
حسبي على بركه وعلى فضله وهذا في حجبته ورغبته في أوفاده إليه
والهبة طلب الحق عنده أشهد أهل بيت سعيد من ولاكم ولا تحب
من أناكم ولا بعد من عادكم لا أجد أحد أفرج البديع منكم أنتم
أهل بيت الرحمة ودعاة الدين وأركان الأرض والشجرة الطيبة اللهم
لا تحبب ونجي أهلك رسولك وأل رسولك ولا ترد استشفاعنا
اللهم أنت منق علي بن أبي طالب ومولاه وأبيه ومعه فينا جعلي

مِنْ نَصْرِهِ وَمَنْ شَصِرِهِ وَنَ عَلَى بَصِيرَةِ لَدُنْكَ فِي التَّنْبِأَةِ وَالْإِنْبِأَةِ
الْقَلَمُ إِنَّ أَجْمَلَ مَا جَعَلَ عَلَيْهِ عَلَى رُؤْيَا طَائِبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَمَّا
مَوْلَا كُوَيْلِدُكَ دُرْزَابَرْتُ دَاعِ زَبَارْتُ وَدَاعِ عَكْدُ تَصَلُّبُ بَيْنَ مَكْدُورِ مَشْدُورِ
نُورِدِ أَشْتُ وَابْنِ بَابُورِهِ بَعْدُ ذَكَرَ ابْنِ زَبَارْتُ وَدَاعِ فَرُودِهِ مَكْرَبِ
سُخَانَ ذِي الْجَلَالِ الْمُنَافِخِ الْعَظِيمِ سُخَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الشَّامِخِ سُخَانَ
ذِي الْمَلِكِ الْفَاخِرِ الْعَبِيدِ سُخَانَ ذِي الْبَهْجَةِ وَالْجَلَالِ سُخَانَ مَنْ رَدِّي
بِالنُّورِ وَالْوَفَارِ سُخَانَ مَنْ رَوَى الْقُرْآنَ فِي الصَّفَا وَوَقَعَ الطَّرْفُ فِي الْهَوَا

نیز بایست جستجو

[illegible]

وچون خواهی که الخضر را ذاع کنی بگو

السَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اسْتَوْدِعُكَ اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُكَ

وَأَفَرُّوْهُ عَلَيْكَ السَّلَامَ أَمَّا بِاللّٰهِ وَإِلَى رُسُلِهِ وَإِنَّمَا جَاءَتْ بِهِ وَدَعَتْ إِلَيْهِ
ذَلِكَ عَلَيْهِ فَأَكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ لَا تُجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِينَ
وَيَا دُرِّي يَا هَاقَانُ تَوَقَّضْنِي فَيَذَلِكُ فَإِنِّي أَشْهَدُكَ مِمَّا بِي عَلَى مَا أَشْهَدُ
عَلَيْهِ فِي جُزْئِي أَشْهَدُكَ أَنَّ مَهْرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْنَا وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ
الْحُسَيْنِ وَنَجْدَ بْنَ زَيْدٍ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى وَجَعْفَرَ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَجَعْفَرَ
عَلِيَّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ وَزَيْنَ الْعَبْدِينِ وَالْحُسَيْنَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ
أَيْمَنُ وَأَشْهَدُكَ أَنْ مَنْ قَاتَلَهُمْ وَجَارَ بِهِمْ مُسْرِكُونَ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْهِمْ فِي
أَسْقَادٍ دَلِيلٍ مِنْ الْحِجْرِ وَأَشْهَدُكَ أَنْ مَنْ حَارَبَهُمْ لَنَا أَعْدَاءٌ وَنَحْنُ بَيْنَهُمْ بَرَاءٌ
وَأَنَّهُمْ حَرْبُ الشَّيْطَانِ وَعَلَى مَنْ قَاتَلَهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
وَمَنْ سَرَّ لَهُمْ وَمَنْ سَرَّ لَهُمُ الْإِيمَانُ إِذَا نَسَلْتَ بَعْدَ الصَّلَاةِ وَالنَّبِيلِ
أَنْ تُضِلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَنَجْدٍ وَجَعْفَرَ
وَمُوسَى وَجَعْفَرَ وَنَجْدَ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَجَعْفَرَ وَنَجْدَ وَجَعْفَرَ
فَازْجِبْكَ فَاحْشَرْنِي مَعَ هَؤُلَاءِ السُّبَّانِ الْأَيِّمَةِ اللَّهُمَّ وَذَلِكُ فُلُوسَاتُهُ
بِطَاعَةِ وَالْمُتَاحِدَةِ وَالْمُجْتَمِعَةِ وَحُسْنِ الْمَوَازِيرِ وَالنَّبِيلِ

زبارة چهارم

در اکثر کتب حدیث و زیارت و روایت شده است ❀ و ثواب عظیم برای آن ذکر
و در زیارت جامع به مانند تعجبی باو ایش مذکور خواهد شد ان شاء الله
بسمه تعالی منقول است از علی بن موسی الرضا «اذا بآءاها من ان حضرت سلام الله
علیه السلام که حضرت امام زین العابدین علیه السلام حضرت امیر المؤمنین علیه
السلام و ابای خود زیارت کردند که بر فراز حضرت ایشاند و در کتب حدیث و زیارت

اَسْلَامَ عَلَیْكَ يَا اَبِي الْمَوْئِبِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَسْلَامَ عَلَیْكَ يَا
 اَبِي الْقَاسِمِ فِي رِضَةٍ مَحَنَةٍ عَلَیْكَ يَا اَسْمَاءُ نَاثِلَةً لِي فِي رِضَةٍ مَحَنَةٍ
 عَلَیْكَ يَا كَلْبَةَ وَابْنَتِ سَنَنْبِيَهَ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمْ عَلَیْكَ يَا
 اَبِي خَالِدٍ وَفَضْلًا لِبَنِي بَاخْبَارِهِ وَاَزْمَ اَعْدَاءِ اَلْمُنَافِقَةِ فِي قُلُوبِهِمْ اِنَّكَ
 مَعَ مَا لَكَ مِنْ اَلْحَاجِّ اَلْبَالِغَةِ عَلَیْ جَمِیعِ خَلْقِهِ اَللَّهُمَّ فَاجْعَلْ لِقَائِي مَقْصُودَةً
 بِعِندِكَ وَاصْبِرْ بَعْضًا نَاثِلَةً مَوْلَانِی بِدُرِّكَ وَدُعَائِكَ فَجَعَلْتُ لِقَائَكَ
 اَوْ لِقَائِكَ تَحْوِیةً فِي رِضَاكَ وَسَمَائِكَ صَابِرَةً عَلٰی نَزْوِلِ بَلَايَاكَ
 شَاكِرَةً لِقَوَائِلِ نَعْمَاتِكَ ذَاكِرَةً لِسَوَائِغِ الْاَلَاثِمِ مُشْنِقَةً اِلٰی فِرَاحَةِ
 لِقَائِكَ مُزَوِّدَةً اَلْقُوْلِ اِیَّوْمَ حِزَانِكَ مَشْتَبَةً بَيْنَ اَوْلِيَاءِكَ
 مُنَارِدَةً لِاَخْلَافِ اَعْدَائِكَ مُشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحُجْرَتِكَ وَتَسَانِیْكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَللَّهُمَّ اِنْ قُلُوبَ الْمُتَحَنِّينَ اِلَيْكَ وَاَهْلَهُ وَسَبُلُ الرَّاغِبِينَ اِلَيْكَ شَارِعَةٌ
 وَاَعْلَامُ النَّااصِبِينَ اِلَيْكَ وَاَصْحَابُ اَفْئِدَةِ الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَاَوْعِدْهُ وَ
 اَصْرَاتُ الدَّاغِبِينَ اِلَيْكَ صَاعِدَةٌ وَاَبْوَابُ الْاِجَابَةِ لَكُمْ مُعْتَمِدَةٌ وَدَعْوَةٌ
 مِنْ نَاجَاةٍ مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةٌ مِنْ اَنَايِلِ اِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ وَغَمٌّ مِنْ كَوْنِ خَلْقٍ
 مُرَحْمَةٍ وَاِلَّاغَاةٍ لِقَائِكَ غَاثٌ بِكَ مَوْجُودَةٌ وَاِلَّاغَاةٍ لِقَائِكَ غَاثٌ بِكَ
 مُبْذُولَةٌ وَعِدَانَا لِقَائِكَ مُجَرَّجَةٌ وَذَلَالَتُنَا اِلَيْكَ مُعَالَةً وَاَعْلَالُ
 اَلْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْظُوظَةٌ وَاَزْدَانَا اَخْلَافِيْنَ مِنْ لَدُنْكَ نَاوِلَةٌ وَهَوَائِدُ
 الْمَرْبِدِ اِلَيْهِمْ وَاَصْلَةٌ وَذُنُوبُ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةٌ وَحَوَائِجُ خَلْقَاتِ

عِنْدَكَ مُقْصِبَةٌ وَحَوَائِدُ اَلْمَرْبِدِ اِلَيْهِمْ مَغْفُورَةٌ وَحَوَائِدُ اَلْمَرْبِدِ اِلَيْهِمْ
 وَمَوَائِدُ اَلْمُنْطَلِقِينَ مُعَدَّةٌ وَمَوَائِدُ اَلْمُنْطَلِقِينَ مُعَدَّةٌ اَللَّهُمَّ
 فَاسْجُدْ دُعَاؤِي وَاجْعَلْ لِقَائِي وَاجْعَلْ لِقَائِي وَاجْعَلْ لِقَائِي وَاجْعَلْ لِقَائِي
 بِحُجْرَتِكَ وَدَعْوَتِي وَفَاطِمَةَ وَالحَسَنَ وَالحُسَيْنَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَعْنِي اِنَّكَ
 وَلِيُّ الْمُتَلَانِي وَنُصْرَتِي مُنَاوِي وَغَايَةُ رِبَايَةِ مُتَعَلِّقِي وَمَوَائِدُ اَلْمَرْبِدِ اِلَيْهِمْ
 وَتَسْبِيحِي وَمَوَائِدُ اَلْمَرْبِدِ اِلَيْهِمْ وَتَسْبِيحِي وَمَوَائِدُ اَلْمَرْبِدِ اِلَيْهِمْ
 عَنْ اَدَانَا وَاَطْمَاحِي كَلِمَةً اَحْمَدُ وَاجْعَلْهَا اَلْعِلْمَا وَاَدْحِضْ كَلِمَةً اَبْلَاغِي

اَجْعَلْهَا اَلْعِلْمَا وَاَدْحِضْ كَلِمَةً اَبْلَاغِي

اَجْعَلْهَا اَلْعِلْمَا وَاَدْحِضْ كَلِمَةً اَبْلَاغِي

اَجْعَلْهَا اَلْعِلْمَا وَاَدْحِضْ كَلِمَةً اَبْلَاغِي

اَجْعَلْهَا اَلْعِلْمَا وَاَدْحِضْ كَلِمَةً اَبْلَاغِي

اَجْعَلْهَا اَلْعِلْمَا وَاَدْحِضْ كَلِمَةً اَبْلَاغِي

اَجْعَلْهَا اَلْعِلْمَا وَاَدْحِضْ كَلِمَةً اَبْلَاغِي

اَجْعَلْهَا اَلْعِلْمَا وَاَدْحِضْ كَلِمَةً اَبْلَاغِي

اَجْعَلْهَا اَلْعِلْمَا وَاَدْحِضْ كَلِمَةً اَبْلَاغِي

اَجْعَلْهَا اَلْعِلْمَا وَاَدْحِضْ كَلِمَةً اَبْلَاغِي

اَجْعَلْهَا اَلْعِلْمَا وَاَدْحِضْ كَلِمَةً اَبْلَاغِي

اَجْعَلْهَا اَلْعِلْمَا وَاَدْحِضْ كَلِمَةً اَبْلَاغِي

اَجْعَلْهَا اَلْعِلْمَا وَاَدْحِضْ كَلِمَةً اَبْلَاغِي

السلام عليك أيها الوصي أئمة النبي السلام عليك أيها النبي العظيم
السلام عليك أيها الصديق الشهيد السلام عليك أيها البرار الكريم
السلام عليك يا وصي رسول رب العالمين السلام عليك يا خيرة الله على
خلقه أجمعين أشهد أنك حبيب الله وخاصته الله وخالفه السلام عليك
يا باقر الله وموضع سره وعبد علي وخازن وحبه

پس خود را بعد چسباند و گفتند
یا بانی آنست و ای ما اهل المؤمنین یا بانی آنست و ای ما اهل الجحیم یا بانی آنست
و ای ما اهل المعام یا بانی آنست و ای ما نور الله النام استهدا تک قد بلغنا
عز الله و عز رسول الله صلی الله علیه و آله ما حملت و رعب ما اخذت
و حفظ ما استودعت و حملت حلال الله و حرمت حرام الله و اقم
احکام الله و لم تعد حدود الله و عبدنا الله مخلصا حتی انزل الیقین
صلی الله علیه و آله و علی الامت من بعدک

[illegible]

وَرَفَعِي الْعَوْدَ الْبَنَكَ وَالْمَنَامَ فِي حَرَمِيكَ وَالْقَوْصَ مَعَكَ وَمَعَ الْأَبْرَارِ مِنْ

صفوان گفت که بآن حضرت عرض کردم که ریختن مہد بدختر در مہ اصحاب خود
از اہل کوفہ و نشان این فرما بآنان بدہم ﴿ فرمود بلی ﴾ و در مہی چہ اند
کہ من فرما فرستہ و اصلاح کردم ﴿ و در حدیث دیگر از صفوان سابقا مذکور
شد کہ در خدمت آنحضرت بآین موضع شریعت آمد ﴿ و آنحضرت نیز فرمودند
و سلام بر حضرت آدم و سایر پیغمبران فرستادند تا پیغمبر آخر الزمان صلوات اللہ
علیہم اجمعین ﴿ پس خود را بر سر گذرانیدند ﴿ و بر آن حضرت سلام
کردند ﴿ و بجا گرفتند ﴿ پس برخاستند و چہار رکعت نماز کردند ﴿
و در روایت دیگر آنست کہ شش رکعت نماز کردند ﴿ و بعد کہ از بعضی
احادیث زیارتیان حضرت منقاد مہ شود کہ شش رکعت ہمہ نماز زیارتان اہل بیت
بودہ باشد ﴿ و از بعضی ظاہر مہ شود کہ دو رکعت نماز زیارتان حضرت
و دو رکعت نماز زیارتان سہمبار حضرت امام حسین است ﴿ و دو رکعت بجا
شدن محل مشرف الی محلات ﴿ و اکثر علماء چہار رکعت را زیارتان حضرت
آدم و نوح و کریمہ اند ﴿ اگر دو رکعت بکنند کہ مہ بجا بیاشد باید ندانند

[illegible]

فصل در بیان احوال و مناقب امیر المومنین علیه السلام

۹۴

که هر که ایشان را چنین زیارت کند و بپند عازا بخواند و خواه از نزد یک و خواه از دور و اینکه زیارتش مقبول باشد و عجلش برز داده شود و سلامش بایشان برسد و پسندیده کرد و صفای ایشان برآورده شود هر چند عظم باشد ای صفوان این زیارت را با همین صفا می از بدیدم اخذ کرده ام و او از زیارت از حدیث حسنه و او از زیارتش حسن و او از بدیدش امیر المومنین با همین صفا می و امیر المومنین از رسول خدا صلوات الله علیه و او از بدیدش با همین صفا می که من تمام شدم و جبرئیل گفت که حفظ ما را قسم بیا که مقدس خود خود کرده که هر که امام حسین را چنین زیارت کند در روز عاشورا از نزد یک یا دور و بپند عازا بخواند زیارتش مقبول گردد و هر حاجتی که بطلبد هر چند بزرگ باشد برآورده شود و ناله بدید نکردد و بر گردد با دایه روشن و خوشحال بسبب بر آمدن حاجت ایشان و فایز شدن بهشت و از ادش از انجمن و شفاعت او را قبول کند در حق هر که دعا کند زیارت کند برای او مگر آنکه دشمن اهل بیت باشد خدا با این خوشه بذات پاک خود خورده و ملائکه را برین کوه گرفته است و جبرئیل گفت که با حجتی که حفظ ما را فرستاده است بیوی بود که باین مرده زیارت دهد ترا و علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان از فرزندان تو را نادر و قیامت پس تو هم باو شادی و نو شادی علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان از فرزندان حسین و شش شما نادر و قیامت و صفوان گفت که شش صفوان فرمود که ای صفوان هرگاه ترا حاجتی در درگاه خدا باشد این زیارت را بکن هرگاه که بپند عازا بخواند و حاجت خود را سوال کن که البته برآورده میشود و زیارت امیر المومنین است و دو بیت از شعر است و کلام

السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا صفة الله السلام عليك يا امير الله السلام على من اصطفاه الله واخصه واخاره من برتيه السلام عليك يا جليل الله ما دعى الليل وعصر واصناه النهار واشرف السلام عليك ما صمت صامت وطقن ناطق وذر شارق

فصل در بیان احوال و مناقب امیر المومنین علیه السلام

۹۵

و رحمة الله وبركاته السلام على مولانا امير المؤمنين علي بن ابي طالب صاحب السوابق والنفائس النجاة ومبيد الكنايب الشد بدنيا لآل العظم المراسم المبكرا الاساس في المؤمنين بالكرام من حوض الرسول المبكرا الامير السلام على صاحب النش والفضل والقوايل والمكرهات والنوال آت السلام على فارس المؤمنين ولبيش الموحدين وفاتح المشركين وصفي الله رب العالمين ورحمة الله وبركاته السلام على من ابدا الله بحجته وادعاه بمكائيل وازلعه في الدارين وحباه بكل ما نفع به العبد وصلوات الله عليه وعلى آله الطاهرين وعلى آله واصحابه وعلو الامامة الراشدين الذين امروا بالمعروف ونهوا عن المنكر وفرضوا علينا الصلوات وامروا بالاتباع الزكوة وعرفوا ناصبنا شهر رمضان وفراغ الله القرآن السلام عليك يا امير المؤمنين وصاحب الدين وقائد الفتح المجيد السلام عليك يا باب الله السلام عليك يا عزة الله الشاظر وبك الباسطة واذنه الراعية ومكده البالية ونعت الشايبة ونبيته النامية السلام على من اجمعوا الشاير السلام على من اجمعوا الله على الابرار ونعتهم على النجار السلام عليك يا امير المؤمنين الاخبار السلام على ابي رسول الله وابن عبيد ورجب البقية والخلافة من طينته السلام على الاصل القديم والفرع الكريم السلام على تميم النجدي السلام على ابي الحسن علي السلام على شجرة طوبى وسيد النش السلام على ادم صفة الله ونوح نبي الله وابراهيم خليل الله وموسى كليم الله وعيسى روح الله ومحمد حبيب الله ومن بعدهم النبيين

فصل في بيان

الصدّيقين والشهداء والصالحين وحسن أولئك رفيقا السلام على
نور الأنوار وسبليل الأقطار وعناصير الأخبار السلام على دلائل
الأبرار السلام على حبلى الله المبين وحبلى المكين ورحمة الله وبركاته
السلام على أمير الله في أرضه وخليفته في أقاليمه وأمره والعلم يدبته
والنفاطير يحكيه والعالم يكلمه أنج الرسول وروح النبوة وسفير
الله لسلول السلام على صاحب الدلائل والآيات الباهيات
الغرائب الفاخرات والشمس من أهل كتاب الذي ذكره الله في محمّد الآيات
فقال تعالى وإنا في أم الكتاب لدينا لعلي حكيم السلام على اسم الله
الرضويّ وجهه المشرق وجهه المبلى ورحمة الله وبركاته السلام
على حجج الله وأوصيائه وخاصّة الله وأصفياؤه وخالصين وأمنائه
ورحمته الله وبركاته صدقات بأمير الله وحبلى الله ورحمته وآثاره وأوقافه
بحبلى مواربها ولاولياتها معادها لا عدائناك من غير الله في بارئنا
فأشنع عند الله وفيّ وديك في خلاص من فبقي من النار وفضا حواري
وحواشي الدنيا والآخرة

بسم الله الرحمن الرحيم و بسم الله الرحمن الرحيم و بسم الله الرحمن الرحيم

سلام الله وسلام ملائكة المفرّين والسلمين لك يعلوهم بأمر
المؤمنين والناظرين بفضلك والشاهدين على أنك ضياء بين
صديقك ورحمة الله وبركاته أشهد أنك طهر طاهر مطهر
طاهر مطهر أشهد لك بأولئك الله ووليّ رسولك بالبراع والآداء

فصل في بيان

وأشهد أنك حبلى الله وبابه وأنت حبلى الله وجهه الذي يؤمنه
وأنت سبيل الله وأنت عبد الله وأخو رسوله صلى الله عليه وآله
أنتك منقذ بال الله عز وجل من بارئك وإغيا التباك والشناعه
أنتك منقذك خلاص من من النار ومنقذك من النار هاربا
من ذنوبي التي أخطبها على ظهري فزعنا التباك رجاء ورحمة وديك
أنتك أنت شفعك بأمير الله وأنتك بآية الله بآية الله بآية الله
حواشي فاشفع لي بأمر المؤمنين إلى الله في عبد الله ومولاه
وأنتك ذلك عند الله الشام المحمود والجاه العظيم والشان الكبير
المنبولة اللهم صل على محمد وآل محمد وصل على أمير المؤمنين
عبدك المرتضى وأمينك الأوفى وعزيتك الوفي وبذلك العلما
وحبلى الأعلو وكبلى الحسن وحبلى على الوري وصدقتك الأكبر
وسيد الأوصياء وركن الأرباب وعباد الإصفاء أمير المؤمنين
الذين وفدوا الصالحين وإمام الخليفة المعصوم من أحلال المهديين
الكل المطهر من العيب الشري من الرب أخيتك ووصي رسولك
النايب خلفك في الأرض والمولى له ينسب وكاشف الكرب عن وجهه
الذي جعلته سماءا شوقه وأبه لبنا له وشاهدا على أقربه وكلا
على حبه وخاملا لأبيه ورفاهة له في هادي لأبيه وبه لا يسلم
وأنا جال إليه وبأبائيه ومفنا حاططه وخير من جوش الشريك بأبيه
وأنا دعا كرا أكبر بأمرك وبذل نفسك من رسلت وجعلها

فصل في آيات من كتاب

وَقَدْ عَلَي طَاعَتِهِ فَصَلِّ لِلَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَتِمِّمْ بَاقِيَهُ

السلام عليك يا أبا عبد الله واليهاب لكاتب والنور العاقب يا سهل

الاطاع يا سيدي الله ان يني وبني الله تعالى ونو با قد اقلت طهري ولا

باني عليها الارضاء يحي من ائتنتك على سره وان سر عاك امر عليه

كنه الله شعبا ومن النار مجيرا وعلى الدهر طهيرا فاعبد الله

ووليك واوليك واوليك صلى الله عليك

سبحك ركن نماز زيارت كن ودر عاك خواهي كن وكن

السلام عليك يا امير المؤمنين عليك مني

سلام الله ابدا ما بقيت وبقي الليل والنهار

سبحك ركن ومنه شوحاب امير امام حسين وكن

السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا من رسول الله ابنيك

زارا وموسى الى الله ربي وربك ومنوحا الى الله بكا ومنشعا

بكا الى الله في حاجي هله فاشفعالي فان لك عند الله المقام المحود

والجاء الوجبة والمنزل الرفيع والوسيلة ان ائتلب عنك منظر

سبحك الحاجه وفضاها ونجاها عز الله يشفعك في الله في ذلك

فلا اجب ولا يكون منقلب عنك منقلب خائبا خائبا بل يكون منقلب

منقلب راجعا منقلب منقلب يا ابيضا وجمع حاجي فاشفعالي

انقلب على ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله مقوصا امري الى الله

ملي طهري الى الله موكلا على الله واقر حسبي الله وكفى سمع الله مني

فصل في آيات من كتاب

لبي وراء الله ووراءكم يا ساد ابني منهي ما شاء الله ربي كان و

ما لم يشأ لم يكن يا سيدي يا امير المؤمنين ومولاي وانت يا ابا عبد

سلام عليك منصل ما اتصل الليل والنهار واصلي اليك فخر محجب

عنك سلامي ان شاء الله واسئله بجنك ان يشاء ذلك وتفضل فاية

حميد حيا انقلب يا سيدي عنك فائيا حامدا لله شاكرا راجعا

منبها للاجابة عبرا يسر ولا فاني ط عاندا راجعا الى زيارتك غير

راغب عنك بل راجع ان شاء الله اليك يا ساد ابني رغب اليك بعد

ان زهد فيك وفي زيارتك اهل الدنيا فلا تحتسني الله فيها رجوت

لبي وراء الله ووراءكم يا ساد ابني منهي ما شاء الله ربي كان و

ما لم يشأ لم يكن يا سيدي يا امير المؤمنين ومولاي وانت يا ابا عبد

سلام عليك يا ابا عبد الله يا محب دعوه المضطرب ولما كاشت كربة المكون

وباجبات الشغبين وباصبح التصريحين وبامن هو اقرب

الي من جمل الوريد بامن يحول بين المدة وقلبه وبامن هو بالنظر

الاخر وبالا في المبيت وبامن هو النحر الزجر وبامن على العرش

استوى وبامن تغا حانية الاخين وما تخفي الصدور وبامن لا

تخفى عليه خافية وبامن لا تشبه عليه الاصوات وبامن لا

تغليظه الحاجات وبامن لا يبرمه الخاف الملتجئ بامدرك كل قوت

باجامع كل شغل بباري النفوس بعد الموت وبامن هو كل يوم في ثنا

بافاضل الحاجات بامعص الكبريات بامعطي السؤلات بباري الرجاء

بكا في المنيات بامن يكون كل شيء ولا يكون منه شيء في السموات

[illegible]

وَأَقِمِ وَاعِزِّ عَلَيْكَ

وانه

زین العابدین علیه السلام
 محمد مصطفیٰ صلی الله علیه و آله
 و آله

وَأَنبِئْ ذِكْرِي مَا أَنبَيْتُ فِي ذِكْرِهِ وَخُذْ عَنِّي ذِمَّتَهُ وَبَصِرَهُ وَلِسَانَهُ وَ
بَيِّنَاتِهِ وَرِجْلَيْهِ وَقَلْبَهُ وَجَمِيعَ جَوَارِحِهِ وَادْخُلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ السُّعْمِ
وَلَا تُنْفِخْ حَتَّى يَخْتَلَّ ذَلِكَ لَهُ شَغْلًا شَاغِلًا بِهِ عَنِّي وَعَن ذِكْرِي وَ
أَكْفِيكَ بِهَا فِي مَا لَا أَكْفِيكَ سِوَاكَ بِأَمْفِرٍ مِّنَ الْأَمْفِرِ حَتَّى لَهُ سِوَاكَ وَ
مُعِيتٍ مِّنَ الْأُمُيْتِ لَهُ سِوَاكَ وَجَارٍ مِّنَ الْأَجَارِ لَهُ سِوَاكَ وَمَلِجٍ مِّنَ الْمَلِجِ
لَهُ عِبْرَةٌ خَاطِبٌ مِّنَ كَانِ جَارِهِ سِوَاكَ وَمُغْنٍ لَهُ سِوَاكَ وَمُقَرَّرٌ إِلَى سِوَاكَ
وَمَهْرٌ وَمَلِجٌ وَهُوَ إِلَى عِبْرَتِكَ وَمَجَاهِدٌ مِّنْ مَّخْلُوفِ عِبْرَتِكَ أَنْتَ يُغْنِي وَرَجَاءٌ
وَمُقَرَّرٌ وَمَهْرٌ وَمَلِجٌ أَيْ وَنَجَايَ قِيلَ اسْتَفْعِ وَأَيَّاسُ بْنُ سُلَيْمٍ وَنَجَّحِدُ
إِلَى مُحَمَّدٍ أَوْجُهُ الْإِلَهِاتِ وَأَوْسَلُ وَأَسْتَعِثُّ بِأَلَلَةٍ بِأَلَلَةٍ بِأَلَلَةٍ بِأَلَلَةٍ
وَأَلَلْتُ أَشْكُرُ وَأَلَلْتُ أَتَيْنَاكَ الشُّكْرَ وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ فَأَسْتَلِمُكَ
يَحْيَىٰ مُحَمَّدٌ وَإِلَى مُحَمَّدٍ أَصْلُكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْ كُشِفَ عَنِّي هَبْنِي وَهَبْنِي
وَكُنْ بَيْنِي وَمَعَامِي هَذَا كَأَنَّكَ تَعْنِي نَبِيَّتُكَ عَنْهُ وَهَبَتْهُ وَكَرَّمَتْهُ وَكَتَبَتْهُ
هَوْلَ عَذَابِهِ فَأَكْفِ عَنِّي مَا كَفَّفَ عَنْهُ وَقَرِّبْ عَنِّي مَا قَرَّبْتَ عَنْهُ
وَأَكْفِيكَ مَا كَتَبْتَهُ وَأَصْرِفْ عَنِّي هَوْلَهُ مَا أَخَافُ هَوْلَهُ وَمُؤْنَهُ مِمَّنْ أَخَافُ
مُؤْنَتَهُ وَهَبْهُ مِمَّنْ أَخَافُ هَبْهُ بِأَلَا مُؤْنَةٍ عَلَيَّ يَقْنِي مِنْ ذَلِكَ وَأَصْرِفْ عَنِّي
بِقَضَائِي حَاجَتِي وَكَلْبَتِي مَا أَهْبَيْتُ عَنْهُ مِنْ مِرْثَانِي وَأَحْزَنِي بِأَرْحَرِ الرَّاحِمِينَ

پس ملافت شو بجانب قبر امیر المؤمنین و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالسَّلَامُ عَلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِ
عَاقِبَتُ وَبَنِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لِأَجْعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لَوْ بَارَكْنَا

فَاتَانِ الْكَافِي
لَا كَافِي سِوَاكَ

فَاسْتَبَلَّكَ

فصل فی زیارت

۱۰۲

وَلَا تَزِرُ وَازِرَتُهُ ذَنْبًا مِّنْكَ

مؤلف گوید که از قرآن روایات کرده و در زیارت امام حسین (ع) در روز عاشورا ذکر کرده اند. معلوم میشود که مؤلفان مراد از این حدیث را از حضرت عباس (ع) و حضرت جعفر (ع) و چون این حدیث مشتمل بر فضیلت عظیم است. هر آنکه هرگاه خواهان بدین زیارت را بجا آوردند. خواه در روز عاشورا و خواه در غیر آن. و خواه نزد پدر امیرالمؤمنین (ع) و خواه نزد پدر امام حسین (ع) و خواه در سایر بلاد. اول زیارت امیرالمؤمنین (ع) بکنند تا احکامه. **فَاقْرَأْ لَهُ هَذِهِ الدُّعَاءَ** و در آنکه **وَأَرْسَلَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ** پس باید گفت که زیارت کن حضرت امام حسین (ع) تا بنجام آن زیارتی که در اول زیارت در عاشورا بیان خواهد کرد. تا به حدیث عمل کرده باشند. و فضیلت عظیم را در آنکه نبوده باشد.

وَبَارِئُ رَبِّكَ هَافِئُ

زیارتیست که در بعضی از کتب قدیمه معبر و بافته ام که روایت صفوان بن جابر از حضرت عباس (ع) کرده اند. و این زیارت

السلام عليك يا ابا الأئمة ومعدن النبوة والخصوص بالآخرة
السلام على رسول الدين والابن وكلمة الرحمن وكلمة الأمان
على ميزان الأعمال ومقيل الآثام وسبب ذي الجلال السلام على
صالح المؤمنين ووارث علم النبيين والحاكم يوم الدين السلام على
شجرة النعوى وسامع البس والجرى ومنزل القرآن التلوي السلام على
حجة الله البالغة ونبي الشايبة ونبيته الدائمة السلام على
استبسل الأئمة ويا سار الخشعة وآل الأئمة السلام على صلوات الله الواسعة
والتي لا يخفى والإمام الناصح والزناج المادج السلام على وجه الله
الذي بين يديه آمين السلام على نفس الله القائمة فيه بالستر والستر
البي من عرشه بطريق السلام على ذر الله الواجبة في الأثر والبارية

بالتسليم

فصل فی زیارت

۱۰۳

بالتسليم وجبه الذي من فرط فيه ندم اشهد انك مجازي الخلق ونافع
الرزق والحاكم بالحق بعتك الله علما ليعلمه فوفيت بمراده وما هذبت
في الله حق جهادهم فصل الله عليك وجعل آفئدة من الناس هوى اليك
فاجتهد منك واليك عبدك ان اترجيك الا نذيرك الا نذيرك الا نذيرك
قل هرب اليك من ذنوبه ورجلك لكشف كرفيه فانت سائر عوبه فكن
الحق الله سبيلا ومن الناس مقيلا ولما ارجو فيك كنيلا انجو نجا من
وصل جنة تحملك وسلك بك الى الله سبيلا فانت سامع الدعاء
وولي الجزاء عليك من السلام وانشئتكم الكرم والامام العظيم
فكرت رجا يا امير المؤمنين في السلام عليك ورحمة الله وبركاته

وَبَارِئُ رَبِّكَ هَافِئُ

زیارتیست که شیخ محمد بن الشهدی ذکر کرده و گفت است که اخذ کرده ام از
کتاب **باب اول** و اول نسبت داده است بحضرت خضره و بعد از آن روایت
کرده است از یوسف کاسی و معویه بن عمار که هر دو از حضرت صفوان بن جابر روایت کرده اند
که آن حضرت فرمود که چون خواهی زیارت کن حضرت امیرالمؤمنین (ع) را و بگو
که هرگاه که می شود و بگو و فیه که عزیمت بر آن نمودن میکنی

اللهم اجعل سببي مشكورا وذنبی مغفورا وعقلي مغفورا وعقلي
من الخبايا والذنوب وطهر قلبي من كل آفة ورتلي عبقري وقبلي
واجعل ما عندك خيرا لي اللهم اجعلني من الثوابين واجعلني من
المنطقين واجعلني من السالطين

زیارتیست که در کتاب **باب اول** و اول نسبت داده است بحضرت خضره و بعد از آن روایت
کرده است از یوسف کاسی و معویه بن عمار که هر دو از حضرت صفوان بن جابر روایت کرده اند
که آن حضرت فرمود که چون خواهی زیارت کن حضرت امیرالمؤمنین (ع) را و بگو
که هرگاه که می شود و بگو و فیه که عزیمت بر آن نمودن میکنی

اللهم اجعل ما عندك خيرا لي اللهم اجعلني من الثوابين واجعلني من
المنطقين واجعلني من السالطين

فصل في بيان ما في كتاب الله من آيات السلام

عني فإني قد كنت أهلك فقبلتني وإن كنت ما فينا في قاصص عني وإن كنت
سائلا على ما عني فإني قد كنت مسير في كتابك بكتابك بكتابك بكتابك
فلا تقطع عني ولا تحبسني بأمر الزاجين اللهم أنت السلام والهدى
نور السلام وأنت معبد السلام جينا ربنا بكتابك بالسلام والحمد لله
الذي لا يتخذ صاحبة ولا ولدا والحمد لله الذي جعل كل شيء مقدرة
تدبر السلام عليك يا أبا المحمديين أشهد أنك قد بلغت عن رسول
ما أمرت به ووقيت بهم هذا الله ومثلك كتابك الله وجاهدت في
سبيل الله حتى أتيتك بالبشر لفرقة من فلك ولعن الله من بلى ذلك
فصلى أنا يا بني وأجملين والاله ولي من عاديتك عدو أبى الله من
برئت منه وسري منكم

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام عليك يا أبا المحمديين رحمه الله وبركاته أشهد أنك كنتم
صوفي أثبتت معاهد الدين وبغيتي أئمت في بيتك أشهدك
روحك مقدسة أغيب بالقدس والنعمة جعلت لها بيتا
تنطق على لسانك

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام على ملائكة الله المقربين السلام على ملائكة الله المقربين
السلام على ملائكة العرش الكرويين السلام على ملائكة الله
المنجيين السلام على ملائكة الله المستويين السلام على ملائكة الله
الذين هم في هذا الفرح ياذر الله مقبضون الحمد لله الذي أكرم مني
بمقرتي ومقرتي رسول الله ومن قرص طاعته رحمه الله ونظروا

فصل في بيان ما في كتاب الله من آيات السلام

منه على يدك الحمد لله الذي سهر في بلاديه وعلني على وآيته و
طوي في البعد وقع عني الكاره حتى أدخلني حرم ودي الله وأوانه في
حافيه الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمدا عبده و
رسوله جاء بالحق من ربه وأشهد أن عليا عبدا لله وأخو رسوله الله
عبدك وراؤك مقرب إليك برباؤه أجي رسولا وعلى كل مؤمن
بما أتاه وزاره وأنت أكرم مؤمن ومؤمن ما في فاسلك بأرحم الراحمين
يا واحد يا أحد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد أن يصل على
محمد وآله محمد وأن تجعل تحتك آتائي من رباري في مؤمن هذا فاك
وقبلي من الشاير واجعلني من يسارع في الخيرات ويدعوك رعبا ورها
واجعلني لك من الخاشعين اللهم أنت بشارتي على لسان نبيات
فقلت وكفى الذين آمنوا أنهم قدم صدي وحيد بهم اللهم فإني
مؤمن ومحبب ما أتت مؤمن فلا توفيني بعد معرفتي مؤمنا لنفسي على
رؤس الخلق بل توفيني منهم وتوفني على صدقي فأنه عبدك
خصه من ملائكة

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام من الله على رسول الله محمد بن عبد الله خاتم النبيين وأمام
المؤمنين السلام على أمير الله على رسالته وعز آية وعبدنا وأخي
والنبي بل الخاتم لما سبق والناجي لما استغفل والمؤمن على ذلك

فصل في مناقب أمير المؤمنين عليه السلام

كله والشاهد على خلقه والسرّاج المنير والسلام عليه ورحمة الله
وبركاته اللهم صل على محمد وأهل بيته الطاهرين أفضل وأكمل وأرفع
وأفنع وأشرف ما صلبت على أحد من أنبيائك وأصفياك اللهم صل
على أمير المؤمنين عبدي وخير خلقك بعد نبيك وأخيك وولي
رسولك الذي أنجيت به عليك وجنتك هادي بالبريق من ظلمات
والدليل على من بعثه برسالتك ودان الذي بعثك ذلك وفصل خط
من خلفك والمهيم على ذلك كله والسلام عليه ورحمة الله وبركاته
اللهم وصل على الأئمة من أولاده القوامين بأمر الله من بعد نبيك
الطاهرين الذين رضى الله عنهم وأعلنهم للعالمين

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام على الأئمة المستودعين السلام على خالصه الله من خلقه
أجمعين السلام على المؤمنين الذين قاموا بأمر الله وخالفوا خوفه
السلام على ملائكة الله المقرين

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام عليك يا أمير الله السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك
يا ولي الله السلام عليك يا حجة الله السلام عليك يا إمام الهدى
السلام عليك يا عدو النقي السلام عليك يا أبا البرّ النقي السلام عليك
يا أبا السراج المنير السلام عليك يا أمير المؤمنين السلام عليك
يا أبا الحسن والحسين السلام عليك يا وصي رسول الله السلام عليك

فصل في مناقب أمير المؤمنين عليه السلام

يا حمزة الدين ووارث علم الأولين والأخبرين وصاحب البسم والصراط
المستقيم السلام عليك يا ولي الله أنا أول مطهر وأول من خص بحقه
صبري وأحببت حتى أتيت الدين وأشهد أنك ببيت الله وأنت
شاهد عذاب الله فإليك يا نواع العذاب جئتك يا ولي الله عارفا
بخطيكت مستجيرابك أنت معادي بالإعلانك ونزطلك الغي على
ذلك وفي انشاء إن في ذنوبك شيء فاستغفر لي فيها عند ربك فإن
لك عند الله معاملا محمودا وأنت عنده جاهها وشفاعته وقادها
الله تعالى ولا يشعرون إلا من رضى السلام عليك يا نورا لله في بيته
وأرضيه وأذنه الشامعة وذكره الخاص ونوره الشاطع أشهد أنك
رب الله المريد وأن وجهك إلى قبل رب العالمين وأن لك سر الله وزفا
جديا تشد وعليك الملكة في كل صباح ربي اغفر لي ولجنا وزعن
سبيلنا وارحم طول مكثي في العياصم به فإني علام الغيوب

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام عليك يا وارث آدم صفوة الله السلام عليك يا وارث
نوح نبي الله السلام عليك يا وارث إبراهيم خليل الله السلام عليك
يا وارث موسى خليل الله السلام عليك يا وارث هود نبي الله السلام
عليك يا وارث داود خليفة الله السلام عليك يا وارث عيسى
روح الله السلام عليك يا وارث محمد حبيب الله السلام عليك

فصل في بيان ما كان عليه رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

بِأَمْرِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى
 الْأَرْوَاحِ الْفَرِحَتْ بِشَيْئِكَ وَأَنَاخَتْ بِرِعَالِكَ السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ
 الْحَدِيثُ يَنْتَهِي بِكَ شَهَادَاتُكَ فَمَا مَنَّا الصَّلَاةُ وَالْبَيْتُ الزَّكَاةُ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ
 وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَتَلَوْنَا الْكِتَابَ حِينَ يَلَاؤُنَا وَتَلَعْنَا
 عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَوَقَّيْتُ بَعْدَ اللَّهِ وَتَمَّتْ بِكَ كَلِمَاتُ اللَّهِ وَبَاهَتْ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ حَنِّ جِهَادِهِ وَتَصَحَّ اللَّهُ وَلِيٌّ سُوْلُهُ وَجُدْتَ تَفْئِكَ عَلَيْهِ
 مُحْسِبًا وَجَاهِدًا عَنْ دِينِ اللَّهِ مُؤْتِيًا الرَّسُولَ اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ طَالِبًا
 مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاغِبًا فَمَا وَعَدَ اللَّهُ وَمَقَّيْتُ لِلَّذِي كُنْتُ عَلَيْهِ شَهِيدًا
 وَمَشْهُودًا فَجَرَّدَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ الْحِجَابِ وَ
 كُنْتُ أَوَّلَ الْقَوْمِ إِسْلَامًا وَأَخْلَصَهُمْ إِيْمَانًا وَأَشَدَّهُمْ نَفْسِيًّا وَأَخْوَفَهُمْ لِلَّهِ
 رَاغِبًا وَأَعَزَّهُمْ عَنَاءً وَأَحْوَجَهُمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
 أَفْضَلَهُمْ مَنَافٍ وَأَكْرَمَهُمْ سَوَابٍ وَأَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً وَأَشْرَفَهُمْ مَنَازِلَةً وَأَكْرَمَهُمْ
 عَلَيْهِ قَوَائِمَ جَنِّ صَغَفَ أَصْحَابَهُ وَبَرَزَتْ جَنِّ اسْتِكْفَانًا وَخَفَضَتْ
 جَنِّ وَهْنًا وَزَيَّيْتُ مِنْهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكُنْتُ خَلِيفَةً
 حَتَّى لَا تَنَازِعَ يَوْمَ يَرْفَعُ الْمُشَافِقِينَ وَغَضِبَ الْكَافِرِينَ وَكُرِّمَ الْحَاسِدِينَ وَ
 صَفَّرَ الْفَاسِقِينَ قُمْتُ بِالْأَرْحِمْ قَبْلُوا وَأَطَفْتُ جَنِّ تَعَفُّوْا وَصَدَّقْتُ
 بِنُورِ اللَّهِ إِذْ وَقَعُوا فَرِيقًا فَكُنْتُ أَقَامَهُمْ كَلَامًا وَأَصْوَحَهُمْ
 مَطْمَئِنًا وَكَثَرَهُمْ زَبَابًا وَاجْتَمَعَهُمْ قَلْبًا وَأَشَدَّهُمْ بَيْتًا وَأَحْتَمَهُمْ حِلَا
 وَأَخْرَجَهُمْ رَأْيَ اللَّهِ كُنْتُ لِلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ أَوْ لَا جَنِّ تَعَفُّوْا وَتَأْمُرُوا بِالنَّاسِ وَآخِرًا

فصل في بيان ما كان عليه رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

جَنِّ فَبَشَلُوا كُنْتُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَبَا دَجَّاءَ إِذْ صَارُوا عَلَيْكَ جِبَالًا لَحْمًا
 أَفْشَالَ مَا عَنْهُ صَعُغُوا وَخَفِظَتْ مَا أَضَاعُوا وَرَعِبَتْ مَا أَهْلُوا وَسَرَّ
 إِذْ خَفَعُوا وَعَلَوْتَ إِذْ هَلَعُوا وَصَبَرْتَ إِذْ جَرَعُوا كُنْتُ عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابًا
 صَبًا وَغِلَظَةً وَغَضَبًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ عِنَّا وَحِصًّا وَعِلْمًا لَا تَعْلَلُ جَنَّتْ
 وَلَمْ تَرْبُ قَلْبَكَ وَلَمْ تَضَعِفْ بَصِيرَتَكَ وَلَمْ تَجْنُ نَفْسَكَ كُنْتُ كَالْمَلِكِ
 لَا تَحْرُكُ الْعَوَاصِفَ وَلَا يُزِيلُهُ الْعَوَاصِفُ وَكُنْتُ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَوْمًا فِي أَمْرِ اللَّهِ وَصَبْرًا فِي نَفْسِكَ عَظِيمًا عِنْدَ اللَّهِ كَبِيرًا
 فِي الْأَرْضِ جَلِيلًا عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ لَا يَكُنْ لِأَحَدٍ فِيكَ مَهْمٌ وَلَا لِيَاثِلًا فِيكَ
 مَغْصَرٌ وَلَا لِأَحَدٍ عِنْدَكَ هَوَادَةٌ الضَّعِيفُ الدَّلِيلُ عِنْدَكَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ
 حَتَّى تَأْخُذَ لَهُ بِحَبْلِهِ وَالْقَوِيُّ الْهَزِيئُ عِنْدَكَ ضَعِيفٌ ذَلِيلٌ حَتَّى تَأْخُذَ
 بِحَبْلِهِ الْحَزِيئُ وَالْقَرِيبُ الْبَعِيدُ عِنْدَكَ فِي ذَلِكَ سَوَاءٌ شَأْنُكَ الْحَيُّ وَالْمَيِّتُ
 الْعِزُّ وَالزُّعْفُ وَقَوْلُكَ حُكْمٌ وَحُكْمٌ وَأَمْرُكَ حِلٌّ وَحَزْمٌ وَرَأْيُكَ عِلْمٌ وَرَأْيُ
 رَأْيُكَ بِلَا تَلَبُّسٍ وَهَلْ بِلَا تَلَبُّسٍ وَأَطَفْتُ بِكَ الْبَهْلَانَ وَقَوِي
 بِكَ الْإِسْلَامَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَسَبَقْتُ سَبَقًا عَظِيمًا وَأَتَّبَعْتُ مَنْ بَعْدَكَ
 كُنْتُ شَهِيدًا قَطَعْتُ رِزْقَكَ فِي السَّمَاءِ وَهَدَيْتُ مُصْبِيكَ الْأَنَامَ
 قُلْنَا لِلَّهِ وَإِنَّا لِلَّهِ رَاجِعُونَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ فَكَّكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ شَابَعَ عَلَى
 قَلْبِكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ خَالَفَكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ حَقَّكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ حَقَّكَ
 لَعَنَ اللَّهُ مَنْ غَضَبَكَ حَقَّكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضِي بِهِ أَنَا إِلَى اللَّهِ
 فِيهِمْ رَيْئٌ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ خَالَفَكَ وَأُمَّهُ جَعَلَتْ وَلَا يَبُكُ وَأُمَّهُ حَادٌّ

فصل في بيان ما ينبغي أن يتوكل عليه المؤمن

١١٠

عَنْكَ وَأَمَّا فَيُنَالُكَ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَوْجِبًا وَيَسِّرَ أَوْدَانَ النَّارِ
اللَّهُمَّ الْعَن قُلُوبَ الْكَافِرِينَ وَأَوْصِيَاءَ أَتِيَابِكَ فَجَنِّبْ لَنَا بَيْتَكَ وَأَصْلَابَكَ
خَرْنَا بِكَ اللَّهُمَّ الْعَن الْجَوَائِبِ وَالطَّرَافِيفِ وَكُلَّ بَدْعٍ مِنْ دُونِ
اللهِ وَكُلَّ مَلِكٍ مُغِيرٍ اللَّهُمَّ الْعَن قُلُوبَ الْكَافِرِينَ وَأَوْصِيَاءَ أَتِيَابِكَ وَأَصْلَابَكَ
وَأَعْوَانَهُمْ وَجَنِّبْ لَنَا كَثِيرًا اللَّهُمَّ الْعَن قُلُوبَ الْكَافِرِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ
الْعَن قُلُوبَ الْكَافِرِينَ وَالْحَسَنَ اللَّهُمَّ عَذِّبْهُمْ عَذَابًا لَا يُغْنِي عَنْهُمْ عَذَابُكَ مِنَ الْعَذَابِ
وَصَافِعْ عَلَيْهِمْ عَذَابَكَ يَا شَاقُوا وَلَا أَمْرَكَ وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا لَا يُجَالِيهِ
بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ ادْخُلْ عَلَى قُلُوبِ رُسُلِكَ وَأَوْلَادِ رُسُلِكَ وَ
عَلَى قُلُوبِ أَهْلِ الْبَيْتِ وَفِي قُلُوبِ الصَّالِحِينَ وَفِي قُلُوبِ الْكَافِرِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَمَنْ نَصَبَ لِأَلِ مُحَمَّدٍ وَبَيْتِهِمْ حَرْبًا مِنْ النَّاسِ أَعْجَبَ عَذَابًا مُضَاعَفًا
بِهِ أَسْأَلُكَ ذَلِكَ مِنْ أَعْجَبِ مَا يَخْتَفِ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِيهَا وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ
مَلْعُونُونَ نَاكِسُوا دُورِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَدْ عَابُوا الشَّامَةَ وَأَنجَرِي الْقُلُوبِ
يَقْبَلُهُمْ غَيْرَ أَتِيَابِكَ وَرُسُلِكَ وَأَوْصِيَاءَ أَتِيَابِكَ وَأَصْلَابِكَ الصَّالِحِينَ
اللَّهُمَّ الْعَن قُلُوبَ الْكَافِرِينَ وَفِي سُلَيْمِ السِّرِّ وَظَاهِرِ الْعِلَالِ فِي مَمَائِكَ وَأَرْضِكَ
اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي أَوْلِيَائِكَ وَجَنِّبْ لِي شَأْنَهُمْ
حَتَّى يَخْبِتُوا فِيهِ وَيَجْعَلُوا فِي قُلُوبِهِمْ نَجَاتِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِكُو

بِاسْتِغْنَاءٍ تَعَرَّضْتُ لِعَذَابِكَ بِإِذْنِي لِعَمَلِي أَخِي رَسُولَكَ صَلَوَاتُكَ اللَّهُ
عَلَيْهِ عَائِدًا لِيَخْرِجَنِي مِنْ تَغْيِيلِكَ وَمِنْ دَلَالِ زَلِيلٍ يَوْمَ تَكْثُرُ فِيهِ أَعْرَافُ

فصل في بيان ما ينبغي أن يتوكل عليه المؤمن

١١١

يَوْمَ تَقْلَبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ يَوْمَ يَبْصُرُ وَجْهَهُ وَشَوْدُ وَجْهِهِ يَوْمَ
الْآزِفَةِ إِذَا الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَأَنَّهُمْ يُفْجَرُونَ وَالشَّامَةُ يَوْمَ
يَفْرُ السَّيْرُ مِنَ أَخِيهِ وَأَمِيرِهِ وَأَبِيهِ يَوْمَ مِقْدَارَةِ حَسُونِ أَلْفِ سَنَةٍ يَوْمَ
يَسْتَبِ فِيهِ أَوْلَادُكُمْ وَتَذْهَلُ كُلُّ مُرْسِعَةٍ عَنَّا أَرْضُكَ يَوْمَ تُخْصَى
فِيهِ الْأَبْصَارُ وَتُشْغَلُ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا قَدَّمَتْ وَتُجَادِلُ كُلُّ نَفْسٍ عَنْ نَفْسِهَا
وَيُطْلَبُ كُلُّ دَنِيٍّ بِزَجْرِ الْخَالِصِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِكُو

اللَّهُمَّ إِنِّي رَخِي الْيَوْمَ وَفِي يَوْمٍ مِقْدَارَةِ حَسُونِ أَلْفِ سَنَةٍ فَلَا خَوْفَ
وَلَا حَزْنَ وَإِنْ تَعَذَّبْتُ قَوْلِي لَهُ الْعُدَّةُ عَلَى عَيْدِهِ وَجَزَاءُ بَيْتِهِ فِيمِ
إِنْ لَمْ أَرْحَمْ نَفْسِي فَكُنْ أَنْتَ رَحِيمًا أَلْحِجْ كُلَّهَا لَكَ وَلَا تُجْهِدْنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي
أَنَا ذَا عَبْدِكَ الْمُتَعَذِّبُ بِحَقِّ قَبَاخَرٍ مِنْ رَحْمَتِكَ الْغَفِيرَةِ بِالْإِفْوَارِ
وَالْإِعْزَازِ هَذِهِ نَفْسِي عَلَى حَاجَتِ مُعْرِفَةٍ وَبِدُنْيِي مُعْرِفَةٍ وَبِطَائِفِي
مُعْرِفَةٍ وَدُنْيِي أَكْثَرُ مِنْ أَنْ أَجْهَلَهَا وَأَتَمَّا خَضَعَ الْعَبْدُ لِعَالِي
السَّيْتِ وَيَجْعَلُ لَوْلَا لِي لِي أَكْرَمَ مِنْ أَفْرِقَةٍ بِالذُّنُوبِ مَا أَنْتَ
صَالِحٌ بِمُعْرِفَتِكَ بِدُنْيِي مُعْرِفَتِ الْبَيْتِ بِرُسُولِكَ وَغَيْرِ بَيْتِكَ لِي
يَعْرِفُ أَخِي رَسُولَكَ صَلَوَاتُكَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا يَا مَنْ بَيْتِكَ خَوَاجِ السَّالِكِينَ
وَيَعْرِفُ صَبْرَ الصَّامِتِينَ كَأَنَّهُمْ يَزِيدُونَ وَفَادُوا وَمَسْلُوكِي وَ
رَبِّي بِذَلِكَ فَاعْطِنِي مَنَاءً فِي آخِرَتِي وَدُنْيَايَ وَوَقِّعْنِي لِكُلِّ مَقَامٍ
تَحْوِي لِي بِأَنْ تَدْعِي فِيهِ بِاسْمَائِكَ وَتُشْغَلُ فِيهِ مِنْ عَطَائِكَ اللَّهُمَّ

فصل في بيان ما أُعطيت من راحة الأبناء مرضاؤك

١١٢

إني لثقت بغيري أجي وسؤلت أبنائك مرضاؤك فانظر اليوم إلى تعالي
في هذا العبر وفيه فكلني من الثار ولا تحجب عنك صور ولا تغلبي
بغير فضلاء حواشي وارحم بصرعي ومثلني وعزبي وافليبي اليوم فليلا
بغير نجيح وأعطني فضل ما أعطيت من راحة الأبناء مرضاؤك

بسم الله الرحمن الرحيم

سلام الله وسلام ملائكتيه المفرقين والسليبين لك يا مولاي
الشاطعين بفضلك والشاهدين على أنك صادق صديق علي
يا مولاي صلى الله عليك وعلى روحك وبذلت أشهد أنك طاهر
طاهر مطهر من طهر طاهر مطهر أشهد لك يا الله وفي رسولك
بالبلاغ والآلاء وأشهد أنك حبيب الله وأشهد أنك باب الله
وأشهد أنك وجه الله الذي منه بؤني وأنت سبيل الله وأنت
عبد الله أديك وأنت العظم جاهلك ومنزلت عند الله وعنده
رسوله صلى الله عليه وآله أديك منقذ يا الله من بارئك راجيا
إليك في الشفاعة أبعثي من بارئك خلاص نفسي معوذاتك من نار
استحقها مشاء عيا جنتك على نفسي هاربا من ذنوبي التي خطيها على
طهرتي فزع إليك دماء وجهي وروني أنك أنت شفيعي يا مولاي
يا الله ليصلي بك حاجتي فاشفع لي يا مولاي أنك أنت مكر ما مضوا
فدا وقرن طهرتي ذنوبا فاشفع لي عند ربك أنك أنت عار عار عار
مفر بفضلك مستبصر بفضلك من خالفك أنك أنت خطي عار عار

الحال

وال

فصل في بيان ما أُعطيت من راحة الأبناء مرضاؤك

١١٣

والذي لك الخلف من بعدك على أجلي فقلبي كرمي وأمر لي
منع ونصرتي لكم مودة حتى يحكي الله لكم ربته ويردكم فكمكم معكم
لا مع غيركم إني من المؤمنين برحمتكم لا منكسر لله فدره ولا منكسر
منه مشبه أديك يا بني وأبي وما لي ونفسي وآثري ومفتر مالي
الله ببارئك مولى أديك أديك عيب عنكم خطاؤكم واتخذوا الهاد
الله هروا واستكبروا عنها وأعبد الله ومولاك وفطاعتك الواقد
إليك الفريدين لك كمال التزلة عند الله وأنت يا مولاي من حقيق الله
على نعم ودوني على فضله وهذا في حجب ورغبتي في الرفاة البه
أهمني طلب الحوائج عند أنت أهل بيت لا شئ من نولاك ولا يحجب
من ناداك ولا يحسر من بهواك ولا بعد من خاذاك لا أحد أحدا
فرجع البه حجابي منك أستم أهل بيت الرحمة ودعائم الدين وأركان
الأرض والجمرة الطيبة أنك كذا وآثر بغيري الماسبق لكم من الله من
الكرامة اللهم لا تحجب نوحجي إليك برسولك وإلي رسولك
استغفدنا بحجهم يا من لا يحجب سائله اللهم أنك مننت علي راحة
مولاي ولا يبر ولا يعرف فاجعلني من بصرة وبصيرة ومن علي
بصرك ليديك في الدنيا والآخرة اللهم توفني على نبيه اللهم أوزني
لي من الخصال والرضوان والغفرة والرزق الواسع الحلال ما أنت أهله
اللهم فصل ما أنت أهله اللهم إني أجي على ما جى عليه مولاي
أهم المؤمنين على برئك طاب قلبه والسلام وأموت على ما مات

الحال

نصرة ونصير

عليه

فصل چهارم در بیان عبادت و تقوی و اخلاق

بسم الله الرحمن الرحیم

پس نماز و زيارت یکی از عبادت های است و دعا یکی دیگر است (الله تعالی باین دعا فرموده است)

یا ارحم الراحمین

در بیان زيارت امامان مؤمنین که مخصوصند با امام شریف (اول زيارت و دعا)

غدا بر است و دو حدیث معتبر از این امر منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام

با و گفت که ای پسر من که با من حاضر شود روز عید غدیر نزد من حاضر شود

بدون آنکه حتماً بیاید و در این روز از مرد مؤمن و زن مؤمنه که در دنیا

و آخرت با او باشد و از او بگذرد و بر او بر آید و از او بگذرد و در دنیا و آخرت

فرد و در شب فطر و دیگر هم در این روز بر آید و با او بر آید و اگر بر آید

مؤمن عارف بحق اهل بیت و بدی و دعا ببرد و از آن مؤمن بپایان و شاد

کن و در این روز مؤمن و مؤمنه را پس فرمود که ای اهل کوفه خدا با شما خیر بسیار

دارد است و شما از آن جامعیت هستید که خدا را بشان و از برای ایمان افاضت

کرده است پس بپوشید و عوار و مظلوم و اضعاف کرده شده اید و بر شما رفته

میشود و بلا و بختی پس بر طاعت میکنند و در میان شما خداوندی که دفع

کننده بلاهای عظمی است و الله که اگر مردم فضیلت این روز را چنانچه باید

دانند هر آینه ملائکه ایشان هر روز مرصه مصافحه کنند و بدان که عباد

و برای این روز زيارت نقل کرده اند

زيارت اول

زيارت که در روز زيارت چهارم از زيارت مطلق گذشت و در زيارت

جامعه نیز خواهد آمد و چون در حدیث شاعری مخصوص این روز بود

فلا تدروا ان طلعت الارواح

زيارت دوم

زيارت که در شنبه و پنجشنبه و چهارشنبه و غیره ایشان واجب کرده اند که

حضرت امام حسن عسکری علیه السلام در رسالی که مضمون حضرت را طلبیده بود در روز

فصل پنجم در بیان عبادت و تقوی و اخلاق

بعد از حضرت امامان مؤمنین صلوات الله علیه و آله این لفظ زيارت کرده اند

شیخ مفید گفته است که چون زيارت و زيارت نمازی با است بر در رفیع منوره

و در حدیث طلبنا پس بای داشت و از مقدم دار و داخل شو و در

نور و نزد یک صبح مقدس و شب میل در برابر حضرت با است و یکی

السلام علی محمد و رسول الله خاتم النبیین و سید المرسلین و صفوة

رب العالمین امیر الله علی و جیه و عترت امیر و الخاتم یا سید و الفای

یا اسئیل و المتهمین علی ذلک کلمه و رحمة الله و برکاته و صلوات الله و

رحمته و السلام علی انبیاء الله و رسله و ملائکته المقربین و

عباده و الصالحین السلام علیک یا امیر المؤمنین و سید المرسلین و

وارث علی النبیین و وارث العالمین و مولای و مولی المؤمنین و

رحمة الله و برکاته السلام علیک یا مولای یا امیر المؤمنین یا امین

الله فی أرضه و سجنه فی خلایفه و حجه الباقیه علی عباد الله السلام

علیک یا امیر المؤمنین و عیالک السلام علیک یا امیر المؤمنین یا امین

الذی هم فی حلقه و عنه یسئلون السلام علیک یا امیر المؤمنین

است بالله و هم مشیرون و صدقت بالحق و هم مکذوبون و جاهدت و

هم محجور و عبدت الله لخصاله الذین صابروا لخصایح انبیاء

الأنبیاء الا کنت الله علی العالمین السلام علیک یا سید المرسلین

و یسرب المؤمنین و امام النبیین و قائدا لفرع النبیین و رحمة الله و

برکاته استمدادنا سر رسول الله و وصیه و وارث علیه و امین علی

شریه و حلقه فی انبیه و اول من امن بالله و صدق بما انزلنا من

فصل في بيان ما جاء في الحديث

١١٥

وَأَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ عَنِ اللَّهِ مَا أَنْزَلَهُ فِيكَ فَصَلِّ بِمَرْوٍ وَارْجِعْ عَلَى أَهْلِهِ
فَرَضَ طَاعَتِكَ وَوَلَايَتِكَ وَعَدَّ عِلْمَكَ الْبَيْعَةَ لَكَ وَجَعَلَكَ أَوَّلِي الْبَيْعَةِ
مِنْ أَهْلِهِ كَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ كَذَلِكَ ثُمَّ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَلَّ جَلَلُهُ قَدْ قَالَ أَنْتَ قَدْ
بَلَّغْتَ قَوْلَ اللَّهِ تَعَالَى لِي قَوْلَ اللَّهِ تَعَالَى أَشْهَدُ وَأَنْتَ بِكَ شَهِيدًا وَخَائِفًا
أَيْسَارًا فَكَلَّمَ اللَّهُ جَارِدًا وَلَا يَلَيْتُ بَعْدَ الْأَفْرَادِ وَكَانَتْ عَهْدِيكَ بِعَدْلٍ شَانٍ
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ دَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى مُوفٍ لَكَ بِعَهْدِهِ
وَمَنْ وَفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَيُؤَيِّدُ أَجْرًا عَظِيمًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ بَرَّ
الْمُؤْمِنِينَ الْحَقُّ الَّذِي يَطْلُبُ بِوَلَايَتِكَ التَّحَنُّنَ بِأَخَذِ لَكَ الْعَهْدَ عَلَى الْأَمْرِ
بِذَلِكَ الرَّسُولِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَعَدْتَ وَأَخَذْتَ الَّذِينَ نَاجَرُوا اللَّهَ يُؤَيِّدُكُمْ
فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيكُمْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمْ
أَجْرُهُمْ يَنْفَعُهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُقْسِلُونَ وَيُقْبَلُونَ وَعَدَا عَلَيْهِمْ حَقًّا
فِي التَّوْبَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبِشِرُوا بِنِعْمَةِ
الَّذِي بَارِعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ النَّاسِ الْغَائِبُونَ الْعَائِدُونَ الْخَائِفُونَ
الشَّائِحُونَ الرَّائِكُونَ الشَّاحِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْحَافِظُونَ بِحُدُودِ اللَّهِ وَكثير المؤمنين شهد بأمر المؤمنين أَنَّ الشَّالَةَ
فِيكَ مَا آمَنَ بِالرَّسُولِ لَا يَهِنُ وَأَنَّ الْعَاوِلَ بِكَ غَيْرَ لَكَ عَائِدٍ عَنِ الدِّينِ
الْعَوِيمِ الَّذِي رَضَاهُ لِنَارِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَأَكَلَهُ بِوَلَايَتِكَ يَوْمَ الْعَدْبِ بِرَدِّ
أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَعْنَى بِرَدِّ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطُ شَيْعَتِي فَأَتَّبُوا
وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ مَقْصُودِي بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ صَلِّ وَاللَّهُ وَأَصْلُكَ مِنَ الْمَنْجَى

سؤال

فصل في بيان ما جاء في الحديث

١١٦

سؤال وعنه عن النبي من غا ذاك اللهم سمعنا لأمره وأطعنا وأبينا
صراطك السليم فأهدنا ربنا ولا نبخ فلوسنا بغيرنا هدى بنا إلى
طاعتك واجلسنا من الشاكرين لأنفك وأشهد أنك اللهم ولي عايننا والي
حائنا وعلى كل الغيا فادرا وعن الناس غافيا غافرا وأذا حو الله خطا
وأذا أطلع الله راضيا وبما عهد إليك حاملا راجيا ما استخطت خطا
لما استودعت مبيعا ما تخلف من غيرنا ما وعدت وأشهد أنك ما أنفك
ضارعا ولا أمسك عن حياك جازعا ولا أجمعت عن مجاهدة عاصدا
ناكرا ولا أظهرت الرضا لغير ما برضى الله مداهنا ولا وهنت لما أحبطنا
في سبيل الله ولا ضعفت ولا استكثت عن طلب حياك مرافيا معاذ الله
أَنْ كُنْ كَذَلِكَ بَلْ أَدْعُوكَ أَنْ تَحْسِبَ رَبَّكَ وَتَوْضِئَ أَمْرَكَ وَتَذَكَّرَ
فَمَا ذَكَرُوا وَوَعظهم فَمَا اتَّعَظُوا وَخَوْفهم الله فَمَا تَخَوُّوا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
بِأَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى الْجَوَادِ وَ
فَصَلَّتْ إِلَيْهِ بِالْخِيَارِ وَأَلْزَمَ أَعْدَاءَكَ أَلْحَجَّةَ بِقِيْلِهِمْ إِنْ لَكَ لِيَكُونَ الْحُجَّةُ
لَكَ جَلَدِهِمْ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَّةِ أَلَا لَعْنَةُ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ أَنْتَ لَمْ عَدَّكَ بِأَمْرِ
الْمُؤْمِنِينَ عَهْدَتَ اللَّهُ عَاصِمًا وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ صَائِرًا وَجَدْتَ
بِقِيْلَتِكَ تَحْيَا وَحَيَاتِكَ بِكَلَامِهِ وَأَنْشَأْتَ شَعْنَهُ بَيْتَهُ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ
وَأَبَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ مَا اسْتَطَعْتَ مُتَّبِعًا
مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاضِيًا وَعَدَدَ اللَّهُ لَأَخْبِلَ بِالنَّاسِ وَلَا تَهْنُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ
وَلَا تُخْجِمُ عَنْ مَخَارِبِ أَفْئَتٍ مِنْ سَبَبِ غَيْرِ ذَلِكَ إِلَيْكَ وَأَفْرَى بِأَجْلِ عَهْدِكَ

سؤال

فصل في بيان ما جاء في الحديث

١١٨

وَأُولَئِكَ عِنْدَ عَنَّا لَمَذْمُومَاتٌ فِي اللَّهِ حَقَّ أَنْ يَهْدَى وَصَبَّ عَلَى أَلَا
صَبْرٍ خِلَابٍ وَأَنْتَ أَوْلَى مِنْ أَنْ يَهْدَى وَصَلَّى لَهُ وَجَاهِدَ وَأَبْدَى صُحْبَةً
بِهِ دَارَ الشَّرِّ وَالْأَرْضُ مَشْحُونَةٌ مَلَكًا وَالشَّيْطَانُ نَعْبُذُ بِهِ وَأَنْتَ
الْقَائِلُ لَا تَزِدْ بِهِ كُفْرَهُ النَّاسِ حَوْلَ عِزِّهِ وَلَا تَقْصُرْ عَنْ حَقِّهِ وَلَا تَسْلُبْ
النَّاسَ حَقَّهُمْ لَمْ أَكُنْ مُقْصِرًا عَنِ عَصَمَتِ اللَّهِ مَعْرُوفٌ وَأَنْتَ الْأَخْرَجُ عَلَى
الْأُولَى قَرَّبَهُتَ وَأَبْدَكَ اللَّهُ وَهَمَّا كَ وَالْخَلَصَاتُ وَاجْتِبَاكَ فَأَمَّا فَتَنُ
أَفْعَالِكَ وَلَا اخْتِلَافُ أَفْعَالِكَ وَلَا تَلْبَسُ أَخْرَأَكَ وَلَا أَدْعَيْتَ وَكَانَ
عَلَى اللَّهِ كَيْدًا وَلَا شَرَّ هَتَّ إِلَى الْحَطَامِ وَلَا دَنَسَكَ الْأَنَامُ وَلَمْ تَزَلْ عَلَى بَيْنَيْنِ
رَبِّكَ وَبَيْنَيْنِ مِنْ أَمْرِكَ تَهْدِي إِلَى نَحْيٍ وَإِلَى صِرَاطٍ يُبْدِي أَشْهَدُ شَهَادَةً
حَقٍّ وَأُفِيمُ بِاللَّهِ قَسَمٌ صِدْقِي أَنْ مُحَمَّدًا وَالْهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ سَادَاتُ
الْحَالِ وَأَنْتَ مَوْلَايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْتَ عَبْدُ اللَّهِ وَوَلِيَّهُ وَأَخُو
الرُّسُولِ وَوَصِيَّهُ وَدَارِيهِ وَأَنْتَ الْقَائِلُ لَكَ وَالَّذِي يَبْقَى بِالْحَقِّ مَا مِنْ
بِي مِنْ كُفْرٍ لَيْتَ وَلَا أَفْرَ بِاللَّهِ مِنْ جِدِّكَ وَقَدْ ضَلَّ مَنْ صَدَّ عَنْكَ وَلَا يَهْدِي
إِلَى اللَّهِ وَلَا إِلَى مَنْ لَا يَهْدِي بِي وَهُوَ قَوْلُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ وَإِنْ لَفُتَا
لِيَنْ نَابَ وَأَمِنْ وَعَلَيْ صَالِحَاتِهِمْ أَهْدَى إِلَى وَلَا يَهْدِيكَ مَوْلَايَ فَضْلُكَ
لَا يَخْفَى وَنُورُكَ لَا يَطْفَأُ وَأَنْ مِنْ جِدِّكَ الظُّلُومُ الْأَشْفَى مَوْلَايَ أَنْتَ الْحَقُّ
عَلَى الْعِبَادِ وَالْهَادِي إِلَى الرِّشَادِ وَالْعَدَّةُ لِلْعِبَادِ مَوْلَايَ لَمَّا دَعَى اللَّهُ
بِهِ الْأُولَى مِنْ رَبِّكَ وَأَعْلَى الْأَخْرَجُ دَرَجَاتِكَ وَبَصْرَكَ مَا عَمِيَ عَلَى مَنْ
خَالَفَكَ وَحَالَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مَوَاهِبِ اللَّهِ لَكَ فَكُنْ اللَّهُ مُسْجِلُ الْحَقِّ

مَك

فصل في بيان ما جاء في الحديث

١١٩

وَأُولَئِكَ عِنْدَ عَنَّا لَمَذْمُومَاتٌ فِي اللَّهِ حَقَّ أَنْ يَهْدَى وَصَبَّ عَلَى أَلَا
النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالْحُجْنِ وَأَشْهَدُ أَنْتَ مَا أَقَامْتَ وَلَا أَجَبْتَ وَلَا نَقَضْتَ
وَلَا أَمْسَكَتَ إِلَّا بِأَمْرِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَلَمْ وَالَّذِي يَنْبَغِي يَدُ الْعَدُوِّ
نَظَرْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَضْرِبَ بِالسَّيْفِ فَذُفْأًا
بِأَعْلَى أَنْتَ مِنْ تَبِيزِ لَهُ هَرُونَ مِنْ مُوسَى لَا أَنَّهُ لَا يَنْبَغِي بَعْدِي وَأَعْلَى
أَنْ مَوْتِكَ وَجُودِكَ مَعِي وَعَلَى سَبْقِي قَوْلَ اللَّهِ مَا كَذِبْتُ وَلَا كَذَّبْتُ وَلَا
ضَلَلْتُ وَلَا ضَلَّ بِي وَلَا يَنْبَغِي مَا عَمِلْتُ فِي دِينِي وَإِنْ لَعَلِّي بَيْنَهُ مِنْ
رَبِّ بَيْنَهُمَا يَنْبَغِي وَبَيْنَهُمَا الْبَقِيَّةُ وَإِنْ لَعَلِّي الصَّبْرُ الْوَاضِحُ الْقِيْلَةُ
لَقَدْ صَدَقْتُ وَاللَّهُ وَفَلْتُ أَنِّي فُلَعْنُ اللَّهُ مِنْ سَائِلِ الْبَيْنِ نَا وَاللَّهُ
جَلَّ سَمُهُ يَقُولُ هَلْ يَسْبِقُ الَّذِينَ يَسْلُومُونَ وَالَّذِينَ لَا يَسْلُومُونَ فَلَعْنُ اللَّهُ
مَنْ عَدَلَ بَيْنَ مَنْ فَرَضَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَا يَهْدِي وَأَنْتَ وَاللَّهُ وَآخِرُ رَسُولِهِ
وَالَّذِي عَنْ رِبِّهِ وَالَّذِي نَطَقَ الْعُلَمَاءُ بِتَفْصِيلِهِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَفَضَّلَ
اللَّهُ الْفَاجِ هِدِينَ عَلَى الْمُنَاجِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَ
رَحْمَةً وَكَارَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَجْعَلْنِي سَيِّئًا لِلْحَاجِّ وَ
عِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا
يَسْتَوِ عِنْدَ اللَّهِ وَالَّذِي لَا يَمُوتُ الْعُلَمَاءُ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَ
أُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّةٍ
لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُبْتَدَأُ الَّذِينَ فِيهَا إِذْ أَنْزَلَ اللَّهُ حَيْدَهُمْ أَجْرًا عَظِيمًا أَشْهَدُ أَنَّكَ

مَك

فصل في بيان ما أنزل الله من آياته

الْفُصُوصُ عِيْدُهُ اللهُ الْخَالِصُ لِحَاظِهِ اللهُ لَمْ يَنْجِ بِالْحُكْمِ بَدَلًا وَلَوْ شَرَكُ
عِيَادَهُ رَبَّكَ أَحَدًا وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى اسْتَجَابَ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
إِلَهُ فَبِكَ دَعْوَتِهِ ثُمَّ أَمَرَ بِإِظْهَارِ مَا أَوَّلَاهُ لَأَمْنِهِ إِعْلَانًا لِكُنْ
وَأَعْلَانًا لِنَايِبِيكَ وَدَحْصًا لِلْأَبْطَالِ بِأَجْلِيلٍ وَقَطْعًا لِلْعَادِيَةِ بِرَفْعِ أَشْعَقِ
مِنْ فِتْنَةِ الْفَاسِقِينَ وَانْفِ بِكَ لَنَا فِيهِمْ وَجْهًا لِرَبِّ الْعَالَمِينَ
بِأَنَّهُمَا الرُّسُولُ بَلَّغَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَعْمَلْ فَمَا لَكَ مِنَ الشَّيْءِ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مِنَ النَّاسِ مَن يُوَضِّعُ عَلَى نَفْسِهِ أَوْ ذَارَ السَّبِيحَ وَهَضَمَ فِي
رَمَضَانَ الْهَيْجَرَ فَخَلَبَ وَأَسْمَعَ وَنَادَى قَائِلًا ثُمَّ سَلَّمَ أَجْمَعُ فَقَالَ هَلْ
بَلَّغْتُ فَقَالَ اللَّهُمَّ بَلَّغْتُ فَقَالَ اللَّهُمَّ أَشْهَدُكُمْ قَالَ أَكُنْتُ أَوَّلِي
بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَقَالَ لَوْ أَبَى فَأَخَذَ بِسَيْدِكَ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ
فَهَذَا عَلَيَّ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِإِنِّ وَالِإِنِّ وَالِإِنِّ وَالِإِنِّ وَالِإِنِّ وَالِإِنِّ وَالِإِنِّ
وَأَخَذَ مَنْ خَذَلَهُ قَمَا أَمِنَ بِنَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَبِكَ عَلَى نَبِيِّهِ الْإِلَّاهِيلُ وَلَا
زَادَ أَكْثَرَهُمْ غَيْرَ تَحْسِبُ وَلَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيكَ مِنْ قَبْلِ مَا كَانُوا
بِأَنَّهُمَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَرْدِ مَكْرِهِ عَنْ دِينِهِ فَتَوَفَّ بِأَوَّلِهِ يَوْمَ يُجْزَى
وَيُجْزَى أَوَّلُهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَجْرُهُ عَلَى الْكَافِرِينَ بِجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَالِمٌ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُبَيِّنُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ ذَاكِرُونَ وَمَنْ يَهْوَكَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَ
الَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا

الْأَنْزِلُ

فصل في بيان ما أنزل الله من آياته

الرُّسُولُ فَكُنْثَنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْغَافِلُ اللَّهُمَّ إِنَّا نَعْلَمُ أَنَّ هَذَا
هُوَ أَحْمَقُ مِنْ عَصِيكَ فَالْعَنَ مِنْ غَارِضَةٍ وَأَسْكَنِيهِ وَكَذَّبَ بِهِ وَكَفَرُوا
سَبْعَلُمُ الَّذِينَ ظَنُّوا أَنَّهُ مُتَغَلِّبُونَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ وَبَسِيْدًا لِلصَّيْبِينَ وَأَوَّلَ الْعَالَمِينَ وَآزْهَدًا لِلزَّاهِدِينَ
وَرَحْمَةً لِلَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّكَ أَنْتَ مُطْعِمُ الطَّعَامِ عَلِيٌّ
مِنْكُمْ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَأَسْبَغَ لِرُوحِهِ اللَّهُ لَأَنْزِلَ مِنْهُمْ جَزَاءً وَلَا تَشْكُرُوا وَفِيكَ
أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَبُورُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُؤْخَذِ
نَفْسُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِسُونَ وَأَنْتَ الْكَافِي لِلْعَقْلِ وَالْعَالِي عَنِ
النَّاسِ وَاللَّهُ يُجِيبُ الْمُحْسِنِينَ وَأَنْتَ الصَّابِرُ فِي الْبِاسَاءِ وَالصَّابِرُ فِي
الْبِاسِ وَأَنْتَ الْغَالِي بِالْبُورَةِ وَالْعَالِي فِي الرَّحْمَةِ وَالْعَالِي بِحُدُودِ اللَّهِ
مِنْ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَاللَّهُ تَعَالَى أَخْبَرَ عَمَّا أَوْلَاكَ مِنْ صُنْدِيهِ يَقُولُهُ أَفَمَنْ كَانَ
مُؤْمِنًا مَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَلَهُمْ جَنَّاتُ أَلْوَىٰ فِيهَا كَانُوا يُعْمَلُونَ وَأَنْتَ الْخَصُوصُ بِعِلْمِ النَّبِيِّ
وَحُكْمِ النَّبِيِّ وَنَقِصِ الرُّسُولِ وَلَقَدْ كَلَّمْنَا فِيسَ الْهُدَى وَالْمَعَامَاتِ
الْمَشْهُورَةَ وَالْأَبْنَاءَ الْمَذْكُورَةَ يَوْمَ بَدْرٍ وَيَوْمَ الْأَخْزَابِ إِذْ رَأَيْتُ الْأَصْحَابَ
وَلَقَيْتُ الْمُلُوكَ بِأَحْسَنِ جَرٍ وَنَظُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ
وَزُلْزِلُوا زَلَالًا شَدِيدًا وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ
مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ

لَا مَغَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَبَنَّا ذُنُوبَكُمْ مِنْهُمْ لِيُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَلِنُفِظَهُنَّ لَكَ مَرْثًا
 حُورٌ وَمَا يَبْغُونَ أَنْ يَرْجِعُوا وَلَا يُفَرِّدُوا وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَمَّا رَأَى
 الْمُؤْمِنُونَ الْأَخْرَابَ قَالُوا هَٰؤُلَاءِ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَّقَ اللَّهُ
 وَرُسُلَهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَتَنَبَّأُوا أَنَّكُمْ كَذِبٌ وَمَنْ تَتَّبِعْتُمْ تَتَّبِعُوا
 كُفْرًا وَبَغْيًا بَظَنُّوا أَنْ لَوْ أَنَّ اللَّهَ ارْتَضَىٰ لَكَ الْوَلِيَّ لَوَ كَانَ اللَّهُ قَوْلًا
 عَزِيزًا وَيَوْمَ أُحُدٍ إِذْ يَصْعَدُونَ وَلَا يَهْلُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوهُمْ
 مِنْ أُخْرَاهُمْ وَأَنْتُمْ تَذُودُهُمْ الشُّرَكَاءُ عَنِ النَّبِيِّ ذَاتِ الْيَمِينِ ذَاتِ
 الْيَمِينِ حَتَّىٰ رَدَّ اللَّهُ تَعَالَىٰ عَنْكُمْ خَائِفِينَ وَصَرَّيْتَ أَخَذَ لِيْنِ وَيَوْمَ
 حُنَيْنٍ عَلَيْنَا نَظَرُ بِرِ الشَّيْطَانِ إِذْ أَخْبَجْتُمْ كَوْمًا فَكَفَرْتُمْ عَنْكُمْ شَيْئًا
 وَصَافَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِأَرْضِيَّتِمْ وَلَيْسَ لَكُمْ مَدِينٌ شِمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ
 سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَمَنْ يَلِيكَ وَكَانَ
 الْبَنَاسُ يُنَادِي الْمُنَافِقِينَ يَا أَصْحَابَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبِيِّ
 حَتَّىٰ اسْتَجَابَ لَهُ قَوْمٌ فَكَفَبَتْ لَهُمُ الْمُؤْمِنَةُ وَكَهَكَتْ دُونَهُمُ الْمُعَوَّةُ فَعَادُوا
 الْبَيْتَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رَاجِعِينَ وَعَدَّ اللَّهُ تَعَالَىٰ بِالْتَوْبَةِ وَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ جَلَّ
 ذِكْرُهُ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَأَنْتَ حَازِمٌ دَرَجَةِ الصَّيْرِ
 فَاتْرِكْهُ الْآخِرَ وَيَوْمَ حَبْرَاءَ أَظْهَرَ اللَّهُ حُورَ الْمَنَافِقِينَ وَقَطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ
 وَأَحْمَدَ لِلَّهِ رِيسَالَهُمْ وَلَمَّا كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُولَوْا
 الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا مَوْلَىٰ أَنْتَ الْحُجَّةُ الْبَاقِيَّةُ وَالْحُجَّةُ الْوَاحِدَةُ
 وَالْبَيْعَةُ الشَّامِلَةُ وَالْبَرْهَانُ الْمُنِيرُ فَهَبْتَ لَكَ عَالِيَتِكَ اللَّهُ مِنْ صَلَافِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَشِّرِ

وَبَشِّرِ الشَّائِنَةَ ذِي الْجَهْلِ شَهَدَتْ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ جَمِيعُ
 حُرُوبِهِ وَمَعَارِزِهِ تَحِلُّ الرِّبَا أَمَامَهُ وَتَضْرِبُ بِالْسَيْفِ قَدَامَهُ ثُمَّ جَمَعُوا
 الشُّهُورَ وَبَشِّرَكَ فِي الْأُمُورِ أَعْرَكَ فِي الْمَوَاطِنِ وَكَوْنُكَ عِلَّتْ أَمِيرُكُمْ
 مِنْ أَمْرٍ صَدَّقْتَ عَنْ إِمْلَاءٍ عَرَفْتَ بِهِ النَّفْسَ وَالنَّعْزَ خَيْرَكَ فِي مِثْلِ الْخَوِ
 فَظَنَّ الْجَاهِلُونَ أَنَّكَ تَجَرَّبْتَ عَالِيَتِكَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَىٰ وَكَانَ اللَّهُ الطَّاقُ لِمَا لَكَ
 وَمَا أَهْلَكَ لِي وَلَقَدْ أَصْحَبْتُ مَا أَشْكَلُ مِنْ ذَلِكَ لِيِنْ يَوْمَهُمْ وَأَمْرِي يَقُولُ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَدْ بَرَى الْخَوَلُ الْقَلْبَ وَجَهَ الْجَهْلَ وَدُونَهَا حَاجِرٌ مِنْ
 تَعْوَى اللَّهِ قَدْ عَارَا رَأَى الْعَبِينَ وَبَشَّرَهُمْ فَرَضَهَا مِنْ لَاحِرِجَةٍ لَهُ فِي
 الْبَيْتِ صَدَقَتْ وَخَيْرُ الْبَطُولِينَ وَإِذَا مَا كَرِهَ النَّاسُ كَانَ قَدًا لَا يُزِيلُ الْعَوَّةَ
 قُلْتُ كَعَرَكًا مَا بَرِيدَانِ الْعَمْرَةَ الْكِنَ بَرِيدَانِ الْعَمْرَةَ فَأَخَذَتْ الْبَيْعَةَ
 عَلَيْهَا وَجَدَتْ الْبَيْتَ فِي قَدَا فِي الْبَيْتِ فَكُنَّا بَيْنَهُمَا عَلَى فِعْلٍ بِمَا أَغْلَا
 وَعَادُوا وَمَا اسْتَفْعَا وَكَانَ عَافِيَةً أَمِيرُهَا خُسْرَاءُ ثُمَّ تَلَا هَٰؤُلَاءِ أَهْلُ الشَّامِ
 قَسِرَ إِلَيْهِمْ بَعْدَ الْأَعْدَاءِ وَهُمْ لَا يُدْعُونَ دِينًا حَتَّىٰ لَا يَسْتَدْبِرُوا الْقَدَا
 هَسَجَ رَعَاةَ ضَالُونٍ وَالَّذِي أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ كَافِرُونَ وَلَا أَهْلَ
 الْخِلَافِ عَلَيْكَ نَاصِرُونَ وَقَدْ مَرَّ اللَّهُ تَعَالَىٰ بِأَنْبِيَائِكَ وَتَدْبِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 إِلَىٰ نَصْرِكَ وَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ
 الصَّادِقِينَ مَوْلَىٰ يَمِينِكَ ظَهَرَ الْحَقُّ وَقَدْ بَدَأَ الْخَلْقُ وَأَوْضَحَ الشَّيْءَ
 بَعْدَ الدُّبُورِ وَالطُّغْيَانِ فَكَانَتْ سَابِقَةُ الْجَهْلِ وَعَلَىٰ صَدِّيقِ الشَّيْطَانِ
 وَلَكَ فَتَنَةُ الشَّامِلَةِ وَالْجَهْلِ وَعَلَىٰ تَحْيِيهِ النَّاسِ وَبَلِّغْ عَدُوْلَكَ وَاللَّهُ جَاحِدٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فصل في أخبار النبي صلى الله عليه وآله

١٢٤

رسول الله يدعو باطلاً ويحكم بما رآه وبما أقر غاصباً ويدعو جنة إلى النار
وعلى الجاهل ويدعو بني بين الصنمين الزواج الزواج إلى الجنة ولما
استسقى فسقى اللبن كبر وقال قال لي رسول الله صلى الله عليه وآله وإليه
آخر سراياك من الدنيا صباح من لبن وتلك الجنة التي قالوا
أبو العادي بن الفزاري ففعله فعلى إلى العادي بن العادي بن العادي
ورسله أجمعين وعلى من سئل سبقتك وسلك سبقتك عليه
بأمر المؤمنين من المشركين والمنافقين إلى يوم الدين وعلى من سئل
بما سألت ولم تكفه وأغصرتك ولم تكفه وأعان عليك
سبأ وليسان أو قد عن نصرته أو قد عن الجاهل ومعلت أو غمط
فصنك ومحمد حنك وعدل بك من جنك لك الله أولى به من نفسه
وصلوات الله عليكم ورحمة الله وبركاته وسلامه وتجنانه وأ
على الأئمة من آل البيت الطاهرين إله جليل مجيد وأمر الأئمة والخلفاء
الأفطع بعد جليل حنك غصب الصديق الطاهر الزهراء سيدة
البنات قد كاد ودشهادك وشهاد في السنين سلايك وغيره
المصطفى صلى الله عليه وآله وقدما على الله تعالى على الأئمة ورجلكم ورفع
منزلكم وأبافضلكم وشرككم على العالمين فأذهب عنكم الرجز
وطهركم نظهراً قال الله عز وجل إن الإنسان خلق هلوفاً إذا است
الشر جزوا وإذا است الحز منوعاً إلا المسلمين فاستثنى الله تعالى
نبيه المصطفى وأنت بأبيد لا وصيلاً من جميع الخلق فما أغنه من

الحاكم

فصل في أخبار النبي صلى الله عليه وآله

١٢٥

ظلك عن المحي ثم أفرصوك سهم ذوى العنبر في مكر وأحاد وعن
أهلهم جوراً قلنا إل لأمر الباك جرحهم على ما أجزبا رغبة عنهم بما
عند الله لك فاشبهت بخنك وبما عن أنيباء عليهم السلام عند
الوحدة وعدم الأنصار واشبهت في البياض على الفرائد الذي عليه
السلام إذا اجبت كما أجاب وأطعت كما أطاع استعمل صابراً محتسباً
إذا قال له يا محي إن في أو في السلام أتى ذنك فأنظر ماذا ترى قال
يا أبا فقل ما تؤمر محي إن شاء الله من الصابرين وكذلك أنت
لما أبانك النبي صلى الله عليه وآله وأمر أن تخرج في مرقه والنبا
له فينك أسرعك إلى الجاهل مطعماً وتغنيك على الغل موطئاً ففكر
الله تعالى طاعتك وأبان عن جميل فعلك يقول له جاك ذكره ومن الشاير
من يشري نفسه ابتغاء مرضايات الله ثم خنك يوم صيبت وقد
لصا حمله ومكر فاعرض الشك وعرف المحي وأتبع الظن إيه
يخنة هرون إذا أمر موسى على قومه فقتلوا عنه وهرون يساري
بهم ويقول يا قوم إنما أفيدكم وإن ربكم الرحمن فأتبعوني وأطيعوا
أمرى فالو أن يسبح عليه عاكبين حتى يرجع البنا موسى وكذلك
لما رعب المصاحف قلت يا قوم إنما أفيدكم بها وخذ عنهم قصود
وخالفوا عليك واستدعوا نصاب الحكمين فابنت عليهم ونزلت
إلى الله من قبلهم وقوضت إليهم قلنا استدر المحي وسفيه المنكرو
اعزوا بالزلوا وأجور غير القصد خالفوا من بعدهم وألزموك على

منه

فصل چهارم در بیان فضائل ائمه

۱۲۶

سَفَهُ الْكَلْبِ الَّذِي أَبْتَنَى وَاحْتَوَى وَحَظَرَهُ وَابَا حَادِثَهُ الَّذِي
أَفْرَقَهُ وَأَنْتَ عَلَى نَجْمٍ بَصِيرَةٍ وَهَدَى وَفَرَّ عَلَى سَنٍّ صَدَّائِهِ وَ
عَمَى قَمَارًا عَلَى النِّقَا فِي مَجْرَبٍ وَنَمَّ الْعَرِي مُتَرَدِّبٍ حَتَّى أَذَانَهُمُ
اللَّهُ وَبَالَ أَمْرِ قَامَاتٍ يَسْفِكُ مِنْ غَانَدِكَ شَيْئًا وَهَوَى وَاحِبِي
يُخَيِّتُكَ مِنْ سَعِيدٍ فَهَدَى صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ غَابِرَةً وَرَاحَةً وَعَلَانَةً
وَذَاهِبَةً قَمًا يَجْطِ الْمَادِحُ وَصَفَكَ وَلَا يَجْطِ الطَّاعِنُ فَضْلَكَ أَنْتَ
أَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادَةً وَأَخْلَصَهُمْ ذَهَادَةً وَأَذْبَحَهُ عَنِ الدِّينِ أَمْنَةً
اللَّهُ يَجْهَدُكَ وَقَلَّتْ عَسَاكِرُ الْمَارِ فِي رَيْبِكَ تَحْدُكُ الْخُرُوبُ
يَبْنَانِيكَ وَتَهْنَأُ سُورَةُ الْقُبْرِ بِبَيَانِكَ وَتَكْشِفُ لَبْسَ الْبَاطِلِ
عَنْ صَبْرٍ الْحَيِّ لَا تَأْخُذُكَ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَا تَشْمُ وَبِهِ مَدْحُ اللَّهِ تَعَالَى
لَكَ عَمَى عَنْ مَدْحِ الْمَادِحِينَ وَتَقَرُّطُ الْوَاصِبِينَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ
الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَجْبَةً
وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا بَدْلًا وَلَا تَأْرَابَتْ أَنْ تَفْلِكَ الثَّائِبِينَ وَ
الْفَاسِطِينَ وَالْمَارِدِينَ وَصَدَقَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَعَدَهُ فَأَوْفَى بَعْدَهُ فَلَمْ أَمَّا أَنْ تُخْضَبَ هَذِهِ مِنْ هَذِهِ أَمْ مَعَى
يُبْعَثُ أَشْهُاءُهَا وَإِنَّمَا أَنْتَ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ ذِيكَ وَبَصِيرَةٍ مِنْ مَرَكَةٍ
فَادِّمُ عَلَى اللَّهِ مُسْتَبِيرٌ يَبْعَثُ الَّذِي أَبْتَنَى بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْغَوْرُ الْكَلِمُ
اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَهُ أَتَيْتَ أَنْتَ وَأَوْصِيَاءُ أَتَيْتَ أَنْتَ جَمِيعَ كَتْلَانِكَ وَ
أَصْلِهِمْ حَرَّنَا رِيكَ وَالْعَنْ مَنْ غَضَبَ وَبَيْتَكَ حَنَّةً وَأَنْكَرَ عَهْدَهُ وَ

مَحْمَدٌ

فصل پنجم در بیان فضائل ائمه

۱۲۷

تَحَدَّ بَعْدَ الْمُبِينِ وَالْإِفْرَادِ بِالْوَلَايَةِ لَهُ يَوْمَ كَلَّمَ لَهُ الدِّينَ الْكَلِمَةَ
الْعَنْ قَتْلَهُ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ ظَلَمَهُ وَأَسْبَاغَهُ وَأَنْصَارَهُمُ الْكَلِمَةَ
الْعَنْ ظُلْمَ الْمُحْسِنِينَ وَقَانِيَهُ وَالْمُسَابِعِينَ عُدُوَّهُ وَنَاصِرِيَهُ وَالْإِخْبَارِ
بِقِيْلِهِ وَخَادِيَهُ لَعْنًا وَسَبًّا اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظُلْمٍ ظَلَمَ آلَ مُحَمَّدٍ وَمَا فِيهِ
حَقُّهُمُ اللَّهُمَّ خُفِّرْ أَوَّلَ ظُلْمٍ وَغَاصِبٍ لِأَلِ مُحَمَّدٍ بِالْعَنْ وَكُلَّ مُسْتَكِنٍ غَا
سَرَ إِلَى يَوْمِ الْيَوْمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى عِلَى سَيِّدِ
الْوَصِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَاجْعَلْنَا بِهِمْ مُقْتَبِينَ وَبِوَلَايَتِهِمْ مِنَ الْغَايَةِ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْإِسْمِ الَّذِينَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

دوایت کرده است سیدین خاور و ... کشته است که روایت کرده اند جماعی از
مشایخ از محمد بن احمد صفوانی که در کتاب خود روایت کرده است پس خود از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام که فرمود هرگاه در روز عید غدیر نزد فرشته ای که از ایشان
علیه السلام را می بیند نزد فرشته ای که از ایشان خبر دهد و بعد از نماز دعا کند و اگر
در شهرهای دیگر باشد اشاره کند بجا سب ان حضرت بعد از نماز
در شهرهای دیگر باشد و دعا این است

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَآلِهِ نَبِيِّكَ وَوَزِيرِهِ وَخَلِيفَتِهِ وَخَلِيلِهِ وَ
مَوْضِعِ سِرِّهِ وَخَيْرَتِهِ مِنْ سِرِّهِ وَوَصِيِّهِ وَخَلِيفَتِهِ وَآمِينَ
وَوَلِيِّهِ وَأَشْرَفِ عَشِيرَتِهِ الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَأَبَى ذَرِّيَّتِهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ
وَالنَّاطِقِ مُحَمَّدٍ وَالدَّاعِي إِلَى شَرِّهِ وَالْمُجَانِي عَلَى سُنَّتِهِ وَخَلِيفَتِهِ
عَلَى أَمْنِهِ سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ وَأَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَقَانِيَهُ الْفَرَاخِ الْخَبَرِ أَفْضَلُ
مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَأَوْصِيَاءِكَ وَأَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا حَاطَ

وَرَعَى

و بیست و نهم زیارت روز مولد حضرت دستان پناهی است که هفتصد و هفتاد و پنج اذکار
 مواظب مشهور است و این زیارت پسرین زیارت است و پسندیده است معصوم و کتب
 معصوم مذکور است و ظاهر بعضی از روایات آن است که خصوصیت باین روز
 ندارد و در هر وقت که این زیارت را بجا آوردند خوب است و چون علماء
 خصوصاً این روز ذکر کرده اند مانند زیارت اجماعی که در سنن معصوم و شیخ محمد
 و پسرین غاوس و شیخ الله عام روایت کرده اند که حضرت امام جعفر شافعی زیارت
 کرد حضرت امام المؤمنین و در ده هفتاد و پنج اذکار باین زیارت و تعلیم
 فرمود زیارت را از او ثمة عظم الشان محمد بن مسلم تلقی فرمود که چون
 باین مشهد ابر المؤمنین غسل زیارت بکن و یکایزه و بن طاعهای
 خود را بپوش و بعد از بیوی خوش خود را خوش بکن و بر تو باد از امام
 دل و آرامش و بی چون برسی بیاب السلام یعنی در روضه مقدس پس
 رو بقبله بایست و گوید (الله اکبر) بگو و گوید

السلام على رسول الله السلام على خيرته الله السلام على النبي
النذير السراج المنير ورحمته الله وبركاته السلام على الطهر

الطاهر السَّلامَ عَلَى أَمِيرِ السَّلامِ عَلَى انْقِصَابِ الزَّوْبِ السَّلامِ
عَلَى أَمِيرِ الْفَارِسِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلامُ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ
الرَّسُولِ وَعِبَادِهِ اللَّهُ الشَّاهِدِينَ السَّلامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ أَعْلَى قَبَلِ مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ وَبِحَقِّ الصُّبْحِ اللَّائِيْنِ بِهِ

پس نزد یک فبرو ۱۸۸۸ و یکو

السلام عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِمَادَ الْأَنْبِيَاءِ
السلام عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الشُّهُدَاءِ
السلام عَلَيْكَ يَا أَبَدَ اللَّهِ الْعَظِيمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَامِلَ أَهْلِ النَّبَا
السلام عَلَيْكَ يَا قَائِدَ الْفِرَاقِ الْخَلْقِي الْأَنْفِي السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَصَمَةَ الْأَنْبِيَاءِ
السلام عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْمُوَحِّدِ الْخَلْقِي السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَالِصَ الْأَخْلَاقِ
السلام عَلَيْكَ يَا وَلَدَ الْإِيمَانِ الْأَمَنَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْفَوْزِ
وَحَامِلَ الْمَوَاقِبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنِيَّةَ الْجَنَّةِ وَالْقُلُوبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مَنْ شَرَّفَتْ بِهِ مَكَّةَ وَبَنَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَحْرَ الْعُلُومِ وَكُفَّتْ لِفَعْلِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ وَلَدَ فِي الْكَعْبَةِ وَزَوَّجَ فِي السَّمَاءِ بِتَرْبَةِ الشَّيْخِ
وَكَانَ شُهُودَهَا الْمَلَائِكَةُ الْأَصْفِيَاءُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُصْبِحَ الْفَيْدَاءِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ حَصَّهُ النَّبِيُّ بِحَبْلِ الْجَبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ
بَاتَ عَلَى فِرَاشِ خَائِمِ الْأَنْبِيَاءِ وَوَفَاهُ بِغَيْبِهِ شَرُّ الْأَعْدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَنْ دَنَتْ لَهُ الْقَمَرُوسَا حَتَّى شَقَعُوا الضُّفَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أُنْجِيَ
اللَّهُ سَيِّدَهُ نُوحًا بِاسْمِهِ وَاسْمِهِ أَخِيذَ جَنَّتِ النَّظْمُ الْمَاءَ حَوْلَهَا وَطَعْنُ

فصل في بيان آيات السلام

١٣٠

السلام عليك يا من نأبى الله به وبأخيه على آدم إذ عوى السلام
عليك يا فلات القها والذى من ركبته نجي ومن آخر عنه هو السلام
عليك يا من خاطب الغيبان وذو القلوب السلام عليك يا من
ورحمته الله وبركاته السلام عليك يا من كلفوا نأبى
السلام عليك يا إمام ذوي الألباب السلام عليك يا معدي الحكمة
وفصل الخطاب السلام عليك يا من عتد علم الكتاب السلام عليك
يا مبرزان يوم الحساب السلام عليك يا فاضل الحكم الناطق بالظروب
السلام عليك يا نبي المصدقين يا مخاضم في الحروب السلام عليك
يا من كلف الله المؤمنين الفئال به يوم الأحزاب السلام عليك يا
من أخلص لله أوصداً به وأتاب السلام عليك يا فاني خبير و
فالع باب السلام عليك يا من دعا خبر لأنام للبيت على فراشه
فاسم نعت للبيت وأجاب السلام عليك يا من له طوبى ومن
مأب ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا ولي الدين وبأسيد
الشادات السلام عليك يا صاحب المخراب السلام عليك يا من
نزل في فضله سورة الغادر باب السلام عليك يا من كتب اسمه
في السماء على الشرافات السلام عليك يا مظهر الحقائق والآيات
السلام عليك يا أمير الغزوات السلام عليك يا مخبر بما غيرو
بما هوأ السلام عليك يا مخاطب ذنوب القلوب السلام عليك
يا غارم الحصون ومبني المشكلات السلام عليك يا من عت من جلال

في الرضا

فصل في بيان آيات السلام

١٣١

في الوعلا نكدة التواتر السلام عليك يا من ناجى الرسول فقد
بين بدى تجواه الصدقات السلام عليك يا والدا الأئمة البررة
الشادات ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا نالي المعوضات
عليك يا وارث علي بن موديث ورحمة الله وبركاته السلام عليك
يا إمام المؤمنين السلام عليك يا غياث الكروبين السلام عليك
يا عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر المراهقين السلام عليك
يا طه وبي السلام عليك يا حبل الله المتين السلام عليك يا من
تصدق صلواته على المؤمنين السلام عليك يا فاني الصخرة
عن قلبه في مظهر الماء النعين السلام عليك يا عين الله الناظرة
وبين الباسطة وليا نة العبر عنه في برهيم أجمعين السلام عليك
يا وارث علي النيبين ومستودع علم الأولين والآخرين وصاحب
كواء النجد وسافي أوليائه من جوف خامس النيبين السلام عليك
يا عسوب الدين وفاني أمير المجاهدين والدا الأئمة المرضيين و
رحمة الله وبركاته السلام عليك يا من كلفوا نأبى ورحمة الله
القبوي وصراطه السوي السلام عليك يا إمام الشيعي الخليل الصبي
السلام عليك يا كوكب الذي السلام عليك يا إمام أبي الحسن علي ورحمة
الله وبركاته السلام عليك يا أئمة الهدى وصاحب الدجى وأعلام
النقى ومنار الهدى وذو الشهي وكفأ لوزي والعروة الوثقى و
أنجدة على أهل الدنيا ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا نور الأنوار

رحمة

وَجَعَلَ الْجَبَّارَ وَالِدَ الْإِيْمَةِ الْأَطْهَرِ وَقَبِيحِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ الْحَرِّ عَنِ الْمَلَأَةِ
الْمُدْرِ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَفِيدِ الشَّيْعَةِ الْمُخْلِصِينَ مِنْ عَظِيمِ الْأَوْزَارِ
لِأَمْلِ الْخُصُوصِ بِالطَّاهِرَةِ الْمُقْبِلَةِ بِنَسَبِ الْخُبَرِ الْمَوْجِدِ فِي الْبَيْتِ ذِي الْأَرْوَاحِ
الْمُرْجُوحِ فِي السَّمَاءِ بِالْزَيْلَةِ الطَّاهِرَةِ الرَّحْمَةِ الْمُقْبِلَةِ وَالِدَةِ الْإِيْمَةِ الْأَطْهَرِ
رَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَ لَهُ السَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَائِهِ الْعَظِيمِ الَّذِي قَامَ بِهِ خُلَايَا وَ
عَلَيْهِ بَعْضُونَ وَعَنْهُ يَسْتَلُونَ السَّلَامَ عَلَى نَوَارِ اللَّهِ الْأَنْوَرِ وَضِيائِهِ
الْأَزْهَرِ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَ لَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَدَّعَ اللَّهُ وَجْهَ مُحَمَّدٍ وَطَهَّرَ
اللَّهُ وَخَاصَّتَهُ أَشْهَدُ يَا وَدَّعَ اللَّهُ لَمَدْنَا هَذِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَقَّ
جَهَادِهِ وَاتَّبَعْتُ مِنْهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَحَلَلْتُ حَلَالَ
اللَّهِ وَحَرَّمْتُ حَرَّمَ اللَّهُ وَشَرَعْتُ أَحْكَامَهُ وَأَمَرْتُ الصَّلَاةَ وَابْتَأْتِ الْأَرْوَاحَ
وَأَمَرْتُ بِالْعُرُوفِ وَنَهَيْتُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَحَاضَتْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ صَابِرًا نَاصِحًا مُحَمَّدًا مُحَمَّدًا عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمِ الْأَجْرِ حَتَّى أَتَاكَ
الْبَيْتُ فَلَمَّ اللَّهُ مِنْ دَفْعِكَ عَنْ حَقِّكَ وَأَزَالَكَ عَنْ مَقَامِكَ وَ
لَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضِي بِهِ أَشْهَدُ اللَّهُ وَمَعْلَا لَيْكُنْهُ وَأَنْبِيَاءُ
وَرُسُلُهُ أَيْ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْأَلَاءَ وَالْعَاقِلِينَ عَادَاكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ
رَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَ لَهُ

پس خود را بفیر محبتا و فیر ایوس و بکو

أَشْهَدُ أَنْكَ تَسْمَعُ كَلَامِي وَتَشْهَدُ مَعَامِي وَتَشْهَدُ لَكَ بِأُولَى
اللَّهِ بِالْبَلَدِ وَالْأَدَاءِ بِأَمْوَالِي بِأُحْجَةِ اللَّهِ بِأَمْرِ اللَّهِ بِأُولَى اللَّهِ إِنَّ

زین العابدین
 در بار حضرت
 امیر

بِسْمِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ ذُرِّيًّا مَدَانُكَ ظَهَرِي وَمَعْنَى مِنَ الرَّادِ
وَذِكْرُهَا بِمَقْلُودِ أَحْسَنِي وَمَذْهَبُ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ وَالْبَلَدِ مَجْمُوعِ
مِنْ أَتَمَّكَ عَلَى سِرِّهِ وَاسْتَرْخَاكَ أَمْرُ خَلْقِهِ وَمَرْطَا حَتَّى بِطَائِفِهِ
وَمَوَالِيكَ بِمَوَالِيكَ كُنْ إِلَى اللَّهِ شَفِيعًا وَمِنَ النَّارِ مُنْجِيًا وَعَلَى
الْغَيْرِ خَيْرًا

پس از خوردن این برنج پختا و غیره اموس و بگو

بِأَوَّلِ اللَّهِ بِحَمْدِهِ يَا أَبَا حَظِيظٍ اللَّهُ وَابْنُكَ وَزَوْجُكَ وَالْأَنْبِيَاءُ
 وَالنَّارُ فِي غِيَاثِكَ وَالْمَنْجَى رَحْلُهُ فِي جَوَارِكَ بِسْمِكَ أَنْ تَشْفَعَ لَهُ
 الرَّاسُ فِي مَضَاءِ حَاجَتِهِ وَتُخَيَّرَ طَلَبُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَإِنَّكَ
 عِنْدَ اللَّهِ أَجْمَعِ الْعَظِيمِ وَالشَّافِعِ الْمَقْبُولِ فَاجْعَلْنِي بِأَمْرٍ لَا يَمِينُ
 مِنْكَ وَأَرْضِي فِي خِزْيِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى عَجَائِبِكَ أَدَمَ
 وَنُوحَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى وَلَدَيْكَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَى آلِهِ
 وَطَهْرِهِ الطَّاهِرِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَرُكْنِهِ

استیج مرز باور روز شهادت ان حضرت که بیست و یکم ماه مبارک
و مضار است چون در روایت مشیر مینویست که حضرت خضر علیه
دکروز شهادت ان حضرت بدرخانه ان حضرت آمد و و بسیار از فضل
ان حضرت یاد کرد و بسیار کریم و مردم را بسپاریدند
و ناچار شد و چون ان غزات دوز باور هشتم که ذکر کردیم مندرج
بود بان گفتا نمودیم اگر داین روزان زباخوان شود مناسبت
واصل ان زباور زاد دیا و الا نوار ذکر کرده ایم اگر کسی خواهد بخارج کند

چهارم زبانت و وصیعت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است که در
بیست و هفتم ماه رجبت و بعضی از علماء ذکر کرده اند که زبانت آن حضرت

دژبان دوزستست ❀ دژبانوت
 خصوصاً نظر کرده اند ❀ و چون سند
 همچنان بنظر نرسید بود زرد کردیم ❀
 ولکن دژبانوت آن حضرت در آیام شیرین
 مثل سایر ارباب اختیار فاضل است ❀
 خصوصاً آیامی که اختصاف آن حضرت
 دارد ❀ مثل دوز ولادت آن حضرت
 که موافق مشهور است در ماه و بیست و
 ناز حضرت صادق علیه السلام منقول

کروزه فیه ماه شعبان نبوده است ❀ و روزی که آن حضرت ضریب خوردند ❀
 که نوزدهم ماه رمضان است مؤافق میشود ❀ و شو که آن حضرت بر اثر این
 و رسول الله علیه و آله و آیه که شب اول ماه ربيع الاول است مؤافق میشود ❀

و روزی که پنج بدر بدست آنحضرت
 شد که هفت ماه مبارک ^{نشان} رمضان
 اخلاص مغنیه و روزی که در آنجا
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله جلالت
 خود را ظاهر ساخت در جنگ احد که
 روز هفتم شوال است و روزی
 که خنجر بر بدست مجرای آن حضرت
 ظاهر شد که بدست و هفت ماه و رجعت
 و روزی که بر بدست مبارک

حضرت رسول صلی الله علیه و آله بالاولیاء فی یوم النکاح یکسبهم ماه رمضان است و روزی
فخ بصره که یازدهم ماه جمادی الاول است و روزی که اقرب برای الخضر

از کتاب حصی فی التفسیر
در بیان حصی فی التفسیر

بر کبریا بد که هفدهم شوال است و روزی که از جانب خدا منصوب شد از برای تبلیغ سوره برائت و ابوبکر از آن امر معزول شد و اسحاق بن علی از آن حضرت برآید

خلافت و علم استحقاقی بود بکر
 و دیگران بر همان ظاهر شد که در
 اول ماه ذی الحجه است و روزی
 که در خانهای دیگران را از مسجد
 صلوات الله علیه ویران کردند
 خانه آن حضرت را نیز گذاشتند که
 روز عرفه است و روزی که اکثر
 در نماز نصب فرمود و نفس امیر
 دوشاخ باز شد که روزی که

ماه ذی الحجه است * و چون موافق مشهور روز مبارک باشد نه هست * از اینجمله
نه مخصوص آخر است * و روزی که سوره هک آتی در شان نازل شد است
که روز بیست و پنج ماه ذی الحجه است * و روز و پنج و روز و فاقص

فاطمه سلام الله علیها که گذشت
دور و با این حضرت فاطمه
دور و خلافت و افعی ان حضرت که
دور و فاطم حضرت رسول صلی الله
علیه و آله است و گذشت
و روزی که بعد از قتل عثمان با ان
حضرت بیعت کردند که هجده ماه
ذی الحجه با بیعت و بیعت است
و روز و روز که موافق بعضی از

و بايات روزبعث انحضرت ﷺ و همچنين ساير ايام كه كرامتي و فضيلتي ازان
عظيم دران ظاهر شده باشد و الهابست و بعضي از آنها در حجاب الانوار مذکور است

(در فضیلت یحییٰ شریف) بسند معتبر از حضرت صفائی منقول است که یحییٰ
کوهی بود و آن همان کوه است که بهر پنج کفت که پناه بان میرزا غفر شدن
و بر دو زمین کوهی از آن بزرگتر نبود پس گفتالی و می نمود بان کوه که ابابویه
میرزا عذاب من پس آنکس بان بان شد و در بلاد شام ظاهر شد و در یک
بشارت شد و بعد از آن جای آن کوه در پای عظمی شد و آن در بار
(ق) می گفتند و چون آن در با خشک شد گفتند (فجعت) یعنی
در پای نه خشکید پس بسیاری استعمال برای آن گفتار (یخت) کنند
و در روایت معتبر بکر از امیرالمؤمنین منقول است که حضرت ابراهیم
به (یافیا) که فریبورده است در پهلوی یحیی و هر شب دوازده فریبورده
میشه است انشب که حضرت ابراهیم در آنجا بسر آورد و زلزله شد
کنند اهل آن فریب که ایاچه حادث شده است که دیشب زلزله شد
کنند مردم پری دیشب وارد این فریب شد و پسرش با او است اهل
آن فریب نیز از آن حضرت آمدند و التماس کردند که یک شب بکوه دوازده فریب بماند
حضرت التماس ایشان را قبول فرمود و در آن شب نیز زلزله نشد چون دانستند

که از یک قدم شریفان حضرت استند اگر ندانند که همیشه آن حضرت در آن
نماند و آنچه خواهد ایشان بان حضرت دهند حضرت قبول نمود
و فرمود که اگر خواهد زلزله از شمار برطرف شود این صحابی پشت فریب از این بفرمود
کنند ما بختیم از ایشان فرمود که بفرمایند از خیرین را ضعیفم گفتند پس
فرمود بفرمایند از ایشان حضرت از ایشان بهفت کوفتند و چنانکه از ایشان
حاصل شد پس باین سبب نام آن موضع (یافیا) شد زیرا که بخت نیلی
(یافیا) است و سفند است پس پس از آن حضرت گفت ای خلیل الرحمن چه میگوئی این
صحابی که زلزله در آن هست و نه حیوان شهیده فرمود که سلاک شو که خیر
از این صحابه افتاد هزار کس را حشر کند که حجاب بخت روند و هر یک از
ایشان شفاعت کنند جماعت بسیار را و در روایت دیگر منقول است که حضرت
امیرالمؤمنین فرمود ما بین خورن و جیره و کوفه از ده هفتان بچهل هزار درم
دکاه گرفت جمعی از آن گفتند یا امیرالمؤمنین چه میگوئی این زمین را بان مال ایشان
و کاهای آن نمیرود فرمود که شنیدم از رسول خدا که از پشت کوفه هفتاد
هزار کس داخل بهشت خواهند شد بشارت خواست که از ملک من محشور شوند
و بسند معتبر از حضرت صفائی منقول است که چهار ریشه از زمین ناله کردند
بسیوی و دو آقام طوفان نوح و پیشالغو و خدا را با التماس و بشارت
و کرا و طوس و در روایت معتبر بکر از آن حضرت منقول است که فرمود یا اهل
کوفه که در پهلوی شما فرشتانی هست که از آن محشور میشوند و بیست هزار کس
مثل شما در بدر و در روایت دیگر از امیرالمؤمنین منقول است که او را
بعثت که خدا را در آن عبادت کردند پشت کوفه است چون خدا امر کرد
ملائکه را که آدم را سجده کنند در آنجا سجده کردند و در حدیث دیگر منقول
است که آن حضرت نظر کردند بر روی یحیی و فرمودند که چه خوش باده است دیشب
نو و چه طبع تنگوارت زبونی خداوند این را محفل فرین کردن و
و در ارشاد القلوب فرجه الغری روایت کرده اند که مرد صالحی از اهل کوفه گفت
من در شب با او را در مسجد کوفه بودم ناگاه دوی را که در جانب در میام است

فصل فی بیان حج

۱۳۸

گویند * چون در راه کشوند * جنازه را داخل کردند * و در صفا که
در برابر مسلم است گذاشتند * یکی از ایشان را خواب بود * و خواب ندید
کرد و شخص نزد جنازه حاضر شدند * و یکی دیگری گفت که بین ما را بلا وحشت
هست ما از او بگریه پیش از آنکه از صفا بگذرد که بعد از آن ما نیز بک او پیوسته
رفت * پس بیدار شد و خواب را برای رفیقان خود نقل کرد * و در همان
ساعتان جنازه را برداشتند و داخل بجهت کردند که از حنات عذاب نجات یابد
و نقل کرد که اندک دوری حضرت امیر المومنین * در دیکار صحرائی بجهت نشسته بود
ناگاه دید که شخصی ناآرام واراست * و جنازه در پیش خود گرفت * و گفت
بجهت یابد * چون نزدیک شد حضرت از او پرسید که از کجاست * گفت این
کتاب من جنازه که گفتم * گفت جنازه بگو من است * آورده آمد که در زبان
زمین دفن کنم * حضرت فرمود که چرا او را در شهر خود دفن نکردی * گفت
پدرم چنان مصیبت کرد * و گفت مردی در اینجا مدفون خواهد شد که اگر مرده
شد بی شفاعت و مثل عذریعه و مضر که در قبله عظیمه از عرب * حضرت
فرمود که آن مرد را بمشنامی * گفت نه * حضرت سه مرتبه فرمود و الله من
ان مردم * پس حضرت برخاست و آن مرد را دفن کرد * و میگویند آن فریاد
در صفا و القفاست قبر آن مرده است * و بسند معتبر منقولست از حقه ع
که گفت بپرن دفع با حضرت امیر المومنین * پشت کوفه * چون بجهت بجهت رسید
ایستادند * گویند با جاعنی مخاطبه میکردند * من نیز در خدمت آن حضرت
افند ایستادم که مانده شد * پس نشستم افند و در آن نشستم ملال هرگز
باز برخاستم و ایستادم مانده شدم * باز نشستم نادانک شدم *
پس برخاستم * و دعای خود را جمع کردم * و گفتم یا امیر المومنین بپرس
بر شما که غیب بکشید از بیکای ایستادن * ساحل است راحت بفرمایند
پس درای خود را انداختم که آن حضرت بر دکان بنشیند * فرمود که این ایستادن
نیت مکر برای سخن گفتن یا مومنی * یا است گرفتن یا مومنی * گفت یا امیر
المومنین ارفاح مومنان چنانست * فرمود بلی اگر مرده از پیش برده شود

مراتبه

فصل فی بیان فضیلت این شهر

۱۳۹

هر آنکه خواهد بدانش آنرا که مرده حلقه حلقه نشسته و باید که سخن بگوید
گفتم بدینند باور شدند * فرمود که روحند و هیچ مؤمنی نمیرد و در بقعه از بقعه
زمین مکر آنکه بروحش میگویند که ملحق شو برای سلام که صحرائی نجاست و آن
بقعه ایشانست حد * و در حدیث معتبر دیگر منقولست که شخص حضرت
صفا * عرض کرد که برادر دم در بقعه داشت و منبرم که در اینجا بپرس * فرمود که برادر
مکن هر چه بپرس * بدستی که بپرس مؤمنی در مشرق و مغرب زمین مکر آنکه حلقه
روحش را بخور و مکر نماید برای سلام * پرسید که برای سلام کجاست
فرمود که پشت کوفت * گویند که این که ایشان حلقه حلقه نشسته اند و باید که
سخن بگویند * و بسند معتبر از اصحاب بنیانه منقولست که حضرت امیر المومنین
بجهت بجهت رفت و نماز عقیان حضرت و قسیم * دیدیم که پشت خواب داشت
بر روی زمین * فتر گفت یا امیر المومنین جامه در زیر شما بیندازم * فرمود
کن * بنشین مگر زینت مؤمنی باشن در هر کجای مؤمنی * پس فرمودی پس بپایه
اگر مرده از روی شایر بیاورد * هر آنکه خواهد یافت روحش را و مومنان را که درین
حلقه حلقه نشسته اند و بنای بر یکدیگر میروند و باید که سخن بگویند *
و در اینجا است روح هر مؤمنی * و در بر کوفت روح هر کافری * و فرمود
و ادب از بیک بن * و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که چون
حضرت صفا که داخل کوفه شود * مردم گویند ای فرزند رسول خدا نماز یا استایست
نماز یا رسول خدا است * و این میگوید بپرس بپرس * پس آن حضرت بپرس
و در جانب بخت * پس بخت بکشد که هزار در داشته باشد و کجا بپرس
آن حضرت داشته باشد * و بنیاید که نهی از نیت غیر امام حسین * بپرس
که ناخفت شود و زبان نهی و ایستاده باشد

فصل در بیان فضیلت این شهر

(در بیان فضیلت آب فراوان) بسند معتبر منقولست که حضرت امام محمد باقر
پرسید از شخصی از اهل کوفه که با غسل بکند و آب فراوان هر روز بکشد * گفت
نه * فرمود که در هر هفته یکبار غسل میکنی * گفت نه * فرمود که در هر روز

عسل

فصل در بیان جهاد

۱۴۰

غسل میکنی گفت نه فرمود که در سال اگر سه غسل میکنی گفت نه
فرمود که نوازیم بخروجی و در حدیث دیگر از حضرت امیرالمؤمنین ع منقول
که چنانچه ایست در دنیا که از پیشانت فرات و بنیل و حجان و و
در پشت فرات ایست و بنیل و حجان و حرات و و حجان و حرات
و در حدیث دیگر فرمود که فرات بهتر است از املاست و در دنیا و در آخرت
و در احادیث بسیار وارد است که هر قطعی که کاش تا باب فرات برآورد البت
عجا اهل بیت رسول خداست کرد و بروایت معتبر دیگر منقول که حضرت
بشیران عجل فرمود که اگر بنام فرات افتاد فاصله میبود که میآید و البت
هر آب دوست میباشد که هر دو طرف در و درم نذران و در حدیث معتبر
از حضرت علی بن الحسین ع منقول که گفت غالی در هر شب ملکی میفرستد که شفا
از مشلت بهشت در نه فرات میریزد و هیچ نهی در شرفی و مغرب نیست که نرسد
بشیران نه فرات باشد و بسند معتبر از حضرت عثمان ع منقول که هر دو
چند قطره از آب بهشت در فرات میریزد و در ذواب معتبر دیگر منقول
که چون حضرت عثمان ع در زمان سفاح بکوفه نشینا و در دند بر سر آب
و غلام خود فرمود که هر آب ده غلام کوزه ملاحتی را گرفت و آب با حضرت داد
و حضرت بمل فرمودند و آب از دو طرف دهان میآید از حضرت بر دوش و جامه
ان حضرت بهرین پس و مرثیه دیگر آب خلبند و نوا و لغز بودند و در
هر شریعتی که کردند پس فرمودند که بهشت اعظم است بر کتب این نه آب
بدست که هر دو هفت قطره از بهشت در آن میریزد اگر مردم بدانند که
مقدار یک در آن نه هشت هزار و چهارصد و هشتاد و هشت و شش و آنکه
این بود که خدا را آن داخل میشدند و هیچ صاحبی در و در دوزخ و در غیبت
مگر آنکه شفا پیدا و در حدیث دیگر فرمود که شفا را از ادایم که خدا فرموده
نه فرات است و بسند صحیح از حضرت منقول که فرمود که آنکه کعبه
کاش تا باب فرات برآورد شفا میآید و فرمود که هر دو در آب فرات
دو نوا و آن از بهشت جای میشود و در حدیث معتبر دیگر از آن حضرت منقول

در حدیث

فصل در بیان جهاد

۱۴۱

که در نه هشتاد که مؤمنند و در نه کافر اما مؤمن بنام حضرت و فرات
و اما کافر بنام است و در حدیث دیگر از حضرت امیرالمؤمنین ع منقول
که چنانچه ایست در دنیا که از پیشانت فرات و بنیل و حجان و و
در پشت فرات ایست و بنیل و حجان و حرات و و حجان و حرات
و در حدیث دیگر فرمود که فرات بهتر است از املاست و در دنیا و در آخرت
و در احادیث بسیار وارد است که هر قطعی که کاش تا باب فرات برآورد البت
عجا اهل بیت رسول خداست کرد و بروایت معتبر دیگر منقول که حضرت
بشیران عجل فرمود که اگر بنام فرات افتاد فاصله میبود که میآید و البت
هر آب دوست میباشد که هر دو طرف در و درم نذران و در حدیث معتبر
از حضرت علی بن الحسین ع منقول که گفت غالی در هر شب ملکی میفرستد که شفا
از مشلت بهشت در نه فرات میریزد و هیچ نهی در شرفی و مغرب نیست که نرسد
بشیران نه فرات باشد و بسند معتبر از حضرت عثمان ع منقول که هر دو
چند قطره از آب بهشت در فرات میریزد و در ذواب معتبر دیگر منقول
که چون حضرت عثمان ع در زمان سفاح بکوفه نشینا و در دند بر سر آب
و غلام خود فرمود که هر آب ده غلام کوزه ملاحتی را گرفت و آب با حضرت داد
و حضرت بمل فرمودند و آب از دو طرف دهان میآید از حضرت بر دوش و جامه
ان حضرت بهرین پس و مرثیه دیگر آب خلبند و نوا و لغز بودند و در
هر شریعتی که کردند پس فرمودند که بهشت اعظم است بر کتب این نه آب
بدست که هر دو هفت قطره از بهشت در آن میریزد اگر مردم بدانند که
مقدار یک در آن نه هشت هزار و چهارصد و هشتاد و هشت و شش و آنکه
این بود که خدا را آن داخل میشدند و هیچ صاحبی در و در دوزخ و در غیبت
مگر آنکه شفا پیدا و در حدیث دیگر فرمود که شفا را از ادایم که خدا فرموده
نه فرات است و بسند صحیح از حضرت منقول که فرمود که آنکه کعبه
کاش تا باب فرات برآورد شفا میآید و فرمود که هر دو در آب فرات
دو نوا و آن از بهشت جای میشود و در حدیث معتبر دیگر از آن حضرت منقول

فصل در بیان جهاد

(در فضیلت کوفه و مسجد بزرگ کوفه و اعمال آن مسجد شریف است) در حدیث معتبر از
امام حسن ع منقول که بعد از ایابی در کوفه نزد من بهر آب و دوست بسیار
از خانه که در مدینه داشته باشم و از حضرت عثمان ع منقول که هر که در
کوفه خانه داشته باشد دوست از آن برآورد و در حدیث معتبر دیگر فرمود
که چون حضرت صاحب الامر ظاهر شود از برای و در حدیث معتبر دیگر فرمود
هر دو در آید باشد و مقول شود خانه های کوفه بهر کربلا و بسند معتبر
از حضرت امیرالمؤمنین ع منقول که خطاب فرمود بکوفه و فرمود که در نه ای
عظیم در حوادث خواهد شد و من میدانم که هیچ کس را داده بدی نیست بو
تمکند مگر آنکه خدا او را بشناسد و بکفران و بیانی که او نمیشود
با ماری که موجب کشیدن او کرد و در حدیث معتبر از موسی بن جعفر
منقول که گفت غالی از شهرها چنانچه شهر اخبار کرده فرموده است و البت
و از بنون و طور رسین و هذا البلد الامین و من مدین است و زینون
بیت الله است و طور رسین کوفه است و بلد امین مکه است
و بروایت معتبر منقول است از حضرت امیرالمؤمنین ع که در خطابی بلا را از کوفه
دفع میکند چنانچه از چنانچه بفرغ میکند و در حدیث معتبر از ابن سنان
مرتب که روزی حضرت امیرالمؤمنین ع نماز میکرد نزد سونی که چون از باب
القبلا داخل شوی و سونما از آنجا بی بیاری سون هفتاد
ناکاشقی آمد و جامه سبز پوشید و دو کسب سبزه از سرش آویخته
و پیش سفید بود چون حضرت امیرالمؤمنین ع سلام نماز کشید ان
شخص زبانت آمد و سونما را از حضرت زبانت و دست آن حضرت
گرفته از دیند بهرین رفت این نیا گفت که ما بر عتقا از عتقا
روان شدیم پس بدیم که امیرالمؤمنین ع رو نما میآید و در حدیث معتبر

در حدیث

فصل ششم در بیان جهاد

۱۴۲

کنند چون ما را دیدند گفت چپت شمارا گفتیم که از این مردمان نیوی که
اسیر شمارسانند فرمود که این برادر من حضرت خضر بود ندیدید که چگونه
ز دیاب من آمد و بمن سخن گفت و با من گفت که در شهر میوهی که هیچ جاری نداشت
بکبابان نمیکند مگر آنکه خدا او را میبخشد و از مردم در عهد باش پس چون
رفع که مشا پست و مقام چون زاده سخن داشت و در دیاب معبر از حضرت
مشافه منقول که فرمود در شان مادر کوفه پیش از همه شهرهاست پسند
معبر بکرا از حضرت منقول که مکرم خداست و مدبر مردم و مصلحت
و کوفه حرم خلق و نیک طایفه بدست که امیر المؤمنین ع هرام کرده است از
انچه را بر هر از مکرم و رسول خدا از مدینه حرام کرده اند و دیاب معبر
دیگر فرمود که بگوید هم که در کوفه صدق غنائی حساب میشود و صد در هر
جا های دیگر داده شود و در وکت نماز در کوفه صد رکعت محبوب میشود
و بسند معبر بکرا از حضرت امام محمد باقر منقول که مسجد کوفه را غنیمت
از انچه های بهشت نماز کرده است در انچه هزار پیغمبر در جانب
راستش رحمت و در جانب چپش مکرم است در انست عصا موسی
و درخت که برای حضرت یونس روید و آنکه شریمان و از ان معنی
جوشید شود و طوفان نوح و کشتن از دکان مسجد شاخت و ان وسط
و بعضی جا های با بل است و مجمع پیغمبر است مؤلف گوید که کوا برادر
این است که در جانب راستش فرامیر المؤمنین و فرامام حسین است که محل رحمت
خدا باشد و در جانب چپش غنائی خلفای جور بوده است که معبد مکر و جله
بوده اند و بسند معبر از اصحاب بن نبیانه منقول که روزی حضرت امیر
المؤمنین در مسجد کوفه فرمود که ای اهل کوفه خدا عطا کرده است شما چیز چند
که با عطا کرده است پس غنیمت داشته باشید که مسجد محل نماز شما را و
خانه حضرت آدم و خانه حضرت نوح و خانه حضرت ادریس و محل نماز حضرت یونس
و محل نماز برادر من حضرت خضر است و محل نماز من است و این مسجد است یکی
از چهار مسجد است که خدای برگزیده است آنها را برای اهلشان و کوا برای من

فصل هفتم در بیان جهاد

۱۴۳

که در روز قیامت بساو دندان مسجد با باد و جامه سفید مانند بخرمان و شفاعت
کنند برای اهلش برای هر که در آن نماز کرده است و شفاعت در نوحا هکت
و نمیکند در روزها نا آنکه حجر الاسود را در آن نصب خواهند کرد و زمانه خواهد
آمد که محل نماز مهنگر از فرزندان من باشد و محل نماز هر زنی باشد و
نماید بر دو زمین موهبی مگر آنکه در آن مسجد باشد و بادش بر دوشان مسجد با باد
باشد پس وری میگوید از آن مسجد و نوبت جوشید که با نماز کردن در
ان و رغبت نمایند بسوی خدا در بر آمدن حاجه های خود اگر مردم نیاید
که چه بر کفها در آن هست هر آینه بیا بسند یونان مسجد از طرف زمین اکبر
با بد که بروش کودکان بدست و پازاه روند بر دو کوفه مؤلف گوید که کوا
ذکر نصب حجر الاسود از برای اظهار اعجاز باشد چنانچه فرامی بردار غنیمت
کبری حضرت قائم که عطر آب کردند و حجر الاسود را کوفه آوردند و در
در مسجد کوفه بود و باز بر گردانیدند بجای خود و بسند معبر از هرون بن خارجه
منقول که حضرت صفای با و گفت که چنانکه افک میان خانه یونان و میان
مسجد کوفه من عرض کردم که بکمالست فرمود که هیچ مال مغرب و پیغمبر
و بسند صحابی نیست که داخل کوفه شده باشد و نماز در آن مسجد کرده باشد
و در شهری که حضرت رسول خدا کشت بان مسجد و رخصت طلبید فرموده
و در وکت نماز در آن مسجد و نماز واجب آن را بر ارباب با هزار نماز
و نماز نافله با صد نماز و نشستن در آن و قرآن خواندن نه شب است
پس بر دوشان مسجد که بروش کودکان خود را بر زمین کشی و بشستن
دیگر از آن حضرت منقول که مسجد کوفه محل نماز پیغمبر است و حضرت رسول
خدا در شب که جبرئیلان حضرت را بر بانی سوار کرده بمراج میرد چون بپای
دارالسلام که نجاست رسند گفت با محمد بن محل نماز پدرت آدم و محل
نماز پیغمبر است فرمودی و در آن مسجد نماز کن پس فرمود آمد و نماز
کرد و از انجا مسجد اضرعت و از مسجد اضرعت استعارت و در نزد
حدیث معبر از حضرت صفای منقول که نماز در مسجد کوفه بر ارباب با هزار نماز

فصل فی بیان اعمال مسجد کوفه

۱۳۴

در مسجد های بکر و در حدیث دیگر فرمود که بنویسید کتیب مسجد کوفه
نماز کرده است در آن هزار و سیصد و هشتاد و پنج بار و در جانب راست و چپ
خلافت و وصایای باغبانان و باغبانان و در جانب چپ کتیب
خانهای خاندان و در حدیث معصومین فرمود که هیچ بنده صالحی
نبست مگر آنکه در مسجد کوفه نماز کرده است و حق قبول خداست در شب عراج
جبرئیل با حضرت گفت که حال در برابر مسجد کوفه رسیده است و حضرت فرمود که حضرت
بطلب کرد این مسجد نماز کند پس فرمود و نماز کرد و پسندیدند
خدا امام محمد باقر علیه السلام گفت که اگر مردم بدانند که چه فضیلت دارد مسجد کوفه
همیشه از شهرهای دور نیت زار و راحله کنند و بیوی این مسجد بخندند
و فرمود که نماز واجب آن را بر باغ معصوم است و نماز نافله بر او عفو مقبول است
و در روایت دیگر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام گفت که نماز واجب بر او است با حق
که با رسول خدا کرده باشند و نماز نافله با عفو که با آن حضرت کرده باشد و
و در روایت معصومین که شخصی بحدیث حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آمد و گفت
ای محمد صلی الله علیه و آله برای فضیلت آن مسجد فرمود که راحله خود را بفروشد
و نوشه خود را بخورد و در این مسجد کوفه نماز کند که نماز فریضه در این مسجد
حج مقبول دارد و نماز نافله ثواب عمره میبرد و واجبات فریضه برکت دارد و
و در بنائش چشمه ها از روغن و چشمه از شهر و چشمه از آب که مؤمنان از آن
ابخرهند بخورد و بکشد و بکشد از آب که مؤمنان از آن خود را پاک و خوش
کرد و از این مسجد بجای شد کشتی نوح و هیچ عیبی در ظاهر و باطن ندارد
مسجد که حاجی از خدا طلب کند مگر آنکه دعا پیش بخوابد و پیش
ذابل بگوید و مؤلف گوید که کوفه این چشمه ها در زمان حضرت صاحب الامر
در آن مسجد نماز خواهد شد چنانچه از بعضی روایات معلوم میشود و گوید
چنانچه فریضه ممکن است از جانب راست باشد که موضع فراموش است پس
حدیثی بخوبی معلوم میشود از دو جانب و ممکن است که از جمیع جوانب
چنانچه از بعضی احادیث مستفاد میشود و ممکن است که در جانب چپ نماز

باشد

فصل فی بیان اعمال مسجد کوفه

۱۳۵

باشد چون مذمت جانب چپ در بعضی احادیث گذشت و در احادیث بسیار
مدح جانب راست و عقیقه را رواست چون فراموشی است در جانب راست
و فراموشی است در عقیقه و در چند روایات از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقول است که نوح فرمود که از گوشه راست مسجد از جانب قبله جوشید و از آن
اول مسجد که در زمان آدم و نوح بوده است و از ده هزار ذره که کرده اند
و در روایت معصومین منقول است از حضرت عثمان که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
بهاستادند و نیز با نداشتند و برسدن از حضرت بجای که خرمایان
پیشینند و معصومین که از اینجا داخل مسجد بوده است و در حدیث دیگر
فرمود که چون حضرت فاطمه ظاهر شود مسجد کوفه با اسرارش بر کمال

فصل فی بیان اعمال مسجد کوفه

و فضیلت مخصوص هر موضع آن در کتب مزار مسطور است و در اینجا کتب ما
بدر کتب روایت در آن نظر رسیده است بدانکه از بعضی روایات معلوم میشود
که جانب راست مسجد افضل از جانب چپ است و بهتر آن است که از در کتیب
مسجد است که شش است بیابان قبله داخل میشود و چنانچه از حضرت امیر المؤمنین
منقول است که فرمود داخل مسجد شود و درگاه بزرگتر که از باغبانان باغبانان
و چون داخل مسجد شود از جانب چپ چنانسون بشمارد و نزد ستون چهارم نماز
کند و در حدیث معصومین منقول است که حضرت عثمان از آن ستون نماز کرد
و از بعضی روایات معلوم است که اگر این ستون است که حضرت ابراهیم از آن نماز میکرد
پس ستون دیگر از جانب چپ بشمارد و نزد ستون هفتم نماز کند که در
حدیث گذشت که ظاهر آن بود که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نماز کردند
و حضرت خضر را اینجا بان حضرت ملاقات نمود و بعضی آن ستون را معاذ خضر
بگویند و علما گفته اند که پس رود و در کتیب القضا نماز کند و گوید
بیت اللطیف نماز کند و در بعضی از کتب نقل کرده اند که حضرت عثمان از آن
بیت اللطیف دو رکعت نماز کردند و علما گفته اند که در کتیب مسجد نماز کند
پس رود نزد ستون هفتم بدانکه نزدیک چهارم از جانب قبله مسجد و جانب

راست

فصل در بیان احوال و عادات

۱۳۸

داشت سونها هست که بعضی از آنها را بعنوان عراب ساخته اند و بعضی های
سون ظاهر است و سونش خراب شده است و ابتدای عدد دوازده و این
است مسجد یا به شمره و احادیث در فضیلت این سون هفتم بیست است
و در روایت معنی منقولست که حضرت امام الزمان ع روایت می کند
و نه به این حدیث است که بیان حضرت و سونها است فاصله بود که بزرگتر
و در روایت معنی دیگر وارد شده است که در هر شب شصت هزار ملک
از آسمان نازل میشوند و نزد سون هفتم نماز میکنند و در شب یک
ملاک که در این عده می باشد و دیگر هیچکس ندیده اند و در روایت دیگر
حدیث معنی از حضرت عثمان ع منقولست که سون هفتم مقام حضرت برحق است
و از اصعب بن ثناء منقولست که این سون مقام امیر المؤمنین است که نزد
ان نماز میکند و چون آن حضرت حاضر شود حضرت امام حسن آنجا نواز
میکرد و سونست که نزد سون هفتم چهار رکعت نماز بکند و در عاقلانه
چنانچه در حدیث معنی منقولست از ابو حمزه ثمالی که گفت روزی در مسجد کوفه
نشسته بودم ناگاه دیدم که شخصی از در کینه داخل شد و شخصی را دیدم از
همه کس خوشتر و خوشتر و پاک جامه تر و عمامه بر سر بسته و پیراهن
و دعا عه پوشیده و در بغل عرق در پای پاشاک بود پس بغل را بکند و نزد
سون هفتم ایستاد و دستها را بالا برکشید و گفت که
جمع مومنان من از دهستان دانت ایستاد پس چهار رکعت نماز کند و
بگوید و در کعبه و مسجد نبوی را بگوید و بگوید که

اَللّٰهُمَّ اِنِّكَ قَدْ عَصَيْتَكَ فَقَدْ اطْعَمَكَ وَ احْتَبَا لَاشْتِاءَ الْبَلَاءِ اَلَيْسَ
بِكَ مَتَا مَنَّا بِكَ عَلَيَّ لَا مَتَا مَنِّي بِعَلَيْكَ لَمْ اَخِذْ لَكَ وَلَدًا وَ لَمْ اَدْعِ
لَكَ شَرِيْكَ وَ قَدْ عَصَيْتَكَ عَلَيَّ غَيْرَ عَجَبًا لَمْ اَكْرِمْ وَ لَا اُخْرِجْ مِنْ جَنَّتِكَ
وَ لَا اُخَوِّدْ لِيْ رُبِّيْكَ وَ لَكِنْ اَتَعْتَّ هَوَايَ وَ اَتَرْكِي الشَّيْطَانَ بَعْدَ
اَلْحُجَّةِ عَلَيَّ وَ اَلْبَسَانِ فَاِنْ تَعَذَّبْنِيْ فَيَدُوْنِيْ غَيْرَ ظَالِمٍ لِّيْ وَ اِنْ تَعَفَّنِيْ

فصل در بیان احوال و عادات

۱۳۷

پس بگوید در وقت و مکتوب (با کبر) می گفت اندر که یک نفر
و فکند بان پس باز در سجده گفت
بَا مَن بَعْدَ رَعْلِيْ وَ اَخِي الشَّائِلِيْنَ بَا مَن يَّعْلَمُ خَيْرًا لِّصَّامِيْنَ بَا مَن
لَا يَحْتَاجُ اِلَى تَنْبِيْهِ بَا مَن يَّعْلَمُ حَاشِيَةَ الْاَعْيُنِ وَ مَا لِحْيِي الصَّدُوْدِ
بَا مَن اَنْزَلَ الْعَذَابَ عَلَيَّ قَوْمٌ يُّوْشُوْنَ وَ هُوَ يَرِيْدَانِ بَعْدَ بَعْدَ قَدَحُوْهُ
وَ تَصَرَّعُوْا اِلَيْهِ وَ كَفَّ عَنْهُمْ الْعَذَابَ وَ مَنَعَهُمُ الْوَجْنَ قَدَرِيْ مَكَانِيْ
وَلَسَمِعَ كَلَامِيْ وَ عَلِمَ حَاجَتِيْ فَالْتَفَتْنِيْ مِنْ اَمْرِ دُنْيَايَ وَ دُنْيَايَ

و هفتاد مرتبه گفت (با تسبیح) چون سر از سجده برداشت و نیک ملاحظه کردم
حضرت امام زین العابدین ع بود پس در شهادت مبارکش را بر سبک و بر سبک
از برای چه آمدید اینجا فرمود که از برای آنچه دیدم یعنی نماز و سجده
و در روایت دیگر وارد شده است که ابو حمزه را با خود برد بر بارگاه حضرت امیر
المؤمنین ع و در وقت که در بارگاه ایستاد که گفتا همین شده است از برای نشسته
باشد و معشور را از امام الزمان ع و امام حسین ع و نماز مسجد کوفه را
چنانچه از احادیث دیگر ظاهر میشود و در روایت دیگر از ابو حمزه منقولست که
آن حضرت را دیدم نزد سون هفتم نماز بار کعبه و سجده بگویم آوردند و بعد
از نماز سجده زدند و این دعا خواندند

اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ قَدْ عَصَيْتَكَ فَقَدْ اطْعَمَكَ وَ احْتَبَا لَاشْتِاءَ الْبَلَاءِ اَلَيْسَ
بِكَ مَتَا مَنَّا بِكَ عَلَيَّ لَا مَتَا مَنِّي بِعَلَيْكَ لَمْ اَخِذْ لَكَ وَلَدًا وَ لَمْ اَدْعِ
لَكَ شَرِيْكَ وَ قَدْ عَصَيْتَكَ عَلَيَّ غَيْرَ عَجَبًا لَمْ اَكْرِمْ وَ لَا اُخْرِجْ مِنْ جَنَّتِكَ
وَ لَا اُخَوِّدْ لِيْ رُبِّيْكَ وَ لَكِنْ اَتَعْتَّ هَوَايَ وَ اَتَرْكِي الشَّيْطَانَ بَعْدَ
اَلْحُجَّةِ عَلَيَّ وَ اَلْبَسَانِ فَاِنْ تَعَذَّبْنِيْ فَيَدُوْنِيْ غَيْرَ ظَالِمٍ لِّيْ وَ اِنْ تَعَفَّنِيْ

مَعِيَ وَلَا تَكُنْ بَرَةً وَلَا تَكُنْ كَالْعَبْدِ عَنِ عِيَاذِكَ وَلَا تَحْمِدْ رُبَّكَ بَلْ لَكَ
اَنْتَ هَوَايَ وَارْتَبِطْ بِالْحَقِّ بِمَا لَكَ وَأَبْشِرْ فَإِنَّ نَعْمَ رَبِّي أَنَّى
عَنِ الْعَالَمِينَ وَإِنْ رَجَعْتَ فَصَدِّكَ عَنْ مَقَامِ رَبِّي أَسْمِعْ

و از جمله مواضع نماز آن مسجد در سن پنجم است * باید که مردان نماز کنند *
و حاجات خود را از حضا علی طلب نمایند * زیرا که در و باران معتبر و وارد شده است *
که محل نماز حضرت را برهم غلبه الحسن بوده است * و صفات نماز دار و بیاد دیگر
بزرگ نمکنت که آن حضرت در همین مواضع نماز کرده باشد * و در حدیث
معتبر از حضرت صفاتی منقول است که سنون پنجم مقام جبرئیل است * و در پنجم
اصبح نبانه وارد است که مقام امام حسن است * پس معلوم شد از احادیث
که نزد سنون پنجم و هشتم اشرف از سایر جاها مسجد * و علماء ذکر کرده اند
که نزد سنون سیم مقام حضرت امام زین العابدین است * و در رکعت نازکینه
که ست است در اینجا بگذارد * و گفته اند که باید برود بصفه که متصل است به
مسجد که کسوخانه امیرالمؤمنین * منوع میشود * و چهار رکعت نماز بکند *
و دعا بخواند * و هر چند در محرابی که آن حضرت در اینجا شهید شده است
و متصل بان در آن نماز کند و دعا بخواند * و در در محرابی که امروز معروف
و در جانب راست مسجد واقعند * و در پنجم مسجد علامت دری و محرابی است
و از قرآن معلوم میشود که در خانه آن حضرت آن در بوده است * و محل شهید
آن حضرت آن محراب است مسجد بوده است * زمان محراب که زینت کرده اند که
الحال میشود است * و اگر در هر دو محراب دعا کنند در محراب است * و ذکر
کرده اند که در رکعت حضرت صفاتی که نزدیک بغیر مسلم بن عقیل است نماز کنند
دعا بخواند * و اینها چون روایتان بآوردیم است فرمود که بگویم * و این
صفاتی منقول است که آن حضرت بعضی از اصحاب را خود فرمود که ای حاجی یا امام
شعری که گذر کنی مسجد بزرگ کوفه * گفت بلی * فرمود که چهار رکعت نماز
کن * و بگویند که در آن مسجد * بزرگو

الهي از كنت عصمتك فان قد اعطيت في احب الاشياء اليك لم اتخذ
لك ولدا ولم ادع لك شهركا وقد عصمتك في اشياء كثيرة على غير
وجه المكاره لك ولا الاستيكا عن عبادك ولا الخروج عن العبودية لك
ولا الخروج عن العبودية لك ولكن انت هو اى وازلت الشيطان
بعد الحجة والبيان فان تعذبني فبذني غير ظالم الي وان تعف
عني فزحني فبجودك وكرمك يا كريم

عَدُوٌّ يَحُولُ لِلَّهِ وَقُوَّةٌ عَدَدَتْ بَعِيرَ حَوْلٍ مِنْ لَأَفْوَةٍ وَكَانَ يَحُولُ لِلَّهِ
 وَقُوَّةٌ يَارَبِّ اسْمُكَ بَرَكَةُ هَذَا الْبَيْتِ وَبَرَكَةُ أَهْلِهِ وَاسْأَلْكَ
 أَنْ تَرْزُقَنِي رِزْقًا حَالًا لَا أَطْبِئُ أَنْوَمَ إِلَى حَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَأَسْأَلُكَ
 خَافِضُ رُءُوسِ عَائِلَتِكَ

و بعد من بعد حضرت عثمان و من بعد سید کرم که هر یک از اینها حاضر باشد برود بمسجد
و وضو نماید و ایستد و در مسجد و رکعت نماز بکند و در هر رکعت
حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافی
و اذ ابنا و نصر الله و الفخر و رجب اسم ربنا الاعلی و انا انزلناه فی لیلۃ القدر که
یکشنبه بخواند و چون فارغ شود حاجت خود را بطلبد که انشاء الله تعالی
برآورده است و نای گوید که من نماز را کردم و از خدا طلبدم که
روزی بمافراخ کند و امروز غمت بشمارم و دعا کردم برای حج و
روزی شد و بدری علمم کردم که روز پیش نیک بود و بخاورد و
نمای و روز پیش فافراخ کند و گفته اند علما که زیارت مسلم بن عبد
در جنب مسجد کوفه مستحب است و زیارت چند مخصوص در کتب فرارادفراغه
و چون شهر است که آن حضرت در روز عرفه شهید شد است اگر

فصل چهارم در بیان احکام مسجد

۱۵۰

دران دو روز از باران کند و فالان و اذاعت کند انب خواهد بود و فصل
ز باران آن نزد کواحش بود و احتیاج نیست و در بعضی از باران شهاده
منکح است و نماز بعضی از دختران ام المومنین در حوالی مسجد کوفه میسر
و اتاخاثر ام المومنین اگر چه در ایامی و نماز و باران دران وارد شده است
اما چون بشارت مکانی آن حضرت مشرف کرده است نماز و دعا دران فصل
عظیم خواهد داشت و حدیث مطلق در نظم مطلق ساکن شاهد شریف
و حدیث مطلق ایشان وارد شده است

فصل چهارم در بیان احکام مسجد

(در بیان فضیلت مسجد سهله و سایر مساجد و شهادت) بدانکه مسجد
از مسجد کبر که فضیلت مسجد سهله دران عرصه نیست و در حدیث
معبر از حضرت صفایه منقولست که چون داخل کوفه شوی بروی مسجد سهله
و نماز کن و حاجت دین و دنیای خود را از خدا طلب بدو مسجد
سهله خانه حضرت ادیب است که در آنجا ختای میکرده و نماز میکرد و ده است
و هر که دران مسجد خدا را بخواند یا حاجتی بخواهد حاجتش برآورده
شود و حقیقتی در روز قیامت بگویم ای بلند که در رجب حضرت ادیب است
او را بالا برد و از مکروهات دنیا و مکروهات امان ناید و در حدیث
حدیث معبر بکار از آن حضرت منقولست که مسجد سهله خانه حضرت ابراهیم بود که از
آنجا بخت عالم رفت و خانه ادیب بود که دران ختای میکرده
و حضرت داود از آن مسجد بخت جالوت رفت و دران سنگ سبزه
که دران صوفی هر پیغمبری هست و از زبان سنگ طیب هر پیغمبری را
برداشتند و محل و در حضرت خضره و سنگ آن حضرت پس
که اگر عیون زهد در مکانی که خروج کرد بان مسجد برفت و نماز میکرد و
از خدا امان بطلبید بیست سال امان می داد و هیچ غنائی بان مسجد
نبرد که نماز کند یا نماز شام و خفتن و دعا کند مگر آنکه خدا بشارت
زایل میگرداند و او را در بعضی احادیث برسد که این پیغمبران در یکجا ساکنی

فصل پنجم در بیان احکام مسجد

۱۵۱

میکرده اند فرمود که در کوفه ایان مسجد و در حدیث معبر دیگر فرمود که
کوفای بن حضرت صالح از مردان مسجد فرمود با اهل و عیالش و منزلان
حضرت باشد و حقیقتی هیچ پیغمبری نفرستاده است مگر دران مسجد نماز کند
و هر که دران مسجد اقامت ناید چنانست که در خبر رسول خدا اقامت نماید
و هیچ مرد و زن مؤمن نیست مگر آنست که بان مسجد و هیچکس
بانست مشایق نماز و دعا نمیکند دران مسجد مگر بر یکدیگر و باران حاجت
و هیچکس دران مسجد امان بطلبید مگر امان بسیار از هر چه میسر سازان
و ان از جمله بفعالیانست که خدا دوست میدارد که او را در آنجا بخت
و هیچ شربت روزی نیست مگر آنکه ملائکه می آیند بران مسجد و عبادت خدای
کنند دران پس فرمود که اگر من نزد ملک میروم بشما همه نماز دران مسجد
میکردم و آنجا که از فضیلتان مسجد زیاده از آنست که گفتیم
پس روی برسد که حضرت قائم همیشه دران مسجد خواهد بود فرمود بلی
و در روایت معبر دیگر فرمود که هر که در مسجد سهله دو رکعت نماز کند
خدا عرش را دو سال زیاد کند و در روایت دیگر فرمود که دران مسجد صوفی
خاتم را خواهند دید و از بهلولیان هفتاد هزار کس شتر خواهند شد که
داخل پیشش و بجناب و در حدیث دیگر فرمود که دران مسجد بر سجده
کردن صورت هر پیغمبری نیست و بدست حسن از امام محمد باقر علیه
منقولست که در روز قیامت عیون و معیون و مسجد های مبارک است اما مسجد های
مبارک مسجد (غبی) است و ان مسجد قبله اش در سنست و خاکش بپای
و در مؤمنی ناکرده است و دنیا بر طرف نمیشود مگر آنکه از ان دو چشمه
بنا خواهد شد و در باب اخسان دران مسجد خواهد رسید و مسجد (غبی)
است و مسجد (سهله) است و مسجد (خرام) و مسجد (جفی)
و اما مسجد کمالیون مسجد (ثقیف) است و مسجد (اشعث) و مسجد
(جرم) و مسجد (سمانه) و مسجد دیگر در (حزاه) که بر فرعون از فرعون
بناشده است و در حدیث دیگر از حضرت ام المومنین منقولست که فرمود

فصل در بیان احوال مسجد حرام

۱۵۲

از مساجد بنا که مسجد حرام است * و آن مسجدی است که بنی مائت مؤلف گویند
دو بیت که مسجد حرام هب موضع باشد که الحاح معرفت بغير پوش * زیرا که
بر موقوف شدن آن حضرت در آن حد در و این نظر فرسیده است * و پسندیده
موقوف است که از امام مجتهد یا فقه رسیدند که کدام بیت را بنشینند بعد از آنکه خدا
و حرم رسول خدا * فرمود که بنشینند و پاکیزه است * و در آن فرهای
پیشتر از رسول و غیر رسول است * و در آن فرهای و بیجا پیشتر از رسول
و در آن مسجد سهله است که هیچ پیشتر خدا نفرموده است * مگر آنکه در آن
میکشاید و کرده است * و عدل خدا در آنجا ظاهر شد * و حضرت را آن محل
در آنجا خواهد بود * و آن منزل پیشتر از او و صبا و صالح است * و آن
حضرت را آن محل و منزل موقوف است که در آنجا خواهد بود * و آن

و اما احوال مسجد سهله

پس در وقت نماز میان شام و خفتن شست * چنانچه از حضرت صادق
موقوف کرده که بنشیند مسجد سهله نباید * و در وقت نماز در آنجا نماز شام
خفتن بجا آورد و دعا کند * البته خفتن از نماز اهل کربلا * و در آنجا
مرغ سازد * و بجا نشیند * بعد از آن دو رکعت نماز کند و در
پس از آنکه در آنجا بنشیند * آنکه بگوید * یا محمد * یا محمد * یا محمد *
یا من هو اقرب الی من جبل الودید یا فقال لما یهد یا من حول بین
النور و قلبه صل علی محمد و آله و صل یسنا و بین من یؤدینا بحولک
و قولک یا کافیا یا من کل شیء لا یخفی منه شیء گفتا المصطفی
من آمل الدنيا و الآخرة یا ارحم الراحمین

پس وی خود را بر خالده نهاد و دعا کند * و شیخ شهید و محمد بن الشهدا پسند
معتبر و ثابت کرده اند از ایشان که در روزی که در آنجا حضرت امام حسین
مشافهت زعفر * و طبعی طبع از آن حضرت بود و تناول و بنشیند * فرمود که

فصل در بیان احوال مسجد حرام

۱۵۳

بنا و بخورد * گفت که آنرا با و فدای تو شوم * مرا خبری حادث شده است در
راهی که بنامم که در آنجا بدهد او و در آنجا درین اثر کرد * فرمود که بنشین
ای و تناول نمای * چون از آن و طب قدر خودم * فرمود که الحاح حق
خود را تمام کن * عرض کرد که در عرض راه بنا و آنرا از احوال خلقای خود را این
که سرایت زنی را میگوید و او را اجنبی زندان میبندد * و او بصدای بلند
استغاثه میکرد و بخند و رسول سوگند میداد * و هیچکس بغیر او و فرسید
و این ظلم را و با این سبب خواهد شد بود که در عرض راه پا برهنه و کفش و کلاه
خدا لعنت کند بر هر که ظلم کرده است * و آن حضرت این سخن شنید * و
از خود کن شد * و زندان که بیت که در شمال و در پیش مبارکش و پسندارش
باب دیده اش نشد * پس فرمود که ای یشار و بنشین تا بر من مسجد سهله * و
بخوانم * و از او سؤال کنی که این را از احوال کند * و در آنجا ساحت بکشد
بدرو خانه سلطان فرساده و بیگانه فرمود که از آنجا حرکت مکن تا بپای من نیکی نیاید
و اگر در آنجا ازین چیزی حادث شود * هرگاه که باشم خیر از برای ما بیاورد * بنا
گفت که در دعوت آن حضرت رفیق مسجد سهله * و هر یک دو رکعت نماز کردیم
و در آنجا بنشیند * پس حضرت گفت عیانا اسما برشته * و این دعا خواند

اَنْتَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَ مُعِيدُهُمْ وَ أَنْتَ اللهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْخَلْقِ وَ رَازِقُهُمْ وَ أَنْتَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاضِلُ
الْبَاسِطُ وَ أَنْتَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَ بَاعِثُ فِي الْقُبُورِ
وَ أَنْتَ وَارِثُ الْأَرْضِ وَ مَنْ عَلَيْهَا أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْخَفِيِّ أَنْ تَكُونُ
أَمْرِي الْقَبُورِ وَ أَنْتَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلِيُّ السِّرِّ وَ أَخْفَى اسْمِكَ بِاسْمِكَ
الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَبْتَ وَ إِذَا أَسْأَلْتُ بِهِ أُعْطِيتَ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ
مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ بِحَقِّ مَا أَلْزَمَ الَّذِي وَجَّهْتَ عَلَيَّ نَفْسَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

وال

سابقه کشت که کوشه ای مسجد محل بیغلان بوده است * پیر بابا سبب حضرت
عظیم فارزد * و علماء نماز در سه کوشه مسجد نقل کرده اند * اول کوشه
که در بغل از جهه قبله در جانب راست واقع است * و بعد از آن در کوشه که در پیش
قبله در جانب راست واقع است * و بعد از آن در کوشه که در پیش قبله در
چپ واقع است * چنانکه شیخ محمد بن محمد بن ابوالکریم انما از ابن بابویه
کهلمنی از عقی بن ابراهیم از پدرش که گفت بعد از نماز پنجشنبه بسم الله الحرام وارد کوشه
ششم * و در پیش مسجد * پیش از آنکه بدم کشتن شروع نماز بود * چنانچه
شد * انما را خواوند که پیش مذکور شد * پس بخالت و رفت بکوشه مسجد
الحرام و دو رکعت نماز کرد * و چون فارغ شد * تسبیح خواند و تسبیح

اللَّهُمَّ بِحَنِّ هَذِهِ الْبُعْدَةِ الشَّرِيفَةِ وَبِحَنِّ مَنْ يُعْبَدُ لَكَ فِيهَا وَدَعَلَيْتَ حَوَائِجِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْصِبْهَا وَقَدْ احْصَيْتَ دُونِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْهُمَا إِلَهُمَّ احْبِبْنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرَ لِي وَتَوَقَّعْنِي إِذَا كَانَتْ لَوَاةُ خَيْرَ لِي عَلَى مَوْلَايَ أُولِيَاءِ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُمَا إِذَا عَدَّائِكَ وَأَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ۞

پس برخاست * رسید که این چه موضع است * کشتان خان را به
خلیل است که از اینجا جلال خان گذشت * پس رفت بان کوشه میهد که در کتب
مغرب * و در بعضی نازکم * پتی شهاب از * کند *
الْحَمْدُ لِتَصَلَّىٰ هَذِهِ الصَّلَاةُ اِنْغَاءَ مَرْضَانِكَ وَطَبَّ نَائِلِكَ وَ
رَجَاءُ رِفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي بِأَحْسَنِ قَوْلٍ
وَلْيَغْنِ بِرَحْمَتِكَ الْمَأْمُولُ وَافْعَلْ بِي مَا نَأْتِ أَهْلَهُ بِأَرْحَمِ الزَّمَانِ

پس برخاست و رفت بکوشه کرد در جانب مشرف
و در رکعت نماز کرد و دستها را کشید و گفت

اللَّهُمَّ

[illegible]

پس رسیدن رفتن حضرت ۱۰ و بعد از نذر کار و شهادت ۱۱ پس برگشتن
و فرمود برخیز که آن زوارها کردند ۱۲ چون بیرون آمدیم بمبار سیدانوی که از برای
خبر آوردن بدین خانه سلطان فرستاده بودیم ۱۳ و خبر داد که آن زوارها کردند ۱۴
و گفت بر در خانه سلطان پاشاده بودیم ۱۵ ناگاه حاجب بیرون آمد و آن زواران را
و از او پرسید که چه سخن از نو صادر شده بود که آنرا از او کردند ۱۶ گفت پادشاه
کشتن را لعنت کند فلان کشتن را با قاطع ۱۷ و ما نیز بهر حاجب آنرا کردند
پس حاجب دست در هم بردارد ۱۸ و گفت این بکبر و ابرو را حلال کن ۱۹ آن
زن قبول نکرد که آن زواران بکبر ۲۰ پس حاجب بنزد امیر رفت و برگشت و از او خبر
کرد که بر و جان نخواست ۲۱ حضرت پرسید که آن زن زواران نکرد ۲۲ گفت بل
بالکه محتاج به دست در هم آورد ۲۳ خبرنا از جیب خود هفت شرف بیرون آورد
و فرمود که این را برای آن بیرون سلام مرا بفرسان ۲۴ بشمار که یک ماهه رود
و قبله نیز از آن ۲۵ و سلام آن حضرت را باورسانیدیم ۲۶ گفت بالله کشتن
امام جعفر صادق را سلام رسانده است ۲۷ کشتیم بل ۲۸ پس غرور و پیش
شد ۲۹ چون بهوش آمد باز برگشت ۳۰ چون خبر دادیم باز غرور و پیش
شد ناسه مشبه ۳۱ پیش رها دادیم و گفتیم که آنحضرت برای نو فرستاده است
زوار گرفت و گفت از آنحضرت سؤال نمائید که کثیر خود را نزد حلقه اشعار عابد
کدام که ها نزد کرد ۳۲ زیرا که این پیشنهاد که با و منو شلوم در درگاه
کذا از آنحضرت دیدن نزد کارش برنگزاید ۳۳ پس بخانه حضرت برگشتیم
و احوال آن زواران عرض کردیم ۳۴ و آنحضرت بگرفت و از برای او غایب موقوف
گوید که بعضی این نماز و دعا را وصفه پنهان سجده کرده اند که بعد از او رسیده

سابقہ

فصل فی بیان جهنم

۱۵۶

اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ لَدُنْكَ تَوْبٌ وَتَطَابَا قَدْ خَلَفْتُ وَتَجَرَّعْتُ قَلْبِي لِرَفْعِ
إِلَيْكَ صَوْنًا وَلَمْ تَسْتَجِبْ دَعْوَةً فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَ يَا اللَّهُ فَإِنَّهُ لَيْسَ
مِثْلَكَ أَحَدٌ وَأَوْسَلُ إِلَيْكَ مُحَمَّدٌ وَإِلَهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَنْزِلَ
فَيْضُكَ لِي بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَتُعَيِّلَ لِي وَجْهِي إِلَيْكَ وَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ دَعْوِي
وَلَا تُخْرِجْنِي مِنْ رَجْوِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پرسیدم رفت و بهلوی وی خود را بخاک گذاشت و برخواست
و پرسیدم که این مکان چه نام داشت فرمود که اینها مسجد
و مرسلان و صلوات است که بر خلد در مسجد که در پیش روی مسجد
سهله است و در رکعت نماز با سکنه و دو بار کرد و دستها را
در سجده نهادن و گفت

اَللّٰهُمَّ قَدْ مَدَّ إِلَيْكَ طَائِفِي الْمَذْنِبُ بَدَنَهُ بِحُسْنِ ظَنِّهِ بِكَ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ
السَّجْدَةَ بَيْنَ يَدَيْكَ مَقَرًا لَكَ يَسُوَّ عَلَيْهِ وَارْجِبْ عَنْكَ الصَّغِيحَةَ عَنْ ذَلِّهِ
اَللّٰهُمَّ فَدَرِّعْ إِلَيْكَ الطَّائِفَةَ لِقَبْضِهِ وَارْجِبْ لِمَا لَدَيْكَ فَلَا تُخَيِّبْ بَرَحْمَتِكَ
مِنْ فَضْلِكَ اَللّٰهُمَّ فَدَجِّعْ الْعَانِدَ إِلَى الْمَعَاصِي بَيْنَ يَدَيْكَ خَائِفًا مِنْ بَوْرِ
بَحْرِ فِيهِ اَللّٰهُمَّ بَيْنَ يَدَيْكَ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ لَكَ الْعَبْدَ طَائِفًا مُعْتَفًا
وَصَلِّ إِلَيْكَ طَرَفًا حَرِيذًا وَارْجِبْ وَفَاضَتْ غَيْرُهُ مُسْتَفِرًّا نَادِمًا فِي
عِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ مَا أَرَدْتُ بِمَعْصِيَتِي مُخَالَفَتَكَ وَمَا عَصَيْتُكَ
عَصَيْتُكَ وَأَنَا بِكَ جَاهِلٌ وَلَا لِعَفْوِكَ مُتَعَرِّضٌ وَلَا لِنُظْرَتِكَ مُتَحَيِّجٌ
وَلَكِنْ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي وَأَعَانَتْنِي عَلَى ذَلِكَ شَقَوْنِي وَعِزَّتِي لَكَ اَللّٰهُمَّ
عَلَيَّ فَرَأَى لَأَنْ مِنْ عَذَابِكَ مِنْ تَبْتِيدِي وَتَجْلِيٍّ مِنْ أَعْيُنِي أَنْظِعْ

شکایت

فصل فی بیان جهنم

۱۵۷

حَسْبَكَ عَنِّي قِيَّاسُ أَنَا هَذَا مِنَ الْوُفُوفِ بَيْنَ يَدَيْكَ إِذَا قِيلَ لِلْمُحْسِنِ
جُوزُوا وَالْمُفْسِدِينَ طَوَّافِعِ الْحَبْنِ أَجْرًا مَعَ الْمُفْسِدِينَ أَحْطَ وَتَوَلَّى كَمَا
كَرِهْتُ كَرِهْتُ ذُنُوبِي وَبَلَى كَلَّمَا طَالَ عَمْرِي كَرِهْتُ مَعَاصِي ذُنُوبِي
وَكَمَا أَحْبَبْتُ أَمَانًا لِي أَنَا اسْتَجِجُ مِنْ رَبِّي اللَّهُمَّ فَجْعَلْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ
وَأَعِزَّنِي وَأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ

پرسیدم و بهلوی راست روی خود را بر زمین گذاشت و گفت
اَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ وَأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ

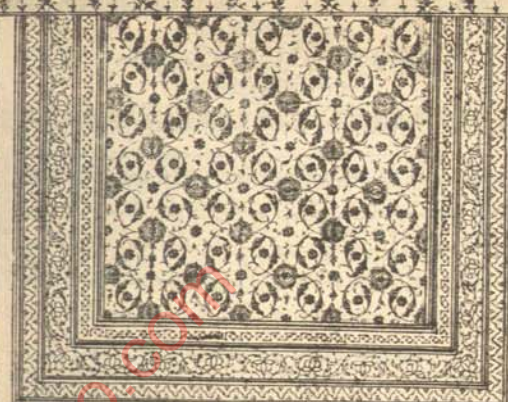
پرسیدم چه روی خود را بر زمین گذاشت و گفت
اَعْظَمُ النَّاسِ مِنْ عَذَابِكَ قُلُوبُ الْفُجُورِ مِنْ عَذَابِكَ يَا كَرِيمُ

پرسیدم که ای پرستد من این چه مکان است گفت این مسجد
زید بن صرمان است که از خطابه امیر المؤمنین بوده است و این دعا ای است
که در نماز شب بخواند است پس شخص غایب شد و او را ندیدیم و رفتیم
گفت این حضرت خضر بود و از مساجد معروفه که در این زمان موجود است
مسجد بید است که عرش مذکور شد و مسجد معصوم بر صوفیان است و شیخ
شعبه و محمد بن الشیخ که در آنکه انداز علی بن محمد بن عبد الرحمن شوشتری که گفت
که در خطابه (بنی و اس) بگو اذان است که بسیار بود مسجد معصوم و در
انجام آن که در این ماه رجب است و شش و دوازده بار از این اذنه مشغول که
امامان ما فایدههای مبارکشان را بهمان رسیده است و در آنجا نازل کرده اند
و مسجد معصوم را نه است پس فقه بیوتان مسجد و دینم نافه را که در روی
مسجد خفا کرده اند چون داخل شدیم مردی را دیدیم که جامه و عمامه
مثل اهل حجاز پوشیده و نشسته است و این دعا بخواند
اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمِيزَانِ الشَّابِعَةَ وَالْأَلَا لَوْ أَرَعَهُ وَالرَّحْمَةَ الْوَاسِعَةَ

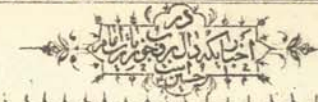
والله

وَالْعُدَّةُ الْإِمَامَةُ وَالنَّعْمُ الْحَبَّةُ وَالْوَاهِبُ الْعَظِيمُ وَالْأَبَدِيُّ
الْحَيُّ وَالْعَالِمُ بِالْغَيْبِ يَا مَنْ لَا يَبْعَثُ نَبِيًّا وَلَا يُبْعَثُ نَبِيًّا وَلَا
يُغْلَبُ يَظْهَرُ يَا مَنْ خَلَقَ فَرْدًا وَلَهُمْ قَانُطُ وَأَبْدَعُ فُشْعُ وَ
عَلَا مَا رَفَعَ وَفَدَّرَ فَاحْشَ وَصَوَّرَ فَاسْفَنَ وَأَخْبَجَ فَاسْفَعُ وَالنَّعْمُ
فَاسْبَعُ وَأَعْطَى فَاجْرَلُ وَخَفَّ فَاقْضَلُ يَا مَنْ نَبِيٌّ فِي الْغَيْبِ فَكَانَتْ خَوَاطِرُ
الْأَبْصَارِ وَدَنَا فِي اللَّطِيفِ فَجَزَّاهُ أَجْسَالُ الْكَفَّارِ يَا مَنْ نُوحِيَ بِالْمَلَكِ
فَلَا يَنْدَلُهُ فِي مَلَكُوتِ سُلْطَانِهِ وَتَقَرَّرُ دِلَالَةُ الْكِبَرِ يَا فَالْأَبَدِيُّ
لَهُ فِي جَبَرُوتِ شَأْنِهِ يَا مَنْ حَارَتْ فِي كِبَرِيَّاهُ هَبَّتْ دَقَائِرُ لَطَائِفِ
الْأَوْهَامِ وَأَخْسَرَتْ دُونَ ذِيكَ عَظَمَتِهِ حَظَائِفُ أَبْصَارِ الْأَنَامِ يَا
مَنْ عَنَى الْوَجْهَ وَهَبَّتْ وَخَصَعَتْ الرِّقَابَ عَظَمَتِهِ وَوَجِلَتْ الْمَلَأُ
مِنْ خِفَتِهِ أَسْثَلَتْ يَهْدِيهِ الْيَدُ الْبَاهِيَةِ لَا تَسْبَحُ إِلَّا كَ وَتَعْلُو أَوَانَتُهُ
يَهُ عَلَى نَفْسِكَ لِدَاعِيَتِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَمَاضِيَتِ لِإِجَابَتِهِ عَلَى
نَفْسِكَ لِلدَّاعِيَةِ يَا أَسْمَعَ الشَّامِعِينَ وَأَبْصَرَ النَّاطِقِينَ وَأَسْمَعَ السَّامِعِينَ
بِأَذْنِ الْقُوَّةِ الَّتِي صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خَالِمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ
الطَّاهِرِينَ وَأَفْزَلِي فِي شَهْرٍ هَذَا أَنْجَمُوا قَسَمْتُ وَأَخِيرُ فِي قَضَائِكَ
خَيْرٌ مَا حَفَّتْ وَأَخِيرُ بِالْإِتَادَةِ فَيَنْتَهِي خَفَّتْ وَأَخِيرُ مَا أَحْبَبْتَنِي وَفِي
وَأَسْنِي سُرُورًا وَمَعُورًا وَتَوَلَّيْتُ لَكَ طَائِفَةً مِنْ آلِ الْبَرِّ رَجَّحْتُ
أَذْرَ أَهْلِ مَنْكُرٍ وَنَكِيرٍ وَأَرْغَبْتَنِي بِمَشْرِائِكَ وَبِشَرِّكَ وَأَجْعَلْهُ إِلَى رِضْوَانِكَ
وَجَنَانِكَ مَصِيرًا وَعِشَاءً فَرًّا وَمَلَكًا كَبِيرًا وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثِيرًا

پس بعد طولانی کرد و برخاست و بر نافه سوار شد و رفت ✽ و گفت گفت که این
حضرت خضر بود ✽ چرا با او سخن گفتیم ✽ کوبازان ما را آید بپسوند ✽ چو
پرو نامیدم ✽ این را واداد و او را سخن میارخورد ✽ و پس بد که از آنجا آیند ✽
گفتیم که از مسجد معصومه و خبر با او نقل کردیم ✽ گفتن سواره هر دو روز ناله
روزی که بر شربابین مجدید آمد ✽ و ناگه سخن میگوید ✽ پس پس بد که شاکا
دارد بد که که باشد ✽ گفتیم که ما آنست که حضرت خضر باشد ✽ گفت
من می دانم او را مگر کس که خضر بنی حجاج دیدن او است ✽ بعضی صاحبان
عجل الله فرجه ✽ و پس بدین طایر و در کتاب فیال آن محمد بن ابی واداد را
نقل کرده است که او در روزی از روزهای ماه مبارک رجب با محمد بن جعفر و
محمد بن سله رفت ✽ پس محمد بن جعفر گفت که بسیار برویم بمسجد معصوم که آن مسجد
سار کبکست ✽ و امیر المؤمنین در آن نماز کرده است ✽ و قدیم های اطغان
بان رسیده است ✽ چون داخل مسجد شدیم و مشغول نماز شدیم ✽ ناگاه
مردی را دیدیم که از نافه خود فرو آمد ✽ و بای فریاد است و داخل مسجد
و دو کت نماز کرد ✽ و بسیار طولی از نمازها پیوسته ایستاد ✽
و آن دعا کرد و روایت سابق مذکور شد خواند ✽ و چون فارغ شد بر نافه سوار
شد ✽ و محمد بن جعفر گفت که بسیار پس بد که این کبکست ✽ و خبر او را از آنجا
شنیدیم که کبکستی ✽ فرمود بیکان شام بپوش ✽ گفتیم ما کان داریم که
نما حضرت خضر باشد ✽ فرمود که من آن کس که خضر بنی حجاج است دیدم
من ✽ بر کرد بد که من امام زمان شامم ✽ و اما من می بینم ✽
جعفی و می بینم که اهل ✽ پس در هر دو عالم و آن
فرا رفته است ✽ و ما در این کتاب از او
نکردیم ✽ زیرا که موضع خضر
در این زمان معلوم
نشد

و در بیان مدتی که باید عود بر باران حضرت کردن
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام نقل است که اگر کسی در باران حضرت بن علی
بدرسد که در باران حضرت دفع میکند خانه فرود آمدن و غرق شدن و مؤمنان
و دوزخ در بدو را و در باران حضرت وضو است بر هر کس که اقرار نماید برای
حسین با امامان از جانب خدا و پسند مؤمنان از حضرت صفای مروت که زیارت
کنند حسین را و حاکم بندگان حضرت را بیزارت باران و او بهترین
جوانان اهل بیست و بهترین جوانان شهیدان است و پسند معبود بکران
آن حضرت منقولست که زیارت کند فی چنین را اگر کسی سالی بکمر بسته باشد و بداند
که هر که بر دوزخ حضرت با شناسا حق آن حضرت را نکارد که حق آنست و او را
عوض نیست بفرز و بیست و روزی داده میشود و زیارت آنست و پسند
خدا با و فرجی زیارت و بدرسد که حقیقتی موکل را باند است بفرجین
چهار هزار ملک را که هر یک بر آن حضرت میکنند و مشایب میکنند
هر که را که زیارت آن حضرت کند تا با اهل خود بر کرد و اگر زیارت او را بخواند

میکند و اگر میبرد بخواند و حاضر میشوند با طلب امر از برای او و ترجمه کرد
بر او و پسند معبود بکر منقولست که شخصی حضرت صفای مروت کرد که فدای او شود
چند نفری در حق کسی که زیارت کند زیارت حضرت امام حسین علیه السلام و فاد و بر زیارت
او باشد و فرموده میگوید که او طایف منقولست و طایف منقولست و پسند
شمره است امر پاک برای او انصاف و هر که زیارت کند آن حضرت را خدا حوائج
او را مشکل کرد و نکات و مقامات و بکثرت او بپاید و زیارت آن حضرت و در
برای بند جلب میکند و آنچه خرج کند خدا عوض میدهد و کاه و بپاید
او را بنامزد و بر میگرد و بیوی اهل خود و طایف آنکه هیچگاه و خطای بر او نباشد
مگر آنکه از نامه علی او میشود و اگر در آن سفر میرود آنکه نازل شوند و او را
دهند و کشته شود برای او در بیوی بیست که داخل شود بر او بیست و
و اگر سالها زندگانی شود برای او در بیوی که نازل شوند از آن در روزی او و حق
نعمانی بر او هر چه که او خرج کرده است ده هزار درهم بپاید و برای او
ذخیره کند و چون محو شود گویند با او که خدا این عوض را برای تو ذخیره کرد که
بپاید و در حدیث معنی بکر منقولست که آن حضرت با معبد فرموده که
زیارت کن حضرت امام حسین را که زیارت آن حضرت واجبست بر مردان و زنان
و در حدیث معنی بکر منقولست که فرموده اگر کسی از شایع کند که تمام عمر خود
و زیارت امام حسین نکند باشد هزار پند که کرده خواهد بود حق از حق
رسوخدانه را و در حدیث معنی بکر منقولست که فرموده زیارت آن حضرت واجبست بر هر کس
و پسند معبود بکر منقولست که فرموده زیارت آن حضرت واجبست بر هر کس
امام حسین را نزد از شب بکثرت ایمان و در پیش با حق خواهد بود و اگر
داخل بیست شود بیست از مؤمنان دیگر خواهد بود و در زیارت دیگر
حضرت صفای مروت که هر که زیارت حضرت امام حسین را نزد و کان کند که
شب بکثرت نامیر و پسند معبود بکر منقولست که فرموده زیارت آن حضرت واجبست
ممان اهل بیست خواهد بود و پسند معبود بکر منقولست که فرموده زیارت آن حضرت واجبست
که هر که خواهد بپاید که او را اهل بیست و عرض کند بیست تا از او بخود

فصل فی بیان احادیث

۱۶۲

اگر قبول کند مؤمن است و هر که دوست ما است باید که رحمت کند و در بارش
فراموشی است و نیز اگر هر که در بارش کند آن حضرت است ما او را دوست داریم
مندانم و از اهل بیست است و هر که در بارش کند آن حضرت نیست با اشراف است
و در وایت معنی که هر که دوست که شخصی از حضرت صفاتی سؤال کرد از اهل کعبه
که نزل کند در بارش فراموشی است و فرمود که آن مرد شایسته اهل جنت است و
حدیث دیگر فرمود که اگر کسی هزار حج بکند و در بارش فراموشی است نکرده باشد
ناله کرده خواهد بود حق بنده که از حق بیتر است و در حدیث دیگر فرمود است
که حضرت امام محمد باقر پسر امام جعفر که چه مقدار فاصله هست میان ما و ایشان
امام حسین است گفت شانزده فرسخ است پرسید که آیا در بارش حضرت
میرسد گفت نه فرمود که چه بسیار کار بد شما و از حضرت امام حسین
منقول است که فرمودید که ما درم فدا می کنیم با دکان در دین و کفر کشنده خواهد شد
و گویا می بینم که انواع و اقسام اصرار کرده اند که بشود بر ایشان و بر او نیاید و کردند
نابصاح چون چنین شود زنی که جفا کند بر بارش نکرده آن حضرت است
و چندین سند معنی منقول که حضرت صفاتی است بدین معنی فرمود که از بارش بپای
حضرت امام حسین را هر روز گفت نه فرمود که هر هفته گفت نه
فرمود که هر ماه گفت نه فرمود که هر سال گفت که کاه است که کاه بکند
بر بارش آن حضرت میرسد فرمود که چه بسیار جفا کار بد شما بجهنم است مگر
نشد آن که خدا را از اچھا هزار ملک است که او بدین موکره او را بر آن حضرت میگردانند
بخوانند و ایشان را ملا احوال بشود و پیوسته در بارش میکنند و ثواب
ایشان برای در بارش کنندگان آن حضرت است و در وایت معنی منقول که حضرت
امام محمد باقر از شخصی پرسید که هر هفته در بارش امام حسین می کنی گفت نه
فرمود که هر ماه در بارش می کنی گفت نه فرمود که هر سال در بارش می کنی
گفت نه فرمود که نوعی از خبر است و در وایت معنی منقول که حضرت صفاتی است
که فرمود عجب کارم از کسب کار می کند که شمع ما است و عمرش میگذرد و بر بارش
امام حسین نمیگذرد از روی ایمان و سستی و عجز و تنبلی و الله که اگر بداند چه

منقول

فصل فی بیان احادیث

۱۶۳

فضیلت و در بارش آن حضرت هست هر که این سه سوره بخواند و از حضرت
کرد که چه فضیلت و دان هست فرمود که فضیلت و خبر بسیار است اول چیزیکه
با و میرسد آنست که گاه آن گذشته اش را می آرزند و بگویند عجل از سر کن و در
حدیث معنی منقول است که حضرت صفاتی است بآنان از غضب کنایه آن چند کاه است
که در بارش فراموشی است کرده گفت مذمت فرمود که بخوان الله العظیم
نواز سر کرده ها بسیار است و در بارش آن حضرت می کنی هر که در بارش آن حضرت
کند حفصای بنویسد برای او بعد از هر کار که کند و بخواند از او بهر کار که
و بسیار در گاه آن گذشته او را بخواند که چون آن حضرت شهید شد بر آن
حضرت فرمود اما بعد از هزار ملک و ثوابه موکره او را و در آن حضرت که بر تو
میکنند از و ثبات است و چندین سند صحیح و معاوی بن عمار منقول است که گفت
روزی بخدایت حضرت امام جعفر صفاتی است رفتم و آن حضرت مشغول نماز بود
چون فارغ شد شنیدم که مناجات میکرد بپروردگار خود و می گفت ای خداوند
که مخصوص گردانیده ما را از اکبر است و وعده داده ما را شفاعت و علو مقام
و امان داده و ما را از بارش بغیر از گردانیده و خبر کرده و ما اشتباهی کردیم
و ما را مخصوص بوصفت پیغمبر گردانید و علم کردی که ما را از امان عطا کردی
و دلهای مردم را بگو ما را بگردانید بسیار مراد و برادران مرا و در بارش کردی
فراموشی است از امام حسین را آنکه آنچه کرده اند ما را خود را و بر آن او را
از شهر ها بدینهای خود را برای غیبت در بگو ما امید تو ایهای نور رسیده ما
و برای شاد گردانیدن پیغمبر است و اجابت نمودن ایشان امر ما را و برای خشنود
کردن دشمنان داخل کرده اند و ما را ایشان خوشنودی است پس کافانه ما را
از جانب ما بخشنودی و حفظ کن ایشان از ادبش روز و در خانه ایشان
باشد در اهل و اولاد ایشان که در وطن خود نگذاشته اند بخلاف تنگ و در غیبت
ایشان باش و در غیبت از ایشان شتر هر چه نیاز معاندان و هر ضعیف و شد بدان
خاکش را و شتر شایان جز و اسرار و بدین ایشان و پادشاه از آنچه امید
دارند آن نور در در شدن از وطنهای خود و در داخشان کردن ایشان ما را از غیبت

و اما

فضائل ائمه اربعین

۱۶۱

و اهل بیت خود ✽ خداوند دشمنان ما عیب کردند برایشان بیرون آمدند
ایشان از بارت ما ✽ پس این مانع شد ایشان از عجز کردن و چنین آمدن از روی
مخالفت ایشان ✽ پس چون از وها را که انساب منتهی گردانده است ✽ و در حق
کوفتهای وی ایشان را که میگردانند و بیاندیشند ✽ و در حق آن دینداران
که بر ایشان جاریست از زخم بر ما ✽ و در حق آن دینداران که عجز کرده اند و سوزاند
از برای صیبت ما ✽ و در حق آن فغانها را که در مصیبت ما بلند کرده اند ✽
خداوند آن فغانها را و آن بدکاران و بیچاره ها را با برابری ایشان از حضور کوفت
دور و دشمنی ✽ و پسوندان حضرت با بر خود را میگرداند در صفا ✽ پس
فارغ شد ✽ گفتند آن دعا که من از شما شنیدم ✽ اگر در حق کسی میگردانند که خدا را
نمیشناخت ✽ کان داشتیم که از شما شنیدیم ✽ و الله که از روی کرم
زبانتان حضرت کرد و بود و حج نکرده بودم ✽ حضرت فرمود که چه بسیار یکی
نویان حضرت ✽ چه مانع است از زبانتان ✽ ای محرابی تولد زبانتان مکن
گفته ام ای نوشوم نمیدانستم که اینقدر فضیلت دارد ✽ فرمود که ای معاویه ای که
برای زبانتان گفتید که آن حضرت دعا میکند و اسما ✽ زبانه از آنها پند کرد
میکنند برای ایشان در زمین ✽ تولد مکن زبانتان حضرت را از برای خود
است ✽ که هر که از برای خود تولد زبانتان کند ✽ آنقدر حسرت برده که از روی کند
که کاش بعد از اینانم نزد فرزند حضرت که در اینجا مدفون میشود ✽ آبادی
نمیداری که خدا ببندد تو را در دنیا ✽ آنها که دعا میکنند برای ایشان و رسول خدا علی
و فاطمه و ائمه معصومین ✽ اما بخیر اهل زبانتان باشی که ملائکه در مقامات با ایشان
مصافحه میکنند ✽ اما بخیر اهل زبانتان باشی که در مقامات بیایند و هیچ کاه برایشان
نباشد ✽ اما بخیر اهل زبانتان باشی که در مقامات حضرت رسول با ایشان مصافحه
میکنند ✽ و پسند عزیز از دراهم منقول که عرض کردم بخدا حضرت امام حسین
که چه میفرمود زبانتان که بدو حضرت امام حسین را زبانتان کند با نرس
فرمود که خدا او را این میگرداند در روز قیامت که هر کس زبانتان باشند ✽ و
اوابند ملائکه ✽ و او را بشارت دهند و گویند شریک اند و هلاک نمیشد که این روز

فضائل ائمه اربعین

۱۶۵

و شکاری و فرزند ایشان ✽ و پسند عزیز منقول که این کبر حضرت صادق
گفت که هر چه در بارت حضرت امام حسین ✽ و در بارت ایشان و هر اسانت نامی که در
نرس خلیفه و شایع و شکر کرد ✽ فرمود که ای پسر کبیر دوست من داری که خدا را
ببندد که از برای ما نرسان ✽ مگر نهانی که یکبار برای خوف ما خابت و نرس
باشد ✽ خفا را و او را در مقامات و در بارت خود جاده دهد ✽ و در مقامات
در بارت او و نرسد ✽ و او را خفا را این که از نرس بارت و نرسد ✽
مردم نرسند و نرسد ✽ و اگر نرسد ملائکه او را بشارت دهند و نرسد از برای
کرناشد ✽ و بر قیامت فری منقول که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود
که ای امیری زبانتان خبر امام حسین ✽ گفت بلی مردم نامی رویم ✽ فرمود که
هر چند سخت بود و دشوار تر است ✽ ثواب بقدر نرس است ✽ و هر که در بارت
آن حضرت نرسد ✽ این که از خدا او را در روز قیامت ✽ و برگردان زبانتان
با نرسد کاهان ✽ و سلام کنند بر او ملائکه ✽ و زبانتان کند او را پیغمبر
و دعا کنند برای او ✽ و برگردان با نرسد از خدا و خصلی ✽ و برگردان نرسد
موقوف ✽ کوب که از آنجا است سابعه ظاهر میشود که زبانتان حضرت امام حسین
و نرسد ✽ و مقامات ظاهری ندارد ✽ و لکن مشهور است که علماء آن است که
سنت ملائکه ✽ و بخیر احادیث و جود زبانتان آن حضرت در جری کبر
نهایت قوت دارد ✽ و شبت که بر این نهد بارت و ناکیدات مطهر شق و افاضه
نرسد ✽ در مقامات ضعیفان خواهد بود ✽ و احوال آن است که در روز قیامت
آن حضرت و حضرت رسول ✽ بلکه در روز بارت هر نامی در مرتبه اول قصد است کند
بلکه بعد از نرسد بجا آورد ✽ و انبیا از دنیا از احادیث ظاهر میشود که
نفس و خوف عذر نمیشود در روز بارت آن حضرت ✽ و این خلالت مشهور است
علماء و منافق عموم احادیث نفیست ✽ و در و نرسد که مراد این باشد که خیر
سهل که مبنی بر احادیث نبوده باشد با خوف قوت منافع و نبوت با قوت مالی با نرسد
سهلی از خصلت و امانتی ✽ اینها از منافع نباید کرد (و الله اعلم) ✽ و پسند
معتبر از جلی و ذکر و نرسد که حضرت عثمان فرمود ✽ با جلی شنیدم که جلی از ایشان

فضائل امام حسن

۱۶۶

هستند که کمال و دوسال برایشان بگذرد و بزارت امام حسن عمو شوند
گفت فدای تو شوم جمع ما بشناسم که چندیست فرمود که والله ایشان
بهر خود را خفا کرده اند و از ثواب خدا میل کرده اند و از عبادت حق
مصطفی دور شده اند گفت فدای تو شوم در هر چندگاه بزارت
کرد فرمود که اگر توانی که هر ماه آن حضرت را بزارت کن گفت بمشایم
ز برای که بدست خود کار میکنم و کارهای مردم در دست منست و کمروزی
غایب از مکان خود نمیشوم فرمود که تو هر که بدست خود کار کنی و غایب
و مضطرب من گوی که بدست خود کار نکند از آنها اگر هر جمعه بروی برایشان
اسانت ایشان را از خدا و رسول خدا و در قیامت عذری خواهد بود
گفت اگر شخصی را بزارت خود بفرستد جایز است فرمود بلی عارفین خودشان را
بشارت است و تو بفرستی که کارش بهتر است که خدا او را ببندد که شهادت باری
میکشد و در ظاهر آب میکشد پس گفت ای نظر رحمت بسوی او میکند که فرمود
اعلیٰ مرا واجب میشود که با محمد و اهل بیت او بوده باشد پس بحث کردند
چنین ثواب از اهل آن باشد و با ساندن صحیح و معتبر دیگران حضرت
منقولست که خود از ام است برآمد که هر سال دو مرتبه بزارت امام حسن بروی
و بر غیر آنکه سالی یک مرتبه بود و بستن کتفها و دیگران حضرت رویت که
بروید بزارت فرمود که هر سال یک مرتبه و بستن کتفها و دیگران حضرت
الحضرت برسد از بزارت امام حسن ع فرمود که در سالی که بریده
بیشتر که اگر پیش بروی میان مخالفان میشود و از حضرت امام
موسی منقولست که جماعتی امام حسن را مالدار هر چاه ماهه بگریز باز
بود و قنبر هرگاه او را میبست و بستن و معتبر رویت که از حضرت
صافی فرمود که هر چندگاه بگریز بزارت امام حسن باید رفت و فرمود
که هر مقدار که خواهی و بستن معتبر از صفوان منقولست که گفت در حد
حضرت صافی بود در میان مکه و مدینه بزارت کردم باین و رسول الله چرا
شما را عین و دیگر بدین شکستی بنم فرمود که اگر بشنوی آنچه من میگویم

فضائل امام حسن

۱۶۷

هر آنکه سوال نتوان کرد عرض کردم که چه چیز میشود فرمود که نضرع ملا
و در دهگاه خدا و دولت کردن بر همان امر او منم و بر همان امام حسن و بر
کون جنان برایشان و کینه ملائکه که در دوزخ و بر هیچ امام حسن اند و دنیا
اند و ایشان کسب که اینها را نشنود که خوردن و آشامیدن و خوابیدن
بر او کارا میباشد گفت که بزارت آن حضرت نباید و برگردد و دیگر
میباید بزارت آن حضرت برگردد و هر چندگاه باید رفت و چندگاه نباید رفت
فرمود بزارت آن حضرت کون فرمود که اگر از بدت بگریز باده از بگاه باید رفت
زارت نکند و کسب خانه اش و زیاده اش هر سال یک مرتبه باید بزارت
برود که اگر باده از سال آنکه در عذری و علقی غاف حضرت رویت
شده است و قطع و حج آن حضرت کرده است و اگر بزارت کند حضرت که
حضرت و مولی و حضرت امیر المؤمنین و حضرت فاطمه و امامان و شهدای اهل بیت
چه مقدار شاد و خوشحال میشوند بزارت آن حضرت و چه دعاها در خواست کنند
و چه ثوابها احتضانی و دنیا با او میدهد و چه اجرها برای او ذخیره میکند که
آخرت با او رساند هر آنکه دوست دارد که از زنده باشد در جوار آن حضرت باشد
و بدین بزارت کند آن حضرت چون از خانه بیرون رود بر هر چه که در
میکارد برای او خایم کند و چون از خواب باری بیدار گشت و بجا میخیزد
الشهید را بخیزد و بر میگردد از زمین که هیچگاه بر او نباشد و در
چند برای او بولت کند که آن در دنیا نرسد مگر کسب که در جفا فی سبیل الله شهید
شده باشد و در خون خود و بازده باشد و حضرت امیر المؤمنین و کمال
کردن در وضعه مقدسه فامقام او باشد و از برای او طلب از پیش کند او را بزارت
برگردد با سر سال بگذرد با بزم و بستن و مؤمن از عبد الله علی منقولست
که گفت حضرت صافی که ما بزارت فرما امام حسن که بگریز سالی و مرتبه
مرتبه فرمود که خوشم نیاید که بزارت آن حضرت بروی سالی یک مرتبه بروی
مؤلف گوید که این حدیث محمول بر نفع است که اگر بزارت من موجب خیر و برکت
سالان یک مرتبه بیشتر نزد و در حدیث معتبر دیگر از حضرت صافی منقولست

که نماز

که نماز بکنند نزد فرامام حسین و چهار هزار مال از طلوع صبح تا غروب و باغ و انبار
پس از آنکه آمدند و شل ایشان نازل بشوند و نماز بکنند تا طلوع صبح
پس سر از اینست سلمان که خلف نمایان از بارتان حضرت زاده از چهار سال
و بسند مشیر از موسی بن جعفر منقولست که هر سال سه مرتبه ببارت
امام حسین بروند از بشارتی بکنند و در وقت منقولست که در این
فرمود حضرت امام جعفر شافعی عرض کرد که چه ثواب دارد که هر ماه ببارت امام
حسین بروند فرمود که او را است مثل ثواب صد هزار شهید و شهیدان
بدر و بسندین طاووسه نقل کرده است از محمد بن احمد بن داود که گفت من
داشتم که او را عیالین بکنند گفت که هر ماه ببارت امام حسین
برفتم و چون ستم بالا رفت و جسم ضعیف شد مدتی رفتم و بکنان
پیاره روانه شدم و در وقت چند روز ببارت رسیدم و ببارت
نماز کردم چون بخواب رفتم دیدم که امام حسین از فریضه آمده است و
میگوید که چرا از اجاوری و پیشتر من بگو کار تو گفت من ایستادم و
شهادت دادم و با هر بی تو شهادت دادم و در ثبوت رسیدم که از حسین
باشد چند روز امام زین ببارت رسیدم و دو حاجی از شام با من
مجازه از شام بشوم فرمود بگو که در وقت بکنند که شاکسته بعد هر که
ببارت من باید در حیات خود من ببارت که او را بعد از وفات او فرمود
بلین گفتند و اگر او را داشت جعفر با من از آنش بر میآورد او را منقولست
که یکی موافق این است مشیر از حوطان است اله که نزد بکنند مثل اهل بنیاد و صلوات
بجاست شرف هر ماه ببارت بروند اگر خرقه نباشد و افکش هر چهار ماه
بکریه بروند و با خرقه سال بکریه و اگر و در باشند هر سه سال بکریه
و اگر پیاده و باشند هر چهار سال بکریه ببارت بروند و آنکه اغشیان و
الحال هر چهار سال بکریه و اغشیان بسیار فالدار هر سال بکریه بروند
(فصل فی بیان فضیلت ببارت امام حسین و اشعانیان) و بسند

مشیر از حضرت امام محمد باقر منقولست که اگر مردم بدانند که چه فضیلت در ببارت
امام حسین هست هر سه ببارت اشعانی و چهار ببارت اشعانی و پاره پاره
از حضرت زای گفت که چه فضیلت دارد فرمود هر که ببارت ان حضرت
برود از روی نجات شوی و بنویسند خضالی از برای او ثواب هزار حج مقبول
و هزار عمره مقبول و اگر هزار شهیدان شهیدان بدر و من و هر هزار روز
و من و هزار صد مقبوله و ثواب از کردن هزار بنده از برای خدا و با یک
محفوظ باشد از هر نفس صومرا از سلطان و موکل که از خضالی با و ملکی را
که او را نگاه دارد از پیشرو و از پشت سر از جانب راست و از جانب چپ از بالا
سر از برای او و اگر در اشعانی ببارت حاضر شوند و فرشتگان رحمت نزد
عسلر اذن و کفن کرد و او و طلب مرزش کنند از برای او و شایع نمایند
او را تا ببارت و از برای او و داده استغفار کنند و فزاح کنند فرمود
انقدر که در دنیا او بسند و این که از خدا او را از فزون فر و از زمانه
منکر و بکشانند در برای او و بسند و در بنام الله
و بسند را شش هفت و فوری خضالی با و عطا کند که روشن گرداند
ما بین مشرق و مغرب و منادی نداند که این از آنها است که ببارت فرامام
حسین کرده اما از روی شوق و خواهش پس استقامت در قیامت مگر آنکه
کنند که از ببارت کنند که آن حضرت باشد و بسند هر چه از حق مسلم
منقولست که گفت من هر که در جسد حضرت شافعی که چه ثواب دارد که ببارت
فرامام حسین بروند فرمود هر که ببارت ان حضرت برود از روی شوق و
از بندگان که از خداوند عظیمان باشد و در روز قیامت در زجر عالم
باشد تا داخل بهشت شود و بسند مشیر بکریه از ان حضرت منقولست که
هر که ببارت کند حضرت امام حسین را از برای رضای خدا نزار برای خود و عیال
و نزار برای شهیدین مردم خالص پال کرد از کاهان چنانچه جامه که در راه
شسته شود پال میشود از چرخ و بهر کام که بگذرد ثواب حجی و بهر کام که
بر دارد ثواب عمره برای او نوشته شود و در حدیث مشیر بکریه فرمود که

فصل در بیان فضیلت زبارة حضرت امام حسین علیه السلام

۱۷۰

زبارة کد حضرت امام حسین علیه السلام را و حق حضرت را شناسد و غرضش رضای خداوند
آخر باشد **☆** کاهان گذشته و آینده اش امر به باشد **☆** و سر مرتبه شود که با
کردن بر این **☆** و در حدیث معبره بگوید که جایی از اهل بیت است که جایی از اهل بیت است
مشافه است **☆** و سؤال کرد که از فضیلت زبارة امام حسین علیه السلام **☆** فرمود که حضرت
مرا بگویم که هر که از حضرت زبارة کد کند **☆** و غرضش رضای خدا باشد
خفتالی و از کاهان بر نیاید ماند فرزند که از مادر متولد شود **☆** و شای
نماند و از ملائکه در دوزخ را و **☆** و اهل بیت بر سران کشته باشد با اهل خود
بر گردد **☆** و ملائکه از پروردگار خود از برای و امرش سؤال کنند **☆** و در
فرمود او **☆** و ناز شود بر او از اطراف آسمان **☆** و ناز کند او را که در
حال و نیکوستان او از زبارة کدی **☆** و خفتالی اهل او را حفظ نماید **☆**
و در دعای معبره بگوید که هر که امام حسین علیه السلام را زبارة کد کند و او را امام واجب
الاطاعة بداند **☆** ناز روی است کاف نه از روی کبر **☆** نوشته شود برای او
قوابل رح مقبول و هزار عمر مقبوله **☆** و اگر شی باشد سعادت نمند کرد و پیش
در رحمت خدا باشد **☆** و در حدیث دیگر فرمود که هر که زبارة کد کند از حضرت
از برای رضای خدا **☆** شایب نماند او را و اجبیل و میکائیل و اسرافیل نامبر الهی
بر گردد **☆** و در روایت دیگر فرمود که هر که زبارة کد کند از حضرت زبارة کدی
و مؤلف فرموده خدا **☆** خفتالی از کد کند او را از انجمن **☆** و این که
او را از بزرگترین و زبانت **☆** و هر حاجت از حاجتهای دنیا و آخرت که طلب نماید
با عطا کند **☆** و بسند معبره منقول است از حجاز که گفت رفیق زبارة امام حسین
چون بر کشته حضرت امام محمد باقر علیه السلام بدید من آمد **☆** و فرمود که بشاوت با او
ای همان که هر که زبارة کد کند از اهل بیت **☆** و غرضش صلوات است
ببینم غبطه آن حضرت باشد **☆** از کاهان بر نیاید ماند روزی که از مادر
متولد شده باشد **☆** و بسند معبره از حضرت مشافه است **☆** و در حدیث دیگر فرمود که هر که
شود **☆** متادی نکند که کجایند زبارة کد کند از امام حسین علیه السلام **☆** و در حدیث
کردی از مردم که احسان نماند که عاقبت از این بر خدا **☆** پس از ایشان پرسند

فصل در بیان فضیلت زبارة حضرت امام حسین علیه السلام

۱۷۱

که بجهت و برای چه مطلب زبارة آن حضرت کردید **☆** گویند پروردگار را
محبت رسول خدا و محبت جلی فاطمه **☆** و برای رحم و مناسبت زبارة آن حضرت کرد
آن حضرت و افشاده است **☆** پس ایشان گویند که اینک محبت و فاطمه
و حضرت حسین علیه السلام حاضرند **☆** پس محبت شود ایشان که شما با ایشان خواهند
در دوزخ ایشان **☆** و محبت شود بکار رسول خدا **☆** پس بایستد بر عیان
حضرت **☆** و آن علم در دست امیر المؤمنین علیه السلام باشد **☆** و در پیش و وجابت
بر زبانت و بجا بیاید عیان حکم نماند با هر که داخل بهشت شوند **☆**

فصل سیم در بیان فضیلت زبارة حضرت امام حسین علیه السلام

در بیان آنکه زبارة آن حضرت معادل حج و عمره و جهاد است **☆** و مؤید معبره
کاهان و خشت حیات و دفع درجای و اجابت دعوات و افضل اعمال است **☆** و زبارة
از صد سند معبره از امام جعفر صادق علیه السلام و امام کاظم علیه السلام و سایر ائمه منقول است که
زبارة حسین علیه السلام موجب آمرزش کاهان گذشته و آینده است **☆** و بسند
معبره از موسی بن جعفر منقول است که کشتن او را می دهد کسیر اکرام امام حسین علیه السلام را
دو کافرات زبارة کد کند از حق و رحمت و کلاش او را شناسان است که کاهان
گذشته و آینده اش را بپایان زند **☆** و بسند معبره از حضرت عتاق منقول است
که هر که زبارة کد کند فی سبیل الله حسین علیه السلام را **☆** و نماند که او امام است که عطا
بر بندگان فرستد **☆** سایر فرزند کاهان گذشته و آینده او را **☆** و قبول
کند شفاعت او را در حق عتاق نگاهار **☆** و هر حاجت که از خدا نزد فرزند آن حضرت
سؤال نماید البته برآورده شود **☆** و در حدیث معبره بگوید که هر که زبارة کدی
زبارة امام حسین علیه السلام بر نهد **☆** دو کام اقل که برسد از کاهان از زبارة
میشود **☆** پس بپوشد او را مقدس و مطهر میگردانند تا برسد به جنت مقدر
آن حضرت **☆** پس خفتالی او را شایب میکند که ای بنده من سؤال کن از من
نا عطا کنم **☆** و عاقبت نامشایب کنم **☆** طلب نماید انجمن **☆** حاجتی طلب
نماید و در خدا لازم است که آنچه و عطا نماید عطا کند **☆** و در حدیث
و ابانت دیگر فرمود که هر که زبارة آن حضرت برود **☆** بپوشد خفتالی او را

فصل فی بیان

۱۷۲

او بهر کار که برآورد خسته و محکوم از او کاهی و بلند کرد از برای او
بهشت درجه پس چون بزبان حضرت با بختیاری و کرامت او و دولت و کاه
بنویسد هر چه برون میاید از دهان او از سخن چهر و تنویسند سخنان بی
پس چون برگرد او را و افعال کند و گویندای دست خدا از بیدار شد و نواز کرد
خدا و کرده رسول خدا و کرده اهل بیت رسول و الله که از جهت با بختیاری خود
دید هر که و از آن جهت خواهد دید با و طاعت او نخواهی کرد و در حد
دیگر فرمود که هر که از شب تا صبح نماز حجب نه تا با و است کند و برگرد
همه کاهانش از بیدار شود و نوشته شود برای او هر کار که بخواهد و هر که
کچا پایش برآورد هر خسته و محکوم از او هر که کاه و بلند شد
برای هزار درجه و در حدیث دیگر منقولست که حضرت شافعی علیه السلام
الغیر فرمود که هر که برون از امام حسین و یکشنبه صوم میباید گفت بی
فرمود با تمیزی که چون کشتی بلام میاید و میبرد و نماند کند شادان که خوا
حال شما و یکشنبه هفت از برای شما و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار
ز بارت کند که آن فرجه بن علی و چهل سال پیش از ما مردم داخل بهشت می
و مردم در موقف مشغول باشند و در حدیث دیگر فرمود که هر که برون از
انحضرت برود و شب شنبایی برون است بنویسد خدا او را در قیامت از این
افا هو الازور و نامش را است و داده شود و در زیر علم حسین
بنوعیه باشد داخل بهشت شود و شاکر کرد و در درجه آن حضرت از بهشت
و در حدیث دیگر فرمود که بارت کند حسین کاهانش را بختیاری کند
بر در خانه او و بر کوهان میکند و از اعقاب خود میگذارد و بیدار و بیدار
از آن حضرت منقولست که هر که خواهد از روز قیامت در کرامت خدا و در شفاعت
خود مصطفی باشد باید که بارت کند حسین باشد با بیدار و خدا برون
کرامت او ثواب بگو و از او نیز سزاوار که در زندگانی دنیا کرده باشد که
کاهانش را بیدار بیاورد و کاههای تمامه که دنیا با و بوده باشد
بدون شک کند شد از حضرت و اهل بیت و احباب و مظلوم و مغفور و نوشته

در حدیث

فصل فی بیان

۱۷۳

و در حدیث مشهور دیگر فرمود که در روز قیامت منادی ندا کند که بیدار بیا
الرحمة پس بر خیزد که هر که مردم که عدد ایشان اند اند بفرزاد پس
بایستند در ناهنج از مردم پس منادی ندا کند که بیدار بیا بارت کند که آن
فرجه بن حسین پس بر خیزد و بجا بیا پس بارت کند که بیدار بیا
هر که را بخواهد و با خود برید بهشت پس بیدار بیا بارت کند که هر که را
خواهد حتی آنکه مرئی از ما مردم اید بوسی یکی از ما بارت کند و گوید
طاعت شما منی که فلا ز و ناز برای تو فلان کار کردم پس او را داخل
بهشت کند و کو طاعت او بنویسد و در روایت دیگر فرمود که خدا را در هر روز
و شب صد هزار نظر بوسی اهل زمین است که ما را زده که بخواهد و عذاب
میکنند که بخواهد و ما را زده که بارت کند که آن فرجه بن حسین بارت
و اهل بیت ایشان و هر که شفاعت کند ایشان از برای او در روز قیامت
هر چند مسجولش چشم شده باشد ما دام که ناصح دشمن اهل بیت نباشد
و در حدیث دیگر فرمود که چون بارت کند آن حضرت از خانه خود بر
فلان برون میاید اگر بپایه است بهر کار که بپای او و نوشته میشود و
او میمیرد و اگر سواره است بهر کار که بپای او و بیدار و خسته برای او
نوشته میشود و کاهی از او میمیرد پس چون داخل ظاهر میشود بنویسد
خدا او را از جمله شاکران و پیروزی ایشان و چون از اهل زبانت خارج
میشود بنویسد خدا او را از آنها که ثوابهای غیرش را میبرد و بدهد اند
پس چون خواهد برگردد ملک برون میاید و میگوید که رسول خدا را سلام
میرساند و میگوید علی از کعبه که کاهان گذشته را از بیدار بیدار
و در احادیث بسیار از ائمه ابرار منقولست که بارت امام حسین را برابر است
با حج مقبول و در احادیث بسیار و ادوات که بارت با عفو مقبول
و در حدیث مشهور و بشت که حضرت شافعی با یوسف مدنی فرمود که بر منبر
حسین علیه السلام فرزند رسول خداست بیکمین بیکان و با کبره بن پاکان و بیکم
زین بیکم از آن که چون بارت بکنی انحضرت را نوشته میشود برای تو

قالب

فصل در بیان فضیلت ائمه اطهار علیهم السلام

۱۷۳

ثواب بیست و دو عمره و بیست و پنج حج و بیست و پنج بند از آزاد کردن و بیست و یک
بند از حضرت شافعی منقولست که هرگاه از ادا حج عتاقی و از استغفار شود بزرگوار
حضرت امام حسین علیه السلام بود که ثواب حج برای او نوشته میشود و هرگاه از ادا عمره عتاقی
و از استغفار شود بزرگوار آن حضرت بود که ثواب عمره برای او نوشته میشود و
و در چند حدیث معتبره فرمود که بزرگوار است حاجی که با رسول خدا علیه السلام کرده باشد و در
حدیث دیگر فرمود که بزرگوار است باده حج و ده عمره و بیست و یک منقولست از ابن
ابی عمیر که روزی حضرت شافعی از بعضی از شیعیان خود سؤال نمود که از بزرگوارترین
حضرت امام حسین علیه السلام گفت بل و هر سال یکبار زیارت میکنم و بیست و یک
بزرگوار آن حضرت در حدیث و فرموده و الله که اگر زیارت آن حضرت میکنم هر
بود از برای تو از این حج کرده گفت فدای تو شوم این قدر فضیلت دارد که
فرمود بلی و الله اگر یکبار به شما فضیلت زیارت قبر آن حضرت را هرگز ترک حج
خواهد کرد و احتیاج از شما حج نخواهد کرد مگر نیتانی که فضیلتی که بزرگوار
حرم امن میثاق گردانید پیش از آنکه مکرم را حرم گردانند و در وادای معتبر
دیگر فرمود که هر که زیارت قبر آن حضرت بکند و غار فریاد او باشد چنان است
که صد حج یا رسول خدا علیه السلام کرده باشد و در حدیث دیگر فرمود که فضیلتی برای
او ثواب هشتاد حج مقبول میشود و بزرگوار است دیگر ثواب بیست حج و بیست
عمره و بیست حج که بزرگوار است پیغمبر صل و امام عادل کرده باشد و بیست و یک
از آن حضرت منقولست که روزی حضرت امام حسین علیه السلام در دامن رسول خدا علیه السلام بود
و آن حضرت با او بازی میکرد و چندین بار غایت گفت که با رسول الله صریح
خوش میاید و از این طفل دوست میداری و او فرمود چگونه خوش نمیدارد
دوست ندارم او را و او میوه و سبزی و دل نیست و بدست بکشد من او را
خواهانم که خدایا و هر که او را بعد از وفات او زیارت کند که فضیلتی برای
او ثواب بیست حج از جمعی است بنویسد پر غایت بر رسول الله صریح گفت یا رسول
الله بگو از جمعی است بنویسد فرمود بلی و حج از جمعی است گفت یا رسول الله بگو
حج از جمعی است فرمود بلی چنانچه و هم چنین غایت است تا بمکرم که حج

در بیان فضیلت

فصل در بیان فضیلت ائمه اطهار علیهم السلام

۱۷۴

زاد میکرد تا رسید به پنج از جمعی است رسول الله صریح که حج با عمره باشد و بیست و یک
دیگر از حضرت شافعی منقولست که هر که زیارت فرامام حسین علیه السلام برود و بیست و یک
عمره که زیارت و بکند ثواب بکند از آزاد کردن از فرزندان استغفار و زیاده
عشق بنویسد و در حدیث معتبره دیگر فرمود که فضیلتی نظر حضرت میکند
بزرگوار آن حضرت و پیش از اهل عتاق و حاجتهای ایشان را بر میآورد و
و کاهان ایشان را میآورد و دعاها را بر ایشان را منجیب میکند و بیست و یک
نظر اهل عتاق میکند و نسبت با ایشان چنین میکند و بیست و یک
از موی فاسم گفت چون حضرت شافعی در اقل خلافت ابو جعفر و انقی بعلرف
نهی میآورد و در حدیث فرمودند و فرمود که ای موسی یزد و بر سر راه بابت
و نظر کن شخص خواهد آمد از ناحیه فارس به چون نزدیک تو رسد و در خطا
شخصیست از فرزندان رسول خدا علیه السلام و از امطلب و برین قدم و بر سر راه ایستاد
و گریه میآید و پیر سپید ایستاده بودم تا آنکه نزدیک شد که خدایت
آن حضرت کم و بر کردم تاگاه دیدم که شخصی از دو سپید و بر شری سوار است
چون نزدیک شد که شخصی از او را در رسول هت و از امطلب و پیش
از آنکه نوبتانی را بفرماید که نخواهد آمد پیر همراه من آمد چون در خط
حضرت داخل من نزدیک خجسته ایستاد حضرت از او پرسید که از کجاست
گفت از اصفهان و من حضرت از باب عتقا فرمود که از فلان موضع گفت بلی
فرمود که از برای چه اینجا آمد گفت از برای زیارت امام حسین علیه السلام فرمود که
مطلبی که بزرگوار آن حضرت را میباشی گفت نه هیچ مطلب ندارم بهیتر از آنکه نماز
کم نزد قبر آن حضرت و او را زیارت کنم و سلام کنم بر او و بیوی اهل خود بر گردم حضرت
فرمود که حاجت تو را بپردازد و زیارت آن حضرت گفت ما این امید داریم که
مهر برسد در جهان و زمان و فرزندان ما و مال و معاش ما و بر او رسد میشود
حاجتهای ما حضرت فرمود که باز باده که بزرگوار آن حضرت را حضرت را
گفت زیاده بفرمایند رسول الله صریح فرمود که زیارت آن حضرت بزرگوار است
بجای مقبول یا پسندیده که با رسول خدا علیه السلام او کرده باشند آن شخص بزرگوار

حضرت

حضرت فرمود بوالله در حق چنین که با حضرت رسول^ص کرده باشد ^۱ پس پرسید
او بخت بیکدیگر و حضرت زاده بیکدیگر نایب حج رسید ^۲ و در چند حدیث وارد است
که حضرت عثمان^ر از شخصی سؤال نمود که چند حج کرده ^۳ گفت نوزده حج ^۴ فرمود
که اگر بیست حج تمام کنی از برای نویبت ز بار امام حسین^ع و حارث بشود ^۵ و در
چند روایت وارد است که بهر سال از بیست حج و بیست عمره ^۶ و در کرد و این بیک
وارد شده است که شخصی از آنحضرت سؤال کرد از روی بخت که چند امام غلات شخص بشنا
عرض کرده است که من نوزده حج و نوزده عمره کرده ام ^۷ ثنا فرموده باد که هیچ کس
دیگر بکن تا ثواب بارت هر امام حسین^ع و در نامه عتق نوشته شود ^۸ حضرت فرمود
که کدام دادوست نه مداری که بیست حج و بیست عمره بکنی ^۹ یا با امام حسین^ع
شوی ^{۱۰} گفت بلکه این دادوست نه بدمد که را آنحضرت بخور شوم ^{۱۱} فرمود که این
ز بارت آن حضرت بکن یا با او بخور شوی ^{۱۲} و پسندیدند فرمود که حضرت
امام رضا^ع بیونس فرمود که هر که ز بارت حضرت امام حسین^ع بکند یک حج و عمره
کرده است ^{۱۳} و نیز گفت که حجه الاسلام از او نافع میشود ^{۱۴} فرمود که این
بعض حجه الاسلام است برای کسی که استطاعت نداشته باشد ^{۱۵} و چون نافع
شود باید حج رود ^{۱۶} مگر اینانی که هر روز هفتاد هزار مالک طواف میکنند بر روی
کعبه^ع است ^{۱۷} پس بالامر رند و هفتاد هزار مالک دیگر نازل میشوند و طواف می
کنند ناصح ^{۱۸} و بدینکه حسین^ع کرای تراست نزد خدا نکسبه ^{۱۹} و در
وقت هر سال نازان میشوند هفتاد هزار مالک ثواب و بدین مود که زوده و نویبت باشد
نیم افند ما روز قیامت ^{۲۰} و در روایت معتبر دیگر وارد شده است که صد بار حضرت
صادق^ع عرض کرد که چه ثواب است که بارت کند فرامام حسین^ع را ^{۲۱} فرمود
که نویبت میشود برای او ثواب حج که با رسول خدا^ص کرده باشد ^{۲۲} راوی گفته کرد
حضرت فرمود کرد و حج چنین ^{۲۳} و هر چنین زاده میشود نایبجاه حج رسید
ساکت شد ^{۲۴} و در حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که ز بارت کند حسین^ع بر او
و طواف ریح آن حضرت باشد ^{۲۵} حنفانی نویبت کند از برای او ثواب یکسکه هزار و
از او کرده باشد ^{۲۶} و هزار اسب و کلام بیجا فی سبیل الله فرساده باشد ^{۲۷} و

کوبل که برین اخلاقها که در فضیلت و باران حضرت وارد شده است * با محبت
بر اخلاق خاصه و باران * زیرا که در وی نزدیک به او * و گفت که ترس و خوف و سار
شدنهای و ششها و گفت که ترس معرفت آن حضرت و تفاوت و ششها و تفاوتها و ششها و تفاوتها
و بهر کاری و سار شریاط قول عمل در بار او که یکی ثواب داخل عظم دادند * و بهر
بر اخلاق و قول مردم * چنانچه از بعضی احادیث ظاهر میشود * بار تفاوت
چنانچه و عرفا و بنده از ذکر آنها * چنانچه از بعضی روایات نیز شفا میشود *
باباغیاض بعضی روایات نفسی و بعضی روایات اخلاقی و الله اعلم * و باران
معتبر است از حضرت صفای * و مرثیه که در باران امام حسین * بهرین احوال و عجایب
و عبادت است نزد خدا *
فصل چهارم
در بیان آنکه در باران حضرت موجب ظهور عمر و حفظ بدن و مال و زبانی و روزی و
بر آمدن حاجات و آنچه خرج کند با صفای آن عرض میباشد * و بهرین سند
معتبر از حضرت صفای * و مرثیه که در فرمود بجای از احباب خود که در راهی شما فرمود
که هیچ در دنا و عجبی نیست از آنکه در مکر صفای غش از ابله بگرداند * و حاجات
بر می آورد * و زود و حقایق از ابله هستند که از روزیکه آنحضرت شهید شده
و دیده و مرثیه الودیه و بر میگردد از روز قیامت * هر کس که بر باران آن حضرت
ایستایند و بمانند تا نامش بر خود برسد * و هر که نیاز میشود از باران عبادت
او بپسندد * و هر که در آن جزایه اش برسد * و در حدیث دیگر فرمود
که هر که ترسد شهید شده است مگر در غلبن * و لازم است بر خدا که هر عجبی
که بر باران آن حضرت برود و ششها ببرد * و بسند معتبر از امام جعفر باقر * علیه السلام
که هر که ترسد شهید که را مظلوم و غنا که باشد و الو و ششها و ماضی آن شهید شده
بر صفای شمس و ذات مقدس خود خورد * است که هر مضر و مکر و غلبن و ششها
و ششها و در دنا و عجمی که بر باران آن حضرت برود و زود آنحضرت دنا و غلبن
جوید بدینا و خدا را بر حضرت * البته صفای غش از ابله بگرداند * و مؤلفان
حقانند * و کاهش را بر آورد * و در شریک و از آن گرداند * و زود و ششها

فصل فی بیان حقیقت

۱۸۰

موت که از آن است بشیر امام حسین هفتاد هزار ملک را که در ولایت مو و کر الوه اند
از روزی که شهید شده است حضرت نا انکه فاشال محتره ظاهر شود و وصول او
بر آن حضرت میفرستند و دعا میکنند برای هر که زبانت کند آن حضرت را
و میگویند پروردگار ایشان زبانت کند که آن حضرت را چنان کن
با ایشان و در حدیث معتبره میفرمود که حضرت فاطمه زهرا را حاضر میشود
نزد باری کند که آن فرشته را حسین و استیفاء میکنند برای ایشان
و پسند میجو و معبر از آن حضرت منقولست که فرمود خداوند تعالی آن موصول
که از آن است بشیر حسین هفتاد هزار ملک را که از آن است بشیر حسین
با هزار نماز از آن است و ثواب نماز ایشان از برای باری کند که آن حضرت
و پسند میجو و معبر از آن است از امام عیسی و از امام جعفر صادق
منقولست که خدای چهار هزار ملک مقرر فرموده است نزد فرشته بر علی
ژولیده مو و کر الوه از روزی که آن حضرت شهید شده است که بر آن حضرت که
میکند و هر که زبانت میابد و استیفاء میکنند و چون بر یکدیگر دوا
شایع میکنند و اگر باری شود بپایشان میرود و اگر بر عیازه اش
حاضر میشوند و از برای ایشان طلب امزش و دعا میکنند و سر کرده ایشان
ملکیت که او را استعتر میگویند و پسند میجو و معبر از آن حضرت منقولست
که خدای چهار هزار ملک را موصول که از آن است که بهشت اصحاب صبت بلا حضرت
میکند از طلوع صبح تا ظهر و چون ظهر میشود ایشان را لامرند و چهار هزار
ملک دیگر را زل میشوند و اگر بر یکدیگر طلوع صبح و کواه میشوند برای هر که
زبانت آن حضرت مباد که وفا بعد امام خود کرده است و شایع است
او را با نجات خود بر کرد و اگر بپایشان میرود و اگر بر عیازه اش
بر او میکنند و بعد از مرگ او برای استیفاء میکنند و پسند
طاهر و این قول بر روایت کرده اند بعد بن سندا از حسین دختر زاده ابو جعفر ثانی
که گفت بیرون رفتن زبانت امام حسین در آخر زمان بنی امیه تا باغضا تر رسید
چون مردم بخواب رفتند و عسل کردم و بجانب دیو میفرستد و اندیشه که

در ظاهر

فصل فی بیان حقیقت

۱۸۱

در ظاهر رسید و شخص بیرون آمد و خوشبو و جامهای بسیار سپید بود
و گفت بر کرد که در آنوقت بفرمان حضرت بنیوانی رسید و پس بر کشتن ناکار
قرات و چون نصف شب گذشت عسل کردم و بجانب فرامدم و چون بدر
ظاهر رسیدم همان شخص بیرون آمد و مانع شد باز بر کشتن و در آخر عسل
کردم و در غم و چون بدر ظاهر رسیدم باز آن شخص بیرون آمد و گفت در آنوقت غیر
بنیوانی رسید و گفت چنانکه از آن رسید بیوی فرزند رسول خدا و بهر بنیوانان
بهشت و از کوفه با نجات امام و شب جماعت و میفرستد که صبح شود و لشکر بخانه
مرا بکشند و گفت بر کرد که بنیوانی رسید و گفت چنانکه از آن رسید و گفت
حضرت موسی بن عمران از پروردگار خود رخصت طلبیده است که باری فرشته بنیوان
و خدای او را رخصت داده است و با هفتاد هزار ملک زبانت آن حضرت را
اول شب ناحیه ایجا خواهد بود و چون با همان دوند بیا و بر سپیدم که نوکین
گفتن من از آن ملک که مرا میفرستد ام از جانب خدا بجلالت فرامام حسین و طلب
امزش از برای باری کند که آن حضرت پس بر کشتن و بکار فرات امدم
و چون صبح طلوع شد عسل کردم و داخل حاضر شد و کسب امدم و بکار
صحن از آن حضرت کردم و بکار بر کشتن و شیخ عزیر المشکات سلیمان بن
مهران اعتر و ابی کرده است که گفت من در کوفه بودم و عسل با داشت که او بسیار
میفرستد و بخت میباشم در شب جمعه نزد او بروم که من به میگوئی که برویم
بر باری حضرت امام حسین و گفت بخت و هر بخت که اهل بیت و هر که از
دانشانست من از آن حضرت را بخواسم و ناخود گفت که چون محشر و دوزخ
او بسیار و نافذ از فضل اهل بیت بنیوانی برای و ناکار که او را نجات او دم پس
عسل امدم و دیخانه او را دم و شخص جواب گفت که او در اول شب زبانت رفت
من بر عسل از کوفه بیرون رفتم و متوجه کران شدیم و چون داخل حاضر شدیم دیدم
که آن شخص مشغول نماز است و چون فارغ شد با کوه که بیرون رفت و بخت
و امروز باری امدم و گفت سلیمان مرا ملامت مکن که من هفتاد و با نجات اهل
بیت نداشتم نا انکه در آن شب گذشت و عسل کردم که بر سپیدم و شخص را دیدم که

در ظاهر

فصل آخر

۱۸۲

نزدیک بلند بود و نه بیگانه و از یکی حسن جمال او را وصف نمودم که
 و او را می دیدند که در او را گرفته بودند و او را خدمت میکردند و در پیش
 روی و شخص پاسبان او بود و بر سرش باجی بود که چهار کفن داشت و بر
 هر یکی جوهری نصب کرده بودند که بر سر روز راه و شبی میداد و بر سر
 کاین سوار کشت گفت محمد بن عبداللہ است پرسیدم که آمد و دیگر کشت
 گفتد و حق و علی را طاعت میکرد نظر کردم ناکاه را و از او دیدم که بران
 هو و بجای زویش بودند و آن نافرمان میکرد در پیش آسمان و زمین
 پرسیدم که این نافرمان کشت گفتد و حضرت فاطمه زهرا و مادر و پدر
 را ایشان جوانی دیدم پرسیدم که آن کشت گفتد حسن بن علی و کشت
 بجای بودند گفتد بر باریان مظلوم و شهید که با حسن بن علی مبرورند پس
 بنزدیک هودج رفتم ناکاه را و فاطمه را دیدم که از آستان فرود میزدند که در آنجا امان
 نوشته اند برای هر که زیارت امام حسین کند در شب جمعه پس فاطمه را دیدم
 که او را پیشانی او را بلند برین درختها بنشینم پس از آنکه گشتای بسیار را و الله
 که از این مکان مفارقت نمیکند تا جائی از آنکه مفارقت کند و بنزد حضرت
 صفای منقول است که هیچ بغیری و ملکی در آستانها نیست مگر سوال میکنند از حق
 که رخصت دهد ایشان را و زیارت حسین و پس فاطمه را از آستان نازل شد
 و فوجی بالا میروند و بنزد حضرت منقول است از صفوان که گفت حضرت صفای
 بر کشت در وقتیکه در حجره بود که بجای ای زیارت امام حسین بودم گفت
 فلای نشوم و نواز زیارت میکنی فرمود که چگونه از زیارت نکرد و حال آنکه
 هر شب جمعه صفائی و زیارت میکند و جمیع بغیران و اوصیای ایشان را زیارت
 او میفرستد و در حق و صفت حق بنی برین سفیرانست و ما بهر زمان و صیانه و حق
 حدیث دیگر فرمود که قبر حسین بهشت ذریع و بهشت ذریع باغبان و اعطای بهشت
 و در آن معراج است بشوئ آسان و هیچ ملک مغرب و بغیر و سلی نیست مگر
 آنکه از خدا سوال میکند که زیارت آن حضرت بنیاید پس فوجی بر می آیند
 و فوجی بالا میروند و در زیارت دیگر فرمود که زیارت حسین و آسان هفت صل

نزد

فصل آخر

۱۸۳

نزد ملا نکست و بنجدین سدا از صفائی بن حمار منقول است که گفت حضرت
 صفای عرض کردم که در زیارت حضرت امام حسین بودم در شب عرفه و یک روز
 بجهان هزار کس خوشه و خوشبو که با همهای بیستاسند پوشیده بودند و در تمام
 نماز میکردند و هر چند پنجاهم نیز بابت فرودم از بیستای مردم نمیشد انتم رفت
 چون صبح طالع شد بجهت رفتم چون سر از سجده برداشتم هیچک از آنها را ندیدم
 حضرت فرمود که میدانی اینها کيستند گفتند نه فرمود که خبر نداد مرا دیدم از
 پدرش که در وقت شهادت حضرت امام حسین چهار هزار ملک بان حضرت کز شدند
 و با آسمان رفتند پس صفائی میگوید که ایشان را که کرده ملا نکست که بنزد حضرت
 من و بر کشته من محترمه و او کشته میشد و مظلوم بود و از باری میگریه پس
 بر دید زمین بسوی فلان و بر او که میگفتند و ولید و مرغیا الوده را و زیارت
 پر ایشان نزد فغان حضرت هستند تا و زیارت و در حدیث مشهور بکار
 آن حضرت منقول است که حسین بن علی نزد کد کاخواست و نظر میکند بشکرگاه
 خود و شهیدانی که در دو و او مدفون شده اند و نظر میکند بسوی زیارت کنند
 خود و او بنظر میماند نام ایشان و نام پدر آنها ایشان و در جها و منزلهای ایشان را
 نزد صفائی از شاخین بکار نشا فرزند خود را و می بیند هر که را بر او میگردد
 بر طایفه از پیش میکند از برای او و سوال میکند از پدران بزرگوارش که از برای
 ایشان استغفار کنند و میگوید که اگر بیاند زیارت کنند من آنچه خدا میخواهد
 از برای او از ثواب هلاله شادی و زیاده از جع او خواهد بود و دیگر
 که زیارت کنند آن حضرت را میگوید و هیچگاه را و نیست و بنزد حضرت
 از آن حضرت منقول است که خدا را ملکی چند هست که میگوید بنی حسین و پس
 مردی را زاده و پادشاهان حضرت نماید صفائی نامش را که هاشم را بان ملا نکست
 پس هر گاه که ایشان می بیند و پیوسته حسانش را مضاعف میگردانند
 تا بهشت از برای او واجب گردد پس آن ملا نکست را طاعت میکنند و زیارت کنند
 و سوره را میگویند و او را بایستی باز میکنند و استغفار میکنند و ندا میکنند
 ملا نکست را که کشتای زیارت کنند و محو و جیب خدا را پس چون زیارت

فصل از انجیل

۱۸۳

غسل کند * ملائکه ایشان را و توبه خدا را که کرده همانان خدا را شهادت دادند
 کرد بنی من خواهد بود در بهشت * پس ندا میداد ایشان را امیر المؤمنین * کن
 ضامن که حاجات شما برآورده شود * و بلاها از شما دفع شود و دنیا و آخرت
 پس ملائکه ایشان را از جانب راست و چپ احاطه میکنند * باها خود برگردند *
 و پسندیدند بگردان حضرت مغفولست که فرمود گویای من و ملائکه و اگر از خطا
 کرده اند انؤمنان بر غیر امان * و دست بر دوش ایشان میمانند *
 و در امان برین میفرستند صفائی از برای زیارت کنندگان آن حضرت از مقام بهشت
 و خدمتکاران ایشان ملائکه اند * و هیچ حاجتی از حاجات دنیا و آخرت متعلق نمیکند
 ملائکه صفائی با ایشان عطا میفرماید * مفصل گفت و الله خوشگوار است این
 فرمود که بخوانی یا ده بگویم * گفت بلی * فرمود که گویای منم *
 ملائکه چون برگردند دنیا در دست * کسی از فراد برای حضرت بگرداند * و در
 آن کسی بود هزار نیت سبب بر پا کنند * و گویای منم که در میان برادران حضرت
 آیند و سلام بر آن حضرت کنند * پس صفائی ایشان را ملائکه که ابد و نسلان متعلق
 کنده از من کرد پس از آنکه شد بد و ذلیل و غوار شد * و مغفول و مظلوم شد
 امروز و زبانت که حاجات دنیا و آخرت که از من بطلبید البته از برای
 شما برآوردم * پس خوردن و آشامیدن ایشان از بهشت باشد * این را الله
 که امخواست که بگریخت خود ندارد * و در حدیث معصوم که فرمود که هر که
 در جوار جبرئیل و جوار علی و فاطمه باشد * پس نماند که در زیارت حضرت
 و در حدیث دیگر فرمود که هر که خواهد مسکن و مآویز او بهشت باشد پس زیارت
 نکند زیارت مظلوم را * زای برسد که مظلوم گشت * فرمود حضرت *
 مدفون کرالا * هر که زیارت آن حضرت برود از روی شوق و بیوی او * و بر
 محبت رسول خدا و محبت فاطمه و محبت امیر المؤمنین * بنشیند خدا او را بر
 ملائکه های بهشت که با ایشان طعام خورد و مردم مشغول باشد * پسند
 معبود بگردانند الله بن بکر مغفولست که حضرت صفائی فرمودی بر بکر * حقا
 برگردان است از عیالای زمین شش بنده * خانه کعبه حرم و غیره ای پیغمبران و

شهادت

فصل از انجیل

۱۸۵

فره ای و صفا پیغمبران و غیره ای پیغمبران و مساجد که در دنیا خدا را یاد میکنند
 ای پیغمبر صفا می دهد و ثواب دارد و سبب زیارت فرجین * بکند * در هر
 ها نفعی از ملائکه بر سر ایشان حضرت ندا میکند که ای طلب کنند خیر * یا بیوی
 برگردان خدا را بر کسی ملائکه خدا * و این کسی از دنیا است و روزی * و
 اهل شرف و مغرب همگی این ندا را می شنوند بغیر از حق * و هیچ ملکی ندارد
 در زمین از توبه کند که اهل جلاقی * مگر آنکه بیوی بران حضرت میل کند
 در دینی که بنده بجا آورد * خدا را تسبیح کند و طلب خوشنودی از خدا کند
 نزد فرزند حضرت * و بنمایند ملکی در هوا که این صدا را بشنود و ملائکه جواب
 بگویند ان ملک را بنده بر خدا * پس بحث میشود صد ها ملائکه * پس
 جزای میگردانند ایشان را اهل اسنان اول و صداهای ایشان بلند شود * و همچنین
 صدای اهل اسنان بلند شود و آسمان هفتم * پس پیغمبران میشوند صد ها
 ایشان را و ترجم میکنند * و صلوات میفرستند بر حضرت * و دعا میکنند
 برای هر که زیارت آن حضرت نماید * و در حدیث دیگر فرمود که چون از نزد فرزند
 حضرت برگردی * منادی ندا میداد که اگر بخشش بانشوی و دین تمام عمر خود
 زدا و ناسخ خواهی کرد * میگرد بخش حال نوای زده * غنیمت بزرگ و سلام
 مانندی و کاهان گذشت از من بد شد * پس علما از کرب * و پسندیدند
 از موی بر حضرت مغفولست که هر که از خانه خود بیرون رود بقصد زیارت حسین
 بن علی * موکل کرد از خطائی با و ملکی ملائکه که نکشت خود را بر خطائی و بکند
 و هر چه از دهان او بیرون آید بنویسد * پس چون داخل جوار شود * نکشت
 بر زبان پش او بگذارد و بگوید کاهان گذشت از من بد شد صلوات از کرب
 و پسندیدند حضرت صفائی * مغفولست که چون شخصی از خانه خود بیرون
 آید بغیر از زیارت حسین بن علی * شایع کند و دهان صد ملک از ناله
 سرو و از زوای و از جانب راست و چپ پیش رو و پشت سر او را و ایمانش
 برسانند * پس چون زیارت کند آن حضرت را * ملائکه او را منادی که کاهان
 از من بد شد پس از من بگذرد * پس او برگردان ندان ملائکه داخل خانه

خود شوق

فصل ششم در بیان احوال حضرت زین العابدین

۱۸۶

خودش و بر او میگردید که در آنجا سپردیم پس پویند بر بارش و می آمدند از
مردان و بعد از مرگ او هر روز بارش میکنند حضرت امام حسین علیه السلام را
و تا ایش از آن مردان

فصل ششم در بیان احوال حضرت زین العابدین

(در بیان احوال مختلفه ثواب که در زیارت آن حضرت وارد شده است) پس گفت
معنی بیجا از امام محمد باقر و امام جعفر صادق منقولست که هر که زیارت کند ضریح امام
حسین را و غارت بجز او باشد خدا او را دو عالم عین بنویسد و بستند
معنی از امام محمد باقر و امام جعفر صادق منقولست که هر که زیارت کند ضریح امام حسین را چهار
چیز بعوض شهادت عطا کرد یکی آنکه امام را در فرزندان او فرزند داد و ثواب
در دنیا و آخرت فرمود و دعا را نزد فرزندش عطا کرد و امام زیارت کنند
او در حق و در کشتن از عمر او بجا نماند و آن حضرت عتقی منقولست که هر که
نیم در روز قیامت مکرار و میکند که از ابرار حسین بر سطح زیارت بسیار
انچه مشاهده میکند از کرامت ایشان نزد خداوند علیمان و در حدیث دیگر
که هر که خواهد که بر کارهای نورانی باشد در روز قیامت باید که از زیارت
آن حضرت باشد و بستند معنی از عتقی منقولست که کشت روزی حضرت
عتقی بمن گفت که نزد شما فضیلتی هست که با کسی مثل آن داده نشده است و کان
ندادم که چنانچه باید از ایشان است و محافظت بر آن نباید و قیامت بجز آن بکند
و از برای آن فضیلت اهل بیت هستند که ایشان را برای آن کار نام برده اند و ایشان
آن نفع را عطا کرده اند و این عبادت و بیست که در فضیلت ایشان بخشیده است
برسدیم که کدام ایشان فضیلت که وصف کردی و نام فریدی فرمود که زیارت
جدم حسین است زیرا که او غریب و در زمین غریب مدفون شده است
هر که زیارت او میبرد بر او میگردد و هر که زیارت او نمرد بر مصیبت او انداخته
باشد و دلش میسوزد هر که او را یاد میاورد و در حق میگوید هر که نظر
بمکند بسوی قبرش در پایش پای او افتاده در پایش که خوبی و دوستی نزد او
نست و حق او را عصب کردند و جمع شدند جمعی از کافران و مرتدان

و از وی

فصل ششم در بیان احوال حضرت زین العابدین

۱۸۷

و از وی یک کس در دست زدند و او را کشتند و در میان دهن نگهه انداختند
و منع کردند از او آب فراختر که سرکان میجورند و وضای کردند حق رسول خدا را
و سستی و کد حق او و اهل بیت کرده بود پس و مدتی که بدینجا افتادند
فرمای خوشن و شهنشاه که هر که بنزد ایشان میبرد و وحشت میابد از آنها او
دو کوا و از حد بر او گذارش و در منزل افتاده است که نمیدزدند و معکس که خدا
دلش را با ایشان آغاش کرده باشد و حق ما را با ایشان داده باشد پس گفت
خدای نوشوم من میفرماید زیارت آن حضرت را آنکه میلاشدم بخدمت خلیفه و
اموالار و من نزد ایشان میفرستادم و خدا را بنوا از برای نعمت بزرگ
کرده ام و من بسلامت که زیارت آن حضرت ثواب بسیار دارد فرمود که
بمدای کسی که زیارت آن حضرت میبرد چه فضیلت دارد و او از آن مایه
بیکه است گفتنم فرمود که تا فضیلت زیارت کنند او زیارت
میکند با و ملائکه آسمانی و اما آنچه نزد ما برای و هست پس بفرمایم
بر او هر چه و شام و خنجر که خبر داد مرا بدم که در وضع آن حضرت از روی که
مدفون شده است هر که خالی بوده است از کسی که صلوات فرستد بر او از ملائکه
باجنابان با او میان او و خشیان محفل و هیچ چیز نیست مگر از روی حال زیارت
کنند آن حضرت میکنند و خود را از برای برکت بر او میالند و بنظر کردن
بسوی قبر او بسیار میگردند برای آنکه برکت یافته است بنظر کردن بسوی قبر آن حضرت
بیکه از آن فرمودند که ام که فرمای از تو میگویند و غیر ایشان میروند نزد قبر آن حضرت
و زمان میروند و ندیده و ندیده میگردند و دیده ماه شبنا پس بعضی از آن میگویند
و بعضی گفته که حاجات آن حضرت را ذکر میکنند و بعضی دیگر بر او نوحه میکنند
و بعضی مرثیه میخوانند گفتنم خدای نوشوم و دهام بعضی از آنها را که میفرمایند
فرمود دحد و شایش خداوند بر آن که در دنیا مردم جمعی مفر فرموده است که میباید
ما و ما را مدح میکنند و مرثیه از برای صحبت ما میگویند و میخوانند و دشمن
ما را نکند که زانیده است که طعن کنند بر آنها از خوشن ما و غیر ایشان و اسباب
کنند بر ایشان و ضعیف شمارند که از ایشان ترا و بستند معنی دیگر از معنی

منقولست

فصل در بیان فضیلت نماز

۱۸۸

منقول است که حضرت عیسیٰ علیه السلام فرمود که کسی که چوبی که کعبه میسازد زیارت کند حضرت
امام حسین علیه السلام آنست که هر چند راه را هر از هر از حبه ثواب میدهند و او را **و کلاه**
یکی بنویسند **و** پس فرمود که صفوان زیارت را در کتاب خدا را امیر کند **و** هفت که
با ایشان قضیهها از نور هفت **و** بچگون حافظان **و** نویسد که آن اعمال میخوانند
که بنویسد که هر زیارت کند **و** حسین **و** انلا که بچگون حفظان که دست
نگاه دارد **و** بنویسد **و** چون حسنه بکنند بچگون بد بکنند که ایشان کرده اند
که بد بکنند خضالی که آنان ایشان را بکنند **و** و بنده مشیر از روح خاکی خضالی
که کشت حضرت عیسیٰ علیه السلام شکایت کردم از آنچه بمن میسر داد **و** فرمود که آنان که ایشان
نقل بکنند ثواب زیارت قبل امام حسین علیه السلام **و** بکنند بکنند و بکنند و بکنند
میستگار امام جعفر **و** حضرت فرمود که ای فریج بکنند در دم بهر جا که خواهند
والله که خضالی بنا هفت بکنند بنابر آن حسین بن علی **و** آنها که از آنها هفتا و در بنابر
آن حضرت میروند باملا که مقربین و حاملان هر شیخ **و** حق آنکه بفرماید بایشان
که با بنی بنی زیارت کنند که آن فرشته را که آمده اند بانهایت شوی بنویسند حضرت
و بنویسند فاطمه زهرا **و** بیز و جلال و عظمت خود سوگند بخورم که واجب بر آن
برای ایشان که است خود را که ایشان را که میروم **و** داخل کنم ایشان را در حبه
که میستار کرده ام برای **و** و نشان خود و بفرمان **و** و سکن خود **و** ای ملا که در آنجا
زیارت کنند که آن بکنند که محبوب شیخ است که او بچگون و بچگون است **و** هر که
مرا دوست دارد حبیب مرا دوست بدارد **و** هر که حبیب مرا دوست دارد **و** دوست دارد
محبوب را دوست بدارد **و** هر که حبیب را با محب را دوست بدارد **و** بزن
لازم است که او باید بنویسند عتاب خود عتاب کنم **و** باشد خود او را بفرمان
و جهت بخواه که او که فرام **و** او را عتاب کنم که بجهت از غلمانان را که دره باشد
و در حدیث دیگر از امام محمد باقر **و** امام جعفر عیسیٰ علیه السلام منقول است که هر که
خدا خیر را بخواهد و بشو حسین **و** زیارت را و در دلش بماند **و** **و**
حدیث دیگر و بپشت که هر که خواهد در قیامت نظر جمیع الهی کند **و** و بر او
شدت جان نهند تا نشا شود **و** و هوای فرزند او بر طریقی شود **و** بسیار زیارت

کند

فصل در بیان فضیلت نماز

۱۸۹

کند حسین را **و** و در احادیث بسیار وارد است که زیارت آن حضرت زیارت رسول
خدا است **و** و بنده مشیر از حضرت عیسیٰ علیه السلام منقول است که زیارت کند حسین
شعاعش را قبول بکنند در خود کسی که هر منسوب باشد چهره باشد **و**
و در حدیث دیگر از حضرت امام محمد باقر **و** منقول است که هر که بکنند زیارت قبل امام حسین
بکند **و** و بنشیند حاضر برای خدا باشد **و** خضالی **و** در قیامت او را نور عتاب
فرماید که هر چه بر او فرمود **و** و خضالی که او میباید زیارت کند که آنان حضرت
و منع بکنند از چهره که ایشان نرسد **و** و در سبکه بر آن حضرت **و** بکنند
حوض کوثر میاورند **و** حضرت امیر المؤمنین **و** در کار حوض **و** او مصافحه بکنند
و از حوض او اسیراب بکنند **و** پس هر که او را بکنند که او را از احوال قیامت
بگذراند **و** و بمنزل او در بهشت او را برساند **و** و امر بکنند صراط را که برای او
نرم و ذلیل شود **و** و امر بکنند از چهره که او را از بانه اش چوبی را نرسد **و**
و بنده مشیر از حضرت عیسیٰ علیه السلام منقول است که فرمود در عجب فرامام حسین **و** نماز
باید کرد و مقدم نباید شد **و** راوی پرسید که چه ثوابت زیارت کند **و** حضرت
فرمود که هفتاد و برای او است اگر اعتقاد بامامان آن حضرت داشته باشد **و** پس
که چه عتابت کسب **و** اگر نرسد زیارت آن حضرت را از روی غرض است **و** **و**
که حضرت روز قیامت **و** پرسید که چه ثوابت کسب **و** فرمود قبل از آن بماند **و**
فرمود که هر روز بهر **و** بماند بکتاب مشهور **و** پرسید که چه ثواب دارد که کسی مالی
درواه زیارت آن حضرت **و** او مدتی که نزد فرزند حضرت خرج کند **و** فرمود که
در هر روز در هر کتاب مشهور **و** پرسید که چه ثوابت کسب **و** که در سفر زیارت
آن حضرت بمر **و** فرمود که ملائکه او را شایسته بکنند **و** و حوط و کفر **و**
برای او از بهشت میاورند **و** و بر او نماز بکنند **و** و کفن بهشت او را **و**
کفنهایی او را و بپوشانند **و** و از بیکان بهشت در بر او فرش بکنند **و** **و**
را از پیش رو و پشت سر او بالاسر پائین پاهای بچگون فرام بکنند **و** **و**
از بهشت بنویسند بر پیش بکشاند **و** و بر او شمع کفای بهشت داخل شود **و**
روز قیامت **و** پرسید که چه ثواب دارد که کسی نزد آن حضرت نماند **و**

فرمود

فصل در فضیلت نماز

۱۹۰

فرمود که هر که در رکعت نماز نزد فرزند حضرت بکشد هیچ حاجتی از خدا نطلبد مگر با وعطای کند
 برسد که ثواب دارد که سبکه از آب فرات غسل کند برای باری عز و جل فرمود
 که کاهان از او بپزند و پاک میشود از کاه مثل روزی که از ماد و منوگلدند
 برسد که ثواب دارد که سبکه بنویسد برای باری عز و جل فرمود که خود برای عذری
 نتواند رفت فرمود که عطا میکند خدا با و ببرد و هر که خرج کند مثل کوه احدا از خشت
 و عوض هدا و از اصناف آنچه خرج کرده است و بپزد و از آن او بکشد
 و مالش را حفظ کند برسد که ثواب کسب کند که بخور غالی شود نزد
 حضرت فرمود که نزد اول فطره که از خوش بخت و بدو جمع کاهانش از بخت
 و ملائکه میشود طیف او را که از آن مخلوق شده است ناخالص کرد چنانچه
 خالص است طیف بخیل آن خالص و بپزد و از آن طیف آنچه بان مخلوط
 کرده است از بخت کاهای طیف اهل کفر و دلش را میشود و بکشد و بپزند
 از ایمان پس ملاقات نماید ثواب آن را و حال آنکه پاک و خالص شده است اما
 بدو نماز و دعا مخلوط میکرد و منویسند برای او که قبول کرد در شفاعت او
 اهل خانه اش و در هر روز از برادران و موافق و ملائکه را جبرئیل و میکائیل
 و ملک موافق بر او نماز میکنند و کفن و حنوطش را از بهشت بناورند
 و فرشتگان فراخ بگردانند و چراغها در قبرش بگذارند و در کافران
 بسوی قبرش بکشایند و ملائکه از بهشت از برای او میاورند
 و بعد از همه روز او را بالا میرند بخبر و قدس و پیوسته در آنجا با اولیا الله
 میباشد و تصور میدهند پس چون از قبر برین اید اول کسی که ملائکه
 حاضر شود و او را بر سر او ایستاده ظاهر میشود و بشارت میدهد و او را میگوید
 با ما باش و او را بر حوض کوثر بازمی دارند که از آن آب بخورد و هر که بخورد
 آب میدهد برسد که ثواب دارد که سبکه بنویسد برای باری عز و جل او را
 محسوس کرانند فرمود که هر روز که بخورس بوده است و بپزد و بپزند
 فرج عظمی در ثبات او میرسد برسد که اگر یکبار از کس او را نزد چهره ثواب
 دارد فرمود که با او میدهند هر روز نزد کربشت و بپزد و بپزند

بکشد

فصل در فضیلت نماز

۱۹۱

بیدن او سهواست هزار هار حنه و میبکند از او هزار هزار گاه
 میکند از برای او هزار هزار درجه و در ثبات بار سول خدا صحت دارد و
 گوید امام از احتیاط فارغ شوند و با او مصافحه کنند حاملان عرش خدا و گویند
 با او هر چه خواهد طلب و بپا و بندند زنده او را نیز حساب میکند
 او را و باز و های او را کف میکند تا برسد ملک که شریک و جبر و شریک و جبر
 جهنم با و بخوراند و او را بر کوهها آتش بگذارند و گویند پیش برای او که زدی که
 که نما خدا و رسول بود و مضروب بر پا و بندید جهنم و گویند با او که
 نظر کن و بین حال آنکه از زده بود ایستاد شفا یافت از عزم او
 پس گویند و ساجد اند و با او که برکت فرزند رسول الله تمام را از او بکشد

فصل در فضیلت نماز

(در فضیلت نماز کردن در روضه مقدسه حوالی آن و بکشد نماز زیارت و غیر آن)
 در فضیلت نماز چند حدیث در فضیلت نماز زیارت حضرت و نماز در عقب فرمودند
 گذشت و بعد از آن بیان نماز در عقب فرمودند که گذشت و آنچه
 از اخبار ظاهر شود از آنست که نماز زیارت و غیر آن را در عقب فرزند حضرت و ملائکه
 ملائکه حضرت کردن هر دو خوب است و اگر در آن لای سر کند بر عیسی باشد
 که عیسی اصل بر سرش نشاند و بپزند و بپزند حضرت شقایق منقول
 که فرمود نماز کن نزد فرزند حسین و بپزند و بپزند که از آن حضرت سوال
 کردند که چون زیارت فرمایم حسین برویم قبر او قبله گردانیم فرمود که اندک است
 دیگر بکشد که منقول است که هر که بکشد این حدیث بر وجهی نقل شده باشد
 با ملائکه از جبهه کردن بر سرش باشد چنانچه بپزند و بپزند که از آن حضرت منقول
 که فرمود چون فارغ شوی از زیارت شهید فرمایم حسین را پیش روی خود
 قرار ده و آنچه خواهی نماز کن و بپزند و بپزند منقول است از جبهه که بکشد
 حضرت شقایق عرض کرد که نماز زیارت فرمود حسین بپزند و بپزند که از آن
 حضرت بپزند فرمود که بکشد سر پاشی نزد دوش آن حضرت پس مستلزم
 بر حضرت رسول و حضرت امام حسین و غیره می باشد و بنا بر بکشد و سوال فرمود

از بکشد

الحمد لله

فصل اول در بیان فضیلت

۱۹۵

هیچ اب و زمینی نبود مگر آنکه مضاف شدند بزرگ تواضع و فروتنی **حق** آنکه اسط
کرد این فضیلتی شکر از آنکه **و** فرستاد بر زمین اب شوروی نازم از آنکه
که باشد **و** دید و سبک که بر آب و ذرات اول زمین و اول ابی بودند که خفای
مقدس و مبارک که فایده آنها را **پس** گفت که بر آب و سحر بگو **پس** چون و منبها
و ابها نخر کردند بعضی بر بعضی **گفت** من زمین مقدس مبارک خلام **زیت**
فایز شفاست و نحوینکم **بلکه** خاضع و ذلیل برای سبک تر از این که کرده است
و این را برای نخر زمینهای دیگر بگویم **بلکه** شکر گفت برود و بخود میگم
پس خدا را شکر داشت **و** سبب فروتنی و شکر گفت که است و شرف را نداد
که بحسب آن و احتیاج او **پس** حضرت مثنای **و** فرمود که هر که تواضع کند برای خدا
بداند که او را خدا **و** هر که نکبر کند خدا او را ذلیل و پست گرداند **و** پسند
معتبر از حضرت امام زین العابدین **منقولست** که حضرت مریم **ع** از آواز مشق بگریه
آمد **و** حضرت عیسی **ع** در موضع قیام امام حسین **ع** از آواز تولد شد **و** در
هفتاد و شش **و** پسند معتبر از حضرت مثنای **منقولست** که حضرت
امیرالمؤمنین **ع** در بعضی از سفرها چون نزد پسر که بر آب و سبک از شکر پیش افتاد
و چون بحال شهادت امام حسین **ع** و احتیاج او رسید **فرمود** که در اینجا دو پست
بفرمود و پست و صبی بفرمود و پست **فرزند** زاده **بفرمود** که پسر شهید شده اند با اتباع ایشان
بر **و** در محله امیر **و** و فرمود که اینجا محل خرابی است شگران ایشان است
و اینجا محل فرود آوردن لاریهای ایشان است **و** این محل شهادت کرده و حمله
که پیش از ایشان بهتر از ایشان بوده است **و** بعد از ایشان مثل ایشان نخواهد
بود **و** فرمود که خوشحال فرمایند که بر زمین نخراده اند شجرهای و در میان خدا
و پسند معتبر بکر از حضرت مثنای **منقولست** که فرمود چون بر بار امام
حسین **ع** بروی **و** زاریت کن از حضرت زاکر و نوحین **و** بگو **و** خواجه خود را از
اوسوال نما و بر گرد و از او سخن خود فرامده **موقوف** گوید که چون در باب شفا
احادیث در فضیلت نوقت و وطن ذکر کرد گذشت **مکملست** که بعضی که
در این حدیث وارد شده است **محمول** بر صورت نعت و صوف باشد **چنانچه**

غالب الاول

فصل دوم در بیان فضیلت

۱۹۶

غالب احوال انصاف چنین بوده است **بما** را این باشد که نزد اب و در دست
بشما نوقت نابد **چنانچه** بعضی از اطاوت بر این فضیلت میگردانند **و**
و بچندین سزا حضرت امام زین العابدین **منقولست** که چون بل نیز حضرت
رسول **ع** آمد و شاه و بخت امام حسین **ع** کرد و گفت **این** فرزند زاده **و**
کشور خواهد شد **باجای** از فرزند نا و واهل بیت **و** و بیکان امت نور و کائنات
در زمینی که از کار یاد گویند **و** و سبب آن که و لا روشنان او و روشنان فرزند
زین العابدین **و** در روزی که از فرزند زین العابدین **و** و سبب آن که و لا روشنان او و روشنان فرزند
بعق و ذبیح است **و** و آن زمین پاک برین فضیلتی زمین است **و** و از هر زمین
حرمش بهتر است **و** و آن زمینهای بهشت **و** و در حدیث دیگر از امام زین
العابدین **منقولست** که فرمود که ای پسر که در ضرها و بناهای حکم برود و غیر امام حسین
ساخته اند **و** و گویای پسر که از راهها برود و غیر حضرت **همسبب** **و** و از
اطراف زمین بر باروت حضرت خواهند آمد **و** و در حدیث معتبر از حضرت
منقولست که هر که فرامام حسین **ع** ناده **میلست** که سر فرج و ثلث فرج باشد
و و در حدیث معتبر بکر فرمود که هر که بران حضرت از هر طرف بفرج است **و**
و و در حدیث معتبر بکر فرمود که هر که بران حضرت بفرج است از پنج جانب فرمود
و و در حدیث معتبر بکر از اصفانی بن قمار **منقولست** که گفت شنیدم از حضرت
مثنای **و** که فرمود **منقولست** فرج حسین **ع** از هر طرف معلوم است **و** هر که از غیر
بشناسد و بیاورد **و** امان نابد **گفت** و صف درباری بن موضع ان حرمت را
فرمود که بر چنان موضع فرج **و** که در هر طرف بر هر پست و بیج ذرع **و**
موضع فرج را نازد که در میان شاه است **و** دان باقیست از باغهای بهشت و در
او درهای بهشت **و** و در آن مزارع و بیویان است **و** که اعمال ناظران ناظران
بالا میرسد **موقوف** گوید **و** که علماء و جمیع اطاوت مختلفه این باب بحال بر اختلاف
ملا شریف فضیلت کرده اند که اخص و لایب فضیلت بفرج است **و** و از آن بعد
بفرج است **و** و ازین ان فرج بکلیت که بعد از این خواهد آمد **و** و ازین
از آن هفتاد و باع است **و** و ازین ناظران هفتاد و باع است **و** و ازین ناظران

فصل فی بیان احوال

۲۰۰

و بسند صحیح منقولست که شخصی این حضرت عرض کرد که بیکمرا از خاندان فرامانام حسین و او
 نزد من میباشد برای برکشان و فرمود که خوبست و در حدیث دیگر فرمود
 که در خانه طاهر که حسین و دنان مد فوئت شغای هر دو و با منی از هر یک و خوش
 و در حدیث معتبر دیگر فرمود که اگر بپایان و نماند که بشناسد حق و حرمت
 و امامت امام حسین و را از برای او از ایشان حضرت شایسته که راه بردارد
 از برای او و شفا خواهد بود و بر و اب معتبر دیگر از آن حضرت منقولست
 که نزد من حضرت امام حسین و خاله سرخست که شغای می شد از هر دو و من مکر
 مرگ و دای گشت من زخم و از لای سران حضرت بیدار بکنم و بکنم
 از لای سران حضرت خاله سرخی بخت بیدار در دهی پس از آنکه بگویم و در حدیث
 با دواها مزج کردم و بر بپایان میدادم و شغای یافتند و در حدیث
 دیگر فرمود که هر کس را امست مانند گوشت خوک و هر که بخورد و میخورد بر او
 نماز نمیکند مگر کل فرجین و کردان شغای هر دو هست و اگر کسی از
 روی لذت و خواهش بخورد از برای او شفا نیست و در حدیث دیگر فرمود
 که اندکی از آن حلالست مثل بخوردی و در روایت معتبر دیگر فرمود که خاله
 حسین و را از نزد فرزند هفتاد ذرع میخوان برداشت و در روایت معتبر دیگر
 هفتاد باع در هفتاد باع فرمود و باع امتداد است که هر دو دست را بکشاید و
 نعلین بپندد و چنانچه از او میشود و بسند معتبر از امام محمد باقر منقولست که
 طین فرجین و شغای هر دو و با منی از هر دو و از برای هر مطلب که بپایان از آن طلب
 حاصل میشود و در حدیث دیگر منقولست که از حضرت عتاق و بر سپید نازکی
 اوستی که بر میدارد برای کسی که عضوئی را و نکشته باشد اما احلاست بر ایشان
 آن فرمود که با کسی نیست آن خاله فری و الفریز است و خاله فرامانام حسین و از آن
 بهر است و در حدیث معتبر دیگر منقولست از ابو جعفر ثانی که گفت عرض کرد
 بجناب شافعی که می بینم اصحاب ما بیکمرا از خاندان فرامانام حسین و را و طالشفا
 از آن میکنند اما شفا دنان هست و فرمود که طالشفا میخوان کرد از خالی
 که بر اندازد از ایشان را چنانکه اصل و هر چند است خاله فرجیم و رسول خدا و فرامانام

المؤمنین

فصل فی بیان احوال

۲۰۱

المؤمنین و امام حسن و پس بپایان خاله کزان شغای هر دو دست و بسند
 برای دفع هر چه از آن روی و هیچ چیز آن برای من نیست که از آن شغای
 میکند و نیز از دعا و چیزی که از آن فاسد میکند لذت که در ظرفها و باها و بپزند
 و از آنها که معالجه بان میکنند گفت بپایان ایشان هر که بپین داشته باشد که از آن
 برای او شفاست هر که معالجه بان کند و از آن فاسد بود و عشا بدای دیگر بخورد
 شد و فاسد بپزند از آن رب و شفا طین و کافران از جنیان که خود را بران
 بپایانند و بپزند که می کنند از آن رب را بران بپزند و از شفا طین و کافران
 جن پس خد میزند فرزند نام را و خود را بران بپایانند که اگر بپزند و بوی خوش
 بر طرف میشود و هیچ ربی از عتاق برین نمیدارد مگر بپایان بپزند از شفا طین و
 کافران جن از برای آن رب است و اندک عدد ایشان را کسی بپزند از احصای نمیکند
 و آن ربی که دست صاحبش است و ایشان خود را بران بپایانند و ملائکه
 که از آن پایشان را که داخل طین شوند و اگر ربی ساله از ایشان بپایانند هر یک را که آن
 معالجه نمایند البته دنان ساعت شغای باید پس چون ربی را بر فادی بپایان
 کن و نام خدا بران بپایانند و شنبه ام که بعضی از آنها که ربی را بر
 میدارد و از اسبک بپایانند و حق بعضی از ایشان از دوزخ بپایانند
 بپایانند و از طرف طین و چیزها بپزند که ربی را بپایانند شود از خود بپایانند
 جو آنها پس بپایان بپایانند از آن کسی که بپایان نوع از اسبک دارد و کن
 دل که دنان بپین نیست و شکست بشمار و چیزها که صلا شرع را است علی خور
 فاسد میکند مؤلف و بپایان که شپو بپایان علما را است که خوردن کل و خاله
 مطلقا بر نیست مگر خاله فرامانام حسین و بقصد شغای بقصد لذت بقصد بخورد
 و اگر بپزند و دایه بخورد و ناهوشت و احوط آن است که آن ربی را از
 موضع نزدیک برداشته باشد و با دواها و از آب مغز برداشته باشد
 و در وقت خوردن با دایه و آب مغز بخورد چنانچه مذکور خواهد شد و اما
 خال قوی است انبیا و قائمه معصومین و هر کس بپایان خوردن آنها
 و این در حدیث را حلی میخواند که بر بپایان بپایان بپایان خوردن مثل طراک

و اما ندان

قصه ششم

۲۲

و مانند آن **۱۱** و بنده مشیر از حدین شام منوشت که گفت در عهد بنده و چون
حضرت امام محمد باقر ع دوائی از برای من فرستاد که غلامی و دوسمائی بر روی
آن پوشیده بودند **۱۲** غلام گفت این را بخور که خطم را امر کرده است که در دماغ
این دوا را **۱۳** پس چون که نه و خوردم شربت سحری بود در دهان خوش طعمی
و بوی شل از آن ساطع بود **۱۴** پس غلام گفت که مولای من مرا بد چون دوا را
بخوری بیا نیز نما **۱۵** من از این قول شجب کردم زیرا که گفتم **۱۶** پیشتر که گذشت
نذاشتم بر برخاستن **۱۷** پس چونان شربت در جوف من قرار گرفت **۱۸** و از این
رهاشدم **۱۹** برخاستم و بدین خانه از آن حضرت شامدم و بخت طلبید **۲۰** حضرت
صدرا زنده که جمیع چیز شده است داخل شو **۲۱** پس داخل شدم و بیکر پیچیدم
سلام کردم و دست و سر ترازوی بستم **۲۲** پرسید که چرا بیکر پیچیدی **۲۳** گفتم
غذای نوشتم و بیکر پیچیدم بر غرض خود **۲۴** و دو کوزه از خدمت شما **۲۵** و کمی هدیه
برماندن در ملازمت شما که پیوسته بنظر بر شما کنم **۲۶** فرمود که اتفاقا که دردت پس
فعلی چنین گزیده است شربت اهل وقت ما را **۲۷** و بلا دایمی ایشان
شد که گزیده است **۲۸** و اما آنچه گفتی از غربت **۲۹** پس مومن در این دنیا غریب
در دنیا این خلق را و اکنون ما از این خانه بدر کرد و بسوی رحمت خدا **۳۰** و اما آنچه
ذکر کردی از دوری راه **۳۱** پس ترا در این باب ناسی خواهد بود بخشود بجای
الحسنه که کرد و بسوی است که در راستا نماز در رکعت **۳۲** و اما آنچه یاد
کردی از محبت قریب ما و نظر کردن بسوی ما و اینکه قادر بر آن نبستی **۳۳** پس بگو
که خدا بسیار نایب در دل نیست و از امان جز خواهد داد **۳۴** پس فرمود که ای پسر
امام حسین ع مبروی **۳۵** گفتم بلی یا ز سر و بهم بپایا **۳۶** فرمود که هر چند من پیشتر
تو را بش عظمی است **۳۷** پس فرمود که چگونه با من شربت را **۳۸** گفتم که او هم
ده که شما اهل بیت رحمتید **۳۹** و تو وصی و جانشین **۴۰** در وقتی غلام آن شربت
آورد که گفتی نذاشتم بر پایا بستم **۴۱** و از خود نا امید بودم **۴۲** پس بگو
آن شربت سحرشیرین خوش بود و نوشیدم **۴۳** غلام گفت که مولای من فرموده
گشاید **۴۴** گفتم با اجمال هر چه چنانم برود **۴۵** چون روانه شدم که از این دنیا

رهاشدم

قصه ششم

۲۳

رهاشدم **۱** پس با سر غدا و ندید که شام را رحمت گزیده است برای شمعان
شما **۲** فرمود که آن شربت که خوردی از خاک قبرهای پدران من بود **۳** و از برای شما
از آن حضرت پیر پیشا **۴** پس هر چه جزایا با آن بر من کن که ما با اطفال و زنان و خوش
و از آن خبر بشناییم **۵** گفتم فدای تو شوم **۶** ما بر میداریم و طلب شفا از آن
میکنیم **۷** فرمود که شخص از برایم بدارد و از خاک شربت من و دوا را هر چه که در کتبی
پسید **۸** پس هر چه من و جانوری و چیز بکه در دوی و بلائی داشته باشد **۹** بپست مگر
انکه از او بپسند **۱۰** پس برکش بر طرف میشود و برکش و از بکران بپسند **۱۱** و آن
شربت که با من معالجه میکنند چنین میباشد باشد **۱۲** و اگر نه این علت است که گفتم
هر که از این بخورد بمالد با آن بخورد البته شفای یابد در دهان ساعت **۱۳** و آن مثل
جمل الاسود است که اقل مثل باغی بود در دهان سفید **۱۴** و هر باری و در دکان
که خود را بر آن بمالد در دهان ساعت شفای یابد **۱۵** و چون صاحبان در دهان از اهل
کرب و جاهلیت خود را بر آن بمالدند سباه شد و اثرش گشت **۱۶** و چون نویسم که
شربت را ظاهر و کثوره بیرون می آوری **۱۷** و در کتبی خورجن و در جاهای چرب کنی
آنکس پیش برکش می رود **۱۸** و بدو سنده مشیر از عاشر بن الحنفی منوشت که گفت
بجای حضرت عاشر ع عرض کردم که من در دوی و باری بسیار دارم **۱۹** و بهر دایره
کرم نفع نیافتم **۲۰** فرمود که چرا عاقلی از شربت فرمودم حسین ع که در دکان
کرم **۲۱** و در دکان **۲۲** چون شربت را بر دایره **۲۳**

اللهم انی استأثرت بحسن هذه القصة وبحسن الملك الذي أحاطها
وبحسن النبي الذي قصتها وبحسن الوحي الذي حل فيها وصل على محمد
وأهل بيته وأفعلى كذا وكذا

و بجا و افضل بکذا و کذا حاجت خود را بطلبید **۱** پس حضرت فرمود که اگر شربت را
انکه در جیب بل بود **۲** و آن شربت را بر پیغمبر فرمود و گفت این شربت حضرت است
است نمیدانم و از آن خواهد گشت **۳** و پیغمبری که از افاض کرد محقر بود **۴** و
وصیتی که در آن حلول کرده است حضرت امام حسین ع است باشد که با آن حضرت

در اینجا

فصل در بیان شریف

۲۰۳

در اینجا مدفون شدند * گفته قدامت نوشوم شمای هر دو که داشتیم * چنانچه
ایمرا از هر خوف بگریزد * فرمود که هرگاه از یاد شاهی اجبار و نوس * از خانه بیرون
آمد * در مکر آنکه ترس آن حضرت با او باشد * بگریزد

اللَّهُمَّ إِنِّي أَخَذْتُ مِنْ قَبْرِ وَلِيِّكَ فَإِنَّ لَكَ
فَجَعَلَهُ لِي آمَنًا وَجَرَّأَ لِي أَخَافُ وَمَا لَا أَخَافُ

در آنکه گاه هست برادی بلا و چند دارد میشود که خوفنا از آنها ندارد * حادث
گفت که چنانچه حضرت فرمود من ترس را اخذ کردم * و اندک که فرمود و خدایم
پس بهم صحیح شد و امان مرا کرد به از آنچه میترسیدم و از آنچه نمیترسیدم * و بعد از
آن بخدا شکری و حمدی بگویم * و در باب معنی منقول که آن حضرت فرمود
که حفظ از ترس بدم و اگر ناخفته است شمای هر دو و امان از هر خوف * پس
هرگاه یکی از شما خواهد که برادر ترس را * پس بوسه بزن و بر هر دو بکشد
در سار بیدن نماید * و بگوید

اللَّهُمَّ هِنْدِي الشَّرْبَةَ وَحَيَّ مَنْ جَلَّ بِهَا وَتَوَيَّ بِهَا وَحَيَّ حَيْدَ وَ
أَيْبَهُ وَأَيْبَهُ وَأَنْجِبَهُ وَلَا يُتَيْبُهُ مِنْ وَلَدِهِ وَحَيَّ الْمَلَائِكَةَ الْأَقْبَابِ بِهِ
الْأَجَلُهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَبُرْءً مِنْ كُلِّ مَرَضٍ وَنَجَاةً مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَ
جَرَّأَ لِي أَخَافُ وَأَخَذْتُ

پس از استعمال نماید * راو گفت که من همیشه چنین کردم * و هیچ سگرم
بجدا نهد بدم * و در حدیث دیگر فرمود که چون یکی از شما ترس را برادر
باطل از انکشان برادر * و فردان مثل بخور است * پس بوسه و بر هر
دو بده بگذارد * و بر سار بیدن نماید * و آن دعا که در حدیث سابق
گرفت بخواند * و در حدیث معنی دیگر فرمود که چون کسی از ترس حضرت امام
حسن ع را ناول نماید بگوید

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الَّتِي سَأَلَتْهُ وَالرَّسُولِ الَّتِي بَوَّأَتْهُ

فصل در بیان شریف

۲۰۵

وَأَوْصِي الَّذِي فِيهِ مِنْ نَبِيٍّ أَنْ يَجْعَلَ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ * و در حدیث معنی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که چون برادر ترس را * بگوید

اللَّهُمَّ هِنْدِي الشَّرْبَةَ وَحَيَّ الْمَلَائِكَةَ الْمُرَكَّلَ بِهَا وَحَيَّ الْمَلَائِكَةَ
كَرَّ بِهَا وَحَيَّ الْوَصِيَّ الَّذِي هُوَ فِيهَا صَاحِبٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
أَجْعَلْ هَذَا الطَّبْعَ شِفَاءً لِي مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَأَمَانًا لِي مِنْ كُلِّ غِيٍّ

اگر چنین کند البته شمای او است از هر ترس و امان او است از هر خوف * و
در حدیث معنی منقولست که هر که بر ترس امام حسن ع است که بر آن شود و اگر
از آناء و ایله العکون * و در بابی وارد شده است که چون ترس برادر ترس را

اللَّهُمَّ هِنْدِي الشَّرْبَةَ الطَّاهِرَةَ وَحَيَّ الْيُفْعَةَ الطَّيِّبَةَ
وَحَيَّ الْوَصِيَّ الَّذِي تَوَارَى بِهِ وَحَيَّ جَدَّيْهِ وَأَيْبَهُ وَأَيْبَهُ وَأَنْجِبَهُ وَالْمَلَائِكَةَ
الَّتِي يَحْتَوُونَ بِهِ وَالْمَلَائِكَةَ الْعُكُونِ عَلَى قَبْرِ وَلِيِّكَ يَنْظُرُونَ نَصْرَهُ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمُ أَجْمَعِينَ أَجْعَلْ بِهِ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَأَمَانًا مِنْ كُلِّ غِيٍّ
وَقِيٍّ مِنْ كُلِّ قَبْرِ عَزَّ مِنْ كُلِّ ذِي وَأَوْسَعُ عَلَيَّ وَزَنِي وَأَخْبِرْ بِي حَيِّ

و پسند معنی دیگر حضرت شافعی ع منقولست که چون خواهی حال * را
فراموشی * پس توره حد و فلان عود برتالان و فلان عود برت
الناس و فلان عود واحد و آنرا زنانه و پس و ایله العکون * و سایر بعضی
از حدیث * فلان ایله الکافون نیز بخوان * و بگوید

اللَّهُمَّ هِنْدِي الشَّرْبَةَ وَحَيَّ عَبْدَكَ وَحَبِيبَكَ وَنَبِيَّكَ وَرَسُولَكَ وَأَيْمَنَكَ
وَحَيَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَبْدَكَ وَأَخِي وَرَسُولَكَ وَ
حَيَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ نَبِيِّكَ وَوَجْهَهُ وَلِيَّكَ وَحَيَّ الْحَسَنَ وَالحُسَيْنَ

فصل الثامن

٢٠٤

وَيَحْيِي الْأَمْتَةَ الرَّاشِدِينَ وَيَحْيِي هَذِهِ الشَّرِيَّةَ وَيَحْيِي الْمَلَائِكَةَ الْمُوَكَّلِيهَا
وَيَحْيِي الْوَصِيَّ الَّذِي هُوَ فِيهَا وَيَحْيِي الْحَيَاةَ الَّتِي خَفَتَتْ وَيَحْيِي السَّيِّدَ
الَّذِي خَفِيَ وَيَحْيِي جَمِيعَ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ صَلِّ عَلَى
وَالِهِ وَاجْعَلْ هَذَا الطَّيْنُ شِفَاءً لِي وَلِزَيْنَبِ بِنْتِي مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَتَقِيمَ
وَمَرْضَى وَأَمَّا تَائِمُنْ كُلِّ خَوْفِ اللَّهِ فَحَيِّ مُحَمَّدًا وَحَيِّ أَهْلَ بَيْتِهِ اجْعَلْهُ عَلِمًا
نَافِعًا وَزَيْزَفًا وَاسِعًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَتَقِيمًا وَغَايَةً وَجَمِيعَ
الْأَنْبِيَاءِ الْأَوْبَاقِ كُلِّهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَيَحْيِي الْأَمْتَةَ الرَّاشِدِينَ وَيَحْيِي هَذِهِ الشَّرِيَّةَ وَيَحْيِي الْمَلَائِكَةَ الْمُوَكَّلِيهَا
وَيَحْيِي الْوَصِيَّ الَّذِي هُوَ فِيهَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ وَانْقَعْنِي بِهَا

وَيَحْيِي الْأَمْتَةَ الرَّاشِدِينَ وَيَحْيِي هَذِهِ الشَّرِيَّةَ وَيَحْيِي الْمَلَائِكَةَ الْمُوَكَّلِيهَا
وَيَحْيِي الْوَصِيَّ الَّذِي هُوَ فِيهَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ وَانْقَعْنِي بِهَا

وَيَحْيِي الْأَمْتَةَ الرَّاشِدِينَ وَيَحْيِي هَذِهِ الشَّرِيَّةَ وَيَحْيِي الْمَلَائِكَةَ الْمُوَكَّلِيهَا
وَيَحْيِي الْوَصِيَّ الَّذِي هُوَ فِيهَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ وَانْقَعْنِي بِهَا

وَيَحْيِي الْأَمْتَةَ الرَّاشِدِينَ وَيَحْيِي هَذِهِ الشَّرِيَّةَ وَيَحْيِي الْمَلَائِكَةَ الْمُوَكَّلِيهَا
وَيَحْيِي الْوَصِيَّ الَّذِي هُوَ فِيهَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ وَانْقَعْنِي بِهَا

وَيَحْيِي الْأَمْتَةَ الرَّاشِدِينَ وَيَحْيِي هَذِهِ الشَّرِيَّةَ وَيَحْيِي الْمَلَائِكَةَ الْمُوَكَّلِيهَا
وَيَحْيِي الْوَصِيَّ الَّذِي هُوَ فِيهَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ وَانْقَعْنِي بِهَا

فصل التاسع

٢٠٥

وَالنَّبِيَّ الَّذِي خَصَّهَا وَالْإِمَامَ الَّذِي حَلَّ فِيهَا أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَيِّ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيهَا شِفَاءً نَافِعًا وَزَيْزَفًا وَاسِعًا وَأَمَّا تَائِمُنْ

كَمَا كَرِهَ أَنْ يَكُونَ مُشْفَاً لِي وَشِفَاءً عَائِلَتِي وَبَشَرَتِي وَدَعْدَتِي دَكْرَتِي
كَرْبَتِي أَمَامَ حَضْرَةِ بَيْتِهَا كَسْتُ هَرَكَةً وَخَيْرٌ دَانِ أَرْشِ بَيْتَانِ مَا
أَوْشَعَا مَكْرَدًا زَهْرَدِي وَهَرَكَةً وَخَيْرٌ دَانِ دَرْشَانِ مَا دَرْدَشَ
كَلَاخَةً مَشْوَجَةً دَنْبَةً كَلَاخَةً مَشْوَجَةً بَيْنَ خَيْرِ الْأَعْيُنِ وَبَيْنَ

الْأَلْفَةِ أَنْ تَسَلِّكَ بِحَيِّ الْمَلَائِكَةِ الَّتِي خَفَتْ وَبِحَيِّ النَّبِيِّ الَّذِي خَفِيَ
وَبِحَيِّ الْوَصِيِّ الَّذِي هُوَ فِيهَا أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ
لِي وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَغَايَةً مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَأَمَّا تَائِمُنْ كُلِّ خَوْفِ

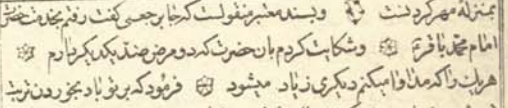

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلِّمْ
وَيَحْيِي الْأَمْتَةَ الرَّاشِدِينَ وَيَحْيِي هَذِهِ الشَّرِيَّةَ وَيَحْيِي الْمَلَائِكَةَ الْمُوَكَّلِيهَا
وَيَحْيِي الْوَصِيَّ الَّذِي هُوَ فِيهَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ وَانْقَعْنِي بِهَا

وَيَحْيِي الْأَمْتَةَ الرَّاشِدِينَ وَيَحْيِي هَذِهِ الشَّرِيَّةَ وَيَحْيِي الْمَلَائِكَةَ الْمُوَكَّلِيهَا
وَيَحْيِي الْوَصِيَّ الَّذِي هُوَ فِيهَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ وَانْقَعْنِي بِهَا

وَيَحْيِي الْأَمْتَةَ الرَّاشِدِينَ وَيَحْيِي هَذِهِ الشَّرِيَّةَ وَيَحْيِي الْمَلَائِكَةَ الْمُوَكَّلِيهَا
وَيَحْيِي الْوَصِيَّ الَّذِي هُوَ فِيهَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ وَانْقَعْنِي بِهَا

وَيَحْيِي الْأَمْتَةَ الرَّاشِدِينَ وَيَحْيِي هَذِهِ الشَّرِيَّةَ وَيَحْيِي الْمَلَائِكَةَ الْمُوَكَّلِيهَا
وَيَحْيِي الْوَصِيَّ الَّذِي هُوَ فِيهَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ وَانْقَعْنِي بِهَا

وَيَحْيِي الْأَمْتَةَ الرَّاشِدِينَ وَيَحْيِي هَذِهِ الشَّرِيَّةَ وَيَحْيِي الْمَلَائِكَةَ الْمُوَكَّلِيهَا
وَيَحْيِي الْوَصِيَّ الَّذِي هُوَ فِيهَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ وَانْقَعْنِي بِهَا

بمنزله مهر کردنت و بسند معتبر منقول است که با بر جوی گشت رفتن بخدا حضرت
امام حق باقر و شکایت کردم بان حضرت که دو مرتبه چند یکبار دارم
هر یک را که مایل باشم بکری ز باد میشود فرمود که برو یا بدو خوردن ترب
فجربین بنوعه گفته فای نوشوم بسیار خوردم و فایه بخشد چو
باز انقسم از دوی مولای خود اثر غضبش اهدا کردم پس گفتنای مولای
من بنده مبرم بخدا از غضب تو و بخواست و داخل خانه نشد غضبناکه
و چیزی داد و بدوزن جنبه و فرمود بخور من خوردم در دهان شش غایب
باقیم گفتنای من این چه دوا بود که باین زدودی و من از کر
هناشت که گفتی خوردم و فایه بخشد گفت و الله ایولای من در دفع فخر
و یکبار بنام عرض کردم که شاد علی را بنمایا و شما اخذ کنم که نزد من بهتر باشد از
دنيا فرمود که چون خواهی رب را بر داری دلا و شرب سوغه تو
و عمل کن باب خالص و پیش از یکروز بنجامهای خود را و بعد خود را
خوشبو کن و داخل روضه شو و نزد سران حضرت بایست و بچرا بکش
فاز یک و در رکعت اول سوره حمد بخوان و باز ده مرتبه سوره قل یا ایها الکافر
و در رکعت دوم بعد از حمد باز ده مرتبه سوره انما انزلناه فی الیه السدر بخوان

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا حَقًّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عُبُودٌ بِرِّ وَرِفًا لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَحْدًا وَحْدًا لَا تَجْزِئُهُمْ عَنْهُ وَتَصَرُّعُهُمْ لَهُمْ وَالْأَحْزَابُ وَرِ
سُخَّاءُ اللَّهِ مَا لِكَ السَّمَوَاتِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ سُخَّاءُ اللَّهِ
عِزًّا الْعَرْشُ الْعَظِيمُ وَنَحْمَدُكَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

پس رکوع و سجود میکنی و دو رکعت دیگر نماز میکنی و در رکعت اول
بعد از حمد باز ده مرتبه قل هو الله احد و در رکعت دوم بعد از حمد باز ده
مرتبه سوره اذ جاء نصر الله و الفتح بخوان و همان فرشت را که در رکعت اول

خَوَانِدِي هَجْزَانِي ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هَذَا نَزَّاجِيَّةٌ مَكْمُورِي ﴿وَهَذَا مَرْثِيَّةٌ مَكْمُورِي﴾
 ﴿شَيْكُرٌ﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِضَرْفٍ مَوْجِبٍ مَكْمُورِي ﴿وَهَذَا مَرْثِيَّةٌ مَكْمُورِي﴾
 بِأَحْوَالِي بَابِنِ رَسُولِ اللَّهِ إِنِّي أَخْلَدُ مِنْ نَبَاتٍ بِأَذْنِ الْكَلَامِ فَأَجْلَاهَا
 شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَعِزًّا مِنْ كُلِّ ذُلٍّ وَأَمْنًا مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَعِزًّا مِنْ
 كُلِّ فَضْلٍ وَجَمْعًا مِنَ الْمُسْتَعِينِينَ وَالْمُسْتَعِينِينَ

پس به آنکه سه مرتبه بر میداری و در کتبه پائی هکذا می و پا در کتبه
و هر یکی سه مرتبه یا کمتر یعنی که بر این کلمات را مثل کرده باشند *
(ما شاء الله لا قوة الا بالله استغفر الله) پس اگر خدا داد کند کتبت نمود و دست
در این سه فصل نهاده از هفت مثال برداشته میشود * پس از این هر
علت که بخوای آن را فرا خواهی بد کرد * و برداشت دیگر سیدین طاووس
و غیر او همین عمل را واپس کرده اند و قنوت را مثل نکرده اند * و در کت
چهارم اذ جاء نصر الله و الفلاح و از ده مرتبه نقل کرده اند * و سیدان عمل او را
هرگز از من نقل کرده است * و فو از این نظر کرده است *

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ غُيُوبُهُ وَوَقَّافًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا حَقًّا لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ
سُبْحَانَ اللَّهِ مَلِكِ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ
وَمَا بَيْنَهُنَّ وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بسم الله الرحمن الرحيم

در بیان سایر احوال نبی مشرف و بعضی معجزات که از آن ظاهر گردیده است بزرگوار
معجزات بسیار که نزد صبیح و از ثریب مغفقه آن حضرت ظاهر گردیده است و در کتاب
بخارا انوار ابرار گردیده است و از انباء و انعام اکتفا و فضیله متناهی است

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

شیخ طوسی از مشایخ کرام خود روایت کرده است که بخاندی گفت در مسجد جامع
مدینه نماز میکردم و در بهلولی میرد و مردوند **✽** بر یکی از آنها جامه سفید
یکی از آنها پدیری گفت که در نیت غیر امام حسین ع شای از هر دو هست **✽** بخاندی
مرحی داشتم و بهر دو واکه ملا و کردم حاجت نیافتم **✽** ناگه خوف هلاک بر من منسوب شد
و از خود ناامید شدم **✽** و نزد پسرانی بود از اهل کوفه که بنزد من میآمدند و می
که حکایت نجات شدت داشت **✽** و گفتند در راه روزی و در بنیادی بی غم
مخوابی از عالم خارج بکنم که ازین مرض نجات یابی **✽** گفتن من بی غم خاتم حسین جزی
پس را در قدحی کرد و بنزد من آورد **✽** چون آن آب را شامید صحیح شدم که کربا
هرگز از آزاری نداشتیم **✽** بعد از چند ماه آن زن بنزد من آمد **✽** و او سینه نام
داشت **✽** گفتن اقصای سینه آن چه دژ بود که بنزدی **✽** گفت یکبار از این
سینه که در دست دارم فراد آوردم **✽** گفتن این پنج چیز است **✽** گفت خاک
غیر امام حسین است **✽** من باو گفتن که ای زاقصیر مرا ملا از اینجا فرست **✽** می
بل ازین ختم شد و از پیش من بیرون رفت **✽** و در همان ساعت از من عود
کرد **✽** و چندان شدت بهم رسانده است که خوف هلاک بر خود دارم **✽** و فرمود
ملا شیخ بنده معریف کند که است که من بی غم از بنزدی گفت که مرا ملاقات کرد و بخاندی
طیبه بصری **✽** و گفت بخاندی بنزدی و دینت که بگو گفت آن کسی که مردم بر زبان
او میروند و ناحیه خضران هیبت **✽** اما از اصحاب پیغمبر شوات **✽** گفتن نزد
امام حسین ع پس از خن پیغمبر است **✽** بن بگو که چرا این سوال کردی **✽** گفت
در دنیا بنابر خبر پیغمبر دارم **✽** ملا شیخ را عود و شدیدی مرا طلبید **✽** چون بنزد
او رفتم مرا از دست او برد **✽** خاتم من بی غم است که از خوشان خلیفه بود **✽** دیدم
که بهوش بر روی آیفاده است **✽** و در پیش و پیش طشی بود که جمیع خاک
در آن طشت ریخته بود **✽** و هر روز از تشبیه و ادان امام از کوفه طلبید بود **✽**
شاپور پسند از خادم مخصوص من **✽** و گفتن این چه حالت که در او می بینم
گفت بکساعت قبل از این دو نجات سخت و خوشحال نشسته بود و باید بنام خود
میداشت **✽** و سخن از منی هاشم حاضر بود **✽** گفتن من عک شد یک داشتم

دینار

و بهر چه معالجه کردم فایده نداد. ناگهان کاش من گفت که از تربت حسین بروم
و مداوا کنم. چنین کردم و طاقت باقم. موسی گفت که هیچ از آن پیش
مانده است. گفت بلی. پیش فرستاد و قدری از آن تربت را آوردند.
موسی گرفت و از روی استخفاف از او در بر خود داخل کرد. چون چنین کرد
در ساعت فریاد گرفت که (آثار آثار) طشت بیاورد. چون طشت آوردند
اینها که در طشت افتاده بودند پیرنهان بر آگهی شدند و مجلس غایب
شد. شاپور بزرگ گفت که بیاملاظه کن. اباجاره در علاج این مریض
کرد. چون در طشت نظر کردم دیدم که یک کرم و سبزه و شش و شش و شش
افزاده است. بیجا بخت کردم و گفته هیچکس چاره این غمناکندگی نکرده
که مرده را زنده بکند. شاپور گفت راست میگوئی. ولیکن اباجاره
باش را معلوم شود که خاشاکها منتهی میشود. من شب نزد ایشان ماندم و در
سحر بجهت واصل شد. راوی گفت بوختا باد من نصرت این مدعی میماند و شش
اعام حسین را زانوارت میگرد و بعد از آن مسلمان شد و اسلامش نیکو شد.

فصل در بیان فضیلت حضرت امام حسن
مسکنت با امانت و قهر کاشتن و گفتن را با نوشن چنانچه در حدیث
مشترک است امام رضا منقول که فرموده ما فستاحدی از شما که هرگاه پیش از
دفع کنند و بر او پیش از آنکه از خاک حضرت امام حسن بگذارد و در دوزخ برسد
و بسند صحیح منقول که حمیری بخداست حضرت صاحب الامر عرض نموده نوشت
و سؤال کرد که خاک فرامام حسن را با امانت در قبر می توان گذاشت. در جواب
نوشته اند که با امانت در قبر باید گذاشت و با حوض طهارت باید کرد. و اینست
که گفتن با نوشن نوشت. نوشته اند که در بیت و طهارت است که بکسر حاء
کردن بر تربت مفید است. و اگر خاک را در خبطه کنند و در وقت نماز زمین
کنند و بر آن سجده کنند افضل است. و اگر مهر ایشان را از آن سجده کنند بهر نحو
چنانچه حمیری بصاحب الامر نوشت و سؤال نمود از سجده کردن بر او که از خاک قبر
امام حسین ساخته باشند. جواب نوشته اند که با نشت و فضیلت و دانستن

و بسند معتبر موسی بن عمار منقول که حضرت صفای خربطه داشتند
از بنای زرد که در آن تربت حضرت امام حسن بود. و چون وقت نماز میشد
از آن سجده می کردند و بر آن سجده میکردند و میفرمودند که سجده بر تربت حضرت
هفت حجاب را میدزد. یعنی باعث قبول نماز میشود که با سنانها یا لامپرو
و احادیث در فضیلت و ثواب سجده بر تربت حضرت بیجا است. و بکسر بیج از
تربت حضرت ساختن و با نشتی ذکر کردن و در دست داشتن فضیلت عظیمه دارد
چنانچه بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر منقول که با پدرش موسی خالی
از بیج چیز. مسواک. و شانه. و تاجه. و شنبلی که در آن موسی
دانه باشد. و انگشت عقیقی. و بسند معتبر منقول از حضرت صفای
که هر که بخواند سکنجانی را که از تربت امام حسن میباشد. یعنی بیج بخند
پس بکار استغفار کند هفتاد استغفار از برای او نوشته میشود. و اگر شنبلی
در دست نگاه دارد و شنبلی بگوید. بکند هجده مرتبه از برای او نوشته
میشود. و از حضرت موسی بن جعفر منقول بسند معتبر که فرموده شنبلی ما
سختن بسند از بیج چیز. خره که بر آن نماز کنند. و انگشتی که در دست
کنند. و مسواکی که بر آن مسواک کنند. و شنبلی از خاک فرامام حسن
که در آن موسی سجده باشد که هرگاه از آن بگویند و ذکر خدا بکنند. بهرگاه
برای او چهل سجده نوشته میشود. و اگر کسی بکشد و باز نکند و بکشد و باز نکند
بهر آن تربت حسنه از برای او نوشته میشود. **مؤلف گوید** که خره بجاده معتبر
بوده است که از حضرت سید فاطمه زهرا بر آن سجده میکردند. و در وقت که لایق
مطلق بجاده مراد باشد چنانچه در حدیث سابق گذشت. و بسند صحیح منقول
که حمیری بخداست حضرت صاحب الامر نوشت که اباجاره است که کسی شنبلی بگوید
با خاک فرامام حسن. و با نشتی در آن هست. فرمایان نوشته اند که
بگوید این بیج خاله حضرت که هیچ شنبلی از آن بهتر نیست. و از فضیلت آن این
که او در کربلا شجر افراموش بکند و شنبلی بگوید پس ثواب آن ذکر از برای او
نوشته میشود. و بسند معتبر از حضرت صفای منقول که حضرت فاطمه زهرا

فصل فی بیان احوال

نشیج ساخته بودند از شش از چشم که بکبر از آن که زده بودند و در دست
داشتند و بکبر انداختند و بعد نشیج و کبر از آن نگاه میداشتند تا آنکه حزن بر
عبدالمطلب شهادت شد حضرت فاطمه زهرا از خاک نیرش برپا و نشیج ساختند
و مردم نیز با بی این حضرت کردند پس چون حضرت امام حسین شهید شد نشیج
از نیش آن نشیج ساختند برای فضیلت و زیارتی بر کسی که در کربلا آن حضرت است
معتبر بنصیر امام رضا منقول است که هر که بکربلا نشیج نرساند امام حسین را
(سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله أكبر) با هزاره نوبت ضحالی از برای
او شتر هزار بسته و بخوندا از او شتر هزار گاه و بلند کند او را و شتر
ذبحه و نوبت از برای او شتر هزار شفاعت و پسند معتبر بنصیر حقایق
منقول است که نشیج خالد امام حسین در دست او نشیج بگوید که آنکه صاحب نشیج
بگوید و در حدیث دیگر فرمود که نشیجها سبز و در دست شمعها امامان در ششهای
کبر است که در عباهای به اسرار است بود حفای حضرت موسی و جعفر و کاکر
بنی اسرائیل را که در جبهات عباهای خود رشنهای سبز قرار دهند و با آنها خدا و
امان را یاد کنند **مؤلف گوید** که ظاهرش آنست که دانه نشیج سبز باشد
و بعضی چنین نموده اند که در دانه سبز باشد و گفته اند که ششست که رسته
نشیج سبز باشد و شاید حدیث دیگر نیز ایشان رسیده باشد و بعضی
آنست که هر دو سبز باشد و در دو پای و در دست است که خوبان بهشت
چون بکرامت ملائکه را می بینند که از برای کاوی بر زمین می آید و ازا و انما می کنند
که برای ما نشیج و نیش نیر امام حسین بدهد بنیاد و بدانند که لوحه آنست که
مهر و نیش و نیش آن حضرت را بخند و نفر و شند بلکه بدهد و بخت هیزد
و در بر اینها اگر نواضعی کنند به آنکه اقل شکر کرده باشند شاید بدینا جانشین
در حدیث معتبر بنصیر حقایق منقول است که هر که خاک نیر امام حسین را
بفرشد چنانست که گوشه آن حضرت را فرخند و خرد باشد و در حدیث
معتبر بنصیر منقول است که چو حضرت مشافه بفرای شریف آوردند که هر چه در آن
حضرت آمدند و عرض کردند که دانه نیش نیر امام حسین را مویشتی هر در دست

فصل فی بیان احوال

اما بعضی از هر خوف است فرمود که هر که خواهد که او را از هر امامان
باید نشیج که از نیش آن حضرت ساخته باشد در دست بکشد و سحر نیش عبا را بخورد
صحب الله معصما یلهامک و جوارک النبی الذی
لا یطاول ولا یجاول من شکر کل طارقی و عاشق من سائر
من خلقت و ما خلقت من خلقت الصامیه و الناطق
حقیه من کل خوف یلیس سلب حبیبه و هو لا اله
بیت نیت تخیر من کل فاصد لیس الا بیزجید
حبیب الا فی صیغه الا فی صیغه و التفتاب بجلال
جمعا مودتا انا نحن لیس و معهم و معهم و معهم
اذا الین و انا و اعدای من عاد و اجات من جات
فا عادی الله یحیی من شکر کل ما انقلب باعظم حزن
الاعادی یحیی سابع السموات و الارض انا حلقنا من بین
الیدین سدا و نکلیم سدا فا عشنا به نکلیم لا یجوز
و در حدیث دیگر فرمود که هر که نیش عبا را بخورد
الله عز و جل یحیی علیه السلام و یحیی علیه السلام
صالحها و یحیی علیه السلام و یحیی علیه السلام
و یحیی علیه السلام و یحیی علیه السلام
و یحیی علیه السلام و یحیی علیه السلام

که در صحنه چنان کند که در آن خدا باشد اما شام و اگر در شام چنین کند که در آن خدا
نشیج و در دو دست دیگر منقول است که هر که از نیش شاه یا عزیز او نرسد چون
نواضع برین آید چنین کند تا حزی باشد او را از نیش ایشان

در باب اول از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
در باب اول از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
در باب اول از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

(در باب اول از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام)
چون زیارت امام حسین علیه السلام بر روی
موی غبار آلوده و کرسنه نشسته که آن حضرت با آن حال شهید شده است
و طاعت خود را طلبنا و بزرگو و از او وطن خود فرار ما و در حدیث
دیگر منقول است که آن حضرت از شخصی پرسید که مرید زیارت فراموش شده است
گفت بلی فرمود که از برای آن سفر سفره برسد آید گفت بلی
که اگر زیارت فراموش شده و راه و مادی خود برود چنان نمکند گفت چنان
بجویم فرمود که نان باین بنفشه امام است و در چند وقت
دیگر وارد شده است که آن حضرت فرمود شنیده ام که جانی زیارت امام حسین
مردند و با خود سفره را بر میدارند که در آنها بر غلای بریان و حلواها هست
و اگر زیارت فراموشان باد و نشان خود بر ندانها را با خود بر نهند و در
حدیث معتبر دیگر منقول است که آن حضرت بمفضل بن عمر فرمود که زیارت کنید امام حسین
بهر از آنکه زیارت نکند و زیارت نکند بهر از آنکه زیارت

کند منقول است پشت ملائکتی فرمود که والله اگر زیارت فراموشان
خود برودند و هکین و غناک میزدند و زیارت آن حضرت که مرید سفره را
بر میدارند بلکه میباید و باید و مرید و مرید و مرید و مرید
که چنانکه حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که چون ما زیارت بدست
میریم اما چنان است که در حقیقت فرمود بلی گفت پس مالایم
آنچه بر حاجت لازم است فرمود که بر تو لازم است که بنویس صاحب بنی باین
و فرمودت و بر تو لازم است که سخن بگویی مگر سخن خیر و لازم است
که با خدا بپای کنی و لازم است که با مهابت پاکیزه باشد و لازم است
که غسل کنی پیش از آنکه داخل بر شوی و لازم است که با خشوع و وقار
و نماز و بیباکی و صلوات بر محمد و آل محمد بپای فرشی و باید که خود را
نگاه داری از چیزها که سر او را نیست و باید که در ده خود را از طعام و
بیوشانی و احتیاج از آن موین برایشان خود کنی و اگر کسی را بدینی
که در حقیقت نام شده او را دستگیری کنی و شری خود را بشا خود و ایشان بزرگ
گشت کنی و لازم است بر تو نبی که تو ام دین تو بان است و هر یک از
از چیزها که خدا از آنها میکرده است و ترک کنی خصوص و بیباکی خود
و مجادله و شاز و کز و نا پس چون چنین کنی تمام میشود ثواب حج و عمره
از برای تو و مستوجب میشود از جانب آنکه طلب ثواب و کرده بمال
خرج کردن و از اهل خود دور افتادن آنکه بر روی بامزش کاه و رحمت و شرف
خدا و بسند معتبر از حضرت عتبات منقول است که هر که زیارت فراموشان
برود پیاده خطائی نباشد از برای او بعد هر گاه میخواست و میخواست
از او هزار گاه و بلند کند از برای او و در بیست هزار درجه پس چون نشد
قرآن بر می غل کن و وایهای خود را برهن کن و غلای خود را در ده
خود بکمر و دانه و مانند دانه و فتن بند ذلیل پس چون بدست بر روی
چهار مرتبه الله اکبر گوید پس اندک راه برو پس چهار مرتبه الله اکبر گوید
پس بر روی سر آن حضرت و بایست و چهار مرتبه الله اکبر گوید و نماز کن نزد آن

فصل في دعاء المؤمنين

بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم إني ألتجئ إليك وجهي وأتوكّل بك فوضت أمري وإليك أسألك
فتبي وإليك ألتجئ ظهري وعليك توكلت لا ملجأ ولا منجى إلا إليك
تباركت وتعاليت عجل عني ما أريد

بسم الله واليه والحمد لله واليه والحمد لله واليه والحمد لله
اللهم عليه وإليه على الله توكلت وإليه أنت فاطر السموات السبع والأرض
السبع ورب القوس العظيم اللهم صل على محمد وآل محمد واحفظني من شر
وأغني عن أهل بيته وخلفاءك اللهم إليك توسّلت وجهك وإليك خرجت
وإليك وقفت وخبرك تعرفت وبك بارأ وحبيب حبيبك تقرب
اللهم لا تمنعني خبر ما عندك بشئ ما عندك اللهم اغفر لي ذنوبي
وكنز عني سيئاتي وخطأ عني خطاياي وأقبل مني حسناي

اللهم اجعلني في روضة المحمديين التي تجل فيها من ربك اللهم
إني أرتد إليك من الحول والقوة

هذا هو الدعاء الذي رواه الشيخان في الصحيحين وهو من دعاء المؤمنين
أما قوله وأبدا لك في الدنيا والآخرة وحسبنا الله

وأمرنا هذا القرآن على جمل آياته خاشعا منصدا عما من به
الله وإليك أسألك لا مثال نصير بها للناس أمهاتهم معكرون هو الله الذي
لا إله إلا هو عاله أعقب الشهاد وهو الرحمن الرحيم هو الله الذي لا إله

الأمير

فصل في دعاء المؤمنين

إلا هو المالك القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر
سبحان الله عما يشركون هو الله الخالق البارئ المصور له الأسماء الحسنى
تسبح له ما في السموات والأرض هو العزيز الحكيم
وروي عن الصادق عليه السلام ما يقرأه المؤمن في كل صلاة
ويعتق أن الله يباهي به الملائكة في كل صلاة ويحسبها من دعائه
ويعتق أن الله يباهي به الملائكة في كل صلاة ويحسبها من دعائه

اللهم إني أعوذ بك من سطوئك للكمال وعواذك لآل وفيك العزاء
ومن أن تلقى بغيرك وأعوذ بك من الحزن والكدر ومن أن يظلمني
وطوار في السوء وتترك كل ذي شر من شره ما بين الجن والإنس ومن أن
من يصب لي ألباء الله العداوة ومن أن يظلمني أجلي وأن يظلمني وأعوذ
بك من شره من الظلمة ومن شر الشجرة ومن شر الشجر ومن شر
المنكر ومن شر الأعداء ومن شر الأعداء ومن شر الأعداء ومن شر الأعداء

اللهم إني أعوذ بك من الأذى والهم
اللهم إني أعوذ بك من الأذى والهم

اللهم أنت خير من قال الله الرجل وأنت بأبيدي أكرم ما بي
وأكرم منور وقد جعلت لكل ناس كرامة ولكل واحد خوف وقد
أدبناك بأمرنا في بيتك صلاواتك علبه فاجعل نفسك إناي
مكافاة ربي من الثواب وتقبل مني على وأشكر سعيي وأرحم مني

اَللّٰهُمَّ بِعَفْوِيْ مِنْ مَنِيٍّ لِّكَ الْمُنْ عَلَيَّ فِيْ حُجَّتِكَ لِيَّ السَّبِيْلَ لِيَّ وَبَارِكْهُ وَ
 عَزِّزْنِيْ فَضْلَهُ وَخُطِّبْنِيْ حَتّٰى لَعَنَتْنِيْ قُرْبَانِيْ وَبَارِكْهُ وَقَدْ رَجَعْتُ هَاجِلًا
 عَلَيَّ مُخْذًا وَآلَهُ وَلَا تَنْفَعُ رَسَائِيْ وَقَدْ اَتَيْتُكَ فَلَا تَخْشِبْ اَمَلِيْ وَاجْعَلْ هَذَا
 كَلَامًا لِّمَا كُنْتُ قَبْلَهُ مِنْ ذُنُوْبٍ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ اَنْصَارِهِ اِنْ اَنْجَمَ الرَّاحِمِيْنَ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ سَيِّئِيْ مَشْكُوْرًا وَذَنْبِيْ مَغْفُوْرًا
 وَعَمَلِيْ مَقْبُوْلًا وَاعِيْظَنِيْ مِنَ الْخَطَا يَا وَالدُّنُوْبَ وَطَهِّرْ فُلُوْبِيْ مِنْ كُلِّ اَفْ
 سَاسٍ وَبَارِكْ لِيْ فِيْ سَيِّئِيْ وَنُصِّلْ عَلَيَّ اِنْ اَنْجَمَ الرَّاحِمِيْنَ
 پس رو بقبول کردن در ذلّت و نمان حضرت بوده است و بارهای خود را در اینجا بگذارد
 و دروغ بخرد و مال و سر و همکش و گوشت بخورد و نادانچانی و کبر و بکارت و غر
 و غرور و آفتاب بخادی و غیرت و غسل بکن و نیک بشنود و دروغ بگوید و کبر
 اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ لِيْ وَطَهِّرْ قَلْبِيْ وَاشْرَحْ لِيْ صَدْرِيْ وَاجْعَلْ عَلَيَّ لِسَانِيْ مُجْتَنَبًا
 وَمُعْتَمَدًا وَاشْنَأْ عَلَيَّ قَائِمًا لِّاَلْحَوْلِ وَلَا لَوْفَةٍ اَلَا يَكُ وَقَدْ عَلِمْتُ
 اَنْ نُّوَامَ ذِمِّيْ النَّبَا لَامِرًا وَ الشَّهَادَةُ عَلَيَّ جَمِيْعَ اَنْبِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ
 يَا اَللّٰهُ بَشِّرْهُمْ اَشْهَادًا تَهْمًا اَنْبِيَاءًا وَرُسُلًا اِلَى جَمِيْعِ خَلْقِكَ
 اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ نُورًا وَطَهُوْرًا وَخَيْرًا وَشَفَاءً مِنْ كُلِّ سَعْمٍ وَدَاءٍ وَفِي
 كُلِّ اَفْوَاحِهِ وَفِيْ شَرِّهَا اَخَافُ وَاحْذَرُ اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ سِرِّيْ وَجَوَارِحِيْ
 عَظَامِيْ وَخُفِّيْ دَمِيْ وَشَفِّرِيْ وَبَشِّرِيْ وَخُفِّيْ وَعَصِيْبِيْ مَا اَقْلَبْتُ اَلْاَرْضَ
 مِنْ اَحْسَنِ اَحْسَنِ لِيْ شَاهِدًا يَوْمَ قَبْرِيْ وَفَاغِيْ جَمِيْعِ دُوْنِيْ
 پس پاکیزه زن جامهای خود را بپوشد چون پیشوای مردم بگوید (اَللّٰهُ اَكْبَرُ) و بگوید

الحمد لله الذي اٰتٰني فصاحت فباعتني واياه ارددت ففعلني وكنفطني في
وحنه ابغيت ففعلني اللهم انت حسبي وكفني وحرزني ورجائي
وأملي لا اله الا انت يا رب العالمين
بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم فاني اردت ان فاردين وايقظت بوجهي اليك فلا تغضب مني
حتى فاركت علي ساحتها فنب علي فادخر مني الى ابن حبيبك
ابني بذالك رضاك حتى فارض عنه ولا تخيبني يا ارحم الراحمين
لا اله الا انت يا ذا الجلال والإكرام ولا اله الا انت يا ذا الجلال والإكرام
الله اكبر ولا اله الا الله والحمد لله
وهو كرمي كدالات برحمتك وبن كراي خذوا رسول خلافة
كذبوا وصلوات برحمتك على سيدنا محمد
الحمد لله اولا حيد المتوحد بالأمور كلها خايرنا لخلق أم عزير عنه شيء من
أمرهم وعليه كل شيء يعبر بعد صلواتك الله وصلوات ملائكته
المؤمنين وأتينا به ورسوله أجمعين على محبي وأهل دينه الأوصياء
الحمد لله الذي أسمع علي وعرفني فضل محمد وأهل بيته صلوات الله
عليهم وسلم
بسم الله الرحمن الرحيم
لا اله الا الله في عليه منتهى عليه ولا اله الا الله بعد علي منتهى
عليه ولا اله الا الله مع علي منتهى عليه والحمد لله في عليه
منتهى عليه والحمد لله بعد عليه منتهى عليه والحمد لله مع عليه
منتهى عليه وبسبح الله في عليه منتهى عليه وبسبح الله بعد

فصل فی اثبات الہیۃ

علیہ منشی علیہ و سبحان اللہ مع علیہ منشی علیہ والحمد للہ
تخامد کلہا علی جمیع نعیم ولا الہ الا اللہ واللہ اکبر وحی لہ ذلک
لا الہ الا اللہ اعلم الکبریم لا الہ الا اللہ العلی العظیم لا الہ الا
اللہ نور السموات السبع ونور الارضین السبع ونور العرش العظیم
والحمد للہ رب العالمین السلام علیک یا محمد اللہ و ابن حنیہ الہ
علیکم باملا نکذ اللہ و ذوار فی ان اللہ
لا الہ الا اللہ تعالی لا یخصبہ غیرہ قبل کل احد و بعد کل احد ومع
کل احد وعد کل احد و سبحان اللہ تسبیحا لا یخصبہ غیرہ قبل کل
احد و بعد کل احد ومع کل احد وعد کل احد و سبحان اللہ والحمد
للہ ولا الہ الا اللہ واللہ اکبر قبل کل احد و بعد کل احد ومع کل
احد وعد کل احد ابدا ابدا الہیۃ ان شہدک و کفر الی
شہدک فاشہدک انی اشہدک حق وان رسولک حق وان وکلاء
حق وان قضائک حق وان قدرک حق وان فیک حق وان جناتک
حق وان نارک حق وانک مہیب الخشاء وانک محی الموت وانک
باعث من فی القبور وانک جامع الناس یوم لاریب فیہ وانک لا
تخلو ابدا السلام علیک یا محمد اللہ و ابن حنیہ السلام علیک
باملا نکذ اللہ و ذوار فی ان اللہ و ابن حنیہ
بکر و ذوار ذوار دل و بیاد خدا و با کھنن اللہ اکبر ولا الہ الا
اللہ والحمد للہ و سایر ذکرہ کما دلالت بر عظمت و بزرگواری خدا و

فصل فی اثبات الہیۃ

بکند و کما ہذا کو نام بردار بہ چون برسی بدری کہ در جانب شرقی
و باقی است و باقی است و باقی است و باقی است و باقی است
اشہدان لا الہ الا اللہ و حق لا شریک لہ و اشہدان محمد صلی
اللہ علیہ و آلہ علیہ و رسولہ و امیر اللہ علی خلقہ و انہ سید
الاولین و الاخرین و انہ سید الانبیاء و المرسلین سلام علیہ و
اللہ الحمد للہ الذی ہذا نازلہ و ما کما لہندی لولا ان ہذا نازلہ لذلک
جائت رسل دینا یحیی الہیۃ انی اشہدان ہذا فی ان حنیہ و
صفوہ من خلقت و انہ الفاتر بکر الیمک اگر متوکل علیک و حق
وانتم علی حجرت و اعطیتہ موارث الانبیاء و جعلتہ حجۃ علی
خلقت فا عذر فی الدعویہ و بدل منجۃ فیک لیس فی عبادک
من الصلا لہ و الحمد لہ و العسی الثالث و الاربع ابی بایہد من
الذی و انت رئی ولا تری و انت بالظہر الاعلی حتی ناز علیہ من خلقت
من قرۃ النبا و باع الآخر بالقرۃ لا و کس و احطاک و انظر رسولک
و اطاع من عبیدلہ من اهل البیانی و حملہ الا و زار من استرجع الفار
لن اللہ فایسلی و لک رسولک وضا عفت علیہم العذاب الایم
السلام علیک یا وارث آدم صفوہ اللہ السلام علیک یا وارث
نوح بنی اللہ السلام علیک یا وارث ابراہیم خلیل اللہ السلام علیک
یا وارث موسی کسیم اللہ السلام علیک یا وارث عیسی و روح اللہ
السلام علیک یا وارث محمد حبیب اللہ السلام علیک یا وارث

فصل في أسرار هبة

أمر المؤمنين علي بن أبي طالب وصي رسول الله ﷺ على ما واثق
الحسن بن علي الرضا السلام عليك با واثق فاطمة الصديقه السلام عليك
أيها الصديقين الشهيد السلام عليك أيها الرضا الشفيق الشهيد أنك
قد أقتت الصلوة وأثبتت الزكوة وأمرت بالمعروف ونهيت عن المنكر في
عبدنا الله طيباً حتى أنزلنا السلام عليك يا أبا عبد الله وصية
الله وبركاته السلام عليك وعلى لأرواح الرسل فينا نك وأناخذ
برحمتك السلام على ملائكة الله الحديقين بآيت السلام على ملائكة
الله ورؤسائهم من نبي الله ﷺ

بسم الله الرحمن الرحيم وكود روث داخشدن
السلام على ملائكة الله المفرقين السلام على ملائكة الله المنزليين السلام
على ملائكة الله السويين السلام على ملائكة الله الذين بهذا الحارس
ياؤن ربههم مقيمون وياؤن ربههم يعاونون ولا امرأه مسلمون السلام
عليك يا بن رسول الله وابن أمير الله وخليفة الله السلام عليك
يا أبا عبد الله أنا لله وإنا إليه راجعون ما أعظم مصيبتك عندنا
رسول الله وما أعظم مصيبتك عند من عرف الله عز وجل وأجل
مصيبتك عند ملائكة الأعلى وعند أنبياء الله وعند رسل الله
معي إليك والحب مع عظيم الرتبة عليك كنت نوراً في الأصحاب الشاهدين
ونوراً في طلائع الأرض ونوراً في الهواء ونوراً في السموات نعم أنت
فيها نوراً واسعاً لا يطفى وأنت الناطق بالهك

فصل في أسرار هبة

بسم الله الرحمن الرحيم وهنت مرثبه (الله أكبر) وهنت مرثبه (لا إله إلا الله)
وهنت مرثبه (الحمد لله) وهنت مرثبه (سبحان الله) وهنت مرثبه (بسم الله الرحمن الرحيم)
إن كان لم يجزيتك بدين عند الله فإنيك قد أجابك فكبير
سبحي وصبري ورأيي وهواي على التشبه بحبيب النبي المرسل والخطيب
المسبح والذليل العليم والأمين المسخر والمؤتمري المسبح والظالم المضطهد
جنتك أفيضا على أهلك وأرحمتك وأيدت الحامض من بعدك فقل
لنك مسير ورأيك متبع ونصرتك معاد حتى يحكم الله دينه و
يبتكرهم وأشهد الله أنكهم المحمديون وكم رزقي الرحمة فمعكم معكم
لا مع عدوكم لأنكم من المؤمنين لا أنكر الله فادرو ولا أنكر الله فادرو

بسم الله الرحمن الرحيم وكود روث داخشدن
السلام من الله على محمد أمير الله على رسله وعزائمه أمير الخراسان
والمناجاة المستفيل والمهين على ذلك كله والسلام عليك ورحمة
الله وبركاته اللهم صل على محمد وآل محمد صاحب منافع وخاتم
رسلنا وسيد عبادنا وأمينك في بلادنا وخير برزخك كانا كمالك
وجاهد عدوك حتى آتاه الله من الله صل على أمير المؤمنين عبد
واجب رسول الله الذي أنجيتك بعديك وجنتك هادي بالمستفيل من
خلائك والذليل على من بعثه يرسل إليك وديان الذين بعثك لك و
فصل فضائلك بين خلقك والمهين على ذلك كله والسلام عليك و
رحمة الله وبركاته اللهم أعظم بكلمات وأجزيه وعنده وأهله

فصل في بيان ما يجب من الدعاء

٢٢٨

به عدوك وأكثبنا في أوليائهم واجتنبنا الله سبحانه وأضارنا
وأعوأنا على طاعتك وطاعة رسالتك وما وكلت به واستخلفنا عليه بأمر
رب العالمين اللهم صل على فاطمة بنت سبيك وذو جبريل وليك وأمر
الشيخين الحسن والحسين الطاهرين المطهرين الصديقين الزكيين سيدي
سنا وأهل بيته أجمعين صلوة لا تقوى على الضمان اللهم صل
على الحسين بن علي عبدك وابن أخي رسالتك الذي اتخبت له عليا وليا
ها وبالمين شئت من خلفك والدليل على من بعثه يرسل لا يكذب
الذين بعدك وفصل فضائلك بن خلفك والمهمين على ذلك كله
والسلام عليك ورحمة الله وبركاته اللهم صل على الحسين بن علي
عبدك وابن أخي رسالتك الذي اتخبت له عليا وليا وجعلت هاديا للمؤمنين
شئت من خلفك والدليل على من بعثه يرسل لا يكذب والذين
بعدك وفصل فضائلك بن خلفك والمهمين على ذلك كله و
السلام عليك ورحمة الله وبركاته

وبالله التوفيق وصلى الله على محمد وآله وسلم

اللهم آمينهم بهم كل ما يكذب وأكثبهم وعدك وأهلكهم عدوك
وعدوكهم من الجن والإنس أجمعين اللهم أجرهم عذاب النار ما جئت بها
عن قومي اللهم اجعلنا لهم شفعاء وأضدادا وأعوانا على طاعتك
وطاعة رسالتك اللهم اجعلنا ممن يسمع النور الذي نزل معهم واجتنبنا
محيطهم وأمنيتهم وأشهدنا مشاهدتهم في الدنيا والآخرة اللهم

فصل في بيان ما يجب من الدعاء

ان هذا مقام أكثر بني آدم وشرف بني آدم وأعظم بني آدم
بأننا نذكركم بذكرهم بذكرهم بذكرهم بذكرهم بذكرهم بذكرهم
السلام عليك يا ابن رسول الله سلام الله وسلام ملائكته المفرسين و
أنبيائه المرسلين كل ما رزق الزايدات الطاهرات لك وعليك سلام
الزواجر لك يقولونم الثا طين لك بفصلك بالثا طينهم أشهد أنك
صديق صديق صدقت فيما دعوتك إليه وصدقت فيما أثبت به وأنت
أمر الله في الأرض اللهم ادخلني في أوليائك وحبيبتك شهداءهم
مشاهدتهم في الدنيا والآخرة إنك على كل شيء قدير

وبالله التوفيق وصلى الله على محمد وآله وسلم

السلام عليك يا أبا عبد الله رجاء الله يا أبا عبد الله صل الله عليك
يا أبا عبد الله السلام عليك يا أبا عبد الله الهدى لك السلام عليك يا عبد الله
السلام عليك يا حجة الله على أهل الدنيا السلام عليك يا حجة الله و
حججه السلام عليك يا ابن أخي الله السلام عليك يا نارا لله وابن نار
السلام عليك يا نور الله وابن نوره أشهد أنك فليق مظلوما وإن
فانك في النار وأشهد أنك جاهدك في سبيل الله حتى جهادك لم
ناخذك في الشؤفة لأمر وأنت عبد نرحمك أنتك البعدين أشهد
أنك كبرياء النور وأب الهدى والحجة على خلقه أشهد أنك كبرياء
سائر فيها مضمون فالحق فيها يعني وأشهد أن أرواحكم وطبقتكم

فَقَدْ شَهِدَ بِنَا وَهَمَّ

١٣٠

ثَابِتٌ وَطَهْرٌ بَعْضُهُمَا مِنْ جُحْشٍ مِنْ رَحْمَةِ فَاشْهَدَ اللَّهُ تَبَارَكَ
وَتَعَالَى وَكُنْ بِهٖ شَهِيدًا وَاشْهَدْ كَمَا أَنْ يَكُونُ مِنْكُمْ نَائِعٌ فِي ذَاتِ
نَفْسٍ وَشَرَايِعِ دِينِي وَخَائِمَةِ عَمَلِي وَمُنْتَهَى دَعْوَايَ فَاسْأَلِ اللَّهَ الْبَارَّ أَنْ
أَنْ يَنْزِلَ ذَلِكَ بِأَشْهَادِكُمْ فَدَلِّكُمْ وَصَحِّحْكُمْ وَفَلِّمْكُمْ وَغُصِّنْكُمْ
وَأَتَّقِ الْبُكَرَ فَصَبِّرْ لَعْنَةُ اللَّهِ أُمَّةً خَالَفَكَ وَأُمَّةً جَدَّتْ وَلَا يَكْفُرُ وَأُمَّةً
تَطَاهَرَتْ عَلَيْكُمْ وَأُمَّةً شَهِدَتْ وَلَوْ تَشْهَدُ لَمْ تَجِدْ لَكَ الَّذِي جَعَلَ لَكَ
شَوْفَهُمْ وَيَسِّرَ لَكَ الْوُجُودَ وَيَسِّرَ لَكَ الْوُجُودَ

وَيَكُونُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَعَلَى دُجَيْلٍ وَبَنَاتٍ لَعْنَةُ اللَّهِ فَإِنَّكَ وَلَعْنَةُ
اللَّهِ سَالِيكَ وَلَعْنَةُ اللَّهِ خَاذِلِكَ وَلَعْنَةُ اللَّهِ مِنْ شَائِعٍ عَلَا فَيْلِكَ وَمَنْ
أَمْرِيذَلِكْ وَشَارَكَ فِي دَمِي وَلَعْنَةُ اللَّهِ مَنْ بَلَغَ ذَلِكَ وَرَحِمِي بِهِ أَوْ
سَلَّمَ إِلَيْهِ أَوْ أَرَاهُ إِلَى اللَّهِ مِنْ لَيْلٍ وَأَوَّلُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ قَالَ رَسُولُهُ
وَاشْهَدُوا أَنَا الَّذِينَ أَنَّهُمْ أَحْرَمَتْكُمْ وَسَفَكُوا دَمَكُمْ مَلْعُونُونَ عَلَى لِسَانِ
النَّبِيِّ الْأَمِينِ اللَّهُمَّ الْعَرَبِ الَّذِينَ كَذَّبُوا رُسُلَكَ وَسَفَكُوا دَمَاءَ أَهْلِ بَيْتِ
بَيْتِكَ صَلِّ عَلَىكَ اللَّهُمَّ الْعَرَبِ قَتَلُوا أُمَّةً أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَضَاعِفَ
عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُمَّ الْعَرَبِ قَتَلُوا الْحَبِيبَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ وَقَتَلُوا أَنْصَارَ
الْحَبِيبِ بْنِ عَلِيٍّ وَأَصْلَحُوا حُرْمًا وَلَكِنْ أَدْنَاهُمْ مَابَسَّكَ وَصَانِعُكُمْ
هَذَا بَكَ وَالْعَرَبُ لَنَا وَبِئْسَ اللَّهُمَّ احْلِلْ يَوْمَ نَفْسِكَ وَأَمْرِي مِنْ بَشَرٍ

فَقَدْ شَهِدَ بِنَا وَهَمَّ

١٣١

لَا يَحْسِبُونَ وَخَلْفَهُمْ مِنْ جَنْتٍ لَا يَشْعُرُونَ وَعَدِيَهُمْ عَذَابًا نَكِرًا
وَأَمَّنْ أَعْدَاءَ بَيْتِكَ وَأَعْدَاءَ الْإِسْمِائِيلِيَّةِ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَلْعَنَ الْبُكَرَ
وَالطَّاغُوتَ وَالْفَرَاغَةَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَيَكُونُ

يَا بَائِلٌ وَأَيُّ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِلَيْكَ كَانَتْ رِجْلِي مَعَ بَيْتِ شُعْبَى وَإِلَيْكَ
كَانَ حُجْرِي وَبِئْسَ أَسْتَسِيرُ مِنْ عَظِيمِ جُرْمِي أَنْ يَكُنْ ذَا بَأْسٍ وَأَنْ يَدَاؤُفَرْتُ
فَهَرِي يَا بَائِلٌ وَأَيُّ يَا سَيِّدِي كَيْفَ يَكُنْ بَاجِرُهُ اللَّهُ وَابْنُ جَرِيرِهِ وَلَكِ
فَاصَتْ عَيْنِي وَعَيْنُكَ كَانَتْ أَسْفَى وَحُجْرِي وَصَلَاتِي وَذَرْفَتِي وَشَهْبِي
وَحُجْرِي أَنْ يَكُنْكَ وَقَدْ يَكُنْكَ لَكُمُوتُ وَالْأَرْضُونَ وَالْجِبَالُ وَالْجِبَالُ
فَمَا عَزَيْدِي أَنْ لَا يَكُنْكَ وَقَدْ يَكُنْكَ حَبِيبُ رَبِّي وَبَيْتِكَ الْأَيْمَنُ صَلَوَاتُ
اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَبِكَ لَمْ يَدُونَ سَيِّدُهُ الْفَتْحِي إِلَى الشَّرِّ جَزَعًا عَلَيْكَ

وَيَكُونُ

الْإِسْلَامَ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ يَا بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ الْإِسْلَامَ
عَلَيْكَ يَا نَجْمَ اللَّهِ وَابْنِ حُجْرَةٍ أَشْهَدُ أَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَأَمِينُهُ بَلَّغْتَ
نَاخِبًا وَأَدْبَتَ آبَسًا وَقَتْلَ صَادِقًا وَقَوْلِيكَ صِدْقًا قَضَيْتَ عَلَيْنِي
لَوْ تَوَضَّعْتُ عَلَى هَدْيٍ وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَوْلِي بِالْأَجْلِ وَلَوْ حَبَّبَ إِلَيَّ اللَّهُ وَحْدًا
وَاشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ عَلَى بَيْتِكَ مِنْ رَبِّكَ بَلَّغْتَ مَا أَمَرْتَنِي بِهِ وَقَتْلَ حُجْرَةٍ
وَصَدَّقْتَ مَنْ كَانَ بِكَ خَيْرًا وَابْنِ دَلَامُوهِنْ فَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمَ
نَسَبًا جَزَاءَ اللَّهِ مِنْ صِدْقِي وَخَيْرِ أَشْهَادِي لِحَقِّكَ وَمَعْلَمَتِكَ جِهَادًا وَأَنْتَ الْحَقُّ

فصل في آياتها

مَكَاتٍ وَإِنَّا نَكْتُبُكَ فِي الْقُرْآنِ وَنَعْلَمُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ وَعَصَيْتَ وَوَقَّيْتَ وَجَاهُكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْرِكَ وَالْمَوْعِظَةُ الْحَسَنَةُ وَمَصْنُوعٌ لِلَّذِي كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيدًا وَ
مُسْتَشْهِدًا وَشَهِيدًا فَصَلِّ اللَّهُ عَلَيْكَ وَسَلِّمْ عَلَيْكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ طَهَّرْتَ
طَاهِرٌ مَطَهَّرْتَ مِنْ خَيْرٍ طَاهِرٌ مَطَهَّرْتَ طَهَّرْتَ وَطَهَّرْتَ أَرْضَكَ بِهَا وَطَهَّرْتَ
حَرَمَكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمَرْتَ بِالْفِسْطِ وَدَعَوْتَ إِلَى اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّ أَمْرَهُ
فَإِنَّكَ أَمَرْتَ بِاللَّهِ وَكَفَرْتَهُ وَإِنِّي أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَرَبِّي
مِنْ جَمِيعِ ذُنُوبِي وَأَوْجِهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ فِي حَوَائِجِي وَرَسَائِلِي أَمْرًا حَرَمًا وَرَبًّا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَسْبِ هَذَا الْقَبْرِ وَمِنْ فِيهِ وَبِحَسْبِ هَذِهِ الْقُبُورِ وَمِنْ
أَسْأَلُكَ أَنْ تَكْتُبَ لِي فِي كِتَابِكَ فِي أَسْمَاءِي حَسْبِي تَوَدُّنِي مَوَارِدُهُمْ وَ
تُصَلِّدُنِي صَادِرُهُمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ وَقَطَعْتَ مَعَالِي قُلُوبِي فَلَا تَجْعَلْ لِي وَلَا عُدُولِي فَإِنَّا الْمُرْ
بَدَيْتُ الْأَسْبَاطَ بِسَبِيلِي الْمُرْ بَدَيْتُ بِعَجْلِ الْخَيْلِ بِحَبْتِي الْخَيْرِ عَنْ صَلَاحِ
الْمَنْقَطَعِي قَدْ أَفْضَتْ بَارَبْتُ نَفْسِي مَوْفِقًا لِأَشْيَاءِ الْأَوْدَاءِ الْمَذْبُوحِينَ
الْمُتَعَذِّبِينَ عَلَيْكَ بِوَعْدِكَ بِالسَّحَابِ أَنْ تَجْعَلَ لِي جَزَاءً بِجَزَاءٍ عَلَيْكَ وَ
أَنْ تَجْعَلَ لِي جَزَاءً بِجَزَاءٍ أَيْ سَكْرَةً أَوْ بَقِيَّةً أَيْ عَقْلًا أَيْ عَظْمًا مَا
كَانَ لِي فِي نَفْسِي وَنَظَرِي وَأَوْحَشَ فِي لِي سَبْدِي فَأَرْحَمَ كَيْفِي وَجْهِي وَزَلَّةً

فصل في آياتها

قَدْ بَلَغْتَ وَوَقَّيْتَ وَجَاهُكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْرِكَ وَالْمَوْعِظَةُ الْحَسَنَةُ وَمَصْنُوعٌ لِلَّذِي كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيدًا وَ
مُسْتَشْهِدًا وَشَهِيدًا فَصَلِّ اللَّهُ عَلَيْكَ وَسَلِّمْ عَلَيْكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ طَهَّرْتَ
طَاهِرٌ مَطَهَّرْتَ مِنْ خَيْرٍ طَاهِرٌ مَطَهَّرْتَ طَهَّرْتَ وَطَهَّرْتَ أَرْضَكَ بِهَا وَطَهَّرْتَ
حَرَمَكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمَرْتَ بِالْفِسْطِ وَدَعَوْتَ إِلَى اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّ أَمْرَهُ
فَإِنَّكَ أَمَرْتَ بِاللَّهِ وَكَفَرْتَهُ وَإِنِّي أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَرَبِّي
مِنْ جَمِيعِ ذُنُوبِي وَأَوْجِهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ فِي حَوَائِجِي وَرَسَائِلِي أَمْرًا حَرَمًا وَرَبًّا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَسْبِ هَذَا الْقَبْرِ وَمِنْ فِيهِ وَبِحَسْبِ هَذِهِ الْقُبُورِ وَمِنْ
أَسْأَلُكَ أَنْ تَكْتُبَ لِي فِي كِتَابِكَ فِي أَسْمَاءِي حَسْبِي تَوَدُّنِي مَوَارِدُهُمْ وَ
تُصَلِّدُنِي صَادِرُهُمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ وَقَطَعْتَ مَعَالِي قُلُوبِي فَلَا تَجْعَلْ لِي وَلَا عُدُولِي فَإِنَّا الْمُرْ
بَدَيْتُ الْأَسْبَاطَ بِسَبِيلِي الْمُرْ بَدَيْتُ بِعَجْلِ الْخَيْلِ بِحَبْتِي الْخَيْرِ عَنْ صَلَاحِ
الْمَنْقَطَعِي قَدْ أَفْضَتْ بَارَبْتُ نَفْسِي مَوْفِقًا لِأَشْيَاءِ الْأَوْدَاءِ الْمَذْبُوحِينَ
الْمُتَعَذِّبِينَ عَلَيْكَ بِوَعْدِكَ بِالسَّحَابِ أَنْ تَجْعَلَ لِي جَزَاءً بِجَزَاءٍ عَلَيْكَ وَ
أَنْ تَجْعَلَ لِي جَزَاءً بِجَزَاءٍ أَيْ سَكْرَةً أَوْ بَقِيَّةً أَيْ عَقْلًا أَيْ عَظْمًا مَا
كَانَ لِي فِي نَفْسِي وَنَظَرِي وَأَوْحَشَ فِي لِي سَبْدِي فَأَرْحَمَ كَيْفِي وَجْهِي وَزَلَّةً

فصل آخر في هبة

بسم الله الرحمن الرحيم
 يا أيها النبي قد بعث الله في قبلك من قبلك رسلا من قبلك
 بالبينات معك فأفوز فوزا عظيما وأبذل مخرجي إليك وأفبك
 وكنت فيهم أقام بين يديك حتى نسيتك دعي معك فأغفرت معك
 بالعتاد والعتاد بالفوز بالبحر
 لعن الله من دعاك لعن الله من طعنك لعن الله من اجترأ عليك لعن الله
 من حمل داسك لعن الله من بكك بفضه بآبئ شاك لعن الله من أبكى
 وسألك لعن الله من أبسم أو لادك لعن الله من أعان عليك لعن الله
 من سار إليك لعن الله من معك ماء الله الرب لعن الله من عكك وعلا
 لعن الله من سمع صوتك فلم يجيبك لعن الله ابن الكاذب ولعن الله ابنه
 وأخوانه وأبناء عدا وأضاروه ولعن الله ابن سمك ولعن الله جميع الناس
 وفأبلى إليك ومن أعان على فداكم وحشي الله أجوافهم وظهورهم
 وقبورهم وعذبهم عذابا أليما
 پس برسران حضرت هزار مرتبه شيعه امير المؤمنين را بخوان و اگر خواهی
 اعمال پادشاهان را بخوان و بعد از نماز نهار که بعد از این مذکور خواهد شد
 بخوان این تسبیح بخوان و تسبیح حضرت امیر المؤمنین را بگو
 سبحان من لا یبید معالیه سبحان من لا ینقص عزه سبحان من
 لا ینقطاع لشدیه سبحان من لا یغتر ما عنده سبحان من لا یضیئل
 لخبیره سبحان من لا یثا و واحد فی امره سبحان من لا اله علیه

فصل آخر في هبة

بسم الله الرحمن الرحيم
 ودست خود را بر سر کفزار و کوسه مرتبه
 صبر و انتصاب و الصدق فكل الله من قبلكم بالابدی والآخر
 اللهم رب الارباب صرّح الاخبار بان قد عرفت معاد افقت ربي من
 النار خشت بآب رسول الله وافر الباكات لورسل بآب الله في جميع حوائج
 من امر اخر في غيبته و بك تنوّل المؤمنين الى الله في جميع حوائجهم
 و بك يدرك اهل الارباب من عباد الله طيبهم امسك و لك و ايتنا
 ان تجعل حبي من ذراتك الصلوة على محمد وآله و المعصية لذو
 الله المصنعا من نصرة و تنصير به لبيك في الدنيا و الآخرة
 پس بجای روی خود را بر سر کفزار و کوسه مرتبه
 اللهم رب الحسب اشف صدور الحسب اللهم رب الحسب اطلب
 يد الحسب اللهم رب الحسب انقذهم من رخصي قبل الحسب اللهم
 رب الحسب انقذهم من مخالفت الحسب اللهم رب الحسب انقذهم
 و نفع مبادي و نهالهم مكن و لغت کردن بر نادان حسب و نادان را من
 المؤمنين و نه باو الحسب هزار مرتبه بخوان تسبیح حضرت فاطمه را و اگر تو
 سبحان در ایام شایع النبوت سبحان در ایام جلال الفایز العظیم
 سبحان در ایام الملک الفایز العظیم سبحان در ایام الملک الفایز العظیم

سُجَّانَ مَنْ لَمْ يَسِرْ الْعِرَّةَ وَالْحِمَالَ سُجَّانَ مَنْ رَدَى الْفِرَّةَ وَالْكَوْكَارَ سُجَّانَ مَنْ
رَمَى كُرَّ السَّمْلِ فِي الْعَمَاءِ وَحَقَّنَ الْعَيْنَ فِي الْهَوَاءِ سُجَّانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا
وَلَا هَكَذَا عَيْنٌ

پس رو بنزد امیر علی بن الحسین علیه السلام و آن زندانی
امام حسین علیه السلام است پس ایست زندانی و کرد

السلام عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَابْنَ خَلِيفَةِ رَسُولِ اللَّهِ وَابْنَ نَبِيِّ رَسُولِ
اللَّهِ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَأَنَّهُ مُضَاعَفٌ كُلَّمَا طَلَعَتْ شَمْسٌ أَوْ غَرَبَتِ الْمَلَائِكَةُ
عَلَيْكَ وَعَلَى دُجُلِكَ وَبَدَنِكَ يَا أَبَانَ وَأُمِّي مِنْ مَدَنِيٍّ وَمَقُورٍ مِنْ
غَمِيرٍ وَيَا أَبَانَ وَأُمِّي وَمَا لَمْ يَكُنْ بِيهِ الْجَنَابِلُ لِلَّهِ وَيَا أَبَانَ وَأُمِّي
مِنْ عَمَلِكُمْ بَيْنَ يَدَيَّابَيْتِكَ بِحَبْلِكَ وَبَنِيكَ عَلِيًّا مُخْرَجًا عَلَيْكَ قَلْبَهُ
بَرَقَ وَمَا يَكْفِيهِ إِلَى اخْتِانِ السَّمَاءِ لَا مَرْجُ مِنْهُ فَطَرَهُ وَلَا تَنْتَكِرُ عَلَيْهِ
مِنْ أَبَائِكَ وَفَرَّهَ وَوَعَلْتَ لِلْفِرَافِي مَكَانًا عِنْدَ اللَّهِ مَعَ الْآيَاتِ الْمُنَاضِينَ
وَمَعَ أَمْهَاتِكَ وَفُتِحَ لِحُجَّانِ مَعْبُوتِي أَبْنَاءُ إِلَى اللَّهِ مِنْ فَتْلِكَ وَذُجُلِكَ
وَمِنْ خُودِ ابْنِ حُسَيْنٍ وَدَسْخُودِ ابْنِ كِلْدَارٍ وَبِكْرِ

سَلَامُ اللَّهِ وَسَلَامُ مَا وَكَّلَهُ عَلَيْهِ الْمُسْلِمِينَ وَأَتَيْتُهُمُ الْمُرْسَلِينَ
وَعِبَادِي الصَّالِحِينَ عَلَيْكَ يَا مُوَلَايَ وَابْنَ مُوَلَايَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ
بَرَكَاتُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى عِزِّكَ وَأَهْلِ بَيْتِكَ وَأَبَائِكَ وَأَبَائِكَ
وَأُمَّهَاتِكَ الْأَخْبَارُ الْأَبْرَارُ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ
نَظْمُهُمُ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ
الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ لَعَنَ اللَّهُ بَائِلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَن

فصل في بيان
الصفات

[illegible]

و هدی عا که خواهی کنی * پس برو نیز فرما امام حسین * و ادبش را بخشند بگوید
 تا بروی نیز سران حضرت * و در ایجاد و رکعت نماز یکبار * در رکعت اول
 سوره حمد و سوره بقره بخوان * و در رکعت دوم سوره حمد و سوره اعراس بخوان
 و اگر خواهی در پشت فرمان را بکنی * و در بالای سر پشراش * و چون
 فارغی دیگر نماز کن آنچه خواهی * اما بروی در رکعت نماز زاریت ناچار است
 زده هر یک را زاریت کند * پس چون از نماز فارغ شوی * دست بلند
 کن بپیشانی * کن بپیشانی * و بگوید

اللَّهُمَّ إِنَّا أَكْثَرُ مُؤْمِنِينَ بِهِ مُسْلِمِينَ لَهُ مُعْصِمِينَ بِحَبْلِهِ عَارِضِينَ
بِحَبْلِهِ مُفِئِينَ بِغَضَلِهِ مُتَبَصِّرِينَ بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَهُ عَارِضِينَ
بِإِهْدَى الَّذِي هُوَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ مَنْ حَضَرَ
مِنْ مَلَائِكِكَ إِنِّي بِمَا زُيِّنَ لِي مِنْ مُؤْمِنٍ وَأَنْ يَمُنَ مِنْهُمْ كَأَنَّ اللَّهَ
أَجْعَلُنِي أَوْ لِي بِإِسْنَانٍ جَنِيَّةً فِي قَلْبِي وَشَرِّعَ فِي عَمَلِي اللَّهُمَّ
أَجْعَلْنِي مِمَّنْ لَمْ يَمُتْ أَحْسَنُ بْنُ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَدَمُ نَائِتٍ وَ
أَشْهَدُ فِيمَنْ أَشْهَدُ مَعَهُ اللَّهُمَّ الْعَرِ الَّذِينَ يَدُلُّوا رِعْكَ كُفْرًا

فصل في بيان صفات المؤمنين

٢٣٨

سُحَابَاتٍ بِأَسْبَابٍ عَمَّا يُعَلِّمُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ بَارَكْتَ وَعَالَيْتَ بِأَعْظَمِ
رَأْيٍ عَظِيمٍ أَخْرَجَ مِنْ عِبَادِكَ فَلَا يُحَالِ عَلَيْهِمْ يُعَالَيْتَ بِأَكْبَرِ سَمِ أَنْ تُهْدِي
عَبْدَ عَائِبٍ وَعَالِي مَأْمُورٍ إِلَى أَهْلِ صَفْوَلَتٍ وَاجْتِنَابِكَ مِنَ الْأَمْرِ الَّذِي لَا
تَحْلِيهِ سَمَاءٌ وَلَا أَرْضٌ وَأَوْشَيْتَ لَا تَنْقُصُ مِنْهُمْ وَكَانَ كَسَدٌ وَأَنَاءٌ وَقَدْ
أَمَهَلْتَ الَّذِينَ اجْتَرَأُوا عَلَيْكَ وَعَلَى رَسُولِكَ وَجَيْدِكَ فَأَسْكَنْهُمْ
أَرْضَكَ وَعَدَّوْهُمْ بِمَنْجِيَّتِكَ إِلَى أَجْلِ هُمُ بِالْعَوْدَةِ وَوَدَّ أَنْ يَصَارَ
إِلَيْهِ لَيْسَ يَكْفُرُ الْعَالَمُ الَّذِي قَدَّرْتَ وَالْأَجَلَ الَّذِي أَمَلْتَ لِحُكْمِكَ
فِي تَحْيَا وَوَنَائِي وَنَارٍ وَجِبِّهِ وَعَشَائِي وَالصَّرِيعَ وَالْأَخْرَافِي وَالْأَعْلَالِ
وَالْأَوْنَانِي وَعَسَلِيهِ وَزُقُومٍ وَصَدِيدٍ مَعَ طُولِ الْإِقَامِ فِي بَنَاءٍ لَطْفِي فِي
تَحْيَا وَوَنَائِي وَنَارٍ وَجِبِّهِ وَعَشَائِي وَالصَّرِيعَ وَالْأَخْرَافِي وَالْأَعْلَالِ
وَالْأَوْنَانِي وَعَسَلِيهِ وَزُقُومٍ وَصَدِيدٍ مَعَ طُولِ الْإِقَامِ فِي بَنَاءٍ لَطْفِي فِي

بِاسْتِدْبَارِ بَنَاتِكَ ذَاتِ قُوَّةٍ مِنَ الدُّنْيَا لِقَدَرِ اللَّهِ فِي بَنَاتِكَ
إِلَيْكَ وَبَنَاتِي عَلَيْكَ وَعَوْدِي وَحَسْرَتِي وَاسْتَقْرَئِي بَنَاتِي وَمَا أَخَافُ
عَلَى بَنَاتِي جَاءَ أَنْ تَكُونَ لِي جَانًا وَسَدًا وَهَمًّا وَخَرَابًا وَشَاوَعًا وَوَقْفًا
مِنْ النَّاسِ وَعَدَاوَةً مِنْ مَوَالِيكَ الَّذِينَ عَادِي عَدُوَّكَ وَوَالِي وَابْنُكَ
عَلَى النَّاسِ خِيٍّ وَعَلَيْكَ أَمُوتَ وَعَلَيْكَ أَعْيَشَ فَشَاءَ اللَّهُ وَقَدْ شَخَّصْتَ
بَدَنِي وَوَدَّعْتَ أَهْلِي وَبَعْدْتَ سَمْعِي وَأَقْبَلْتَ فِي فَرْكِ النَّجَاءِ وَ
أَرْجُو فِي نِسَابِكَ الْكَسْرَةَ وَأَطَعُ فِي نَظَرِ إِلَيْكَ وَالِي مَكَانِكَ عَدَاةً
جَنَانٍ رَقِي مَعَ آتَاكَ الْمَانِجِينَ

وَبِكْرِ

فصل في بيان صفات المؤمنين

٢٣٩

بِأَبَا عَبْدِ اللَّهِ بِأَحْسَنِ بْنِ رَسُولِ اللَّهِ جَنَّكَ مُشْتَقًا بِأَبَا إِلَى اللَّهِ
الَّذِي أَتَى تَشْفِيعَ النَّبِيِّ وَلَدَ حَبِيبِكَ وَبَابُ لَا يَكْفُرُ الدِّينَ يَحْيُونَ
عَلَيْهِ وَيَكُونُ وَيَصْرُخُونَ لَا يَنْصَرُونَ وَلَا يَسْتَمُونَ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِكَ
مُسْتَفِيُونَ وَمِنْ عَذَابِكَ حَذِرُونَ لَا يَنْصَرِفُونَ إِلَّا نَامَ وَلَا يَهْدُمُونَ فِي
تَوَاجِيهِ يَشْفَعُونَ وَيَسْتَلِمْهُمْ بِرَأْيٍ مَا يَصْنَعُونَ وَمَا فِيهِ يَنْفَعُونَ
فَلَا تَهْمَلُ مِنْهُمْ الْعَبْرَةَ فَلَا تَرْفُ وَأَشَدُّ مِنْهُمْ لَحْزَنُ جَحِيمٍ
لَا تَطْفِئُ

بِأَبَا عَبْدِ اللَّهِ بِأَحْسَنِ بْنِ رَسُولِ اللَّهِ جَنَّكَ مُشْتَقًا بِأَبَا إِلَى اللَّهِ
الَّذِي أَتَى تَشْفِيعَ النَّبِيِّ وَلَدَ حَبِيبِكَ وَبَابُ لَا يَكْفُرُ الدِّينَ يَحْيُونَ
عَلَيْهِ وَيَكُونُ وَيَصْرُخُونَ لَا يَنْصَرُونَ وَلَا يَسْتَمُونَ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِكَ
مُسْتَفِيُونَ وَمِنْ عَذَابِكَ حَذِرُونَ لَا يَنْصَرِفُونَ إِلَّا نَامَ وَلَا يَهْدُمُونَ فِي
تَوَاجِيهِ يَشْفَعُونَ وَيَسْتَلِمْهُمْ بِرَأْيٍ مَا يَصْنَعُونَ وَمَا فِيهِ يَنْفَعُونَ
فَلَا تَهْمَلُ مِنْهُمْ الْعَبْرَةَ فَلَا تَرْفُ وَأَشَدُّ مِنْهُمْ لَحْزَنُ جَحِيمٍ
لَا تَطْفِئُ

وَجَهْدَكَ دَرْدًا نَافِثًا وَبِشَادَعَاكَ أَنْشَاءَ اللَّهِ بِسْ
بِرُوحِكَ شَهَادَةً وَبِأَبِي طَارِي قُبُورِهِ بَشَانَةً وَأَشَارَةً
بِشَوَّاشَانَةً وَهَمَّةً رَاغِبَةً كَفَرَانَةً وَبِكْرِ
الْإِسْلَامَ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُ الْإِسْلَامَ عَلَيْكُمْ بِأَهْلِ الْقُبُورِ مِنْ

وَبِكْرِ

فصل في إيمانهم

أهل دار من المؤمنين السلام عليكم بما صبرتم فعم عقبى الدار إنما
 عليكم يا أولياء الله السلام عليكم يا أنصار الله وأنصار رسول الله
 أنصار أمير المؤمنين وأنصار ابن رسول الله وأنصار عبيد الله
 أنصار الله كما قال الله عز وجل وكان من بني فاطمة معه ربيوت
 كثير فما وهنوا لما أصابهم في سبيل الله وما ضعفوا وما
 استكانوا فما ضعفتم وما استكنتم حتى لبس الله على سبيل
 الحق صلوات الله عليكم وعلى روادكم وأجسادكم وأبشركم بعد
 الله الذي لا خلف له ولا تبدل له ولا يخلف وعده والله
 مدرككم ثار ما وعدكم أنتم خاصة الله إخصكم الله لا يستبدل
 عليه السلام أنتم الشهداء وأنتم الشهداء سعيتم عند الله و
 فرستم بالدرجات من جنات لا يطعن أهلها ولا يهرمون ورضوا
 بالمقام في دار السلام مع من نصرتم جزاءكم الله خير من أعوان
 جزاء من صبر مع رسول الله صلى الله عليه وآله أنجز الله ما وعدكم
 من الكرامة في جواره وداره مع النبيين والمرسلين وأمير المؤمنين
 وقائداً لهم المحمدين أسئل الله الذي علمني اليك حتى إذا مضى وعكم
 أن يرينيكم على الخوض وداً مرويين وبرسين أعداءكم في أسفل
 درج من الجنة فأنهم فلولكم ظلماً وأرادوا أماناً الحق وسلبواكم
 لابن بنته وابن أكله الأكل فأسئل الله أن يرينيهم طاعة مظنين
 مسلمين مقلدين يسافون إلى الحج السلام عليكم يا أنصار الله

انصار

فصل في إيمانهم

أنصار ابن رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم والسلام عليكم يا أيها الذين آمنوا
 بكت لكم عليكم أي مصيبة أصابت كل مؤمن وإلى آل محمد لقد
 عطف وحسن وجعل وعنت مصيبتكم أنا يكون خراج وأنا يكون
 لمصرح عزون وأنا يكون لصاب ما خوف هيب لكرو ما أخطبتم و
 هيب لكرو ما به جيبكم فلكرو كنكم الملائكة وحكمكم و
 سكت منكم كرو حرك مصارعكم وقدت وصفت بأجنتها
 لبر لها عكم فرائض يوم الثلاثاء وبوم الخميس وبوم السبت ما عليكم
 دعه من الله بلفظها شرف الأخرى التبتكم شوقاً وزرركم خوفاً
 أسئل الله أن يرينيكم على الخوض وفي الجنان مع الأنبياء والمرسلين
 والشهداء والصالحين وحسن أولئك رفيقاً

بأمر الله وفلك واليه خرجت وبه استجرت واليه قصدت و
 إليه باين تبيحه فقلت صل على محمد وآل محمد ومن حلق بالجنة
 وفلك رفيق من الناس اللهم أرهم غريبي وبعد ذاري وارحم
 مبيري البت والى ابن حبيبك والفدني مفضل فمفضل قد فليت
 مفيد ربني وخشوعي وخشوعي عندنا ما بي وسيدتي ومولاي و
 أرهم صرحي وبكائي وهبي فجرعي وخزني وما قد باشر فيلبي من
 أجمع عليه فيميتك على الطغيات إلى خرجت إليه وينفويك
 إياي وصرفك الحذر ربحي وكلانك بالليل والنهار إلى ويحفظك

٢٣

والمشاك

وَكَلَامِكَ لِي وَكَلَامِ خَلْقِكَ وَكَلَامِ وَاوْدَ وَكَلَامِ سُلَيْمَانَ وَكَلَامِ مُوسَى وَ
فَأَتَى حَمَلَتَنِي فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَأَتَى الَّذِي بَلَغَنِي وَوَقَّعَنِي وَكَبَّلَنِي وَ
بَقِصْلَ مَيْتٍ وَوَفَاةٍ بَلَغَتْ وَكَانَتْ الْمَيْتُ نَاكَ عَلَيَّ فِي ذَلِكَ كَلَامٍ وَأَتَى
مَكْرُوبَ عَيْنَدِهِ وَأَسْمَى وَنَحْنُ فَلَا أَحَدَ عَلَا لِي فِي أَصْطَفَ عَيْدِ
الْهَيْمَةِ فَأَرْحَمَ فِي مَيْتٍ وَمَقَامِي بَيْنَ بَهَائِكَ وَمَقَامِي وَأَقْبَلُ مَقَامِي
بَيْنَ بَيْنِ حَبَائِكَ وَمَصُونَاتٍ وَخَيْرَاتٍ لَكَ مِنْ خَلْقِكَ وَنَحْنُ لَكَ وَأَتَى
أَقْبَلُ عَمْرِي وَأَقْبَلُ عَظِيمَ مَا سَلَفَ مِنِّي وَلَا يَمْلَأُ مَا قَامَ مِنِّي فِي الْعَمْرِ
وَالذُّوْبِ وَالْإِسْرَافِ عَلَى نَفْسِي إِنْ كُنْتُ لِي مَا فُتَا فَأَرْحَمَ عَمْرِي وَأَتَى
عَلَى سَائِطٍ قَبْ عَلَى إِيَّاكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَدَبَّرَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِلْأَيَّةِ
وَارْحَمْهُمَا كَارِبًا وَصَغِيرًا وَاجْرِهِمَا عَنِّي خَيْرَ اللَّهُمَّ اجْرِهِمَا بِالْإِحْسَانِ
إِحْسَانًا وَبِالْإِسْتِثْنَاءِ عَفْوَكَ اللَّهُمَّ ادْخُلْهُمَا الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَخَيْرِهِ
وَوَجْهِهِمَا عَن عَذَابِكَ وَبِرَحْمَتِكَ مَصَاحِبَهُمَا وَأَفْضَحْهُمَا فِي قَمَرِهِمَا
وَعَرِّفْهُمَا فِي مَسْنَدٍ مِنْ خَيْرِكَ وَجَارِ حَبَائِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

مؤلف کتاب

کتاب روایت کبر و شریف و شملی و زیاده حضرت عباس و زین و دواع حضرت علی
حسین و سایر شهیدان و ... هرگاه انشاء الله در فصل مخصوص هر یک از خواص
و چون در باب شیخ امیر المؤمنین و فاطمه و نماز و زیارت روایت معصومین و کبر و زیارت
که موافق و تکریم و زیارت در اینجا از این می باشد و ... پس بنده کمر و زیارت
ابو عبد الله و کبر و زیارت حضرت عباس و ... و پس بنده کمر و زیارت
فوجین و ... فرموده و زیارت فوجین و فرزند رسول خدا و ...

بنگان و پاکیزترین پاکیزگان و نیکوکارترین نیکوکاران و چون اخضر بران پارس
 کنی * نزد سرحضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت امیرالمؤمنین * بران بخوان
 و نزد باهای اخضر هزار مرتبه تسبیح حضرت فاطمه زهرا * بران بخوان
 دو رکعت نماز کن * و در آن دو رکعت سوره بقره و آخرت بخوان * پس
 چون پس کنی قوابل عین برای خواهر هدیه * گفتن فرای و شوم تسبیح علی
 و فاطمه زهرا * فرمود ای ای بسعد تسبیح علی است *
 سُحَّانَ الَّذِي لَا تُغْدِرُ أَشْيَاءُهُ سُحَّانَ الَّذِي لَا تَبْدُو عَالَمُهُ سُحَّانَ
 الَّذِي لَا يَسْتَعِي مَا عِنْدَهُ سُحَّانَ الَّذِي لَا يُشِيرُ إِلَّا بِمَا فِي كِتَابِهِ سُحَّانَ
 الَّذِي لَا أَصْحَالَ إِلَّا بِحُجْرَةِ سُحَّانَ الَّذِي لَا انْطِقَ إِلَّا بِمِدْرَسَانِ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

وینج خرافاطه اینست

سبحان ذي الجلال والإكرام العظيم سبحان ذي العز والسياسة المنيف سبحان
 ذي الملك والفاخر العظيم سبحان ذي البهجة والجمال سبحان من كرّم
 بالقرآن والقرآن من برى أثر القرآن في الصفا ودفع الظلم والظلماء

مؤلف کو بد کہ چون اخلاقی در هر دو وسیع است

بألحجه لندست بهر يك نعل نعل حوبست اگر چه آنچه گذشت موافق
بألحجه بعد از نماز ایشان و عاقلان بگویند کرده اند و اگر هر دو را بعل آورد اولست

شیرین و محبت ناله

الحسن کبریا و است که بر خورشید و میندوب و بجای از اوقات نیست * هرگاه وارد زمین
که لایق و پر فرو داد و در کار خیر عالمه * پس کن حکما ساز و نوا * و عمل ناز
و عبادت و استیجاب کن * و در خفا کن * که

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

فصل فی احادیث

قَالَ اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَطَهِّرْ لِي ذُرِّيَّتِي وَعَلَى وَرَثَتِي
وَأَجَلْ عَسَلِ هَذَا طَهْرًا وَجَزَاءً وَثِقَةً مِنْ كُلِّ آدَمِيٍّ وَنَفْسٍ وَفَرْقَةٍ وَطَائِفَةٍ
وَمِنْ سَائِرِ مَا خَلَقَ وَأَتَىكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَعِزَّنِي مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَالْأَلَامِ وَالْحَسَابِ وَطَهِّرْ جَنَّتِي وَقَبْرِي مِنْ كُلِّ
أَقْدَسْ تَحْتَهَا بَنِي وَأَجَلْ عَسَلِ خَالِصًا لَوَجْهِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُ صَلِّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَجَلْ لِي شَاهِدًا يَوْمَ حَاجَتِي وَقَدْرِي وَفَاتِي
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَيَحْيَا سوره انا انزلناه فابلد العدر * پس چون فارغ شوی از غسل بپوش
اینکه پاکستان خاکی خود * پس نوبت به شوی کرای علی با سینه و دوازده
دای برهنه با خضر و مذک و *
اللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ وَأَعْلَى جَلَالِهِ
بگو * و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرست * و چون بدر و آه بری
و بجا مریدان اکبر بگو * پس بگو

اللَّهُمَّ ارْزُقْهُ مَا أَمَامَ أَكْبَرُ مَنِّي بِرَدِّ قَبْلِي اللَّهُمَّ
فَاعْطِنِي فِيهِ وَرَغْبَتِي عَلَى حَقِيقَةِ إِيْمَانِي بِكَ وَبِرَسُولِكَ عَلَيْهِ

وَمُقَدِّمِ دَارِ الْآثَارِ بِرَأْسِ جِبِّ * و بگو
بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ وَبِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ
قَالَ اللَّهُ أَنزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

پس بر دانا داخل شوی * پس چون دالوشی چهار مرتبه الله اکبر بگو
و نوبت به شوی طایه * و دستهای خود را بر دوازده * و بگو
اللَّهُمَّ ارْزُقْ الْبَلَدَ تَوْجِیْهِكَ وَالْبِلَادَ خَرَجَتِ وَالْبَلَدَ وَقَدْ نَزَلَتْ

فصل فی احادیث

لَحْدِي تَرْضَتْ وَيَبَارِكُ وَفِي جَنَّتِي جَنَّتِكَ الْبَلَدَ تَرْضَتْ الْبَلَدَ
فَلَا تَنْصَبْ خَيْرًا مِنْكَ لِيَسْرَ مَا عِنْدِي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَغْفِرْ
وَيَحْيَا سوره انا انزلناه فابلد العدر * پس چون فارغ شوی از غسل بپوش
اینکه پاکستان خاکی خود * پس نوبت به شوی کرای علی با سینه و دوازده
دای برهنه با خضر و مذک و *
اللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ وَأَعْلَى جَلَالِهِ
بگو * و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرست * و چون بدر و آه بری
و بجا مریدان اکبر بگو * پس بگو

اللَّهُمَّ ارْزُقْهُ مَا أَمَامَ أَكْبَرُ مَنِّي بِرَدِّ قَبْلِي اللَّهُمَّ
فَاعْطِنِي فِيهِ وَرَغْبَتِي عَلَى حَقِيقَةِ إِيْمَانِي بِكَ وَبِرَسُولِكَ عَلَيْهِ

وَمُقَدِّمِ دَارِ الْآثَارِ بِرَأْسِ جِبِّ * و بگو
بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ وَبِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ
قَالَ اللَّهُ أَنزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

پس بر دانا داخل شوی * پس چون دالوشی چهار مرتبه الله اکبر بگو
و نوبت به شوی طایه * و دستهای خود را بر دوازده * و بگو
اللَّهُمَّ ارْزُقْ الْبَلَدَ تَوْجِیْهِكَ وَالْبِلَادَ خَرَجَتِ وَالْبَلَدَ وَقَدْ نَزَلَتْ

پس بر دانا داخل شوی * پس چون دالوشی چهار مرتبه الله اکبر بگو
و نوبت به شوی طایه * و دستهای خود را بر دوازده * و بگو
اللَّهُمَّ ارْزُقْ الْبَلَدَ تَوْجِیْهِكَ وَالْبِلَادَ خَرَجَتِ وَالْبَلَدَ وَقَدْ نَزَلَتْ

فصل في بيان فضل الصلاة والسلام على محمد وآله

لِكُلِّ آتٍ فَجَعَلَ خُصِّي بِرَبَّاهُ فَرِيَّةً لِيَكُونَ وَابْنُ خَيْتِكَ وَخَيْتِكَ عَلَى
عَلَيْكَ فَكَانَ رَقِيبِي مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَبَسَّلْ
عَلَيْهِمْ وَاسْكُنْ بَعْثِي وَأَرْحَمْ مَسْجِدِي مِنْ أَهْلِ بَيْتِي مِنَ اللَّهِ وَمِنْ خَلْقِكَ لَا
لَكَ الْمَنْ عَلَى أَيْدِيكَ لِيَا بَارَهُ وَابْنُ خَيْتِكَ وَغَرَفَتِي فَضْلَهُ
وَحَفِظْتَنِي حَتَّى بَلَغْتَنِي اللَّهُمَّ وَفَدَا نَفْسِكَ وَأَقْلَمْتَ فَلَا تَخْشَى أَمَلِي
وَلَا تَقْطَعُ رِجَائِي وَاجْعَلْ مَيِّ هَذَا كَارَهُ لِيَا قَبْلَهُ مِنْ ذُرِّي وَ
يَضُو أَنَا لِنُصَافِيهِ حَسَنًا فِي وَسْبَابِ الْحَاجِّ طَلِبَانِي وَطَرِيقِي لِنُصَافِيهِ
حَوَاجِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ بَعْثِي
مَشْكُورًا وَذَنْبِي مَغْفُورًا وَجَعَلْ مَقْبُولًا وَدُعَائِي مُسْتَجَابًا يَا أَرْحَمَ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَرَدْتُ قَارِدِي وَأَهْلِي وَبُحْبُوحِي لِيَكُنْ فَلَا
تُعْزِضُ عَنِّي وَتُضَدُّكَ فَتَقْتُلَ مِنِّي وَأَرَكْتُ لِي مَا فُتِنَا فَارْضُ عَنِّي وَأَرْحَمْ
بَيْتِي فَتَرْجُو إِلَيْكَ وَلَا تَخْشَى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَابْنُ خَيْتِكَ وَابْنُ خَيْتِكَ وَابْنُ خَيْتِكَ وَابْنُ خَيْتِكَ
وَرَوْفِيهِ وَابْنُ خَيْتِكَ وَابْنُ خَيْتِكَ وَابْنُ خَيْتِكَ وَابْنُ خَيْتِكَ
اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَنِيَّتُكَ السَّلَامُ وَالنَّيَّتُكَ السَّلَامُ بِرَجْعِ السَّلَامِ بِإِذَا
الْحَلَالِ وَالْأَكْرَامِ السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ آمِينَ اللَّهُ عَلَى وَخَيْرِهِ
عَزَّ وَجَلَّ آمِينَ الْخَارِصِ لِمَا سَبَقَ وَالنَّاسِ لِمَا اسْتَقْبَلَ وَالْمُهَيَّيَّنِ عَلَى
ذَلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الْبَيْتِ الْمُتَّقِينَ عَجَبُوا
اللَّهُ وَاجِبُ سُلُوكِهِ الصِّدِّيقُ الْأَكْبَرُ وَالْعَازِ وَفِي الْأَعْظَمِ سَيِّدُ
الْمُسْلِمِينَ وَإِيمَانُ الْمُتَّقِينَ وَفَائِدَةُ الْغَنِيِّ الْحَجَلِ السَّلَامُ عَلَى خَيْرِ

فصل في بيان فضل الصلاة والسلام على محمد وآله

وَأَحْسَنُ حَيْثُ شَابَ هَذَا الْبَيْتُ مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ
الْهُدَى لِرَأْسِهِ السَّلَامُ عَلَى الطَّاهِرِ الصِّدِّيقِ عَلَيْهِ سَلَامٌ سَيِّدُهُ سَيِّدُ
الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَى مَلَايِكَةِ اللَّهِ الشُّرَكَاءِ السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ
الْمُرُوفِينَ السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ السُّؤْمِينَ السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ
الزَّوَارِبِينَ السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ الَّذِينَ هُمْ فِي هَذَا الشَّهَادَةِ بِإِذْنِ اللَّهِ مُقْبِلُونَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَابْنُ خَيْتِكَ وَابْنُ خَيْتِكَ وَابْنُ خَيْتِكَ وَابْنُ خَيْتِكَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ
نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ حَبْلِي اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
وَارِثَ مُوسَى كَلِمَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ هَارُونَ وَجِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبْلِي اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ وَجْهِ رَسُولِ
اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الزَّكِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا هَذَا الشَّهَادَةِ
الصِّدِّيقِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا هَذَا الشَّهَادَةِ الصِّدِّيقِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَابْنُ خَيْتِكَ
الْأَرْوَاحِ الْبَاقِيَةِ بَيْنَ نَائِكَ وَأَنَاخَتِ بِرَحْلِكَ السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ
اللَّهِ الْخُدُوعِينَ بَيْنَ شَمَالِكَ وَأَقْلَمْتَ الصَّلَاةَ وَأَتَيْتَ الرُّكُوعَ وَأَمَرْتَ
بِالْعُرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ عَنِّي يَا وَارِثَ وَجْهِكَ
وَاللَّهُ عَنِّي جِهَادِهِ وَصَبْرِهِ عَلَى الْأَذَى فِي حُسْبِهِ وَعَبْدُهُ مُخْلِصًا حَتَّى
أَمَّاكَ الْبَيْتُ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمْتَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً فَالْتَمَذَتْ وَأُمَّةً
فَلْتَمَذَتْ وَأُمَّةً أَعَانَتْ عَلَيْكَ وَأُمَّةً خَدَّكَ وَأُمَّةً دَعَاكَ فَلَمْ
تُجِبْكَ وَأُمَّةً بَلَّغَتْكَ ذَلِكَ فَضَيْتَ بِهِ وَأَحْفَظْتَهُمُ اللَّهُ يَدْرِي أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ

أَعْلَنَ الَّذِينَ كَذَبُوا رُسُلَكَ وَهُمْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
أَتُحَدَّثُ فِي الْبَيْتِ الْحَرَامِ وَتَحَرُّوا الْكِبَارِ وَتَفَكَّرُوا أَمَّا أَهْلُ بَيْتِكَ
وَأَظْهَرُ الْفَسَادِ فِي رِضَاكَ وَاسْتَدْلُوا بِحُجَّتِكَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ
ضَاعَفْ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ وَأُولَائِكَ
الْمُصْطَفَيْنِ وَحَبِيبِي مَا هَدَيْتُمْ وَأَخْبَنِي بِهِمْ وَاجْعَلْنِي مَعَهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

[illegible]

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا الْعَبْدَ قَبِيحُ بَيِّنَاتٍ وَصُغُورَاتٍ مِنْ خَلْقِكَ
الْفَاعِلِينَ بِكُرِّ الْمَنَاتِ أَكْرَمْتَهُ بِإِثْنَاهَا دَوَّوْا وَعَظِيْبُهُ مَوَارِثُ الْأَنْبِيَاءِ
وَجَعَلْتَهُ نَجْمًا لَكَ عَلَى خَلْقِكَ فَأَعَدَّ فِي الدَّقْوَةِ وَبَدَلَ مُجْتَهِدِيهَا
لَيْسَ تَتَذَكَّرُ عِبَادَكَ مِنْ الضَّلَالَةِ وَالْجَهْلَةِ وَالْعُسَى وَالشَّكِّ وَالْإِرْبَابِ
الْوَبَابِ الْهَسْوَ وَالزَّشَادِ وَأَنْتَ بِأَسْبَابِ الْفِطْرِ الْأَعْلَى تَرَى وَلَا تَرَى
وَقَدْ تَوَدَّرَ عَلَى خَلْقِكَ مِنْ غَرْبِ الدُّنْيَا وَبَاعَ أَرْضَهُ
بِالْعُسَى الْأَوْكِرِ وَأَخْلَقَكَ وَأَخْلَقَ رُسُلَكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ

وَالْمُطَهَّرِينَ

وَأَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشُّعْبَانِ وَالنَّعَافِي وَحَمَلَةَ الْأَوْزَارِ وَالْمُحْجِبِينَ
النَّارَ الْكَلِمَةَ الْعَمِيمَةَ لَنَا وَبِلَا وَعْدٍ هَذَا بِالْعَمَاءِ

[illegible]

فصل في الصلاة

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَآلِهِ أَهْلُ بَيْتِهِ كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ وَبَابُ الْهُدَى وَ
الْعُدَّةُ الْوُفَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَأَنْبِيَائِهِ
وَرُسُلِهِ وَأَشْهَدُ كَمَا أَنَّ كَلِمَةَ مُؤْمِنٍ وَكَلِمَةَ نَافِعٍ فِي ذَاتِ نَفْسِهِ وَشَرَايِعِ
دِينِي وَخَوَائِجِي وَمَنْعَلِي إِلَى رَبِّي وَأَشْهَدُ أَنَّكَ أَحَبُّ عِزِّ اللَّهِ وَعَنْ
رَسُولِهِ صَادِقًا وَقُلْتَ آمَنَّا وَصَحَّ اللَّهُ وَرَسُولُهُ بِجَهْدِهِ وَمَضَى عَلَى
بَيْنٍ كَمْ تَوَزَّعُوا لَا عَلَى هَكَذَا وَلَمْ يَمْلِكْ مِنْ حَرْبٍ إِلَى بَابِ الْحِجَابِ إِلَّا اللَّهُ
رَجَيْتُكَ حَبْرًا وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ صَلَوةً لَا تُجْهِدُهَا أُخْرَى وَعَلَيْكَ السَّلَامُ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ إِنَّ صَلَاتِي عَلَيْكَ كَمَا صَلَّيْتُ عَلَيْكَ وَلِي
عَلَيْكَ مَلَائِكَتُكَ وَأَنْبِيَائُكَ وَرُسُلُكَ وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَأَلَمَّةُ
أَجْمَعُونَ صَلَوةً كَثِيرَةً مُتَابِعَةً مُتَرَادَةً تَسْبُحُ بَعْضُهَا بَعْضًا فِي خُصْرَانَا
هَذَا وَإِذَا عَيْنَا وَعَلَى كُلِّ حَالٍ صَلَوةً لَا انْقِطَاعَ لَهَا وَلَا تَقَادُ اللَّهُمَّ
أَبْلِغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ فِي سَاعَتِي هَذِهِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ تُجِبُكَ مِنِّي كَثِيرَةً
وَسَلَامًا آمَنًا بِاللَّهِ وَحَدَّثَ وَاتَّبَعْتُ الرَّسُولَ فَكُنْ بِنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ رَسُولِ اللَّهِ أَتَيْتُكَ يَا بِنْتَ وَأَتَى ذَاوَادُ وَأَوْدُ
إِلَيْكَ سُبُوحًا بِكَ إِلَى رَبِّكَ وَرَبِّي لِي بِكَ حَوَائِجِي وَبُخْبُصِي بِكَ
سُؤْلِي فَاشْفَعْ لِي عِنْدَهُ وَكُنْ شَفِيعًا لِقَدْ خَشِيتُ هَارِبًا مِنْ دُونِي
مُنْصَلًّا إِلَى رَبِّي مِنْ سَيِّئِي عَمَلِي نَاجِيًا فِي مَوْعِظِي هَذَا الْخَلَاصِ مِنْ عَذَابِي
وَرَبِّي طَائِعًا أَنْ يَسْتَفِيدَ مِنِّي رَبِّي بِكَ مِنْ لَدُنِّي أَتَيْتُكَ بِأَمْرٍ لَا يَجُوزُ إِلَّا
إِلَيْكَ إِذْ رَغِبَ عَنْ بَابِكَ أَهْلُ الدُّنْيَا وَالْآلِيَّةُ كَانَتْ رِجْلِي وَكَانَتْ

٢٥٠

هَاءُ

صَدْرُ

فصل في الصلاة

عَبْرَتِي وَمَنْعَلِي وَعَلَيْكَ اسْتَوَى وَكَانَتْ حُجَّتِي وَرَفَرَتِي وَعَلَيْكَ حُجَّتِي
وَسَلَامِي أَلَيْتُ صَلَاتِي إِلَيْكَ فَسَجَّعَ لِي بِكَ وَبَعْدَ مَا أَخَافُ عَلَى نَفْسِي
مِنْ عَظِيمِ حَرْبِي وَأَذْنُكَ وَأَنَا أَلَيْتُ بِكَ الْعَدِيدَ فِي الْحِجَابِ وَالْآلِيَّةِ وَقَدْ
نَبَيْتُكَ أَنَّكَ لَمْ تَنْشَأْ وَهِيَ بِكَ تَبْقَى لَهُمْ وَبِكَ تَكْتَفِي الْكَرْبُ وَبِكَ
بُيَا عِدَّةً تَأْتِيَانِي الزَّمَانُ الْكَلْبُ وَبِكَ فَتَحَ اللَّهُ وَبِكَ تَجِدُ وَبِكَ تَسْتَلِ
الْعَيْتُ وَبِكَ تَسْتَلِ الرَّحْمَةَ وَبِكَ تَسْتَلِ الْأَرْضَ أَنْ تَسْبُحَ بِأَهْلِهَا وَبِكَ
تَسْتَلِ اللَّهُ بِأَهْلِهَا عَلَى مَرَاتِبِهَا وَقَدْ تَحْتَلِي رَبِّي بِكَ بِأَسَدِي
فَضَاءً حَوَائِجِي وَغَفِيرَةً دُونِي فَلَا أَحْبَبَ مِنِّي دُونِي وَفَارِدَ فَقَدْ خَشِيتُ
ذَلِكَ أَنْ تَقْشَعُ لِي وَلَا يَصْرَفَنِي دُونِي بِأَمْرٍ لَا يُلَاقِي إِلَّا بِالْعَطَاءِ وَالْحَيَاةِ
وَأَتَى ذَاوَادُ وَالْغَفَرَةُ وَالرِّضَا وَأَصْرَفَ مَا تَجِبُهَا بِي دُونِي فَزَوَّدَ
عَلَيَّ عَمَلِي فَتَحَيْتُ لِي سَلَفَ مِنِّي فَارْتَكَبْتُ هَذِهِ خَالِي قَالُوا لِي
مَا أَشْهَدُ بِكَ وَأَحْبَبَ سَتَيْتُ فِي حُسْنِ لُبِّي رَبِّي وَبَيْتِي وَبِكَ بِأَمْرٍ لَا
وَبِالْإِيمَةِ مِنْ دُونِيكَ سَادَاتِي أَنْ لَا أَحْبَبَ فَاشْفَعْ لِي إِلَى رَبِّي
لِيُعْطِيَنِي أَفْضَلًا مَا أُعْطِيَ أَحَدًا مِنْ دُونِي وَفَارِدَ وَأَلَا أَدِينُ إِلَيْكَ وَتَجِبُونِي
وَبِكَ رَغِبِي وَتَجِبْنِي بِأَفْضَلِ مَا مِنْ رَبِّي عَلَى أَحَدٍ مِنْ دُونِي وَأَلَا أَدِينُ إِلَيْكَ
اللَّهُمَّ فَذَرْنِي مَكَانَ وَتَقَرَّبْ كَلَامِي وَتَقَرَّبْ عَمَلِي وَتَقَرَّبْ عَمَلِي وَتَقَرَّبْ
بِعَمَلِي وَبِأَلِيَّتِي وَبِحُجَّتِي وَأَبْنِ بَيْتِيكَ وَقَدْ عَلِمْتُ بِأَسَدِي حَوَائِجِي وَ
لَا تَجْعَلْ عَلَيَّ خَالِي وَقَدْ وَجَّهْتُ إِلَيْكَ يَا بِنَ رَسُولِ اللَّهِ وَبِحُجَّتِي وَ

٢٥١

وَكُنْتُ

السَّامِعُ أَنْ تَسْأَلَ

الْأَرْضُ

الْأَرْضُ

الْأَرْضُ

الْأَرْضُ

فصل في ان هفت

أَمْسِكْ وَقَدْ أَتَيْتَ مُقَرَّبًا بِرَبِّكَ وَالْيَا إِلَى دَوْلَتِكَ فَاجْعَلْنِي بِعَيْنِكَ
وَجِهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَعْطِنِي بِرَأْسِي فِي الْمَلِكِ وَهَبْ لِي
مُنَايَ وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِتَهْنُوتِي وَرَغْبَتِي وَأَخِي وَأَخِي وَلَا تَزِدْنِي
خَافًا وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي وَلَا تَحْزِنْهُ عَلَيَّ وَخَرِّجْنِي الْإِجَابَةَ فِي جَمِيعِ مَا
دَعَوْتُكَ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاجْعَلْنِي مِنْ عِبَادِكَ الَّذِينَ
صَرَفْتَ عَنْهُمْ الْبَلَاءَ وَالْأَمْرَ وَالنَّارَ وَالْأَغْرَاضَ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
فِي حَافِيَةٍ وَتَيْمَنَةٍ فِي حَافِيَةٍ وَتَدْخُلُهُمُ الْحَنَّةُ فِي حَافِيَةٍ وَتَجْنِبُهُمُ
مِنَ النَّارِ فِي حَافِيَةٍ وَوَقِّنْ لِي عَيْنَ مَنَّا صَلَاحَ مَا أُوْقِلَ فِي نَفْسِي
أَهْلِي وَوَلَدِي وَأَخَوَانِي وَمَالِي وَجَمِيعِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
وَعَلَيْتُ فِي عِبَادَتِهِ وَخَازِنَ عَلَيْهِ وَمُسَوِّدَ مِيزَانِهِ بَلَّغْتُ عَنْ اللَّهِ
أَمْرًا بِهِ وَوَقَّيْتُ وَأَوْقَيْتُ وَمَضَيْتُ عَلَى بَيِّنٍ شَهِيدًا وَشَهِيدًا
وَمَشْهُودًا صَلَوَاتُ اللَّهِ وَرَحْمَتُهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مَوْلَايَ وَبَيْتَ الْكَرَامِ
بِكَ فِي طَاعَتِكَ الْفَرَسَ ثَبَاتَ الْعَدَةِ فِي الْخَيْرِ عَيْنِكَ وَكَأَلِ الْكَرَامَةِ
فِي الْآخِرَةِ بِكَ أَنْتَ يَا أَمِي وَأَخِي وَنَفْسِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَزَارِي
وَجِجَّتْ عَارِ قَامُتُ لِي لَهْدِي لَهْدِي أَنْتَ عَلَيَّ مُوجِبًا لِي طَاعَتِكَ
مُتَبَيِّنًا فَضْلَكَ مُتَبَيِّنًا بَعِيدًا لِمَنْ غَالَغَلَ عَالِيًا بِمَقَرَّتِكَ
يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَبِإِذْنِكَ لَطِيفُ الْهَدْيِ يَا أَلْعَنَ اللَّهُ أُمَّتَهُ

فصل في ان هفت

فَقُلْتُ لَكُمْ وَخَالَفْتُكُمْ وَشَهِدْتُكُمْ فَلَمْ تَجَاهِدْكُمْ وَعَصَيْتُمْ حَتَّى كُنْتُ
أَبْنُكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ عَمْرُوبًا وَأَبْنُكَ مَعْمُومًا وَأَبْنُكَ مُفْتَقِرًا
الرَّشَقَ عَيْنًا وَلِكُلِّ رَأْيٍ حَقٍّ عَلَيَّ مِنْ نَاهٍ وَزَارٍ وَأَنَا ذَا الرُّكْلَةِ وَوَلَدِي
وَصَبْلُكَ الثَّانِي لِي بِكَ وَالْحَالُ فِيكَ يَا نَفْسِي وَأَخِي وَأَخِي مِنَ حَوَاجِّ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ يَا أَوْجَعَ الرُّسُلِ فِي حُجَّتِي وَأَضْلَلْتَنِي فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ
وَرَبِّي فِي هَذِهِ حَوَاجِّي كُلِّهَا وَهَذَا مَا جِئْتُكَ بِهِ لِي أَنْعِمَ بِهِ
لَمْ تَضَرْ بِي مَا مَنَعْنِي وَإِنْ سَعَيْتُهَا لَمْ تَسْعَيْ مَا أَعْطَانِي وَهِيَ فَكُلَّ رَغْبَتِي
مِنَ النَّارِ وَالْدَّرَجَاتِ الْعُلَى وَالنَّارَ عَلَى جَمِيعِ سُؤْلِي وَرَغْبَتِي وَهَيْبَتِي
وَأَزَادَتْنِي وَمُنَايَ وَصَرَفَتْ جَمِيعَ الْكُفْرَةِ وَالْهَدْرَ وَرَغْبَتِي وَغَيْرَ ذَلِكَ
وَوَلَدِي وَأَخَوَانِي وَمَالِي وَجَمِيعِ مَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَالسَّلَامَ عَلَيْكَ وَ
رَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
وَعَلَيْتُ فِي عِبَادَتِهِ وَخَازِنَ عَلَيْهِ وَمُسَوِّدَ مِيزَانِهِ بَلَّغْتُ عَنْ اللَّهِ
أَمْرًا بِهِ وَوَقَّيْتُ وَأَوْقَيْتُ وَمَضَيْتُ عَلَى بَيِّنٍ شَهِيدًا وَشَهِيدًا
وَمَشْهُودًا صَلَوَاتُ اللَّهِ وَرَحْمَتُهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مَوْلَايَ وَبَيْتَ الْكَرَامِ
بِكَ فِي طَاعَتِكَ الْفَرَسَ ثَبَاتَ الْعَدَةِ فِي الْخَيْرِ عَيْنِكَ وَكَأَلِ الْكَرَامَةِ
فِي الْآخِرَةِ بِكَ أَنْتَ يَا أَمِي وَأَخِي وَنَفْسِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَزَارِي
وَجِجَّتْ عَارِ قَامُتُ لِي لَهْدِي لَهْدِي أَنْتَ عَلَيَّ مُوجِبًا لِي طَاعَتِكَ
مُتَبَيِّنًا فَضْلَكَ مُتَبَيِّنًا بَعِيدًا لِمَنْ غَالَغَلَ عَالِيًا بِمَقَرَّتِكَ
يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَبِإِذْنِكَ لَطِيفُ الْهَدْيِ يَا أَلْعَنَ اللَّهُ أُمَّتَهُ

فصل فی بیان احوال

وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَهُ الَّذِي وَرَّثَ وَلَعَنَ اللَّهُ أَهْلَهُمْ وَأَتْبَاعَهُمْ وَأَضْلَاهُمْ
وَحَيَّرَهُمْ وَمَنْ اتَّسَلَهُمْ وَحَسَّ اللَّهُ قُبُورَهُمْ نَارًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
أَبِي وَأُمِّي وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ

بسم غفر شواذیر و روی خود را بر من بگو
فیلہ و در تمامای خود را بسوی الله بگو

اللَّهُمَّ مِنْ لَهْمًا وَلَهْمًا وَأَعْدًا وَسَعْدًا لَوْ أَنَّكَ تَخْلُقُ رِجَاءَ
رِفْدَةٍ وَجَارِئِيَّهِ وَتَوَافِيهِ وَتَوَاضِعِهِ وَعَطَايَاهُ فَإِلَيْكَ يَا رَبِّ كَانَتْ
فَتَبِّئْنِي وَتَغِيْبِي وَأَعْدَادِي وَأَسْعِدْ دِينِي وَسَمِّرْهُ وَالْيَوْمَ فَرِّقَ بَيْنَكَ
وَقُلْتُ وَيَا رَبِّ أَلَيْسَ لَكَ نَفْسٌ رِجَاءَ رِفْدَةٍ وَجَارِئِيَّهِ وَتَوَافِيكَ
وَعَطَايَاكَ وَتَوَاضِعَاتِكَ اللَّهُمَّ وَقَدْ رَجَوْتُ كَرَمَ عَفْوِكَ وَوَاسِعَ غُفْرَانِكَ
فَلَا تُرَدِّنِي خَائِبًا فَإِلَيْكَ صَدَقْتُ وَمَا عِنْدَكَ أَرَدْتُ وَفَرَّ الْوَلَامُ
الَّذِي وَجِبْتَ عَلَى عَاتِقِي ذُنُوبًا فَاجْعَلْنِي فِي عِنْدِكَ بِحَبْلٍ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْغَدَّيْنِ الَّذِينَ لَا خُوفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَ
أَعْطِنِي بِمَجْمُوعِ سُؤْلِ وَأَفِضْ لِي بِمَجْمُوعِ حَوَاجِي وَلَا تَقْطَعْ رِجَائِي وَلَا
تُخَيِّبْ دُعَائِي وَأَرْحَمْ ضَعْفِي وَفَلْ جَبَانِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي لِأَنَّ
أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ مَوْلَايَ قَدْ أَخَذَ بِي نَوْيَ وَفُتِحَ بِي وَابْتَلَتْ
بِحَبْلِي وَأَرْهَضَتْ بَعْلِي وَأَوْبَقَتْ نَفْسِي وَقَعَّتْهَا مَوْتًا لَدَلَاءَ
السُّدُنِ بَيْنَ الْخَرَابِ بَيْنَ عِلَالِكَ الْفَارِ كَيْفَ أَمْرُكَ الْفُتُورُ بَيْنَ السُّخْرَيْنِ
يُوْعِدُكَ وَقَدْ أَبْقَى مَا كَانَ مِنْ فَيْحِ حَرِيٍّ وَسُوءِ ظَنِّي لِنَفْسِي قَارًا

فصل فی بیان احوال

نَفْسِي وَدَلَامِي وَأَقْلَبِي عَشْرِينَ وَارْحَمْ عِزِّي وَأَمْلَأْ مَعْدِنِي وَعَدِّ
حَبْلِكَ عَلَى حَبْلِي يَا خَلِيلِي عَلَى سَائِمِي وَيُغْفِرْ لَكَ حَرَمِي وَ
إِلَيْكَ أَشْكُو ضَعْفَ حَبْلِي فَأَرْحَمِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي فُلَانِي
مُعِزِّي دِينِي مُعِزِّي حَبْلِي وَهَذِهِ بَدِي وَأَصَابِي أَسْكِبْنِي بِالْفُتُورِ
مَعْنِي يَا سَيِّدِي فَأَقْبَلْ نَوْيَ وَنَفْسَ كَرَمِي وَأَرْحَمْ خُشُوعِي فَخُشُوعِي
وَأَسْقِ عَلَيَّ مَا كَانَ مِنْي وَوَفِّقْ عِنْدَ قُرْبَائِكَ وَدَلِي بَيْنَ بَدَائِكَ
فَأَنْتَ رِجَائِي وَمُعْتَدِي وَظَهْرِي وَعَدِّي فَلَا تُرَدِّنِي خَائِبًا وَتَقْبَلْ
عَلَيَّ أَسْتَعُوْذُ بِكَ مِنْ زَوْجِي وَالْأَخْيَرِيَّ وَلَا تَقْطَعْ رِجَائِي مِنْ
بَيْنِ خَلْقِكَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ وَقَدْ قُلْتُ فِي كِتَابِي الْمَشْرُوعِ عَلَيْكَ
أَمْرًا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَإِلَيْهِ أَدْعُو أَنْ تَجْعَلَ لِي كَمَا أَنَّ الدِّينَ كُنْتُ
عَنْ عِيَادِي بِسَدِّ خُلُوقِ حَبْلِي دَاخِرِينَ يَا رَبِّ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ
الَّذِي لَا خَلْفَ لِمَعَادٍ فَاسْتَجِبْ لِي يَا رَبِّ فَصَلِّ سَلَامَاتِكَ عَلَى أَوْلَادِكَ
وَسَلَامَاتِكَ وَطَلَبِ الطَّالِبِينَ وَطَلَبِ مُنْتَكَرِي وَرَغْبِ الرَّاغِبِينَ وَ
رَغْبِ إِلَيْكَ وَأَنْتَ أَهْلُ أَنْ لَا تُخَيِّبَنِي وَلَا تَقْطَعْ رِجَائِي فَغُفْرَانِكَ
يَا سَيِّدِي وَأَفِضْ لِي حَوَاجِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ رُوْزِ بَدِي سِرِّانِ حَضْرَتِ * وَدُرْكَمَتْ نَاوِ كُنْ * دُرْكَمَتْ نَاوِ
مَعْدَنِ دُورِ بَدِي سِرِّانِ * وَدُرْكَمَتْ دُورِ سِرِّانِ * بَسْمِ
سَلَامِ كَرَمِي وَبَسْمِ حَضْرَتِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ * ذِكْرُهَا كَرَمَتْ خَلْقَكَ
مَعْدَنِ سِرِّانِ * وَاسْتَفْهَارُكَ كَاهَانَ خُودِ بَدِي * وَصَلَوَاتُ
بِسْمِ رُوْزِ بَدِي سِرِّانِ * وَدُرْكَمَتْ نَاوِ كُنْ * وَدُرْكَمَتْ نَاوِ

اللَّهُمَّ إِنَّا ابْتَدَأْنَا بِكَ مُؤْمِنِينَ بِكَ مُسْلِمِينَ لَكَ مُعْطِصِينَ بِحَبْلِ عَارِفِينَ
 بِحَبْلِ مُقَرَّبِينَ بِقَضَائِكَ مُسْتَجِرِينَ بِضَلَاكَ مَنْ خَالَفَكَ عَارِفِينَ بِإِهْدَاكَ
 الَّذِي هُوَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ مَنْ حَضَرَ مِنْ بِلَايِكَ
 إِنِّي بِهِمْ مُؤْمِنٌ وَمِنْ فَتْلِكَ دَارُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي أَوَّلَ بِلَايَانِي
 حَقِيقَةً فِي قَلْبِي وَفِي رِجْلِي فِي حَبْلِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مِنْ لَكَ مَعَ الْمُحْسِنِينَ
 نَصْرًا قَدَمَ نَائِبٍ وَأَنْتَ نَائِبِي فَمِنْ أَشْهَدُكَ اللَّهُمَّ لَعَنَ الَّذِينَ بَدَلُوا
 فَيْسَلَكَ كَفَرًا سَبَّحَ نَاكَ بِأَجَلٍ عَابَقَ بِمَلِكِ الطَّالُوتِ فِي الْأَرْضِ بِأَعْظَمِ نِي
 عَظَمِ الْحُجْمِ مَرَّ عَسَاوِيكَ فَلَا تَجْعَلْ حَلَمَهُ مُقَابَلَتِ عَابِقُونَ الطَّالُوتِ
 عَلَاؤُكَ كِبَرًا بِأَكْرَمِ أَنْتَ شَهِيدٌ قَبْرُ عَائِشَةَ عَالِمِيًّا وَأَوْصِيَّا أَعْلَى
 صَلَوَاتِكَ وَأَجْنَابِكَ مِنَ الْأَمْرِ الَّذِي لَا تَحْمِلُهُ سَمَاءٌ وَلَا أَرْضٌ وَلَوْ شِئْتَ
 لَأَنْشَأْتَ مِنْهُمْ وَهَكَذَا ذَوَانَا وَفَدَا مِنْكَ الَّذِي نَجَسُوا أَهْلَكَ
 وَعَلَى رَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ فَاسْتَكَفَهُمْ أَرْضَكَ وَقَدْ دَعَا مِنْ نَبِيِّكَ
 إِلَى أَجْلِ هُمُ الْغَوْرُ وَوَدَّ هُمْ صَارُوا لَكَ لَيْسَ تَعْلُو الْعُلَى قَبْلَ اللَّهِ
 فَذَرَتْ وَالْأَجَلَ الَّذِي أَجَلَتْ فِي عَذَابٍ وَوَدَّ أَنْ يَنْجُو وَغَشَانِي وَالصَّبْرُ
 وَالْآخِرُ وَالْأَعْلَى وَالْأَوَّلُ وَالْغَيْبُ وَوَدَّ أَنْ يَنْجُو وَصَدِّقَ طَوْلِ
 الْمَعَامِ فِي أَبْنَاءِ لَقِي وَنَسَمَرُ لَقِي لَا تَنْبَغِي وَلَا تَذَرُ فِي الْحَيِّ وَالْحَيِّ وَالْحَيِّ
 اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

بر طلب امرزش کن برای نگاه خود * و دعا کن ایچده خواهی
و چون فارغ شوی از دعا * بپوشد برو * و بگو

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ مَلَائِكَتَكَ وَأَنْبِيَائَكَ وَرُسُلَكَ

زین العابدین علیه السلام
در باره اطفاله

وَجَمِيعَ خَلْقِكَ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَرَبِّيَ قَالِ إِبْرَاهِيمَ وَيُحْيَىٰ
يَسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَ
جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَىٰ بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَىٰ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَ عَلِيَّ بْنَ
مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَ اخْلُفْنَا فِي عِلْمِهِمْ أَفْضَلَ الصَّلَواتِ أَعْتَبِي
بِهِمْ أَقُولُ وَمِنْ عَدُوِّهِمْ أَنْبَاءُ

پس مرثیہ بگو

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ دَمَ الْمَظْلُومِ

و سه مرتبه بگو

اللَّهُمَّ إِنِّي أُنْشِدُكَ بِأَبْوَابِكَ عَلَى نَفْسِكَ لِأَوَّلِ بَابِكَ لِتُنْظِرَنِي

بَعْدُ وَكَوَعَدُوهُمَ أَنْ يُضَيَّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى الْمُتَحَفِّظِينَ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّسْرَ بَعْدَ الْعُسْرِ

و در این چاه است روز از زمین بگذارد و سرش به بگو

بِأَكْفَرٍ مِنْ نَفْسِهِ الْمَذَاهِبُ وَنَصَبُوا عَلَى الْأَرْضِ مِمَّا رَحَّتْ وَبَا

مَارِي خَلْمِ رَجُلِي وَفَدَاكَ رَعِي خَلْمِ غَنِيًّا صَاعِلًا مُجْدِرَعًا

الفصل الثاني من مؤلفه

خان احمد در دار زمين بنگار

أَمْ أَكُلُ خَشَاءٍ وَنَامُوعًا كَمَا نَلَّأَصَاعِدَ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَلِّ وَفَرَعِي

...لے ...

١١٠٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فصل فی اثبات نبوت

۲۵۸

پس بر کرد بجهاد * و صد مرتبه بگو (شکراً شکراً) و حاجت خود را
بگو * طلب * پس برو و بنویس * و بابت نزد حق تعالی بنویس و بگو

سَلَامُ اللَّهِ وَسَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُرْسَلِينَ وَانْبِئَانِي الْمُرْسَلِينَ وَعِلْمِي
الصَّاحِبِ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ وَعَلَى عَرَفَاتِكَ الْأَخْيَارِ الْأَزْهَارِ
الَّذِينَ أَنْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَ فَرْطَهُمْ وَعَذَّبَ اللَّهُ فَايَلَاكَ
بِأَرْوَاحِ الْعَذَابِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

پس اشاره کن بناحیه باهای علی بن الحسن و
سلام کن بر شهدای کربلا و ائمه اطهار و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الرِّبَابِيُّونَ أَنْتُمْ لَنَا قُرْطُ وَخَنْ لَكُمْ سَبْعُ أَنْصَارٍ
أَشْهَدُ أَنْكُمْ أَنْصَارُ اللَّهِ جَلَّ اسْمُهُ وَسَادَةُ الشَّهَادَةِ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ صَبْرُكُمْ وَاحْسَبْتُمْ وَلَمْ تَهِنُوا وَلَمْ تَضَعُوا وَلَمْ تَنْكَبُوا
حَتَّى لَقِيتُمُ اللَّهَ جَلَّ وَعَزَّ عَلَى سَبِيلِ الْحَقِّ وَنَصْرِهِ وَكَلِمَةِ اللَّهِ الْقَائِمَةِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَى رُوْحِهِ وَأَبْدَانِهِ وَسَلَّمَ كَلِمَاتُ آبَائِهِ وَرُضُولِ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ بِمَوْعِدِ اللَّهِ الَّذِي لَا خُلْفَ لَهُ اللَّهُ تَعَالَى مُذَرِّكُمْ لَكُمْ الْأَرْوَاحَ وَعَلَيْكُمْ
إِنَّهُ لَا يُخْلِفُ الْبِعْدَادَ أَشْهَدُ أَنْكُمْ جَاهِدْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَاتَلْتُمْ
عَلَى مَنَاجِحِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَابْنِ رَسُولِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
فَجَزَاكُمْ اللَّهُ عَنِ الرَّسُولِ وَابْنِهِ وَذُرِّيَّتِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ الْحَقِّ لِلَّهِ
الَّذِي صَدَقَكُمْ وَعَدَهُ وَأَرْبَكُمْ مَا يُخَيَّرُونَ

درکت

در بیان مطلقه امامت

۲۵۹

درکت معنی پسند حسن و سندی و حضرت حشاشی علیه السلام منقول است که
داخل جابر شوی * بگو

اَللّٰهُمَّ اِنِّ هَذَا مَقَامُ كَرَمَتِيْ بِكَ وَتَرْفِيقِيْ بِكَ اَللّٰهُمَّ فَاعْطِنِيْ
فِيْهِ وَغِيْبِيْ عَلَى حَقِّيْهِ اِيْمَانِيْ بِكَ وَرُسُلِكَ سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا بَنِي
رَسُوْلِ اللَّهِ وَسَلَامٌ مَلَائِكَتِكَ يَا مُعْتَدِيْ وَرُوْحِيْ بِهَذَا اِيْمَانِيْ الطَّاهِرِ
لَكَ وَعَلَيْكَ وَسَلَامٌ عَلَى مَلَائِكَتِكَ اَللّٰهُمَّ الْمُفْتَرِيْنَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُسْلِمِيْنَ
لَكَ يَقُولُوْهُمْ اَلثَّائِبِيْنَ لَكَ بِفَضْلِكَ يَا لَيْتَنِيْ اَشْهَدُ اَنْتَ
صَادِقٌ وَصِدِّيْ صَدَقْتَ فَمَا دَعَوْتَ اِلَيْهِ وَصَدَقْتَ فَمَا اَنْتَ بِهِ
وَاَنْتَ تَارَا لَكَ فِيْ اَرْضٍ مِنَ الدُّعَا الَّذِي لَا يَدْرُكُهُ نَارُهُ مِنْ اَرْضٍ اِلَّا
يَا اِيْلَايَا اَللّٰهُمَّ حَبِّبْ اَوْشَاءَ هِدْمِهِمْ وَشَاءَ دَعْوَتِهِمْ حَتَّى يَخْبِتُوْهُ
وَيُخَلِّقُوْهُ حَقًّا وَنَايَا عَيْنِيْ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

پس اندکی راه مبری و هفت مرتبه الله اکبر بگو
پس بنویس در برابر فرستاده و بگو

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا لِلَّهِ عُاقِلُونَ
وَسُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الَّذِي لَا يَلَاكُ وَلَا رُوحُ اَللّٰهُمَّ الْكَثِيْبِيْنَ
بِهِ وَفَدْلِهِ اِلَى جَهَنَّمَ بِطَاعَتِكَ وَخَيْرِ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ الْعَرَنِ الْحَبِيْبِ
وَالطَّاهِرِ وَالْعَرَنِ اَشْبَاعَهُمْ وَآبَاءَهُمْ اَللّٰهُمَّ اَشْهَدُ اَنْهُمْ اَهْدَى
الْخَبَرِ كُلِّهَا مَعَ اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ اَللّٰهُمَّ تَوْفِّقْ مُسْلِمًا وَاجْعَلْ لَهُ قَدْرًا
مَعَ الْبَاقِيْنَ الرَّابِّينَ الَّذِيْنَ يَرْتَوْنَ اَرْضَ مَنْ عِبَادَتِكَ الصَّالِحِيْنَ
پس پس مرتبه الله اکبر بگو و اندکی راه مبری و بگو

اَللّٰهُمَّ اِنِّ بَيْتَ مُؤْمِنٍ وَبِعَدْلِكَ مُؤْمِنٌ اَللّٰهُمَّ اَكْتُبْ لِيْ اِيْمَانًا

درکت

فصل في بيان ما أُقْبِلَ بِهِ

وَبَيَّنَهُ فِي قَلْبِي اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَا أَقُولُ بِلِسَانِي حَقِيقَةً فِي قَلْبِي وَشَرِيفَةً
فِي عَمَلِي اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مِنْ لَدُنْكَ مَعَ أَحْسَنِ عِلْمِكَ السَّلَامَ فَلَمْ يَأْتِ وَ

أَتَيْتَنِي فِيهِ أَنْ شَهِدْتُ لَهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ الْإِلَهُ الَّذِي ظَهَرَ
أَرْضًا نَبِيًّا بِهَا وَظَهَرَ حَقًّا مَا أَشْهَدُ أَنَّكَ مَرَّتَ بِالْفَيْضِ وَدَعَا إِلَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَى رُسُلِكَ وَعَلَى بَنَاتِكَ حَقَّقَتْ وَ
أَنَّ الصَّادِقَ وَالصَّادِقَةَ قُلْتُ اللَّهُمَّ فَتَكَلَّمْ بِالْأَلْسِنَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جِئْتُ فَاذْكُرْ أَلْبَتَّ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ يَا رَبِّ فِي جَمِيعِ حَوَائِجِي مِنْ أَمْرِ
دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَبِاتِ يَتَوَسَّلُ الْمُتَوَسِّلُونَ إِلَى اللَّهِ فِي حَوَائِجِهِمْ

فصل في بيان ما أُقْبِلَ بِهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ الْإِلَهُ الَّذِي ظَهَرَ
أَرْضًا نَبِيًّا بِهَا وَظَهَرَ حَقًّا مَا أَشْهَدُ أَنَّكَ مَرَّتَ بِالْفَيْضِ وَدَعَا إِلَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَى رُسُلِكَ وَعَلَى بَنَاتِكَ حَقَّقَتْ وَ
أَنَّ الصَّادِقَ وَالصَّادِقَةَ قُلْتُ اللَّهُمَّ فَتَكَلَّمْ بِالْأَلْسِنَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جِئْتُ فَاذْكُرْ أَلْبَتَّ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ يَا رَبِّ فِي جَمِيعِ حَوَائِجِي مِنْ أَمْرِ
دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَبِاتِ يَتَوَسَّلُ الْمُتَوَسِّلُونَ إِلَى اللَّهِ فِي حَوَائِجِهِمْ

[illegible][illegible]

اللَّهُ مِنْ ذَلِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ آحَانَ عَلَيْكَ وَبَعَثَ ذَلِكَ فَرَضِي بِهِ أَنَا
إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ رَبِّي

وَدَعَلْتُ مَعْنِي رُكْبَةً فَزِدْنِي ذِكْرًا
السلام عليك يا ابا عبد الله لعن الله من ذللك ومن اشكر له في
ذلك ومن بلغ ذلك فقصي به وانا الى الله مناظر عرجي

و فرمود که ای پادشاهان و بزرگان و اعیان و عوام هر چه از شما در این باره باشد به من خبر دهید تا آنکه بدانم که چگونه باید عمل نمایم و اگر چه خداوند عزوجل را دانستم که این کار نیک است و مرا یاری دهد و مرا از دشمنان خود برهاند و مرا از غیبت و کینه و حسد و بغض و عنایت و مروت و شجاعت و دلیری و قوت و قدرت و جلال و شکوه و عظمت و بزرگوئی و کرامت و رفعت و شوکت و جلالت و جلال و کبریا و تعالی و سبحان الله و بحمد الله و لا اله الا الله و لا حول الا بالله و لا قوة الا بالله العلیّ العزیز

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
السلام على رسول الله ﷺ على أمير الله صلى الله عليه وسلم على محمد
أمير الله عليه وآله وأمره الخاسم السابق والفاتح الحيا
أسفل والمؤمن على ذلك كله والسلام عليه ورحمته وبركاته

في هذا المختصر الشهد
في هذا المختصر الشهد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 نَسْلَامٌ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِ اللَّهِ وَأَخِي رَسُولِ اللَّهِ الَّذِي أَنْجَبْتُهُ بِعِلْيَا
 وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَالَّذِي لَهِلَ عَلَيَّ مِنْ بَعْتِ بَرَاءًا
 وَدَبَّانَ لَدُنِّي بِعَدْلِكَ وَفَضْلِ أَصْنَانِكَ مِنْ خَلْفَتِكَ وَالْمَاهِمِينَ عَلَى
 ذَلِكَ كُلِّهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَخِي
 بَنِي عَلِيٍّ عَبْدِ اللَّهِ وَأَخِي رَسُولِ اللَّهِ الَّذِي أَنْجَبْتُهُ بِعِلْيَا وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا
 لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَالَّذِي لَهِلَ عَلَيَّ مِنْ بَعْتِ بَرَاءًا لِيكَ وَدَبَّانَ
 الَّذِينَ بِعَدْلِكَ وَفَضْلِ أَصْنَانِكَ مِنْ خَلْفَتِكَ وَالْمَاهِمِينَ عَلَى ذَلِكَ
 كُلِّهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

پس سلام میفرستی بر امام حسین و سایر ائمه همان نحو سلامی که بر امام حسن و فرستاد پس هر که بزد بکفر و میگوید

السلام عَلَيْكَ يَا أبا عَبْدِ اللَّهِ اَلْاَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أبا عَبْدِ اللَّهِ رَحِمَكَ اللَّهُ يَا أبا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ نَأْتِكَ فَدُ
لَعْتُ عَنْ اللَّهِ مَا أَمَرْتُ بِهِ وَلَا كُنْتُ أَحَدًا عِزَّهُ وَجَاهَهُ فِي سَبِيلِهِ
وَعَبَدْتُ مَخْطِئًا حَتَّى نَبَيْتُ الْبَيْنَ أَشْهَدُ أَنْكُمْ كَلِمَةُ التَّقْوَى
وَبَابُ الْهُدَى وَالْعِزَّةِ وَالْإِسْنَى وَالْحُجَّةِ عَلَى مَنْ بَخِيَ وَمِنْ مَضَى النَّحْلِ
أَشْهَدُ أَنْ ذَلِكَ كَمَا سَأَلْتُ فِيهَا مَضَى ذَلِكَ كَمَا فِيهَا بَقِيَ أَشْهَدُ أَنْ
أَرَأَاكُمْ وَهَلْ بَيْنَكُمْ طَبِئَةً طَابَتْ وَطَهَرَ مِنْ تَعْصِيَةٍ مِنْ بَعْضِ شَأْنِ
مِرَالِ اللَّهِ وَمِنْ رَحْمَتِهِ فَأَشْهَدُ لِلَّهِ وَأَشْهَدُ لَهُ أَنْيَ بِهِ مُؤْمِنٌ وَلَكُمُ
نَائِعٌ فِي ذَاتِ نَفْسِي فَمَنْ رَأَى مِنْ دِينِي وَخَالَئِي عَمِلَ وَمَنْ تَلَيْقَ وَمَنْ أَوَى

صَادِقًا

فاسل

فصل في آيات التوبة

فَأَسْأَلُ اللَّهَ الْبَرَّ أَنْ يَجْعَلَ لِي تَوْبَةً وَأَشْهَدُ أَنْكَ قَدْ بَلَغْتُمْ مِنْ
الْهُدَى مَا أَسْرَمَ بِهِ لَوْ تَخَوُّوا أَحَدًا غَيْرَهُ وَجَاهِدْتُمْ فِي سَبِيلِهِ وَجَعَلْتُمُوهُ
حَقًّا أَنْبَاكُمْ الْيَقِينُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مِنْ قُدْرَتِهِ وَأَنَّ اللَّهَ مِنْ قُدْرَتِهِ
مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ وَصَحِّي بِهِ أَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ أَنْهَكُوا عَنْ تَوْبَتِكَ وَسَقَرُوا أَعْيُنَهُمْ
مَنْعُوا عَنْ تَوْبَتِكَ عَلَى لِسَانِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ الْعَنِ الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعَتَكَ وَخَالَفُوا مِلَّتَكَ وَرَغِبُوا عَنْ تَوْبَتِكَ
وَأَنَّهُمْ حَوَارِئُكَ وَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِكَ اللَّهُمَّ احْشُرْهُمْ
نَارًا وَأَجْزَأْهُمْ نَارًا وَاحْشُرْهُمْ وَأَنْبَاَهُمْ إِلَى جَهَنَّمَ ذُرْفًا اللَّهُمَّ
الْعَنُ لَعْنًا بَلَغْتُمْ بِهِ كُلَّ مَلَكٍ مَقْرَبٍ وَكُلَّ نَبِيٍّ مَرْسَلٍ وَكُلَّ عِبْدٍ
مُؤْمِنٍ لَعْنَتُكَ لِلْإِيمَانِ اللَّهُمَّ الْعَنُكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَظَاهِرِ
الْعَلَا سُبْحَانَ اللَّهِ عَنِ جَوَابَتِ هَذِهِ الْأَمَّةِ وَالْعَنُ جَوَابَتِهَا
الْعَنُ جَوَابَتِهَا وَالْعَنُ هَذِهِ الْأُمَّةَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْعَنُ هَذِهِ الْأُمَّةَ
وَعَذَابُهُمْ عَذَابًا لَا تُعَذِّبُ بِهِ أَحَدًا مِنَ الْأُمَّةِ إِلَّا لَهَا اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا
مِنْ تَصَدَّقَ وَتَنْصَرِّحَ وَمَنْ عَلَيْهِ يَصْرُكُ لِيُنْبِتَ فِي النَّبَا وَالْآخِرَةِ
وَالْآخِرَةِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَأَمِينُ بَلَغْتَ نَاحِيَا وَأَدْبَتِ
أَمِينًا وَفُلِكَ صِدْقًا وَمَصْنَعًا عَلَى يَدَيْهِ لَوْ تَوَضَّعَ عَمَّا هُوَ
وَلَوْ تَمَلَّ مِنْ حَقِّ الْبَاطِلِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَفْتَقْتَ الصَّلَاةَ وَالنَّبَا وَالْآخِرَةِ

فصل في آيات التوبة

وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَتَيْتُكَ الرَّسُولَ وَلَوْنُ الْكِتَابِ
لَا وَهْمَ وَدَعَوْتُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْوَعْدِ الْحَسَنَةِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْكَ وَسَلَّمَ بِبَيْتِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكَ قَدْ بَلَغْتَ
مَا أَمْرٌ بِهِ وَفَتَى بِحُجَّتِهِ وَصَدَّقْتَ مِنْ قِبَلِكَ غَيْرُ أَهْلٍ وَلَا مُؤْمِنٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمَ بِبَيْتِكَ الْحَقِّ إِلَهُ اللَّهِ مِنْ صِدْقٍ نَبِيٍّ خَيْرٍ عَنْ قِبَلِكَ
أَشْهَدُ أَنَّ الْحَقَّ دَعَا وَأَنَّ الْحَقَّ مَعَكَ وَالْبَيْتُ وَأَنْتَ أَهْلُهُ
وَمَعْدَنُهُ وَمَعْلَمُ التَّبَعِ عِنْدَكَ وَعِنْدَ أَهْلِ بَيْتِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ
وَالِاهِ وَسَلَّمَ بِبَيْتِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ صِدْقٌ فِي عِلَالَةِ اللَّهِ وَجُتَّةٌ عَلَى خَلْقِهِ وَ
أَشْهَدُ أَنَّ دَعْوَتَكَ حَقٌّ وَكُلَّ دَاعٍ مُنْصَرِّبٍ غَيْرَكَ فَهُوَ بَاطِلٌ مَدْحُورٌ

وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُسْتَعْنَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ وَسَلَّمَ مَلَكًا فَكَيْفَ الْمُسْتَعْنَى وَأَنْبَاَهُ إِلَى الْمَرْسَلَةِ عَلَيْكَ
بِأَمْرٍ لَا يَزِيلُ وَلَا يَزِيلُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَخَلَى
أَهْلَ بَيْتِكَ وَغَيْرَهُ بِالْأَمَانَةِ الْأَمْنِ وَالْأَمْنِ وَالَّذِينَ أَنْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ
الرَّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ فَطَهَّرَهُمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْأَمْرُ عَلَيْكَ أَنْتَ الرَّبُّ الْبَاقُونَ أَنْتُمْ لَنَا قُرْطٌ وَسَكَنٌ وَخَيْرٌ سَكَنٍ
أَنْبَاً وَأَنْصَارًا أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَنْصَارُ اللَّهِ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ
تَعَالَى فِي كِتَابِهِ وَكَأَنَّ مِنْ بَيْنِ فَالْأَمْرُ مَعَهُ يَتَوَنَّنُونَ كَثِيرًا وَهَسُونًا

لَمَّا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا فَآخَا وَهَنَهُمْ
وَأَضَعَهُمْ وَمَا اسْتَكَانَ عَنْ لِقَائِهِمْ اللَّهُ عَلَى سَبِيلِ الْحَيِّ وَنُصْرَهُ كَلِمَةً
اللَّهُ التَّائِمَةُ صَلَّى اللَّهُ عَلَى رُوحِهِ وَأَيَّدَاكُمْ وَسَكَّرَ كَلِمًا أَبْشَرُوا
يُوحِيهِ اللَّهُ الَّذِي لَأَخْلَفَ لَهُ أَلَهُ لَأَنْجِلِيكَ الْبُطْدَ اللَّهُ مَدْرُكُكُمْ تَارَ
مَا وَعَدَكُمْ أَنْتُمْ بَادَهُ التَّهْلَاةُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَنْتُمْ الشَّابِقُونَ
وَالْهَاجِرُونَ وَالْأَيُّهَا أَشْهَدُكُمْ قَدْ جَاهَدْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فِي تِلْكَ عَلَيْنَاهُ رَسُولُ اللَّهِ وَابْنُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
تَبْلِيًا لِمَا أَخْلَفَ اللَّهُ الَّذِي صَدَقَ وَعْدَهُ وَأَرْكَبُ مَا يُخَوِّضُكُمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَنْبَأَكَ بِأَجَلِ سَؤْلِ اللَّهِ وَأَمْرِ رَسُولِهِ وَإِنِّي لَكُ عَارِفٌ وَبَيِّنٌ
 مُفَرِّغٌ وَفَضْلٌ مُبْتَصِّرٌ وَبَصَلٌ لَكُم مِّنْ خَالِقِكَ مُؤَمِّنٌ عَارِفٌ بِأَمْرِهِ
 الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ وَنَفْسِي أَلْفَمَةٌ إِنِّي أَصْلَبُ عَلَيْهِ كَمَا
 صَلَّيْتَ أَنْتَ عَلَيْهِ وَرَسُولَكَ وَأَمْرُ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَةٌ مِّنْ سَائِرِ مُؤَلِّمِيهِ
 مُرَادِفَةٌ يَنْبَغُ بَعْضُهَا بَعْضًا لَا انْقِطَاعَ لَهَا وَلَا أَمَدٌ وَلَا أَبَدٌ وَلَا أَجَلٌ
 فِي خَصْمَتِهَا وَإِذَا غَشِيََا وَتَهَيَّأَا لَاسْلَامَ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

سیدہ بنت جحش کہ حضرت امام رضاؑ فرمود ہر مرد پر ہے ایلا
 کہ چون باز نام حسینؑ بر سر خود بگوید گفت جبکہ
 السلام علیک یا ابا عبد اللہ السلام علیک یا بن رسول اللہ
 اشمہا انک قد اقمنا الصلوٰۃ و ائتیت الزکوٰۃ و امرت بالعرف

زبدة الحشر الشهاب
 زبدة الحشر الشهاب
 زبدة الحشر الشهاب

وَنَهَتْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَدَعَوَتْ إِلَى سَبِيلِ نَبِيِّهَا مُحَمَّدٍ وَالْوَعْظُ الْحَسَنُ
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْأَلُكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ مَعْلُومُونَ مُعْتَدُونَ
عَلَى السَّانِ دَاوُدَ وَعِيسَى عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ذَلِكَ مَا عَصَوْا وَكَانَ الْمُنْتَدَى

حضرت فرمود بلی چنین است ﴿ و پسند اعتبار حضرت صفای را مینویسند ﴾
 که فرمود هر که بزبان حضرت امام حسین را می رود ﴿ حقیقی برای او ثواب ﴾
 می بخشد و می پوید ﴿ بزرگوار چون بزبان آن حضرت می گوید ﴾

السلام عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَوْمَ وَلِدْتَ وَيَوْمَ مَوْتٍ وَيَوْمَ بُعِثَ جَسَدًا أَشْهَدُ أَنَّكَ حَقٌّ
شَهِيدٌ نَزَرْتَ عِندَ رَبِّكَ وَأَنَوَّيْتَ وَلَيْتَكَ وَأَبْرَأَ مِنْ عَدُوِّكَ وَ
أَشْهَدُ أَنَّ الْإِسْلَامَ قَدْ فَتَحَ لَكَ وَأَنْتَ الْإِسْلَامُ الْمَعْلُومُونَ عَلَى لِسَانِ
النَّبِيِّ الْأَمِيِّ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَفْتَتَ الصَّلَاةَ وَالْإِسْلَامَ الزَّكَاةَ وَأَشْرَفَ
الْعُرْفَ وَتَهَبْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ
وَالْمَعْرِفَةِ الْحَسَنَةِ أَنْتَ اللَّهُ وَإِيَّاكَ وَلِيْنَا أَنْ يَجْعَلَ خُصْمَانَا مِنْ
وَلِيَانِكَ الصَّلَاةَ عَلَى نَبِيِّنَا وَالْمَعْرِفَةَ لِدِينِنَا اِشْفَعْ يَا بْنَ رَسُولِ

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك با حجة الله في وجهه
وشاهد على خليفه السلام عليك با بن رسول الله السلام عليك
با بن علي بن ابي طالب السلام عليك با بن فاطمة الزهراء الشهد

أَنْتَ قَدْ أَتَيْتَ الصَّلَاةَ وَأَتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ
 عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَنْتَ الْبَغِيُّ فَقَضَى اللَّهُ
 عَلَيْكَ حَتَا وَمَاتَ
 أَشْهَدُ أَنْكَ عَلَى بَيْتِي مِنْ رَبِّكَ بِحُكْمِ مُنِيرٍ بِالذُّنُوبِ لِلشَّعْرِ
 عِنْدَ رَبِّكَ بَابِنِ رَسُولِ اللَّهِ
 أَشْهَدُ أَنْهُمْ حُجَّجُ اللَّهِ
 وَأَكْبَرُ مِنْ لَفْظِ كُذِّبْتُ
 وَأَشْهَدُ أَنْ جَدَّكَ مُحَمَّدًا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ وَأَبَاكَ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَأَخَاكَ أَحْمَدَ سَيِّدَ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ وَأَنْتَ وَالْأَيَّةُ
 مِنْ وَلَدِكَ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ وَوَحْدُوكَ عَلِيُّ بْنُ جَعْفَرٍ وَنَحْوُكَ
 بَنُو جَعْفَرٍ وَعَلِيُّ بْنُ مُوسَى وَوَحْدُوكَ عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ وَوَحْدُوكَ
 عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ وَوَحْدُوكَ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ
 بِسْمِ اللَّهِ
 أَكْتُبُ لِي عِنْدَكَ مِثْقَالَ وَوَعْدُكَ إِنِّي أَنْتَ بَحْرُ
 الْإِيثَانِ فَأَشْهَدُ لِي عِنْدَ رَبِّكَ إِنَّكَ أَنْتَ الشَّاهِدُ
 (مِنْ أَمْرِ مَنْ تَصْنَعُ)
 بِسْمِ اللَّهِ
 بِسْمِ اللَّهِ مَنْ تَقُولُ كَذِبْتَ أَنْتَ مَا جَعَلَ صَادِقُ
 بَعْدَ مَا لِي قَدْ كَرِهْتُ بَرِي بِغَيْرِ مَا حَسْبُكَ
 أَسْلَامَ عَلَيَّكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ عَلَيَّكَ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا بَنِي أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

اَسْلَامَ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ اَسْلَامَ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ شَبَابِ اَهْلِ
الْحَسَنِ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَ اَسْلَامَ عَلَيْكَ يَا مَنْ رَضَاهُ مِنْ رِجَالِ الْحَسَنِ
وَحُجَّتُهُ مِنْ حُجَّتِ الْحَسَنِ اَسْلَامَ عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ اللَّهِ وَحُجَّةَ اللَّهِ وَبَابَ اللَّهِ
وَالذِّبْلَ عَلَى اللَّهِ وَالنَّاعِي إِلَى اللَّهِ اَشْهَدُ نَاكَ قَدْ حَلَّكَ حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَّمَ
حَرَامَ اللَّهِ وَاقْتَصَصْتَ اَلْكَوْثَةَ وَامَرْتَ بِالْعُرْفِ وَنَهَيْتَ عَنِ
النُّكْرِ وَدَعَوْتَ إِلَى بَيْتِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْوَعِيظَةِ الْحَسَنَةِ وَاشْهَدُ
اَنَّكَ وَمَنْ قَبْلَكَ شَهِدَاءُ اَجَاءَ عِنْدَ رَبِّكَ مِنْ رُزُوقِ اَشْهَدَانِ
فَاِنَّكَ فِي الثَّوَادِقِ يَا اَبَا بَرٍّ اَيْمِنُ فَمَنْ فَمَنْ فَاِنَّكَ وَشَاجِعِ
عَلَيْكَ وَمِنْ جَمْعِ عَلَيْكَ وَمِنْ سَمْعِ صَوْنِكَ وَلَهْ عَيْنِكَ يَا اَبَا بَرٍّ
كُنْ مَعَكُمْ فَاَوْزُوزًا عَظِيمًا

بسم الله الرحمن الرحيم
 که چه قدر او فاضل است بنافه و فرما چنانچه * گفت پدر و مادر و
 نواد * بگرو و بعضی از روز دیگر * فرو گویند زبانتان خوب است
 گفت بلی * فرمود که با اشارت دهم ترا * اما اشارت که از یاد کردی
 بعضی از نواد زبانتان خوش * گفت بلی * فرو گویند چون استخوان شما
 شرح میکند در همه و کار شای زبانتان حضرت * بشاشت و شادی
 میکند بسیار و اهل ایمان * و از این اشارت میدهند * پس چون از در
 خانه خود بیرون میآید * خواهر و سواره و خواه پناه * و میگردد انداخته
 با آنچه از اهل علم از آنکه که در کتابت میفرستند برودا برسد غیر الخش * اغض
 چون بر می غیر الخش * برود و در باب * و اینک از این سخن که
 نصیبی بر دل از رحمتی خواهد بود * برسد انکانت چیت * فرو گویند

پس ملائکه میگویند پروردگار این بنده کز دگر پسر پیشت امد و بجای خود برکشست * پس بکار برود ما * پس ملائکه با ایشان از آسمان که اهل آن من با پسند بر در خانه نشیند من و شیخ و نعل بر سر کند و ثوابش در رحمت او بنویسد تا روز قیامت * پس پیوستن ملائکه بر در خانه او هستند و شیخ و نضره خدا میمانند و ثوابش در رحمت او بنویسند تا روزی که ملائکه با او نماز نماید * پس ملائکه بجای از او حاضر میشوند و در وقت غسل دادن و کف کردن و نماز کردن بر او حاضر میشوند * پس میگویند پروردگار اما ما موکل کرده ایم بر در خانه نشیند خود و او غوث شد پس بکار برود ما * پس رحمتی خدا کند با او که اهل آن ملائکه من * با پسند دگر بریند من و شیخ و نضره بر سر کند و ثوابش در رحمت او بنویسد تا روز قیامت * و شیخ محمد بن الشهدا و سید بن طاووس این زیارت را با این فضایل را یاد کرده اند تا خبر * و مفضل را ذکر کرده اند * و زیارت را با این فضایل نقل کرده اند *

فصل فی اذان و اقامت

۲۷۶

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 و الصلاه على سيدنا محمد و آله الطيبين الطاهرين
 و بعد

اَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي رُضِيهِ

پس بدین طایفه گفته است که مسجد است که هر وقت از زبان انصاری
 فارغ شود و خواهد که از روضه مقدس بیرون رود خود را با
 بسم الله الرحمن الرحيم و بعد

اَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ اَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ اَسْلَامُ عَلَيْكَ

بِاصْفَوَةِ اللَّهِ اَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاصَّةَ اللَّهِ اَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا قَبِيلَ

الطَّاهِرَةِ اَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا غَرِيْبَ الْغُرَبَاءِ اَسْلَامُ عَلَيْكَ سَلَامُ مَوْجِعِ

لِاسْمٍ وَلَا فَا لَ قَانَ اَمَضٍ قَلْبًا عَنْ مَلَا ئِكَةٍ اِنْ اَفْقَلَا عَنْ سَوْءِ ظَنِّ

وَعَدَا لَلَّهِ الصَّابِرِينَ لاجلِ اللَّهِ اخيراً الْعَهْدِ مَجِيْ اِيَّاكَ وَ رِزْقِي

اللَّهُ الْعَوْدُ اِلَى شَهْدِكَ وَالْعَامُ بِغِنَا نَيْكٍ وَالْيُسَامُ فِي حَرَمِكَ وَاِيَاكَ

اَسْتَلْ اَنْ يُعِدَّنِي بِكَ وَجَعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

پس بعد از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون بنزد حضرت امام حسین
 علیه السلام بنشیند و دعا و دعا بپایان و صلوات بر حضرت رسول
 و بعد از آن در ایستادن و در ایستادن

سَلَامُ اللَّهِ وَسَلَامُ مَلَا ئِكَتِهِ فَمَا تَرَوْحَ وَ تَعْدُوا اِلَى اَكْثَارِ الطَّاهِرِينَ

لَكَ وَعَلَيْكَ سَلَامُ اَمَّا اَنْتَ اَلْمُتَّقِينَ وَ الْمُسْلِمِينَ لَكَ بِقُلُوبِهِمْ

وَالطَّائِفِينَ بِفَضْلِكَ وَ الشَّاهِدِينَ عَلَى اَنْتَ صَادِقٌ وَ صِدْقُكَ

وَصَحَّتْ فَمَا اَنْتَ بِرَبٍّ وَاَنْتَ تَارَا لَلَّهِ فِي الْاَرْضِ وَ الدَّمِ الَّذِي يَدُلُّ

فصل فی اذان و اقامت

۲۷۷

رَبِّكَ اَحَدٌ مِنْ اَهْلِ الْاَرْضِ وَ لَا يَدْرِيكَ اِلَّا اللَّهُ وَ عَدُوٌّ خُنْتُكَ بَابِنِ رَسُولِ

اللَّهِ وَاِيَاكَ اَلَيْسَ اَوْ تَسْتَلِ اِلَى اللَّهِ يَكُ فِي سَمْعِ حَوَاجِي مِنْ اَمْرِ اَخْرَجَ وَ نَبَايَ

وَبَايَ تَسْتَلِ اِلَى اللَّهِ يَكُ فِي حَوَاجِي مِنْ اَمْرِ اَخْرَجَ وَ بَدْرِكَ اَهْلُ الْاَرْضِ

مِنْ عِبَادِ اللَّهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

پس ندکی راه برو و بابت پشت بپایه و در پیش رو و بگو

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقُدُّوسِ اَلَا اَمْرٌ كَلَامًا خَالِي اَلْخَلْقِ فَكَمْ تَقَرَّبَ عَنْهُ تَوَكُّبُ

اَخْرَجَ وَ عَدُوٌّ كُلِّ شَيْءٍ يَعْصِي بِهَلْ يَصْنَعُ اَلْاَرْضَ وَ مَنْ عَلَيْهَا دَمَكَ وَ اَرَاكَ

بَابِنِ رَسُولِ اللَّهِ اَشْهَدُ اَنْ لَكَ مِنَ اللَّهِ مَا وَعَدَكَ مِنَ النُّصْرَةِ وَ الْفَتْحِ وَاَنْ

لَكَ مِنَ اللَّهِ اَوْ عَدُوٌّ لَكَ هَلَا لَكَ عَدُوٌّ لَكَ وَ تَمَامُ مَوْعِدِكَ اِنْ اَلَا اَشْهَدُ

اَنْتَ فَا لَكَ مَعَكَ رِيشُونَ كَثِيرٌ كَمَا قَالَ اللَّهُ وَ كَا بَيْنَ مِنْ سَبْعٍ فَا لَكَ مَعَهُ رِيشُونَ

كَثِيرٌ كَمَا وَ هُوَ اِلَا اَصْلًا بِهَذَا

پس بدین طایفه که بگوید پس ندکی راه برو و در پیش رو و بگو

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَسْتَحْيَانُ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَلَا يُكِنُّ لَهُ شَرِبَاتٍ فِي

الْمَلِكِ وَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَكَمْ تَقَرَّبَ اِلَى اللَّهِ اَشْهَدُ اَنْتَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ

اللَّهِ مَا اَمَرْتُ بِهِ وَ وَفَيْتَ وَ هَدَايَ اللَّهُ وَ تَمَّتْ بِكَ كَلِمَاتُهُ وَ جَاهَدْتَ

فِي سَبِيلِهِ حَتَّى اَمَلْتَ اَلْبَيْتَ لِعَنِ اللَّهِ اَمَةً فَكُنْتَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ اَمَةً

خَدَّكَ لَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ اَمَةً خَدَّكَ عَنْكَ اَللَّهُمَّ اِنِّي اَشْهَدُ بِاَلْوَالِيَّةِ

لِعَنِ الْبَيْتِ وَ اَلَّتِ رُسُلَكَ وَ اَشْهَدُ بِالْبِرَاةِ مِنْ سَبْرَاتٍ مِنْهُ وَ

بِرِسْمَتِهِ رُسُلَكَ اَللَّهُمَّ اَلْعَنِ الْبَيْتَ الَّذِي كَذَّبُوا رُسُلَكَ وَ هَدَّوْهُ

کنک

كَبُنَاتٍ وَحَرَفُوا بِكَ وَسَقُوا دِمَ أَهْلِ بَيْتِكَ وَأَفْسَدُوا
عِبَادَكَ وَاسْتَدَلُّوهُمُ اللَّهُمَّ ضَاعِفْ لَهُمُ الْكَفَّ بِمَا جَرَدَ بَيْتُكَ
فِي بَيْتِكَ وَبِحُرْدِ اللَّهُمَّ الْعَنَهُمْ فِي سَمَائِكَ وَارْحَمِ الْإِيمَانَ وَبِجِلْدِ
الْإِنْسَانِ حَيْدِي فِي أَوَّلِيَاتِكَ وَحَبِّبْ لِي هَذَا هَدْمَ حَقِّ لِي بِحَقِّهِ
وَبِحَقِّهِمْ لِي قَطًا وَبِحَقِّهِمْ لِي مَعًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَهَنْبَرُهُ (اللَّهُ أَكْبَرُ) وَهَنْبَرُهُ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)
وَهَنْبَرُهُ (الْحَمْدُ لِلَّهِ) وَهَنْبَرُهُ (سُبْحَانَ اللَّهِ) وَهَنْبَرُهُ (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)
إِنْ كَانَ لَمْ يَحْيَ بَدَنِي فَصَلِّ أَمَامَكَ قُلُوبِي وَسَعْرِي وَبَشِيرِي وَرَائِي
هَوَايَ عَلَى التَّكْبِيرِ خَلْفِي النَّبِيَّ الْمُرْسِلَ وَالسَّبِيحَ الشَّجَبِيَّ الدَّلِيلَ
الْعَالِمَ وَالْأَمِيرَ السَّخِرَ وَالْوَحْيِيَّ الْبَلِيغَ وَالْمُطَوَّلَ الْمُتَضَمِّ حُثَّ
أَفْطَاعًا إِلَيْكَ وَإِلَى وَلَدِكَ وَلَدِي وَلَدِكَ الْخَلْقِ مِنْ بَعْدِكَ عَلَى
بِرَّةِ الْحَقِّ فَغُلِّبْ لَكَ مُسْلِمًا وَهَرِي لَكَ مُشْعٍ وَضَعْنِي لَكَ مَعْدَةً
حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ لِي بِهِمْ وَيَجْعَلَكَ مَعَهُمْ مَعَكُمْ لَامَعَ خَلْقًا وَكَرَاهِي مِنْ
الْمُؤْمِنِينَ بِرَجْعَتِكَ لَا أَكْذَرُ لِلَّهِ فِدْرَهُ وَلَا أَكْذِبُ لَهُ مَسْئَةً وَلَا
أَزْعَمُ أَنْ مَا شَاءَ لَا يَكُونُ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُبْحَانَ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ وَبَعْدُ سُبْحَانَ اللَّهِ
جَمِيعَ خَلْقِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ
اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي خَيْرِ بَنَائِكَ وَبِحَقِّ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ الْعَزِيزُ الْكَافِرُ

پرسنه‌ها و دینداران * و بصری مشد بر کداز *
 أَهْلَكَ ظَهْرًا مِنْ ظَهْرٍ هَرِ ظَهْرًا بِكَ الْبِلَادُ
 ظَهْرًا أَنْتَ فِيهَا وَأَنْتَ مَا لِلَّهِ فِي الْأَرْضِ خَيْرٌ لَكَ
 مِنْ جَمِيعِ خَلْقِهِ
 پرسنه‌ها و دینداران بصری بکداز * پس بنشین نزد سربار ملان
 حضرت * و خدا را بدان کن بهر که خواهی * و موعبه شو بکار و طاعت
 خود را طلب * پس نه‌ها و بهار و کداز را ز باطنش
 بصری بکداز *
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ فَلَمَّا صَبَرَ
 وَأَنَّ الْأَصْدَاقَ وَالْصِدْقَ وَقَالَ اللَّهُ فَمَلَكُ بِالْأَيْدِ وَالْأَنْ
 پس بایست نزد من در این بین * و نشان را و * و آنچه خواهی از پروردگار
 و آنچه نخواهی از او را طلب * پس بجانب بکاشا کداز را بشنود که
 الْكَلَامَ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّهُمْ لَمَّا قَرِئُوا مِنْ كِتَابِكَ سَمِعُوا
 أَنْصَارًا يَقُولُوا يَمُوتُ مُحَمَّدٌ الَّذِي لَمْ يَخْلُفْ لَهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مَدْرُكُكُمْ
 يَوْمَئِذٍ تَارِكُهُمْ وَأَنْتُمْ سَادَةُ الشُّهَدَاءِ وَالنَّبَا وَالْأَحْزَابِ
 پس فرزند پیش و شغور کرده و آنچه خواهی نماز کن * و هر که داخل جاری
 سلام کن * و پروردگار و بهار و کداز را برین بکداز * و چون خواهی
 بیرون دهی * باز چنین کن * و نماز را بصری کن با اینا باشی * پس
 خواهی که بر کردی * انصاری و طاعت کن و دیگر
 سَلَامٌ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَأَنْبَاءُ الْمُرْسَلِينَ
 وَعِبَادُهُ الصَّالِحِينَ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ
 فَذَرْنِيكَ وَمَنْ حَصَرَكَ مِنْ أَوْلِيَاكَ

فصل ثانی در بیان اہل بیت

۲۸۲

بر رسول خدا صلوات الله علیه و صلوات بر حسین و مخصوص * و لعنت کن بر
کشتگان او * و بناری جوار آنها که در اول سلسل این ظلم ابراهیم کشته شد
و چون برسی بدر ظاهر * بابت *
الله اکبر کبیرا و الحمد لله کبیرا و سبحان الله کبیرا و أصیلا الحمد لله
الذی هدانا لهذا و ما کنا لنهتدی لولا أن هدانا الله لقد
جاءت رسلنا بالحق

السلام علیک یا رسول الله السلام علیک یا نبی الله السلام علیک
یا خاتم النبیین السلام علیک یا سید المرسلین السلام علیک یا حجة
الله السلام علیک یا امیر المؤمنین السلام علیک یا سیدنا القسین
السلام علیک یا قائداً لفریحنا السلام علیک یا بن فاطمة سید
نساء العالمین السلام علیک وعلی لایمت من ولیدک السلام علیک
یا وصی امیر المؤمنین السلام علیک یا ائمة الصدیقین الشهداء السلام
علیکم یا ملائكة الله المنجبین فی هذا المقام الشریف السلام
علیکم یا ملائكة ربی الخدیجین بکرم الحجة علیکم السلام السلام
علیکم منی بکرم ما نیت و فی البذل والنهار

السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا بن رسول الله السلام
علیک یا بن امیر المؤمنین عبدک و ابن عبدک و ابن امیت المفی
بالزین و الناری الخلاف علیکم و الموالی و لیکم و المعادی و

فصل ثالث در بیان اہل بیت

۲۸۳

فصل حرمت و استجار و شهادت و تقرب الیک بصدیق آدم
یا رسول الله أدخلنا بک الله أدخلنا بک امیر المؤمنین أدخلنا بک
المؤمنین أدخلنا بک فاطمة سیدة نساء العالمین أدخلنا بک مولای
یا ابا عبد الله أدخلنا بک مولای یا بن رسول الله

بدر آوردن عاشق کرد و در این مکان
شروع علامت رخصت پس از عاشق

الحمد لله یا واحداً لا شریک له القدر القدر الذی هدانا
لی ولا یبک و حصنی من بارئک و سئل فی فضیلتک

بدر برود و روضه مقدسه * و عادی بالای سید کرم
السلام علیک یا وارث آدم صوفی الله السلام علیک یا وارث
نوح نبی الله السلام علیک یا وارث ابرهیم خلیل الله السلام علیک
یا وارث موسی کلیم الله السلام علیک یا وارث حبیبی روح الله
السلام علیک یا وارث محمد حبیب الله السلام علیک یا وارث امیر
المؤمنین و ذی الله السلام علیک یا بن محمد المصطفی السلام علیک
یا بن علی المرتضی السلام علیک یا بن فاطمة الزهراء السلام علیک
یا بن خدیجة الکبری السلام علیک یا نا و الله و ابن ناریه و الوتر
المونور اشهدا انک قد اتممت الصلوة و اتممت الزکوة و اتممت بالمعروف
و نهیت عن المنکر و اطعنا الله و رسوله حی انک البقیة کلکم الله
امة فذلک و لعن الله امة ظلمتک و لعن الله امة سمیت بذلک
فرضت به یا مولای یا ابا عبد الله اشهدا انک کنت نورا فی الاصل

الشاخ

فصل في آيات الهداية

الشامية والارحام المصهرة لم تخبث الجاهلية بأغاسيها ولا ليل
من مذلهات ثنائها واشهدناك من دعائهم الذين واركان المؤمنين
واشهدناك الانام البتر النقي الرضخ الذي الهادي المهدي
واشهدناك الامية من ولدك كيسة النقي واعلام الهدى
النسوة الوثني وانجحة على اهل الدنيا واشهدناك وملائكته
وانبيائه ورسله اني بكم مؤمنين وبابائكم مؤمنين بشيعة ديني
وتحاليهم على وتلقي لشبكم بكم وامري لا امره مشيعة صلوات
الله عليكم وعلى رواجكم وعلى اجسادكم وعلى اجسامكم
على شاهدهم وعلى غائبكم وعلى ظاهركم وعلى باطنكم

يسر خود را بضرع مجيدان وضريح ابيوس وسو
يا ايها انت وايها بن رسول الله يا انت وايها ابا عبد الله لقد
عظمت الزبنة وجلت المصيبة بك علينا وعلى جميع اهل التوحيد
والارض فلعن الله امته اسرحب واجت وفتقت ونهبتنا
لينا لك يا مولاي يا ابا عبد الله فصدت حرمتك وانبتت الي
مشهدك استل الله باليقان الذي لك عندك وبالجل الذي لك
لدينا ان يصلي على محمد وآل محمد وان يجعلني معكم في الدنيا والاخرة

يسر رخصه ووددك فارد بالاي من حضرت دين
ودراين وركشتم كخواهي بخوان وچو فارغشون كن

اللهم انصابت وركعت وسجدت لك وحدك لا شريك لك
لا اله الا انت والركوع والسجود لا يكون الا لك لا اله الا انت الله

فصل في آيات الهداية

لا اله الا انت الله صلى على محمد وآل محمد وابيهم بحق افضل
السلام والحب واراد على منتهى السلام اللهم فها نا يا اركان
هدية مني الى مولاي الحسين بن علي عليها السلام اللهم صلى
على محمد وصلىته ونفسيها مني واجري على ذالك بافضل املو
وتجاني فيك وفي وليك يا ولي المؤمنين

وهابت بر سر من بر سر باي سر وهابت بر سر من الحسين وكون
السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك يا بن نبي الله السلام
عليك يا بن امير المؤمنين السلام عليك يا بن الحسين الشهيد
عليك يا بن الشهيد وابن الشهيد السلام عليك انما المظلوم وابن
الظلم لعن الله امته فقلناك ولعن الله امته فقلناك ولعن الله امته

سمعت بذلك وصيبت به

يسر خود را بضرع مجيدان وضريح ابيوس وسو

السلام عليك يا ولي الله وابن وليه لقد عظمت الزبنة وجلت
المصيبة بك علينا وعلى جميع المسلمين فلعن الله امته فقلناك
ولعن الله امته فقلناك ولعن الله امته فقلناك ولعن الله امته

يسر وازنابتي على الحسين بسوء هذا وسوء شواشان وكون

السلام عليكم يا اولياء الله واجباته السلام عليكم يا اصفياء الله
واودام السلام عليكم يا انصار دين الله انتم السلام عليكم يا انصار
رسول الله السلام عليكم يا انصار امير المؤمنين السلام عليكم

فصل من اهل بیت

۲۸۶

بِأَنْصَارِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أَسْلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي النَّاسِرِ أَسْلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ
أَبِي عَبْدِ اللَّهِ يَا بَنِي آئِمَّةٍ وَابْنِي طَيْمَةِ وَطَائِبِ الْأَرْضِ يَا بَنِيهَا دُفِنْتُمْ
وَفُتِنْتُمْ قَوْلًا عَظِيمًا قَبْلَ الْبَيْتِ كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزُ مَعَكُمْ

پس بگو عجب سحر نام حسین و دعای بسیار برای خود و دیگر
پدر و مادر و اهل و فرزندان و برادران مؤمن خود که در روضه انجمن
دعای عاکنده و سؤال مؤالکنده رد نمیشود و چون **خاک کربلا** و
خود را بفرستد و بگوید

أَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ أَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ أَسْلَامُ عَلَيْكَ
يَا صَفْوَةَ اللَّهِ أَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاصَّةَ اللَّهِ أَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا خَالِصَةَ
اللَّهِ أَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ سَلَامُ مَوْجِعٍ لَا فَاِلَ وَلَا سَافٍ قَانٍ
أَمْرٍ قَلَّ عَنْ مَلَايِكَةٍ وَإِنْ أُنِمْ قَلَّ عَنْ سَوْطَيْنِ بِنَاءٍ وَتَدَلَّى الصَّابِرِينَ
وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ بِمَوْلَايَ خَيْرَ الْعَهْدِ مَعِي إِنْ بَارَكْتَ وَزِدْتَنِي الْعَوْدَ
إِلَى شَهِيدِكَ وَالْبَقَاءِ فِي حَرَمِكَ وَإِنِّي أَسْأَلُ أَنْ يُعْذِبَنِي بِأَنْتَ
بِالْآيَةِ مِنْ وَلَدِكَ وَتَجْعَلَنِي مَعَكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

پس بچرخ واز روضه بیرون رود و پشت را بجانب قبر حسین و بسیار
بگوید (اَللّهُمَّ اِنَّا الْبُغَاةُ) ناپهنا شوی در قبر پس فرمود که هر
آن حضرت را باین بخواند کند و بنوبد ضحای از برای او بهر کار و صد
هزار رحمت و بگوید از او صد هزار گناه و بلند کند از برای او صد
درجه و بر او در از برای او صد هزار حاجت که اسائن بر انجان باشد که
او را از آتش جهنم دور گرداند و چنان باشد که با حضرت امام حسین
شهادت باشد تا شربت شود باشد که در بلاد و در دنیا ایشا مؤلف کند

فصل من اهل بیت

۲۸۷

که در علمای دین و اهل زمان منظم شده است و در عقب قبر حضرت عباس بود
و شریعت حضرت صفای ظاهر آن موضع باشد که اکنون مشهور است بمقام آن
حضرت و در آن موضع عارفی ساخته اند اگر ممکن باشد از آن
از نهان که از فرات منشعب میشود غسل کند و در آن مقام نماز کند و بنویسد
زبانت شود بهتر است و اگر از سایر نهانها که از فرات جدا میشود و از
هر جانب که باشد غسل کند خوب است

شیخ محمد بن الشهدا همین زیارت گذشته را با اختلاف بسیاری و با بکوه است
چون بحسب سند و من بعد از زیارت اول و ثانی و اضبط زیارت هر دو
ایماد کردیم گفتند که مرویست از صفوان جمال که گفت مولای من حسین
بن محمد الصادق فرمود که هرگاه ازاده کنی زیارت حسین بن علی را پس
سه روز و روزه بدار پیشتر و در روز چهارم غسل کن و اهل و
فرزندان خود را نزد خود جمع کن

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ أَلِيَّيَ وَنَفْسِي وَآهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَمَنْ
كَانَ مِنْ بَيْتِي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ مِنْهُمْ وَآلِهِمْ أَلِيَّةً وَتَجْعَلَ مِنْهُمْ
وَأَهْلِهِمْ حِطَّةً لِلْإِيمَانِ وَتَحْفَظَ عَلَيْهِمُ اللَّهُمَّ أَجْعَلْنَا مِنْ أَوْلِيَاءِكَ
وَحِفْظِكَ وَخَيْرِكَ وَلَا تُفْتِنَنَا بِمَا بَيْنَا مِنْ بَغْيِكَ وَزِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ
إِنَّا إِلَيْكَ نَاغِبُونَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَكَأَيِّ
الْمَقْلَبِ وَسَوْءِ النَّظَرِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ وَالْوَلَدِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا
حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ وَبَرْدَ الْغُفْرَةِ وَأَمَّا نَا مِنْ عَذَابِكَ وَأَنْتَ أَعْلَمُ
وَعَزِيزٌ رَحِيمٌ إِنَّهُ لَا يَمْلِكُ ذَلِكَ غَيْرُكَ

و چون بغزل بر سر صدر حسین (اللهم اغفر لي) بگوید و صدر حسین (لا اله الا الله)

پس چون اراده غسل نمائی بگو

پیر چون از غسل فارغشوی * دو جامه طاهر بپوش باین جامه * و ده
رکت نماز بکن در بیرون مشعر * و در رکعت اول بعد از حمد سوره قل
هو الله احد * و در قریه قل یا ایها الکافرون بخوان * و چون سلام
بگویی (الله اکبر) بپساکبر * پیر کو

وخرزانه

پس چون متوجه خا بر شوی بگو

در چون بد رخا پر برسی با پشت و نظر کن بسو وضیع و بگو

پیر داخلشو و پای راست خود را مقدم دار که

فصل في بيان ما هيته

٢٩٠

الله أكبر كبيرا وسبحانه وأصله وأحمد لله الذي لا أحد
الصدق والصدق المنقول لا يجنوا والذي يقول من عليّ و
سهل زبارة مولاي ولم يجناني منوعا وعن ديبه مد فو عا بل
نقول ونصح فله الحمد

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام عليك يا وارث آدم صفوة الله السلام عليك يا وارث
نوح نبي الله السلام عليك يا وارث إبراهيم خليل الله السلام عليك
يا وارث موسى كلمه الله السلام عليك يا وارث عيسى نبي الله
السلام عليك يا وارث محمد حبيب الله السلام عليك يا وارث
علي حجة الله السلام عليك يا وارث الحسن الذي ارجى الى الله
السلام عليك يا وارث علي بن أبي طالب السلام عليك يا وارث
الشهيد السلام عليك يا وارث النبي الوصي السلام عليك يا وارث الله
وابن ثاره والورث الموقر شاهدك قد اتممت الصلوة وانبت
الزكوة وامرنت بالمعروف ونهيت عن المنكر وعبدك الله

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك يا بن أمير المؤمنين
سيد الوصيين السلام عليك يا بن فاطمة الزهراء سيدة
نساء العالمين السلام عليك يا ولي المؤمنين ورحمة الله وبركاته
السلام عليك يا خازن الكليات المستور السلام عليك يا اس

السلام

فصل في بيان ما هيته

٢٩١

السلام الناصر لدين الله السلام عليك يا نظام المسلمين يا مولانا
أشهد أنك كنت نوراً في الأضداد الشاهد والأعلام الطاهر
لم تخبأت نجاستاً يا نجاستها أشهد أنك يا مولاي من دعائهم
الدين وأركان المسلمين ومغفل المؤمنين وأشهد أنك الإمام
أبنا النبي الطاهر الزكي الهادي المهدي وأشهد أنك الأئمة من
وليك كلمة التقوى وأعلام الهدى والعروة الوثقى والنجاة
على أهل الدنيا من أوليائهم

بسم الله الرحمن الرحيم

أنا لله وأنا إليه واجعون يا مولاي أنا موال أوليك ومعايد بعدك
وأنا بك مؤمنين بدينك وبني وعوالمهم على وقلبي ليلكم سيرة وأمي
لا أكره سبع يا مولاي أميت يسركم وعلايتكم وظاهركم وباطنكم
وأقربكم وأخركم يا مولاي أئمتك خائفاً قاطنين وأئمتك مستجيرين
فأجربن يا سيد علي أنت وأبي ومولاي وحجة الله على الخلق أجمعين
أئمت يسركم وعلايتكم وظاهركم وباطنكم يا مولاي أنا النبي
بعثنا وبنا الله ولذا دعا لي الله بالحق والموعظة أحسنه لعلي

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم إني أصابت ذكرك وتجدت لك وحدك لا شريك لك
اللهم صل على محمد وآل محمد وبلغهم عني السلام كثيراً وأفضل

الحَيَّةُ وَالسَّلَامُ وَارْزُقْ عَلَى مَهْمُهُ السَّلَامُ كَثِيرًا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ هَذَا رَأْيُ كَثَّانٍ هَدَيْتَنِي وَكَأَمَرَ لِي بِدِي وَوَلَّيَا
 فِي عِبَادَةِ اللَّهِ أَحَبَّ بَنِي عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا أَكْثَرُ
 صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنِّي وَأَجْرِي وَتَقَبَّلْ أَفْضَلَ أَمَلِي
 وَرَاجَاتِي فِيكَ وَفِي دَايِكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا مَوْلَايَ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَلَقَ مَا وَجَدَ
 وَمُعَذِّبٌ مَن فَعَلَكَ عَلَيْهِ الْقَسَّةُ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَكْلَامُ عَلِيَّكَ يَا أَرْثَى اللَّهِ وَأَبْنَى وَابْنِ أَلِيَّةِ السَّلَامُ عَلِيَّكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
 وَأَبْنَى حَبِيبِهِ السَّلَامُ عَلِيَّكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ وَأَبْنَى حَبِيبِهِ عِشْتُ سَعِيدًا
 وَمُتُّ قَبِيرًا وَفِيكَ مَطْلُومًا يَا شَهِيدَ الْبَيْنِ الشَّهِيدَ عَلِيَّكَ يَا أَرْثَى اللَّهِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبَعْدَ زَمَانٍ صَلَوَاتُ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 مُفْرَضُ وَمُحَاجَّ خُودًا اخْتِطَابُكَ بِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَنَدَامُ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَبِكُلِّ
 أَكْلَامُ عَلِيَّكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ الْأَمْرُ النَّاصِحُ الصَّادِقُ أَشْهَدُ أَنَّكَ
 أَسْنَى بِاللَّهِ وَتَصَرَّفَ ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَدَعَوْتُ
 إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ وَأَسْبَغْتُ بِرَيْسِكَ وَبَدَّلْتُ نَجَاحَاتِكَ مِنْ اللَّهِ
 السَّلَامُ وَالْقَاوُ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فصل في مطلقه اقامه

[illegible]

الزَّكَاةَ وَعَلَىٰ أَزْوَاجٍ حَلَّتْ بِغِيَابِكُمْ وَآفَامَتْ فِي جَوَارِكِ وَوُفِدَتْ
مَعَ ذَوَائِكُمُ الْكَلَامُ عَلَيْكَ مَجْنِي مَا بَيْعْتُ وَبَقِيَ الْبَيْلُ وَالنَّهَارُ فَلَمَّا

عَظُمَتْ بِكَ الرِّزْقُ وَجَلَّ الْمَصَافِي فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ

السَّمَاءِ جَمْعِينَ دَنِي سَكْرًا الْأَرْضِينَ فَأَنَالَ اللَّهُ وَأَنَا إِلَهُ رَاجِعُونَ
وَسَلَوَاتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَجَنَّتْ لَنَا عَلَيَاتُ وَعَلَى بَابَاتِ الْحَبِيبَةِ النَّجْمِينَ
وَعَلَى ذُرَاهِمِهِ الْهَدَاةِ الْمَهْدِينَ السَّلَامَ عَلَيَاتُ بَامُولَايَ وَعَلَى
وَعَلَى رُوحَاتِ وَعَلَى آدَا حِمِّ وَعَلَى زَيْنَاتِ وَعَلَى زَيْنَاتِ الْكَلِمَةِ
لَقِيصِهِ رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَرَوْحًا وَجَنَّتْ لَنَا السَّلَامَ عَلَيَاتُ بَامُولَايَ بَا
أَبَا عَبْدِ اللَّهِ بَا زَيْنَاتِ النَّبِيِّينَ وَبَا زَيْنَاتِ الْوَصِيِّينَ وَبَا زَيْنَاتِ

فَإِنَّ الْعَالَمِينَ أَكْثَرُ أَلَمًا عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ بَابِنِ الشَّهِيدِ يَا أَخَا الشَّهِيدِ
يَا أَبَا الشَّهِيدِ اللَّهُمَّ بَلِّغْ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَ
فِي هَذَا الرَّفْعِ وَفِي كُلِّ وَفٍّ حُجَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا سَلَامَ اللَّهِ عَلَيْكَ
وَرَحْمَةً اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا بَابِنَ سَيِّدَا الْعَالَمِينَ وَحَلِّ الشَّاهِدِينَ عَمَّا سَلَّمَ
مُتَّصِلًا أَوْ مُفْرَقًا وَالتَّهَارُ أَكْثَرُ أَلَمًا عَلَى الْحَبِشِينَ مِنْ عَلَى الشَّهِيدِ
أَكْثَرُ أَلَمًا عَلَى عِلَاقِ بْنِ الْحَبِشِينَ الشَّهِيدِ أَكْثَرُ أَلَمًا عَلَى التَّبَارِينِ مِنْ أَيْدِ الْغُزَّيْنِ
الشَّهِيدِ أَكْثَرُ أَلَمًا عَلَى الشَّهِيدِ مِنْ وَلَدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَكْثَرُ أَلَمًا عَلَى الشَّاهِدِ
مِنْ وَلَدِ أَحْسَنِ أَكْثَرُ أَلَمًا عَلَى الشَّهِيدِ مِنْ وَلَدِ الْحَبِشِينَ أَكْثَرُ أَلَمًا عَلَى الشَّهِيدِ
مِنْ وَلَدِ جَعْفَرٍ وَعَبِيدِ أَكْثَرُ أَلَمًا عَلَى كُلِّ مُسْتَعِيدٍ مَعَهُ مِنْ الْمُؤْمِنِينَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكُلِّ رَجُلٍ مَرَّ حُجَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا سَلَامَ

فصل في بيان ما ينبغي

٢٩٤

عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءُ فِي وَلَدِكَ الْحَسَنِ أَلَمْ عَلَيَّ
بِأَفْطَحَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءُ فِي وَلَدِكَ الْحَسَنِ أَلَمْ عَلَيَّ بِالْأَبِ
الْمُؤْمِنِينَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءُ فِي وَلَدِكَ الْحَسَنِ أَلَمْ عَلَيَّ بِالْأَبِ
مُحَمَّدٍ لَمْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءُ فِي وَلَدِكَ الْحَسَنِ أَلَمْ عَلَيَّ بِالْأَبِ
اللَّهِ نَا حَسْبُكَ وَجَارُ اللَّهِ وَجَارُكَ وَكُلُّ صَبِيٍّ وَجَارُكَ
وَفَرَأَى فِي هَذَا الرَّفِيقِ نَسْلُكَ سُبْحَانَهُ وَبَعَالِي أَنْ رَأَى فَكَانَ
رَبِّي مِنَ النَّارِ إِنَّهُ يَسْمِعُ الدُّعَاءَ قَرِيبٌ حَبِيبٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِزِيَارَةِ سِرِّهِ وَبَابِ وَكَبِيرٍ
أَلَمْ عَلَيَّ بِأَصْبَحَ بَعْدَ الْعَمَةِ الشَّكِيَّةِ أَلَمْ عَلَيَّ بِالْأَبِ
الرَّائِسَةِ بِاللَّهِ أَفْضَلَ لَقَدْ حَبَّبَ اللَّهُ لِيكَ الشَّرَابَ وَأَعْظَمَ لِيكَ الْمَصَابِ
وَأَوْفَحَ لِيكَ الْكِبَابَ وَجَعَلَ وَجَدَكَ وَأَبَاكَ وَأُمَّكَ وَأَخَاكَ وَ
أَبْنَاءَكَ غَيْرَ لَا أَوْلَى إِلَّا بِأَبِيكَ شَهِدَا أَنْتَ نَسَمُ الْخِطَابَ وَرَدُّ الْجَوَابِ
فَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ يَا بَيْنَ الْمَبَاهِينَ الطُّبَابِ فَمَا أَنَا إِذَا أَحْوَلْتُ فَقَدْ بَلَّغْتُ
وَالْوَيْلَ لِيكَ الْخَبْرُ أَرْجُو بِذَلِكَ الْقُدْرَةَ الْبَلَّكَ وَالْإِبْدَالَ وَأَبِيكَ
فَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ يَا أَمَانِي يَا بَيْنَ إِمَامِي كَانِي لِيكَ بِأَمْلَى فِي عَصَاكَ
كَرْبَلَا شَادِي فَلَا حِجَابَ وَتَشْجِيكَ فَلَا نَعَاتَ وَتَشْجِيرَ فَلَا حِجَابَ بِالْبَيْتِ
كُنْتُ مَعَكَ فَأَوْزَعُوا عَظَمًا اللَّهُ صَلَّى عَلَى رُوحِهِ وَجَدَهُ وَبَلَّغَهُ
حَقَّ حَقِّهِ كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَرَحْمَةً وَبَرَكَاتٍ وَرِضْوَانًا وَخَيْرًا وَأَمَّا وَ
غُفْرَانًا أَنْتَ سَمِعَ الدُّعَاءَ قَرِيبٌ حَبِيبٌ

بِسْمِ

فصل في بيان ما ينبغي

٢٩٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِزِيَارَةِ سِرِّهِ وَبَابِ وَكَبِيرٍ
يَا أَفِيكَ يَا بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا أَفِيكَ يَا بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ لَقَدْ
عَظَمَ الْمَصِيبَةَ وَجَلَّ لَكَ رِزْقُكَ يَا عَلِيُّ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ قَالَتِ اللَّهُ أَنَّهُ أَسْرَجَتْ وَأَلْجَتْ وَتَهَيَّأَتْ لِيَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ
يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ فَصَدَّقَتْ حُرْمَتَكَ وَأَنْتَ مُشْهَدُكَ أَسْأَلُكَ اللَّهُ بِكَ أَنْ
الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ بِالْحَقِّ الَّذِي لَكَ لَدَيْهِ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَ لِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِزِيَارَةِ سِرِّهِ وَبَابِ وَكَبِيرٍ
وَعَاكَرَ نَافِعِي خَوَاهِي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِزِيَارَةِ سِرِّهِ وَبَابِ وَكَبِيرٍ
وَبِزِيَارَةِ سِرِّهِ وَبِزِيَارَةِ سِرِّهِ وَبِزِيَارَةِ سِرِّهِ وَبِزِيَارَةِ سِرِّهِ

أَلَلَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى أَحْسَنِ أَوْلِيَاءِ الْمُظْلُومِ الشَّهِيدِ
فِي الْعِبْرَاتِ وَأَسْبَابِ الْكُرْبَاتِ صَلَوَاتُكَ يَا وَهَّابُ يَا كَرِيمُ مُبَارَكَةٌ
بِفَضْلِكَ وَلَهَا وَلَا تَقْطَعْ لِحْزَمَهَا أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ
الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ أَلَلَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَمَامِ الشَّهِيدِ
الْمَقْتُولِ الْمُظْلُومِ الْمُخْتَارِ وَالشَّهِيدِ الْقَائِدِ وَالْعَايِدِ الزَّاهِدِ الْوَحِيدِ
الْمُتَّقِيَةِ الْأَمَامِ الصِّدِّيقِ الْأَمِيرِ الطَّاهِرِ الْعَلِيِّ الْمُبَارَكِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْمُتَّقِيَةِ الْهَادِي الْمُهْدِي الزَّاهِدِ الْقَائِدِ الْهَادِي الْعَلِيِّ الْأَمَامِ الْهَادِي
سَيِّدِ الرُّسُلِ وَفَرِّغْ عَيْنَ الْبُسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِهِمْ
صَلِّ عَلَى سَيِّدِكَ وَمَوْلَايَ كَاغِيلِ بَطْنِكَ وَهَيَّ عَزْمُكَ وَوَالِغِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِزِيَارَةِ سِرِّهِ وَبَابِ وَكَبِيرٍ

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَعَلَى مَنْ فِي بَيْتِهِ

٢١٨

بَدْعُوا لِيَا أَيْتَنَكَ وَبَدْعُوا لِيَا أَيْتَنَكَ وَفَامَ بَيْنَ يَدَيْكَ بِهَدْمِ الْخَوَرِ
بِالضَّوَابِ وَبِحُجْرِ الشَّيْءِ بِالْكَتَابِ قُفَا شَرِّ رِضْوَانِكَ مَكْدُودًا وَضَى
عَلَى طَائِفَتِكَ وَفِي أَوَّلِيَّاتِكَ مَكْدُودًا وَفِي أَوَّلِيَّاتِكَ مَقْنُونًا لَمْ يَنْصَبْ
بِهِ كَيْلٌ وَلَا نَهَارٌ بَلْ جَاهِدَ فِيكَ الشَّافِعِينَ وَالْكَفَّارَ اللَّهُمَّ وَفِي
خَيْرِ عِلْمٍ الصَّادِقِينَ لَا تَزَالُ وَصَائِفَ عَلَيْهِمُ الْكَلَامَ وَالْإِنْفَالِ الْعِلْمَ
فَقَدْ فَا تَلْ كَرِيمًا وَفِي لَمْ يَطْلُومًا وَمَضَى مَرْجُوًّا يَقُولُ أَنَا ابْنُ رَسُولِ
اللَّهِ مُحَمَّدٍ وَابْنُ مَنْ زَكَّى وَعَبَدَ قَتْلُوهُ بِالْعِلْمِ الْعَمِيدِ قَتْلُوهُ عَلَى الْأَيْمَانِ
وَأَطَاعُوا فِي قَتْلِهِ الشُّبَّانَ وَلَمْ يُرَافِقُوا فِيهِ الرَّحْمَنَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى
سَيِّدِي وَمَوْلَايَ صَلَوَاتُكَ تَقَعُ بِهَا ذِكْرُهُ وَتُطَهَّرُ بِهَا أَمْرُهُ وَتُجَلَّ بِهَا صَدْرُهُ
وَأَخْصَصْ بِأَفْضَلِ قِسْمِ الْفَضْلِ عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزِدْهُ شَرَفًا فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ
وَبَلِّغْهُ أَهْلَى شَرَفِ الْمَكَامَاتِ وَأَرْفَعْهُ مِنْ شَرَفِ رَحْمَتِكَ فِي شَرَفِ
الْمُقَدَّسِينَ فِي الرَّتَبِ الْأَعْلَى وَكَلِّمْهُ أَوْسِيَّةَ الْوَسِيَّةِ وَالْمَنْزِلَةَ الْحَبْلِيَّةَ وَالْفَضْلَ
وَالْفَضْلَةَ وَالْكَرَامَةَ الْحَبْلِيَّةَ اللَّهُمَّ وَاجْزِ عَنَّا أَفْضَلَ مَا
جَزَيْتَ إِمَامًا عَنْ دَعِيَّتِهِ وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِي وَمَوْلَايَ كُلَّمَا ذَكَرَ
كُلَّمَا لَمْ يَذْكُرْ بِالسَّيِّدِ وَمَوْلَايَ دَخِلْنِي فِي حَزْبِكَ وَزَمْرَتِكَ وَ
اَسْوَهِيْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَدَرْجَتِكَ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا وَقَدْ دَا
مَنْزِلَةً رَفِيعَةً اَنْتَ كَلَّمْتَ عَطِيتَ وَارْتَضَيْتَ شَفِيعَتَ اللَّهِ أَفْضَلُ
عَبْدِكَ وَمَوْلَاكَ لَا تَخْلُقْنِي عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْأَهْوَالِ لِيُوَدَّ عَلَيَّ وَ
قَبِيحِي فَعَلِي وَعَظِيمِي حُرْمِي فَإِنَّكَ أَمْلَى وَدَجَائِي وَتُعِينِي وَمُعْتَدِي وَ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَعَلَى مَنْ فِي بَيْتِهِ

٢١٩

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَدْعُوا لِيَا أَيْتَنَكَ وَفَامَ بَيْنَ يَدَيْكَ بِهَدْمِ الْخَوَرِ
بِالضَّوَابِ وَبِحُجْرِ الشَّيْءِ بِالْكَتَابِ قُفَا شَرِّ رِضْوَانِكَ مَكْدُودًا وَضَى
عَلَى طَائِفَتِكَ وَفِي أَوَّلِيَّاتِكَ مَكْدُودًا وَفِي أَوَّلِيَّاتِكَ مَقْنُونًا لَمْ يَنْصَبْ
بِهِ كَيْلٌ وَلَا نَهَارٌ بَلْ جَاهِدَ فِيكَ الشَّافِعِينَ وَالْكَفَّارَ اللَّهُمَّ وَفِي
خَيْرِ عِلْمٍ الصَّادِقِينَ لَا تَزَالُ وَصَائِفَ عَلَيْهِمُ الْكَلَامَ وَالْإِنْفَالِ الْعِلْمَ
فَقَدْ فَا تَلْ كَرِيمًا وَفِي لَمْ يَطْلُومًا وَمَضَى مَرْجُوًّا يَقُولُ أَنَا ابْنُ رَسُولِ
اللَّهِ مُحَمَّدٍ وَابْنُ مَنْ زَكَّى وَعَبَدَ قَتْلُوهُ بِالْعِلْمِ الْعَمِيدِ قَتْلُوهُ عَلَى الْأَيْمَانِ
وَأَطَاعُوا فِي قَتْلِهِ الشُّبَّانَ وَلَمْ يُرَافِقُوا فِيهِ الرَّحْمَنَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى
سَيِّدِي وَمَوْلَايَ صَلَوَاتُكَ تَقَعُ بِهَا ذِكْرُهُ وَتُطَهَّرُ بِهَا أَمْرُهُ وَتُجَلَّ بِهَا صَدْرُهُ
وَأَخْصَصْ بِأَفْضَلِ قِسْمِ الْفَضْلِ عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزِدْهُ شَرَفًا فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ
وَبَلِّغْهُ أَهْلَى شَرَفِ الْمَكَامَاتِ وَأَرْفَعْهُ مِنْ شَرَفِ رَحْمَتِكَ فِي شَرَفِ
الْمُقَدَّسِينَ فِي الرَّتَبِ الْأَعْلَى وَكَلِّمْهُ أَوْسِيَّةَ الْوَسِيَّةِ وَالْمَنْزِلَةَ الْحَبْلِيَّةَ وَالْفَضْلَ
وَالْفَضْلَةَ وَالْكَرَامَةَ الْحَبْلِيَّةَ اللَّهُمَّ وَاجْزِ عَنَّا أَفْضَلَ مَا
جَزَيْتَ إِمَامًا عَنْ دَعِيَّتِهِ وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِي وَمَوْلَايَ كُلَّمَا ذَكَرَ
كُلَّمَا لَمْ يَذْكُرْ بِالسَّيِّدِ وَمَوْلَايَ دَخِلْنِي فِي حَزْبِكَ وَزَمْرَتِكَ وَ
اَسْوَهِيْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَدَرْجَتِكَ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا وَقَدْ دَا
مَنْزِلَةً رَفِيعَةً اَنْتَ كَلَّمْتَ عَطِيتَ وَارْتَضَيْتَ شَفِيعَتَ اللَّهِ أَفْضَلُ
عَبْدِكَ وَمَوْلَاكَ لَا تَخْلُقْنِي عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْأَهْوَالِ لِيُوَدَّ عَلَيَّ وَ
قَبِيحِي فَعَلِي وَعَظِيمِي حُرْمِي فَإِنَّكَ أَمْلَى وَدَجَائِي وَتُعِينِي وَمُعْتَدِي وَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنَا

فصل فی بیان اہمیت

اَنَا ذَا قَدْ جِئْتُ عَنْهُمْ نَارًا إِلَى اللَّهِ أَنْصَلْتُ وَبِكُمْ مَا لَمْ يَحْمِلُوا قَوْلَ
الْآخِرَةِ مِنْكُمْ وَالْأَوَّلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَرَّمَ وَأَجْرَلْ

بعض صحیح ابی داؤد و دیگر روایات از کرد و عطا
استغفار و توبه و جبهه رفت و گفت و دیگر روایات از کرد و عطا

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَصَلِّ عَلَى الْوَلَدِ وَابْنِ وَبَنَاتِكَ وَقَدْ نَأَى لِيَعْمُوكَ
عَائِدًا يَعْمُوكَ مِنْ عَمَلِيكَ فَاتَّخِذْ غُرْبَتِي وَأَقِلْ غُرْبَتِي وَأَقْبَلْ قُرْبَتِي
وَأَحْسِنْ وَأَبْنِي شُكْرًا لِبَصِيرَةٍ مَعْفُورًا لِعَلَّاسِيَةِ وَالشَّيْءُ مِنْ كُلِّ
كِبِيرَةٍ وَصَغِيرَةٍ اللَّهُمَّ ارْحَمْ صِرَافَتِي الْبَلَاءَ وَتَقَبَّلْ شَعَائِرِي فِي الْبَلَاءِ
وَأَفْضِرْ حَاجَتِي بِوَسِيلَتِي بِرَدِّكَ وَاجْعَلْهَا حَاجَتِي مِنَ الثَّارِ وَتَوَدُّ
هَذِهِ الثَّارِ وَحَاطَتِي لِيُؤْتِي وَالْأَصَارِ بِأَعْلَى الْخَصَايَا وَالْأَسْرَارِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ فَصَلِّ عَلَى الْوَلَدِ وَابْنِ وَبَنَاتِكَ وَقَدْ نَأَى لِيَعْمُوكَ
عَائِدًا يَعْمُوكَ مِنْ عَمَلِيكَ فَاتَّخِذْ غُرْبَتِي وَأَقِلْ غُرْبَتِي وَأَقْبَلْ قُرْبَتِي
وَأَحْسِنْ وَأَبْنِي شُكْرًا لِبَصِيرَةٍ مَعْفُورًا لِعَلَّاسِيَةِ وَالشَّيْءُ مِنْ كُلِّ
كِبِيرَةٍ وَصَغِيرَةٍ اللَّهُمَّ ارْحَمْ صِرَافَتِي الْبَلَاءَ وَتَقَبَّلْ شَعَائِرِي فِي الْبَلَاءِ
وَأَفْضِرْ حَاجَتِي بِوَسِيلَتِي بِرَدِّكَ وَاجْعَلْهَا حَاجَتِي مِنَ الثَّارِ وَتَوَدُّ
هَذِهِ الثَّارِ وَحَاطَتِي لِيُؤْتِي وَالْأَصَارِ بِأَعْلَى الْخَصَايَا وَالْأَسْرَارِ

بعض صحیح ابی داؤد و دیگر روایات از کرد و عطا

بَادَا الْحَمْدُ وَالْإِكْرَامُ بَادَا الْحَوْلُ وَالطَّوِيلُ بَادَا الْقُوَّةُ وَالْحَوْلُ
يَحْتَجُّ مِنْ حَقْلِ الْعَمَلِ وَالْقَوْلِ وَالْمَبْنِيِّ يَوْمَ الْقَدَرِ وَالْهَوْلِ

بعض صحیح ابی داؤد و دیگر روایات از کرد و عطا

الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى مَنْ تَحْتِكَ وَشَهِدَ الْمَعْرِضَ مَعَكَ وَالْوَارِثَ

فصل فی بیان اہمیت

مَصْرَعَاتِ الْبَلَاءِ كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَوْزَعَا عَظِيمًا أَنْبَأَكَ وَأَرْكَبَا
وَلِلَّهِ وَابْنِ وَبَنَاتِهِ وَوَصِيَّتِهِ وَأَنْصَرَفْتُ مَوْعِدًا غَيْرَتِي
وَلَا فَايَلُ فَاجْعَلْهُ مِنْكَ بِأَلِ

بعض صحیح ابی داؤد و دیگر روایات از کرد و عطا

بعض صحیح ابی داؤد و دیگر روایات از کرد و عطا

ابن داؤد و شیخ محمد بن شہدی روایت کرده اند از ابن عباس از عبدالمعمر
بعد از آنکه گفت برون اما از ناحہ مقدمہ حضرت صاحب الامر کیوں من
محمد بن غالب صفہائی کہ از حضرت نوشہ بودند کہ چون خواہی زبانہ کنی
شہدی کہ بلایا * پس ایست نزد امام حسین کہ فرج علی بن ابی طالب
در دست خود یک بن بدستی کہ اکثر شہداد را نمایند و اشارہ کیست علی بن ابی طالب

الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ بَادَا الْقَوْلُ وَالْمَبْنِيُّ يَوْمَ الْقَدَرِ وَالْهَوْلِ
يَحْتَجُّ مِنْ حَقْلِ الْعَمَلِ وَالْقَوْلِ وَالْمَبْنِيِّ يَوْمَ الْقَدَرِ وَالْهَوْلِ
يَحْتَجُّ مِنْ حَقْلِ الْعَمَلِ وَالْقَوْلِ وَالْمَبْنِيِّ يَوْمَ الْقَدَرِ وَالْهَوْلِ
يَحْتَجُّ مِنْ حَقْلِ الْعَمَلِ وَالْقَوْلِ وَالْمَبْنِيِّ يَوْمَ الْقَدَرِ وَالْهَوْلِ

بعض صحیح ابی داؤد و دیگر روایات از کرد و عطا

بعض صحیح ابی داؤد و دیگر روایات از کرد و عطا

بعض صحیح ابی داؤد و دیگر روایات از کرد و عطا

بعض صحیح ابی داؤد و دیگر روایات از کرد و عطا

فصل في مناقب أمير المؤمنين

٣٢

الله وأخراه ومن شركه في ذلك وكانوا عليك طهراً وأصلاً لهم الله
جهمه وسأئت مصبراً وجعلنا الله من ملائكتك ومراغبك ومراغب
جديك وأبيك وعميك وأخيت وأختك الظلوم وأبنة الرأفة من
فانيك وأسئل الله مراً فضلك في دار الخلود وأبنة الرأفة من
أولي الجود والسلام عليك ورحمة الله وبركاته السلام على عبد الله
بن أبي طالب الطيب الطاهر الذي أجمع عليه المسلمون وما الضمير دمه
في السماء المذبح بالتميم في حجر أبيه لعن الله رايته حرمته
كاهل الأسير وذو به السلام على عبد الله بن أمير المؤمنين مبلى
البلاء والشهادي بالولاء في عرض كبرياء المصروف مغيباً و
مديراً لعن الله فانيك هاني بن نبيب الحضري السلام على العباس
بن أمير المؤمنين الموصي أخاه بنصب الأئمة من أمير القادري
له الوافي الشايع السبع عايشه المصطفية بقاء لعن الله فانيك بن بدين
وقاد وجكر بن الطيب الطاهر والسلام على جعفر بن أمير المؤمنين الضار
نفسه محببنا والثاني عن الأوطان مغرباً بالنسب للفرسان الكنديين
للنزال المسكور بالرجال لعن الله فانيك هاني بن نبيب الحضري السلام
على عثمان بن أمير المؤمنين سبي عثمان بن مظعون لعن الله رايته
بالتميم خولي بن بديلاً لصحبي الأباذي والآباني الدارمي السلام
على محمد بن أمير المؤمنين قبيل الآباني الدارمي لعن الله وضاعفة
عليك العذاب لايم وصللي الله عليك يا محمد وعلى أهل بيتك

الشاربي

فصل في مناقب أمير المؤمنين

٣٣

الضار بن السلام على أبي بكر بن الحسين الزكي الولي المسمي
بالتميم الذي لعن الله فانيك عبد الله بن عتبة القنوي السلام
على عبد الله بن الحسن بن علي بن أبي لعن الله فانيك وراية حرمته
بن كاهل الأسير السلام على الناصر بن الحسن بن علي الحضري
هامته المصروف لأمته حين نادى الحسين بن عتة بجلي حلسه عتة
كأصغر وهو فخص برجله التراب وأحسن يقول بعد الفقه قلوا
ومن خصهم يوم القيمة جديك وأبولك شمة قال عز والله على عاتك
أن ندعوه فلا تجيبك أو تجيبك وأنت قبيل جديك فلا تفتك
هذا والله يوم كشر وأبنة وفل فاصبر جعلني الله معكم يوم
جمعكم وبوتني موقاً ولعن الله فانيك حمير بن سعد بن نعل الأرم
وأصله بجما وأعدله عذاباً أليماً السلام على عون بن عبد الله بن
جعفر الطائفي في الحجاز حبيب الإيمان ومنازلة الأقران الشايع
للرحمن الثاني للثاني والفران لعن الله فانيك عبد الله بن قطبة
التيها في السلام على محمد بن عبد الله بن جعفر الشاهدي كان أبيه
والثاني لأبيه وأبني سيد بن لعن الله فانيك حارث بن نعل الطيبي
السلام على جعفر بن عبد الله لعن الله فانيك وراية بن حور
الهداني السلام على عبد الرحمن بن عبد الله لعن الله فانيك وراية
حمير بن خالد بن أسير الجهمي السلام على القليل بن القليل عبد الله
بن مسلم بن عبد الله لعن الله فانيك حارث بن صغصعة السلام على

الشاربي

وصف أبي داود

أبي عبد الله بن مسلم بن عبيد ولعن الله ناسه وفانله عمرو بن صبيح
الضبيداوي السلام على محمد بن أبي عبد الله بن عبيد ولعن الله ناسه
لقبط بن ناسير الجهمي السلام على سلمان بن مولى الحسين بن أمير المؤمنين
ولعن الله فانله سلمان بن عوف الجهمي السلام على فارب مولى
الحسين بن علي السلام على منج مولى الحسين بن علي السلام على سالم
بن عوف بنجبة الأسدي القاتل للحسين وقد أذن له في الانصاريين
تخل عنتك وريم تغتد إلى الله من آداء حلفت ولا والله حتى أكره
صدورهم رجي وأضر بهم يهني ما ثبت قائمه في هدي ولا
أفار ذلك ولو لم يكن معي سلاح أفا لالههم به لقد فقههم بالمجادرة
ثم لم أفار ذلك حتى أموت معك وكنت أول من شري نفسه وأذل
شهادته من شهداء الله قضى حجة ففرقت وربك لكعبه وشكر الله
لكن استغفامك ومواساة لك إمامك إذ مشى إليك وأنت صبيح
فقال برحمتك الله يا مسلم بن عوف بنجبة وفرق فقههم من قضى حجة
منهم من ينظر وما بد لو أبدا لعن الله الشريرين في قتال
عبد الله الضبياني وعبد الله بن حنكارة الجهمي السلام على سعد بن
عبد الله المحمدي القاتل للحسين وقد أذن له في الانصاريين ولا والله
لا تخلفك حتى يعام الله أنا قد حفظنا حجة رسول الله صلى الله
عليه وآله فيك والله لو علم أني أقتل ثم أحيى ثم أقتل ثم
أدري وتبعل ذلك بي سبعين مرة ما أفار ذلك حتى ألقى حامي

دونا

دونا

دونا

دونا

وصف أبي داود

دونا وكيف لا أصل ذلك وانما هي مؤنة أو فنة واحدة ثم
هي الكرامة التي لا انقضاء لها أبدا فقد لقيت حمامك ووليت
إمامك ولقيت من الله الكرامة في دار المغامرة حشرنا الله معكم
بنه المنتهدين وروفا مرافقكم في علي عيسى السلام على شير
بن عمر الجهمي شكر الله لك قولك للحسين وقد أذن لك في الانصاريين
أكلتني إذا الشباع حيا إذا فافركت وأسفل عنتك أن يكات
أخذ لك مع ولدك الأعوان لا يكون هذا أبدا السلام على بن هذين
حسين إمامنا في الشريعة الفاروق الجدي السلام على عمران بن كعب
الانصاري السلام على عيسى بن عامر الفيلاني الانصاري السلام على
زهير بن النضر الجهمي القاتل للحسين حلف به السلام وقد أذن له في
الانصاريين لا والله لا يكون ذلك أبدا أنزلنا بن رسول الله صلى الله
عليه وآله أسيرا في بذي الأعداء وأنجزنا لا أرا في الله ذلك اليوم
السلام على عوف بن قرة الانصاري السلام على حبيب بن مطهر
الأسدي السلام على حزن بن زيد بن ناجي السلام على عبد الله بن جهم
الكنبي السلام على نافع بن جلال الجهمي المرادي السلام على أنس
بن كاهل الأسدي السلام على نيس بن مسلم الضبيدي السلام
على عبد الله وعبد الرحمن بن عروة بن حزامي الغنابري السلام
على حزن مولى أبي ذر الغنابري السلام على شبيب بن عبد الله
الغنابري السلام على النجاشي بن زيد السعدي السلام على فاسطو

دونا

دونا

دونا

دونا

كثر شرايى زهير الغلبى بن السلام على كائىن من عبي السلام على
 صرغامه بن مالى السلام على جوين بن مالى الصبى السلام على
 عمرو بن صبغة الصبى السلام على زيد بن ثبى الغلبى السلام على
 عبد الله وعبد الله بن زيد بن ثبى الغلبى السلام على عامر بن سلم
 السلام على قسب بن عمرو السهمى السلام على سالم بن مولى عامر بن
 مسلم السلام على سيف بن مالى السلام على زهير بن سمر الجعفى
 السلام على زيد بن معقل الجعفى السلام على الحجاج بن سمر الجعفى
 السلام على عمرو بن الحجاج وابنه السلام على نجع بن عبد الله
 العامري السلام على حنا بن حسان بن شرحبى الهذلي السلام على
 حسان بن الحارث السلمي الآزدي السلام على حنيد بن جريح الجعفى
 السلام على عمر بن خالد البغدادي السلام على عبد مولا السلام
 على زيد بن زباد بن مظاهر الكندي السلام على عامر بن عمرو
 بن الحارث الخزازي السلام على سارة بن علي بن السلمي السلام على
 مولا سمة الهندية الكلبي السلام على سكين بن كثر الآزدي السلام
 على زهير بن سلم الآزدي السلام على فارس بن حبيب الآزدي السلام
 على عمر بن الأحوذى المصري السلام على أبي ثمامة عمر بن عبد الله
 الصائمي السلام على حنظل بن اسعد الشامي السلام على عبد الرحمن
 عبد الله بن الكندي الآزدي السلام على غياص بن سلام بن الهذلي
 السلام على عامر بن شبيب الشامي السلام على سؤد بن مولا شاذكر

السَّلامُ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

السلام على شبيب بن الحارث بن سبيع السلام على مالك بن عبد بن
سبيع السلام على الجرحم بن الناسور بن أبي جهم الفهري الهذلي
السلام على النضر بن معاوية بن عبد الله الجندعي السلام عليكم
يا خير انصار السلام عليكم يا صبر بن قيس عيسى الداربي وعلم الله
مؤيد الايمان اشهد لقد استغف الله لكم العطاء ومهد لكم
الولاء واجعل لكم العطاء وكنتم عن ابي عبيدة وانتم لنا
قرط ونحن لكم خلطاء في دار البقاء والسلام عليكم ونعمة الله وبره

مؤلف گوید

که در اکثر موارد این زیارت را از زیارات مخصوصه اقامه عاشورا ذکر کرده اند و چون از او پیش از این اخصا معلوم نمیشد مادر زیارت را مطلع برادر کردیم

فصل سوم

(و در بار حضرت عباس بن علی بن ابی طالب (علیه السلام) که
 حرمه ثامن شریف است که حضرت امام جعفر صادق (علیه السلام) فرمود که چون اراده نمائی که
 زیارت کنی حضرت عباس (علیه السلام) را و آن بر کا و قرآن است که بخادی جاری
 این روایت و حدیث است که

سَلَامٌ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عَشِيرَتِهِ الْمُقَدَّسِينَ وَأَمَّا بَعْدُ فَيَا أَيُّهَا الْمُرْسَلِينَ وَكَلَامُهُ
الضَّالِّحِينَ وَجَمِيعَ الشُّهَدَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَزَوَاكِلِ الطَّبَائِفِ
فَمَا نَفْسِي وَرُوحُ فَلَتَاتِ بَابِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ لَكَ بِالْبَيْتِ
وَالْمَقْدِسَيْنِ وَالْوَقْفَاءِ وَالْمُسْتَحْبِينَ خَلِيفَةِ النَّبِيِّ الْمُرْسَلِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ الْمُسْتَحْبِيِّ الدَّابِلِ الْعَالِمِ وَالْوَحْيِيِّ الْمُسْلِمِ وَالظَّالِمِ
الْمُهَضَّبِ فَخَرَّدَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ الْحَسَنِ وَ

وَعَنْ فَاطِمَةَ
الْحُسَيْنِ

فصل في آيات

٣٠٨

فذلك

الحسن صلوات الله عليه وسلم أفضل الجزاء بما صبرنا وأحسننا وأعنت
قيم عقبي لما أمر الله من فلكا وأمر الله من جعل فلكا وأمر الله
محرمتك وأمر الله من حال بينك وبين ماء الفرات أشهد أنك فلكا
مظلوما وأمر الله من جعل ما وعدكم في الدنيا من المؤمنين وأمر الله
إليكم وتبلي لكم مسلمة وأمر الله من جعل ما وعدكم في الدنيا من المؤمنين
حتى يحكم الله وهو خير الحاكمين فكم معكم معكم لا مع عدوكم ولا فيكم
وبالآنكم من المؤمنين وبين خالككم وقتلكم من الكافرين قل الله

أفد قتلكم بالآية والآية لا ينسوا

السلام عليكم أيها العبد الصالح المطيع لله ورسوله ولا تسب
المؤمنين والحمد لله الذي جعل الله عباده وسام والسلام عليكم
ورحمته الله وبركاته ومعه ربه ورضوانه وعلى فلكا وديك
أشهد وأشهد الله أنك مصدق على ما مضى به البديون
أجلاهدون في سبيل الله المناصون له في جهاد أعدائهم للمنافق
في نصرته أو لئلا يذنبون عن إيمانهم بحال الله أفضل الجزاء
أكثر الجزاء وأوفر الجزاء وأوفى جزاء أحديهم وفي بيته
استجاب له دعوه وأطاع ولا أمره أشهد أنك قد بالفتنة
النصحية وأحسب غايته المحمود فجعل الله في الشهاد وجعل
مع أرواح الشهداء وأعطاه من جناته أمتها منزلا وأفضلها

فصل في آيات

٣٠٩

فذلك

عزما ورفع ذكره في عليين وحشره مع النبيين والصديقين
والشهداء والصالحين وحسن أولئك رفيقا أشهد أنك لم
نعمن ولا شغل وأنت مصدق على صبره من أمره مفيدا بالصبر
ومسبعا للنبيين فجمع الله بيننا وبينك وبين رسوله وأولياهم
من أنزل المؤمنين فأنزلهم الرحمن

وكونوا هم كذا وكذا

استودعك الله واسترعتك وأقر عينك السلام أمنا بالله
وبرسوله وبكاتبه وبما جاء به من عند الله اللهم اكفنا
الشاهد من اللهم لا تجعله آخر العهد من ذنوبنا وبركته
ورسولك وأزرقني بباركته أبدا ما أبقيتني وأحشرني معه
والآية في الجنان وعرفت بيني وبينك وبين رسولك وأولياك
اللهم صل على محمد وآل محمد وتوفني على الإيمان بالآية
برسولك وآل أبيك من آل أبيك من آل أبيك من آل أبيك

من عدوهم قاتل قد رضى بباركته
بذلك وصلى الله على محمد وآل محمد

وذا كان أرباب خود واز برای مؤمنان و مسلمانان و هو عا كذا
بكن مؤلف كذا كذا فاف روابت بر حقه ابراست كذا كذا
وشيخ مفيد وضمير بعدد (ب) من أنزل المؤمنين فأنزلهم الرحمن كذا
بكن بر دوسو بالاسر و دوركت نماز كن و بعدا وان انچه
خواهر نماز كن و دعا بكن و كن

الْمُهَنِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَدْعُ إِلَى هَذَا الْكَلْبَانِ الْمُسَكَّرِ
وَالْمُشَهَّرِ الْمُطْفَرِّ ذُنُوبًا الْأَعْمَرَةَ وَلَا هُمَا الْأَفْرَجَةُ وَلَا أَرْضًا إِلَّا
سُقْبَةً وَلَا عَجَبًا إِلَّا سُرُورَةً وَلَا زُفَاءً إِلَّا بَطْنَةً وَلَا خَوْفًا إِلَّا أَمْنَةً
وَلَا شَمْلًا إِلَّا أَجْعَفَةً وَلَا عَاجِبًا إِلَّا حَيْضَةً وَلَا دِينَ إِلَّا آدِبَةً وَلَا
حَاجَةً مِنْ حَاجَاتِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا فِيهَا رَحْمَى وَلِي فِيهَا صَلَاحٌ إِلَّا
فَصْنَعَهَا بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ

السلام عَلَيْكَ يَا أبا الفضل! نَسْنَسُنْ مِنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الْكَامِلِ حَلَّتْ
 بَيْنَ سَيِّدِ الْوَسِيِّينَ الْإِسْلَامِ حَلَّتْ بَيْنَ أَوَّلِ الْعَوَمِ إِسْلَامًا وَأَوَّلِهِ
 إِبْرَاهِيمًا وَأَوَّلِهِ بَيْتِ اللَّهِ وَأَوَّلِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ أَشْهَدُ لَقَدْ نَحَنَّا
 لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَجَلِكَ قِيمَ الْآخِ الْمَوْسَى قُلْعَسَ اللَّهُ أَمَةً فَلَنَأَكُفَّ
 وَلَعَنَ اللَّهُ أَمَةً طَلَسْنَاكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أَمَةً إِنْ سَحَلْتَ مِنْكَ الْخَالِدُ وَ
 تَهَكَّتْ عَرْمَةُ الْإِسْلَامِ قِيمَ الصَّائِرِ الْجَاهِدِ الْخَالِ عَلَى النَّاصِرِ وَالْآخِ
 الدَّافِعِ عَنْ أَجْبِهِ الْحِبَابِ الرُّطَاعَةِ رَيْبِهِ الرَّائِبِ بِنَا زَهْدِ بِي عَزْوَينِ
 التَّوَابِ الْحَبِيلِ وَالْإِنْشَاءِ الْجَبِيلِ فَأَحْلَلْتَ لِلَّهِ بَدْرَةَ الْإِبَائِيكَ فِي دَارِ
 التَّعِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي تَعَرَّضْتُ لِي بَارِدَةٍ وَأَلْبَائِيكَ رَغْبَةً فِي قَوَائِكَ
 وَرَجَاءَ لِي عَفْرَتِكَ وَجَبَلِي إِسْلَامِيكَ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ
 آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَأَنْ تُجْعَلَ رِزْقِي بِهَمْدِهِ وَأَذَا وَعَبِيٍّ بِهَمْدِهِ قَائِدًا وَ
 زِينًا فِي عَمَلٍ مَقْبُولَةٍ وَحَبُونِي بِعَمَلٍ طَيِّبَةٍ وَأَدْرِجْنِي إِذْ رَاجَ الْمُنَافِقِينَ

در تفسیر این کتاب

وَأَجْتَنِبْ مِنْ تَتَلَبُّسٍ ذِي بَارٍ مَشَاهِدِ احْتِمَالٍ فَعَلِمَا مَحْجَا
فَلَا تُسَوِّجْ غَمْرًا لِلذُّنُوبِ وَسِرِّ الصُّوْبِ وَكُنْتُ الْكُرُوبِ
إِنَّمَا سَأَلَ النَّوْفُ وَأَهْلَ الْغَفْوَةِ

در ذرات مخصوصه وواع است) بسند معتبر ابو جعفر ثمالی نقل است که حضرت
صافی فرمود که باید ذرات امام حسن و در مدتی که در ذرات غیر انحصار یافته
باشند باقی نماند و باید که وقت نوریت نبوی و در غاصبه باشد
و هرگاه از ذرات وواع ثمالی غفلت کند و چون از ذرات وواع نبوی
غفلت کند باز در وواع انحصار نباشد و در سوره بقره بگذارد و بگوید

الاسلام عليك يا ولى الله اكلام عليك يا ابا عبد الله انت ابنى
جنته من العذاب وهذا ان اضرب في عنك غير راغب عنك
ولا مستبدل بك سواء ولا مؤثر عليك غيرك ولا زاهد
في فريب وجئت يتبعني الخدنان وزكك الازل والاطنان
فكن شافعاً يوم حاجتي وقمى وفايتي ويوم لا يغنى عني
والدي ولا ولدي ولا حمي ولا فرسي اسئل الله الذي قدر
خلق ان يغفر لي كرمي واسئل الله الذي قدر علي فراث
تكاياك ان لا يحمله اخر العهد مني ومن جعني واسئل الله
الذي ابكى عليك عني ان يحمله سدا لي واسئل الله الذي فلق
اللب من رجلي واهل ان يحمله ذخرا لي واسئل الله الذي اوفى
كائناتك وهذا لي للتسليم عليك ولربا ربنا ان يورثني
فوضك وبرزقي ملافتك في الجنان مع اباك الصالحين

جَعَلَهُ بَارِتٌ فَأَحْسَنَ مَعَهُ وَمَعَ آبَايَهُ وَأَوْلِيَاءَهُ وَأَنْ يَغْفِرَ لِي يَارَبِّ
كَارُزُفِي الْعَوْدِ إِلَيْهِ ثُمَّ الْعَوْدَ إِلَيْهِ بَعْدَ الْعَوْدِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي سَائِدَةً أَوْ لِيَابَتًا وَحَبِيبًا
مُشَاهِدًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَسْخَبْنِي عَنْ ذِكْرِهِ
يَا كَاكِرَ عَلَيٍّ مِنَ الدُّنْيَا نَهَيْتَنِي عَمَّا يَنْجِيهِ وَأَنْفَيْتَنِي ذَهَابَ نَفْسِهِ
وَلَا يَأْفُلُ بِصُورِ بَعْضِي كُنْ وَهَلَا صُدْرِي مَعَهُ وَأَعْطِنِي مِنْ ذَلِكَ
عَشْرَ عَشْرٍ وَخَلِّتْ وَبَلَاغًا أَنَا لِي بِرِضَاكَ يَا مَنْ أَسْلَمَ عَلَيْهِ
بِأَمَلٍ يَكْفِيكَ اللَّهُ وَزَارُفِي أَبِي عَبْدِ اللَّهِ

پس جانب راست روی خود را و جانب چپ روی خود را بر مریض بگذارد و الحاح
و مبالغه کن در دعا و حاجت طلبیدن * پس چون بیرون روی روانی
ضمیر مکران نابین را گو * و چون خواهی که شهادت او ذاع کنی در خود
نخایب و در ایشان مکران * و بگو * و بگو *

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ ذِي بَارٍ يَا بَارُ يَا بَارُ وَأَشْرِكْ بِنِعْمَتِكَ
فِي صَلَاحِهِ مَا أَغْطَتْهُمُ عَلَى نَصْرِهِمْ إِنْ بَنَيْتَ وَجَعَلْتَ عَلَى نَفْسِكَ
وَجَعَلْتَ لَهُمْ مَعِيَ فِي بَيْتِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا يَا هُمِّي فِي جَنَّةِ مَعَ
الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَكُنْ أَوْلِيَّكَ رَفِيعًا أَسْوَدَ عِلْمَ اللَّهِ
وَأَفْرَدَ عَلَيْهِ السَّلَامَ أَللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الْعَوْدَ إِلَيْهِمْ وَأَخْشَرْنِي
مَعَهُمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مَوْلَانِ كُوْبَدِ كِه شَيْخِ مُقْبِدِ وَ سِتْدِنِ طَاوَسِ رَ وَ غَيْرِ اِيشَانِ دِ بَارِ
دِه اِيْمَانِ خُو كِه مَذْكُورِ شُدِ ذِكْرِ كَرِه اِنْدِ نَا (اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ) وَ كُنْدِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى
رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ حَبِيبِ اللَّهِ وَصَفْوَتِهِ وَأَمِيرِهِ وَرَسُولِهِ
وَسَيِّدِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَجْهِ دَعْوَتِهِ وَرَبِّ
الْعَالَمِينَ وَقَائِدِ الْعُرَى الْحَبِيبِينَ السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الزَّاهِدِينَ
الْمُهَيَّبِينَ السَّلَامُ عَلَى خَلْفَةِ الْأَمْرِ مِنْكُمْ السَّلَامُ عَلَى عَلَاءِ عَمَدَةِ اللَّهِ
بِأَوَّلِيهِ الْغَمِيمِينَ السَّخِيحِينَ الَّذِينَ هُمْ بِأَمْرِ دِينِهِمْ قَائِمُونَ أَسَلَّمَ عَلَيْنَا
وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وسكون
سلام الله وسلام ملائكتہ المفترضين وانبيائہ المرسلين و
عباده الصالحين بآمن رسول الله عليك وعلى رُوحك وبكرامتك
وعلى ذُرِّيَّتِكَ وعلى من حَضَرَكَ مِنْ وَلَدَائِكَ اسودعت الله
واسمرعتك واقرعُ عليك السلام استجاب الله ورسوله وبما
يرحمهم بآيهم من عنده اللهم اكثنا مع الشاهدين عليهما السلام

وَمَكْرُوثٌ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زَبَارَتِي
ابْنِ رَسُولِكَ وَارْزُقْنِي زَبَارَتَهُ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي اللَّهُمَّ وَانْقِضْ
مَحَبَّتِي بِآرَتِ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ ابْعَثْ مُعَاذًا مَحْمُودًا إِنَّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بَعْدَ الصَّلَاةِ وَالصَّلَامِ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زَبَارَتِي يَا هَاقِ

که بر اشاره کن بسوی ضربانست شهادت دست راست و بگو سلام الله
وسلام ملائیکه نامع الشاهدين * پس دستها را بسوی آسمان بلند
کن و بگو اللهم صل علی محمد و آل محمد و دعاها را ذکر کرده اند تا
الخروج شهدا و گفتند این بر روی و درود از هر کس که آن را
از دهوات بخوان شود و بابت در ده روز و عید * و بگو
اللهم انی استأثرت بحی محمد و آل محمد و بحرم محمد و آل محمد و بالشیان
الذی جعلته لمحی و آل محمد ان فصلی علی محمد و آل محمد و ان
تغفر علی و کثرت سببی و غیر فی الاجابة فی جمیع دعاوی و انی
سببی و لا تحمله اخر العهد منی به و اردن فی البیة بین و نقوی
عزیزی بر کذب و بارینه فی الدین الدنیا و الاخرة و اوسع علی من فضلات الابرار
الفاضل المفضل الطیب و اردنی رزقا و اسعاهلا لا کثیرا عاجلا
صبا صبا من غیر کذب و لا من من احد من خلقت و اجعله و اسعاه من
فضلات کثیرا من عظیمات فانک قلت و استلوا الله من فضله من
فضلات استل و من عظیمات استل و من کثیرا عندک استل و من حر انیک
استل و من بدله الکلی استل فلا ترد فی خائفا و لا تصعب فضاغیت و لا فی
الی ثقیلی احی و اجعل لی فی کل نفع اغنیها علی عبادک و اقرضنی و اجعل خیر
منا انا عکس و اجعل ما اصبیر له خیر مما یقطع حق و اجعل
سهری فی خیرا من علائقی و اعد منی من ان بری الناس فی خیرا
ولا خیر فی و اردنی من الخار و اسعها رزقا و اعظمها فضلا و
انی باسبیک و عیالی برزنی و اسع تغنینا به عن دناة خلقت

وَلَا تَجْعَلْ لِحَاجَتِكَ مِنَ الْعَالَمِينَ وَفِيهِ مَثَلٌ لِمَنْ اسْتَحْبَابُكَ وَ
 اَمِنْ بِوَعْدِكَ وَاسْتَعِزْ بِعَمَلِكَ وَلَا تَجْعَلْ لِي اُخْبَ وَفِيكَ وَذَوَارِئِي
 نَبِيَّكَ وَاعْلَمْ مِنْ الْعَمْرِ وَمَوَاضِعِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَفِيهِ
 مَثَلٌ لِمَنْ اسْتَحْبَابُ لِي بِأَفْضَلِ مَا يَنْبَغِي بِهِ أَحَدٌ مِنْ ذَوَارِئِكَ
 وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِينَ وَذَوَارِئِهِمْ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ اسْتَجِبتْ لِي وَغَفَرْتَ
 لِي وَصَبَّتْ عَنْ قَبْرِ اَنْ فَاسْتَجِبْ لِي وَغَفِرْ لِي وَارْضَ عَنْ قَبْرِ اَنْ
 تَنْتَهِى عَنْ بَنِيَّكَ ذَوَارِئِي فَهَذَا اَوْ اَنْ تُصَوِّرَ اِنْ كُنْتَ اَوْ تَكُنْ
 غَيْرَ ذَا رِغْبٍ غِنَاكَ وَلَا عَنَ وَلِيَّائِكَ وَلَا مُتَبَدِّلَ بَيْتِكَ وَلَا يَهْمُ
 اَللّٰهُمَّ اخْطِطْ لِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي
 حَتَّى يَبْلُغَنِي اَهْلِيْ قَاذِ الْبَلْعَيْنِ فَلَا تُدْرِكْنِي وَكَأَلْسِنِي وَاِنَّا هُمْ
 ذُرِّيَّتُكَ الْحَسَنَةُ وَكَأَلْسِنِي مُؤَيَّدٌ بِجَمِيعِ خَلْقِكَ وَامْتَعْنِي مِنْ اَنْ
 يَصِلَ اِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يَسُوْءُ فَإِنَّكَ وَبَنِيَّ ذَالِكَ وَالْعَالُوْدُ
 عَلَيْكَ وَاصْطَفِ جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَمَنْ عَلَيَّ بِهِ وَزِدْ لِي مِنْ فَضْلِكَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فصل فی اثبات حقانیت

ع ۳۱

اَحْمَدُ الْعَمَدُ مِنَّا وَمِنْهُ اللَّهُمَّ اِنَّا نَسْتَلِکَ اَنْ تَقْعَبَا حَقَّیْهِ اللَّهُمَّ
اَبْعَثْ مَعَنَا مَا مَحْمُودًا نَنْصُرُ بِهِ دِیْنَكَ وَنَقْلُ بِهِ عَدُوْلَهُ وَنُبْرِیْ بِهِ
نَصَبَ حَرِّ لَا لَیْلَ مُحَمَّدٍ فَانْتَ وَعَدَهُ ذَٰلِكَ وَاَنْتَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ
السَّلَامَ عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهَا اَنْتُمْ شَهِدَا حَقَّیْهِ الْفَاطِمَةُ
وَسَبِيلُ اللَّهِ وَفِیْهِمْ عَلَیْهِمَا رَسُوْلُ اللَّهِ وَرَسُوْلُهُ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ
وَآلِهِ وَسَلَّمَ الشَّاهِدُونَ وَالْمُشَاجِرُونَ وَالْأَنْصَارُ اَنْتُمْ اَنْصَارُ
اللَّهِ وَاَنْصَارُ رَسُوْلِهِ فَاحْمَدُ اللَّهِ الَّذِیْ صَدَقَ وَعْدُهُ وَاَنْتُمْ اَنْصَارُ
وَصَلَّی اللَّهُ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهَا اللَّهُمَّ لَا تُخْلِفُ
وَالَّذِیْنَ بَاعَ عَنْ ذِکْرِ نَبِیِّكَ لَا یَا اَنَا رِیْثَیْ نَبِیِّیْ حَقَّیْهِ وَتَقِیْنِی
وَهَٰلِكَ ذِیْنِهَا وَلَا یَا اَنَا لَیْلَ بَعْثِ نَبِیِّیْ كُنْ وَبَعْدَ صَدْرِیْ هَٰذَا
أَعْطِیْ مِنْ ذَٰلِكَ عَنِّي عَنْ شَرِّ الْخَلْفَاءِ وَبَلَاغًا اَنَا اِلَیْهِ رِضَاكَ بَارِئِ
الرَّاحِمِیْنَ وَصَلَّی اللَّهُ عَلَیْ رَسُوْلِهِ مُحَمَّدٍ نَبِیِّهِمَا اللَّهُ وَعَلَىٰ اَهْلِ بَيْتِهِ
الطَّيِّبِیْنَ الْاَجْمَعِیْنَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهَا

فصل فی اثبات حقانیت

(در بیان ساراغالبه حضرت در وصف مندرج وافع سازند) شیخ طوسی
در کتاب مصباح در بیان اعمال و زججه ذکر کرده است که حضرت دعای مظلوم
نزد قبر امیرالمؤمنین میخوانند و آن دعا این است
اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَعْتَمْتُ بِدِیْنِكَ وَاَكْرَمْتُ بِعِلْمِكَ وَفَلَانٌ یُّدْعِیْ
بِشِرِّهِ وَبِیْهِنِیْ بِاَدْبِیْهِ وَبِیْهِنِیْ بِوَلَاةِ الْوَلِیَّاتِ وَبِیْهِنِیْ بِعِلْمِیْ
وَقَدْ جِئْتُ اِلَیْكَ مُضِیْعَ الدُّعَاءِ وَضَمَّائِكَ الْاِجَابَةَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَیْ

فصل فی اثبات حقانیت

۳۱۷

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعِزِّیْ عَلَیْهِ الشَّاعَةِ الشَّاعَةِ

پس خود را بر من بیدار و بگو

وَمَوْلَایَ اِمَامِیْ مَظْلُومٍ رَاسِیْ عَلَیْ طَائِلِهِ النَّصْرَ الْقَوِیَّ
انفرد میگزینم (الفقر) را که نفس منقطع شود و مؤلف کوید که این دعا را
کسی بخواند که از ظلم ظالمی مضطرب باشد و بجای فلان نام آن ظالم را
میکوید و پسند صحیح از حضرت صفای منقولست که هر چند که در امری از
امور صدمه نبیند طلب خبر از خداوند عالم را بکند که با پسند در سر حضرت امامین
و (الحمد لله ولا اله الا الله وسبحا لله) میگوید و خدا را بزرگواری
بادکند و حمد و ثناء خدا بگوید چنانچه سزاوار است و صدمه
طلب خبر از خدا بکند و البته حفظی از این دعا را است در آن مراب و مناجات
و پیش او میآورد و مؤلف کوید که موافق روایات دیگر طلب خبر از یاری
میکند که صدمه نبیند (استخیر الله بر حقه خیر فی غایبیه) و بعد
بن طاهر گفته است که غازی را بنیست از برای چنین بن علی و آنچه
و گفته است با حمد و ثناء و فلانها را کافرو و بعد از آن از برای یاری

اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَشْهَدُ لَكَ وَاَشْهَدُ اَهْلَ طَاعَتِكَ مِنْ جَمِیْعِ خَلْقِكَ
یا اَبْنِ اَشْهَدُ مَعَ كُلِّ شَهِیدٍ بِشَهِدِیْ بِمَا شَهِدْتَ بِهِ اَجْمَعِ فِیْ جَوْنِیْ
وَبَعْدَ وَفَا بِنِ حَقِّكَ عَلَیَّ لَكَ یَوْمَ فَا بِنِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَلِیُّ
الَّذِیْنَ اَمَنُوا بِحُجَّتِهِمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَیَّ النُّوْرِ وَالَّذِیْنَ لَعَنُوا الْاَوَّلِیَّ
الطَّاغُوتِ بِخُیْرَتِهِمْ مِنَ النُّوْرِ اِلَیَّ الظُّلُمَاتِ اَوَّلِیَّاتِ اَحْصَابِ
النَّارِ هُمْ فِیْهَا خَالِدُونَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ السَّجَّادُ اَوَّلُ بِالْمُؤْمِنِیْنَ مِنْ
اَنْفُسِهِمْ وَاَنْ رَاحَهُ اَمَّهَانَهُمْ وَاَوَّلُ الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوَّلُ
بَعْضٍ مِنْ كُتُبِ اللَّهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَلِیُّنَا اللَّهُ وَرَسُوْلُهُ وَالَّذِیْنَ

فصل فی بیان احادیث

۳۱۸

أَمَّا الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ أَصْلَاهُ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ ذَاكِرُونَ وَإِنْ
ذُرِّبَتْ لَهَا أُولَ الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ ذُرِّبَتْ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَأَتَاهُمُ الْخَوْفُ مِنَ اللَّهِ وَالْزَّكَاةَ وَالْأَرْحَامَ
عَلَى أَوْزَارٍ وَالْحُجَّةَ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا أَنْ يَتَّبِعُوا مَا أَصْطَفَتْ لَهُمْ وَ
أَخْصَصَتْ لَهُمْ وَأَطَعَتْهُمْ عَلَى سِرِّهِمْ فَقَامُوا بِأَمْرِهِ وَأَمْرًا بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَدَعَوْا الْعِبَادَ إِلَى النَّاسِ وَالنَّاسِ إِلَى اللَّهِ كُلُّهُمْ
مِنْهُمْ دَاعٍ خَلَفَ فِيهِمْ دَاعِيًا فَضَلَّ طَاعَتُهُمْ وَأَمَرَتْهُمُ بِالْإِيمَانِ
لَمْ يَحْضُرْ أَحَدٌ مِنْ خَلْفَتِهِ عُدُوًّا فِي زَكَاةٍ وَلَا فِي إِحْسَانٍ وَلَا فِي
إِلَى غَيْرِهِمْ وَجَعَلَهُمْ أَهْلَ بَيْتِ النَّبِيِّ وَأَفْضَلَ النَّبِيِّ وَمَعْدِنِ
الرِّسَالَةِ وَخَلَفَ لِمَا لَا يَكْفُرُ وَمَهْطُ الرُّوحِ وَالْكَرَامَةِ وَأُولَادُ الْقُرْبَى
وَأَسْبَاطُ الرِّسَالِ وَأَفْرَادُ الْكَفَايَةِ أَبَوَاتُ الْهَدْيِ وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى
لَا يَخْفَوْنَ فِيكَ لَوْفَةٌ لَا سَمَّ وَلَا يَفْقَهُونَ خِلَافَهُ إِلَّا الْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَهْدِي
بِهِدْيِهِمْ إِلَّا الْمُتَّبِعِينَ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ
عَلَيْهِمْ بِأَجْزَلِ بَرَكَاتِكَ وَتَوَقَّضْ مِنْ كَرَمِكَ بِأَكْرَمِ كَرَامَاتِكَ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَحِبَّ الْأَشْيَاءِ إِلَيَّ وَأَبْرَهَا لَدَيَّ وَ
أَهْمَهَا إِلَيَّ حُبَّكَ وَحُبَّ دُئُولِكَ وَحُبَّ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
وَحُبَّ مَنْ أَحَبَّهُمْ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَحُبَّ مَنْ عَمِلَ لِحُبِّكَ وَلَهُمْ
وَبَعْضُ مَنْ أَبْغَضَكَ وَابْغَضَهُمْ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبَعْضُ مَنْ عَمِلَ لِلْبُغْضِ
لَكَ وَلَهُمْ حُبًّا وَمِينًا وَارْزُقْ فِي صَبْرِ جَمِيلٍ وَدِينًا سَلِيمًا وَفَرَجًا

فَرِيًّا

فصل فی بیان احادیث

۳۱۹

فَرِيًّا وَآخِرًا عَظِيمًا وَرِزْقًا هَبِيمًا وَعَبَسًا رَغِيمًا وَجَمًّا صَحِيمًا
عَسَا دَائِمَةً وَكَلْبًا خَاشِعًا وَبَيْعًا ثَابِتًا وَغَمًّا طَوِيلًا وَغَمًّا
كَامِلًا وَعِبَادَةً دَائِمَةً وَأَسْأَلُكَ لِقَاءَ ثَابِتٍ عَلَى الْهَدْيِ وَالْقُوَّةِ
عَلَى مَا نَحِبُ وَرِضَى اللَّهِ وَاجْعَلْ حُبَّكَ أَحِبَّ الْأَشْيَاءِ إِلَيَّ وَ
خَوْفَكَ أَخَوْفَ الْأَشْيَاءِ عِنْدِي وَارْزُقْ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يَتَّبِعُ
حُبَّكَ وَمَا رَزَقْتَنِي وَرِزْقِي بِمَا أَحِبُّ فَاجْعَلْهُ لِي قَرِيبًا عَظِيمًا
نَحِبُ وَأَفْطَحْ عَنِّي حَوَائِجَ الدُّنْيَا بِالسُّبُورِ إِلَى الْإِيمَانِ وَإِذَا أَمَرْتُ
عِبُونَ أَهْلَ الدُّنْيَا بِدِينِنَا فَاجْعَلْ فِتْنَةً عَنِّي فِي طَاعَتِكَ وَرِضَا
حُبِّكَ وَرِضَا نَبِيِّكَ بِرَحْمَتِكَ رَحْمَتِكَ قَرِيبًا مَحْبُوبًا

پس گفته است سیدت صفت نمازد بکر که نزد سرور ارک حضرت امام حسین
با ذکر * وان دور گفت که در رکعت اول سوره الرحمن و در رکعت
دوم سوره بشارت که در رکعت سده الملائک با میخواند * که هر که این دور رکعت
را در نماز کند * حضراتی بنویسد از برای او ثواب بیست و پنج حج مقبول
پسندیده که با رسول خدا کرده باشد * باز گفته است که صفت نماز
حضرت امام حسین که نماز را راست نزد صریح مقدس آنحضرت بعمل آورد
و از چهار رکعت با چهار صد مرتبه سوره فاتحه الکتاب چهار صد مرتبه سوره
توحید با هر رکعت که در هر رکعت ایشاده بخانه مرتبه سوره حمد و بخانه مرتبه
سوره قل هو الله احد بخواند * پس بر کوع مبرک و هر یک از ده مرتبه بخواند
پس سر از کوع بر میدارد * و هر یک از ده مرتبه بخواند * پس بگوید
میری و هر یک از ده مرتبه بخواند * پس سر از کوع بر میدارد و هر یک از
ده مرتبه بخواند * پس بگوید در هر یک از ده مرتبه بخواند * پس
در هر رکعت هر یک از صد مرتبه بخواند و پیش از آنکه بگوید یا علی

فَرِيًّا

بِأَللَّهِ أَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِأَدَمَ وَحَوَّاءَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ جِئْنَاكَ
 عَلَيْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنَّ لَنَا نَفْسًا لَكَ وَنَحْنُ لَكَ كَوْنٌ مِنْ أَعْيُنِكَ وَ
 نَادَاكَ نَفْخَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ
 تَجَنَّبَهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ بِالْغَيْظِ وَأَطَاعُوا
 نَارَ نَمْرُودَ دَعَى جَلِيلًا إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ
 بَرْدًا وَسَلَامًا وَأَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ دُعَا
 عَلَيْهِ السَّلَامُ جِئْنَاكَ أَنْتَ مَتَى الْفَتْرِ
 وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَكُفْتُ مَا بَيْنَ الْفَتْرِ
 وَأَنْتَ أَهْلُهُ وَبَيْنَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَتُكَ
 عِنْدَكَ وَذِكْرِي لِأُولَى الْأَلْبَابِ وَأَنْتَ
 الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِذِي النُّونِ جِئْنَاكَ فِي
 الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
 كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَتَجَنَّبَهُ مِنَ الْعَذَابِ وَأَنْتَ
 الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِيُوسَى وَهَارُونَ دَعَاكَ
 جِئْنَاكَ فَلَا اجْتِبَ دَعَاكَ فَاسْتَجَبْنَا
 وَأَعَزَّتْ قُرْعُونُ وَقَوْمُهُ وَعَفَرْتَ لِدَاوُدَ
 ذَنْبَهُ وَبَيَّضْتَ قَلْبَهُ وَأَرْضَيْتَ خَصْمَهُ
 رَحْمَةً مِنْكَ وَأَنْتَ الَّذِي فَلَّحْتَ الذَّبَّحَ بِذِي عِصَى عِصَى السَّلَامِ
 وَسَلَّمَ لِيُجِبَ قِتَادَتِكَ بِالْفَيْسِ وَالرُّوحِ وَأَنْتَ الَّذِي نَادَاكَ

[illegible]

نَكْرًا عَلَيْهِ السَّلَامُ نِدَاءً حَقِيقًا قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ
 مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيبًا وَ
 قُلْتُ وَبَدَعُونَ تَارِعًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا
 خَائِبِينَ وَأَنْتَ تَسْتَجِيبُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
 دَعْوَاهُ الصَّالِحِينَ لَنْتَرِدَّ فِيهِمْ مِنْ قَضَاكَ
 رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ الدُّنَا عَيْنَ لَكَ
 الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ وَاسْتَجِبْ لِي كَمَا اسْتَجَبَ
 لِمَنْ يَحْتَمِيهِ عَلَيْكَ فَهَرَبْتُ بِضُرِّكَ وَتَوَلَّى
 صَلَواتِي وَحَسَنَانِي يَقْبُولُ حَسَنَ رُطْبَةٍ
 نَبِيَّةٍ حَبَوْنِي رُطْبَةٍ وَفَانِي وَاحْفَظْنِي
 فَمِنْ أَخْلَفَ وَاحْفَظْهُ رَبِّ بَدَعَانِي وَ
 اجْعَلْ دُرِّي فِي دُرِّ نَبِيَّةٍ تَحُوطُهَا طَائِفَةُ
 مِنْ كُلِّ مَا حُصِّ مِنْهُ دُرِّيَّةٌ أَوْ لَبَّاءُ
 وَأَهْلُ طَاعَتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَرِيبٌ وَمِنْ كُلِّ
 شَأْنٍ قَرِيبٌ وَلِكُلِّ دَاعٍ مُسْتَجِيبٌ
 أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 الْحَدِّ الصَّلَاةَ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
 وَاسْتَلْتُ بِالْعُدَّةِ الَّتِي كَلَّوْتُ بِهَا عَلَى عَرَشِكَ وَرَفَعْتُ بِهَا

فصل الثامن

سَمَوَاتِكَ وَفَرَسَتْ بِهَا أَرْضَكَ وَأَرْسَبَتْ بِهَا جِبَالَكَ وَأَخْرَجَتْ
بِهَا الْخَبْأَ وَتَحَرَّتْ بِهَا السَّحَابُ وَالنَّشْرُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَاللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ وَخَلَقَتْ بِهَا الْخَلَائِقَ كُلَّهَا
أَسْمَأَتْ بَعْضَهُ وَبَعْضَهُ الْكَوْنُ
الَّذِي أَشْرَفَتْ بِهِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
بِهِ الظُّلُمَاتُ الْأَصْلَبُ عَلَى خَلْقِهَا
تَحْدِيدُ كَتَبْتَنِي أَمْرًا عَادِي وَمَعَاشِي وَ
أَصْلَحْتَ شَأْنِي كُلَّهُ وَلَوْ نَكَحْتُ إِلَى
نَفْسِي طَرَفَ عَيْنٍ وَأَصْلَحْتَ أَمْرِي وَأَمْرَ
عِبَادِي وَكَتَبْتَنِي أَمْرَهُمْ وَأَخْتَبْتَنِي
إِنِّي أَهْرَمُ مِنْ كُؤُوزِكَ وَخَرَّ أَمْرُكَ وَسَعَدْتَ
فَضْلُكَ وَأَنْبَطَ قَلْبِي مِنْ بَنَاءِ عِلْمِكَ
الَّذِي تَفَعَّلَنِي بِهَا وَتَفَعَّلَ بِهَا مَنْ أَرْضَعْتَ
مِنْ عِبَادِكَ وَجَعَلْتَ لِي مِنَ الْمُنْتَبِهِينَ فِي
الْأَرْحَامِ إِمَامًا كَمَا جَعَلْتَ لِزُهَيْرِهِ إِمَامًا
فَإِنْ يَرْفَعُ يَكُ بَعُورًا لِقَائِي وَنَافِئًا
الْمُتَأَثِّرُونَ وَبَعِيدًا لِقَائِي وَنَافِئًا
بِعِيدِكَ بَعِيدًا لِزُهَيْرِهِ الْخَيْرُونَ الْخَائِفُونَ لَكَ وَإِنْ شَادَكَ
نَجَى لَنَا جَوْنٌ مِنْ نَارِكَ وَأَشْفَقْنَا مِنْهَا الشَّافِقُونَ مِنْ خَلْقِكَ وَ

٣٢٢

وَالْأَرْضِينَ

وَعَلَى كَرَامَاتِهِ

مِنْ عَدْلِكَ وَكَرَامَاتِهِ

بِأَمْرِ نَجْمَاتِهِ

وَبَيْتِهِ وَغَنَمَاتِهِ

وَالْكَوْنِ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

فصل التاسع

بِحُجْرَتِكَ لَيْلَتِكَ حَسْرَةُ الْمَطْلُوبُونَ وَهَلَاكُ الْغَائِبُونَ وَعَمَلُ الْغَائِبُونَ الْكَلْبُ
أَيْتُ نَفْسِي مَنَاهَا أَنْتَ وَلِبَاسُهَا وَمَوْلَاهَا وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْ رَزَقَهَا الْإِلَهَ
بَيْنَ لَهَا هُدَاهَا وَأَهْلُهَا فَجُورُهَا وَ
تَقْوَاهَا وَأَنْتَ لَهَا مِنْ أَيْمَانٍ غُلْبَاهَا وَ
طَبَقَتْهَا وَمَا تَحْتَهَا وَتَحْتَهَا وَكَرَّمَ مَقْلَبَهَا
وَمَوْلَاهَا وَمُسْتَقَرَّهَا وَمَا وَبَهَا أَنْتَ
رَبُّهَا وَمَوْلَاهَا
فصل العاشر
در بیان زیارت حال نبوت و پیغمبر انشای و بیان
کردنست و در حدیث معنی منقولست که
بوسه بن علی بن ابی طالب صفاتی علیه السلام عرض
کرد که زیارت حضرت امام حسین صلوات
الله علیه در حال نبوت چگونه باید کرد و
فرمود که چون بر سر نه فریاد کن * علی بن
بر و طاهر پوش * پس بگو
محامدی * آن حضرت * پس سر بر کن
و بگو * یا ابا عبد الله *
چون چنین کنی * زیارت تو تمام است
و بسند صحیح از آن حضرت منقولست
که هر کس این زیارت را در هر حال بخواند
بجهد و حسن و قصد تمام باشد با هر هفتصد مرتبه بخواند از آن
بسیار نیکوترین عبادت دین است و هر کس این زیارت را در هر حال بخواند

٣٢٣

وَالْأَرْضِينَ

وَعَلَى كَرَامَاتِهِ

مِنْ عَدْلِكَ وَكَرَامَاتِهِ

بِأَمْرِ نَجْمَاتِهِ

وَبَيْتِهِ وَغَنَمَاتِهِ

وَالْكَوْنِ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

الَّذِي لَا تَعْدِلُكَ

قصه القدر و...

۳۲۵

روز عاشورا روز مصیبت و حزن و گریه و اوستا شد خفای روز قیامت را و روز
فرج و خوشحالی او گزیدند و در آن روز هشت بار روشن کرد و هر که
روز عاشورا را و زیارت نام کند و در خانه خود چیزی ذخیره کند بویک نیاید
در آنچه ذخیره کرده است و محشور شود روز قیامت بازید و عید الله بن
زاد و عمر سعد علم القتل و العذاب باشد و در حدیث حسن دیگر
فرمود بر آن بن شب که ای پسر شبیه اگر از برای چیزی که بکنی از برای حسن
بن علی که بکنی که او را امانت کند و نرسد سر بپند و کشتند با آن حضرت
از اهل بیت و هیچکس که در زمین شبیه خود نداشتند و بخون که
اسما نهی هفتکانه روز منتهای شهادت آن حضرت گریه کنند و بپند
چهار هزار مالت کسوزمین آمدند برای پاری آن حضرت در دوش
که آن حضرت شهید شده بود پس ایشان نزد قبر آن حضرت زولیده و مو
کردا و ده تا آنکه فاشم الحجۃ ظاهر شود پس ایشان با و از آن حضرت
باشند و شمار ایشان در جنت بن خواهد بود که (بالقار این احسن) است
ای پسر شبیه که بکنی که او را امانت کند و نرسد سر بپند و کشتند با آن حضرت
از اهل بیت و هیچکس که در زمین شبیه خود نداشتند و بخون که
اسما نهی هفتکانه روز منتهای شهادت آن حضرت گریه کنند و بپند
چهار هزار مالت کسوزمین آمدند برای پاری آن حضرت در دوش
که آن حضرت شهید شده بود پس ایشان نزد قبر آن حضرت زولیده و مو
کردا و ده تا آنکه فاشم الحجۃ ظاهر شود پس ایشان با و از آن حضرت
باشند و شمار ایشان در جنت بن خواهد بود که (بالقار این احسن) است
ای پسر شبیه که بکنی که او را امانت کند و نرسد سر بپند و کشتند با آن حضرت
از اهل بیت و هیچکس که در زمین شبیه خود نداشتند و بخون که
اسما نهی هفتکانه روز منتهای شهادت آن حضرت گریه کنند و بپند
چهار هزار مالت کسوزمین آمدند برای پاری آن حضرت در دوش
که آن حضرت شهید شده بود پس ایشان نزد قبر آن حضرت زولیده و مو
کردا و ده تا آنکه فاشم الحجۃ ظاهر شود پس ایشان با و از آن حضرت
باشند و شمار ایشان در جنت بن خواهد بود که (بالقار این احسن) است

روز

۳۲۶

قصه القدر و...

روز عاشورا روز مصیبت و حزن و گریه و اوستا شد خفای روز قیامت را و روز

فرج و خوشحالی او گزیدند و در آن روز هشت بار روشن کرد و هر که

روز عاشورا را و زیارت نام کند و در خانه خود چیزی ذخیره کند بویک نیاید

در آنچه ذخیره کرده است و محشور شود روز قیامت بازید و عید الله بن

زاد و عمر سعد علم القتل و العذاب باشد و در حدیث حسن دیگر

فرمود بر آن بن شب که ای پسر شبیه اگر از برای چیزی که بکنی از برای حسن

بن علی که بکنی که او را امانت کند و نرسد سر بپند و کشتند با آن حضرت

از اهل بیت و هیچکس که در زمین شبیه خود نداشتند و بخون که

اسما نهی هفتکانه روز منتهای شهادت آن حضرت گریه کنند و بپند

چهار هزار مالت کسوزمین آمدند برای پاری آن حضرت در دوش

که آن حضرت شهید شده بود پس ایشان نزد قبر آن حضرت زولیده و مو

کردا و ده تا آنکه فاشم الحجۃ ظاهر شود پس ایشان با و از آن حضرت

باشند و شمار ایشان در جنت بن خواهد بود که (بالقار این احسن) است

ای پسر شبیه که بکنی که او را امانت کند و نرسد سر بپند و کشتند با آن حضرت

از اهل بیت و هیچکس که در زمین شبیه خود نداشتند و بخون که

اسما نهی هفتکانه روز منتهای شهادت آن حضرت گریه کنند و بپند

چهار هزار مالت کسوزمین آمدند برای پاری آن حضرت در دوش

که آن حضرت شهید شده بود پس ایشان نزد قبر آن حضرت زولیده و مو

کردا و ده تا آنکه فاشم الحجۃ ظاهر شود پس ایشان با و از آن حضرت

روز

فصل الثانی در بیان فضیلت حضرت زین العابدین

۳۲۶

بصیرت شافی و عرصه کرد که باین رسول الله چگونگی غایت و وزعاشودا و وزیرت نامیدند حضرت کریم و فرمود که چون حضرت امام حسین ع شهید شد عرق نقره جسدش بسوزند و جگرها از برای وی بشند و جگرها از برای آنها نهند و از جمله آنها که از برای وی بشند این بود که روز عاشورا را وزیرت نامیدند تا عدول کنند مردم در آن روز از جوع و گریه و مصیبت و حزن بسوزند و شادی و شکر جستن بان و نهفته سال کردن در آن خلاصه کردیم اما و ایشان مؤلف گوید که یکی از ذخیره کردن چیزی در خانه که در احادیث وارد شده است که با مراد آن باشد که از وقت سال را در این روز در خانه جمع کند از برای مبارکی این روز چنانچه الحال نیز در شام و مکه متعارف است و اما در آثار ائمه این روز را چند بار داشت

زین العابدین

بسم الله الرحمن الرحیم بنو سلف از سبب بن عمه و صانع بن عمه و هر دو از محمد بن اسماعیل و علقمه بن محمد حضری و هر دو از مالک بن جعفر که حضرت امام محمد باقر فرمود که هر که زیارت کند حضرت امام حسین ع را در روز دهم ماه محرم یا نزد فرزان حضرت که زیارت شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب و هزار هزار حج و دوازده هزار عمره و دوازده هزار جهاد که هر یک را با رسول خدا و ائمه هدی کرده باشد مالک گفت فدای نوشم چه ثواب است برای کسی که در شهر کربلا دور باشد و ممکن نباشد و در آن وقت بسوزان حضرت فرمود که چون روز عاشورا را بدیدم و در کربلا با او بودم و درین بین با من خانه خود و اشاره کند که آن حضرت بسلام و جهد کند و نفرین کردن بر فغانلان آن حضرت و بعد از آن دو رکعت نماز کند و بکشد باین کار را در اول روز پیش از پیشین پس ندیده و نوحه و گریه کند بر حسین و امر کند که اگر در خانه او است و از او نیست بکشد بر سر بران حضرت و در خانه خود مصیبتی بر پا دارد و با جوع بران حضرت و ملاقات کند بعضی از ایشان بعضی را در خانه ای خود بگریه کردن و نذر گویند بعضی از ایشان بعضی را مصیبت آنحضرت پس من ضامن

فصل الثانی در بیان فضیلت حضرت زین العابدین

۳۲۷

بر خدا که هرگاه این کارها را بکنند جمیع ان ثوابها را بایشان عطا فرماید ملاک گفت که نوضا من و کفایتی از برای ایشان باین ثواب فرمودی پس رسید که چگونگی یکدیگر را نذر گویند فرمود که میگویند عظم الله الشوریات میضاینا یا حسین ع ملت و السلام و جسدنا یا حسین ع ملت و السلام و اگر برای آن روز از برای ایام الممهدی من آل محمد علیه السلام و اگر برای آن روز از برای هیچ کاری خانه نبینم و در آن روز غسلت که حاجت هیچ مؤمنی در آن روز برآورده نمیشود و اگر برآورده شود از برای او مبارک نیست و در آن خبری و شکر نخواهد بود و ذخیره ممکن از برای منزل خود چیزی که هر که در آن روز از برای خود چیزی ذخیره کند از برای او مبارک نیست آنچه ذخیره کرده است و اهله را از برای ایشان ذخیره کرده است مبارک نخواهد بود از برای ایشان پس کسی که چنین کند از برای او نوشته میشود ثواب هزار هزار حج و هزار هزار عمره و هزار هزار جهاد که هر را با رسول خدا کرده باشد و از برای او خواهد بود ثواب مصیبت هر پیغمبری و سولی و صد پیغمبر و شهادت کرده باشد یا شهید شده باشد از غیر خدا دنیا را خلق کرده است ناز و زنیامت علقمه بن محمد گفت که من که من حضرت امام محمد باقر ع که تعلیم تمامین دعا میخوانم در این روز هرگاه که خواهم آن حضرت زیارت کنم از نزد او و دعا میخوانم که هرگاه در شهر کربلا و در هر که اشاره کند و آنحضرت زیارت کنم بخوانم فرمود که ای علقمه هرگاه که بخوان دو رکعت را بعد از آنکه اشاره کرده باشی بخوان آن حضرت بسلام و کند باشی بعد از اشاره و بخوان قول را که مذکور خواهد شد پس دعا کرده خواهی بدعا کند ملائکه بفرستند و در حق که زیارت آن حضرت میکنند و مینویسد خدا برای تو بان زیارت هزار هزار رکنه و میگویند از هزار هزار کاه و بلیت بکشد از برای خود و زیارت هزار هزار رکنه و خواهی بود از آنها که شهید شده باشند یا حسین ع یا آنکه شهادت شوی یا ایشان در دنیا ایشان و دانشمند از امر آنرا که بان بخش شهید شده اند نوشته شود برای تو ثواب پیوسته و رسو و ثواب زیارت هر که از آن حضرت زیارت کرده است از روزی

کشته شد

طريق السلام

۳۲۸

که شهادت داده است و میگوید

اَسْلَامَ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ اَسْلَامَ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ اَسْلَامَ عَلَيْكَ يَا بْنَ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَسْلَامَ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَسْلَامَ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَابْنَ الْمُؤْتَوِّرِ اَسْلَامَ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَوْجَادِ الْوَحْشِينَ بِغِيَاثِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ جَمْعِ سَلَامِ اللَّهِ اَبَدًا مَا بَقِيََتْ وَفِي الدَّارِ الْآخِرَةِ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَ الرَّزْءُ وَجَلَّتِ الْمَصِيبَةُ بِكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَى جَمِيعِ اَهْلِ الْاِسْلَامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَوَاتِ عَلَى جَمِيعِ اَهْلِ السَّمَوَاتِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اَسْتَسَارَ الظُّلْمَ وَالْجَوْرَ عَلَيْهِمْ اَهْلُ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَارَاكُمُ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ الَّتِي رَبَّكُمْ اللَّهُ فِيهَا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ اُمَّةً هَبَّتْ مِنْ بِلَادِكُمْ يَوْمَ فِتْنَةِ الْاَكْبَرِ يَوْمَ تَلَوَّاهُ وَالْبُكْرُ مِنْهُمْ وَمِنْ اَشْبَاءِهِمْ وَاشْبَاءِهِمْ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ اِنِّي سَأَلْتُ مَنْ سَأَلْتُكُمْ وَحَرَّيْتُكُمْ حَارَكَةً اِلَى يَوْمِ الْغَيْبَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ اِلَّ زُبَادٍ وَالْمَرِّانَ وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي اُمِّيَّةٍ فَاطِمَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ عَمْرًا سَعْدِي وَلَعَنَ اللَّهُ شِمْرًا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اَسْتَحَبَّتْ وَتَمَقَّبَتْ وَتَهَيَّأَتْ لِفِتْنَتِكَ يَا اَبَا ثَانٍ وَابْنِي لَقَدْ عَظُمَتْ مَصِيبَتُكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ الَّذِي اَكْرَمَ مَقَامَكَ وَاَكْرَمَ بَيْتَكَ اَنْ يَرْزُقَنِي خَلْبَ ثَارِكَ مَعَ اِمَامٍ مَنصُورٍ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللَّهُمَّ

اجلست

طريق السلام

۳۲۹

اجلست عندك وجهي يا احسن في الدنيا والاخرة يا ابا عبد الله اِنِّي اَتَقَرَّبُ اِلَى اللَّهِ وَابْنَ رَسُولِهِ وَابْنَ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ فَاطِمَةَ وَابْنَ الْحَسَنِ وَابْنَ عَلِيٍّ يَا اَبَا ثَانٍ وَابْنَ ثَانٍ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَابْنَ الْمُؤْتَوِّرِ اَسْلَامَ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَوْجَادِ الْوَحْشِينَ بِغِيَاثِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ جَمْعِ سَلَامِ اللَّهِ اَبَدًا مَا بَقِيََتْ وَفِي الدَّارِ الْآخِرَةِ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَ الرَّزْءُ وَجَلَّتِ الْمَصِيبَةُ بِكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَى جَمِيعِ اَهْلِ الْاِسْلَامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَوَاتِ عَلَى جَمِيعِ اَهْلِ السَّمَوَاتِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اَسْتَسَارَ الظُّلْمَ وَالْجَوْرَ عَلَيْهِمْ اَهْلُ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَارَاكُمُ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ الَّتِي رَبَّكُمْ اللَّهُ فِيهَا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ اُمَّةً هَبَّتْ مِنْ بِلَادِكُمْ يَوْمَ فِتْنَةِ الْاَكْبَرِ يَوْمَ تَلَوَّاهُ وَالْبُكْرُ مِنْهُمْ وَمِنْ اَشْبَاءِهِمْ وَاشْبَاءِهِمْ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ اِنِّي سَأَلْتُ مَنْ سَأَلْتُكُمْ وَحَرَّيْتُكُمْ حَارَكَةً اِلَى يَوْمِ الْغَيْبَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ اِلَّ زُبَادٍ وَالْمَرِّانَ وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي اُمِّيَّةٍ فَاطِمَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ عَمْرًا سَعْدِي وَلَعَنَ اللَّهُ شِمْرًا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اَسْتَحَبَّتْ وَتَمَقَّبَتْ وَتَهَيَّأَتْ لِفِتْنَتِكَ يَا اَبَا ثَانٍ وَابْنِي لَقَدْ عَظُمَتْ مَصِيبَتُكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ الَّذِي اَكْرَمَ مَقَامَكَ وَاَكْرَمَ بَيْتَكَ اَنْ يَرْزُقَنِي خَلْبَ ثَارِكَ مَعَ اِمَامٍ مَنصُورٍ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللَّهُمَّ

الأكاد

الْأَكْبَادِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَنْبِئُ عَلَى إِيَّانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي
كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْضِعٍ وَقَفْتَ بِهِ نَبِيَّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَلَلَّهُمَّ
أَعَزَّ أَبَاسُفِيَّانَ وَمُعَوِيَّةَ بْنَ أَبِي سَفْيَانَ وَبَنِي عَبْدِ بْنِ مُعَوِيَّةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
الْغَنَةَ أَبَدًا لَا يَدْبُرُ وَهَذَا بِقُرْآنٍ فَحَرِّقُوا بِالْزَّوَادِ وَالْمَرْفَافَاتِ
يُعْذِرُهُمُ اللَّهُ صَلَوَاتُكَ اللَّهُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ صَلَافُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
مِنْكَ وَالْعَذَابُ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَفْزَعُ بِلَيْتِكَ فِي هَذَا النَّوْمِ وَهِيَ
مَوْضِعُ هَذَا وَأَتَامَ حَبُونِي بِالْبَرِّ أَمْرُ مِنْهُمْ وَالْغَنَةُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَآلِهِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَنْبِئُكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

[illegible]

السلام عليك يا ابا عبد الله وعلى الأرواح التي حلت بفنائك
عليك مني سلام الله أبداً ما بقيت وبقي الليل والنهار ولا تحلة
الله آخر العهد مني لولا ذلك السلام على الحسين وعلى علي بن
الحسين وعلى أولاد الحسين وعلى أصحاب الحسين

بِسْمِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

ثُمَّ الثَّالِثُ ثُمَّ الرَّابِعُ اللَّهُمَّ عَنِ بْنِ عَبْدِ بْنِ مُعَوِيذٍ خَاصًّا وَعَنِ
عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زُبَايْرٍ وَابْنِ مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَثُمْلَةَ وَالْأَبِي
سُفْيَانَ وَالْزُبَايْدَةَ قَالَ مَرْوَانُ أَلِي بَعْضِ الْغَيْبَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ يَا حَمْدَ الشَّامِكِينَ لَكَ عَلَى صَلَاتِهِمُ أَحَدٌ اللَّهُ عَلَى
 عَظَمِهِ وَرَبِّنَا اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شِفَاعَةَ الْحَبِيبِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ
 الْوُرُودِ وَتَبَيَّنْ لِي قَلَمٌ صِدْقٌ عِنْدَكَ مَعَ الْحَبِيبِ وَأَصْحَابِ الْحَبِيبِ
 يَا حَمْدَ الدِّينِ بَدَلُوا فَحُجَّهِ دُونَ الْحَبِيبِ عَلَيْهِ

عالمی گفت که امام مجتبیٰ فرمود که اگر توفیق هر روزان حضرت را با این گفت
و زیارت کنی یکن کسب جمیع این ثوابها از برای تو خواهد بود ﴿﴾ و روایت کرد
چنین خاندیلمی از یوسف بن عمر که گفت من با صفوان بن مهشل جمال دنیا را
از احباب خود رفتم بسوی یحیی بعد از آنکه حضرت صادق علیه السلام بفرمود
از یوسف بن عمر که پیش از نماز ﴿﴾ پس چون از زیارت حضرت امیر المومنین علیه السلام فارغ
شدیم ﴿﴾ صفوان دوی خود را گردانید بسوی امام حسین علیه السلام ﴿﴾ و گفت
زیارت کنید حضرت امام حسین علیه السلام را از این مکان از بالای سر امام المومنین علیه السلام حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام چنین کرد و دوی که من در خدمت آن حضرت را با این مکان شهرت
امده بودم ﴿﴾ پس خاندیلمی از زیارت را که عالمی از حضرت امام مجتبیٰ علیه السلام
برای و دعا خواش و از این که ﴿﴾ پس دو رکعت نماز کرد و سر امیر المومنین علیه السلام
دعا کرد بعد از نماز امیر المومنین علیه السلام ﴿﴾ و روایت کرد که امام حسین علیه السلام
و آن حضرت را نیز دعا کردند ﴿﴾ و از جمله دعاها که بعد از دو رکعت
خوانند دعا خواند

بِإِلَهِ اللَّهِ بِأَللَّهِ بِمُحِبِّ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ بِكَاشِفِ كُرْبٍ

فصل في الدعاء

٣٣٢

المكروهين باغبات المستعجلين وباصبرج المستعجلين وبامن
هو اقرب الي من جلي الوديد وبامن يحول بين المرء وقلبه وبامن
هو بالنظر الاعلى وباليقين المبين وبامن هو الرزق الجيم على العرش
استوى وبامن يعلم خائنة الاعين وما تخفي الصدور وبامن لا
تخفى عليه خافية وبامن لا تشبه عليه الاضواء وبامن لا تضل
الحاجات وبامن لا يبيد الخالق المخلين بامدرك كل فون وباجامع
كل شئ وبابا ربي القور بعد الموت وبامن هو كل يوم في شأن
فاضي الحاجات بامتنع الكريات بامعطي السؤالات بابا ربي الخبايا
باكائي الميقات وبامن يكفي من كل شئ ولا يكفي منه شئ في السموات
والارض استلمت بحبي محمد وعلي وحن فاطمة بنت نبيك وبحن
الحسن والحسين فاقبهم اوجه الباك في معام هذا وهم اوتسل
وبهم انفع الباك وبخبرهم استلمت واقيم واعزم عليك وتلان
الذي لم عندك وبالعذر الذي لم عندك وبالذي فضلهم
على العالمين وبابنيات الذي جعله عندهم وبه حصصهم دون
العالمين وبه ابدتهم وابنت فضلهم من فضل العالمين حتى فاق
فضلهم فضل العالمين ان يصل على محمد وآل محمد وان تكفي
عني وهبي ذكرتي وكفيتي المزمع من امور وتغفوني عني ديني
وتجبرني من الفقر وتجبرني من العاف وتغفوني عني السوء الى
الخلوفين وكفيتني من اخاف هته وعسر من اخاف عسود

حزونه

فصل في الدعاء

٣٣٣

حزونه من اخاف حروسته وشتر من اخاف شتر ومكر من اخاف
مكره وبمن من اخاف بعبه وجور من اخاف جور وسلطان من
اخاف سلطانه وكبت من اخاف كبت ومغفرة من اخاف بلاء
مغفريه علي ورد عني كبت الكبت ومكر المكر اللهم من
ارادني يسوء فاردني ومن كادني فكادني واصرف عني كبتا و
مكره وباسه وامانته وامنعه عني كبت شئت وان شئت
اللهم اشغله عني بغير لا تجبره وبلاء لا تشره وبينا فله لا
تشد لها ويسع لانتافه وذلل لا تعز وبتكته لا تجبرها
اللهم اضرب بالذل نصيب عبيدك وادخل عليه القفر في منزله
والعله والسقم في بدنه حتى تسغله عني بغير شاغل لا فراغ
له وادنيه ذكره كما انتبهت وذكره وخد عني بغيره وبصره و
سايه وبك وبخله وقلبه وجميع جوارحه وادخل عليه في جميع
النعم ولا تشغله حتى تجعل ذلك له شغلا شاغلا به عني وعن
ذكره واكفي باكا في ما لا يكفي سواك فانك الكافي الكافي في سواك
ومفرج لامفرج سواك ومغيث لامغيث سواك وجار لاجار
سواك خاب من كان وجاهه سواك ومغيث سواك ومفرج سواك
سواك ومهابة ومخاوه الى غيرك ومخاوه من مخلوق غيرك فانك
تغني ورجائي ومغفري ومهربي ومجالي ونجائي فانك استغني
وبك استغني وبخبرك وال محمد اوجه الباك وان تسلم وان تسلم

اللهم

فصل الثامن

بِأَللّٰهِ يَا أَللّٰهُ يَا أَللّٰهُ فَلَا تَحْزَنْ لَكَ الشُّكْرُ وَاللَّيْلُ الْمُسْكِي وَأَنْتَ
السَّمْعَانُ فَاسْتَلَيْتَ يَا أَللّٰهُ يَا أَللّٰهُ يَا أَللّٰهُ بِحَسْبِ الْحَمْدِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكُنْتَ عَنِّي وَهَبِي وَكَرَّمِي فِي مَقَامِ هَذَا
كَأَنْتَ عَنْ نَبِيِّكَ هَتَّ وَعَدَهُ وَكَرَّمَهُ هَوَّلَ عَدُوَّهُ فَكُنْتُ
عَنِّي كَأَنْتَ عَنْهُ وَفَرَّجَ عَنِّي كَأَنْتَ عَنْهُ وَكَفَيْتَنِي كَأَنْتَ عَنْهُ
وَأَصْرَفَ عَنِّي هَوْلَ مَا أَخَافُ هَوْلَهُ وَمَوْنَهُ مَا أَخَافُ مَوْنَهُ وَهَمَّ مَا
أَخَافُ هَمَّهُ بِمَا مَوْنَهُ عَلَى نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ وَأَصْرَفَ بَقِصَةَ حَوَاجِي
وَكَلَّ بِمَا أَهْتَمُّ هَمَّهُ مِنْ أَمْرِ آخِرِي وَدُنْيَايَ بِأَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِأَمْرِ
أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ كَمَا مَنَى سَلَامُ اللَّهِ بِدَا مَا بَيَّنْتُ وَبَعِي اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكَ وَلَا فَرَّ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
اللَّهُمَّ أَجِبْ حَوَاجِي وَخَوَافِي وَدُورِي وَمَا بَيْنِي وَمَا بَيْنَهُمْ وَتَوَفِّقِي
عَلَى مَلِكِهِمْ وَآخِرَتِي فِي دُورِهِمْ وَلَا تَقْرُبْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ
طَرَفَ عَيْنٍ أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِأَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا أبا عَبْدِ اللَّهِ
أَنْتَ كَمَا زَارُوا وَمُوسَى لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبِّي وَرَبُّكُمْ وَمُوسَى كَمَا لَبَّيْكُمْ
وَمُسْتَفْعَايَا إِلَهِ الرَّسُولِ فِي حَاجَتِي هَذِهِ فَاسْتَعَا لِي فَإِنْ لَمْ أَجِدْ
إِلَّاهَ الْمَنَامَ الْحَمْدُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْمَسْرُورُ الرَّبِّيعُ وَالْوَسْبَلَةُ الْإِنِّي
أَنْقَلِبُ عَنْكُمْ مُسْتَظِلًّا لِنَجْوَى الْحَاجَةِ وَهَضَانًا لِمَا وَجَّهْتُمْ إِلَيَّ
بِشَأْنِي عَيْنًا إِلَى إِلَهِ فِي ذَلِكَ فَلَا أَجِبُ وَلَا أَكُونُ مُنْقَلِبًا مُنْقَلِبًا
خَالِيًا خَالِيًا بَلْ أَكُونُ مُنْقَلِبًا مُنْقَلِبًا رَاجِعًا مُنْقَلِبًا مُنْقَلِبًا إِلَى

٣٣٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

بِقَضَا

فصل التاسع

بِقَضَا جَمِيعِ حَوَاجِي وَتَقْضَا لِي إِلَى اللَّهِ أَنْفَلِكُ عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَقْصُودًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مُلَاحِظًا ظَهْرِي إِلَى اللَّهِ وَمُؤَكِّدًا
عَلَى اللَّهِ وَأَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكُنْ سَمِيعَ اللَّهِ لِي دَعَا لِي إِلَى وَرَاءَ اللَّهِ
وَوَرَاءَكَ يَا سَادَ ابْنِ مَسْنِي مَا شَاءَ رَبِّي كَانَ وَمَا أَوْفَى لَكَ كُنْ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اسْتَوْفِ عَمَّا كَانُوا لَاجِعَهُ اللَّهُ الْآخِرَ الْعَهْدِ
مَعِيَ الْكُنْ انْصَرَفْتَ يَا سَيِّدِي بِأَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَايَ وَأَنْتَ يَا
أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي وَسَلَامِي عَلَيْكَ مُصَلِّيًا مَا أَصْلَ الْمَسْأَلِ وَالنَّهَارِ
وَأَصْلُ ذِي السَّلَامَةِ عَلَيْكَ غَيْرَ تَحِيَّاتٍ عَنْكَ سَلَامِي أَشَاءَ اللَّهُ وَ
أَسْأَلُهُ بِحَسْبِكَ أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَيَفْعَلَ فَإِنَّ حَمْدَ جَدِّكَ انْقَلَبَ يَا
سَيِّدِي عَنْكَ نَائِبًا حَامِدًا لِلَّهِ شَاكِرًا رَاجِعًا إِلَى جَانِبِ عَجْزِي لَا
فَانِطَ آتِيًا عَائِدًا رَاجِعًا إِلَى زِيَارَتِكَ غَيْرَ رَاجِعٍ عَنْكَ وَلَا زِيَارَتِكَ
بَلْ رَاجِعٌ عَائِدًا أَشَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ يَا سَادَ دُورِي
الْكُنْ كَمَا لِي زِيَارَتِكَ بَعْدَ أَنْ زَيْدْتُ فِيكَ وَبَارَكْتَ بِكَ أَهْلُ الدُّنْيَا
فَلَا تَجِبْ بَيْنِي وَاللَّهُ فَا جَوْتُ وَمَا أَمَلْتُ فِي زِيَارَتِكَ إِنْ تَقَرَّبْتُ حُبِّي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فِي سَبْتِ بَنِي عَمْرٍو كُنْتُ كَمَنْ يَصْفُوَانُ كَمَنْ كَرَّمَ عِلْمَهُ ابْنِ عَمْرٍو
زِيَارَتِ رَايَا أَمَامَ مُحَمَّدٍ بَاغْرٍ وَدَابَّتْ كَرَّمَ وَابْنَهُ عَادَ انْقَلَبَ كَرَّمَ
كُنْتُ كَمَنْ وَارِدَ شَدَمَ يَا سَيِّدِي خُودَمَ أَمَامَ جَعْفَرٍ شَاغِرٍ بِابْنِهِ كَرَّمَ
مَثَلِ نَجْمٍ مَا كَرَّمَ بِمُورِدَ زِيَارَتِ كَرَّمَ وَابْنَهُ عَادَ خُودَمَ دُرْهَنَامَ وَدَاعَ بَعْدَ دَارِ
الْكُنْ دَارِ دُرْهَنَامَ دَارِ كَرَّمَ وَدَاعَ رَاجِعًا أَوْرِدَ كَرَّمَ بَعْدَ دَارِ صَفْوَانِ
كَرَّمَ صَفْوَانِ بِنِ فَرْمُودَ نَعَا هَذَا ابْنِ زِيَارَتِ دَارِ بَنِي ابْنِ دَعَا وَابْنِ

٣٣٥

نزلت فی شهر رجب سنه ۱۰۰۰

<http://fb.com/ranajabirabbas>

بمانند هفت اصحاب صبیح **✽** پس در عصری خالی با یکدیگر که کسی را نبینند
 با هم وضعی از منزل خود که خالی باشد در و فیکه روز بلند شده باشد **✽** پس
 رکعت نماز بگذاری و رکوع و سجودش را نیکو بجا آوری و بعد از هر دو رکعت سلام
 بگویی **✽** و در رکعت اول سوره حمد و قل یا ایها الکافرون **✽** و در رکعت
 دوم سوره حمد و قل هو الله احد **✽** و در رکعت سیم بعد از حمد سوره اعراب
 و در رکعت چهارم بعد از حمد سوره اذ الحاقانک لنا نعون بخوان یا هر شی که ترا
 میسر شود از قرآن **✽** پس سلام بگویی و رکوع بکنی از جانب شمال تمام **✽** پس
 و بمثل شای از برای خود و در خاطر خود را و کشته شدن اشخار و هر که با آن
 خشن بوده است از فرزندان و اهل بیتان حضرت **✽** و سلام و صلوات فرستی
 بر اشخار **✽** و لغت کنی بر فغانان خشن و بر زاری خوفا و ذکر نما ایشان را بلند
 گردانند پس سبب خضالی از برای خود و بهشت در دنیا و بر طرف کند از نوحه
 دنیا **✽** پس راه و گزاینکه کسی خواهد صبرا با ضعا یا غیر آنها چند کام **✽**
 و در این راه رفتن بگو (اِنَّ اللهَ وَ اَنَا اللهَ وَ اَحْمَدُ وَ صَافِیْضًا وَ قَسَمًا لِّاَفْرِقَ)
 و باید که در حالت حزن و اندوه و بد حالی بسیار داشته باشی **✽** و بعد از این
 بکنی (و اِنَّ اللهَ وَ اَنَا اللهَ وَ اَحْمَدُ) **✽** پس چون از راه رفتن
 باز و از این فعل فارغ شوی **✽** بایست در غرضی که اول نماز کردی که **✽**
 اللَّهُمَّ عَذِّبْ بِالْهَرَّةِ الَّذِينَ شَاقُّوا رُسُلًا وَ سَاقُوا أَوْلِيَاءَنَا
 وَ عَبَدُوا غَيْرَنَا وَ اسْكَلُوا حُجْرًا مَلَكَ وَ انْعَمَ الْفَادَةَ وَ الْاَنْبَاءَ وَ
 مَنْ كَانَ مِنْهُمْ نَجْتًا وَ اَوْضَعْ مَعَهُمْ اَوْضِعِي بَعْلًا لَنَا كَبِيرًا اللَّهُمَّ وَ
 عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ صَلَاتَكَ عَلَيْنَا وَ اسْتِغْفَارَهُمْ مِنْ تَبِيعَاتِنَا غَيْرِ
 وَ الْمُضِلِّينَ وَ الْكَفَرَةَ الْجَالِدِينَ وَ اَفْعَلْ لَهُمْ فَخْرًا كَبِيرًا وَ اَنْجِ لَهُمْ رَوْحًا وَ رَحْمَةً
 قَرِيبًا وَ اجْعَلْ لَهُمْ مَنْ لَدُنْكَ عَلَى عَذْوِكَ وَ عَذَابِهِمْ سُلْطَانًا مُجِيبًا **✽**
 پس سها را بر داری و سلطان و پند عا را بخوان و ضد کن دشمنان آل محمد را

اللَّهُمَّ إِنَّ كَبِيرًا مِنْ أَمْرِ الْأَمَةِ نَاصِبًا لِلْمُسْتَضِئِينَ مِنْ الْأُمَمَةِ وَ كَفَرَتْ
 بِالْكَافَةِ وَ عَكَتْ عَلَى الْفَادَةِ الْفَلَسَةِ وَ هَجَرَتْ الْكِبَارَ وَ السَّنَةَ وَ
 عَدَلَتْ عَنِ الْحَبْلَيْنِ الَّذِينَ آمَرَتْ بِطَاعَتِهَا وَ الْفَتَاةَ بِمَا قَامَتْ
 اَمْنًا وَ سَادَتْ عَنِ الْقَصْدِ وَ مَا لَيْتَ الْاَخْرَابَ وَ حَرَمَتِ الْكِبَارَ كَفَرَتْ
 بِالْحَبْلِ لَمَّا جَانَهَا وَ تَسَكَّتْ بِأَيُّهَا لَيْتَ اَعْرَضَهَا فَصَبَتْ حَقًّا وَ
 اَصْلَتْ حَقًّا وَ قَامَتْ اَوْلَادُ نَبِيِّكَ وَ جَعَلَتْ عِبَادَكَ وَ حَمَلَتْ عَلَيْكَ
 وَ وَرَثَةً حَقًّا وَ وَجَّهَكَ اللَّهُمَّ قَرْنُ لَ اَفْدَامَ اَعْدَاؤِكَ وَ اَعْدَا
 رُسُلِكَ وَ اَهْلَ بَيْتِ رُسُلِكَ اللَّهُمَّ وَ اَخْرِبْ دِبَارَهُمْ وَ اَفْطَلِ
 سِلَاحَهُمْ وَ خَالِفْ بَيْنَ كَبِيرِهِمْ وَ قُتِّفْ فِ اَعْضَادِهِمْ وَ اَوْهِنْ كِبَدَهُمْ وَ
 اَضْرِبْ بِسَيْفِكَ الْمُنَاطِعَ وَ اَرْمِ بِحِجْرِكَ الدَّامِغَ وَ طَهِّرْهُم بِالْبَلَاءِ حَقًّا
 وَ قَهِّمْ بِالْعَذَابِ قَهًّا وَ عَذِّبْهُمْ عَذَابًا تَكْرًا وَ خُذْهُمْ بِالْسِّنَنِ وَ
 اَلْثَلَاثَةِ اَلْوَحْدَانِ يَمَّا اَعْدَاؤُكَ اَتَاكَ ذُو نَفْسَةٍ مِنْ الْحَرَمَيْنِ
 اللَّهُمَّ اَرْسَلْ نَارَ ضُلَّالَةٍ وَ اَحْكَامًا مَعْطَلَةً وَ عِزَّةَ نَبِيَّتِكَ
 فِي الْأَرْضِ هَامِئَةً اللَّهُمَّ فَاعِزِ اَمْنًا وَ اَهْلَهُ وَ اَنْجِ اَبَا طَالٍ وَ اَهْلَهُ
 وَ مَنْ عَسَيْتَ بِالْخَاءِ وَ اَهْلِهِ اِلَى الْاِيْمَانِ وَ عَجِّلْ فَرَجَنَا وَ انْظِرْ بَرَجَ
 اَوْلِيَانَا وَ اجْعَلْهُمْ لَنَا وَدًّا وَ اجْعَلْنَا لَهُمْ وَدًّا اللَّهُمَّ وَ
 اَهْلِكَ مَنْ جَعَلَ بَيْنَ قُلُوبِ اَمْرِ نَبِيِّكَ وَ جَعَلْتَ جَعْدًا وَ اسْتَهْلَكَ جَعْدًا
 وَ مَرَّحًا وَ خُذْ اَخْرَجْ مَا اَخَذْتَ وَ هَرِّمْ وَ اَضْعِفِ اللَّهُمَّ الْعَذَابَ الْكَبِيرَ
 عَلَى طَائِفَةِ اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَ اَهْلِكَ اَشْبَاهَهُمْ وَ فَاذَنْهُمْ وَ اَيْنِ

تَحْمِلُهُمْ وَجَمَاعَتَهُمُ اللَّهُمَّ وَصَافِي صَلَواتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَ
 بَرَكَاتِكَ عَلَى عِزِّهِ نَبِيِّكَ الْعِزَّةِ الضَّالِّعَةِ الْخَافَةِ السُّدَّ لِدَيْتِهِ
 مِنَ الشَّجَرَةِ الطَّيِّبَةِ الرَّائِحَةِ الْمُبَارَكَةِ وَأَعْلَى اللَّهُمَّ كُلَّهُمْ وَأَفْضَلُ
 نَجَّتَهُمْ وَأَكْفَى الْبَلَاءِ وَالْأَذَى وَخَلَّاهُمْ مِنَ الْأَجْلِ وَالْعَمَلِ عَنْهُمْ
 وَبَيَّتْ قُلُوبَ شَيْعَتِهِمْ وَخَرَّبَتْ عَلَى طَائِفَتِكَ وَلَا يَنْبَغُ وَنَصَرَهُمْ
 وَمَوَالِيَهُمْ وَأَعَانَهُمْ وَأَفْخَمَهُ الصَّبْرَ عَلَى الْأَذَى فَبَكَتْ وَأَجْعَلَتْ لَهُمْ
 أَبْنَاءَ مَشْهُورَةٍ وَأَوْفَاءَ مَحْمُودَةٍ وَمَعْقُودَةٍ بُوَيْشَتْ فِيهَا قُرْحُهُمْ وَ
 نَوَجِبَتْ فِيهَا نَائِبَتُهُمْ وَنَصَرَهُمْ كَأَصْنَتِ لَا وَبَلَّاتِكَ فِي كَلَامِكَ الْفَرْدِ
 فَأَتَاكَ فَلَكَ وَفَرَاكَ الْحَقُّ وَعَدَلَهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكَ وَعَلَى الظَّالِمِ
 لَكِنْ خَلَفَتْهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخَفَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَكِنْ كُنْ
 لَهُمْ دَعْوَى الَّذِينَ دَعَوْهُمْ وَلَيْدَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْسَا
 تَعْبُدُونِي لَا تُشْرِكُونِ شَيْئًا اللَّهُمَّ اكْثِفْ عَنْهُمْ بِأَمْنِ الْأَجَلِ
 كَفَتْ الضَّرَّ الْأَهْوَاءُ بِأَحَدٍ بِأَحَدٍ بِأَحَدٍ بِأَحَدٍ بِأَحَدٍ بِأَحَدٍ بِأَحَدٍ بِأَحَدٍ
 الْخَائِفِ مِنْكَ وَالزَّاجِعِ الْبَلَاءِ الشَّامِلِ لَكَ الْمَغْلُوبِ عَلَيْكَ الْأَجْنَى
 إِلَى فَنَائِمَاتِ الْعَالَمِ لَا يَأْتِي لَمْ يَلْمِ أَمِنْكَ إِلَّا الْبَلَاءُ اللَّهُمَّ قَتْلُ دَعَا
 وَاسْمِعْ بِالْهِجْرِ عَلَانِيَتِي وَجَوَّاءِ وَأَجْعَلْنِي مِنْ رَضْبَتِ عَمَلِهِ وَقَبْلَتْ
 نُسْكَهُ وَنَجَّيْتِ بِرَحْمَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ اللَّهُمَّ وَصَلِ
 أَوْلَا وَاحِرًا عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَارْحَمْ
 مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ بِأَكْلٍ وَأَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ وَطَرَكْتَ وَرَحِمْتَ عَلَى أُمَّتِكَ وَارْحَمْ

وَمِنْكُمْ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَسَلِّكَ وَلَا يَنْفِكَكَ وَحَمَلَهُ عَرْشَاتِ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ وَلَا تَفْرُقْ بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ لَكَ عَالِيَهُ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَاجْعَلْهُ بَأَمْرِي مِنْ شَعْبَةِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالحسنَ وَالحسينَ وَذُرِّيَّهُمُ الطَّاهِرِينَ الْأَنْجَبَاءَ وَهَبْ لِي الْفَتْحَ بِحَبْلِهِمُ وَالرِّضَا بِسَيْلِهِمْ وَالْأَخْذَ بِقَبْضِهِمْ إِنَّكَ جَوَادُ كَرِيمٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اَمِنْ نَجْمٍ مَا بَشَا وَبِقَعْلٍ مَا بَدَأَتْ حَكَمَتْ فَلَاكُ الْخَدِّ مُحَمَّدًا
 مَشْكُورًا فَخَلَّ بِأَمُولَايَ فِي رَحْمَتِهِ وَفَرَجَانِيَاهُمْ فَأَتَاكَ صَفِيَّتُ إِعْرَازِهِ
 بَعْدَ الذَّلَّةِ وَكَثِيرُهُمْ بَعْدَ الْبِلَاءِ وَأَخْلَاهَا وَهُمْ بَعْدَ الْحَوْلِ بِأَصْدَقِ
 الصَّادِقِينَ وَبِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ فَاسْأَلْكَ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَنَصْرِي
 الْهَلْكَ يُجُودُ وَكَرْبُكَ بَسْطُ أَهْلِي وَالْخَوْفُ رُجْعِي وَمَوْتُ قَلْبِي عَمَلِي
 وَكَثْرَتِي وَالزَّيَادَةُ فِي آثَامِي وَيُسَبِّحُ ذَاكَ الشَّهْدُ وَأَنْتَ صَاحِبِي مِنْ
 بَدْعِي فَجَبَّ إِلَيَّ طَاعَتُهُمْ وَمَوْلَا أَرْحَمِهِمْ وَنَصْرُهُمْ وَزَيْنِي ذَاكَ فَرَسِيَا
 سِرِّيَا فِي حَوَاطِي أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الدّٰهِنِ لَا يَرْجُوْنَ
اَتَاَمَلْتُ فَاَعِدَّنِي بِالْاِجْمَاعِ رَحِمَاتُكَ مِنَ الدّٰهِنِ

پس بدو رسیده که این عمل بهتر است از برای فزایدن ایام از حج و عمره مستغفرت کجایا
و روی و ماها در آنها خرج کنی و بدو خود را تعب و بسیار آزارها بدی و از اهل
خود رفتن را خود مفارقت نمائی و بداند که ضلالت عظام بهتر باشد تا بهرگز از آن

<http://fb.com/ranajabirabbas>

فصل الثامن

کند و این دعا را بخواند و روی علامه را بر عارضه او و بر روی زمین وضو کند
و این ثوابها ده خصلت که از جمله آنها است که او را از مرگ بد نگاه دارد
و این که ثوابها ده از مرگها و از برشافتن و بر او دشمن با طغیان دهد
بمیرد و نگاه دارد از دزدانکی و خور و دزدی او را و فرزند او را و
چهار پشت و شیطان و اولیای شیطان را و درین اوقات چهار پشت
سلطه کند و این ستان گفت که من از خدمت آن حضرت بر کشم و میگویم
سپاس خدای که مرا کشت گذاشت بر من بشناختن شما و دوستی شما و از او
سؤال میکنم که باری دهد مرا بر آنچه لازم و فرزند است من از فرزند لاری شما
عشت و رحمت خود و سپیدن غاوس و این روایت را در کتابها است
بسیار معنی که از عبد الله بن مسعود روایت کرده است و در عمل و در
اندک اختلاف دارد که اشاره بانها نمائیم زیرا که چون بحسب سند این روایت
از جمیع روایات زیادت عاشر و او ثوابت و زیادت کنند احب طایفه
روایت عملی اند اما اعتماد بر حصول این ثوابها عظیم باشد و گفته
که حضرت فرمود جامه طاهر بپوش و بند کتاف خود را بکشا و ذراع و ساق خود را
بکشا و بر زمین خالی یا خانه خود که کسی را نه بیند برود و هنگامی که روز
بلند شده باشد و نماز را همان بخونند کرده است و بعد از آن
فرمود که بر هر در میباید گفت کن بر فانی آن حضرت نا نوشته شود از برای تو
لغنی هزار حسنه و خوشی و تو هزار گناه و بلند شود برای تو هزار حسنه و
پس راه میری از موضعیکه در آن نماز کرده هست عریه و در هر روز یکبار
(اِنَّ اللَّهَ وَ اٰنَالَیَّهٖ وَ اٰجَعُوْنَ رَضًا بِصَلَاةِ اللَّهِ وَ تَسْلِيمًا لَا یَمِیْنُ) هفتصد
و در هر این احوال باید که بر فانی بدخالی و اندوه و مانع زد و نداشت ظاهر شد
چون فارغ شو باید در وضو که در آن نماز کردی و هفتصد مرتبه بگو
اَللّهُمَّ عَذِّبْ لَدُنْ حَارِبًا رُسُلًا و شَأْ قَوْلًا و عِدًّا و غِبْرًا و
اَسْخَلُوا اَحْیَاءَ رَمَاتِ الْعَصَا و الْفَادَةِ و الْاَنْبَاءِ و مَنْ كَانَ مِنْهُمْ و

فصل التاسع

و یوحیی علیه السلام تسبیح
اَللّهُمَّ رَجِّعْ عَنِ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ
وَاَسْتَفِیْذْهُمْ مِنْ اَبْدِی النَّارِ وَاَبْدِی النَّارِ وَاَبْدِی النَّارِ وَاَمِنْ عَنِ
وَاَفْخِ لَہُمْ قَطَا بَیْرًا وَاَجْعَلْ لَہُمْ مِنْ لَدُنْكَ عَلٰی عَدُوْلَہٗ
عَدُوًّا سَلْطَانًا نَاصِرًا
پس بعد از دعا فواید بخوان و در وقت نماز یا بعد از آن
اَللّهُمَّ اِنَّ اَلْمَنَہٗ خَالِفًا لَیْسَ لَا یَمْنُہٗ وَاَلْکَلِیہٗ وَاَلْمَوَاطِی
الصَّلَاةِ وَاَلْکُفْرِ وَاَلزُّدِی وَاَلْجَمَہٗ وَاَلْعَوِی وَاَلْکَلِیہٗ وَاَلْکَلِیہٗ
اَمْرٌ یَمْعُرُہٗ وَاَلْوَحِیِّ الذِّی اَمْرٌ یَطَاعُہٗ فَاَمَّا وَاَلْحِی وَاَعَدُّوْا
عَنِ الْیَسْرِ وَاَصْلُوْا اَلْمَنَہٗ عَنِ الْحِی وَاَقْلُوْا اَلْمَنَہٗ وَاَعَدُّوْا اَلْکَلِیہٗ
وَاَعَدُّوْا اَلْاَحْزَابِ وَاَعَدُّوْا بِالْحِی وَاَعَدُّوْا اَلْمَنَہٗ وَاَعَدُّوْا اَلْمَنَہٗ
صَبَّوْا اَلْحِی وَاَصْلُوْا اَخْلَافًا وَاَعَدُّوْا اَلْمَنَہٗ وَاَعَدُّوْا اَلْمَنَہٗ
وَالِہٖ وَاَعَدُّوْا اَلْمَنَہٗ وَاَعَدُّوْا اَلْمَنَہٗ وَاَعَدُّوْا اَلْمَنَہٗ وَاَعَدُّوْا اَلْمَنَہٗ
وَمَنْ جَعَلْتُمْ اَحْکَامَ فِیْ سَفَاوَاتِکَ وَاَرْضِیَکَ اَللّٰهُمَّ فَزَلْ
اَفْدَامُہُمْ وَاَحْرَبْ دِیَارُہُمْ وَاَكْفُتْ سِلَاحُہُمْ وَاَبْدِیہُمْ وَاَلْفِی
الْاِخْلَافِ فَاَبْدِیہُمْ وَاَهِنْ کِبْدُہُمْ وَاَضْرِبْ سَفِیْکَ الصَّلَامِ
وَحَجْرَہٗ الدَّامِغِ وَاَضْرِبْہُمْ بِالْبَلَاءِ وَاَزِیْمِہُمْ بِالْبَلَاءِ وَاَعَدُّوْا
عَدَا بَاسَہُمْ بِدَلْکَ وَاَزِیْمِہُمْ بِالْبَلَاءِ وَاَعَدُّوْا اَلْمَنَہٗ وَاَعَدُّوْا اَلْمَنَہٗ

فصل الثامن

يَا آدَمُ اَنْتَ وَاهْلُكَ هُمْ بِمَا اَهْلَكْتَهُمْ مِنَ الْاَلِهَةِ وَخَذْتُمْ اَخَذَ
اَمْرِي وَهِيَ ظَالِمَةٌ اِنْ اَخَذْتُمْ اَلِهَةً شِدْدَةُ الْاَلِهَةِ اِنْ سُبَّكَ
وَاحْكَا مَكَتْ مَعْطَلَةٌ وَاهْلُ بَيْتِ نَبِيِّكَ فِي الْاَرْضِ مَا شِئْتَ كَالْوَحْشِ
الشَّامِ الْاَلِهَةِ اَعْلَى الْحَمَى وَاسْتَفِذْ الْخَلْقَ وَامْنَنْ عَلَيْنَا بِالْاَقْبَافِ
وَاهْدِنَا لِلْاِيْمَانِ وَتَحْلِفْ بِالنَّاسِ عَلَيَّ السَّلَامَ وَاجْعَلْ لَنَا
رُودَ وَاجْعَلْ لَنَا رُفْدًا الْاَلِهَةِ وَاهْلِكَ مَنْ جَعَلَ فِئْلَ اَهْلٍ بَيْتِ نَبِيِّكَ
عَبْدًا وَاسْهَلْ فِرَاجًا وَسُرُورًا وَخَذْلًا خَرْتُمْ بِمَا اخَذْتَ بِهِ اَوْكُمُ
الْاَلِهَةِ اَضْعِفْ اَبْلَاكَ وَالْعَذَابَ وَالشَّجَلِ عَلَى الظَّالِمِينَ مِنَ الْاَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ وَعَلَى ظَالِمِي اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَزِدْهُمْ
كُلًّا لَوْعَةً وَاهْلِكَ شُعْبَتَهُمْ وَفَادَهُمْ وَجَاعَتَهُمُ الْاَلِهَةِ اَرْحَمُ
الْعُسْدَةِ الصَّائِفَةِ الْمَقُولَةِ الذَّبِيلَةَ مِنَ السَّحْرِ الطَّبِيبَةِ الْمَسَاوِدَةِ
الْاَلِهَةِ اَعْلَى كَلْبَتِهِمْ وَافْلَحَ حُجَّتُهُمْ وَنَبَتْ فَلَانُهُمْ وَفَارَتْ شُعْبَتُهُمْ
عَلَى مَوَالِيهِمْ وَانْصَرَفَتْ رِجْلُهُمْ وَصَبَرَتْهُمْ عَلَى الْاَذَى فِي جَنَابِكَ وَ
اجْعَلْ لَهُمْ اَبَا مَاشُودَةً وَابْنًا مَاعِلُونَ كَمَا ضَمِنْتَ لِاَوْلِيَايَاكَ
يَوْمَ كُنَّا بِالسَّيْرِ قَانِكَ فَلَمْ وَعَدَ اللهُ الدِّينَ اَمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
كَتَخْلُفْتُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الدِّينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَكِنْ كُنْتُمْ
لَهُمْ دِينًا الَّذِي رَضُوا لَهُمْ وَلَبَّيْكَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِهِمْ فِيمَ اَمْنًا
الْاَلِهَةِ اَعْلَى كَلْبَتِهِمْ بِالْاَلِهَةِ الْاَنْتَ بِالْاَلِهَةِ الْاَنْتَ بِالْاَلِهَةِ الْاَنْتَ
اَنْتَ بِالْاَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ مَا حَيَّ بِاَقْبُومٍ قَانِي عَبْدُكَ الْخَائِفُ مُنْكَ

فصل التاسع

وَالرَّاجِعِ إِلَيْكَ وَالشَّائِلِ لَدَيْكَ وَالْمُسَوِّكِ جَنَابِكَ وَاللَّاحِظِ بِقَبْلِكَ
فَقَبْلَ دُعَائِي وَاسْتَعْجَالِي وَاجْعَلْنِي مِنْ رَضِيَّتِكَ عَلَيْهِ وَهَدْيِكَ
وَقَبْلِكَ لَنُكْرٍ وَانْجِيتُكَ بِرَحْمَتِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ كَسَلْتُ
بِاَلِهَةِ الْاَلِهَةِ الْاَنْتَ اَنْ لَا تُفَرِّقَ بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَالْاَشْتَدُّ
صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ شُعْبَتِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْنِ
فَاطِمَةً وَالحَسَنَ وَالحُسَيْنَ وَعَلِيَّ وَحُجْرَةَ وَمُوسَى وَعِيسَى وَحُجْرَةَ
وَعَلِيَّ وَالحَسَنَ وَالحُسَيْنَ وَالحَسَنَ عَلَيْهِمُ السَّلَامَ وَادْخُلْنِي فِيهِمْ اَدْخَلْتَهُمْ
لَهُمْ فِيهِمْ وَارْجِعْنِي بِمَا اَرْجَاهُ مِنْهُ

بِأَمْنٍ جُكْرٍ بِمَا شِئْتَ وَتَحْلِفْ مَا بَرَدْتُ اَنْتَ حَكَمْتَ فِي اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّ
الْاَلِهَةُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا حَكَمْتَ فَكَلِمَاتُ مُحَمَّدٍ مَشْكُورًا وَتَحْلِفْ فَرَحِيهِ
وَفَرَحِيهِمْ قَانِكَ صَمِيحًا عَزَّارَهُمْ بَعْدَ الذَّلِيلَةِ وَتَكْبِيرُهُمْ بَعْدَ
الْاَلِيلَةِ وَاعْظَاهُمْ بَعْدَ الْخَوَلِ بِالْاَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ اسْأَلْتُكَ يَا الْحَيُّ وَ
سَيِّدِي مُحَمَّدِي وَكَرَمِي اَنْ تَسَلِّفَنِي اَمَلًا وَتَشْكُرَ قَبْلَكَ عَلَيَّ اَنْ
يَزِيدَنِي فِي آتَايَ وَتُزِيلَنِي مِنَ الْاَسْأَلِ الشَّهْدِ وَجَعَلَنِي مِنَ الَّذِي دُعِيَ
فَاجَابَ اِلَى طَاعَتِهِمْ وَمَوْلَا لِرَهْمِهِمْ وَارْتَى ذَلِكَ قَرِيبًا سَرِيحًا

اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهَرَجَانِي كَرِيشَةً بِالشَّيْطَانِ
بِرُغَابٍ زَارَتْ لَاهِمَانِ مُحَمَّدِي وَشَدِيدًا فَرِحِي

باز سدید غاوسه و دو کبا فمال گفتند است که در کباب مخصوص از منصف فرکره
است که پس هم تازی زیارت غاوشو نامشوی پس ابتدا مکی بعل
و دو خامه طاهر میبوشی و پای برهنه مری بیالای بام خانه شو باهر
 پسر و دیبله مکی و مکی

السلام عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اَدَمَ صَفْوَةِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
نُوحٍ اَمِيرِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى نَوحِ اللهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
النَّبِيِّينَ وَامِيرِ الْمُؤْمِنِينَ سَيِّدِ الرَّسُولِينَ وَافْضَلِ الشَّاهِدِينَ
وَسِبْطِ خَاسِمِ الرُّسُلِينَ وَكَفَى لَنَا كُفْرًا كَذَلِكَ سَيِّدِي وَأَنْتَ
إِمَامُ الْهُدَى وَجَلِيفُ النُّفَى وَخَامِسُ أَصْحَابِ الْكِمَاةِ رُبِّي فِي حَجْرِي
لَا إِسْلَامَ وَرَضِعْتُ مِنْ ثَدْيِ الْإِيمَانِ قَطِيتُ جَنَّا وَتَبَّاتِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الزَّكِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَا عَبْدِ اللهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا أَهْمَا الْكُفَّةِ فِي الشَّهَادَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَهْمَا الرُّوحِ الْبَرِّ الْبَقِي
الرُّوحِ الزَّكِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ رَوَاجِ الْبَيْتِ حَلَّتْ بِفَيْتِكَ
وَأَنَاخَتْ بِرَحْلَاتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي اللهِ مَعَكَ وَشَرَنْتَ نَفْسَهَا بِأَنْبَاءِ
مَرْضَانِ اللهِ فِيكَ السَّلَامُ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُحْدِثِينَ يَا أَشْهَدَانِ لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدَانِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ
آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدَانِ يَا أَبَا عَلِيٍّ يَا بَطَّالِي

أَمَّا الْمُؤْمِنِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبَشَرُوا الْوَصِيَّينَ وَقَاتِلُوا الْفِرَاقَ
الْمُحْتَلِكِينَ إِمَامًا بِإِذْنِ اللَّهِ طَاعَةً عَلَيْهِ سَلَامٌ وَكَذَلِكَ أَخَوْتُ
أَحْمَدَ بْنَ حَلِيٍّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَكَذَلِكَ أَنْتَ وَالْأَخِيَّةُ مِنْ وَلَدِي
شَهَدَانِ كَمَا أَفْتَمُ الصَّلَاةَ وَالنَّبِيَّ الرَّكُونَ وَأَحْمَدُ الْبُحْرُوفِ كَيْفَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهِدْنِي فِي اللَّهِ حِينَ جِهَادِهِ حَتَّى أَنْتَ الْبَيْتُ مِنْ دُونِ
فَأَشْهَدُ لِلَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّ ابْنَ اللَّهِ مُؤْمِنٌ وَصَحْبُهُ صِدِّيقٌ وَبِحَبِّكُمْ
عَارِفٌ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ عِزَّ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَا أَمَرَهُ بِهِ وَبَعْدَهُ
حَتَّى أَنْتَ الْبَيْتُ يَا بَنِي بَابِ أَجْبَدِ لِلَّهِ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ هَمَلَكَ
وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ مَرَّ بِهَذَا لَعَنَ اللَّهُ مَنْ شَاعَ عَلَى ذَلِكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ
بَلَغَ ذَلِكَ قَرْنِي بِهِ أَشْهَدُ أَنَّ لَكَ بَنِي سَمَكٍ دِمَكٍ وَأَنْتَ الْكَلَامُ
وَقَدْ وَاعَنَ نَصْرَتِكَ مِنْ دَعَاكَ فَأَجِبْتَ مَا لَعُونُونَ عَلَى لِسَانِ
النَّبِيِّ الْأَخِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بِأَسْبَدِي وَمَوْلَايَ إِنْ
كَانَ لِي حَيَاتٌ بَدَنِي عِنْدَ اسْتِغَاثَتِكَ فَقَدْ أَجَابَكَ وَأَبَى وَهَوَايَ
أَنَا أَشْهَدُ أَنَّ خَيْرَ مَعَاذٍ وَأَنْ تَخَالَفَكَ عَلَى ذَلِكَ بَاطِلٌ قَبَا
لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكَ فَأَوْفَوْا عَظِيمًا فَأَسْأَلُكَ بِأَسْبَدِي أَنْ تُسَلِّمَ
اللَّهُ جَلَدَ ذِكْرِي فِي ذُنُوبِي وَأَنْ يُلْجِسَنِي بِكَ وَبِشَيْعَتِكَ وَأَنْ بَادَنَ كَلَامِي
وَالْقَنَاعَةَ وَأَنْ يُشْفِعَنِي فِي ذُنُوبِي فَإِنَّهُ قَالَ جَلَدَ ذِكْرِي مِنْ ذَاكَ
يُشْفَعُ عِنْدَ الْإِلَهِ فِيهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْتَ وَالْأُولَاءُ
وَأَسْأَلُكَ يَا بَنِي الْبَيْتِ فِي حَرَمِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَجَاهِدْنِي

وَعَلَى الشُّهَدَاءِ الَّذِينَ اسْتَشْهَدُوا مَعَكَ وَبَيْنَ يَدَيْكَ صَلَواتُ اللَّهِ
عَلَيْكَ وَعَالِهِمْ وَعَلَى وَلَدِكَ عَلِيٍّ وَالْأَصْغَرِ الَّذِي فَخِّتَ بِهِ
اللَّهُ إِنَّ يَدَكَ تَوَحَّشَ إِلَيْكَ وَقَدْ تَوَحَّشَ إِلَيْكَ وَغَيْرُكَ وَتَوَحَّشَ
إِلَيْهِمْ إِلَيْكَ وَاسْتَشْفَعَتْ لَهُمْ إِلَيْكَ وَتَوَسَّلَ مُحَمَّدٌ وَالْحَسَنُ
عَنْ مَقَرِّهِ وَدَعَا وَتَفَرَّجَ عَنِّي وَتَجَلَّ رَحْمَتُهُ عَلَيَّ
بِأَنَّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَا تَهْنِكُ سِرِّي وَلَا تَشْهَدُ عَوْنِي وَأَمِنْ
رَوْعِي وَأَجْلِي عَشْرِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّيِّئُ مُعْلِمُ الْخَيْرِ فَادْرُبْهُ
عَمَلِي وَاسْتَجِبْ دَعْوَتِي يَا اللَّهُ الْكَرِيمُ

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

پس اینداکن و بگو

فالسَّلامُ على أمير المؤمنين السَّلامُ على فاطمة الزهراء السَّلامُ
على الحسن ابن السَّلامُ على الحسين الصديقين السَّلامُ على علي بن أبي طالب
عليه السَّلامُ على محمد بن علي بن محمد بن علي السَّلامُ على جعفر
بن محمد السَّلامُ على موسى بن جعفر السَّلامُ على الرضا علي بن موسى
السَّلامُ على محمد بن علي السَّلامُ على علي بن محمد السَّلامُ على الحسين
بن علي السَّلامُ على الإمام القائم بحجج الله وحججه الله في أرضه صلى الله
عليه وعلى آله الراشدين الطيبين الطاهرين وسَّلمةً وسَّلاماً كثيراً

پس شریعت نماز مکن هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از
الحمد و سوره یوسف و الله احد یحیی و بعد از فارغ شدن از هر یک بگو
اللهم یا الله یا رحیم یا علیم یا عظیم یا احد یا صمد یا قهار
یا ویر یا سمیع یا علیم یا کبیر یا متکبر یا جلیل یا جمیل یا حمید
یا قوی یا عزیز یا معز یا مجتار یا مؤمن یا مہتمن یا جبار یا
علی یا معین یا حسان یا مہشان یا ثواب یا یا عیث یا وارث یا
حمید یا مجید یا معبود یا موجود یا ظاہر یا باطن یا اول یا آخر یا
سبح یا قہوم یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا العز و الشہار یا شکاک
یا حنین الی السماء یا الله و یحیی اسمائک کلها ان تصل علی محمد
وال محمد و ان تغفر عنی کل عی و عرم و کرب و ضر و ضیعی تا جبہ
و تقص عنی دینی و دنیایی منبتی و تنزل لی محبتی و تنبت لی
ارادتی و توصی لی الی منبتی سر بیا عاجلا و غبطتی مؤلی و منبتی
و زبانتی قور و غبطتی و شمع لی حیر الدنیا و الاخر و

بسم الله الرحمن الرحيم

شیخ مفیده فرموده است که در بارت دیگر است در روز عاشورا که مرغان
دیگر شیخ یحیی بن الشیخ که ذکر کرده است که در بارت دیگر است در روز عاشورا
که از ناحیه مقدسه حضرت صاحب الامر عجل الله فرجه یسر بعضی از بانیان
الاضواء یقرین امام است میباشند و در بعضی دیگر

السَّلَامُ عَلَى أَدَمَ صَفْوَةِ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَى شِيثَ وَبَنِي
اللَّهِ وَخَيْرِهِ السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ الْفَارِغِ لِلَّهِ الْحَمْدُ السَّلَامُ عَلَى

فصل في السلام

نوح عليه السلام دعونه السلام على هود بن المتدور من الله بمؤننه
السلام على صالح الذي توجه الله بكرامته السلام على ابراهيم
الذي جاءه الله جلالة السلام على انا عبد الذي قداه الله بدين
عظيم من جنه السلام على اسحق الذي جعل الله النبوة في ذريته
السلام على يعقوب الذي ردا الله عليه بصره بصره السلام على
يوسف الذي نجاه الله من الحب بفضله السلام على موسى الذي
قاله الله لفرعون بعدد ربه السلام على هرون الذي حصاه الله بنوره
السلام على شعيب الذي نصره الله على ابيه السلام على ادم
الذي ناب الله عليه من خطيئته السلام على لهما الذي ذلك
له ايجز بغيره السلام على اوبل الذي شفاه الله من عليه السلام
على بولس الذي انجز الله مضمون عهده السلام على عزيز الذي
اجباه الله بعبادته السلام على زكرياء الصاير في محبته
السلام على يحيى الذي رافقه الله بشهادته السلام على عيسى رضى
الله وكريمه السلام على محمد حبيب الله وصفونه السلام على
امير المؤمنين علي بن ابي طالب الصيغ بالخير السلام على فاطمة
الزهراء ابنته السلام على ابي محمد الحسن وحيي ابيه وحليفه
السلام على الحسين الذي صحت نفسه بجهده السلام على مرت
اطاع الله في سره وعلا بدينه السلام على من جعل الله الشفاء
في ذريته السلام على من الاله بدينه السلام على من الاله

فصل في السلام

من ذريته السلام على ابن خاتم الانبياء السلام على ابن سبويه
الاصحاب السلام على ابن فاطمة الزهراء السلام على ابن عبد
الكبر السلام على ابن سيد الشهدى السلام على ابن جندب
السلام على ابن رزمه والصفاء السلام على الميرزا بالديما السلام
على المهدي السلام على غامير اصحاب الكساء السلام على
عرب الغراء السلام على شهيد الفداء السلام على قاتل الاوثان
السلام على ساكن كربلاء السلام على من كنهه ملائكة السماء السلام
على من ذريته الاوكلاء السلام على صوب الدين السلام على متاريل
البراهين السلام على الامعة الشاذين السلام على امير المؤمنين
السلام على الشفاء والذليل السلام على النفوس المضطربة السلام
على الارواح الخائبات السلام على الاجساد العاربات السلام
على الجسوم الشاجبات السلام على الديات الشائلات السلام على
الاعضاء المظلمات السلام على الزواري الشاللات السلام على
النفوس الباربات السلام على محمد رب العالمين السلام عليك
وعلى ابايك الطاهرين السلام عليك وعلى ابناءك الشاهدين
السلام عليك وعلى ذريتك الطاهرين السلام عليك وعلى
الملائكة المضاجعين السلام على القليل المظلوم السلام على اخيه
المتموم السلام على علي بن ابي طالب السلام على الرضيع الصبي السلام
على الانبياء السالبيين السلام على العنزة الغريبة السلام على

فصل في آداب السلام

أَجَدُّ لِهِنَّ فِي الْعُلُوفِ السَّلَامُ عَلَى الْفَارِجِينَ عَلَى الْأَوْدَانِ السَّلَامُ عَلَى
السُّقُوفِينَ بِلَا أَكْثَانِ السَّلَامُ عَلَى الرُّؤُوسِ الْمَقْدَمَةِ عَنِ الْأَبْدَانِ السَّلَامُ
عَلَى الْخَنَسِيبِ الصَّابِرِ السَّلَامُ عَلَى الْمَظَارِعِ بِلَا نَاصِرِ السَّلَامُ عَلَى سَائِرِ
الْقُرْبَى الزَّاكِيَةِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الْقَتْلِ وَالشَّامِثَةِ السَّلَامُ عَلَى
مَنْ طَهَّرَ الْجَبَلِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ أَفْخَرَ بِجَنَّتَيْهِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ غَا
وَالْمَهْدِ بِكَ السَّلَامُ عَلَى مَنْ تَكُنَّ دُمُهُ السَّلَامُ عَلَى مَنْ تَكُنَّ
خُرْمُهُ السَّلَامُ عَلَى مَنْ أَبْقَى بِالْقَلَمِ دُمُهُ السَّلَامُ عَلَى الْمَسْئِلِ بِدَمِ
الْجُرَاحِ السَّلَامُ عَلَى الْجُرُحِ بِكَاسِ السَّلَامُ عَلَى الْخَطَا
السَّلَامُ عَلَى السُّخْرِ فِي الْوَرَى السَّلَامُ عَلَى مَنْ دَفَعَهُ
أَهْلُ الدُّرَى السَّلَامُ عَلَى الْمَقْطُوعِ الْوَيْتِ السَّلَامُ عَلَى الْحَامِي بِالْمُهْمِ
السَّلَامُ عَلَى الشَّيْبِ الْخَنَسِيبِ السَّلَامُ عَلَى الْخَلَا لِرَيْبِ السَّلَامُ عَلَى
السَّلَامُ عَلَى السَّلَامِ السَّلَامُ عَلَى الْفَرِ الْمَقْدُوعِ بِالْقَضِيبِ السَّلَامُ
عَلَى الْأَرْسِ الْمَرْفُوعِ السَّلَامُ عَلَى الْأَجْسَامِ الْعَارِيَةِ فِي الْعُلُوفِ تَشَهُبُهَا
الَّذِي نَابِ الْعَادِيَاتِ وَتُخْتَلِفُ إِلَيْهَا السَّبَاعُ الصَّابِرَاتِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمَرْفُوفِينَ حَوْلَ قُبُورِكَ الْحَافِينَ
يُزِيلُكَ الْهَافِينَ بِعَرَضِكَ الْوَارِدِينَ بِإِدْرَاكِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
فَإِنْ قُضِدَتْ إِلَيْكَ وَرَجُوتُ الْعُزْرِ لَدَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ سَامِ
الْعَارِفِ بِحُرْمَتِكَ الْخَاصِّ وَلَا إِلَيْكَ الْمَشْرُوبِ إِلَى اللَّهِ يَجْتَنِبُكَ
الْبَرْدِيُّ مِنْ عَدَائِكَ سَلَامٌ مِنْ قَلْبِهِ بِصَابِيكَ مَفْرُوحٌ وَمَفْعُهُ

فصل في آداب السلام

عِنْدَ ذِكْرِكَ صَبِيحُ سَلَامٌ الْمُنْجِعُ الْحَرُونَ الْوَالِدِ السُّنَكِينَ سَلَامٌ
مَنْ لَوْ كَانَ مَعَكَ فِي الطُّغْرِ كَوَفَاكَ بِقَبْلِهِ حَذَّ السُّبُوفِ وَبَدَلِ
خَشَاةٍ دُونَكَ لِلطُّغْرِ وَجَاهِدَ بَيْنَ يَدَيْكَ وَنَصَرَكَ عَلَى مَنْ
عَلَيْكَ وَقَدْ لَدِيَ رُوحُهُ وَجَسَدُهُ وَمَالُهُ وَوَلَدُهُ وَرُوحُهُ لِرُوحِكَ
فِدَاً وَأَهْلُهُ لِأَهْلِكَ وَقَدْ لَدَيْنَ آخِرَتِي الدُّهُورُ وَطَافُوعِي نَصْرِي
الْمَقْدُورُ وَلَوْ أَكُنَّ مِنْ حَارِبِكَ حَارِباً وَلَوْ نَصَبْتُ لَكَ الْعَدَا
مُنَاصِباً فَلَا تَذَنْبُكَ صَبَاحاً وَمَسَاءً وَلَا يَكْبَحُ لَكَ بَدَلُ الدُّعَا
دَمَاحِ حَسْرَةٍ عَلَيْكَ وَتَأْسُفًا عَلَى مَا دَهَاكَ وَلَهْفًا حَتَّى أَمُوتَ بِرُوحِهِ
الْمُصَابِ وَغَضَبُهُ الْإِكْبَابِ شَهْدَا نَكَتِ قَدْ أَفْتَتِ الصَّلَاةُ وَأَبْنَتْ
الرُّكُودُ وَأَمَرَتْ بِالْمَعْرِوفِ وَنَهَتْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْعَدْوَانِ وَأَطَعَتْ
اللَّهَ وَمَا عَصَيْتُهُ وَتَمَسَّكَ بِهِ وَجَحَلَهُ قَارِصَتَهُ وَخَشَبَتَهُ وَ
رَافَقَتَهُ وَاسْتَجَبَتَهُ وَسَنَّتْ الشَّنَّ وَأَطَاعَتِ الْفَيْنَ وَدَعَتْ
إِلَى الشَّادِ وَأَوْفَتْ سُبُلَ السَّلَامِ وَجَاهَدَتْ فِي اللَّهِ حَتَّى أَلْجَاهِدَ
وَكُنْتُ لِيهِ طَائِعاً وَمُجِدِّدَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَائِياً وَلِعَوَّلِ
أَبْيَاتِ سَامِعاً وَإِلَى وَصِيٍّ أَجْنَبَ مَسَارِعاً وَلِبْنَادِ الدِّينِ نَائِياً
وَالْقَبْطَانِ فَامِعاً وَلِلطَّغَاةِ مَفَارِعاً وَلِلْأَمَةِ نَائِياً وَفِي عَسَارَتِ
الْمَوْتِ سَائِياً وَلِلْفَتَنِ مَكَايِماً وَمُحْجَجِ اللَّهِ قَائِماً وَلِلْإِسْلَامِ قَدْ
السَّلَامِ رَاحِماً وَلِلْحَقِّ نَائِياً وَغِيْدَ الْبَلَاءِ صَابِراً وَلِلدِّينِ كَائِلاً
عَنْ حُرْمَتِهِ مُرَامِياً حَوْطِ الْهَيْدِ وَنَصْرُهُ وَبَسْطُ الْعَدْلِ وَنَشْرُهُ

فصل في بيان فضائل

وَنَصْرُ الدِّينِ وَنُظْمُهُ وَكَفُّ الْعَاقِبَةِ وَتَرْجُمُهُ وَتَأْخُذُ لِلدِّينِ مِنَ
الشَّرِيفِ وَنَسَاوِيهِ فِي الْحُكْمِ بَيْنَ الْقَوِي وَالضَّعِيفِ كُنْتُ بَيْعَ الْإِنْبَاءِ
وَعِصْمَةَ الْأَنَامِ وَعِزَّ الْإِسْلَامِ وَمَعْدَنَ الْأَحْكَامِ وَجَلِيلَةَ الْأَنْعَامِ
سَالِكًا طَرِيقَ جَدِيدَةٍ وَأَيَّامَ مُشِيدَةٍ فِي أَوْصِيَّةِ الْأَحْيَاءِ وَفِي الذِّمَّةِ
رَضَى الْقَبْرَ ظَاهِرًا لِكُفْرِهِ مُسْجِدًا فِي الْقَلْبِ قُبُورَ الطَّرِيقِ كَرِيمٍ
الْحَلَّاقِ فِي عَظِيمِ السَّوَابِ شَرِيفِ النَّسَبِ مُنِيبِ الْحَسَبِ رَفِيعِ الرَّثَبِ
كَثِيرِ الْمَنَافِعِ مَحْمُودِ الْقَضَائِبِ جَزِيلِ الْمَوَائِبِ حَلِيمِ رَبِّ الْمُنِيبِ حَوَادِ
عِلْمٍ شَدِيدِ إِمَامٍ مُشْهِدٍ أَفَاءَ مُنْهَبِ جَيْهَتِ مُهَبِّ كُنْتُ لِلرَّسُولِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَدًا وَلِلْفِرَاقِ سَدًّا وَلِلْأَمَّةِ عَضُدًا وَفِي الطَّائِفَةِ
بُحْبُوحًا حَافِظًا لِلْعَهْدِ وَالْبَيْتِ نَاكِحًا عَنِ سَبْلِ الْفَسَادِ بَازِلًا لِلْجَهْدِ
جَوْبِلَ الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ نَاهِدًا فِي الدُّنْيَا وَهَدَايَا حِلِّ عَنْهَا نَظِيرَ الْبَهَاءِ
بَعْدَ الْمُسْتَوْجِبِ مِنْهَا أَمَّا لَكَ عَنْهَا مَكْفُوفَةٌ وَهَيْئَتُكَ عَنْ رُبِّيئَتِهَا
مَسْرُوفَةٌ وَخَالِطُكَ عَنْ هَيْجَتِهَا مَطْرُوفَةٌ وَرَجْعَتُكَ فِي الْآخِرَةِ مَعْرُوفَةٌ
حَتَّى إِذَا الْبُحُورُ مَدَّ بَاعَهُ وَاسْتَفْرَطَ الظُّلْمُ فَنَاحَهُ وَدَعَى الْفُتَا نَبَا عَدَا وَانْتِ
بِهِ حَرَمَ جَدِيدَةٍ فَاطِنٍ لِلظَّالِمِينَ مَبِينٍ لِبَيْتِ الْبَيْتِ وَأَحْمَدُ يُعْزِلُ
عَنِ اللَّذَائِلِ وَالشَّهَوَاتِ شُكْرَ الشُّكْرِ بِقَبْلِكَ وَلِيَايَاكَ عَلَى حَسَبِ
طَائِفَتِكَ وَأَمَّا نَايَاكَ تَمَافَضَالَهُ الْعِلَامُ لِلَاكْزَارِ وَلَوْ مَلَأْنَا جَاهِدَ
الْفِتَارِ قَبْرَتِ فِي أَوْلَادِكَ وَأَهْلَائِكَ وَشَبَابِكَ وَمَوَالِيكَ وَ
صَدَقَتْ بِالْحَقِّ وَالْبَيِّنَةِ وَدَعَوْتَ إِلَى اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ

٣٥٣

وَاللَّهُ أَعْلَمُ

وَأَمْرٌ

فصل في بيان فضائل

وَأَمْرٌ بِإِمَامَةِ الْمُحْدُودِ وَالطَّاعَةِ لِلْعَبُودِ وَنَهْجٌ عَنِ الْخِلَافِ
الطُّغْيَانِ وَدَاجِمُوكَ بِالْقُدْرَةِ وَالْعُدَاوَةِ جَاهِدَ بَعْدَ الْإِبْدَانِ
الْبَهْمِ وَنَاكِدُ الْحِجَّةِ عَلَيْهِمْ فَكُنُوا ذِمَامَكَ وَسِعَتِكَ وَتَحْطُّوْا بِكَ
وَجَدَكَ وَبَدْرَكَ بِالْحَرْبِ قَبْلَكَ لِلطُّغْيَانِ وَالضَّرْبِ تَحْتَ جُنُودِ الْفَتْحِ
وَأَفْخَتْ قَطْلَ الْعَبَا وَجَلَّالَ يَدِي الْفِتَارِ كَانَتْ عَلَى زُخْرُ الْخُنَارِ
قَلَمًا وَأَوَّلَ نَائِبِ الْخَاشِ غَيْرَ خَائِفٍ وَلَا خَاشٍ نَصَبُوا لَكَ خَوَائِمَ كَرِيمٍ
وَقَالُوا لَكَ بِكَدِهِمْ وَشَرِّهِمْ وَأَمْرَ الْعَبِيدِ جُنُودَهُ فَمَنْعُوكَ الْمَاءَ وَ
وَرُودَهُ وَنَاجِرُوكَ الْفِتَالِ وَعَاجِلُوكَ التَّرَالِ وَرَشَّوْكَ بِالْهَيْبَةِ
وَالنِّبَالِ وَبَطُولِ الْبَلَاءِ كُنْتَ الْأَصْطِلَامَ وَلَمْ يَرْعَاكَ ذِمَامًا وَ
لَا أَمْرًا فِيكَ أَثَامًا فِي قَلْبِهِمْ أَوْ لِيَايَاكَ وَهَيْبَتِهِمْ رَحَالًا وَأَنْتَ
مُعْتَمِدٌ فِي أَهْوَايَ وَنَحْلٍ لِلْأَدَمِ بَارِثٌ فَدَعَجْتَ مِنْ صَبْرِكَ مَلَاكَلَهُ
الشَّعْوَابِ فَأَحَدُ فَوَائِكَ مِنْ كُلِّ الْجِهَاتِ وَتَخَوُّكَ بِالْمُجْرَاحِ وَحَالُوا
بَيْتَكَ وَبَيْنَ الرُّوَاكِحِ وَلَمْ يَنْبُوكَ نَاصِرًا وَأَنْتَ مُخْتَلِفٌ صَائِرٌ بِدَرْجَتِكَ
عَنِ يَتُوبِكَ وَأَوْلَادِكَ حِينَ يَكُونُ عَنْ جَوَادِكَ فَهَوِيَّتُكَ إِلَى الْأَرْضِ
جَزْجَزًا لَطَوُّوكَ أَنْجُولَ الْخَوَافِهَا وَغَلَوُوكَ الطَّعَاهُ يَبُولُ زَهَاهَا فَدَخَّ
لِلْوَيْتِ جَيْهَتِكَ وَاخْتَلَفَ بِالْإِنْفِصَافِ وَالْإِنْبِطَاطِ شِمَالُكَ وَ
بَيْتُكَ نَدِيرٌ فَاجْتَبَا إِلَى رَحْلَتِكَ وَبَيْتِكَ وَقَدْ تَغْلَتِ بِمَنْعِكَ
عَنْ وَلَدِكَ وَأَهْلَائِكَ وَأَسْرَعَ وَبَسَلَ شَاوِدَ الرُّغْبَاءِ مَالِكَ
فَاصْدُقْ مُحْسِنًا بِإِكْرَامِكُمْ فَلَمَّا دَاخَلَ النِّسَاءُ جَوَادَكَ خُجْرًا بَاوُظَرَنَ

٣٥٥

وَاللَّهُ أَعْلَمُ

وَأَمْرٌ

فصل الثامن

سَرَجَتْ عَلَيْهِ مَلُوكًا بِرَزَنٍ مِنَ الْخُدُورِ نَاشِرَاتٍ الشُّعُورَ عَلَى الْمُدُورِ
لَا طَائِرَ أَوْ جَوْهَرًا فِي رَايٍ وَبِالْعُوبِلِ دَاعِيَاتٍ وَبَعْدَ الْعِرْمَانِ
وَالِي صُرْعِكَ مَبَادِرَايَ وَالشُّعْرَ طَائِرٍ عَلَى صَدْرِكَ مَوْلُجٌ سَبْعَةٌ
عَلَى تَحْرُكٍ فَابْصُرْ عَلَى شَبَنِيكَ يَدِي دَاخِلٌ لَكَ بِمَشْدَدٍ قَدْ سَكَنَتْ
حَوَاشِيكَ وَخَبِيئَاتُ أَنْفَاسِكَ وَرَفَعَ عَلَى الْقَتْلِ رَأْسُكَ وَسَيَّرَ أَهْلَكَ
كَالْعَبِيدِ وَصَفِدَ وَفِي الْحَدِيدِ قُورٌ أَفْشَايَا لَطِيفَاتٍ تَلْفُ وَجْهَهُمْ
حَرَّهَا جَرَاتٍ بِسَافِرُونَ فِي الْبَرَارِيِّ وَالْقَلَوَاتِ أَبْدِيَهُمْ مَعْلُومَاتٍ
الْأَعْنَافُ بِطَافٍ فِي الْأَسْوَاقِ قَاوِمٌ لِلْفَصَاةِ الْفَتَايَا لَقَدْ
كُنُوا يُقْسِلُونَ لِإِسْلَامٍ وَعَطَلُوا الصَّلَاةَ وَالصِّيَامَ وَبَغَضُوا الشَّيْءَ
وَالْأَحْكَامَ وَهَدَمُوا قُرَاعِدَ الْإِيمَانِ وَحَرَقُوا بَابَ الْفَرَانِ وَهَمَلُوا
فِي الْبَغْيِ وَالْمُدْوَانِ لَقَدْ أَصْحَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
مِنْ أَجْلَالِ مَوْتُورًا وَعَادَ كِتَابُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَهْمُورًا وَغُودِرَ الْحَوَادِ
فُجِرَتْ مَقَهُورًا وَفُتِدَ بِقُنْدَلِكَ الْكَبِيرِ وَالتَّهْلِيلُ وَالْحَزْمُ وَ
الْطَّلِيلُ وَالشَّهْرُ وَالنَّادِيلُ وَطَهَّرَ بَعْدَكَ التَّيْبُ وَالشَّهْرُ وَالْإِطْلَاقُ
وَالْمُغْطِيلُ وَالْأَهْوَاءُ وَالْأَصَابِيلُ وَالْفَيْنُ وَالْأَبَا طِيلُ قَامَ نَاعِلُ
عِنْدَ فَرَجِكَ الرَّسُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَمَعَالِدُ الْبَيْتِ بِالْبَيْتِ
الْهَطُولُ قَاتِلًا بِرَسُولِ اللَّهِ قَاتِلَ سَبْطِكَ وَقَاتِلَ وَاسْتَبِيحَ أَهْلَكَ
وَسَجَّادَ وَسَيَّيْتُ بَعْدَكَ دَرَابِكُ وَوَقَعَ الْخُدُورُ بِعِزِّكَ وَ
ذَوْبِكَ فَانْزِعِ الرَّسُولَ وَبِكَيْ قَلْبُهُ الْمَهُولُ وَغَزَاهُ بِكَ الْمَلَكُ

٣٥٤

والأشياء

فصل التاسع

وَالْأَنْبِيَاءُ وَخَيْتَ بِكَ أَمْلَكَ الرَّهْدَاءِ وَاخْلَفْتَ جُورَ الْمَلَايِكَةِ
الْمُتَرَبِّينَ تَمَرَّجًا بِكَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَأَهَيْتَ لَكَ الْمَاءَ فِي أَعْلَى
عِلْيَيْنَ وَلَطَسْتَ عَيْنَكَ أَمْحُورَ الْعَيْنِ وَبَكَيْتَ السَّمَاءَ وَمَسَّكَهَا
وَالْجَبَانَ وَخَرَّانَهَا وَالْهَضَابَ وَأَفْطَارَهَا وَالْخَارَ وَجَنَانَهَا وَمَكَّةَ
وَنَبِيَانَهَا وَالْجَنَانَ وَوَلَدَانَهَا وَالْبَيْتَ وَالْمَقَامَ وَالشَّعْرَ الْحَرَامَ
وَالْحِلَّ وَالْإِحْرَامَ أَلْهَمَهُ فَجَرَّمَهُ هَذَا الْمَكَانَ الْمَنِيْفَ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ وَالْحُشْرُ فِي زَمَنِهِمْ وَادْخُلِي الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِهِمُ أَلْهَمَهُ
إِنِّي أَوْسَلُ الْبَيْتَ بِالسَّيْرِ الْحَاسِبِينَ وَبِأَكْرَمِ الْأَكْثَرِينَ
وَبِأَحْكَمِ الْخَالِكِينَ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَرُسُلِكَ إِلَى الْعَالَمِينَ
أَجْمَعِينَ وَبِأَجْنَبِ وَأَبْنِ عَجَبِ الْأَكْثَرِ الْعَالَمِينَ الْمَكِينِ عَلِيٍّ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِطَائِفَةِ سَيِّدَةِ الْعَالَمِينَ وَبِأَحْسَنِ الرُّكْنِ
عَمَّةِ الْمُتَّبِعِينَ وَبِأَعْيَادِ اللَّهِ الْحَسَنِ أَكْرَمِ الشُّهَدَاءِ وَبِأَوْلَادِهِ
الْمُتَرَبِّينَ وَبِعَتَرَةِ الْمَلَكُوتِ وَيَعْلِيَّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَالَمِينَ
وَبِسُجْدِ بْنِ عَلِيٍّ فِي الْأَقَابِ وَبِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ أَصَدِّ الصَّادِقِينَ
وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ مُطَهَّرِ الْجَاهِ وَبِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى نَاصِرِ الدِّينِ وَ
وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ قُدْوَةِ الْمُتَّبِعِينَ وَبِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ أَزْهَرِ الزَّاهِدِينَ
وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَارِثِ السُّلْطَانِ وَالْمُجِدِّ عَلَى الْخَلَاءِ أَجْمَعِينَ
نُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِينَ الْأَبْرَارِ وَالْأَهْلِ وَالْبَيْتِ
تَجَلَّيْ فِي الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَمِيرِ الْمُطَهَّرِ الْعَالَمِينَ الْعَالَمِينَ

٣٥٥

والجنان

والأشياء

الْمُسْتَبِيرِينَ اللَّهُمَّ الْكُنْ فِي سُلَيْمٍ وَاجْفِي بِالصَّالِحِينَ وَ
اجْعَلْ لِي لِسَانًا صِدْقًا فِي الْأَخْرَبِ وَاضْرِبْ عَلَى أُنَاجِيٍّ وَاجْفِي
بِكُنْ حَالًا سِدْقًا وَاضْرِبْ عَنْ مَكْرٍ الْمَاكِرِينَ وَافْضِرْ عَنِّي أَيْدِي
الظَّالِمِينَ وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ الشَّادَةِ الْبَائِمِينَ فِي عِلَالِيَّتِي مَعَ الْإِيَّةِ
أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَفِيضُ عَلَيْكَ سَيِّئَاتِي الْقَصُورَ
وَيُحْكِمَاتِي الْخَوَرِ وَهَبْ لِي الْمَكْرُومَ وَبِهِدَا الْعَبْرَ الْمَلُومَ الْمَوْكِبَ
كَيْفَ الْإِلَامُ الْمَقْصُومُ الْمَقُولُ الْمَقْظُومُ أَنْ تَكْتِفَ لِي مِنَ الْعُورِ
وَضَرْفٍ عَنِّي شَرَّ الْعَدَا وَالْخَوَرِ وَخَيْرٍ لِي مِنَ النَّارِ ذَاتِ السَّوْمِ
اللَّهُمَّ جَلِّ لِي سَعِيَّاتِي وَرَضِي بِسَمِيَّتِي وَتَعَمَّقْ لِي بِحُورِي وَكَرْمَكَ
وَبَاعِدْ عَنِّي مِنْ مَكْرَمَةٍ وَيَقِلَّ اللَّهُمَّ اعْفِ عَنِّي مِنَ الرِّكَالِ وَسَدِّدْ
لِي الْقَوْلَ وَالْعَمَلَ وَافْعَ لِي مِنْ مَدَى الْأَجَلِ وَاعْفِ عَنِّي مِنَ الْأَوْجَاعِ وَالْعِلَالِ
وَبَلِّغْ عَمَلِي وَبِصَالِي أَفْضَلَ الْأَمَلِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَقْبَلْ تَوْبَتِي وَارْحَمْ عَرَبِي وَأَقْبَلْ عَرَبِي وَتَقَرَّرْ رَحْمَتِي
اعْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَأَصْلَحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي اللَّهُمَّ لَا تَدَعْ لِي فِي هَذَا
الشَّهْرِ الْعَظِيمِ وَالْحُلَّ الْمَكْرَمِ وَنَيْلَ الْعَقْدَةِ وَلَا عِبَادَةَ الْأَسْتِ
وَلَا عَمَلًا إِلَّا كُنْتُ وَلَا زُفًا إِلَّا بَطْتُ وَلَا جَاهًا إِلَّا عَمَرْتُ
وَلَا فُسَادًا إِلَّا أَصْلَحْتُ وَلَا أَمَلًا إِلَّا أَبْقَيْتُهُ وَلَا دُعَاءَ إِلَّا أَجَبْتُ
وَلَا مُصِيبًا إِلَّا رَفَعْتُ وَلَا شَرًّا إِلَّا جَعَلْتُهُ وَلَا أَمْرًا إِلَّا أَيْمَنْتُهُ

5875

زین العابدین
 علیه السلام
 وعلیه السلام
 وعلیه السلام

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فصل في بيان فضائل علي بن أبي طالب

٣٢

يُؤَدِّرُهُ الْبَاطِنُ دُونَ كُلِّ شَيْءٍ يَعْلَمُهُ وَلَطِيفُهُ لَا تَغْفِي الْعَمَلُ عَلَى كُنْ
عَظَمَتِهِ وَلَا تَذُرُكَ الْأَوْهَامُ شَفِيعَةُ مَا جَنَّبَهُ وَلَا تَنْصُرُ الْأَكْثَرُ
مَعَانٍ كِبَفِيَّتِهِ مُطْلِعًا عَلَى الْغَمِّ عَارِفًا بِالسَّرِّ بِعِلْمِ خَائِنَتِهِ
الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الضُّدُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ عَلَى نَبِيِّي مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِهِمَا فِي يَوْمِهِ وَعَلَيْهِمْ سَلَامٌ وَإِنِّي أَشْهَدُكَ أَنَّ
النَّبِيَّ الَّذِي نَطَقْتَ بِحِكْمَةٍ بِفَضْلِهِ وَبَشَّرْتَ الْأَنْبِيَاءَ بِهِ وَوَعَدْتَ
إِلَى الْإِفْرَارِ بِمَا جَاءَ بِهِ وَحُثَّ عَلَى تَصَدِّيقِهِ يَقُولُهُ بَعَثَ إِلَيَّ
بِحُجْرَتِهِ مَكْتُوبًا عَنْهُمْ فِي التَّوْبَةِ وَالْإِنْجِيلِ بِأَمْرِهِ بِالْمُؤْمِنِ
وَبِهِمْ عَنْ الْمُنْكَرِ وَجُلَّ لَهُمُ الطِّيبَانِ وَجُزِمَ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِرُ
وَنُصِّعَ عَنْهُمْ إِصْرُهُمْ وَالْأَغْلَالُ الْبَنَى كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
رَسُولِكَ إِلَى الْعَالَمِينَ وَبَشِّرِ الْأَنْبِيَاءَ الْمُصْطَفِينَ وَعَلَى خَيْرِهِمْ وَإِنِّي
عَمَّهِ الَّذِينَ لَمْ يُشْرِكَا بِكَ طَرَفَ عَيْنٍ بَدَا وَعَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ
نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى سَيِّدَتِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
صَلَاةَ خَالِدِ الدَّوَامِ عَدَدَ قَطْرِ الزَّهَامِ وَزِينَةِ الْجِيَالِ وَالْأَكَاامِ مَا
أَوْزَعُ السَّلَامُ وَاخْتَلَفَ الْأَنْبِيَاءُ وَالظُّلَامُ وَعَلَى إِلِهِ الطَّاهِرِينَ وَالْأَكْثَرِ
الْمُهَنْدِينَ الَّذِينَ يَدِينُ عَنِ الدِّينِ عَلِيٍّ وَحُجْرَةَ وَجَعَمَ وَمُوسَى وَجَعَلِي
وَحُجْرَةَ وَجَعَلِي وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنَ وَالْقَوَامَ بِالْقِسْطِ وَسَلَامَةَ السُّبُطِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنَّ هَذَا الْإِمَامَ قَرِيبًا وَصْرًا جَبَلًا وَنَصْرًا عَزِيمًا
وَعَنْ عَنِ الْخَلْقِ وَتَبَانَا فِي الْهُدَى وَالنُّفُوسِ الْمُنَاجِبِ وَرَضَى وَرَفَا

فصل في بيان فضائل علي بن أبي طالب

٣٣

وَأَسْعَا حَلَا لَا طَيْبَ مَرِيضًا وَأَدَا سَائِقًا فَاضِلًا مُفَضَّلًا حَسْبًا صَبْرًا مَرِيضًا
كَذَّ وَلَا تَكْذِبُ وَلَا مَيْسِرًا مِنْ أَحَدٍ وَطَافَةً مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَسُفْمٍ وَ
مَرَحٍ وَالشُّكْرُ عَلَى الْمَافِيهِ وَالنَّعَاءُ وَإِذَا جَاءَ الْمَوْتُ فَافْضِنَا عَلَى
أَحْسَنِ مَا يَكُونُ لَكَ طَاعَةً عَلَيْنَا أَمْرُنَا خَاطِبِينَ حَتَّى تُوَدِّسَنَا إِلَى
جَنَاتِ النَّعِيمِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَوْحِشِي مِنَ الدُّنْيَا وَالْإِنْسِي بِالْآخِرَةِ وَإِنَّهُ لَا يُرْجَى مِنَ الدُّنْيَا
الْأَخْرَفَاتُ وَلَا يُؤْتَى بِالْآخِرَةِ إِلَّا رَحْمَةً وَكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحُجَّةُ لِأَعْلَى
وَلِلنَّاسِ الشُّكْنُ لِأَمْنِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْنِي عَلَى نَفْسِ الطَّالِبِ
الْعَاصِيَةِ وَتَهْوِي الْعَالِيَةِ وَاخْجَلِي بِالْعَالِيَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ
إِيَّاكَ وَأَنَا مُصْرَعٌ عَلَى مَا نَهَيْتَ فَلَهُ جَاءَ وَرُزِّي الْأَسْتَغْفَارَ مَعَ عِلِّي
بِعَمَلِكَ فَصْنِيحِي حَقِّي الرَّجَاءُ اللَّهُمَّ إِنِّي دُنُوبِي تُوَدِّسُنِي أَنْ
أَرْجُوهُ وَأَنْ عِلِّي بِسَعَادَةِ رَحْمَتِكَ بِمَعْنِي أَنْ أَخْشَاكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَدِّقِي رَجَائِي لَكَ وَكَذِّبِي خَوْفِي مِنْكَ وَكُنْ لِي عِنْدَ
أَحْسَنِ طَلَبِي بِكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَآلِيَّ بِالْقِسْطِ وَالْطُّغْيَانِ بِالْحِكْمَةِ وَاجْعَلِي مِمَّنْ
يَسْتَدِمُّ عَلَى مَا صَبَّحَهُ فِي أَمْسِهِ وَلَا تَغْبِرْ حُطَّةً فِي يَوْمِهِ وَلَا يَهْمُ
لِي فِي عَمَلِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِهِ
الْقَبِيرَةِ صَلَّيْتَ عَلَيْهِمْ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْنِي
عَنْ خَلْفَتِكَ بِكَ وَاجْعَلِي مِمَّنْ لَا يَبْطُلُ هَذَا إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي

فصل فی اثبات نبوت

التَّحْقِيقُ مَرْفُوعٌ وَأَمَّا مَعَهُ النَّبِيُّ وَوَرَاثَةُ الرَّحْمَةِ وَإِنْ كُنْتُ ضَعِيفًا أَعْلَى
فَأَنْفِي فِي رَحْمَتِكَ قُوَى الْأَمَلِ فَهَبْ لِي ضَعْفَ عِلْمِي لِقُوَى أَهْلِ الْكَلِمَةِ
إِنْ كُنْتُ نَعْلَمُ أَنَّ مَا فِي عِبَادِكَ مِنْ هَوَافِظٍ فَلَبَّائِي وَأَعْظَمُ مِنْ دَبَابِ
فَأَنْفِي أَعْلَمُ أَنَّهُ لَا مَوْتَ أَعْظَمُ مِنْكَ حَوْلًا وَأَوْسَعُ رَحْمَةً وَعَفْوًا فَمَا مِنْ
هُوَ وَحْدَةً رَحْمَتِهِ أَعِزُّ لِي مِنْ لَبْسٍ بِأَوْحَادٍ خَلْقِيهِ الْكَلِمَةُ أَنْتَ
أَمَرْنَا فَصَبَّحْنَا قَهْقَرًا مَا أَتَيْنَاهَا وَذَكَرْتَ فَتَنَا سَبْنَا وَبَصُرْنَا
فَعَمَّا سَبْنَا وَحَدَّثْتَ فَعَدَّيْنَا وَمَا كَانَتْ فَالْتَمِزْنَا إِحْسَانًا لَنَا لَنَا
أَعْلَمُ بِمَا أَعْلَمْنَا وَأَخْبَرْنَا بِمَا نَأْفِي وَمَا أَتَيْنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَلَا تَوَلَّوْا عِدَانِيَا أَخَانًا وَتَبِينَا وَهَبْ لَنَا حَقُوقَكَ لَدُنَّا وَ
أَنْتَ إِحْسَانُكَ لَنَا وَاسْأَلِ رَحْمَتَكَ عَلَيْنَا الْكَلِمَةُ إِنْ تَسْتَسَلُّ
إِلَيْكَ بِهَذَا الصَّدِّيقِ الْإِمَامِ وَتَشْكُكُ بِالْحَقِّ الَّذِي جَعَلْتَهُ لَهُ وَ
يُحْيِيهِ رَسُولُكَ وَلَا يُؤَيِّدُهُ عَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ أَهْلُ بَيْتِ الرَّحْمَةِ إِذَا دَارُوا
الَّذِي بِهِ قَوَامُ جَنَانِنَا وَصَلَاحِ أَرْوَاحِنَا فَانْتَ الْكَلِمَةُ الَّذِي
تُعْطِي مِنْ سَعَةٍ وَتُمْنَعُ مِنْ فُذْرَةٍ وَتُخَلِّقُ ثَلَاثَ مِنَ الرِّزْقِ مَا يَكُونُ
صَلَاحًا لِلدُّنْيَا وَبَلَاحًا لِلْآخِرَةِ الْكَلِمَةُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
أَعِزُّ لَنَا وَلِوَلَدِنَا وَجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَ
الْمُسْلِمَاتِ الْأَحْبَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَالِ وَإِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
وَبِالْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَفَنَّا بِرَحْمَتِكَ عَذَابُ النَّارِ

بِرُكُوعٍ وَسُجُودٍ مَكْنِيٍّ وَتُسَبِّحُ بِحُجُوفٍ وَسَلَامٍ مَكُونٍ بِسُجُودٍ لِسَبِّحِ

فصل فی اثبات نبوت

فاطمة عجلت بحمل ربك (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ)
وَإِنْ سَأَلْتُكَ أَنْ تَكُنَ لَكَ هَذَا كَمَا دَارَ وَازْعَارِ عِدَاكَ عِدَاكَ وَتَوْفِيقًا
نَبِيَّكَ كَمَا تَقْرَأُ وَأَعْمَالُكَ تَقْرَأُ مَا يَدُورُ وَاجِبٌ نَزْدِ سِرِّهِ وَدُرُودُكَ
نَمَازُكَ بِحُجُوبِكَ كَدَشْتُ بِسُخُودٍ نَصْرِي بِحُجُوبِكَ وَبُوسُوكَ ذَاكَ اللَّهُ
بِشَرِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَدَعَاكَ بِرَأْسِ خُودِي
وَمَا دَنَخُودُ وَهَرُوكَ خَوَاهِي هُوَ لَفَّ كَوْبُكَ كَرَامَتُكَ بِأَنْفِهَا وَزِيَارَتُكَ
دُرُودَاتُكَ بِرَأْسِ خُودِي وَدَعَاكَ بِرَأْسِ خُودِي وَدَعَاكَ بِرَأْسِ خُودِي وَدَعَاكَ
شَرِّهِ أَنْدُورُ وَدَعَاكَ بِرَأْسِ خُودِي وَدَعَاكَ بِرَأْسِ خُودِي وَدَعَاكَ بِرَأْسِ خُودِي

(در بیان فضیلت و بخت و زاری اربعین یعنی بیستم ماه صفر است) در کتب معتبره
از حضرت امام حسن عسکری و ذاب کرده اند که علامات مؤمن بیست چهارست
نماز پنجگاه و بیک رکعت از هر صبح و نماز در شب روز و زاری و زاری
اربعین و انکسار در دست راست کردن و جبین و از هر یک از اینها
گذشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن و از عطا منقولست
که گفت با جابر بن عبد الله انصاری بودم در روز بیستم ماه صفر در جوت
بغاضه در مسجدی در اب فرات غسل کردم و پیراهن طاهری که با خود داشتم
پوشیدم پس گفت که ایابا فوجی می آید و بوی خوشی است عطا من
سعدت است پس فرمود ایابا فوجی می آید و بوی خوشی است و بوی
برهنه و انبساط و در میان راه امام حسین و سرزمین (الله که)
گفت پس ایابا فوجی می آید و بوی خوشی است و بوی خوشی است و بوی خوشی است

الْإِسْلَامُ عَلَيْكُمْ يَا آلَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكُمْ يَا صُفْوَةَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا حَبْرَةَ اللَّهِ مِنْ خَلِيفَةِ الْإِسْلَامِ عَلَيْكُمْ يَا سَادَةَ الْإِسْلَامِ
الْإِسْلَامُ عَلَيْكُمْ يَا بُلُوكَ الْإِسْلَامِ عَلَيْكُمْ يَا بَيْتَةَ الْخِطَابِ
الْإِسْلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ الْإِسْلَامُ

عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ الْأَنْبِيَاءِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَدَمَ صَغُورِ
 اللَّهُ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
 إِبْرَاهِيمَ حَبْلِيِّ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِسْمَاعِيلَ دَجْرِ اللَّهِ السَّلَامِ
 عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلْبِيِّ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ هَارُونَ
 اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بْنَ عَلِيٍّ
 الشَّهِيدِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا قَابِلَ بْنِ الْقَبِيلِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اللَّهِ
 وَابْنَ أَبِيهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ اللَّهِ وَابْنَ حُجَّجِهِ عَلَى عِلْمِهِ أَشْهَدُ
 أَنْكَ قَدْ أَتَيْتَ الصَّلَاةَ وَأَتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْعُرْفِ وَكُفِّتَ عَنِ
 النُّكْرِ وَبَرَرْتَ وَالِدَكَ وَجَاهَدْتَ عَدُوَّكَ أَشْهَدُ أَنْكَ
 تَسْمَعُ الْكَلَامَ وَرَزَقْتَ الْحَوَابَ وَأَنْكَ حَبِيبُ اللَّهِ وَخَلِيلُهُ وَحُجَّتُهُ وَصَفِيُّهُ
 وَابْنُ صَفْوَتِهِ وَرَزَقْتُكَ شُفَا فَا فَكُنْ إِشْهَادًا إِلَى اللَّهِ بِأَسْبَغِ
 إِلَى اللَّهِ حَيْدَكَ سَيِّدِ الْإِنْسِيَّةِ وَيَا أَيْكَ سَيِّدِ الْوَحْشِيَّةِ وَيَا أَيْكَ
 سَيِّدَهُ دِيَارَ الْعَالَمِينَ لَعَنَ اللَّهُ فَا لَيْلِكَ وَظُلْمَ لَيْلِكَ وَشَا لَيْلِكَ وَ

پس خمد و دو طرف روی خود را بر زمین مالید
و سجده گفت تا ذکر آمد بنزد قریل بن الحنفیه و گفت
السلام علیک یا مولای قریل بنی امیة الله فانک لعن الظالمین
ثم انقلب الی الله یحییهم و ایزد الله من عذقی که در سجده

در کتب سیرت اربعین

السلام على الأرواح النجفة بغير أم عبد الله الحسين السلام عليكم
 بشفعة الله وشفعة رسوله وشفعة أمير المؤمنين والحسين
 الحسين السلام عليكم باطاهر من السلام عليكم بامهدين
 السلام عليكم بأزوار السلام عليكم وعلى ملائكة الله الخافين
 عبوركم جمعني الله وإياكم في سائر رحمته تحت عرشه
 في زمرة الأئمة (بسم الله الرحمن الرحيم) الحمد لله رب العالمين
 السلام عليكم يا آبا الفارس السلام عليكم يا عاشقين علي السلام
 عليكم يا بن أمير المؤمنين شهد لقد ألفت في الصفة وأدب
 الأمانة وجاهدت عدوك وعدّ وأجبت فصولك الله على
 رؤوف الطيب وسجد الله من أجمع خبيرا

۱۰۰۰ در کتب نماز کرده و خدا را خواندند و ای حاجاتهای خود و در کتب
 مفسرین و اصفهان جمال که گفت مولای من حضرت جتنا و صلوات الله علیه
 بر کتب در زبانت از بسین که در زبانت می کنی و رهنمای کنی و روز
 ۱۰۰۰۰ بلند شده باشد و می گوئی **اللهم صل علی محمد و آل محمد**
السلام علی قریب الله و حبیبه السلام علی خلیل الله و محبته السلام
علی صبی الله و ابن صبیته السلام علی اخی من القایم الشهد
السلام علی ابرار الکربان و قریب العزیزات اللهم انی
أشهد أنه و بیته و ولایت و صبیته و ابن صبیته القایم
یکرامتک اکرمه بالقیاده و حرمه بالعداده و اجبته
بطبیبه لادیه و جعلته شهیداً من الشاده و قائماً من القاده و

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَا نَدَّبْتَ عَلَيْهِ الْبَصَرُ
 لَعَلَّكَ تَافَهُمَ

وَأَنذَرْنَا لَكُمْ أَنَّ الْبَصَرَ لَا يُبْصَرُ وَجَعَلْنَا نَجْمًا عَلَى الْبَصَرِ
 مِنَ الْأَوْصِيَاءِ فَأَعَدُّوا فِي الدُّعَاءِ وَنَحْنُ الْقَوِيُّ وَبَدَّلْنَا نَجْمًا فَبَدَّلْنَا
 عِبَادَكَ مِنْ الْجَاهِلَةِ وَجَعَلْنَا الصَّلَاةَ وَقَدْ نَوَّارَ عَيْنَيْكَ مِنْ عَمَلِ الدُّنْيَا
 وَبَاعَ حَقَّهُ بِالْأَرْزَاقِ الْأَدْنَى وَشَرَى بِهَا الْإِيمَانَ الْأَكْبَرَ وَنَقَطَ بَيْنَ
 وَكَثُرَ فِيهِ هَوَاهُ وَأَسْخَطَكَ وَأَسْخَطَ نَجْمَكَ وَأَمَّا عَمَلُكَ مِنْ عِبَادِكَ لَأَهْلِ
 الشُّغَاوِ وَالْيَقَانِ وَحَمَلَهُ الْأَوْرَارُ الشُّجُونِ لِلنَّارِ فَجَاهَدَهُمْ
 فِيكَ صَابِرًا مُخْتَبِرًا حَتَّى سَفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمُهُ وَأَسْلَخَ مِنْ بَيْنِ
 أَلْفَتِهِمْ قَالَتُهُمْ لَنَا وَبَدَّلًا وَعَدَّ بَيْنَهُمْ عَذَابًا أَبَدًا أَلَا أَلَا أَلَا أَلَا
 بَابِنَ رَسُولِ اللَّهِ أَلَا أَلَا عَيْنُكَ بَابِنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ
 أَمِيرُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ سَعِيدًا وَمَضَيْتَ حَسَنًا وَمُتَ فَضِيلًا
 مَقْبُولًا أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى مَا وَعَدَكَ وَمَهْلِكُ مَنْ
 خَدَكَ وَمَعْدِي شَرُّ فَلَكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَقَبْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ
 جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَتَيْتَ أَبْنَاءَ لَعْنَةِ اللَّهِ مِنْ فَلَكَ وَ
 لَعْنَةِ اللَّهِ مِنْ فَلَكَ وَلَعْنَةِ اللَّهِ أُمَّهُ سَمِعَتْ بِذَلِكَ وَخَسِفَتْ بِكَ لَعْنَتُهُمْ
 إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ ابْنُ وَلِيِّ لَيْسَ وَالِاهُ وَعَدَّ وَلَيْسَ عَادَاهُ يَا بَنِي آدَمَ وَ
 أَجْمَعِينَ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُوْرًا فِي الْأَصْلَابِ بِلَا شَرِّ
 وَالْأَنْحَامِ الطَّاهِرَةِ لَمْ تَنْجَسْ بِالْجَاهِلِيَّةِ إِلَّا بِجَانِبِهَا وَلَمْ تَلْنَسْ
 الْمُدْحِيَّاتِ مِنْ شَائِبِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَاةِ الدِّينِ وَادِّكَانِ
 الْمُسْلِمِينَ وَمَقْبِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ الْبَاقِي الرَّحِيمُ

الرَّحِيمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَا نَدَّبْتَ عَلَيْهِ الْبَصَرُ
 لَعَلَّكَ تَافَهُمَ

الرَّحِيمُ الْخَادِي الْمَهْدِي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَيُّمَةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ اللَّهِ
 وَأَعْلَامُ الْمَهْدِي وَالْمَعْدُودَةُ الْوَقْتُ وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ
 أَنَّكَ يَكُونُ مَوْفِقًا وَيَكُونُ مَوْفِقًا بِشَرِّعٍ دِينِي وَخَوَانِي عَلَى وَفَائِي
 لِقَابِكَ نَسِيمًا وَأَمْرِي لَا مَرَكُ مَنَسِّعٍ وَنَضْرِبُ لَكُمْ مَعْدَةً حَتَّى يَأْذَنَ
 اللَّهُ لَكُمْ مَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ
 وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَعَلَامِكُمْ وَطَائِفِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ أَمِيرُ رِبِّ الْعَالَمِينَ

وَدُوْرَكُمْ نَمَازِيكُمْ وَهَرَدَاكُمْ خَوَانِيكُمْ وَدِينِيكُمْ
 وَبَسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَا نَدَّبْتَ عَلَيْهِ الْبَصَرُ
 لَعَلَّكَ تَافَهُمَ

أَلَا أَلَا أَلَا أَلَا بَابِنَ رَسُولِ اللَّهِ أَلَا أَلَا عَيْنُكَ بَابِنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ
 أَمِيرُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ سَعِيدًا وَمَضَيْتَ حَسَنًا وَمُتَ فَضِيلًا
 مَقْبُولًا أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى مَا وَعَدَكَ وَمَهْلِكُ مَنْ
 خَدَكَ وَمَعْدِي شَرُّ فَلَكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَقَبْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ
 جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَتَيْتَ أَبْنَاءَ لَعْنَةِ اللَّهِ مِنْ فَلَكَ وَ
 لَعْنَةِ اللَّهِ مِنْ فَلَكَ وَلَعْنَةِ اللَّهِ أُمَّهُ سَمِعَتْ بِذَلِكَ وَخَسِفَتْ بِكَ لَعْنَتُهُمْ
 إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ ابْنُ وَلِيِّ لَيْسَ وَالِاهُ وَعَدَّ وَلَيْسَ عَادَاهُ يَا بَنِي آدَمَ وَ
 أَجْمَعِينَ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُوْرًا فِي الْأَصْلَابِ بِلَا شَرِّ
 وَالْأَنْحَامِ الطَّاهِرَةِ لَمْ تَنْجَسْ بِالْجَاهِلِيَّةِ إِلَّا بِجَانِبِهَا وَلَمْ تَلْنَسْ
 الْمُدْحِيَّاتِ مِنْ شَائِبِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَاةِ الدِّينِ وَادِّكَانِ
 الْمُسْلِمِينَ وَمَقْبِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ الْبَاقِي الرَّحِيمُ

الرَّحِيمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَا نَدَّبْتَ عَلَيْهِ الْبَصَرُ
 لَعَلَّكَ تَافَهُمَ

الرَّحِيمُ

فصل در بیان فضیلت زيارت ائمه

۳۶۸

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ حَرَّمَكَ وَحَصَّبَ حَقَّكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ نَكَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
مَنْ خَذَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَعَاكَ فَلَمْ يَجِبْكَ وَلَمْ يُعِنِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
مَنْ مَنَعَكَ مِنْ حَرَمِ اللَّهِ وَحَرَمِ رَسُولِهِ وَحَرَمِ آيَاتِهِ وَأَجَلَكَ لَعَنَ اللَّهُ
مَنْ مَنَعَكَ مِنْ شَرْبِ مَاءِ الْغُرَاتِ لَعَنَّا كَبِيرًا بَعْضُهَا بَعْضًا
اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمُ الْغُيُوبِ وَالْشَّهَادَةِ أَنْتَ خَلَقْتَ
بَنِي إِسْرَائِيلَ فِيمَا كَانُوا أَهْلًا بِتَحْلِيْفٍ وَسَبْعَلَعْلَمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
بِقَوْلِهِمْ لَا تَجْعَلْهُ إِلَّا عَهْدًا مِنْ زِيَارَتِهِ وَارْتِفَاعِهِ
مَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ بَارِيكَ وَأَنْتَ فَاحْشِي فِي رُؤُوسِهِمْ أَلْسِنَةً كَلِيمَةً

فصل در بیان فضیلت زيارت ائمه

در بیان گفت و گفت زيارت انحضرت در ایام ماه محرم الحرام در جمعه شب
و روضه ۱۰ بستند بنام معنی منقول از حضرت صفای که هر که زيارت
کند حسین بن علی را در شب نهم شعبان ۱۰ حغالی که هان کند و ایند
او را بنام زید ۱۰ و بچندین سند معنی از حضرت امام زین العابدین امام
جعفر صفای منقول که هر که خواهد صانع کند یا اودح صد بیت و
چهار هزار و بیست و ۱۰ پس باید که بزرگوار کند غیر عبد الله الحسین ۱۰ و در نهم شعبان
بدر سبکه ارواح پیغمبران ۱۰ رخصت مطلقند و زيارت انحضرت و ایند
و با ایشانند پیغمبر اولو العزم ۱۰ برسدند که گامانها ۱۰ فرو
کند و از هر موی و عصبی و عظمی که در بدن است ۱۰ ایشانند
که معیشت شده اند بشری و مغربی ۱۰ و در حدیث معنی بزرگوار حضرت
صفای منقول که چون نهم شعبان میشود منادی از آفاق میگوید که ای
زیارت کنندگان امام حسین ۱۰ برگردید که هان شما از مزید شد و ثواب
برورد و دعا و پیغمبر است ۱۰ و در روایات معنی دیگر فرموده که هر

مسئله

فصل در بیان فضیلت زيارت ائمه

۳۶۹

سندال منوالی در وصف شش انحضرت زيارت کند که هان از مزید میشود
۱۰ و در حدیث معنی دیگر از امام جعفر باقر منقول که زيارت کند امام حسین
در وصف شش که هان از مزید میشود و در انسال کاهی بر او نوشته میشود بر کمر
سال و دیگر زيارت کند باز که هان از مزید میشود ۱۰ و بسند معنی از حضرت
صفای منقول که هر که در یک شب از شب فرامام حسین ۱۰ زيارت کند که هان
کند و ایند و ایند اش از مزید شود (شب عید فطر یا شب عید الاضحی یا شب نهم شعبان)
۱۰ و در حدیث دیگر فرموده که هر که انحضرت زيارت کند در شب نهم شعبان
و شب عید فطر و شب عید در یک شب ۱۰ بنویسد حغالی از برای او ثواب هزار
تج منقول و هزار عمره منبوه ۱۰ و بر او دود شود از برای و هزار حاجت از حقیقت
دینا و اخرون ۱۰ و در حدیث معنی دیگر فرموده که هر که زيارت کند امام حسین
و در شب نهم شعبان ۱۰ حغالی میارزد که هان کند و ایند او را و با و یک
عمل از نیکو ۱۰ و بسند کاسح و غیره روایت که این ایضا از حضرت امام
صفای منوالی فرموده که در کدام وقت بهتر است که زيارت کند حضرت امام حسین ۱۰
فرمود که در وصف جبه صفای ۱۰ و بسند معنی از حضرت صفای منقول
که هر که زيارت فرامام حسین ۱۰ برود در ماه رجب و روضه و در راه میرد ۱۰ او را
در دنیا و آخرت حیات او زند و بگوید که این داخل بهشت شود ۱۰ و در
حدیث معنی دیگر فرموده که هر که انحضرت زيارت کند در روز اول ماه رجب ۱۰
غدا بریزد او را بشه ۱۰ و بسند معنی بزرگوار حضرت صفای منقول که
و زوال ماه شعبان داخل میشود منادی از هر طرف میگوید که ای کبریه شعبان
حسین ۱۰ خالی که زار و دین نهم انباء از زيارت انحضرت ۱۰ اگر بداند که چه
ثواب در آن هست هر انبیا و انبیای انظار سال بر ثواب دیگر زيارت نهم
شعبان دارد ۱۰ و در حدیث معنی دیگر فرموده که هر که زيارت فرامحضرت کند
در شب نهم شعبان که غرض او محض رضای خدا باشد و غیر از حغالی کسی منظورش
نباشد حغالی و زيارت کند که هان از مزید شود و ثواب
(کلیب) باشد ۱۰ و او نیکو کرد که هر که هان از مزید میشود ۱۰ فرمود

کمال

که ایابن ثوابه از برای زیارت کندسته حسین ع پس ایامی **✽** چگونگی خدا
او را بنامزد و او بمنزه که است که خدا را در عشر زیارت کرده باشد **✽** و در
حدیث دیگر فرمود که خدا میبارد برای زیارت کندسته حسین ع و دیگر شهادت
کاها را نکند و ایامه او را **✽** و پس معجزه دیگر منقولست که از آن حضرت
پرسیدند که ایابیارت امام حسین ع را و بیعت کبریا را و رفت و دیگر باشد
فرمود که زیارت کند آنحضرت را در هر وقت و هر زمان **✽** زیرا که زیارت
آنحضرت خیر مفر نیست **✽** هر که از این سر بیعت و در خیر پیش خواهد یافت
و هر که کند که منخواهد یافت **✽** و میگوید که زیارت کردن آنحضرت در
اوقات شریفه که اعراسالحد و اوقات شریفه مضاعفات **✽** و در آن اوقات
شریفه ملائکه از آسمان نازل میشوند و برای زیارت آن حضرت **✽** پس بپوشد
از فضیلت زیارت آنحضرت در ماه مبارک رمضان **✽** فرمود که هر که زیارت
آنحضرت برود از زکوة خیر و از برای خدا و شهادت از کاهان و طلب آفرینش
کند از آنها و دیگر از سرب امانه رمضان **✽** و در شب اول ماه و در شب
ماه و در شب آخر ماه **✽** کاهان و خطاهای او و برین چنانکه بر کای خنکیده
بیادند از دشمنان هیزد تا آنکه از کاه پالند و مانند و یک از ماه رمضان
شده است **✽** و ایابن ثوابه از برای او باشد مثل ثواب کسی که در آن سال حج
و عمر کرده باشد **✽** و در ایام او ناکند که ندای یسنا را هر چنانکه
شوند بغیر از جن و انس **✽** بکلی از آنها گوید که ای بنده خدا پالند شدی **✽**
و دیگر گوید که ای بنده خدا غایب منی باشد **✽** پس زیارت باد
را با مریش از جانب خدا و فضل بزرگ **✽** و در حدیث معنی دیگر فرمود که
در درده و در آخر ماه مبارک رمضان است **✽** هر که از این زیارت فرما
از یاد دور کند و بپوشد از دلجا بکند و از ضلالت او شوال کند
پناه بر جگوار و از شر جن **✽** خدای را و عطا خواهد یافت و سوال کرده
پناه دهد و از آنچه از آن پناه جسته است **✽** و همچنین اگر شوال کند
از خدا بدهد یا بپوشد از آن چه از آن پناه جسته است **✽** و اگر

دارد و از آن چیزهای بد که در وایتب مقدس شده است **ع** با حاجی از خدا
 که در آن گاهی نباشد امیدوارم که سؤالش را داده شود و از چیزها آنکه حذر
 کرده است نگاه داشته شود **ع** و شفاعت او را قبول کند خفایا در حق
 از اهل بیت او که هر مشرוב عذاب شده باشد **ع** و خفایا پیشانی
 ت بسوالت کند و بنده خود **ع** و پسند معیار از امامان عبد العظیم علیه
 مغفول کند حضرت امام محمد باقری فرمود که هر که زبانت کند حضرت امام حسین را
 در شب بیست و پنجم ماه رمضان از انوار و ان شعی است که امید هست که شب فدا
 باشد **ع** و در آیتب هر محلی جدا و مفرد بشو **ع** مصاحفه کنند با او
 روح صلیت و بیجا بران پیغمبر که هر رخت می بلند از خدا در زبانت
 در آیتب **ع** و در حدیث معیار حضرت صفای مغفول که چون شب
 میشود صدای زینا عرش نما میکند که خدا امر زبده هر که زبانت فرجین
 کرد **ع** و در حدیث دیگر فرمود که هر که زبانت انحضرت بکند در پیغمبر شک
 بوسید خفایا از برای او ثواب هزار حج **ع** و بر وایتب معیار مغفول است
 موسی بن جعفر که سر شبست که هر که زبانت کند حضرت امام حسین را زار
 ان شبها که هان گذشت و اینده اش امر زبده شود **ع** شب نصف شعبان
 و شب بیست و پنجم ماه رمضان و شب بعد فطر **ع** هر که زبانت کرد در کتب علماء
 زبانت خصوص از برای روز اول ماه و بیست و شش از شب نیم شب تا ذکر کرده اند و
 بر وایتب نسبت داده اند اما از دیگریم **ع** اگر یکی از زبانت مغفول را
 که سابقا مذکور شد بجا آورد و خوبست **ع** و شیخ کسفی در کتاب بلد الامین
 در زبانت نصف شعبان ذکر کرده است که روایت کرده اند از حضرت صفای فیه که
 در زبانت امام حسین را نزد فرما بپوشی و میگوئی **ع**

وَيُضَيِّعُ أُولَئِكَ أَهْلُ الدُّنْيَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنُسُلِهِمْ غَافِلُونَ
تَالَّذِينَ إِذَا أَصْحَبْتُهُم بِذُنُوبِهِمْ ذَلُّوا عَلَيْهِمْ وَإِذَا أَفْلَحُوا لَمْ يَذْكُرُوا
أَنَّهُمْ كَانُوا عَلَيْهِمْ وَالَّذِينَ إِذَا أَفْلَحُوا لَمْ يَذْكُرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا عَلَيْهِمْ
وَالَّذِينَ إِذَا أَفْلَحُوا لَمْ يَذْكُرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا عَلَيْهِمْ

مؤلف گویند و در نهایت که این از زیارات عظمی است **۱۵** و درین
معتبر از حضرت صادق است و معلولش که هر که در شب نیت شعبان از اول شب تا آخر
شب در کربلا میخواند و هزار مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و هزار مرتبه
استغفار بکند و هزار مرتبه الحمد لله بگوید پیش بر خیزد و چنان نماز بکند
و در هر رکعت هزار مرتبه ایا الکرسی بخواند **۱۶** حنفیانی موکل کرده اند او
د و مملکت را که حفظ نمایند و از هر یک و از شر شیطان و سحافی **۱۷**
و خائنات و از برای او بنویسند و گاهی میرویند و زیارات او بخوانند و برای او
استغفار کنند **۱۸** و سید بن طاووس در کتاب فیال انجمن بر علی طرازی
نقل کرده است که او از خاندن بن هرون نقل کرده است که از نماز شب نیت
روز سید ما ابجد الله الحنن **۱۹** چنان رکعت نماز است که در هر رکعت پنج مرتبه
نسخه الکتاب بخواند و مرتبه قل هو الله احد بخواند و هر یک از رکوع ده مرتبه و بعد
از سر برداشتن از رکوع و در سجده ها و در نشستن ها ده مرتبه بخواند و بعد
از نماز بنده عاجز است **۲۰**

قَالَ اللَّهُ الَّذِي اسْتَجَبَ لَكُمْ وَوَحَّاهُمْ فَلَا تَبْطُلُوا ثَنَاءَ أَنْفُسِكُمْ وَأَنْتُمْ تَبْتَغُونَ
وَلَا تَقْرَأُوا لَهُمْ لِكُوفًا مِنْ تَحْتِ الْكُرْسِيِّ وَلَا جِئْتُمْ بِهِمْ مُتَجَمِّعِينَ
فَأَخَذُوا مِنْهُمُ الْكِرْبَ الْعَظِيمَ فَأَمَّا مَنْ نَادَىٰ مِنْ حَتَمِهِ يَا رَبِّ اغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ
فَأَغْنَيْتَهُ مِنْ تَحْتِ الْكُرْسِيِّ فَخَيَّرْنَا لَهُمْ قُلْتُ لَا يُؤْمِنُ الْإِنْسَانُ بِآيَاتِنَا إِلَّا إِذَا جَاءَهُ

أَرْهَبَهُمْ فَجَاءَهَا عَلَيْهِمْ رِيْدًا وَسَلَامًا وَأَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لَأَوَّلِيْنَ
فَادْبِكْ أَتَى مَسِيحِي الضَّرَّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ فَكُنْتُ مَا بَيْنَ مِرْضَةٍ
وَأَيْتَةٍ وَأَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ دَحْمَةً مِنْ عِندِكَ وَذَكَرِيْ لَأَوَّلِيْ
لَأَلْبَابِ وَأَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لَّذِي التَّوْنُ جَهَنَّمَ فَادْبِكْ فِي الظَّالِمَاتِ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ لَوْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ فَجَعَلْتَهُ مِنَ الْعَمِّ وَ
أَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِمُوسَى وَهَارُونَ دَعُوهُمَا جَهَنَّمَ فَلَمَّا جَعِبْتَ
دَعُوْنَكَ وَأَغْرَقَ فِرْعَوْنَ وَفُؤِمَهُ وَعَمَّرْتَ إِيْدَا وَدَدْنَاهُ وَبَهْمَةً
قَلْبَهُ وَارْضَبْتَ خَصَمَ مِيكَ وَأَنْتَ الَّذِي قَدَدْتَ الذَّيْجَ بِمِنْجٍ عَظِيْمٍ
جَهَنَّمَ سَلَامًا وَلَكِ الْبَيْتِيْنَ فَعَادْنَاهُ بِالْفَرْجِ وَالرُّوْحِ وَأَنْتَ الَّذِي
فَادْبِكْ ذَكَرْتَنَا بِدَلَاءٍ جَهَنَّمَ فَأَلْزَمْتَ إِيْنِي وَهَرَمَ الْعِظَامِيْنَ فَتَعَلَّمَ
الرَّاسُ شَبَابًا وَلَمْ أَكُنْ بِدَعَايِكَ رَبِّ شَيْئًا وَفُلْتُ وَبَدَعُوْنَا
دَعَا وَرَهْبًا وَكَأَنَّ الْخَاشِعِيْنَ وَأَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِلَّذِيْنَ
أَسْتَوُوا وَعَلَى الصَّالِحَاتِ لَنُزِدْنَهُمْ مِنْ فَضْلِكَ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِيْ
أَحَدَ الرَّاحِمِيْنَ الْبَاكِ وَاسْتَجِبْ كَمَا اسْتَجَبْتَ لَهُمْ بِخَبْرِهِمْ عَلَيْنَا
طَهِّرْنِيْ وَتَقَبَّلْ صَلَاتِيْ وَخَشَاتِيْ وَطَهِّبْ بَقِيَّةَ حَبْرِيْ وَطَهِّبْ
وَفَانِيْ وَخَلِّصْنِيْ مِنْ خَلِيفٍ وَاحْطُمْهُ رَبِّ بِدَعَايَ وَاجْعَلْ
ذُرِّيَّتِيْ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً تَحْطُمُهَا بِحَاظِيكَ مِنْ كُلِّ مَاحِطٍ مِنْدُودَةٍ
أَوْ لِيَايَاكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
رَبِّبٌ وَمَنْ كُلِّ شَيْءٍ قَرِيبٌ وَلِكِنْ دَاعٍ مِنْ خَلْقِهِ مُجِيبٌ أَنْتَ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا أَنْتِ الْمَوْجُودُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ
 يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ تَمَلَّكَ الْمَعْدَرَةَ الَّتِي عَلَوَتْ بِهَا قُوَى عَرْشِكَ
 وَرَفَعَتْ بِهَا سَمَاوَاتِكَ وَارْتَبَتْ بِهَا جِوَارِكَ وَفَرَسَتْ بِهَا أَرْضَكَ
 وَأَحْبَبَتْ بِهَا الْأَنْهَارَ وَصَحَّرَتْ بِهَا الشَّجَابَ وَالْفَسْرَ وَالْعَمْرَ وَالْبَلَدَ
 وَالنَّهَارَ وَصَلَفَتْ بِهَا الْخَلَائِقَ اسْتَلَمْتَ بِطُحْنِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ
 الْهَيْئَةَ أَشْرَفْتَ بِهِ السَّمَوَاتِ وَأَصَانَتْ بِهِ الطَّائِفَانِ لَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَالْمُحَمَّدِ وَأَنْ تَكْفِيَنِي أَمْرًا مِنْ بَعْدِي وَأَمْرًا دُونَ مَعَانِي وَأَصْلِحْ
 بَارِدَ شَأْنِي وَلَا تَكْثِرْ لِي نَقِيْرَ قُرْعَيْنِ وَأَصْلِحْ بَارِدَ مَرْوَلِي
 وَجِبَالِي وَأَغْنِنِي بِإِيمَانِهِمْ مِنْ خُرَابِيكَ وَبَعْدَ ذَلِكَ وَفَضْلِكَ
 ارْزُقْنِي الْغِنَى فِي دِينِكَ وَانْفَعْنِي بِمَا نَفَعْتَ بِهِ مَرَارَ نَصَبٍ مِنْ
 عِبَادِكَ وَاجْعَلْنِي لِلشَّيْءِ إِمَامًا كَمَا جَعَلْتَ إِبْرَاهِيمَ فَإِنْ تَوَفَّيْتِ
 بَقُولَ الْمُتَوَنِّينَ وَبَنُو الثَّائِبِينَ وَبَعْدَ ذَلِكَ الْعَايِدُونَ وَيَسْأَلُكَ
 وَارْشَادَكَ نَحْجَ الصَّاحِبِينَ مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ أَلِ تَقْنِي نَعْمَ لَهَا وَأَنْتَ
 وَلَهَا وَمَوْلَاهَا وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْ رَكِبَهَا اللَّهُمَّ بَيْنَ هَذَا رِشَادَهَا وَ
 نَعْمَ لَهَا وَبَيْنَ هَذَا مَرَجْعَانِ أَعْلَاهَا وَطَبِيبَ وَفَانَهَا وَنَحْجَاهَا وَكَرَمَ
 مُتَمَلِّكِيهَا وَمَوْلَاهَا وَمُسَفَّرَهَا وَمَا دَبَّهَا أَنْتَ بِهَا وَمَوْلَاهَا اللَّهُمَّ
 اسْمَعْ وَاسْتَجِبْ وَامْرُؤٌ لَدَى مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالحُسَيْنِ وَ
 عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيٍّ
 بْنِ مُوسَى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالحُجَّةِ بْنِ عَلِيٍّ

صَلُّوا لِلَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ عِنْدَكَ وَ
بِمَنْزِلِهِمْ لَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

[illegible]

فصل در آداب

۳۷۶

بلا و نه و بما هدت في الله عن جهاده وصبرته على الاذى في جنبه خيرا
حتى ابتك البعير اشهد ان الذين خالفوا قوله وحاربوا له والذين خالفوا
والذين قتلوا قتلوا على لسان النبي الاقرب وقد خاب من افري
لكن الله الظالمين كثر من الاولين والآخرين وصاعف عليهم العذاب
الاكبر اكتبك يا مولاي يا ابن رسول الله زارا عارفا بحقيقة مؤلها
لا ولما نك معا وبالا اعدائك مستخير بالله الذي انت عليه
توكل عارفا بصلواتك من خالفك فاشفع عندك

پس از خود را بشیرت آویز و خود را بران بگذار پس بر سر آن حضرت و

السلام عليك يا حجة الله في أرضه وسماؤه صلى الله على رسولك الطاهر
وجسدك الطاهر وعلقت السلام يا مولاي ورحمة الله وبركاته

پس از خود را بشیرت آویز و بر سر او و خود را بران بگذار و بر سر
سرتیاد دور کنشما و زین و بیکه از آن هر نماز که میسر شود کن پس بر
بزم باها ایان حضرت و علی بن الحسین را زار ت کن

السلام عليك يا مولاي وابن مولاي ورحمة الله وبركاته لعن الله
من ظلمك ولعن الله من قتلک وصاعف عليهم العذاب الاكبر
وهم عا کفر او کفر بر زبان یا عرض شود و و شهادت از آن کن و

السلام عليك يا ائمة الصديقين السلام عليك يا ائمة الشهداء الصابرين
اشهد انك ما هدت في سبيل الله وصبرته على الاذى في جنبه خيرا
تصنم لله ورسوله ولا ين رسولك حتى ابتك البعير اشهد انك
اجتأ عند ربك تزورن حجرا اكد الله عن الاسلام واهل الفضل
جزاء الحسين وجمع الله بيننا وبينك في محفل النجاة

پس روی بر عباس و چون نزد فرما بشی گو

فصل در آداب

۳۷۷

السلام عليك يا ابن امير المؤمنين السلام عليك يا ائمة الصالحين المطيعين
ورسوله اشهد انك قد ما هدت وصبرته حتى ابتك البعير
لكن الله الظالمين كثر من الاولين والآخرين وصاعف عليهم العذاب

پس در مسجد نمازستان بجا بیاور ای ابن امیر المؤمنین و ای صاحب
درویشی که ازاده بدین و فغان از کربلا می باشد باشی بابت نزد فرما کن
چنانکه اول باشد ای

السلام عليك يا مولاي يا ابا عبد الله هذا اوان نصراني غير
راغب عنك ولا مستبدل بك غيرك واستودعك الله واوفوا
عليك السلام اما بالله وبارسول وبما جئت به وذلكت عليه
الكله اكتبنا مع الشاهدين ائمة لا تحل زيارته هذه الا بعد
من يزاريه وازوفى العود اليه ابدا ما احببتني فاز انوفيتني
فاحشرني معه واجمع بيني وبينه في جنات البقيع

در میان فضیلت زیارت آن حضرت در روز قیامت و سایر آیات

بسم الله الرحمن الرحيم السلام عليك يا ابن امير المؤمنين
اشهد انك ما هدت في سبيل الله وصبرته على الاذى في جنبه خيرا
تصنم لله ورسوله ولا ين رسولك حتى ابتك البعير اشهد انك
اجتأ عند ربك تزورن حجرا اكد الله عن الاسلام واهل الفضل
جزاء الحسين وجمع الله بيننا وبينك في محفل النجاة

پس در مسجد نمازستان بجا بیاور ای ابن امیر المؤمنین و ای صاحب
درویشی که ازاده بدین و فغان از کربلا می باشد باشی بابت نزد فرما کن
چنانکه اول باشد ای

که با همه مناسک بعل آورده باشد و چنین کان دارم که فرمود و عمره
 و پسند که معنی از آن حضرت منقول است که خداوند عالمان در پسین روز
 عرفه اول نظر رحمت بسوی باری کند که آن جناب پیش از آنکه نظر
 باهل موقوفات کند و آوی برسد که چه سبب چنین میکند و در
 کردین آنها که در عرفات حاضر میشوند فرزندان زمان باشند و در پیش
 زبانت کنند که از آن حضرت فرزندان زمان باشند و پسند که آن
 حضرت صفای و کاطره و رضاء منقول است که هر که زبانت کند آن حضرت برادر روز
 عرفه و صفای برگرداند و از اخلاص دل بهی ادله طبع با همان و شایسته
 و خوشنودی خدا و پسند معنی بکر از حضرت صفای منقول است که صفای
 رحمت خود را منویحه از باری فرستد که بگرداند پیش از اهل عرفات و طاعتی
 ایشان را برمی آورد و کاهان ایشان را مایمزد و شفاعت ایشان را قبول میکند
 در سواهای ایشان و پسند از آن منویحه اهل عرفات میشود و ایشان را
 چنین میکند و در روایت معنی بکر از بشیر منقول است که کشت و کوی
 که حضرت صفای در جبهه بود و زدن حضرت جاعلی از شیعرا و بودند و دیدی
 من کرد و فرمود ای بشیر امسال حج کرده گفت نه و لیکن در روز عرفه نزد قبر
 حسین بودم فرمود ای بشیر و الله که از ثوابت شده است چیزی از ثواب
 که از برای آنجا مکتوب و مکتوب برسد است گفت فلای نوشم و در آنجا عرفات
 هست و ثوابی که بگویند و ثواب ایشان فوت شده است فرمود که
 ای بشیر احذر شما که غسل کنید بر کار عزالت و برود بر باری آن حضرت و طاعت
 با امامت و حق و او باشد و عطا میفرماید صفای با و بهر کای که برآورد با
 بگذارد ثواب صد حج مقبول و صد عمره مبروره و صد جهاد که با پیغمبر صل بر
 بجنات و شمشیر بر دشمنان خدا ای بشیر بشنود و بر شایسته که دلش برآید
 و قبول کند که هر که زبانت کند آن حضرت زاد روز عرفه چنانست که صفای را
 در عرفه زبانت کرده باشد و در حدیث معنی بکر فرمود که هر که زبانت
 و روز عرفه در عرفات و در باب از آن فرستد چنین بن علی و از او

شده است ثوابی و بدو است که صفای اینها میکند باهل فرستد پیش
 از اهل عرفات پس با ایشان خود خاطره کامله میفرماید و پسند که معنی
 از آن حضرت منقول است که چون روز عرفه میشود صفای مطلق میشود بر زوایر
 امام حسین پس با ایشان میگوید که از سر برآید باهل که کاهان شما را
 امر بدم پس منویحه کار سازی اهل عرفات میشود و در حدیث معنی
 دیگر فرمود که هر که روز عرفه میشود صفای نظر میفرماید بسوی زبانت کند
 قرآن حضرت پس میفرماید بر گرد بد که کاهان شما امر شده است
 و از روز بکر بر بگرداند و هفتاد روز گاه بر ایشان نوشته نمیشود و در
 حدیث معنی بکر از آن حضرت منقول است که هر که زبانت کند از امام حسین را
 در روز عرفه بنویسد صفای از برای او ثواب هزار هزار حج که با فایم
 الحقه کرده باشد و هزار هزار عمره که با و رسول خدا کرده باشد و ثواب
 از آن کردن هزار هزار بده و فرستادن هزار هزار کعبه تاج در راه خدا و فایم
 بر صفای او را که بنده بسیار صد بن کنند من ایمان او و بر عده من و
 ملائکه که گویند که فلان مرد صد بن است خدا او را ثواب کند و در بالای
 عرض خلعت و جلالت و در روزین او را کزوی گویند که لعل ملائکه
 معین است و در حدیث معنی بکر فرمود که هر که از آن حضرت زبانت کند
 در روز عرفه یا شایسته حق او بنویسد خدا از برای او ثواب هزار حج و
 عمره و هزار حج که با پیغمبر صل کرده باشد و در حدیث معنی بکر فرمود
 که هر که بر ایشان باشد و او را میفرماید حجّه الاسلام پس برود و روز عرفه را
 نزد غیر امام حسین بگذراند که آن حج نیست از حجّه الاسلام و نمیکند که
 از حج نیست مگر از برای کسی که بر ایشان باشد اما مالدار هر که حج
 خود را کرده باشد و خواهد که حج شریف را عمره شریف کند و شعل بنانی
 با عاقل او مانع نشود و برود نیزه فرستد در روز عرفه که او را حج نیست
 از آن کردن حج و عمره و صفای که با صفای ثواب از برای او
 با صفای دنیا و آوی برسد که با بر چند حج و چند عمره است فرمود

شعنا

شعبان و آفشد و دسال چهارم از هجرت ۴ و هم چندی مناسبت و زیارت
زیارت النخوت و پنجده ماه و سبع الاول که روزیست که بزید لعین بجهنم
واصل شده است بنا بر مشهور ۴ و از برای خصوص این بام زیارت منقولی
نیاوریم ۴ و در کتب علماء زیارات مخصوصه از برای عیدین و در عهده مذکور
در کتاب بحار الانوار از باب آورده ایم هر که خواهد و جمع غایب ۴ و اگر کسی زیارت
مطلوبه را که با سنانند معتبر منقول است و سنان با مذکور شد بخواند اول است ۴
و شیخ طوسی و سید بن طاووس هر که کرده اند که درین مقدمه ای از خطبه صاحب الامر
بنویسند بر علماء اهلان و کل امام حسن عسکری که موی ما امام حسن موندند
پوشید و در پیشبند سرباه شبنا ۴ چنان روز و روز بدو را بنویسند ۴
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَنِ الْمَوْتِ فِي هَذَا الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَهَادَتِهِ
قَبْلَ اسْتِعْلَالِهِ وَوَلَادَتِهِ بِكَتَمَةِ السَّمَاءِ وَمَنْ فِيهَا وَالْأَرْضِ
مَنْ عَلَيْهَا وَلَنَا بَطَاءٌ لَا يَسْتَبِيحُ قَبْلَ الْعَبْرِ وَبَسِيْدٌ لَاسِرٍّ أَمْدُ فِي
الْمَعْرِفِ يَوْمَ الْكُفْرِ الْمَوْعُودِ مِنْ قَبْلِهِ أَنَّ الْآيَةَ مِنْ نَسِيهِ وَ
الْغِيَا فِي نَسِيهِ وَالْمَوْعِدُ فِي نَسِيهِ وَالْأَوْصِيَاءُ مِنْ خَيْرِهِ
بَعْدَ نَبِيِّهِ وَعَبِيدِهِ حَتَّى يَذْكُرُوا الْأَوْدَارَ وَيَشَارُوا الْقَادِرَ
بِرُضْوَانِهِ وَكَوْنُوا خَيْرَ أَتَصَارٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَعَ اخْيَارِهِ
الْكَلْبِ وَالنَّهَارِ اللَّهُمَّ تَقَرَّرْ لِي الْبَيْتَ أَوْتَمَّ وَأَسْأَلُكَ تَوَلَّيْتَهُ
وَعَفَرْتَهُ بِمَنْزِلَةِ الرِّبِّهِ بِمَا قَرَأْتُ فِي يَوْمِهِ وَاسْمِهِ بِسْمِكَ الْغِيَا
إِلَى حُلِّ رِيهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَخَشَرْنَا فِي زَمَانِهِ
وَبِوَسْطَانِهِ ذَاكَ الْكَلَامَ وَحُلَّ الْأَفَامَةِ اللَّهُمَّ وَكَمَا أَوْسَنَّا
تَعْرِفُهُ فَكَرْمَانَا بِزَعْنِهِ وَارْزُقْنَا مَرَاتَعَهُ وَسَائِقَهُ وَاجْعَلْنَا

مَنْ بَسَلَ لِامْرَأَةٍ وَبَكَّرَ الصَّلَاةَ عَلَيْهِ عِنْدَ ذِكْرِهِ وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ بَيْتِهِ
وَأَهْلِ صِفَائِهِ أَهْمُ دُوبِ بْنِ مَيْكَةِ بِالْعَدَدِ الْأَتْنَعَشْرِ الْحُجُومِ الزَّهْرِ
وَالْحُجُومِ عَلَى جَمِيعِ الْبَشَرِ الْكَلْمَةُ وَهَبْ لَنَا فِي هَذَا الْيَوْمِ خَيْرَ مَوْهَبَةٍ وَ
أَنْجِ لَنَا مِنْ كُلِّ مَلِكٍ كَا وَهَبْ لَنَا مِنْ كُلِّ مَلِكٍ حَيٍّ وَعَادَ فُطْرُسُ
بِعَهْدِهِ فَخَرَّ غَائِظُونَ بَعْدَهُ مِنْ بَعْدِهِ كَشَعْدَتِهِ وَنَظَرُ أَوْسَةٍ
أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

در بیان فضیلت و کیفیت زیارت حضرت امام حسین (ع) در غیر زیارت سائر ائمه
در شب های دوازدهم و در کتب بسندها معتبر از سید رضوان منقولست
که گفت حضرت صفایه بن فرمود که چه مانع است از آنکه زیارت کنی فرزند
حسین را در هر هفته پنج مرتبه یا در هر روز یک مرتبه گفت فدای تو شوم
بناشن و حضرت فرستاد بیجا بهشت فرمود که بالا میروی یا خانه خود
بر میفت مشوی بجانب راست و جانب چپ خود پس سر خود را دوشوی
و انسان بلند میکنی پس در سجده فرستاد حضرت کنی میگوئی

(السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك)
و ترجمه الله و برکاته (و ترجمه الله و برکاته)
نامشده شود برای تو ثواب حج و عمره سدر گفت که زیارت است که در
دو روز یا ده از بیست مرتبه زیارت امام حسین (ع) میکنم و بسند صحیح
حضرت منقولست که کسی که ناچارش بچند و خانه دارد و در ایام زمانه
بالا و در بیام خانه خود و در رکعت نماز بگذارد و اشاره کند بسلامت کتفین
مهاکدان سلام باممیرسد و در حدیث معتبر منقولست از سلمان بن عیبه
که گفت عرض کرد پدرم حضرت صفایه که چگونه زیارت کنی هرگاه فاد
بر آمدن نباشم فرمود که ای عیسی هرگاه فاد بر آمدن نباشی چون روز
جمع شود غسل کن با وضو و بالا و در بیام خانه خود و در رکعت نماز
بگذارد و شوی شوی و در رکعت که هرگز از زیارت کند در حیات
من چنان است که مرا زیارت کرده است بعد از موت من و کسی که
مرا زیارت کند بعد از موت من چنانست که مرا زیارت کرده باشد و چنان

این عبارت است که شنیدم از حسین بن علی بن زفری که گفت شنیدم از حضرت
صفایه که در این روزها بیست و چهار مرتبه دعا بخواند و پیغمبر دعا از دعا های دوازدهم ماه

شبانست که روزی که حضرت امام حسین (ع) است موقوف کوهد که اگر این
دعا را در این روز و در وضو و مقدسه حضرت بخواند است و بیست
آخر دعا ای مخصوص حضرت و ناخالص است باید که این دعا را خواند تا کافرا
بخواند و بعد از آن حاجات خود را طلبد

فصل فی فضیلت زیارت حضرت امام حسین (ع)

در بیان فضیلت و کیفیت زیارت حضرت امام حسین (ع) در غیر زیارت سائر ائمه
در شب های دوازدهم و در کتب بسندها معتبر از سید رضوان منقولست
که گفت حضرت صفایه بن فرمود که چه مانع است از آنکه زیارت کنی فرزند
حسین را در هر هفته پنج مرتبه یا در هر روز یک مرتبه گفت فدای تو شوم
بناشن و حضرت فرستاد بیجا بهشت فرمود که بالا میروی یا خانه خود
بر میفت مشوی بجانب راست و جانب چپ خود پس سر خود را دوشوی
و انسان بلند میکنی پس در سجده فرستاد حضرت کنی میگوئی

(السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك)
و ترجمه الله و برکاته (و ترجمه الله و برکاته)
نامشده شود برای تو ثواب حج و عمره سدر گفت که زیارت است که در
دو روز یا ده از بیست مرتبه زیارت امام حسین (ع) میکنم و بسند صحیح
حضرت منقولست که کسی که ناچارش بچند و خانه دارد و در ایام زمانه
بالا و در بیام خانه خود و در رکعت نماز بگذارد و اشاره کند بسلامت کتفین
مهاکدان سلام باممیرسد و در حدیث معتبر منقولست از سلمان بن عیبه
که گفت عرض کرد پدرم حضرت صفایه که چگونه زیارت کنی هرگاه فاد
بر آمدن نباشم فرمود که ای عیسی هرگاه فاد بر آمدن نباشی چون روز
جمع شود غسل کن با وضو و بالا و در بیام خانه خود و در رکعت نماز
بگذارد و شوی شوی و در رکعت که هرگز از زیارت کند در حیات
من چنان است که مرا زیارت کرده است بعد از موت من و کسی که
مرا زیارت کند بعد از موت من چنانست که مرا زیارت کرده باشد و چنان

مؤلف کویں کہ چون عمارت بنید شد شورش و اضطرابی در میان
دارد و چند احوال دارد بهمان است که همین زمان را با و از آنجا که رو به بر سر
بخواند و بپایه نزدیک و بخواند آنرا نیکو به احوالات عالم کرده باشد و درین
علی نامی که اگر با از مخصوصه انحصار کرد شد بخواند خوبست و اگر

فصل في بيان

السلام عليك يا مولاي وابن مولاي واباسيدي وابن سيدتي
السلام عليك يا مولاي وابنك بن النبل الشهد بن الشهد
السلام عليك ورحمة الله وبركاته انا فاذرك بان رسول الله عليه
ولينا وجوارحي نو اذكرك بيقين والاشاهد لبيتك عليك
السلام يا وارث ادم صفو الله وارث نوح نبي الله وارث
ابراهيم خليل الله وارث موسى كليم الله وارث عيسى نبي الله

زبان را بخواند بجای (یا فاریک) در دهان (یا فاریک) بخواند یا از وارثه
 و داشت امامت و خلافت نکند زیرا که حضرت امام نبوده است و بداند که این
 حدیث کلام میکند بر اینکه اگر از زبان زبانت کند نماز و یا نماز و یا نماز
 باید کند و احادیث پیش از آنکه در این باب بیاورد و در این باب
 که خبر باشد و اگر این زبان را کند و این خبر که وارثه است بکند
 و از این احادیث معلوم شد که غسل از برای غسل و غسل و از بعضی هم منتهی
 شد که غسل نیز میتوان کرد و از بعضی از علما سفارش میشود که بهر حال
 کرد چنانکه اکثر علما گفته اند و اگر تمام خانه یا حیوان یا غنایم را حوط و اولاد
 و زبان و جامه که در بلاد بعد از آنکه از زبان کند و در غسل و زبان حضرت
 رسول از عید گذشت و در حدیث معتبر از حسین بن نور بن مسلم
 که حضرت صفی عرض کرد که من پیش از حضرت امام حسین را با و میگردانم و در آن وقت
 بگویم فرمود که سر من بر بگو (صلی الله علیه و آله) یا اما عبد الله که سلام بر آنحضرت
 میرسد از زبانت و دور و شیع طوسی ذکر کرده است که زبان ایشان را کردند
 انچه را از دور و چنانچه از نزد ایشان زبان ایشان میکنند اما در حقیقت که (الذکر
 تا زبانی) باشد بگوید بلکه بگوید (صلی الله علیه و آله) یا اما عبد الله که سلام بر آنحضرت
 تشهد کند و وجه ایشان سلامی بگوید یا اما عبد الله که سلام بر آنحضرت
 (صلی الله علیه و آله) و دعا خواند خواهی و بعضی از اکابر علمای آن
 کرده است از ابو الحسن فارسی که گفت من پیش از زبان حضرت امام حسین را
 بر زمین پس چندی بسبب کج حال و پیری نوبی زبان ایشان حضرت بنافه
 پس شی حضرت رسول را در خواب دیدم که حضرت امام حسن و حضرت امام حسین
 در خدمت ایشان حضرت بودند چون من نزد ایشان رسیدم امام حسین
 گفت یا رسول الله این مرد مرا بپا زبان و یا زبان میگرد و اکنون نزل کرده است
 حضرت رسول متوجه من شد و فرمود که با زبان و یا زبان مثل حسین را بپا کرد
 گفت یا رسول الله قلت مال بری مرا مانع از ذلک این سخنان کرد بداند
 حضرت فرمود که هر شب بر ما خانه بخوابد و با آنکه شهادت بگویم و حضرت امام حسین را

السلام علیک وعلی آئمتک وعلی ائمتک
 ائمتک السلام علیک وعلی آئمتک من بینک السلام علیک

یا صاحب الزمان الشاکر
 السلام علیک یا صاحب
 الصبابة الزائفة لقد
 أصبح کتاب الله فیک
 منجورا ورسول الله فیک
 مؤثرا السلام علیک و
 رحمة الله وبرکاته السلام
 علی انصار الله وخلقائه
 السلام علی امتیاء الله و
 احبائه السلام علی حال
 معرفه الله و معادن حکمه
 الله و حفظه سر الله و حمله
 کلام الله و اوصیاء بنی الله
 و ذریه رسول الله صلی الله
 علیه و آله و رحمة الله و بركاته

پس حاجت که خواهی از خدا طلب کن پس اگر چنین کنی زبان تو از زبان
 و در دهان و منقول و بداند که زبان هشتم از زبانات خامه که بعد
 از این مندر و پیش در خصوص عبادت و ابد شده است (کتاب التوحید)

در بیان فضیلت زیارت کاظمیه (ع)
و در بیان فضیلت زیارت امام حسن و امام حسین
و امام رضا و امام محمد باقر و امام جعفر

(در بیان فضیلت زیارت کاظمیه است) فرمود که منقول است که محمد بن
انصاری امام رضا سوال نمود که چه ثواب دارد که یکبار زیارت کند
فرمود که بهشت از برای او است پس او را زیارت کن و با ساند منبر
از کریم بن ادم منقول است که حضرت امام رضا فرمود که خصال پنجگانه
برکت فرامام موسی بن جعفر و پسند منبر یک منقول است که از بهر منبر
نوشته حضرت امام جعفر و سوال نمود از زیارت امام حسین و از زیارت
امام موسی و امام جعفر که کدام یک بهتر است حضرت در جواب نوشت که
امام حسین مقدم است و زیارتش این دو معصومین ثوابش عظیم است
مؤلف گوید که کو با مراد این است که زیارت امام حسین افضل است از زیارت
هر یک از معصومین اما زیارت این هر دو معصومین بهتر است
زیارت از حضرت و محلیست که مراد این باشد که زیارت امام حسین را مانند
باب داشت و این زیارتها را که با منکر است جعفر و ثوابش بیشتر میشود
و بخندین منقول است از حسن بن علی و شاکر از حضرت امام رضا
برسد که چه ثواب است از زیارت امام موسی و از زیارت کند فرمود که از زیارت

او است مثل ثواب کسی که حضرت امام حسین را زیارت کرده باشد و در
حدیث منبر منقول است از حسین واسطی که گفت بهشت حضرت امام رضا
که زیارت کند فرامام موسی و از زیارت کند فرمود که اگر ناپا و باشی از بی حجابی
دو بار زیارت کن و در روایت دیگر از حضرت پرسیدند که از زیارت زیارت
حضرت کاظم فرمود که نماز کند در مسجد هاشمیه و در زیارت مؤلف
گوید که این حدیث محمول بر حال خوف و تقیست یعنی اگر از مخالفان ترسید
و زیارت از حضرت داخل روضه نشود و از زیارت زیارت کند و در مسجد هاشمیه
نزد یک فرامام حضرت نماز زیارت و نمازهای دیگر را بکند چنانچه بسند
مؤلف بلکه صحیح از حسین منقول است که از حضرت امام رضا سوال کرد که چه ثواب است
که یکبار زیارت زیارت کند فرمود که او را زیارت کند برسد که
چه فضیلت در آن هست فرمود که فضیلت در آن هست مانند فضیلت آنکه
زیارت کند پدرش پیغمبر رسول خدا را گفت اگر ترسم و نتوانم داخل روضه
شوم چکن فرمود که زیارت کن از پشت دیوار و در روایت دیگر از آن
طرف جسد زیارت کن و پسند منبر دیگر از حضرت امام رضا منقول است که
که فرمود هر که زیارت کند پدرم را در بغداد چنانست که زیارت کرده باشد
رسول خدا و امیرالمؤمنین را و لیکن از برای رسول خدا و امیرالمؤمنین فضیلت
ایشان بر سایر ائمه است و در حدیث صحیح از حضرت امام محمد باقر منقول است
که هر که زیارت کند موسی بن جعفر و از برای او است بهشت و در حدیث
منبر منقول است که حضرت امام رضا رفت و گفت فدای تو شوم
زیارت فرامام موسی و بعد از آن مشقت عظیمه هست از جهت نفی و اما
مهر و سلام بر آن حضرت میکنی و زیارت میکنی از بی حجابی و بی حجابی
دارد که از حضرت زیارت کند فرمود که والله مثل کسب کردن
فرمود که زیارت زیارت کند و در حدیث دیگر همین سوال کردند
فرمود که مثل کسب که امام حسین را زیارت کند راوی گوید که این
شخصی را خلد بخند من حضرت و ذکر کرد بغداد و یک اهلسن و این که مرده منظر

از بنای بنگایشان که بر زمین فرو روند با صدای عظیمی بشنوند که هلاک شوند
 با صاعقه برایشان نازل شود * حضرت فرمود که ما امام موسی را بکار ایشان
 برایشان عذاب نازل نمیشود * و شیخ این شعر را شریف و آیت کرده است و نقل
 بن غلال که او گفت هیچ امری شادتری ملازمت ندارد که بعد از آن مردم بزرگتر حضرت
 امام موسی و مؤمنان بر آن حضرت شوم مگر آنکه خدا را برای بن ایشان کرد * و چنانچه
 در بغداد از بنی داد بدیدند که میدوید * بر سبیلند که یکجا هرگز * گفت
 بسوی میر میمون جعفر که دعا برای پدر که او را حبس کرده اند * مرد خیل
 در آنجا حاضر بود استعزا کرد و گفت پدر در زندان فرود * از بن گفت خدا
 از نوسان میکند بخت آنکس که او را در زندان شهید کرده اند که خدمت خود را بن
 ناکاه بزرگواران را و اگر بدیدند در میان خیل که با او استقامت نموده بود بخت * و گفتند
 و در بعضی از کتب معتبره روایت کرده اند از حسن بن محبوبی که گفت در سال
 روایت و نود و شش سال بود که علی بن محمد بن القزاق و بن مفضل شده بود *
 دیدم احمد بن رابعه کاتب خلیفه را که در دستش عتق خورده هم رسیده بود و بر میزد
 که بدو رسیده شد * و بنی طبیبان را که در دست او از بنید شایسته بماند
 و هر که او را میدیدند شاکت میکرد که او خواهد مرد * پس در خواب بدیدم بنام
 المؤمنین * و عرض کرد که با امیر المؤمنین از خدا غیبی که دست ملازم بنشد *
 فرمود که من شعاعها دارم و لیکن بر تو موسی بن جعفر که او را برای نواز خدا بطلبید
 چون هیچ شد محلی طلبید و فرستاد تا محلی نماند و او را غسل دادند و خوشبو
 کردند و در آن محلی خوابانیدند و جامه بر زد و او را انداختند و او را بدیدند بنزد
 حضرت موسی * پس پناه بان حضرت برداشته و دعا کرد و از تربت آن حضرت
 گرفت و بر دستش کف مالید و دستش را بخت * چون دزد بگریشت
 دستش را کشید که هر کشت و پوست که بر دستش بوده است هر یک جداست
 و بغیر از استخوانها و رگها و پهلای چیزی دیگر نمانده و پیش بر طرف شده است *
 چون بنی خبر بوزیر رسید و را بجل نشاندند و بسوی وزیر بردند تا احوال را مشاهده
 کرد و در آنند و فحش و کشت و پوست دستش و بد و با صلاح آمد و مشغول گشت

شد مؤلف گوید که در هر عصری نماند از مجازات و کرامات از وضعی که
 آن دو معصومان میکرد که احتیاج بنقل احوال از منتهی سالف نیست * و در
 زمان ما بنای ظاهر و متواتر شد که نقلش موجب طول است

فصل در بیان عذاب نازل بر ایشان

(در بیان کشتن و باران ایشان) * پس بعد از حضرت امام علی بن موسی
 که چون خواهی با و بنی موسی بن جعفر و محمد بن علی بن موسی را بنی علی بن
 با کینه و خوشبختی و دو جامه طاهر پوش و کونز فراموش

اَسْلَامَ عَلَیْكَ يَا اَبَا اَللّٰهِ اَسْلَامَ عَلَیْكَ يَا اَبَا اَللّٰهِ اَسْلَامَ عَلَیْكَ
 يَا نُوْرَ اَللّٰهِ فِيْ ظُلُمَاتِ اَلْاَرْضِ اَسْلَامَ عَلَیْكَ يَا مَن بَدَا لَیْلَهِ فِيْ سَائِرِ
 اَنْبِیَآءٍ زَا اَبَا عَادٍ قَا بَحْتِ مَعَادٍ يَا اَعْدَا نِکَ مَوْلَا لَیْ لَا اَوْلِیَا نِکَ
 عِنْدَ رَبِّکَ قَا شَعْرَ لَی عِنْدَ رَبِّکَ يَا مَوْلَا لَی

بر خارج خود را بطلب پس سلام کن بر امام محمد بن موسی
 که آن که کشت * و اینها کن بصل * و گو

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ مُحَمَّدٍ عَلَیْ اَلْاِمَامِ اَبِی اَلْمُبَیْتِ اَبِی اَلْمُبَیْتِ اَبِی اَلْمُبَیْتِ
 عَلَیْ قَوْمِ قَوْمِ اَلْاَوْصِیَّیْنَ وَ مَن تَحْتَ الشَّرِیْ صَلَوَةٌ کَثِیْرَةٌ نَّامِیَةٌ زَا اَبَا
 مُبَارَکَ مَوْلَا لَی مَوْلَا لَی کَا فَضْلَ مَا صَلَّیْتَ عَلَیْ اَحَدٍ مِّنْ اَوْلِیَا نِکَ
 اَسْلَامَ عَلَیْكَ يَا اَبَا اَللّٰهِ اَسْلَامَ عَلَیْكَ يَا نُوْرَ اَللّٰهِ اَسْلَامَ عَلَیْكَ
 يَا اَبَا اَللّٰهِ اَسْلَامَ عَلَیْكَ يَا اِمَامَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ قَا رِشَ اَلنَّبِیِّیْنَ وَ
 سَلَا لَکَ اَلْوَصِیِّیْنَ اَسْلَامَ عَلَیْكَ يَا نُوْرَ اَللّٰهِ فِيْ ظُلُمَاتِ اَلْاَرْضِ اَسْلَامَ
 زَا اَبَا عَادٍ قَا بَحْتِ مَعَادٍ يَا اَعْدَا نِکَ مَوْلَا لَی لَا اَوْلِیَا نِکَ قَا شَعْرَ
 عِنْدَ رَبِّکَ

فصل في

زیرای

وہم چنین دروداع امام محمد بنی مہکوی

و سؤال کن از خدا که این عزرا زبانت نوشت باشد مخدوم را و دیگر فوجی برکت بین
و غیره را بوسه و کوهنای دوی خود را بنمبر بگذارد و این بابوسه کند که
نماز را زبانت را چهار رکعت بگذارد و سر سبیل از حضرت امام محمد تقی ع و دو رکعت
برای زبانت را امام حسن ع و دو رکعت برای زبانت امام محمد تقی ع و نماز ممکن
سر امام موسی کاظم ع که آن مقابل جود و غریب است و جایز نیست آنها را قبله خود
کرد اینست **مؤلف گوید** که چون در آن زمانها نبوت و نبی باشد بدیده است
این زبانهای مخصوص را بعلم فرموده اند که اسبی بیشتا نرسد و وزیران
مبسوطه و رکب علما هست اما ظاهرشانست که زبانت علماء بوده باشد
و بهرین زبانهای برای ایشان زبانت را جامع است که بعد از این مزبور هم
شد و خصوصاً اگر زبانت که از عهد پیش ظاهر خواهد شد که مزید اختصاص
بموسی بر حقیقت دارد و بدانکه زبانت ایشان در بام و لمبای منیر که اوفا
شریفه افضل و اور است خصوصاً اوفا بلکه ایشان اختصاص دارد و مثل
روز و کلا در امام موسی ع که مواض مشهور روز هفتم صفر است و روز و کلا
ان حضرت که روز بیست و پنجم ماه رجبت و بعضی بجز ششم ماه مذکور

از برای مریم ظاهر گردید. پس همدیگر از آن چشمه درو شد و فرمود که بشکاف
اینها را. چون شکافتند سنگ سنگ ظاهر شد فرمود که حضرت مریم
حضرت عیسی را از دوش خود گرفت و بر این سنگ گذاشت و در این موضع نماز کرد
پس حضرت امیر المؤمنین از سنگ را مصلحت کرد و بیویان نماز کرد و چهار روز
در اینجا ماند و سرم خود را در موضع فرو داد و ده بود که آنقدر در و دیوار کرد
و نندوان شدند. پس فرمود که این زمین بر اناست بن خانه فرست
این موضع مقدس است که بغیر از آن نماز کرده اند. حضرت امام محمد باقر
فرمود که مادر کتب یافته اند که حضرت ابراهیم پیش از عیسی در آن موضع نماز کرده است
و پسندیده که از جای برین عبدالله انصاری منقول است که گفت امیر المؤمنین
با نماز کرد و در بر انا بیدار بر کشن از جنگل خواجه و نماز داده از صد بار
بودیم. پس نصرانی از تصویر خود فرود آمد و پرسید که سر کرده این لشکر
ما اشاره با امیر المؤمنین کرده پس که ایست. پس نیزه آن حضرت آمد و سلام
کرد و گفت ای سید من تو پیغمبری. فرموده: پیغمبر خدا و افای نیست. گفت
پس تو وصی پیغمبری. فرمود بلی. گفت من این صومعه را از برای این موضع بنا
کرده ام که بر انا نام دارد و در کتب اسما فرخ اندام کرد و این موضع با این جهت
نماز نمیکند مگر پیغمبری یا وصی پیغمبری. پس سلمان شد و حضرت امیر المؤمنین
با و فرمود که در اینجا نماز کرده است. گفت خضر عیسی مادوش. خضر
فرمود که حضرت ابراهیم خلیل نیز در اینجا نماز کرده است. و در وایت دیگر
منقول است ازجا بر از اسیرین مالک که چون امیر المؤمنین از جنگل خواجه برکش
در بر انا فرود آمد و در اینجا راهی در بر خود بود. ان راهی چون ان لشکر
دیده از بر خود فرود آمد و پرسید که سر کرده این لشکر کیست. گفت امیر المؤمنین
است و از جنس اهل نهان برکشند است. پس بخند حضرت شافت و
با د بایشاد و گفت (السلام علیک یا ابراهیم المؤمنین خلیا حقاً) خضر فرمود که
چه میدانی که من امیر المؤمنین خلیف و لایستی. گفت چنین خبر داده اند
مادر هیسانان و دانا بان ما. حضرت فرمود که ای جناب. راهب گفت که

نام را چه میدانی. فرمود که رسول خدا مرا چنین خبر داده است. جناب
گفت که دست دراز کن که من بخداوند میهمان بودم انست خدا و برسانت عیسی
و شهادت میدهم که تو عیسی را بطایفه و وصی اخضرئی. فرمود که در اینجا بنایش
گفت دو این در بر بنایش. فرمود که بعد از این اینجا بنایش و لیکن در اینجا سبک
بنا کن و با سر بنایت که اسم نام کن انا. پس بنا کرد از امری که نامش را انا
بود پس بعد از انا نام کرد. و امیر المؤمنین از راهب پرسید که از جناب
پیغمبری. گفت از دجله. فرمود که چرا در اینجا چشمه را جای تنگی
گفت با امیر المؤمنین هر جای که کند پیش شود. حضرت جانی از انا
دارد و فرمود که اینجا جای کن. چون کند نرسد بن کی ظاهر شد که انا
کند. بران خضر سنگ را کند و از برش چشمه ظاهر شد و غسل شهرین بر
واز کرد و لذت برد. پس فرمود که ای جناب انا این چشمه آب پیغمبر. ای جناب
زود باشد که در پهلوی مسجد نوشهری بناشود که جناران در آن بپایان باشند
و بلا و فتنه در آن عظیم باشد حتی آنکه در شب جمعه هفتاد هزار فرسخ را بخیر
جماع کنند. و مراد از آن شهر بیداد نواست. و این شهر را شوب و پای
کرده است که چون خضر امیر المؤمنین داخل مسجد بر انا باشد در اینجا درختی
بود و عاود بپایان داشت. پس پیش خود را کشید و عاودها را از آن درخت
کرد و فرمود که در اینجا فریغ بپایان خضر خدا. و امر کرد افغان را که بر کرد
پس برکش و انا حضرت سید و کس از اصحابش هزاره بودند پس فیل را در دست
کرد و در اینجا نماز کرد مؤلف گوید که مشهور است که کشش از جناب
خضر امیر المؤمنین بعد از وفات خضر و سوله در برین شهر حله و افر شد
و در اینجا مسجدی هست که معروف است بمسجد شمس. و بعضی از علماء ذکر کرده اند
که نماز کردن در اینجا مستحب است. و بعضی در اینجا حضرت یوشع و وصی حضرت
موسی را بنابرین میکنند. و شاید که سببش این باشد که در بعضی از روایات
وارد شده است که بعد از آنکه از جناب برکش و حضرت امیر المؤمنین نماز کرد
سری در اینجا ظاهر شد و با اخضر سخن بپایان گفت. پرسیدند که این کتب

فصل چهارم

[illegible]

حَقَّالِي

خضعا لی که همان نیکشده و اینده او را بپارزند و قبول کنند شفاعت او را در حق
هفتاد کاهار ✽ و نزد فرما هر حاجتی که بقبله باشد برآورده شود ✽ پس
خضر امام محکا غم داخل شد و او را بران خود نشانید و میباید اشرار بپسید
پس مملکت شد بیجا بمنز و فرمود که ای موسی این طفل امام خلیفه و جنت خدا
میدان ✽ و بدو شبکه از صلب و مرغی برین خواهد آمد که پسنداید
خدا باشد در آسمان و پسنداید بندگان باشد در زمین ✽ و او کشته خواهد
شد در زمین بنابر هزار روز غل و غمدی ✽ و مدتی خواهد شد در آن
زمین غوث ✽ هر که او را زیارت کند در بر جوی و دادند که او امام است
بعد از پدرش و اطاعت و واجبت از جانب خدا ✽ چنان باشد که رسول خدا
زیارت کرده باشد ✽ و در حدیث معتبر بفرمود که در طوفان نوح
چهار بقعه زمین بخدا شکایت کردند (بیت المعمور و بخت کرک و شهر طوس)
✽ و پسند معتبر منقولست که حضرت موسی بر جعفر فرمود که هر که زیارت
کند غر زدن من علی را ✽ او را نزد خدا ثواب هفتاد حج مقبول بوده باشد
و ای سبطا کرد گفت هفتاد حج مقبول ✽ خضر فرمود که بل هفتاد هزار
حج ✽ گفت هفتاد هزار حج ✽ فرمود که چه بسیار باشد که مقبول
نباشد هر که اخضر زیارت کند یا یکب زندان حضرت بماند چنان باشد
که خدا در عرش زیارت کرده باشد ✽ گفت چنانچه خدا را در عرش زیارت
کرده باشد ✽ فرمود بل چون روز قیامت بشو بر عرش ای چنانکه زیارت
و چنانکه زیارت بپایان خواهند بود ✽ اما پیشینان پس نوح و ابراهیم و
موسی و عیسی اند ✽ و اما پیشینان پس محمد و علی و حسن و حسین اند
پس بپایان می کشند در پای عرش ✽ پس پیشیند با ما زیارت کنندگان
فرمای آئمه ✽ و بدو شبکه زیارت کنندگان فرمودم علی و جعفر را
از همه بلندتر و عطا پشان از همه بیشتر خواهد بود ✽ و پسند منقولست
که حضرت شافعی فرمود که فرزندان زاده من شهید خواهد شد در زمین خراسان
و شهر مکه را نواوس گویند ✽ هر که او را زیارت کند و خوا وانشاء

296
33333

در روز قیامت دست او را بکمر و داخل بهشت کرد نام هر چند از اهل کربا باشد
 راوی گفت فدای نوشم شناختن حق او کلام است فرمود است که بدانند
 او امام است که اطاعت او بر تمام واجب و غیر واجب است هر که زیارت
 کند او را و غارت بجز او باشد عطا فرماید جنتی با ثواب هفتاد شهید
 و در زیارت دیگر هفتاد هزار شهید از آنجا که در پیش وی رسول خدا
 با حضرت ائمه است و در حدیث دیگر منقول است که اشاره
 فرمود حضرت امام موسی و فرمود که فرزندی از این در طوس شهید خواهد کرد زیارت
 نکند او را از شصت امام که قبل از او است و در حدیث دیگر منقول
 که حضرت موسی جعفر فرمود که فرزندان علی بن محمد خواهند شد علم و
 مدون خواهند کرد زهری مژون هر که او را زیارت کند چنان است که
 رسول خدا را زیارت کرده باشد و بسند معتبر دیگر منقول است که روزی
 حضرت امام موسی شصت بود و فرزندان از آن حضرت حاضر بودند پس
 حضرت امام رضا از پیش آن حضرت گذشت و او را بدای سن جوانی بود
 حضرت امام موسی فرمود که این فرزندان من غوث خواهند شد در زمین غرب
 پس هر که او را زیارت کند و عقدا باشد او را و بشناسد حق او را نزد خدا
 مثل شهیدان ندر باشد و بسند حسن منقول است که حضرت امام موسی و
 اشاره نمود به حضرت امام رضا و فرمود که هر کس این فرزندان را زیارت کند از برای او
 بهشت است و بسند موثق منقول است که حضرت امام رضا فرمود که در آخر
 بقعه هست که بر آن نماز خواهد آمد که محل رفتن و آمدن ملائکه خواهد بود
 پس پیوسته فرجی از ملائکه از آسمان فرود خواهند آمد و فرجی بالا خواهند رفت
 نادر صورت بدند پس بعد از آن رسول الله کلام بقعه است فرمود که
 آن در زمین طوس است و آن را الله با غیب از باغهای بهشت هر که مرز او را زیارت
 کند و آن بقعه چنانست که رسول خدا را زیارت کرده است و بنویسد جنتی
 از برای وی بسیار زیارت ثواب هزار چندی بدد و هزار عمر مقبوله و من
 بد نام شفیقا او یا شیم در روز قیامت و بسند معتبر از حضرت امام رضا

منقول است که فرمود و الله که هر چه از امانت مگر آنکه کشته و شهید بشود
 برسد نیکو شمار خواهد گشت باین رسول الله فرمود که بدین خلق
 در زمان من مرا برخواستند گشت و مرا دروغ خواهند کرد و مرا از بار و بار
 در بلاد غربت پس هر که مراد از آن غربت زیارت کند بنویسد جنتی از برای
 او ثواب صد هزار شهید و صد هزار صدیق و صد هزار حج و عمره کند و صد
 جنتی کند و محشور شود که در روز قیامت در زمین و در درجات عالی
 بهشت رفیع تر باشد و بسند موثق دیگر منقول است که حضرت امام رضا
 بخداست حضرت امام رضا عرض کرد باین رسول الله پیش رسول خدا را
 در خواب دیدم که میفرمود من چگونه خواهد بود حال شما هرگاه دفن شود در زمین
 شما یا نه از من و دشمنان یا نه امانت مرا و پنهان شود در خاک شما شود من
 حضرت امام رضا فرمود که من آنکه مدفن بشوم در زمین شما و من یا نه یا نه
 شام و من آن امانت و آن سناره هر که مرز او را زیارت کند و او را ندانند و شناسد
 آنچه را خدا واجب کرده است از حق من و فرمانبراری من پس من و پدر را شفیقا
 او یا شیم در روز قیامت و هر که ما شفیقا او یا شیم در روز قیامت عطا
 بدد هر چه بدد بر او بود و باشد مثل کاه جنان و ادبنا و بیخون که خبره او را
 بدد از بدد از بددش که رسول خدا فرمود هر که بر بدد مراد در خواست یک مرز
 بدد است زیرا که سلطان منقل میشود و بدد من و در بدد من و بدد من
 من و در بدد من و بدد من و بدد من و بدد من و بدد من و بدد من و بدد من
 از هفتاد جزو از پیش و بسند حسن منقول است که حضرت امام رضا فرمود که
 خواندم نامه امام رضا را که نوشته بود که مرا نباید بشناسد من که زیارت من
 نزد خدا را بر است باین ارجح پس من بعد از آنکه امام محمد تقی عرض
 کرد من فرمود و الله هزار هزار حج هست از برای کسی که از آن حضرت زیارت
 کند و حق او را شناسد و در حدیث دیگر فرمود که هر که از او شناسد
 که خاوری بخمن باشد و مرز او را زیارت کند باشد و او شفاعت کند در روز قیامت
 و بدد و بدد دیگر منقول است که حضرت امام رضا فرمود هر که مرز او را زیارت

فصل بیستم در بیان آداب

کند با این دودی نرسد و در نزد او رسد و در وقت نماز او را خلعت
بخشد و از اهل آنجا دور نشود که با آنها کوفت و در دست راست ایشان و نام
بر کاران بدست چپ ایشان پرواز کند و در صراط و در نزد او ایستد
و در حدیث مؤثر دیگر فرمود که من کشته و زهر داده و مدفون خواهم شد
در زمین غربت اینرا میدانم بخیر بگویم بن داده از بد داشتن از رسول
پس کسی که در غربت من مرا زیارت کند من و پدر نامش و او را ششم در روز قیامت
و هر که ما شفیقان او را ششم نجات یابد هر چند بر او مثل کاه چمن هاشم بوده باشد
و پسند معصوم بگویم که آنحضرت فرمود که با رتبه بدست نبوی نبوی
از فرها مگر نبور ما الهیست و بدو رسد که من کشته خواهم شد و هر که در روز قیامت
مدفون خواهد شد در زمین غربت پس هر که ما را بدست بگوید زیارت من را
مستجاب شود و کاه هاشم از بدو کرده و پسند معصوم بگویم که آنحضرت
امام رضا را داخل نمیشد که در اینجا قبر هر دو را از شد بود پس بیست جای
آن قبر خلی کشتید و فرمود که این تربت من است و در اینجا مدفون خواهم شد
و در این زودی حضا علی بن زین را داخل آمدن و دفن شریف و دوستان من کردند
والله که زیارت کننده از ایشان مرا زیارت نکند و سلام کننده از ایشان بر من
سلام نکند مگر جایب شود از برای او از مرشد خدا و رحمت خدا شفاعت اهل
و در حدیث معصوم دیگر فرمود که زود باشد که کشته شوم بر هر باطلی و رسم
و مدفون شوم در بهلوی هر دو را از شد و دیگر اند خدا تربت مرا داخل فرمود
و دوستان من پس هر که مرا در این غربت زیارت کند واجب شود برای او که
من و از زیارت کند در روز قیامت و سوگند بخورم بخدا که اگر او کشته
است بر من نبوی و بر کربده است و از همه خلاص که هر که از شما شفیقا از زمین
دور گشتن از کعبه استحقاق شود مرا ز شکیان از اعدا و انداختن از روز
قیامت و بحق اخلا و تک که ما را اگر می باشد است بعد از حجت ما ما است و
مخصوص که را نیده است ما را بوضعت آن حضرت سوگند بخورم که زیارت کند کار غیر
من که از من را بگوید و هر که بخدا در روز قیامت و هر مؤمنی که مرا زیارت کند

فصل بیست و یکم در بیان آداب

پس بر وی و فطره از زبان رسالت خدا و از برای حق حرام کرد
و پسند صحیح دیگر منقولست که آنحضرت فرمود که من کشته خواهم شد بر هر ستم
پس هر که مرا زیارت کند با شستن حق من خدا کاهان کشته و اینده او را
بیاورد و در حدیث معصوم دیگر فرمود که روزها و شبها آخرت خواهند شد
نا بکرد و طوس محل نرد و شنبلیله از زیارت کنندگان من پس هر که مرا باغ
من در طوس زیارت کند با من باشد در درجه من در روز قیامت و کاه هاشم
از بدو شود و پسند های صحیح است از امام محمد بن یحیی منقولست که هر که در
در طوس زیارت کند خدا کاهان کشته و اینده او را بیاورد پس چون روز
قیامت شود من برای او در برابر منبر رسول خدا نصب کند که بر آن منبر بایستد
نا حضا علی از کعبه اندکان خود فارغ شود و پسند معصوم از امامزاده جلد پنجم
منقولست که حضرت امام محمد بن یحیی فرمود که زیارت نکند پدر را احد پس رسد
با و از برای از زبان با سزا با کرنا مگر حرام کرد داخل بدن او را با شستن حجت
و پسند معصوم از عبد العظیم منقولست که آن حضرت فرمود که هر که زانم شد
است بر خدا برای کسی که بدیدم و از زیارت کند در طوس با معرفت حق او که از شستن
با بار عطا فرماید و باز پسند معصوم منقولست که عبد العظیم بان حضرت
فرمود که من حضرت شهادت از برای امام حسین و بنی از زیارت فرمود در حدیث
پس چه معرفتی فرمود که در کعبه خود نباش پس داخل خانه شد و برین
آمد و اب و بد های من و کس برید و پیش جاری بود پس فرمود که زیارت کند
فرامام حسین و پسند و زیارت کنندگان فرمودم کند و پسند صحیح
از آنحضرت منقولست که در پیاده و کوه طوس فضیله از کاه هاشم که از بهشت
برداشته اند هر که داخل آن شود این باشد که در روز قیامت از آتش حجت
و پسند صحیح دیگر منقولست که ابن ابی عمیر از آنحضرت پرسید که چه فرمود
برای کسی که بدو را زیارت کند فرمود که ثواب او بهشت است والله
و در حدیث صحیح دیگر این سؤال کردند دو مرتبه فرمود که از برای او
بهشت است والله و پسند معصوم منقولست که محمد بن سلیمان از امام محمد بن یحیی

فصل فی بیان احوال حضرت زین العابدین

۴۲

برسد که شخصی حج واجب خود را کرده است بعنوان حج تمتع * چون بعد بدو رفت و
 زيارت حضرت رسول کرده * پس رفت بجنت و زيارت پدرش امير المؤمنين
 کرد و حق و امانت ساخت و بعد از آنکه او بجهت خدا است بر خلق او و او درگاه
 خدا است که از آن دور بخدا بآید و رسد * پس سلام کرد بر آن حضرت * پس
 بکربلا و حضرت امام حسين را زيارت کرد * بگرفت بغداد و خراسان را
 موصوفه را زيارت کرد * پس بکربلا برگشت و در آنوقت خدا انوار را
 با و روزی کرده است که حج ميخواهد رفت * کدام هندوستان را براي اينکه
 واجب خود را کرده است که برگردد و باز حج بکند با و در آنوقت خدا انوار را
 زيارت کرد * فرمود که بلکه برو بر پدرم سلام کن افضل است * و آید
 کرد و راه رنج باشد و در اين زمان مکنید که بر ما و شما از خلقه خوف است *
 و بسند حسن منقولست که علي بن مهزيار بخداست حضرت عرض کرد که خدا
 نوشوم زيارت امام رضا افضل زيارت امام حسين * و هر کس زيارت میکند و پدرم
 زيارت نمیکند مگر خواص شيعه * و گفت گوید که کو ما را اين باشد که چون
 افضل زيارت امام حسين مشهور کرد به است اکثر شيعه زيارت حضرت
 و غبت میکنند * و افضل زيارت امام رضا را کمتر شنیده اند و کمتر
 و غبت میکنند * پس آنکه مخصوص از زمان خواهد بود و بنا بر اين دو هر
 عصر هر امام را که کمتر زيارت کنند زيارت او افضل خواهد بود * و گفت
 که هر ادين باشد که امام حسين را زيارت بکند و زيارت حضرت را
 بغير از شيعه زيارت نمیکند * بآنکه هر که زيارت آن حضرت میکند با او
 با ما است آن حضرت مخصوصا شيعه را بدو يعني اثنی عشری * زیرا که هر که اعتقاد
 با ما است آن حضرت را در چهارده ائمه اعتقاد دارد * بخلاف حضرت امام حسين که
 همه زيارت اعتقاد با ما است آن حضرت دارند * و بسند صحيح است از
 آنحضرت منقولست که هر که فریدم زيارت کند بهشت را براي او است *
 و بسند معتبر از امام علي بن ابي طالب منقولست که فرمود اهل من و اهل ابيه از اين

يب

فصل فی بیان احوال حضرت زین العابدین

۴۳

بسبب آنکه زيارت میکنند پدر علي بن موسی الرضا را و دوغوس بدر رسيد که
 زيارت آنحضرت برود و در راهش قطع از باران و آب رسيد خداوند را بارش
 بهستم حرام کرد آنقدر که گوید که زيارت آنحضرت را و وفات شريفه را و منته
 مخصوصه ما بن حضرت افضل است خصوصا در ماه مبارك رجب که در حدیث گذشت
 و در زيارت آن حضرت که موافق مشهور با و در ماه رجب است * و در
 وفات آنحضرت که روز از ماه صفر است با هفتاد هزار بابیت و چهار ماه رمضان
 و روزی که آنحضرت بخلاف اهل بيته است که روز وفات امام موسی است
 و گذشت * و روزی که بیعت خلافت با آنحضرت کردند که اقل ماه رمضان است
 با شش هزار * و بسند معتبر از ائمه و در کتاب اقبال ذکر کرده است که در آنوقت
 شده است که در روز ششم ماه رمضان در رکعت نماز باید کرد * در هر رکعت
 الحمد بکبریه و سوره نوح و بیست و پنج مرتبه از برای آنکه حق و مولای ما حضرت
 امام رضا را زيارت نماید * و بصورت فرموده است که در بعضی از
 نصایف اخبار خود به ام که مسحت زيارت حضرت امام رضا در روز بیست
 ستم ماه ذی القعدة از نزد يك با و در بعضی از زيارت منقوله با حضرت منقوله ان
 حضرت * و بسند معتبرين با و بر و ثابت کرده است که چون امام رضا بپوش
 و بسند معتبرين که بنزد مأمون لعین مرفت * گفتند با بن رسول الله طهره *
 نماز نمیکند * پس فرمود آمد و آب طلبید * گفتند که اب هر آینه نداریم *
 پس بدست مبارک خود زمین را کا و دیدانند آب جوشید که آن حضرت و هر که
 با آن حضرت بود وضو میساختند و اثرش تا امروز باقیست * و چون داخل سبأ
 شد پشت مبارک خود را گذاشت کوهی که در کجای از آن میباشد * و فرمود
 که خداوند اضع بخش با بن کو و برکت ده در هر چه در نظر کنانند که از این کوه
 تراشد * و فرمود که از برای آنحضرت یکجا از سنک تراشد * و فرمود
 که طعام آنحضرت را بنزد مکرر دان یکجا * پس از آن روز مردم در یکجا و طعام
 از آن تراشدند و برکت یافتند * و گفت گوید که در کتب معجزات که از امامان
 و معجزات بسیار برای و در وقت مقتدره و صوته علی شرف السلام ذکر کرده اند که از او

در امانت

در ایستاد مناسب نیست **یا** آنکه در هر زمان آفت در ظاهر میشود که احتیاج است
و این که شکر نیست و انشاء الله و دیگر اخباری که از انبیا و اهل بیت **ع**
فصل در بیان

[illegible]

الْمَلَكُ صَلَّيْ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الشَّرِيفِ الْإِمَامِ النَّبِيِّ الْبَرِّ
وَجِيَّتِ عَلِيٍّ بْنِ قُورٍ الْأَيْمَرِ وَنَعَبَتِ الشُّعْبُ الْقِدِّمِ الشُّعْبُ
صَلَاةُ كَيْفَةٍ ثَلَاثَةِ زَاكِبَةٍ مُتَوَاصِلَةٍ مُتَوَارَةٍ مُرَادَةً مَا فَضِّلَ مَا
صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِنَا

و فریاد شهر و آن حضرت زبا و نیست که در کتب معتبره مذکور است و همچنین
الحسن بن الولید منسوب کرده اند * و از مزاین تواریخ معلوم میشود
که از ائمه ثمری بوده باشد * گفته اند که چون از اذنه ثانی که در زبان کمالی است
زاد و طوس * بر عقل پیش از آنکه از زمان بچرخد و گوید و حق که خصل بیکه

كيفية التزويج

اللَّهُمَّ طَهِّرْ لِي قَلْبِي وَاسْخِرْ لِي أَمْرِي وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِكَ
الْأَمْرَ الَّذِي لَا تَقُوتُ إِلَّا بِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي طَهُورًا وَشِفَاءً

بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ وَالِ اللَّهِ وَالِإِنِّ رَسُولُ اللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
الْهُمَةُ الْبَائِكَ وَجَهَتْ وَبَائِكَ خَصَدَتْ وَمَا عِنْدَكَ أَرَدَتْ
پس چون ببرد و دوی برد خانه خود بآید و بگوید
اَلْهُمَّ الْبَائِكَ وَجَهَتْ وَجَهِي وَعَلَيْكَ خَلْفَتُ الْهَلِي وَمَا لِي مَا تَرَيْتَنِي
وَبَائِكَ وَثِقْتُ فَلَا تَخَيَّبْنِي يَا مَنْ لَا يُخَيَّبُ مَنْ أَرَادَهُ وَلَا يُصِغُّ مَنْ حِطَّتْ
صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْطِطْ بِحِطَّتِ فَإِنَّهُ لَا يُصِغُّ مَنْ حِطَّتْ
پس چون بلا آید بر سر باز نمیزد و بگوید خدایا من را در روز قضا که در روز قضا

اللَّهُمَّ طَهِّرْهُ وَطَهِّرْ قَلْبِي وَاشْرَحْ لِي صَدْرِي وَأَجْعَلْ لِي سَانِيَةً
وَمِنْ حَسَنَاتِكَ وَالْإِنشَاءَ عَلَيْكَ فَإِنَّهُ لَأَقْوَمُ الْإِيَّاتِ وَقَدْ عَلِمْتُ
أَنْ قَوْمَ دِينِي السَّيِّئِينَ لَأَمْرِكُ وَالْإِنْبِغَاءَ لِسَبِّ نَبِيِّكَ وَالْهَمَادَةَ عَلَى
نَبِيِّهِ وَحَسْبُ خَلِيلَاتِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي شِيعَةً وَنُورًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

پس پیش پا کبریا جماعی خود را و پای هفت روانه شویا بسکت و وفادار گشت
بر وی و دل بسیار جدا باشد و **اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَبِحَسْبِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ**
و **بِكَوْنِهِ** و کما خرد آگاهانه بر او وجود خالص و مفید شو مگر **بِطَوْلِهِ**

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ
رَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّ اللَّهِ وَخَلِيفَتُهُ
فَبِرَزْمِزِ رَجُلٍ وَنَبِيْلَةٍ وَأَدْرِشْتَ خُودِ بَكْرٍ وَرُبُوعِي أَخْضَرْتِ بَابُ وَكِبَرِ

فصل في مناقب علي بن أبي طالب

أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمدا عبده ورسوله وأنه سيد الأولين والأخرين وأنه سيد الأنبياء والمرسلين اللهم صل على محمد عبدك ورسولك ونبيتك وسيد خلائك أجمعين صلوة لا تقوى على إحسانها غيرك اللهم صل على أمير المؤمنين علي بن أبي طالب عبدك وأخي رسولك الذي أحسن إليك وصلى الله عليه وآله وسلم هادي البشر من خلائك والذليل على من بعث برسالة إليك ودنانير الدين بعدك وصلى فضائلك بين خلائك والمؤمنين على ذلك كله والسلام عليك ورحمة الله وبركاته اللهم صل على فاطمة بنت نبيتك ووجهك وليك وأم السبطين الحسن والحسين سيدتي شبابي أهل الجنة الطاهرة المظهرة القليلة الثمينة الرضوية الزكية سيدة النساء العالمين وأهل الجنة أجمعين صلوة لا تقوى على إحسانها غيرك اللهم صل على الحسن والحسين سبطي ونبيتي وشبابي أهل الجنة الفانيين في خلائك والذليلين على من بعث برسالة إليك ودنانير الدين بعدك وصلى فضائلك بين خلائك اللهم صل على علي بن الحسين عبدك الفاشم في خلائك والذليل على من بعث برسالة إليك ودنانير الدين بعدك وصلى فضائلك بين خلائك سيد العالمين اللهم صل على محمد بن علي عبدك وخليفك في وصيتك بأمر علي النبيين اللهم صل على جعفر بن محمد الصادق وعبدك وولي دينك وخليفك أجمعين الصالحين

البار

فصل في مناقب علي بن أبي طالب

أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمدا عبده ورسوله وأنه سيد الأولين والأخرين وأنه سيد الأنبياء والمرسلين اللهم صل على محمد عبدك ورسولك ونبيتك وسيد خلائك أجمعين صلوة لا تقوى على إحسانها غيرك اللهم صل على أمير المؤمنين علي بن أبي طالب عبدك وأخي رسولك الذي أحسن إليك وصلى الله عليه وآله وسلم هادي البشر من خلائك والذليل على من بعث برسالة إليك ودنانير الدين بعدك وصلى فضائلك بين خلائك والمؤمنين على ذلك كله والسلام عليك ورحمة الله وبركاته اللهم صل على فاطمة بنت نبيتك ووجهك وليك وأم السبطين الحسن والحسين سيدتي شبابي أهل الجنة الطاهرة المظهرة القليلة الثمينة الرضوية الزكية سيدة النساء العالمين وأهل الجنة أجمعين صلوة لا تقوى على إحسانها غيرك اللهم صل على الحسن والحسين سبطي ونبيتي وشبابي أهل الجنة الفانيين في خلائك والذليلين على من بعث برسالة إليك ودنانير الدين بعدك وصلى فضائلك بين خلائك اللهم صل على علي بن الحسين عبدك الفاشم في خلائك والذليل على من بعث برسالة إليك ودنانير الدين بعدك وصلى فضائلك بين خلائك سيد العالمين اللهم صل على محمد بن علي عبدك وخليفك في وصيتك بأمر علي النبيين اللهم صل على جعفر بن محمد الصادق وعبدك وولي دينك وخليفك أجمعين الصالحين

اللهم صل على علي بن الحسين عبدك الفاشم في خلائك والذليل على من بعث برسالة إليك ودنانير الدين بعدك وصلى فضائلك بين خلائك والمؤمنين على ذلك كله والسلام عليك ورحمة الله وبركاته اللهم صل على فاطمة بنت نبيتك ووجهك وليك وأم السبطين الحسن والحسين سيدتي شبابي أهل الجنة الطاهرة المظهرة القليلة الثمينة الرضوية الزكية سيدة النساء العالمين وأهل الجنة أجمعين صلوة لا تقوى على إحسانها غيرك اللهم صل على الحسن والحسين سبطي ونبيتي وشبابي أهل الجنة الفانيين في خلائك والذليلين على من بعث برسالة إليك ودنانير الدين بعدك وصلى فضائلك بين خلائك اللهم صل على علي بن الحسين عبدك الفاشم في خلائك والذليل على من بعث برسالة إليك ودنانير الدين بعدك وصلى فضائلك بين خلائك سيد العالمين اللهم صل على محمد بن علي عبدك وخليفك في وصيتك بأمر علي النبيين اللهم صل على جعفر بن محمد الصادق وعبدك وولي دينك وخليفك أجمعين الصالحين

فصل فی بیان نبوت

۶۸

عَلَيْكَ يَا وَارِثَنَا بِجَدِّهِ جِئَ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُؤْمِنِي كُلِّهِ
 اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِبَادِي وَرُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
 مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَحَبِيبِ رَبِّ الْعَالَمِينَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي تَالِبٍ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
 أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا وَارِثَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ فِي عِلْمِهِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
 جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ فِي الْبَنَاءِ وَالْإِيمَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَبِي
 مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاطِمِ الْحَكِيمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ السَّيِّدُ
 الْمَظْلُومِ الْمُقْتُولِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الضَّعِيفُ الْوَحِيدُ الْبَائِسُ الْيَتِيمُ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَفْتَتِ الصَّلَاةَ وَأَقْبَتِ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ
 نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ تَخْلِصًا حَتَّى أَتَيْتَ الْبَيْتَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا أَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ جَمِيدٌ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً مُكَذِّبَةً
 لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَتَتْكَ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ
 وَالْبِدْعَةِ عَلَيْكَ يَا أَهْلَ الْبَيْتِ

وَبِشْرَةِ خَيْرِ عَمَلٍ وَبِشْرَةِ خَيْرِ عَمَلٍ وَبِشْرَةِ خَيْرِ عَمَلٍ

الْأُمَّةُ الْيَاكُ صَدَقَتْ مِنْ رُحْمِي وَقَطَعْتَ الْبِلَادَ رَحْمَةً وَرَحِمْتَ قَلَا
 حُجَّتِي وَلَا تَرُدَّنِي بِغَيْرِ فِضَاءٍ حَوَاجِي وَارْحَمْ نَفْسِي عَلَى خَيْرِ أَيْنِ أَحْيَا

رسولك

فصل فی بیان نبوت

۶۹

رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْكَ يَا إِلَهَ يَامُ أَنتَ وَأُمِّي أَتَيْتَكَ نَارًا وَافِدًا
 عَائِدًا مِثْلَ جَنَّتٍ عَلَى قَهْرٍ أَخْطَبْتُ عَلَى ظَهْرِي فَكُنْ لِي شَافِيًا إِلَى
 اللَّهِ تَعَالَى يَوْمَ حَاجَتِي وَفَقْرِي فَإِنَّكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامُ الْحَقِّ

وَأَنْتَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِبُّهُ

پرسد دست راست را بلند میکند و دست چپ را بر سر پیشانی میکند
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَقْدَرُ إِلَيْكَ بِحُجَّتِهِ وَلَا يَزِيدُنِي أَقُولُ الْخَيْرَ مَا لَا تَوَلَّيْتُ
 بِهِ أَوْ لَمْ تُدْعَ وَأَبْرَأُ مِنْ كُلِّ وَجْهٍ دُونَهُمْ اللَّهُمَّ الْعَزِيزُ الَّذِي يَذَرُ
 نَفْسَكَ وَأَتَّخِذُهَا نَبِيًّا وَتَجِدُ الْبَائِسَ وَتَجْعَلُ الْيَتِيمَ وَتَجْعَلُ
 النَّاسَ عَلَى أَكْثَرِ الْأَشْيَاءِ حَسْبًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَقْدَرُ إِلَيْكَ بِاللَّغَةِ حَلِيمًا
 بِرَبِّهِمْ وَأَبْلَسًا لَمْ يَنْفُذْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِأَرْحَمِ

بِهِمْ يَكُونُ مَكْرُومًا وَبِشْرَةِ خَيْرِ عَمَلٍ وَبِشْرَةِ خَيْرِ عَمَلٍ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَنَفْسِكَ
 وَتُكَلِّمُ الشَّاهِدَ وَالْمُصَدِّقَ فَكُلُّهُ مِنْ فَدَاكَ بِالْأَدْبِ وَالْأَلْسُنِ بِهِمْ

پرسد بزرگوار و سبب الله کند و در دست راست بر سر پیشانی و در دست چپ بر سر پیشانی
 و حسین و فاطمه و علی و ابی طالب و رسول خدا صلی الله علیه و آله را بوسه دهد
 پشت فرمود و در سر را بوسه دهد و در دست راست بر سر پیشانی و در دست چپ بر سر پیشانی
 و در دست راست بر سر پیشانی و در دست چپ بر سر پیشانی و در دست راست بر سر پیشانی
 و در دست چپ بر سر پیشانی و در دست راست بر سر پیشانی و در دست چپ بر سر پیشانی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

أنت

أَنْتَ لَنَا جُنَّةٌ مِنَ الْعَذَابِ وَهَذَا أَوَّلُ مَا نَصُرُ فِي عَقْلِنَا كُنْتَ أَزِيدَ
لِي غَيْرَ مَا غِبَ عَنْكَ وَلَا مُتَبَدِّلَ لِيكَ وَلَا تَوْبِيحَ عِلَّتِكَ وَلَا زَاهِدَ
بِي فَرِيكَ وَقَدْ جُدْتَ بِنَفْسِي لِلْخِدَانِ وَتَرَكْتَ الْأَهْلَ وَالْأَوْلَادَ
لَا وَطَانَ فَكُنْ لِي شَافِعًا يَوْمَ حَاجَتِي وَقَفِّهِ وَفَافِّهِ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ
حَبِيبِي وَلَا فَرِيصِي يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ وَالِدِي وَلَا وَلَدِي أَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي
قَدَّرَ عَلَيَّ نَجْلِي الْبَيَاتِ أَنْ يُفَسِّحَ لِي كُرْسِيَّ وَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي
قَدَّرَ عَلَيَّ فِرَانَ مَكَائِلِنَا أَنْ لَا يُجْعَلَ الْآخِرُ الْعَهْدَ مِنْ دُجْوَى الْبَيَاتِ وَأَسْأَلُ
اللَّهِ الَّذِي لَا يَكُ عِلَّتِكَ عَيْنِي أَنْ يُجْعَلَ لِي سَبَبًا وَذَخْرًا وَأَسْأَلُ
اللَّهِ الَّذِي لَا يَزِي مَكَانَكَ وَهَذَا فِي الْإِسْلَامِ عِلَّتَكَ وَبَادِي إِثَابَكَ
أَنْ يُوَرِّدَنِي حَوْضَكُمْ وَبَرِّدَنِي مِرْاثَتَكُمْ فِي الْحَيَاةِ الْإِسْلَامِ عِلَّتَكَ
بِأَسْفَوَةِ اللَّهِ الْإِسْلَامَ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَجْهِ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَمَا نِيْلَ الْغَنِيِّ الْمُجَاهِدِينَ الْإِسْلَامَ عَلَى الْحَسَنِ سَيِّدِ بْنِ سَبَا إِبْرَاهِيمَ
الْأَجْنَحَةِ الْإِسْلَامَ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الشَّاحِدِينَ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
بَابِ عُلُومِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الضَّادِ وَالْبَابِ الْأَمِينِ
وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاطِبِ أَحْمَدَ وَهَلِيٍّ مِنْ مَوْسَى الرِّضَا الْعَلِيمِ وَفَخْرِيٍّ
عَلَى الْإِسْمَاعِيلِيِّ الْأَحْوَادِ وَهَلِيٍّ مِنْ مُحَمَّدٍ الْإِسْمَاعِيلِيِّ الْهَادِي وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ
الْعَسْكَرِيِّ وَالْحُجَّةِ الْقَاسِمِ الْمُتَنَطِّرِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ الْإِسْلَامَ عَلَى
مَلَائِكَةِ اللَّهِ الْبَائِقِينَ الْإِسْلَامَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُتَبَعِينَ الْمُتَحِبِّينَ الَّذِينَ
يَأْمُرُونَ بِعَمَلِنَا وَنُحْنُ عِبَادُ اللَّهِ الصَّالِحِينَ اللَّهُمَّ لَا تُجْعَلْ

آخر العهد من زيارتي اياه فان جعلته فاحضرني معه ومع ابائكم
 الماصين وان لم يقبلني لارت فارزوني زيارته ابدًا ما يقبلني انك
 على كل شيء قدير
 وبعث
 استودعك الله واستريحك وافرغ عليك السلام استأب الله و
 بما دعوت اليه اللهم فاكثبنا مع الشاهدين اللهم فارزوني جنة
 وودهم ابدًا ما يقبلني السلام مني ابدًا ما يقبلني ودايمًا
 فيك اللهم فبئس السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين
 وچون از روضه مقدسه برون ای پشت بجاغ قبر من ناز نظر بر نهان
 شود مؤلف گوید که چند روزی دیر در جوار الانوار کرده ام و چو
 ثابت نبود که مشغولانتم الهی باشد و یا جزا کرده ام و یا
 دوا بر روضه خواندن اول و اولیست و شیخ معذکر کرده که سخت
 که بعد از نماز زيارت نامه مضامین استماع نمایند
 الحمد لله اني استلمت بالله الدعاء في ملكه العاشم في عزه
 الطاع في طاعة الفرد في كبر اياه الشريد في دمو مبه
 بقائه العادل في رتب العادل في فضائه الكريم في تاج عونه
 الحق طاب في صروقه اليك واما لي مؤوف قد لك بك وكلنا
 وقفتي من خبري فانت دلهي عليه وطيرني اليه باقبر الانوار
 المطالب باسبأ بجلاله اليه كل داعي ما زلت مضجعا عنك بالغم
 جارب اعلی عادای الاخوان والاکرم استلمت بالندوة الثاقفة

بِجَمِيعِ الْأَشْيَاءِ وَفَضَّلْنَاكَ الْبَشِيرَ الَّذِي نَحْبِبُهُ بِأَبْسَرِ الدُّعَاءِ وَالْأَفْضَلِ
 الْبَشَرِ فَطَرَكْنَا بِهَا إِلَى الْجِبَالِ فَنَاشَأَتْ وَإِلَى الْأَرْضِ فَنَسَخْنَهَا إِلَى
 السَّمَوَاتِ فَارْتَفَعَتْ وَإِلَى الْجِبَالِ فَتَنَبَّهَتْ بِأَمْنٍ جَلَّ عَرَادَ وَإِنْ لَحَا
 بَشِيرٌ وَلَقَدْ عَمِدَ دَفَائِنُ خَطَرَاتِ الذِّكْرِ لِمُحَمَّدٍ بِأَسِيدِي الْأَيُّوفِينَ
 مِنْكَ بِقَبْضِ حَمْدٍ وَلَا تَشْكُرْ عَلَى أَصْفَرِ مَرَّةٍ إِلَّا اسْتَوْجَبْتَ بِهَا ثَمَرًا
 قَمِي خُصِي نَعْمًا وَلَكُ بِالْهِ وَجُحَارِى الْأَوَّلُكَ بِأَمُولَى وَكُلَا قَدْ
 صَنَّا أَيْمُكَ بِأَسِيدِي وَمِنْ نِعَمِكَ لِمُحَمَّدٍ كَالْمِدُونِ وَمِنْ نِعَمِكَ
 تَشْكُرُ الشَّاكِرُونَ وَأَنْتَ الْمُغْنِي لِلذُّبُوبِ عَنْ عَقُولِكَ وَالنَّاشِطِ
 الْحَاطِثِينَ جَنَاحَ سَرِيكَ وَأَنْتَ الْكَاشِفُ لِلضَّرِّ بِسَيْدِكَ فَكُلُّ مَنْ
 سَيِّدٍ أَخْبَأَ هَامِلًا حَتَّى دَخَلَتْ رَسَنُ ضَاعَفَهَا فَضَلَّتْ حَتَّى
 عَظُمَتْ عَلَيْهَا لِحَازَانَاكَ جَلَّتْ أَنْ يَخَافَ مِنْكَ إِلَّا الْعَدْلُ وَأَنْ
 يَرْحَى مِنْكَ إِلَّا الْأَخْشَارُ وَالْفَضْلُ فَأَمَنْ عَلَى نِيَامَا وَجِبَهُ فَضْلُكَ
 وَلَا تُخَذِّلْنِي بِمَا نَحْكُمُ بِهِ عَدْلَكَ سَيِّدِي لَوْ كُنْتَ لَأَرْضٍ بِدُونِي
 لَسَاخَتْ بِى وَأَجِبَالٌ مُهْدِنِي أَوْ السَّمَوَاتُ لَأَخْفَقَتْ بِنِي أَوْ الْخَارُ
 لَا غَرَبَ بِنِي سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي مَوْلَايَ مَوْلَايَ مَوْلَايَ قَدْ تَكَبَّرَ
 وَفُورِي لَضِيافَتِكَ فَلَا تَخْرِقْ مَا وَعَدْتَ الْمُتَعَرِّضِينَ لِمُسَائِلَاتِ
 بِأَمْرُوفِ الْعَارِفِينَ بِأَمْبُودِ الْعَالِمِينَ بِأَمْتُكُورِ الشَّاكِرِينَ بِأَجَابِلِهِ
 الذَّاكِرِينَ بِأَمْحُودٍ مِنْ حَيَاةٍ بِأَمُوجِدٍ مَرْطَبَةٍ بِأَمُوصُوفٍ مِنْ وَحْدَةٍ
 بِأَمُحُوبٍ مِنْ أَحِبَّةٍ بِأَمْعَرَتْ مِنْ آرَادَةٍ بِأَمَقْصُودٍ مِنْ أَنْابٍ إِلَيْهِ بِأَمَنْ

لَا يَسْأَلُكَ الْغَنِيُّ إِلَّا هُوَ بِأَمْنٍ لَا يَصْرِفُ الشُّعْرَةَ إِلَّا هُوَ بِأَمْنٍ لَا يَدْبُرُ
الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ بِأَمْنٍ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ بِأَمْنٍ لَا تَخْلُقُ خَلْقًا إِلَّا
هُوَ بِأَمْنٍ لَا يَسْأَلُ الْغَنَى إِلَّا هُوَ صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي
وَاعْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ رَبِّ انِّي أَسْتَغْفِرُكَ أَسْتَغْفِرُكَ أَسْتَغْفِرُكَ أَسْتَغْفِرُكَ
أَسْتَغْفِرُكَ رَجَاءً وَأَسْتَغْفِرُكَ أَسْتَغْفِرُكَ رَأْنَاءً وَأَسْتَغْفِرُكَ
أَسْتَغْفِرُكَ رَغْبَةً وَأَسْتَغْفِرُكَ أَسْتَغْفِرُكَ رَهْبَةً وَأَسْتَغْفِرُكَ
أَسْتَغْفِرُكَ رَهَاءً وَأَسْتَغْفِرُكَ أَسْتَغْفِرُكَ بِإِيمَانٍ وَأَسْتَغْفِرُكَ
أَسْتَغْفِرُكَ بِفِرَارٍ وَأَسْتَغْفِرُكَ أَسْتَغْفِرُكَ إِخْلَاصًا وَأَسْتَغْفِرُكَ
أَسْتَغْفِرُكَ تَعَزُّزًا وَأَسْتَغْفِرُكَ أَسْتَغْفِرُكَ تَوَكُّلًا وَأَسْتَغْفِرُكَ
أَسْتَغْفِرُكَ ذُلًّا وَأَسْتَغْفِرُكَ أَسْتَغْفِرُكَ عَامِلًا لَكَ هَارِبًا مِنْكَ
لَكَ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَثَبِّ عَيْنَ وَعَلَى وَالِدَيْ بِنَا
ثَبِّثْ وَتَوَكَّلْ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِأَمْنٍ يُهَيِّئُ بِالْعَفْوِ
الرَّحِيمِ بِأَمْنٍ يُسَبِّحُ بِالْعَفْوِ الرَّحِيمِ بِأَمْنٍ يُسَبِّحُ بِالْعَفْوِ الرَّحِيمِ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْبَلْ تَوْبَتِي وَزَكِّ عَمَلِي وَاشْكُرْ نِعْمِي وَارْحَمْ
صَرَاعَتِي وَلَا تَخْجَلْ مَوْنِي وَلَا تَخْجَلْ مَسْأَلَتِي بِأَعْوَجِ الْمَشْأَلَةِ
وَأَبْلَغِ أَمْتِي سَلَامِي وَدُعَائِي وَسُقْمِي فِي جَمِيعِ مَسْأَلَتِكَ أَوْفِي
هَدْيِي إِلَيْكَ مَا يَسْتَعِي هُمْ وَزِدْهُمْ مِنْ ذَلِكَ مَا يَسْتَعِي لَكَ بِأَعْمَلِ
لَا تُجْهِشْهُمْ خَيْرَكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى أَصْبَهِ الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

فصل فی بیان احوال

۴۱۳

و در بعضی از کتب نقل کرده اند از حسن بن احمد فضله را زی که هر که زیارت کند حضرت امام رضا را یا در کبریا یافته و یا بر نماز جعفر را نزد قبر آنحضرت بجا آورد * برای او نوشته شود بهر کعبی هزار یکصد هزار حج و هزار عمر بجا آورده باشد و هزار بندگی از او گرفته باشد و هزار مرید و پیاده پنداشده باشد یا پیغمبر مرسل * و بهر کار که ثواب صد حج و صد عمر و صد بندگی از او گردن داشته باشد * و صد حسنه برای او نوشته شود و صد کلاه از او می شود مؤلف گوید که چون بخط بعضی از افاضل بنظر رسید که این زیارت را از خط شیخ شهید نقل کرده بود و از بسافتن مفهوم * شد که منقول باشد * لهذا ابراهیم خود * چون در برابر حضرت مقدس * باشد که

أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله
السلام على رسول الله آمين الله على محمد وعلى آل محمد
آمنه الخاريم لما سبق والقائلي استغفر والمهين على ذلك
كله ورحمة الله وبركاته السلام على مولينا أمير المؤمنين وسيد
الوصيين وأبائنا وأئمتنا المعصومين ورحمة الله وبركاته السلام
على فاطمة الزهراء سيدة النساء ورحمة الله وبركاته السلام
على الأئمة المعصومين سادة المنتهين وكبرلاء الصديقين
وأعلام المهتدين وأنوار العارفين ورحمة الله وبركاته السلام
على مولينا وسيدنا الإمام المعصوم أبي الحسن علي بن موسى الرضا
ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك
يا بن نبي الله السلام عليك يا بن خاتم النبيين السلام عليك
يا بن سيد الوصيين السلام عليك يا بن أمير المؤمنين السلام

عليك

فصل فی بیان احوال

۴۱۵

عليك يا بن إمام المنتهين السلام عليك يا بن قائم العصر المحمدي
السلام عليك يا بن فاطمة الزهراء سيدة النساء العالمين السلام
عليك يا بن خديجة الكبرى أم المؤمنين السلام عليك يا بن
أبي عبد الله الحسين الشهيد السلام عليك يا بن علي بن الحسين
زين العابدين السلام عليك يا بن أبي جعفر محمد الباقر عليه السلام
السلام عليك يا بن أبي عبد الله جعفر الصادق في الأئمة السلام
عليك يا بن أبي الحسن موسى الكاظم ورحمة الله وبركاته السلام
عليك يا ولي الله السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك
يا صفوة الله السلام عليك يا عمود الدين السلام عليك يا وصي
رسول الله السلام عليك يا حجة الله السلام عليك يا خاتمة
الله السلام عليك يا خاتمة الله السلام عليك يا موضع سيرة
الله السلام عليك يا عبس عليه السلام عليك يا وارث الأنبياء
السلام عليك يا وصي الأوصياء السلام عليك يا مشكوك
الضياء السلام عليك يا منتهى العالما السلام عليك يا حبيب
الشرف الأجل السلام عليك يا ذا الفضل الجليل السلام عليك
يا صاحب الأصل الأصل السلام عليك يا من لا يبارك إلا بك
عليك يا شهاب القرآن السلام عليك يا معتمد الأمان السلام
عليك يا إمام الأئمة السلام عليك يا وصي الخلفاء السلام
عليك يا مظلم الأسرار السلام عليك يا صاحب الخصال السلام

عليك

فصل في بيان السلام

عَلَيْكَ بِأَمْرٍ مَوْجِبِ الْبَيِّنَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الذِّهْنُ الْقَوِيمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ بِأَمْرٍ مُصْبِحٍ
أَهْدَى السَّلَامُ عَلَيْكَ بِأَمْرٍ أَوْشَقِ السَّلَامُ عَلَيْكَ بِأَمْرٍ جَدِّ
الْحَيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ بِأَمْرٍ أَتَمِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الدَّاعِي إِلَى
الْحَقِّ الْعَظِيمِ وَالطَّاعِينَ إِلَى الْمَنَابِزِ الْقُصْوَى وَالشَّامِ إِلَى الْمَجْدِ
الْعَلِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَالِمُ بِالْإِنْفِ وَالذِّكْرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
بِأَمْرٍ يَهْدِي إِلَى السَّلَامِ عَلَيْكَ بِأَمْرٍ أَشَدَّ وَأَلْجَدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
بِأَمْرٍ الْقَادِرِ الزَّهَادِ السَّلَامُ عَلَيْكَ بِأَمْرٍ مُصْبِحِ الْفَلَاحِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
بِأَمْرٍ يُسَبِّحُ الْحَمْدَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبِرَّكَانَهُمَا شَهِدَ بِأَمْرٍ لَا يَكُنْ لَكَ الْخُصْبُ
لِللَّهِ الْعَاقِبُ بِأَمْرٍ اللَّهُ الْعَالِمُ بِأَمْرٍ يُدْرِكُ أَمْرَهُ أَصْطَفَا لَكَ اللَّهُ
لِعَالِيهِمْ وَأَخْشَاكَ لِيَتَعَ وَأَعَزَّكَ لِيَهْدِيَهُ وَصَحَّكَ لِيَهْدِيَهُ وَأَذَلَّكَ
لِيَهْدِيَهُ وَرَضِيكَ لِيَهْدِيَهُ فِي رِضْوَانِهِ وَدَاعِيًا إِلَى حَقِّهِ وَشَهِيدًا لِعَمَلِهِ
خَلِيفَةً وَنَاصِرًا لِدِينِهِ وَجَمَّةً عَلَى بَرِّيَّتِهِ وَرَجُلًا مَأْمُومًا وَخَافِيًا
لِعَالِيهِ وَمُسْتَوْدَعًا لِحُكْمِهِ عَصَمَكَ اللَّهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَرَبَّكَ مِنَ
الْعُيُوبِ وَرَبَّنَا بِأَمْرٍ لَا يَخْلُقُ مَا يَخْلُقُ فَتَبَيَّنَ أَيْشَانُكَ مُصَدِّقًا
بِهَذَا الْمَقْبُولِ لَا تَرَكْ مُتَبَعًا لِنَفْسِكَ مُتَكَبِّرًا بِجَلَالِكَ مُطِيعًا
لِأَمْرِكَ مُوَالِيًا لَوْلِيَّتِكَ مُعَادٍ بِالْعَدَدِ عَالِمًا بِأَنْ لَنْ يَكُنْ لَكَ
مَعَكَ مُوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ بَلَّغْتَ مُسْتَشْفَعًا إِلَيْهِ بِجَاهِكَ وَحَقِّكَ عَلَيْهِ
أَنْ لَا يَجِبَ سَأَلُهُ وَالزَّائِرُ مَا عِنْدَهُ لِيَأْتِيَنَّكَ الْمُطِيعُ لَكَ

فصل في بيان السلام

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِيمَانُ بِسَيِّدِكَ وَالصَّدِيقُ بِكَ يَا كَرِيمَ
عَلَيْكَ بِطَاعَتِهِ وَإِسْلَاحِ مِلَّتِهِ وَهَدْيِهِ إِلَى مَعْرِفَتِهِ وَمَعْرِفَةِ الْآخِرَةِ
مِنْ دِينِهِ وَأَكْمَلِ مَعْرِفَتِهِمُ الْإِيمَانَ وَقَبْلِ طَاعَتِهِمْ وَلَا يَهْدِي
الْأَعْمَالُ وَالْأَسْعَدُ بِالْصَّلَاةِ عَلَيْهِمْ عِبَادَتِكَ وَجَعَلَهُمْ مِمَّنْ خَلَقَ
وَسَيِّدًا لِلْعَالَمِينَ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَعَلَى مَوْلَانَا وَسَيِّدِنَا يَا أَلِيَّ الْحَرَمِ
عَلَيْكَ بِمَوْسَى وَجَعَلَنِي بِكَ عِنْدَكَ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ
الْمُتَّبِعِينَ وَجَعَلَهُمْ دُونَنَا بِمَعْفُورَةٍ وَعُيُوسًا بِمَعْفُورَةٍ وَ
فَرَأَيْنَا مَشْكُورَةً وَتَوَافَلْنَا بِمَشْكُورَةٍ وَفَلَوْ سَأَلْنَا بِكَ مَعْفُورَةً وَ
أَنْفَسْنَا بِطَاعَتِكَ مَشْكُورَةً وَجَوَّارَيْنَا عَلَى خِدْمَتِكَ مَعْفُورَةً وَ
أَنْفَعَانَا فِي خَوَاصِلِ مَشْهُورَةٍ وَرَزَقَانَا مِنْ لَدُنْكَ مَدْرُورَةً وَ
بِهِمْ جَوَّارَيْنَا لَدُنْكَ بِمَشْكُورَةٍ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

السَّلَامُ عَلَى الْفَارِسِ مَقَامِ الْأَنْبِيَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْوَارِثِ عِلْمِ الْأَوْثِيَاءِ
السَّلَامُ عَلَى خَلِيفَةِ اللَّهِ وَخَلِيفَةِ رَسُولِهِ السَّلَامُ عَلَى نِزَامِ الدِّينِ
السَّلَامُ عَلَى نِزَامِ الْمُسْلِمِينَ السَّلَامُ عَلَى صِلَاحِ الدُّنْيَا وَخِدْمَةِ الْوُثَنِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَصْلَ الْإِسْلَامِ يَا نَاصِيَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا قَرْنَهُ
الشَّامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بِهِ نِمَامُ الصَّلَاةِ وَالزُّكُورَةِ وَالصَّبَامِ
وَالْحُجَّ وَالْحِمَامِ وَتَوْفَرُ الْعَبْدِ وَالصَّدَقَاتِ وَالْفَضَاءِ الْمَدْرُورَةِ وَالْمُسْتَعِينِ

فصل في بيان فضائل السلام

١٨

والأحكام البينات السلام عليك أيها المحلل لآل الله والحرمة
حرامه السلام عليك أيها النبي خذوا الله وأحكامه أكله عليك
أيها الذائب عن رب الله بالحكمة والموعظة الحسنة السلام عليك أيها
الداعي إلى الله بالحجة البالغة السلام عليك يا من فضله كالنبي
المصطفى الطالع الجليل يورثها للعالم السلام عليك أيها البدر
المنير والسرير الظاهر والنور الشاطع والقيم الهادي السلام عليك
يا خير المسلمين وعظم المشافعين السلام عليك يا نور الكافين
السلام عليك يا أبا الشاذو المنان السلام عليك يا من عجزت
عن ذكر فضله البلاء وقصرت عن ذكره القضاة وعجزت عن
فضله الحكماء ولا تشبه البهائم ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء
والله ذو الفضل العظيم السلام عليك يا مولاي وعلى آلائك لأكرمين
وأبناءك الطاهرين ورحمة الله وبركاته

بسم الله الرحمن الرحيم
باسم الله في عباده بار وفاق في رحمته يا محيي الأرواح يا مخرج النصار
يا ظهير الأجن يا جارا للنجيين يا أسمع الشايعين يا أضر الظالمين
يا صريح النصيرين يا عباد من لا عدا له يا سديد لا سند له
يا ذخرا لا ذخرا له يا حر الضعفاء يا كثر الفقراء يا عظيم الزبلاء
يا منفي الغري يا محيي القوي يا أمان الخافين يا إله العالمين يا منفي
كل صنوع يا جابر لكل كبير يا صاحب كل غريب يا مؤنس كل وحيد

فصل في بيان فضائل السلام

١٩

باسم الله في عباده بار وفاق في رحمته يا محيي الأرواح يا مخرج النصار
يا ظهير الأجن يا جارا للنجيين يا أسمع الشايعين يا أضر الظالمين
يا صريح النصيرين يا عباد من لا عدا له يا سديد لا سند له
يا ذخرا لا ذخرا له يا حر الضعفاء يا كثر الفقراء يا عظيم الزبلاء
يا منفي الغري يا محيي القوي يا أمان الخافين يا إله العالمين يا منفي
كل صنوع يا جابر لكل كبير يا صاحب كل غريب يا مؤنس كل وحيد

بسم الله الرحمن الرحيم
باسم الله في عباده بار وفاق في رحمته يا محيي الأرواح يا مخرج النصار
يا ظهير الأجن يا جارا للنجيين يا أسمع الشايعين يا أضر الظالمين
يا صريح النصيرين يا عباد من لا عدا له يا سديد لا سند له
يا ذخرا لا ذخرا له يا حر الضعفاء يا كثر الفقراء يا عظيم الزبلاء
يا منفي الغري يا محيي القوي يا أمان الخافين يا إله العالمين يا منفي
كل صنوع يا جابر لكل كبير يا صاحب كل غريب يا مؤنس كل وحيد

أنا محمد بن ذرير هذا الإمام مفرقا بإماميه معتقدا لغيره
طاعة قصده شهدك يدوني وعمومي ومويعات الأمان
كثرة سباني وخطائي وما أغفره مني مسجرا لغيرك مسجدا
يملك لا يملك إلى ذلك طاعتا برافيك مستشفعا بوليائك وابن
أوليائك وصفيك وابن أصفياك وأبيك وابن أمثالك
ووليائك وابن خلفائك الذين جعلهم الله إلى رحمتك و

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رِضْوَانِكَ وَالَّذِي بَعَثَ إِلَيْنَا قَائِلَكَ وَغَفَرَ لَكَ اللَّهُمَّ وَأَوَّلَ

حَاجَاتِنَا إِلَيْكَ أَنْ تَغْفِرَ لِمَا سَلَفَ
مِنْ ذُنُوبِي عَلَى كَثْرَتِهَا وَأَنْ تَغْفِرَ
فِيمَا بَعِيَ مِنْ عَمَلِي وَلَطَمَ دِينِي
بِمَا بَدَيْتُهُ وَتَبَيَّنَتْ وَبُورِي بِهِ
وَتَحْبِيهِ مِنْ رَبِّكَ وَالشَّاتِ وَالْقَطَا
وَالشَّرَّاءِ وَتُسَبِّحُنِي عَلَى طَاعَتِكَ
وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَذُرِّيَّتِي الْخِيَارِ
الْعَدْلِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ
وَرَحْمَتُكَ وَسَلَامُكَ وَبَرَكَاتُكَ
وَتَحْبِيَّتِي مَا أَحْبَبْتَنِي عَلَى طَاعَتِكَ
وَتُسَبِّحُنِي إِذَا أَسْتَجَبْتَ عَلَى طَاعَتِكَ
وَأَنْ لَا تَسْخَرَنِي مِنْ قِبَلِ مَوْلَانِي
وَتَحْبِيَّتِي وَلَقَضِ عَذَابِيهِمْ
مُرَافَقَةً أَوْ لِبَاءَتِهِمْ وَزَيْمَةً وَأَسْأَلُكَ
بَارِتَ أَنْ تَفْعَلَ ذَلِكَ مِنِّي وَتَحْبِيَّتِي
الْعِبَادَتِكَ وَتَغْفِرَ لِمَا سَلَفَ
وَأَوْفَقْنِي تَوْفِيقَ نَصْرِكَ أَرْضِيهَا
وَنَسَبَ مُحَمَّدًا وَعَمَلًا صَالِحًا تَفْعَلُهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
وَجُنَّةَ عَلِيٍّ خَلِيفَةَ وَخَارِجَ عَلَيْهِ
مَوْضِعَ سِرِّهِ وَبَابَ أَمْرِهِ وَنَهْيِهِ صِرَاطِهِ
السَّبْقِ سَلَامٌ مَوْجِعٌ لَأَسْأَلُكَ
فَالِ وَلَا مَالٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْ عُدَّةً وَنَاصِرَةً يَا كَوْنُكَ
عَلَيْكَ وَرَوَّاحًا عَلَيْكَ وَصَوْرًا
بِالْفَتْحِ نَاجٍ إِلَيْكَ وَدَعَا ثَمَانًا لَكَ
مَقْدُودًا بِحَسَنِ الْإِيمَانِ وَخُصُوعِنَا
بَيْنَ يَدَيْكَ دَاعِيًا إِلَى رَحْمَتِكَ
وَاعِزًّا أَفْنَادُ نَوَاسِئِ شَيْعَتِنَا إِلَى
غَفَرِكَ وَأَرْزُقْنَا الْعَوْدَ إِلَى بَارِعِ
نُورِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ إِلَّا عَمَلًا صَالِحًا
سَيِّدِنَا يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ طَاعَتُهُ عَلَيْنَا
وَأَرْزُقْنَا يَا بَارِعَ أَمَانَتِنَا الْإِيمَانِ

وَالْفَضْلَ الطَّيِّبَ وَالْمَنْ أَحْسَبَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

در فضیلت زبانت
و در فضیلت زبانت

۴۲۳

بودم انا خطاب خلف و از اهل شهر **نا** ناکه رسیدم بدواری که از آنجا
بجانب شبکه میساید رفت **نا** ناکه شخص را دیدم که در در خانه مقدمه ایست
نشسته و پیشش با بنظر رفت و گوید در دختری نظر میکند **پر** پس
گفت که یکجا میروی ای ابو الطیب **ب** بصدای که شبیه بود بصدای حسین
پسر حضرت امام علی بن ابی طالب **با** خود گفت که این حسین است که آمده
برادر خود را زبانت کند **گ** گفت ایستادم من میروم که زبانت کن از پشت شبکه
و بعد از آن میبارم که حق خدمت شما را ادا کنم **فر** گفت که چرا داخل خانه نشستی
ای ابو الطیب **گ** گفت خانه صاجی دارد و بر چستنا و داخل نمیشوم **فر** گفت
که هرگاه تو موی و مطیع ما باشی **و** اغنا دایمانت ما براسی و شنبلیله
ما چون ترا مانع شویم از داخل شدن بخانه خود **دا** داخل خانه شو **باز** گفت که
دو و آنه شدم **چ** چون بنزد یک در خانه رسیدم که براندم **دا** ختم
که خانه صاحب الامر بوده است و پشیمان شدم **پ** پس رفتم بنزد بصری که خانه
روشنه مقدمه بود و طلبیدم او را که در را برای من بگشاید و رفتم و از اندرون
زبانت کردم **م** موقت کو بد که ایستادم بنزد مؤبد رخصت میشو **و** این
نوبت در کامال از باره گفت است که روایت شده است از بعضی از ائمه که
حالی از بارت کنی غیر امام علی بن ابی طالب **ح** حکایتی از غسل میکنی و بنزد فر
ایشان میروی که توفیق رفت و اگر نه اشاره میکنی بسلام مقابل شبکه که در روی
خبر میگوید **خ** خبر میگوید است و بگوید

السلام علیک یا ابوالحسن السلام علیک یا جعفری الله السلام
علیک یا نور الله فی ظلمات الارض السلام علیک یا امین الله
یا شاکنا انک انک انا عارفا بحیثکم معارفا لا اعدایکم مواثبات
لا قولنا انکم مؤمنین بما امنتمنا به کما ویرا کفرنا به محضنا لیا
حققتنا مطیلا لیا ابطالنا اسئل الله ربی و ربکم ان یجعل لی

زبانت

در فضیلت زبانت
و در فضیلت زبانت

در فضیلت و کینت زبانت عکبر بنی است **ب** پسندم غیر منقول است
امام حسن عکبر بنی که فرمود غیر من و در سمن دای امانت را برای اهل بیت
از بلاها و عذاب خدا موقت کو بد کرد و با او از احادیث فضیلت زبانت
ائمه عموما گذشت **و** بدانکه خلافت که با داخل خانه مقدمه ایست
بنوان شد که نزد یک زبانت کند با از برین خانه ناید زبانت کرد
و اشهر پیشا علماء ائمت که داخل بنوان شد زبانت کرد و احادیث پیشا وارد
شده است که ائمه بخوبی فرموده اند شبیه از آنکه نصرت نمایند و از بعضی
مساکین که با ایشان تعلق دارد **و** عموما زبانت ایشان و کینت آنکه در
بعضی از زبانت جامع وارد شده است از داخل شدن روضه و بوسیدن
فرع غیر آن که دلالت بر بخوبی دخول روضه میکند و بید است **و** پسند
معنی منقول است از ابو الطیب که من داخل خانه عکبر بنی نمیشدم و از پشت شبکه
زبانت میکردم **د** در روز فاش و در شب زبانت کرد که از انقباب پیشا کریم بود
و از همه احوالی بود منوجه روضه مقدمه ایشان شدم و فرسان و هزاران

بودم

فصل فی زیارت ائمه

۳۲۲

زیر آنکه الصلوة علی محمد و آلہ و ان رزقنی مراقبتکم فی الجہان مع
الایامکم الصالحین و استلہ ان یغفر ربی من النادر و برزقنی
شفا عنکم و مصاحبکم و یعرف بنی و بنیکم و لا یسبئ
جکم و حباً بالایامکم الصالحین و ان لا یحکمہ آخر العہد من زیارتکم
و یخسر معکم فی الجنۃ و یرحمہ اللہ از دخی جہما و یوفی
علی علیہما اللہ العن ظالمی الی حل حشمہ و انتم منہم اللہ
العن الا و ان منہم و الاخرین و صاعف علیہم العذاب و لا یغفر
و یأشہارہم و یحبہم و یستغفرہم استغفار دلی من الجحیم انک علی کتب
قدیر اللہ تجل فرج و یلک و ابن و یلک و اجعل فرجنا مع فرجہم

و چہدہ بکن و رد خاک گردن از برای خود و پدر و مادر خود و هر دعا که خواہی
بکن و اگر توانی نزد یک نفر ایشان برود و رکعت نماز تو در یکین و اگر
نخواہ داخل مسجد شود و در رکعت نماز بکن و هر دعا که خواہی بکن که سخط است
و این مسجد در محلوئی جائز ایشان است و حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری
در آن نماز نمیکردہ اند حق لفت گوید کدان مسجد را بنزدان داخل خانه نمیکرد
شد و در پشت ضریح عسکری و افشکده و در کارباز و نہر زبانی و ایضا مع و
و شیخ طوسی گفته است کہ بخواہر ایشان از اودام کو نزد فریاد است و

اسلام علیہم السلام یا ولینا اللہ استور عکما اللہ و افرہ علیکم
السلام امنا باللہ و بالرسول و بما جئنا به و دلکشا علیہ
اللہ اکسبنا مع الشاہدین اللہ لا یحکمہ آخر العہد
من زیارتہما و از رزقنی العود لہما و اخرین معہما و معہما

فصل فی زیارت ائمه

۳۲۵

و در حدیث مشہور منقولست کہ منصور بن محمد بن حضرت امام علی نقی
عرض کرد کہ ایستادن دعا فی مجلس نماز کہ تقریب جہم بکشد بان دعا و فرمود
این دعا ثابتست کہ من بہا بخوانم و از خدا سوال کرده ام کہ هر کہ این دعا را در روز
آخر من بخواند خدا او را نا امید نکند و از دعا اینست و

یا عبدی عن کمال العبد و یا ربنا و یا محمد و یا کافری و استند و یا عبدی
یا احد و یا فلان و یا فلان احد استک اللہ یجی من خلفہ من غلام
و در محفل فی خلقت احدا و مثلاً صل علی جماعہم و افضلہم کذا و کذا
و بعد از حاجتہای خود را بطلبید و بعد از آنکہ علماء در کتب
خود زیارت ما و صاحب الامر را ذکر کرده اند و در حضرت حکیم خوافی و
امام محمد تقی نیز در آن روضہ مقدمہ است باید کہ آنحضرت را نیز زیارت کند کہ در
نہایت جلالت از خصوصیات و اصحاب سترانه نبوده است و در زمان حضرت
امام حسن عسکری و بعد از آن بحدت قصدا الامر سپردہ است و در وقت
ولادت آنحضرت حاضر نبوده است و خدمت چہا امام کرده است و بعد از آنکہ
زیارت عسکری نیز از زمانہ شریعت و اوقات مخصوصہ ایشان اول و اینست خصوصاً
روز ولادت امام علی نقی کہ از دہم ماہ ذی الحجہ است موافق شہر و روز
این چہا ششم و پنجم ماہ ربیع است و بر و ابابکر بر ہاشم سیزدہ ماہ رجب
است و در روز وفات آنحضرت کہ سیزدہ ماہ رجب بر و ابابکر بر ہاشم
و غیر او با د و بر و ابابکر بر ہاشم سیزدہ ماہ رجب بنابر بعض اقوال با بیت و ششم
ماہ جمادی الثانی است بنابر قول کثیری و در روز ولادت حضرت که روز
آخر ماہ ذی القعدہ است با باز دہ مان و در روز ولادت حضرت امام حسن عسکری
کہ دہم ماہ ربیع الثانی است بنابر مشہور با ہشتم ان بنابر قول شیخ طوسی
با چہارم انما قبول شیخ شہید و در روز وفات آنحضرت کہ ہشتم ماہ ربیع
الاوّل قبول کثیری و اکثر علماء باوّل ان قبول شیخ در مصباح

درود و خلافت حضرت محمد که در روز وفات و بدر و کربلا و غیره
فصل در بیان حضرت صاحب زمان (عج) با آنکه در باب انصاف
 در همه جا خصوصاً در باب مقدس که محل عبادت حضرت صاحب زمان
 و بسند ها صحیح و معتبر از محمد بن عبد الله عجمی منقول است که از صاحب زمان
 فرمود که خدایا امر کن بکسی و برین امد که چون خواهد بود خوشتر و بدتر بکسی خدا
 و دیوی را بگوید پس گوید چنانکه خدا فرموده است
سَلَامٌ عَلَى آلِ بَيْتِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا ذَا عِزِّ اللَّهِ وَدَرَجَاتِهِ يَا نَبِيَّ اللَّهِ
عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ وَدَرَجَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَلِيفَةَ اللَّهِ
يَا صِرْحَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَدَلِيلَ رِادَتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا نَارِي كَلَامِ اللَّهِ وَرَحْمَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي الْأَسْمَاءِ وَالْأَرْوَافِ
تَهَارَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ فِي رُضِيهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
إِبْرَاهِيمَ بْنَ آدَمَ الَّذِي أَحَدَهُ وَوَضَعَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اللَّهِ الَّذِي
ضَمِنَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمْلَأَ الْعِلْمَ النَّصُوبَ وَالْعِلْمَ النَّصُوبَ وَالْعَوْدَ
وَالرَّحْمَةَ الْوَاسِعَةَ وَعَدَا غَيْرَ مَكْدُوبٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ جِبْنَ نَعْوَمٍ
السَّلَامُ عَلَيْكَ جِبْنَ نَعْمٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ جِبْنَ نَعْدَةٍ وَبَيْتِ السَّلَامِ
عَلَيْكَ جِبْنَ بَصَلٍ وَنَفْسِ السَّلَامِ عَلَيْكَ جِبْنَ زَكَمٍ وَتَجَلَّى السَّلَامِ
عَلَيْكَ جِبْنَ تَهْلِيلٍ وَكَبِيرِ السَّلَامِ عَلَيْكَ جِبْنَ تَحْدٍ وَتَسْغِيرِ السَّلَامِ
عَلَيْكَ جِبْنَ تَضْيِيعٍ وَتَمَيُّزِ السَّلَامِ عَلَيْكَ فِي الْبَلَدِ إِذِ انْفَعَتِ وَالتَّهَارُافِ
تَجَلَّى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ الْأُمَمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمْلَأَ الْعِلْمَ
الْمَأْمُولُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَجْمَعُ السَّلَامُ أَشْهَدُ لَكَ بِأَمْرِ لَا يَأْتِي أَشْهَدُ

اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ لَا يُجِبُ
 الْاَهْوَاءَ وَاهْلَهُ وَ اَشْهَدُكَ اَنْ عَلِيًّا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ جُنَّةٍ وَ اَلْحَسَنُ بْنُ
 وَ اَلْحُسَيْنُ بْنُ جُنَّةٍ وَ عَلِيُّ بْنُ اَلْحُسَيْنِ مِنْ جُنَّةٍ وَ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ مِنْ جُنَّةٍ وَ جَعْفَرُ
 بْنُ مُحَمَّدٍ مِنْ جُنَّةٍ وَ مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ مِنْ جُنَّةٍ وَ عَلِيُّ بْنُ مُوسَى مِنْ جُنَّةٍ وَ مُحَمَّدُ
 بْنُ عَلِيٍّ مِنْ جُنَّةٍ وَ عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ مِنْ جُنَّةٍ وَ اَلْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ مِنْ جُنَّةٍ وَ اَشْهَدُ
 اَنْكَ مُحَمَّدٌ اَللَّهُ اَنْتُمْ الْاَوَّلُ وَ الْاٰخِرُ وَ اَنْ رَجَعْتُمْ اِلَى اَنْتُمْ اَلْاَوَّلُ فِيهَا
 يَوْمَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِمَانُهَا لَمْ تَكُنْ اَمِنَتْ مِنْ قَبْلُ وَ اَكَسَبَتْ فِي اِيْمَانِهَا
 خَيْرًا وَ اَنْ اَلْوَنُ حَقٌّ وَ اَنْ نَاكِرٌ وَ بَكْرٌ حَقٌّ وَ اَشْهَدُ اَنْ الشَّرْحَ حَقٌّ
 وَ اَلْبَشَرُ حَقٌّ وَ اَنْ الضَّرَاطُ حَقٌّ وَ اَلرِّضَا حَقٌّ وَ اَلْاِيْمَانُ حَقٌّ وَ اَلْحُسْنُ
 حَقٌّ وَ اَلْجَبَارُ حَقٌّ وَ اَلْجَنَّةُ حَقٌّ وَ اَلنَّارُ حَقٌّ وَ اَلْوَعْدُ حَقٌّ وَ اَلْوَعْدُ
 حَقٌّ وَ اَمَّا لَوْلَايَ شَيْءٌ مِنْ خَالِفِكُمْ وَ سَعِيدٌ مِنْ طَاعِكُمْ فَاشْهَدُ عَلَى
 مَا اَشْهَدُكَ عَلَيْهِ وَ اَنَا وَ اَلَّذِي لَكَ بَرِيءٌ مِنْ عَذْوِكَ فَاحْجُ مَا
 رَضَيْتُمْ وَ اَلْبَاطِلُ مَا اَسْخَطَكُمْ وَ اَلْعَرُوفُ مَا اَمَرْتُمْ بِهِ وَ اَلْمُنْكَرُ
 مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ فَقَسَمُ مَوْثِقِي بِاللَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ رِيسُولِي وَ
 يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ يَا مَوْلَايَ وَ لَكُمْ وَ اَخْرَجَكُمْ وَ تَضَرَّعْتُ لَكُمْ
 تَهْنِئَةً بِمَعْدَةٍ وَ مَوَدَّةً فِي خَالِصَةٍ لَكُمْ اَمِينٌ اَمِينٌ

نُورَ الْإِيمَانِ وَعَرَمِي نُورَ الْعِلْمِ وَنُورِي نُورَ الْعَمَلِ وَلِيَايَ نُورَ الصَّادِقِ
وِدِينِي نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ عَيْنَيْكَ وَبَصِيرِي نُورَ الصَّالِحِينَ وَتَهْنِئَتِي نُورَ الْحُكْمِ
وَمُودَتِي نُورَ أُمُورِ الْخَلْقِ وَإِلَيْهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ حَتَّى الْآنَ وَقَدْ بَدَأَ
بِعَهْدِكَ وَمِثَالُكَ تَعَفُّفِي بِحُكْمِكَ بِأَوَّلِهِ بِأَجْدِ الْإِلَهَةِ صَلَّ
عَلَيْ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي رَضَاكَ وَجَهْلِيَّتِكَ فِي بِلَادِكَ وَالذَّاعِي إِلَى سُبْحَانِكَ
وَالْعَالِمِي بِفَيْضِكَ وَالْقَائِمِي بِأَمْرِكَ وَلِيَايَ الْمُؤْمِنِينَ وَنُورِ الْكَافِرِينَ
وَجَلِي الطُّغْيَانِ وَنُورِ الْحَقِّ وَالطَّالِبِي بِالْحُكْمِ وَالصِّدْقِ وَكَلِمَاتِ
الْقَائِمَةِ فِي رَضَاكَ الْمُتَعَبِّ بِالْحَقِّ وَالْوَلِيَّ لِلْمُنَاجَاةِ سُبْحَانَكَ وَنُورِ
عَالِي الْأُمْدِ نُورِ بَصَائِرِ أَوْرِي وَخَيْرِي مِنْ بَعْضِ قَارِنَيْ وَجَلِي
الْعَالِي الَّذِي بِنَاءَ الْأَرْضِ فَيْضًا وَعَدَلًا كَمَا مِلْتُ ظُلُمًا وَجُودًا رَأَى
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَكَبَّرَ اللَّهُ صَلَّ عَلَى دَلِيلِكَ وَابْنِ أَوْلِيَايَاكَ الَّذِينَ
فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَأَدْبَسْتَ بَيْنَهُمُ الرِّسَالَ وَطَهَّرَهُمْ
ظُهُورَ اللَّهِ أَضْرَ وَأَضْمَرَ إِلَيْهِ لِيَدْنِكَ وَأَضْمَرَ أَوْلِيَايَاكَ وَ
أَوْلِيَايَاكَ وَبَشَعَتْ وَأَضَارَتْ وَأَجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُ أَعْدَاءَ مَنْ شَرَّ
كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْظُهُمْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْقِهِ
وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ مَنْ أَنْ يُوَصَلَ إِلَيْهِ بِدُونِهِ
وَاحْظُ فِرَارَ رُسُوكَ وَالْأَرْسُولَ وَأَظْهِرْهُ الْعَدْلَ وَأَيُّدِ الْبَصِيرِ
وَأَضْرَ نَاصِرِيهِ وَأَخْذُ خَادِيهِ وَأَضْمَرَ فَاصِحِيهِ وَأَضْمَرَ جَلِيلِيهِ
الْكَبِيرِ وَأَقْلَبْ الْأَحْكَارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُلُوكِ حَيْثُ كَانُوا

مِنْ شَارِ فِي الْأَرْضِ وَغَارِ بَهَا بَيْنَهَا وَبَحْجَهَا وَأَمْلَأَ يَدَ الْأَرْضِ قَدًا
وَأَعْطَاهُ مِنْ نَبِيلِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاحْتَمَلْنَا اللَّيْلَ مِنْ أَنْصَابِ
وَأَحْوَالِهِ وَأَنْبَأَهُ وَشَبَّعَهُ وَآرَيْتُ فِي الْحِجْلِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
مَا بَأَ مَلُوكٍ وَبِهِ عَذُوبُهُمْ مَا حَذَّرُونِ إِلَيْهِ الْحَيَّ أَهْمُنْ بِأَدَّ الْجَلَالِ
الْأَكْزَامُ بِأَنْزَحَ الْمُرَاجِينَ

و بدست معصیت نوشت از احدی را بر هر که که شکایت کردیم بختی بنشان
که از تو این خصصه اجله مرز بوده است که بدینا مشافیه بدین مولای خود ✽
گفت با اشتباه خواهم بدینا محضت هر داری ✽ گفته بلی ✽ گفت خدا
ز او این هدایت نشان تو ✽ و گویند از انصاری بنویسند باستان و عافیت
پس گفت که از روی بدینا محضت در این ایام غیبت مکن ✽ و با پاکش
خدمت انصاری با شیو و سولان یکی جماعت با انصاری را که این از امور حقین خدا است
و شایسته و انقباض و امر خدا را لازم است ✽ و لیکن شوقیه شویگان حضرت
زبان گردن بعد از دوازده رکعت نماز که در هر رکعت یکصد حمد سوره نوحه
نماز و بعد از هر دو رکعت سلام گویند و بعد از آن پنج تنی بر سر یکدیگر

سَلَامٌ عَلَى آلِ بَيْتِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
مَنْ يَهْدِ بِصِرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ قَدْ نَامَ اللَّهُ بِآلِ بَيْتِ خَلْقِهِ وَعِلْمِ
بِحَاجَاتِهِ فِيهَا فُضَاءٌ وَعِزٌّ وَرَحْمَةٌ وَأَرَادَهُ فِي مَلَكُوتِهِ كَسَفَتْ
لَكُمْ الْغِيَاةَ وَأَنْتُمْ خَرْنَتْ وَشَهِدَاؤُهُ وَعُلَمَاؤُهُ وَمَأْوَاهُ وَسَائِرُ
الْعِبَادِ وَأَذْكَانُ الْإِلَادِ وَفُضَاءُ الْأَحْكَامِ وَأَبْوَابُ الْإِمَارَةِ وَالْأَلَّةِ
الَّتِي بَيْنَ وَصْفَةِ الْمُرْسَلِينَ وَغَيْرَ خَيْرٍ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَمَنْ تَعْبُدُونَ
فَمَا تَعْبُدُونَ إِلَّا أَنْفُسَكُمْ أَنْتُمْ تَكْفُرُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَنْقُصْ اللَّهُ مِنْهُ

التَّبَّ وَالْبَدَّ السَّبَلَ خِيَارُهُ لِيَكُنْ بَعْدَهُ دَائِفًا مِنْ عَدُوِّكُمْ
سَخَطًا فَلَا نَجَاءَ وَلَا مَفْرَجَ إِلَّا أَنْتُمْ وَلَا مَذْهَبَ حَكْمٍ بَا عَيْنَ اللَّهِ الْفَكْرُ
وَحِلَّةَ مَعْرِفَةٍ وَسَلَاكِنَ تَوْحِيدٍ فِي رِضَى وَسَمَائَةٍ وَأَنْتَ بِأَمْرٍ لَا يَدْرِي
حَقَّهُ اللَّهُ وَبَعِيَّتُهُ كَالْغَيْبَةِ وَارْتِثَ أَيْدِيَهُ وَخَلَقَ لَهُ مَا لِقَاءَهُ مِنْ
دَهْرٍ نَا وَصَاحِبُ الرَّجْعَةِ لَوْ عَدَرْنَا لَنَزَلْنَا فِيهَا دَوْلَةُ الْحَيِّ وَوَجْهًا وَ
نَصْرَ اللَّهِ لَنَا وَخِزْنَا السَّلَامَ عَلَيَّكَ يَا الْعَالَمُ الْمَصْبُورُ وَالْعَالَمُ الْمَصْبُورُ
وَالْعَوْتُ وَالرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ وَعَدَا غَيْرَ مَكْدُوبٍ السَّلَامَ عَلَيَّكَ يَا خَلْقَ
الْمَرْكُوقِ وَالْمُسْتَمْعِ الَّذِي يَمِينُ اللَّهُ مَا بَيْعُهُ وَسَيِّدُ اللَّهِ عَهْدُهُ وَبَيْعُهُ
الشُّرْطَانُ أَنْتَ أَجْلِبُ الَّذِي لَا تَجْعَلُهُ الْقَضِيَّةَ وَالْكَرِيمُ الَّذِي لَا تَجْعَلُهُ
الْمُخْطِطَةَ وَالْعَالَمُ الَّذِي لَا تَجْعَلُهُ الْخَبْرَةَ فَجَاهِدْنَاكَ فِي اللَّهِ ذَاتِ
مُجْتَبِئِ اللَّهِ وَمُعَارَعَلِكِ فِي اللَّهِ ذَاتِ اسْتِغْنَاءِ اللَّهِ وَصَلِّ فِي اللَّهِ ذُو
أَنَاوِ اللَّهِ وَشُكْرَكَ لِيُفِدَ وَهَزَبِ اللَّهُ وَرَحِمَهُ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا مَحْضُ
بِإِلَهِ اللَّهِ تَوَرَّامَاةٍ وَوَرَأَاةٍ وَبَيْتَةٍ وَسَمَائَةٍ وَقُوَّةٍ وَنَحْوِ السَّلَامِ
عَلَيَّكَ يَا مَخْرُومًا فِي فُتْرَةِ اللَّهِ تَوَرَّاسَمَعَهُ وَبَصَرَهُ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا
وَعَدَ اللَّهِ الَّذِي حَقَّتْهُ وَبَايَسْنَا فِي اللَّهِ الَّذِي أَخَذَهُ وَوَكَّلَ السَّلَامُ
عَلَيَّكَ يَا دَعِيَ اللَّهِ وَدَبَانَ دَبْنِهِ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَوَلِيَّهُ
حَيْثُ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَدَبْلَ إِرَادَتِهِ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا
نَائِي كِتَابِ اللَّهِ وَرَحْمَائِهِ السَّلَامُ عَلَيَّكَ فِي نَائِي الْبَلِّ وَأَطْرَافِي النَّهَارِ
السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا بَيْعَةَ اللَّهِ فِي رِضَى السَّلَامُ عَلَيَّكَ بِسْمِ اللَّهِ السَّلَامُ

کتابخانه حضرت علی بن ابی طالب

[illegible]

فصل في بيان ما يجب من حق الله تعالى

٤٢٢

حَقٌّ وَأَنْ تُنْكِرُوا كِبَارَ حَقِّهِ وَأَنْ تَشْرَحُوا وَابْعَثُوا وَأَنْ تَصِلُوا
حَقَّ وَالْمُرْصَادُ حَقٌّ وَأَنْ الْبَيَانُ حَقٌّ وَالْحِجَابُ حَقٌّ وَأَنْ الْحُجَّةُ حَقٌّ وَ
التَّارِخُ حَقٌّ وَالْحَرَاءُ عَيْنًا لِلْوَعْدِ وَالْوَعْدُ حَقٌّ وَأَنْ تَكُونُوا لِلشَّعْثِ حَقٌّ
لَا تُزِدُونَ وَلَا تُنْقِصُونَ بِسَبْطِ اللَّهِ وَبِأَمْرِ يَهْدُونَ وَلِلَّهِ الرَّحْمَةُ وَ
الْكَلِمَةُ الْعُلْيَا وَبِسَبْطِ الْحُسْنَى وَحُجَّةُ اللَّهِ الْمُشْتَرِكُ لَنْ يُجْحَظَ وَالْإِنْسَانُ
لِعِبَادَتِهِ أَرَادَ مِنْ عِبَادِهِ عِبَادَةً فَتَقَرَّبَ قُلُوبُهُمْ مِنْ خَالِقِهِ
وَسَعِدَ مِنْ طَاعَتِهِ وَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ فَاشْهَدْ بِمَا أَشْهَدُكَ عَلَيْهِ
تَحْنُوتُ وَتَحْفَظُهُ لِي عِنْدَكَ أَمُوتْ عَلَيْهِ وَأَفْتِرْ عَلَيْهِ وَأَفْتِرْ بِكَ
لَكَ بِرَبِّكَ مِنْ عَذْرٍ مَا فِي الْمَرْغَبِ مِنْ أَفْضَلِكُمْ وَأَدَا لِي أَجْبَنَةً فَأَحْسِنْ مَا
رَضَيْتُمْ وَالْبَاطِلُ مَا تَخْطِئُ وَالْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ وَالْمُتَكَلِّفُ
مَا تَهَيَّئْتُمْ عَلَيْهِ وَالْقَضَاءُ الْمُنْتَبِطُ مَا اسْتَأْذَنْتُمْ بِهِ مِنْ تَكْلُفٍ وَالتَّحَرُّ
مَا لَا اسْتِأْذَنْتُمْ بِرُسُومِكُمْ فَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ
مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ عَلَى أَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ حُجَّتُهُ الْحَسَنُ حُجَّتُهُ الْحَسَنُ
حُجَّتُهُ عَلَى حُجَّتِهِ مُحَمَّدٌ حُجَّتُهُ جَعَلَ حُجَّتَهُ مُوسَى حُجَّتَهُ عَلَى حُجَّتِهِ
مُحَمَّدٌ حُجَّتُهُ عَلَى حُجَّتِهِ الْحَسَنُ حُجَّتُهُ وَأَنْتَ حُجَّتُهُ وَأَنْتَ حُجَّتُهُ وَ
بِرَأْسِهِ أَنَا يَا مَوْلَايَ مُنْتَبِطٌ بِالْبَيْتِ الْبَيْتِ الْبَيْتِ الْبَيْتِ الْبَيْتِ الْبَيْتِ
فِي الْأَرْضِ سَبِيلُهُ إِشْرَافِي بِهِ أَنْفُسُ الْمُؤْمِنِينَ قَفِيهِ مُؤْمِنَةٌ بِاللَّهِ
وَحَدَّثَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَرَسُولُهُ يَا مَوْلَايَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَكُونُ يَا مَوْلَايَ ذَلِكَ
وَالْأَخَرُ وَتَضَرَّيْكُمْ مَعْدَةٌ وَمَوْذَنٌ خَالِصَةٌ كَلِمَةٌ وَبَرَاءَةٌ مِنْ عَدْلِكُمْ

اهل

فصل في بيان ما يجب من حق الله تعالى

٤٢٣

أَهْلُ الْخَيْرِ وَوَالْحَيْدُ لَا ثَابِتَ لِنَارِكُمْ أَنَا وَلِيٌّ وَجِدُّ وَاللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ
جَعَلَ بِذَلِكَ آمِينَ آمِينَ مِنْ الْإِنْسَانِ جَاءَتْ وَأَعْقَبَتْ بِكَ
فِيهِ تَحْسِنُ فِيمَا تَقَرَّبَتْ بِهِ إِلَيْكَ يَا وَفَاءُ لِلَّهِ وَسَيِّدُ وَرَكْنُهُ
أَعْنِي أَدْنِي أَدْنِي أَدْنِي صِلَانِي بِكَ وَلَا تَقْطَعْ عَنِّي اللَّهُمَّ فِي الْيَوْمِ
وَقَرَّبْ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصِلْ بِيهِمْ وَلَا تَقْطَعْ عَنِّي
أَعْنِي قَسَامَتِكَ عَلَى آلِ بَيْتِ مَوْلَايَ أَنْتَ الْبَاهُ عِنْدَ اللَّهِ وَرَبِّكَ وَ
رَبِّي أَنْتَ جَمِيدُ جَمِيدِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي خَلَقْتَ مِنْ لَدُنْكَ
وَأَسْأَلُكَ بِكَ فَلَا تَخْرُجْ مِنْكَ إِلَيَّ أَبَدًا يَا كَبِيرُ يَا مُكَرَّمُ يَا
مُعَالٍ يَا مُقَدِّسُ يَا مُرْتَبِعُ يَا مُرْتَبِعُ يَا مُتَحَيِّنُ أَسْأَلُكَ كَمَا خَلَقْتَ
هَذَا أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكَذَلِكَ تُوْرِدُ وَالْإِلَهِيَّةُ
وَمِنْكَ وَأَمْلَأْ قُلُوبِي نُورَ الْبَيِّنِ وَصَدْرِي نُورَ الْإِيمَانِ وَفَكْرِي
نُورَ الْفَيَاقِ وَغَرْبِي نُورَ الْوَفْقِ وَذِكْرِي نُورَ الْعِلْمِ وَتَوَكَّلْ عَلَى نُورِ الْعَمَلِ
وَلِيَايَ نُورَ الْعَدَدِي وَدِينِي نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَبَصَرِي نُورَ
الْغِيَاةِ وَنَسْبي نُورَ عِلْمِي وَحُكْمِي وَوَدَّعِي نُورَ الْمَوَالَا وَالْحَيَاةِ وَالْإِلَهِ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَنَسْبي نُورَ قَوْلِ الْبَرَاءَةِ مِنْ عَدَائِي وَخَلْدِي وَاعْدَائِي
إِلَى مُحَمَّدٍ حَقِّ الْفَالِكِ وَقَدْ وَقَفْتُ بِعَهْدِكَ وَمِنْهَا فَاكْ قُلْتُ عَنِّي
وَمِنْكَ يَا وَلِيَّيَ بِالْجَمِيدِ سَمِعْتُ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَمِنْهَا فَاكْ قُلْتُ عَنِّي
وَمِنْكَ يَا وَلِيَّيَ بِالْجَمِيدِ سَمِعْتُ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَمِنْهَا فَاكْ قُلْتُ عَنِّي
وَمِنْكَ يَا وَلِيَّيَ بِالْجَمِيدِ سَمِعْتُ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَمِنْهَا فَاكْ قُلْتُ عَنِّي

وَسَيِّدُ

[illegible]

الحمد لله رب العالمين وصلّى الله على سيدنا محمد وآله وسلم
تسليماً اللهم لك الحمد على ما جرى به قضائك في أوليائك الذين
ستخلصهم لغيرك ودينك إذ انخرت لهم جبال ما عندك من العجز
الغير الذي لا زال له ولا اضطرال بعد أن شرفت عليهم العبد
في درجات هذه الدنيا الدينية وذخرها وزبرجها فترط لك
ذلك وعليت منهم أرفاء به فغلبتهم وقربهم وقد كنت لهم
الذكر العلوي والثناء الجلي وأهبط عليهم ملائكتك وكرمهم
بوجبت ورددتهم إليك وجعلتهم الذبيحة التيك والرسالة
إلى رؤسائك بعض كنت جنك إلى أن أخرجتهم منها وبعض
حملته في فلكك وحببته ومن معه من أهله برحميتك
بعض أخذته لغيرك حبلاً وسلك لسان صيدوني الآخرين
فأجبت وجعلت ذلك علياً وبعض كنت من حجر تكليهما و
جعلت له من أجبه رداء ووزبر وبعض أوليائه من غير أب و
أنت البناات وأنت من روج القدس وكل شئت كد شريفة

وَنَجَّيْنَاهُ مِنْهَا جَاءًا وَنَخْرَجُكَ لَهُ أَوْصِيَاءَ مَخْصِيًّا بَعْدَ مَخْصِيٍّ مِنْ
مَدَّةٍ إِلَى مَدَّةٍ فَإِنَّمَا سَلِّمْ عَلَيْكَ وَمِنْ جِهَةِ عِبَادِكَ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكُتُبِ
عَنْ مَرَّةٍ وَيَعْلَمُ الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ أَفَلَا تُرْسَلُ
رُسُلًا مَوْجِدِينَ وَأَفَلَا تَعْلَمُونَ مَا هَؤُلَاءِ مَقْصُوعٌ أَيْ بَابُكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ تَدْرِكَ وَتُخْرَجَ إِلَى أَنْ تُنْهَضَ بِالْأَمْرِ إِلَى حَيْثُكَ وَنَجَّيْنَاكَ مِنْ
صَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ فَكَانَ كَأَن تَخْجُوهُ سِتْرًا مِنْ خَلْفِهِ وَصَوَّرَ
مِنْ أَيْ صَوَّرَ وَأَخْلَصَ مِنْ أَجْبِيفَةٍ وَأَكْرَمَ مِنْ عَهْدٍ لَهُ فَدَعَا
عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَبَعَثَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَأَوْطَانَهُمَا فَاذِلَّ
وَمَعَاذِ رَبِّكَ وَسَخَّرَكَ لَهُ النَّبِيَّ وَوَعَزَّجْتَ مِنْ وَجْهِهِ إِلَى مَعَايِلِكَ
وَأَوْدَعَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ إِلَى انْقِصَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ بَصَّرَهُ
بِالرَّغَبِ وَحَقَّقَهُ بِجَبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَالسُّومَيْنِ مِنْ مَلَائِكِكَ
وَوَعَدَهُ أَنْ يُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَتِلْكَ
آيَاتُ الْكِتَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ وَفِي ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
بَعْدَ أَنْ بَوَّاهُ مَوَدَّةً صَدِيقًا مِنْ أَهْلِهِ وَصَلَّتْ لَهُ وَلَهُمْ أَوْلَادُ
بَنِي وَضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي يَكْفُرُ مِثْلًا وَكَاهِدًا لِلْعَالَمِينَ وَبَدَأَ
أَبَاكَ بِنِيَّاتٍ مَعْلُومَةٍ لِرَبِّهِمْ وَمَنْ دَخَلَهَا كَانَ أَوْسًا وَفَلَتْ تَمَارِيدُ
اللَّهِ لِيَهْدِيَكُمْ إِلَى عِلْمِ الْبَيْتِ وَبُطْهَرَكُمْ تَطْهِيرًا ثُمَّ جَعَلَ
أَجْرَ كُلِّ مَنْ صَلَّاهُ عَلَيْكَ وَإِلَيْهِ مَوَدَّةً لَهُمْ فِي كُلِّ بَابٍ فَكُلُّ مَنْ
أَسْلَمَكَ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْمَرْفَعِ وَفَلَتْ مَا سَلَّمَكُمْ مِنْ آيَةٍ
فَهُوَ لَكُمْ وَفَلَتْ مَا أَسْلَمَكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَخْدُكَ

بسم الله الرحمن الرحيم

رَبِّهِ سَبِيلًا مَكَانًا هُمُ السَّيْلُ الْبَيْتُكَ وَالْمَسْكَنُ الْبَيْتُكَ وَالْمَسْكَنُ الْبَيْتُكَ
 انْقَضَتْ أَبْنَامُهُ أَفَامَ وَلَيْتَهُ عَلَيَّ بَنِي إِسْرَافِيلَ سَكَلُوا لَكَ عَلَيْهِمْ وَأَوْ
 عَلَى الْهَيْهَاهُ إِذَا كَانَ هُوَ الشَّدِيدُ وَكَلِّكَ قَوْمَ هَادٍ فَتَالَ وَالْمَلَكُ
 أَمَامَهُ مَزَكْنٌ مَوْلَاهُ فَصَلِّ مَوْلَاهُ الْهَيْهَاهُ وَالْمَلَكُ وَالْمَلَكُ
 مَن غَاوَاهُ وَانْصَرَفَ مِنْ بَصَرِهِ وَأَخَذَ مِنْ خَدِّهِ وَقَالَ مَن كُنْتُ لَكَ بَيْتُهُ
 فَصَلِّ أَمْرُهُ وَقَالَ أَنَا وَعَلَيَّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ وَسَلَامٌ لِّلثَّانِي مِنْ شَجَرَةٍ
 شَتَّى وَاحِلَةٌ تَحُلُّ هَدْرُونَ مِنْ مَوْسَى فَقَالَ لَهُ أَنْتَ مِنْ مَوْسَى كَيْفَ
 مِنْ مَوْسَى لَا أَنَّهُ لَا يَنْبَغِي بَعْدِي وَذَوَّجَهُ أَنْبَتُهُ سَبِيحَةً وَنَا الْهَيْهَاهُ
 وَاحِلٌ لَهُ مِنْ مَسْجِدٍ مَا حَلَّ لَهُ وَسَدَّ الْأَبْوَابَ الْبَابَةَ قَاوَدَ وَخَلَّجَهُ
 وَحَكَمَتْهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلَيَّ بَابُهَا قَمَرٌ أَرَادَ الْمَدِينَةَ وَ
 الْحَكَمَةَ فَلَمَّا نَهَا مِنْ بَابِهَا شَمْسٌ قَالَ لَهُ أَنْتَ أَجْمَى وَفَصَحِي وَوَارِثِي
 تَحَلَّكَ مِنْ لَحْيٍ وَدَمَلَتْ مِنْ دَمِي وَسَلَّمَ لَكَ سَلَامِي وَخَرَّكَ حَرِي
 الْأَيْهَانَ تَخَالِطَ حَلْمِكَ وَدَمَلَتْ كَمَا خَالِطَ حَرِي دَمِي وَأَنْتَ غَدَا عَلَى
 الْحَوَاضِ غَلِيظِي وَأَنْتَ تَقْضِي دَمِي وَتُشْرِعُ عِيَادِي وَتَبْعُكَ عَلَى
 مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ مُبَيَّنَّةٍ وَجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ وَهُمْ جِوَارِي وَلَا
 أَنْتَ بَا عِلِّيَّ لَهُ تَعْرِفُ الْمُؤْمِنُونَ بِعَيْدِكَ وَكَانَ بَعْدَهُ هَدْيِي بِرِضَاكَ
 وَنُورًا مِنَ الْعُلَى فَجَلَّ اللَّهُ الْمَنِينَ وَصِرَاطُهُ السَّبِيحُ لَا يَنْبَغِي
 بِمَرَايَةٍ فِي دَمِي وَلَا يَسَاعِي عَقْدِي فِي دَمِي وَلَا يَنْبَغِي فِي صَفِيحَةٍ مِنْ مَنَابِرِهِ
 بِحَدِّ وَحَدِّ وَالرَّسُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهَيْهَاهُ وَهَيْهَاهُ عَلَى لَنَا وَهَيْهَاهُ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بَاخَذَهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَأَسْمَ قَدْ وَرَفَّ بِهِ صَنَادُ بَدَا عَرَبٍ وَقَدْ لَطَمَ
 وَنَاوَسَدَ وَبَا نَهْمَهُ قَاوَدَ قُلُوبُهُمْ أَحَادِيدَ وَخَبْرَهُمْ بَيْتَهُ
 حَبِيبَتُهُ وَغَيْرُهُمْ فَاصْبَتْ عَلَى عِلَادَتِهِ وَكَتَبَتْ عَلَى مُلَارِزَتِهِ
 سَحْنٌ فَيَكِلُ لِّلْكَاتِبِينَ وَالْمُنَاسِطِينَ وَالْمَارِزِينَ وَلَمَّا فَضِيَتْ حَبِيبَتُهُ وَقَدْ
 أَشْفَى الْأَشْفَاءَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ بَسْمُ شَفَى الْأَوَّلِينَ لَمْ يَنْتَلِ
 أَمْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْهَادِي بَرِّعَ الْهَادِي بِرِّ وَالْأَمْرُ
 مُصَوِّرٌ عَلَى مَفَاتِيحِ تَجَنُّمَةٍ عَلَى قَطْعَةِ رَجَاءٍ وَافْتِضَاءٍ وَلَيْدِهِ الْأَمْرُ
 الْقَبِيلُ مِمَّنْ وَفِي لَرِجَاءٍ بَارِئِهِمْ فَعَلِيلٌ مِنْ فَيْلٍ وَسَيْبِي مِنْ سَيْبِي
 أَفْصَى مِنْ أَفْصَى وَجَرَى الْفَضَاءَ لَمْ يَمَّا زَجَلِي لَهُ حُسْنُ التَّوْبَةِ إِذَا كَانَتْ
 الْأَرْضُ لِلَّهِ بَوْرِيهَا مِنْ بَشَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَبِحَدِّ
 تَبَيَّنَ أَنَّ كَانَ وَعْدُ رَبِّيَا مَفْعُولًا وَلَنْ يَجْلِيَا اللَّهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ قَبْلُ الْأَعْلَامِينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا
 قَلْبِيَا الْبَاكُونَ وَإِنَّمَا هُمْ قَلْبِيَا تَبْدِيلِ الشَّادِيُونَ وَلِيَشْفِيَهُمْ فَلَمَّا رَفِ
 الذَّمُّوعُ وَبَصُرَ الصَّاحِبُونَ وَبَصُرَ الصَّاحِبُونَ وَبَصُرَ الْعَاجِلُونَ أَنْ
 أَحْسَنَ وَأَبْرَأَ لَكَ مِنْ بَنِي بَنِي الْأَحْبَابِ صَلَاحٌ مُسَدِّ صَلَاحٍ وَ
 صَلَاحٌ وَبَعْدَ صَلَاحِي وَأَبْنُ السَّبِيلِ بَعْدَ السَّبِيلِ وَأَبْنُ الْخَيْرِ بَعْدَ
 الْخَيْرِ وَأَبْنُ التَّمَوُّسِ الطَّالِعَةُ أَبْنُ الْأَقْدَامِ الْمُنْبَهَةِ أَبْنُ الْأَنْجَمِ الْثَّانِي
 أَبْنُ الْإِلَامِ الْبَيْنِ وَكَوَالِدِ الْعِلْمِ أَبْنُ بَيْتَةِ اللَّهِ الْبَيْنِ لَا تَخْلُ مِنْ الْعِلْمِ
 الْهَادِي أَبْنُ الْمَعْدِ لَطْفِ دَائِرِ الْقَلَمِ أَبْنُ الْمُنَظَرِ لَا فَا مَمَّا الْأَمْنِ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

فصل في بيان فضائل
الشيخ أبي عبد الله

والمعجزة ابن المدني لا ذل الجور والعدوان ابن السخري لا بد
المعزافين والشيخ ابن السخري لا عاده الملة والشريعة ابن المؤيد
لا حياء الكليات خذود ابن محمد معالي الدين وأهله ابن فاضل
المعتمد ابن هارم ابنه الشريف والفاضل ابن مسيد أهل السوء
والعصبان ابن حصيد فروع الغني والشفاعي ابن طامس ثا والزيغ
الأهلاء ابن فاطم جبال الكذب والإفراء ابن مسيد العشاء
والسوء ابن مسيد أهل العناد والفضيل والإحسان ابن معير
الأولياء ومندل الأخلاء ابن جامع الكرام على النعمى ابن طامس
الذي منه يؤمن ابن وجه الله الذي لبته بوجهه الأولياء ابن السخري
الفضيل ابن أهله الأرض والسماء ابن صاحب نعم الفسخ وناشر الهدى
المستأمن مؤلف شمل الصلاح والرضا ابن الطائيب بدحو لا نباء
وأبناء الأنبياء ابن الطائيب يدم المنقول بكر بلاء ابن المنصور
على من اعتدى عليه وافتري ابن المضطر الذي يجاب إذا دعا ابن
صدا والخلقي ذو الير والنعمى ابن السخري المضطرب وابن علي
المرضى وابن حديجة العراء وابن فاطمة الزهراء الكبرى عا
أنت واعي ونعم لك الوفاء والحقى ابن السخري ابن
النجباء الأكبريين ابن الخداة المهند بن بابر الجيرة المهند بن
بابن الطاهر ابن لا نجيب ابن الخداة المهند بن بابر الخداة
الأكبريين بابر الطاهر المعظمين المعظمين بابر البدوي الشريف

٣٨

الشيخ
ابن السخري

الشيخ
ابن السخري

الشيخ
ابن السخري

باب

فصل في بيان فضائل
الشيخ أبي عبد الله

بابن الشيخ الحبيب بن الشيخ الشافعية بابن لا نجيب الزاهري بابن
السبل الواضحة بابن الأعلام الأئمة بابن المعلوم الكامل بابن
الشرف الشهورة بابن الطاهر أئمة بابن المخرات المجرودة بابن
الدلائل الشهورة بابن الضابط المستقيم بابن البناء العظيم بابن من
هو به أم الكتاب لدى الله على حكمهم بابن الآيات والبيانات بابن
الدلائل الطاهر بابن السراطين الواضحات الباهرات بابن الخ
البالغات بابن النعم الشافعية بابن طه والحكام بابن بلس
الذاريات بابن الطور والعلاديات بابن من دني فندل فكان غاب
قوسين وأدنى دنوا وأفيدا بامر العلي الأعلى لبث شعري ابن
استمرت بك التوى بل ابن أرض فليلك أو الشرى ابن فلولو
أدى فلولو عز عز علي أن أدى فلولو ولا فلولو ولا استمر لك حبيب
ولا نجيب عز عز علي أن لا يخطو دونك البكوى ولا بسا لك حبيب
ولا شكوى يقضى أنت من مقتب لوجل منا يقضى أنت من مانج
بشرع غنا يقضى أنت أميت شافعي من مؤمن ومؤمنة ذكرنا
غنا يقضى أنت من عبيد عز لا بسا على يقضى أنت من أهل تجد
لا نجيب يقضى أنت من ولا يدع لا بسا على يقضى أنت من يقضى
شرف لا بسا على إلى من أحار فبك بامولاي وإلى مني وأعي حيا
أصف فبك وأعي نجيب عز عز علي أن الجاب دونك وأنا على عز
علي أن يملك ويجد لك الودى عز عز علي أن نجوي عليك دونك

٣٩

الشيخ
ابن السخري

الشيخ
ابن السخري

الشيخ
ابن السخري

الشيخ
ابن السخري

باب

فصل في آيات التوبه

ما جرى قلم من مبعين قاطل معه العويل واليكاء هل من جزوع
قاسا جدرعه اذا اخلا هل فديت عن قتلها عيني على القتل
هل اليك يا ابن احمد بيل قبلي هل بصل يومنا منك يستعطف
من نرد منا هلك الزوبه فتروى على شفع من عذاب ما لك غدا
طال الصدى بغي غنا دلت ونرا وحك قف غبوننا متى نرا نارا
تربك وقد شرت لواء النصر نرا نارا ناحت بك وانت قائم
الملك وقد ملأت الارض عدلا وادفت اخلائك هرا نارا وخطاب
وارت العناء وحسن الحى وقطعت دابر المكبرين واجعلت
اصول الظالمين ونحن نقول الحمد لله رب العالمين اللهم انت
كشاف الكرب والبلوى واليائك استعدي قبيحك العدوى
وانت رب الآخرة والاول فاعف باغيات المستغيثين عبيدك
المبتلى وارم سبيك باشد بد القوى وارل عنه به الاسى و
انجوى وبرد علبك يا من على العرش اسوى ومن اليه الرجى
والتمنى اللهم ونحن عبيدك القائلون اليك واليائك المذكر
وبيتك خلقت لنا عصمة وملاذا وافنت لنا فراما ومعادا
وجعلت للمؤمنين ميثا اما ما قبله ميثا نجت وسلاما وودنا
بدالك يا رب اكراما واجعل شفقته لنا مستمرا ومقاما وانعم
نعمتك بعتد بملت اياه اما منا حتى نوردنا جنانك ومراقدة
الشهداء من خلاصناك اللهم صل على محمد و آل

سورة التوبه

سورة التوبه

سورة التوبه

سورة التوبه

فصل في آيات التوبه

وصلى على خير محمد رسولك الشيدا لا كبر وصل على علي ابي السيد
الغدير وحامل اللواء في الحشر وسا في اولائه من خير الكثر و
الامير على سائر البشر الذي من امن به فقد ظفروا ومن لم يؤمن به
فقد ضلوا وكفر صلى الله عليه وعلى آله وعلى عليهما الباقين
الغدير ما علمت شتم وما أضلأ فسر وعلى جد زه الصديق بعد
الكبرى فاطمة الزهراء بنت محمد المصطفى وعلى من اصطفيت
من ابائهم البدره وعليه افضل واكل وانتم رادوم واكثر
واوفر ما صلبت على احد من اصفيائك وجررتك من خلفك
وصلى عليك و صلوة لا غايه لعلدها ولا نها لعلدها ولا نقا
لا مدها اللهم واقم به الحق وادحض به الباطل وادل به اوليائك
واذل به اعدائك وصل اللهم بيننا وبينه وصلة تؤدى
الى ملائكة رسله واجعلنا من باخذ بحجر يجره ويمكن في
ظلمه واعنا على نادر حقويه البه والجنهار في طاعيه و
الاجتناب عن معصيه وامن علبنا برضاه وهب لنا رافقه
ورحمه ودعائه وخبر ما تنال به سعة من رحمتك وقوا عندك
واجعل صلواتك به مقبولة وذوبنا به مغفوره ودعائنا مستجابا
واجعل اوزاننا به ميسورة وهمو منا به مكنته وحر اجتنا به
مقبضته واقبل البنا بوجوهك الكريم واقبل فقرنا اليك و
انظر اليانا نظرة رحمة تشكل بها الكلامه عندك ثم لا تصرفنا

سورة التوبه

سورة التوبه

سورة التوبه

سورة التوبه

سورة التوبه

سورة التوبه

سورة التوبه

سورة التوبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَسَىٰ يُجِيبُنَا رَبُّنَا وَاسْتَعِزَّ مِنْ خَوْضِ حَيْدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَارِهِ
رَبِّكَ وَبَارِكْ وَبَارِكْ سَائِعًا لَا طَأْأَعْبَادَ إِلَّا رَحِمَ الرَّحِيمِينَ

پس نماز زبانت بکن و هر دعا که خواهی کن که مستجاب باشد انشاء الله تعالی
و شیخ محمد بن المشهد نماز را ذکر کرده است و ایضا استدکر کرده است
که مستجاب شود و زید بن نماز را در صحیح الاثرین و باریت کند که

اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانِي صَلَاحًا لِيَرْتَابَ صَلَواتُكَ اللَّهُ عَلَيْهِ عَنْ جَمِيعِ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَسُرُهَا
بِحُرِّهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَيِّمٍ وَمَبِينٍ وَعَنْ الدِّينِ وَالدُّنْيِ
عَنْ مَرِّ الصَّلَاةِ وَالْجَنَابِ زَيْدَ عَرِشِ اللَّهِ وَمِدَادِ كَلِمَاتِهِ
مُنْتَهَى رِضَاةٍ وَعَدَدِ مَا أَحْصَاهُ كَلَامُهُ وَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ اللَّهُمَّ
أَجِدْ لَهُ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي كُلِّ يَوْمٍ عَهْدًا وَعَقْدًا وَبَعْدَهُ
فِي رَفْعِي اللَّهُمَّ كَمَا شَرَفْتَنِي بِهَذَا الذَّمِّ يَفِي وَفَضْلَتَهُ هَذِهِ
الْفَضْلُ وَخَصَّصْتَنِي بِهَذِهِ الْغَنَةِ فَصَلِّ عَلَى مَوْلَايَ وَسَيِّدِي
صَاحِبِ الزَّمَانِ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَصْحَابِهِ وَأَشْبَاعِهِ وَالذَّائِرِينَ عَنْهُ
وَاجْعَلْنِي مِنَ الشَّاهِدِينَ بَيْنَ بَدَنِهِ طَائِعًا غَيْرَ مُكْرَهٍ فِي الصَّبْرِ
الَّذِي نَعَتْ أَهْلَهُ فِي كِتَابِكَ فَكُنْتُ صَمًّا كَأَنَّهُمْ يَنْبَأُونَ مَرْضُوعُونَ
عَلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ هَذِهِ
مَعْرُوفَتِي بِكَ فِي عُنُقِي الْيَوْمَ الْفَيْسَمَةُ هَمَزٌ جَدِيدٌ

و پسند منبر از حضرت عثمان موقوف است که هر که چهل صلوات بر
عهد را بخواند زبانت و دان فایده باشد و اگر پیش از ظهر خواند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْكَرْبِيِّ أَنْ يَفِيعَ وَرَبَّ الْحَيِّ
السَّحُورِ وَمُنْزِلَ النُّورِ بَرِّهِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزُّبُورِ وَرَبَّ الْفِيلِ وَالْأَحْزَابِ
وَالْمُحَوَّرِ وَمُنْزِلَ الْفُتُوحِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُفَرِّقِينَ وَالْإِنْبِيَاءِ
وَالرُّسُلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِوَجْهِكَ
الْمُبِينِ وَمَلَائِكَتِكَ الْفَدِيمِ بِأَحْسَنِ مَا أَقُومُ أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي أَسْمُو
بِهِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُونَ وَبِأَسْمَائِكَ الَّتِي يَصْلُحُ بِهَا الْأَقْلُونَ وَ
الْآخِرُونَ بِأَحْسَنِ مَا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَبِأَحْسَنِ مَا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَبِأَحْسَنِ مَا
حَيٌّ بِأَحْسَنِ مَا لَوْ أَنَّ مِثْلَ الْأَجْنَاءِ بِأَحْسَنِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ بَلِّغْ
مَوْلَانِي الْإِمَامَ الْهَادِيَ الْمُهَدِّيَ الْفَائِزَ بِأَمْرِهِ صَلَواتُكَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَعَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَعَنْ الدِّينِ وَالدُّنْيِ
عَنْ مَرِّ الصَّلَاةِ وَالْجَنَابِ زَيْدَ عَرِشِ اللَّهِ وَمِدَادِ كَلِمَاتِهِ وَمَا أَحْصَاهُ عِلْمُهُ
وَحَاطَ بِهِ كَلَامُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُ لَهُ فِي صَبْرِهِ يَوْمِي هَذَا وَمَا
عَشْتُ مِنْ نَارٍ جَوْفِي عَهْدًا وَعَقْدًا وَبَعْدَهُ لِي فِي عُنُقِي لِأَحْوَى
عَنْهَا وَلَا أَدْرِي أَبَدًا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَصْحَابِهِ وَأَعْوَابِهِ وَ
الذَّائِرِينَ عَنْهُ وَالسَّارِقِينَ إِلَيْهِ فِي قُصَاةٍ وَحَوَائِجِهِ وَالْمُسْتَغِيثِينَ
لِأَوَامِرِهِ وَالْحَامِينَ عَنْهُ وَالشَّائِعِينَ إِلَيْهِ وَإِيَادِيهِ وَالشَّاهِدِينَ

فصل في بيان

بَيْنَ بَدِيهِ الْإِلَهَةِ إِنْ خَالَ بَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي حَلَّتْهُ عَلَى
عِبَادِهِ حَتْمًا فَأَخْرَجْنِي مِنْ قَبْرِ مَوْتِي وَأَكْبَنِي شَاهِدًا سَافِرًا
مَجْرَدًا قِنَانِي مُلْتَبَا دَعْوَةَ الدَّاعِي فِي الْخَاصِرِ وَالْبَادِي الْإِلَهَةِ أَيْ
الْعَلَمَةِ الرَّشِيدَةِ وَالْفَرْدِ الْحَمِيدِ وَكُلُّ نَاطِقٍ يَنْظُرُ مِنْ بَيْتِهِ
وَيَحْمِلُ فَرْجَهُ وَسَهْلَ مَخْرَجَهُ وَأَوْسَعَ مَسْجِدِهِ وَأَمَّا كَيْفَ يَحْتَجُّهُ وَ
أَنْفِدَ أَمْرَهُ وَأَشَدَّ أَرْزَاقَهُ وَأَعْمَرَ الْإِلَهَةَ بِهِ بِإِلَادِهِ وَأَحْيَا بِهِ
عِبَادَهُ فَإِنَّكَ فَتَكُ وَتَعْمَلُ الْحَقُّ ظَهْرًا لِنَفْسِهِ فِي الْبَرِّ وَالْخَيْرِ
كَسَبَتْ بَدِيهِ الْإِلَهَةِ كُنَّا وَإِيَّاكَ وَأَبْنَيْ بَيْتِ نَبِيِّكَ
الْمُسْتَحْيِ بِأَمْرِ رَسُولِكَ حَتَّى لَا يَطْفُرَ بَيْنِي مِنَ الْبَاطِلِ إِلَّا مَرَّةٌ وَبِحُجَّتِ
الْحَقِّ وَبِحُجَّتِهِ وَاجْعَلْهُ الْإِلَهَةَ مَعْرُوفًا لِمُظْلَمِهِ عِبَادَهُ وَنَاصِرًا
لِمَنْ لَا يَحِيلُ لَهُ نَاصِرًا غَيْرَكَ وَجَدِّدْ لَنَا عَطْلَ مَنْ أَحْكَامَ كَيْدًا
مُسْتَبِدًّا لَنَا وَرَدِّدْ مِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ وَسُنَنِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ وَاجْعَلْهُ الْإِلَهَةَ عِزًّا حَتْفَهُ مِنْ بَاسِ الْعُشْبَةِ الْإِلَهَةِ وَ
سُرِّيَّتِكَ حَتَّى كَمَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرُؤْسِهِ وَمَنْ بَعْدَهُ عَلَا
دَعْوَتُهُ وَأَرْجَى اسْتِكَامَتَنَا بَعْدَهُ الْإِلَهَةَ الْكَيْفَ هَلْ لَكَ عَنْ
هَذِهِ الْأَمَةِ بِحُجَّتِهِ وَتَحْمِلُ لَنَا ظُهُورَهُ إِيَّاهُ
بِرُؤْسِهِ بِعِيدِكَ وَتَرْبَةٍ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ بِأَنْتُمْ الرُّبُوبِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فصل في بيان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَمَّا رِضَاءُ أَمْرِهِ فَيُؤَدِّدُكَ أَوْ يُلْزِمُكَ الْأَمْرَ بِمَا جَاءَ
الْإِلَهَةَ أَدْفَعْ عَنْ وَلِيِّكَ وَخَلِيفَتِكَ وَجَمَلِكَ عَلَى خَلْفَتِكَ وَلِيَاكَ
أَعْمَرَ عَنكَ وَالتَّائِبِينَ بِحُكْمِكَ وَعَيْنِكَ النَّاطِقِينَ بِإِذْنِكَ وَ
شَاهِدَكَ عَلَى عِبَادِكَ الْحَاجِّ الْمَجَاهِدِ وَالْمُتَزَيِّدِ الْعَالِمِ
عِنْدَكَ وَاجْعَلْ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ مَا خَلَقْتَ وَبَرَأْتَ وَأَنْشَأْتَ وَصَوَّرْتَ
وَاحْضَظْ مِنْ بَيْنِ بَدِيهِ وَمَنْ خَلِيفَتِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ
قُوفِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ بِحُجَّتِكَ الَّذِي لَا يَنْصَحُ مِنْ حِفْظِكَ بِهِ وَاحْضَظْ فِيهِ
رُسُوكَ وَآيَاتِهِ الشَّادَةَ أَيْتُكَ وَدَعَايَتِهِ دِينَتِكَ وَاجْعَلْ فِيهِ
الْحَقَّ لَا يَنْصَحُ وَفِي جَوَارِكِهِ الَّذِي لَا يُخْشَى وَفِي مَسْجِدِكَ وَجَعَلَ الَّذِي لَا
يُخْشَى وَآيَاتِهِ بِأَمَانَتِكَ الْوَيْثُونَ الَّذِي لَا يُخْذَلُ مِنْ أَمْنِهِ بِهِ وَاجْعَلْهُ
فِي كَلِمَاتِ الَّذِي لَا يَهْلِكُ مَنْ كَانَ فِيهِ وَأَنْصُرْ لِي الْعَزِيزِ وَابْدِءْ
بِحُجَّتِكَ الْغَالِيَةِ قَوْلَ يَتُوبُ لَكَ وَارِدُهُ بِمَا لَمْ يَكُنْ وَذَالَ مِنْ وَالِدِهِ
وَغَادِيٍّ مِنْ غَادِيٍّ وَآلَتِهِ وَزَعَمَكَ الْحَبِيبَةَ وَحَتْفَهُ بِالْمَلَأْ تُكَلِّمُ حَتَّى
الْإِلَهَةَ اشْعَبْ بِهِ الصَّدِيقَ وَارْتُقِنْ بِهِ الْفَقِيرَ وَأَمِثْ بِهِ الْبُحُورَ وَ
أَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَذَرِّبْ بِطَوِيلِ بَقَائِهِ الْأَرْضَ وَأَبْدُهُ بِالْأَنْصُرِ وَالْأَنْصُرِ
بِالرَّغْبِ وَفِي نَاصِرِهِ وَاجْعَلْ خَالِدِيهِ وَدَمْدَمَ عَلَى مَنْ نَصَبَ لَهُ
وَدَمْرَ عَلَى مَرْغَبِهِ وَأَقْلِبْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَعَيْنَهُ وَدَعَائِمَهُ
وَأَقْصِرْ بِهِ رُؤْسَ الْفِتْلَانِ لَكَ وَشَارِعَةَ الْبِدْعِ وَبَيْتَهُ السَّنَةِ وَمَقُورَهُ

قصص من تاريخ النبي صلى الله عليه وآله

٣٠٨

الباطل ودل به الجبارين وأبربه الكافرين وجميع المؤمنين في مساكن
الأرض ومنازلها وبرها وبحرها وسهلها وجبالها حتى لا تدع
منهم ديارا ولا شجر ثم أثار الله طهر منهم يلا ذلك واشتد
منهم صدد وعناد له وأمر به المؤمنين وأخيه به مستر المؤمنين
وذايرهم المؤمنين وجعله ما أمضى من بنيك وبديل من محلك
حتى يفيد دينك به وعلى يد يده جديدا عاصما عما يحسنه الأعداء
فبها ولا يدعه معه وحتى ينشرب يده ظلم الجور وتطيق به من
الكفر وتوضح به معافا المحن وتجهول العدل فآية عبدك الذي
استخلصه لتبليك واضطربة على غيبك وعصمة من الذنوب
وبرأه من العيوب وطهره من الرجس وسأله من الدين الله
فأنا شهد له يوم القيمة ويوم حلول الطامة أنه لم يذنب ذنبا
ولا أتى حوبا ولم يترك معصية ولم يضيع لك طاعة وأخبرك
لك حرمة ولم يبدل لك فريضة ولم يغير لك شريعة وأنه
ألهادي المهدى الطاهر النقي النقي الرضخ المضحى الذي أله الله
أعطيه في نفسه وأهله وأولاده وذريته وأمنه وجميع بعثته
ما أنفذه عنه وتسريه نفسه وتجمع له ملك الممالك فربها
يعبد ها وعزها ودلها حتى تجرى حكمه على كل حكم وتغلب
بحبه على كل باطل الله أسألت بنا على يد يده منهاج الهدى
والحجة العظمى والطريق الوسطى التي ترجع إليها الطالبي وتكون بها

القال

قصص من تاريخ النبي صلى الله عليه وآله

٣٠٩

القال وقونا على طاعته وتبينا على ما بعثه وأمن علينا بياض
واجلنا في حربه القوامين بأمره الصابرين معه الطالبيين رضائهم
بنا حصه حتى نحضرنا يوم القيمة في أنصاره وأعوانه ومعاونيه
الائمة واجل ذلك لنا خلاصا من كل شئ وشبهه وبراءة ومنفعة
حتى لا تقيد به غيرك ولا تطلب به إلا وجهك وحتى نحلنا محلة
وتجعلنا في الجنة معه وأعدنا من التامة والكل والفقر
اجلنا من سنن يده ليدريك ونعز به نصر وليلك ولا تسبيل
بنا غيرنا فإن أسيد لك بنا غيرنا علكت كبير وهو علينا كبير
اللهمة نور به كل ظلمة وهدى بك كل بدعة وأهدى بعز كل
ضلالة وأفصر به كل جبار وأخبر ببعثه كل نار وأهلك بعدي
جور كل جائر وأجر حكمه على كل حاكم وأول سلطان كل سلطان
اللهمة أول كل من ناره وأهلك كل معاداة وأفكر من مكيد وكيد
من كاد وأستاصل من جحاد واستهان بأمره وسقى في أطباء نوره
أراد إخوانه الله صل على محمد المصطفى وعلي بن المصطفى
فاطمة الزهراء والحسين الرضخ والمصطفى وجميع الأوصياء
مصابيح الدجى وأعلام الهدى ومنازل النور والعدو والنقي
والجبل المبين والصلوات المستبهم وصل على وليلك ولا
عهدك ولا أئمة من ولده ومدني أعماره وزد في جلالهم و
بقلهم أفضى ما لهم دنيا ونها وأجره إنك على كل شئ قدير

درم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَبِذَلِكَ غَابَ عَنْ رَبِّكَ وَأَمَرَ بِسُطُورِ أَنْتَ الْعَالِي غَيْرَ الْمَعْلُومِ
 بِالْوَيْتِ الَّذِي فِيهِ صَلَاحُ أَمْرٍ وَبِذَلِكَ فِي الْأَذْنِ لَهُ بِالْظُهُمِ وَأَمْرُهُ
 وَكَتَفَ سَمِيرَهُ قَصِيرُهُ عَلَى ذَلِكَ حَتَّى لَا أَحِبَّ يُجِبُّ مَا آخَرَتْ وَلَا
 تَأْخِرَ مَا حَلَّتْ وَلَا كُفَّ مَا سَرَتْ وَلَا أَبْجَحَتْ عَمَّا كُفَّتْ وَلَا أَنْزَعَتْ
 عَنْ دُورِهِ وَلَا أَقُولَ لَهُ وَكَتَفَتْ وَلَا مَا بَالَ وَبِذَلِكَ الْأَمْرِ لَا يُظْهَرُ وَفِي
 أَمْثَلِ الْأَرْضِ مِنَ الْحُجْرِ وَأَوْفَى مُدَى كُلِّهَا الْبَيْتُ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ أَنْ تُرِيَنِي وَلِيَّ أَمْرِكَ ظَاهِرًا مُؤَيَّدًا مُرَعَّعًا عَلَى بَارَتِكَ
 الشَّاطِئَانِ وَالْمُدْرَةِ وَالْبَرْهَانَ وَالْحُجَّةَ وَالْثَبَتَ وَالْحَوْلَ وَالْقُوَّةَ
 فَاصْلُ ذَلِكَ بِي وَبِحُجَّتِ الْمُؤْمِنِينَ حَتَّى تَنْظُرَ إِلَيَّ وَلِيَّ أَمْرِكَ صَلَواتُكَ
 عَلَيْهِ ظَاهِرًا مُتَالِئًا وَبَاطِنًا دَلِيلًا لَدُنَّ الْهَادِ بِأَمْرِ الضَّلَالَةِ شَافِيًا مِنْ
 الْجَهْلِ أَمْرًا بَارِبَ مَشَاهِدَةٍ وَبَيْتِ قَوَاعِدَةٍ وَاجْتِلَانِ مِنْ نَعْدِ
 حَسْبِهِ بِرُؤُسِهِ وَأَفْئِدَتِهِ بِمَدِينَةٍ وَتَوْفِقًا عَلَى مَلِكَةٍ وَاحْتِرَافًا
 زَمَرَةٍ اللَّهُمَّ آخِذٌ مِنْ سَائِرِ جَمِيعِ مَا خَلَقْتَ وَذَرَأَتْ وَبَرَأَتْ وَأَخْلَقَتْ
 وَصَوَّرَتْ وَاحْضَرَّتْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ
 وَمِنْ قُدْرَتِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ بِحُطَّتِ الَّذِي لَا يَضِيعُ مِنْ حُطَّتِهِ وَاحْضَرَّتْ
 بِسَمْعِ رَسُولِكَ وَوَصَّى رَسُولُكَ عَلَيْهِ وَالْإِلَهَ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَمَا
 فِي خَيْرِهِ وَرَدَّ فِي جِلْدِهِ وَاحْضَرَّتْ عَلَى مَا أَلْبَسَهُ وَاسْتَرْعَيْتَهُ وَرَدَّ فِي
 كَرَامَتِكَ لَهُ فَإِنَّهُ الْهَادِي الْمُهْتَدِي وَالْقَائِمُ الْمُتَعَدِّ وَالظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ الْمَرْضِيُّ الصَّامِرُ الشَّكُورُ أَجْمَعُ اللَّهُمَّ وَلَا تَنْسَا

وَدَرِ بَعْضُ أَزْكَبَ بَعْدَاز (عَلَيْكَ أَكْبَرُ) ابْنُ دَاوُدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلَا فِي عَهْدِهِ وَالْأَيْتُ مِنْ بَعْدِهِ وَبَلِّغْهُمْ أَمَانَهُمْ
 وَرَدِّ فِي جِلْدِهِمْ وَأَعِزِّ بَصَرَهُمْ وَنَبِيَّهُمْ مَا أَسْنَدَتْ إِلَيْهِمْ مِنْ أَمْرِكَ لَهُمْ
 وَبَيْتِ دَعَائِهِمْ وَاجْعَلْنَا لَهُمْ أَغْوَانًا وَعَلَى بَيْتِكَ أَنْصَارًا فَاهْتَمُّ
 مَعَادِينَ كُلِّيَانِكَ وَخِرَانِ جِلْدِكَ وَأَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ وَدَعَائِهِمْ وَبَيْتِكَ
 وَوَلَا أَمْرِكَ وَخَالِصِكَ مِنْ عِبَادِكَ وَصُغُورِكَ مِنْ خَلْفِكَ وَوَلَا بَيْتِكَ
 وَسَلَامُ عَلَى وَلِيَّائِكَ وَصَفْوَةِ أَوْلَادِ بَيْتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 وَابْنُ بَسْمِ مَسْمُومٍ بِتِ كَمَا بَدَا رَاوِدُ غَدِيدٍ حَضَرْنَا مِنْ بَيْتِهِ

اللَّهُمَّ عَرِّفْ نَفْسَكَ فَإِنَّكَ لَمْ تَعْرِفْ نَفْسَكَ لَمْ أَعْرِفْ رَسُولَكَ
 اللَّهُمَّ عَرِّفْ رَسُولَكَ فَإِنَّكَ لَمْ تَعْرِفْ رَسُولَكَ لَمْ أَعْرِفْ جِلْدَكَ
 اللَّهُمَّ عَرِّفْ جِلْدَكَ فَإِنَّكَ لَمْ تَعْرِفْ جِلْدَكَ صَلِّ عَلَى بَيْتِي
 اللَّهُمَّ لَا تُخَيِّبْنِي بَيْتَهُ جَاهِلِيَّةً وَلَا تُغْزِ غُلَامِي بَعْدَازِ هَدْيِي
 اللَّهُمَّ فَكَمَا هَدَيْتَنِي بِوَلَايَتِهِ مِنْ وَضَعْتَ عَلَى طَاعَتِهِ مِنْ وَلَايَةِ
 أَمْرِكَ بَعْدَ رَسُولِكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى وَالْبَيْتِ وَلَايَةِ
 أَمْرِكَ أَهْلُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى بَنِي إِسْرَافِيلَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَيْهِمَا وَ
 مُحَمَّدًا وَجَعْفَرًا وَمُوسَى وَعَلِيًّا وَحَمْدًا وَعَلِيًّا وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَالْقَائِمَ
 الْمَهْدِيَّ صَلَواتُكَ عَلَيْهِمْ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ عَنِّي عَلَى بَيْتِكَ وَ
 اسْتَجِبْ لِي بِطَاعَتِكَ وَلِيَّنْ قُلُوبِي لَوِيَّ أَمْرِكَ وَعَلَا فِي عَمَّا امْتَنَنْتَ إِلَيَّ
 خَلَقْتَ وَبَيْتِي عَلَى طَاعَتِهِ وَلِيَّ أَمْرِكَ الَّذِي سَرَّكَ عَنْ خَلْقِكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَبِذَلِكَ غَابَ عَنْ رَبِّكَ وَأَمَرَ بِسُطُورِ أَنْتَ الْعَالِي غَيْرَ الْمَعْلُومِ
 بِالْوَيْتِ الَّذِي فِيهِ صَلَاحُ أَمْرٍ وَبِذَلِكَ فِي الْأَذْنِ لَهُ بِالْظُهُمِ وَأَمْرُهُ
 وَكَتَفَ سَمِيرَهُ قَصِيرُهُ عَلَى ذَلِكَ حَتَّى لَا أَحِبَّ يُجِبُّ مَا آخَرَتْ وَلَا
 تَأْخِرَ مَا حَلَّتْ وَلَا كُفَّ مَا سَرَتْ وَلَا أَبْجَحَتْ عَمَّا كُفَّتْ وَلَا أَنْزَعَتْ
 عَنْ دُورِهِ وَلَا أَقُولَ لَهُ وَكَتَفَتْ وَلَا مَا بَالَ وَبِذَلِكَ الْأَمْرِ لَا يُظْهَرُ وَفِي
 أَمْثَلِ الْأَرْضِ مِنَ الْحُجْرِ وَأَوْفَى مُدَى كُلِّهَا الْبَيْتُ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ أَنْ تُرِيَنِي وَلِيَّ أَمْرِكَ ظَاهِرًا مُؤَيَّدًا مُرَعَّعًا عَلَى بَارَتِكَ
 الشَّاطِئَانِ وَالْمُدْرَةِ وَالْبَرْهَانَ وَالْحُجَّةَ وَالْثَبَتَ وَالْحَوْلَ وَالْقُوَّةَ
 فَاصْلُ ذَلِكَ بِي وَبِحُجَّتِ الْمُؤْمِنِينَ حَتَّى تَنْظُرَ إِلَيَّ وَلِيَّ أَمْرِكَ صَلَواتُكَ
 عَلَيْهِ ظَاهِرًا مُتَالِئًا وَبَاطِنًا دَلِيلًا لَدُنَّ الْهَادِ بِأَمْرِ الضَّلَالَةِ شَافِيًا مِنْ
 الْجَهْلِ أَمْرًا بَارِبَ مَشَاهِدَةٍ وَبَيْتِ قَوَاعِدَةٍ وَاجْتِلَانِ مِنْ نَعْدِ
 حَسْبِهِ بِرُؤُسِهِ وَأَفْئِدَتِهِ بِمَدِينَةٍ وَتَوْفِقًا عَلَى مَلِكَةٍ وَاحْتِرَافًا
 زَمَرَةٍ اللَّهُمَّ آخِذٌ مِنْ سَائِرِ جَمِيعِ مَا خَلَقْتَ وَذَرَأَتْ وَبَرَأَتْ وَأَخْلَقَتْ
 وَصَوَّرَتْ وَاحْضَرَّتْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ
 وَمِنْ قُدْرَتِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ بِحُطَّتِ الَّذِي لَا يَضِيعُ مِنْ حُطَّتِهِ وَاحْضَرَّتْ
 بِسَمْعِ رَسُولِكَ وَوَصَّى رَسُولُكَ عَلَيْهِ وَالْإِلَهَ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَمَا
 فِي خَيْرِهِ وَرَدَّ فِي جِلْدِهِ وَاحْضَرَّتْ عَلَى مَا أَلْبَسَهُ وَاسْتَرْعَيْتَهُ وَرَدَّ فِي
 كَرَامَتِكَ لَهُ فَإِنَّهُ الْهَادِي الْمُهْتَدِي وَالْقَائِمُ الْمُتَعَدِّ وَالظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ الْمَرْضِيُّ الصَّامِرُ الشَّكُورُ أَجْمَعُ اللَّهُمَّ وَلَا تَنْسَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٢٥٠

الْبَيْتِ لَطُولِ الْأَمَلِ فِي غَيْبَتِهِ وَانْقِطَاعِ حَبْرِ عَيْنَا وَلَا تُنْشِئْنَا ذِكْرَهُ
 وَانْظَارَهُ وَالْإِيمَانُ بِهِ وَفُورَةُ الْبَيْتِ فِي ظُهُورِهِ وَالذِّقَاءُ لَهُ وَالصَّلَاةُ
 عَلَيْهِ حَتَّى لَا تَقْطَعْنَا طَوْلَ عِبَادِهِ مِنْ قِيَامِهِ وَكَيْفَ نُنَاقِشُ ذَلِكَ
 كَيْفَ نُنَاقِشُ فِي قِيَامِ رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَاجَاءِهِ مِنْ
 وَجْهِكَ وَتَنْزِيلِكَ قَفُوفًا عَلَى الْإِيمَانِ بِهِ حَتَّى تَسْلُكَ بِنَاظِلِ
 بَدَنِهِ مِنْهَا جَاهُ الْمُدَى وَالْحَقِّ الْعَظِيمِ وَالطَّرِيقَةِ الرَّاسِخِ وَقُوَانِطِ
 طَاعَتِهِ وَتَبَيَّنَا عَلَى مَنَابِتِهِ وَاجْتَلْنَا فِي حُزْنِهِ وَأَحْزَانِهِ وَأَنْفِيسًا
 وَالثَّاقِبِينَ بِغَيْبِهِ وَلَا تَسْلُبْنَا ذَلِكَ فِي حُجُوبِنَا وَلَا عِنْدَ قَائِلِنَا
 حَتَّى نَتَوَقَّأَ وَتَحْنُ عَلَى ذَلِكَ لَا تَسْأَلُنَ وَلَا نَأْكِبُنَ وَلَا مَرَابِدُنَ
 وَلَا مُكْذِبِينَ اللَّهُمَّ عَجِّلْ قَرْنَهُ وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ نَاصِرِيهِ
 اخْذَلْ خَائِفِيهِ وَدَمِدْ عَلَى مَنْ نَصَبَ لَهُ وَكَذَّبَ بِهِ وَأَظْهِرْ بِهِ
 الْحَقَّ وَأَمِيتْ بِهِ الْبُحُورَ وَاسْتَنْفِذْ بِهِ عِبَادَكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الذَّلِيلِ
 وَانْقَسِرْ بِهِ الْبِلَادَ وَأَقْلِبْ بِهِ الْجَبَابِرَةَ وَالْكَفَرَةَ وَأَقْصِرْ بِرُؤُوسِ
 الصَّلَاةِ وَدَلِيلِ الْإِجْتَابِ وَالْكَافِرِينَ وَابْرِهِ الْمُنَافِقِينَ وَ
 الثَّائِبِينَ وَجَمِيعِ الْخَالِفِينَ وَالْمُخْلَجِينَ فِي مَسَارِدِ الْأَرْضِ وَ
 مَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَتَّى لَا تَدْعَ مِنْهُمْ
 دُبَارًا وَلَا تُبْقِيَ لَهُمْ آثَارًا وَطَهِّرْ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَاشْفِ مِنْهُمْ
 صُدُورَ عِبَادِكَ وَجَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَنَ مِنْ دِينِكَ وَأَصْلِحْ بِهِ مَا بَدَّلَ
 مِنْ حُكْمِكَ وَغَيِّرْ مِنْ سُنَنِكَ حَتَّى يَبْعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى بَدَنِهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٢٥١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٢٥١

غَضًا جَدِيدًا حَتَّى لَا يَدْعُمَهُ حَتَّى تُطْفِئَ بَعْدَ لَه
 نَبْرَانِ الْكَافِرِينَ فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَأَنْصَبْتَهُ
 لِنَصْرِ دِينِكَ وَأَصْطَفَيْتَهُ بِعِلْيَاكَ وَعَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَّأْتَهُ
 مِنَ الْعُيُوبِ وَأَطْلَقْتَهُ عَلَى الْعُيُوبِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الْخَبَرِ
 وَنَفَسْتَهُ مِنَ الذُّخْرِ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الْأَيُّمَةِ الطَّاهِرِينَ
 وَعَلَى شُعْبَتِهِ السَّجِيَّةِينَ وَبَلِّغْهُمْ مِنْ آبَائِهِ مَا بَالُوْنَ وَاجْعَلْ
 ذَلِكَ مِثْلًا خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَتَبَيَّنْهُ وَرَبَّاهُ وَنَمَعَهُ حَتَّى لَا
 يُبَدِّلَهُ غَيْرُكَ وَلَا تَطْلُبَ بِهِ إِلَّا وَجْهَكَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُرُكَ الْكَافِرِينَ
 تَبَيَّنْهُ وَعَبَسَتْ أُمَامُنَا وَشِدَّةُ الزَّمَانِ عَلَيْنَا وَوُفُوحُ الْوَيْسِ بِنَا
 وَنَظَائِرُ الْأَعْدَاءِ عَلَيْنَا وَكَثْرَةُ عَدُوِّنَا وَقِلَّةُ عَدُوِّنَا اللَّهُمَّ فَافُجْ
 ذَلِكَ عَنَّا بِمَنْحِ مَنَّا لِنُجَلِّهِ وَنَصْرِ مَنَّا لِنُعِزَّهُ وَآمَامِ عَدْلٍ ظُهُورِهِ
 اللَّهُمَّ آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا تَسَلَّمْنَا أَنْ نَأْذَنَ لِرَبِّكَ فِي أَظْهَارِ عَدْلِكَ
 فِي عِبَادِكَ وَقِيلَ لِعَدْلِكَ فِي بِلَادِكَ حَتَّى لَا تَدْعَ لِلْبُحُورِ بِرَأْسِ دَعَا
 الْأَصْحَمَتِهَا وَلَا تَبْقَ إِلَّا أَنْفُسُهَا وَلَا قُوَّةَ إِلَّا أَوْهَنُهَا وَلَا زَكَاةَ
 إِلَّا أَهْدَمَتِهَا وَلَا حُدُودَ إِلَّا أَقْلَمَتِهَا وَلَا سِلَاحًا إِلَّا أَكَلَمَتِهَا وَلَا رَأْيَ
 إِلَّا أَكْتَمَتِهَا وَلَا نَجَاةَ إِلَّا أَفْكَتِهَا وَلَا جَيْشًا إِلَّا أَخَذَلَتِهَا وَارْتَمَتْ
 بِأَرْبَابِ حِجْلِهِ الدَّامِغِ وَأَضْرَبَتْ بِسَبْعِكَ الطَّالِيعِ وَبَاسِكَ الذِّبَا
 نَزْدَهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ وَعَدَّ بِأَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءَ وَلِيِّكَ وَأَعْدَاءَ
 رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَيِّدَ وَلِيِّكَ وَأَيُّدِ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٢٥٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ اكْفِ وَلِيَّكَ وَجَنَّتْ فِي أَرْضِكَ هُوَ عَدُوٌّ وَكَدٌّ مِنْ رَأْدٍ
وَأَمْكُ مِنْ مَكْرِهِ وَاجْعَلْ دَافِعَهُ التَّوَهُُّ عَلَى مَنْ أَرَادَ بِهِ سُوءَ وَافْعَ
عَنْهُ مَا دَنَاهُمْ وَارْعَبْ لَهُ قُلُوبَهُمْ وَزَلْزَلْ أَفْئِدَتَهُمْ وَخَذْلُمْ
جَهْرَهُ وَبَغْضَهُ وَشَدِّدْ عَلَيْهِمْ عَذَابَكَ وَآخِرِهِمْ فِي عِبَادِكَ وَالْعَنَهُمْ
فِي بِلَادِكَ وَأَسْكِنَهُمْ أَفْئِدَتَكَ وَاجْعَلْ لَهُمْ أَشَدَّ عَذَابَكَ وَ
أَصْلَحْ لَهُمْ نَارًا وَآخِرُ مَوْتُهُمْ نَارًا وَأَصْلَحْ لَهُمْ خَيْرًا وَكَفَّ عَنْهُمْ
أَصْحَابُ الصَّلَاةِ وَاسْعَوْا الشُّهُرَ وَأَصْلَحُوا عِبَادَكَ وَآخِرُ بِلَادِكَ
اللَّهُمَّ وَآخِرُ بِلَادِكَ الشُّهُرَ وَآخِرُ نَارِهِ سَمًّا لَا يَبْلُغُ بِهِ وَآخِرُ
بِرِّ الْقُلُوبِ الْمُسْتَكِينَةِ وَأَشْفِ بِهِ الصُّدُورَ الْوُغْرَةَ وَاجْمَعْ بِهِ الْأَهْلَ الْخَلِيقَةَ
عَلَى الْحَقِّ وَاقْضِ بِهِ الْحُدُودَ الْعُقُودَ وَالْأَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ حَتَّى لَا يَبْقَى
حَقٌّ إِلَّا ظَهَرَ وَلَا عَدْلٌ إِلَّا ذَهَرَ وَاجْعَلْنَا يَا رَبِّ مِنْ أَعْوَانِهِ وَمَقُورِي
سُلْطَانِهِ وَالْمُؤَيَّدِينَ لِمَرِهِ وَالرَّاغِبِينَ بِفِعْلِهِ وَالسَّائِلِينَ لِأَحْكَامِهِ
وَمِنْ لِحَاجَتِهِ إِلَى التَّقِيَّةِ مِنْ خَلْقِكَ وَأَنْتَ يَا رَبِّ الَّذِي تَنْصُرُ
الضَّرَّ بِجَبِّ الْمَضْطَرِّ إِذَا عَاكَ وَتُخَيِّرُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ الْكَاشِفِ
الضَّرَّ عَنْ وَلِيِّكَ وَاجْعَلْهُ جَلْبَعَةً فِي أَرْضِكَ كَمَا صُمِّتَ لَهُ اللَّهُ لَا
تُجْعَلُنِي مِنْ خَصَمَائِهِ إِلَى مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلَا تُجْعَلُنِي مِنْ عَدَائِهِ إِلَى مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تُجْعَلُنِي مِنْ أَهْلِ الْخِيَانَةِ وَالْقَطْعِ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ذَلِكَ فَأَعِزَّنِي وَأَسْمِعْنِي بِكَ
فَاجِرِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ عِنْدِكَ فَائِزًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَدُوْرِيَارْت دِكِرْدِ رَكْبِ مَعْنِيهِ عَلَمًا ذَكَرْ شَدِيدَ اسْتِ وَازْمَاوَرَجِ
مَقْبِدَ خَاوَرِ مَشْهُودِ كِهْ وَمَقْبُولِ بَاشِدِ كَهْ كَهْ أَنْدَكُ جَوْنِ دَاخِلِ
سَرَابِ شَوِي بِهْ دَاوَرِخِ طَلِبِدَن بَكِي
السلام عَلَيْكَ يَا حَلِيفَةَ اللَّهِ وَحَلِيفَةَ الْبَايَةِ الْمُهَدَّبِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ الْمَاضِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَافِظَ
أَسْرَارِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَةَ اللَّهِ مِنَ الصُّغُورِ الْمُخْجِبِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْنَ الْأَنْوَارِ الزَّاهِرَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْنَ الْأَعْلَامِ
الْبَاهِرَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْنَ الْعِزَّةِ الطَّاهِرَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مَعْدِنَ الْعُلُومِ الشَّيْبَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُؤْتِي
إِلَّا بِإِذْنِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَبِيلَ اللَّهِ الَّذِي مِنْ سلكِ عِبَرِهِ هَمَلَتْ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاطِقَ كَجَرَةٍ طَوْنِي وَسِدْرُؤُنْتُمْنِي السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا نَوَّارَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَطْفِئُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْفَى السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ سَلَامٌ
مَنْ عَرَفَكَ بِمَا عَرَفَكَ بِهِ اللَّهُ وَنَعَمْتَكَ بِمَعْنَى نَعَمَاتِكَ الَّتِي أَنْتَ لَهَا
وَقَوْمُهَا أَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةٌ عَلَى مَنْ مَضَى مِنْ نَبِيِّينَ وَأَنَّ خِزْيَتَكَ هُمْ
الْغَالِبُونَ وَأَنَّ لِيَا نَكَتَ هُمْ الْفَائِزُونَ وَأَعْدَاؤُكَ هُمْ الْخَاسِرُونَ وَأَنَّكَ
خَازِنُ كُلِّ عِلْمٍ وَفَائِزُ كُلِّ دِينٍ وَمُجْتَنِبُ كُلِّ حَرٍّ وَمُبْطِلُ كُلِّ
بَاطِلٍ وَصَهْبَتُكَ بِأَمْرٍ لَا يَأْمَأُ وَهَادِيًا وَوَلِيًّا وَمُرْشِدًا لَا
أَبْتَعُ بِكَ بَدَلًا وَلَا أَخْجِدُ مِنْ دُونِكَ وَإِنَّا أَشْهَدُ أَنَّكَ الْحَقُّ

فصل في آداب الصلاة

الثالث الذي لا يحب فيه وإن وعد الله فبذلك حق لا آداب يطول
القبلة ويبعد الأمد ولا أحسن مع من جهلك وجهك منك
متوقع لا تأمرك وأنت الشافع الذي لا تنزع والوكيل الذي لا
تدفع وتترك الله لخصه الذين وأغراض المؤمنين ولا ينشأ من الجاهل
والأدب من أشهد أن بولائك قبل الأفعال وتذكر الأفعال
تضاعف محاسنك وتحمي الشياطين فمن جاء بولائك وأمرت
بأوامرك قبلت أعماله وصدقنا أقواله ونصنا عن حسناته
ومحبت سببنا له ومن عدل عن بولائك وجهك معركتك
استبدل بك غيرك كبت الله على منكره في الشاؤ ولا يقبل الله
له عملاً ولم يقم له يوم القيمة وزنا أشهد الله وأشهد ملائكة
وأشهد له بأمولاي بهذا ظاهره كاطين وسير كلاً بينهم
أنت الشاهد على ذلك وهو عهدك إليك وميثاق في لذكرك إذ
أنت نظام الدين وتبصير المنعمين وعزم الموحدين وبذلك أقر
رب العالمين فكونوا وليك الذهور وتماذيب الأعمال وأردد
فبك الأنيب ولك الأختار وعلقت الأمتكلاً وميثاق
لظهورك الأمر فمناظر والجحادي بين يديك مستقر
فأبدل نفسك ومالي وولدي وأهلي وجميع ما خولني وربي بين
يديك والنصرف بين أمرك وهيك مولاي فان أدركت أهلك
الزاهرة وأعلامك الباهرة فما أنا ذا عبدك المنصرف بين

أن هذا هو

في الأضواء

الملك

فصل في آداب الصلاة

أمرك وهيك رجوه الشهادة بين يديك والقول لذكرك مولاي
فان أدركت الموت قبل ظهورك فان أوصل بك وبأبائك الطاهرين
إلى الله تعالى وأسأله أن يصلي على محمد وآل محمد وأن يجعل لك
في ظهورك ورجعت في أبايك لا بلغ من طاعتك مرادى وأسئني
أعدائك فإدعى مولاي وقفت في ربك موقف الخاطئين
النار بين الخائضين من عذاب رب العالمين وقد أنكك على شأحك
ورجوت بولائك وشفاعتك تحوذ ربي وسر عبودي وقصيرة
فلكي فكن لي بينك بامولاي عند محبين أملي وأسئله غفران ذكرك
فقد تعلمت بحالك ومثقت بولائك وسب من أعدائك اللهم
صل على محمد وآله وأخبر لوليت ما وعدته اللهم أظهر كبريتك
أعلى دعوتك وأنصره على عدوه وعدوك بارب العالمين اللهم
صل على محمد وآل محمد وأظهر كبريتك للنامة ومحبك في رضاء
الطائفة الموقية اللهم أنصر نصر عزيزاً وانفع له فحماً كبيراً
اللهم فاعله الذين بعد الخول وأطلع به الحق بعد الأقال
بر القلة وكيف به الفتنة اللهم وأمن به الأيلاد وأهد به الدنيا
اللهم أملاه به الأرض عدلاً وفيضا كما ملئت ظلماً وجوراً أنك
تسمع حجب السلام عليك بارب الله أنذن لوليتك في الدخول
إلى حرمك صلوات الله عليك وعلى آبائك الطاهرين ورحمة
الله وبركاته

فصل فی انباء

۳۵۶

پس برین سر را بخت بخیزد و میان دود را بست و درها را بدست خود بگشاید و فتح کند مانند کسی که ریخت داخل شدن طلبد و پس از آن از آن بگویند و با این روشانی حضور طلب و دور کنند از دور و در حدیث را بگویند

الله اکبر الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر والله الحمد الحمد لله الذي هدانا لهذا وعرفنا اوليائه واعلم انه ووقفتا لربنا ولامن الملائكة من المعاندين الثالوثين ولامن الغلاة الموقنين ولامن المذنبين المقصيرين السلام على ولي الله وابن آية الله على السلام على المذخر لكرامته والياء الله وبره واعلم ان السلام على النور الذي اراد اهل الكفر ايقاضه فابى الله الا ان يسمي نوره بذكره وابداه بالحبوه حتى يظهر على يده الحق برغم ان شهداء الله اصطفوا لصغيره واكمل لك علومه كبريا وانك حتى لا تموت حتى تبطل الحجت والطا هوت الله صل عليه وعلى خدامه واعوانه على عبيده ونايه واستره سره عزرا واجعل دعيا جرينا واشهد الله وطاعتك على معاندينه واخر من مواليه ورا بره الله كما جعلت قلبه بذكره مقبورا فاجعل سلاحه ينصره مشهورا وان حاكم بيني وبين ليائمه النور الذي جعلك على عبادك حاكما واعدت به على قلبك رغا فابتنى عند خروجه ظاهرا من خريف مؤمنين واكفني حتى اجاهد بين يدي في الصف الذي انتبت على اهله في كتابك فلك كاهن نبيان

فصل فی انباء

۳۵۷

مرعوش اللهم طال لا ينظار وثمت رشا الفخار وصعب علينا الانظار اللهم ارنا وجهه وابتات المؤمن في جوفنا وبعد المني اللهم اني ادن لك بالرجاء بين يدي صاحب هذه البعير العنق العنق العنق با صاحب ان مان قطع في فضلك الخان و كبرت ان بارك لا وطن واخبرنا مني عن هلي البلدان ليكن شفعا عند ربك وربي والى بانك ومواني في حسن التوفيق والى سباع النعمان على وسور الاخسان الى الله صل على محمد وال محمد اصحابي و فادوا الحان واستجب مني ما دعوتك واعطني ما لم اطلب به في دعائي من صلاح ديني ودنياي انك محمد محمد وصل الله على محمد وآله الطاهرين

پس داخل شد و دور کنند از دور و در حدیث را بگویند

الله عبدك الزائر في قنائه وليك المرو والذى فرض طاعة على السيد والاحرار وانفذت به اوليا ملك من عذاب النار اللهم اجعلها وباراه مقبولة ذات دعاء مستجاب من مصدري بوليائك غير مغتاب اللهم لا تجعله اخر العهد به ولا ين باره ولا تفضح آثر من شهده ورا بره واسباه وحيه الله اخلص على نفسي وانفسي عمار رفعتني في دنياي واخرى ولاخران وابوت وجميع عن من استودعك الله ابنا الامام الذي نعوز به المؤمنون وبهالك على يدك الكافرون المكذبون بامولاي

۳۵۸

فصل في الصلاة

بَارِئُ الْحَسَنِ عَلَى خَيْرِ مَا أَتَى لَكَ وَإِلَيْكَ وَجَدَكَ مُسْتَقِيمًا الْقَوْلُ
يَكُونُ مَعْنًى لِمَا سَمِعَهُ اللَّهُ أَكْبَرُ هَذِهِ الشَّهَادَةُ وَالْزَّيَادَةُ لِي
عِنْدَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَبَلِّغْنِي بِلَاغِ الصَّلَاحِ وَأَنْفَعِ بِحَقِّ بَارِئِ الْعَالَمِينَ

إبراهيم اندك بر وایت دیگر مغفولت که مکتوبی
بعد از داخل شدن در سر باب اول

السلام على المحيى بالمجد والعالَم الذى عليه لا يسبى السلام على
مُحْيَى الْمُؤْمِنِينَ وَبُيِّنَ الْفَاطِمِينَ السَّلَامُ عَلَى مَهْدِي الْأُمَمِ وَصَاحِبِ
الْكَلِمِ السَّلَامُ عَلَى خَلْقِكَ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الشَّرَفِ السَّلَامُ عَلَى خَلْقِكَ
الْمُعْتَبَرِ وَكَوْنِهِ الْمُخَوِّرِ السَّلَامُ عَلَى مُغْزَا الْأَوَّلَاءِ وَمُذِلِّ الْأَعْدَاءِ
السَّلَامُ عَلَى وَارِثَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَخَاتَمِ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْفَائِزِ
السُّنْطَرِ وَالْعَدْلِ الْمُشْتَهَرِ السَّلَامُ عَلَى السَّبْعِ الشَّاهِرِ وَالْفَرَزِ الْأَمِيرِ
وَالنُّوْرِ الْبَاسِمِ السَّلَامُ عَلَى شَيْخِ الظَّلَامِ وَبَدْرِ الْقَامِ السَّلَامُ عَلَى
رَبِّعِ الْأَنَامِ وَنَضْرَةِ الْأَبَامِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الْقَصَصِ السَّلَامُ عَلَى
الظَّاهِرِ السَّلَامُ عَلَى الدِّينِ الْمَأْثُورِ وَالْكَتَابِ الْمُسْتَوْرِ السَّلَامُ عَلَى
نَبِيِّ اللَّهِ فِي بِلَادِهِ وَحُجَّتِهِ عَلَى عِبَادِهِ السُّنَّةِ عَلَى وَارِثَةِ الْأَنْبِيَاءِ
وَكَلِمَةِ مَوْجُودِ الْأَنْوَارِ الْأَصْفِيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الشَّرِّ وَالْوَلِيِّ لِلْأَمْرِ السَّلَامُ
عَلَى الْمَهْدِيِّ الذِّى وَعَدَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ الْأُمَمَ أَنْ يَجْمَعَ بِهِ الْكَلِمَ وَتَلَامُ
بِهِ الشَّتَّ وَبِلَاةٍ بِهِ الْأَرْضَ فِطْرًا وَعَدْلًا وَبَيِّنَ لَهُ وَجْهَهُ وَعَدَدَ
الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ بِأَمُولَى أَنْتَ وَالْأَمَّةُ مِنْ بَابِ الْأَمَةِ أَمْنِي وَمَوْلَانِي

الكَافِرِينَ

الْكَافِرِينَ

الْكَافِرِينَ

فصل في الصلاة

بَارِئُ الْحَسَنِ عَلَى خَيْرِ مَا أَتَى لَكَ وَإِلَيْكَ وَجَدَكَ مُسْتَقِيمًا الْقَوْلُ
يَكُونُ مَعْنًى لِمَا سَمِعَهُ اللَّهُ أَكْبَرُ هَذِهِ الشَّهَادَةُ وَالْزَّيَادَةُ لِي
عِنْدَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَبَلِّغْنِي بِلَاغِ الصَّلَاحِ وَأَنْفَعِ بِحَقِّ بَارِئِ الْعَالَمِينَ

إبراهيم اندك بر وایت دیگر مغفولت که مکتوبی
بعد از داخل شدن در سر باب اول

اللَّهُمَّ عَظَمَ الْبَلَاءَ وَبَرَّحَ الْخَطَاءَ وَأَنْتَ كَفَّ الْفُتَاءَ وَصَافَتْ
الْأَرْضُ وَمَنْعَتِ السَّمَاءُ وَالْبَلَاءُ بِأَرْثِ الشُّكْرِ وَعَلَيْكَ الْمَعُولُ
بِالْشَّدَةِ وَالرَّحَاءُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الَّذِينَ قَرَضَتْ
عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ قَرَفْنَا بِذَلِكَ مِنْكَ فَتَهْمُ فَرَجَ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجًا
عَاجِلًا كَمَا بَصَرًا وَهُوَ أَقْرَبُ مِنْ ذَلِكَ بِأَحَدٍ بَاحِلٍ بِأَحَدٍ
بِأَحَدٍ نَصْرَانِي قَانِكًا نَاصِرَانِي وَكَانِبَانِي قَانِكًا كَانِبَانِي
لَا مَوْلَى إِلَّا بِأَصْحَابِ الزَّمَانِ الْعَوْتَ

الْعَوْتَ الْعَوْتَ أَدْرِكُنِي أَدْرِكُنِي
بَارِئُ الْحَسَنِ عَلَى خَيْرِ مَا أَتَى لَكَ وَإِلَيْكَ وَجَدَكَ مُسْتَقِيمًا الْقَوْلُ
يَكُونُ مَعْنًى لِمَا سَمِعَهُ اللَّهُ أَكْبَرُ هَذِهِ الشَّهَادَةُ وَالْزَّيَادَةُ لِي
عِنْدَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَبَلِّغْنِي بِلَاغِ الصَّلَاحِ وَأَنْفَعِ بِحَقِّ بَارِئِ الْعَالَمِينَ

بَارِئُ الْحَسَنِ عَلَى خَيْرِ مَا أَتَى لَكَ وَإِلَيْكَ وَجَدَكَ مُسْتَقِيمًا الْقَوْلُ
يَكُونُ مَعْنًى لِمَا سَمِعَهُ اللَّهُ أَكْبَرُ هَذِهِ الشَّهَادَةُ وَالْزَّيَادَةُ لِي
عِنْدَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَبَلِّغْنِي بِلَاغِ الصَّلَاحِ وَأَنْفَعِ بِحَقِّ بَارِئِ الْعَالَمِينَ

زاد الله له من العلم والمجاهدة

١٤٣

الْبَيْتِ مِنَ الْأَمْرِ قَدْ وَالِىَ اللَّهُ وَمِنْ عَادَاهُمْ قَدْ عَادَ اللَّهُ وَمِنْ
عَرَفْتُهُمْ قَدْ عَرَفَ اللَّهُ وَمِنْ جَهَلْتُهُمْ قَدْ جَهَلَ اللَّهُ وَمِنْ أَحْبَبْتُهُمْ
قَدْ أَحَبَّ اللَّهُ وَمِنْ كَرِهْتُهُمْ قَدْ كَرِهَ اللَّهُ وَمِنْ خَلَى مِنْهُمْ قَدْ خَلَى مِنْهُمْ اللَّهُ أَشْهَدُ اللَّهُ
أَنْيَسَ لِي مِنَ سَائِلِكُمْ وَخَيْرَ لِي مِنْ حَارِكِكُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَ
عَلَانِيَتِكُمْ مَقْضٍ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ الْبَيْتُ لِعَنْ اللَّهِ عُدَّالٍ وَحَدِيثُ
أَنْحِي وَالْإِسْرَافُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

و این کافیت در همه زبانه ها و در بعضی صلوات میفرستند و بعضی در بعضی صلوات
میفرستند و این نام ایشان و بنیادی پیوسته از دشمنان ایشان و دعا میفرستند
خود و مؤمنان و مؤمنات با آنچه خواهد خواند که این کافیت که چون در این روز
اعمال صلوات و هر یک مخصوص و از دشمنان است اگر صلوات میفرستند و این صلوات
از این کافیت است و این صلوات در کتب معتبره است و در کتب معتبره و چون طوری است
که این نام با آنچه شیخ طوسی در بعضی کتب که کرده که این صلوات کتب معتبره است
و این صلوات در بعضی کتب معتبره است و در بعضی کتب معتبره است و در بعضی کتب معتبره است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ
عَالِمِ الثَّانِينَ وَخَلِّ رُبَّ الْعَالَمِينَ الْمُسْتَجِيبِ الْمُنِيبِ وَالصَّغْفَرِ
فِي الظَّلَامِ الْمُهَيَّجِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ الْمَرْبُوعِ مِنْ كُلِّ عَيْبِ الْمُؤْمَلِ لِلْحَقَّ
الْمُرْتَجَى الشَّعَاعَةِ الْفَوْضِ الْبَيْتِ دُبُرِ اللَّهِ اللَّهُمَّ شَرِّفْ بَيْتَانَا وَدَرِّ
عَظِيمِ بَرَاهِنَانَا وَافْلَحْ حُجَّتَنَا وَارْقِعْ دَرَجَتَنَا وَاجْعَلْ نُورَهُ وَبَهْجَتَهُ
وَوَجْهَهُ وَاعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْغِيَاةَ وَالْمَنْزِلَةَ وَالرَّسَبَةَ وَالذَّرِيَّةَ
الرَّجِيَّةَ وَابْعَثْ مَعَنَا مَحْمُودًا يَنْجِيهِ الْأَقْلُونَ وَالْآخِرُونَ وَصَلِّ

ع

باب فی التماسک بالزهد

و در آن زمان که ایشان را به این شهر آوردند و از ایشان پرسیدند که شما را چه می آید
پاسخ دادند که ما را هیچ نیامد و چون از ایشان پرسیدند که چرا این کار را کردید
پاسخ دادند که ما را هیچ نیامد و چون از ایشان پرسیدند که چرا این کار را کردید

فصل في القول

از این کتاب

بسم الله الرحمن الرحيم
بارك الله في جفرت
درد وداخضرت وکافرت
درد وداخضرت وکافرت

سَلَامٌ عَلَى قَوْمِ اللَّهِ وَأَصْفِيَائِهِ السَّلَامُ عَلَى مَنَاءِ اللَّهِ وَاجْتِبَائِهِ
سَلَامٌ عَلَى أَضْيَاءِ اللَّهِ وَخُلَفَائِهِ السَّلَامُ عَلَى خَلٍّ مَعْرِقِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَى سَاكِنِ ذِكْرِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُظْهِرِ أَمْرِ اللَّهِ وَنَهْيِهِ السَّلَامُ عَلَى
عَاوِدِ إِلَى اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى الْمُتَّبِعِينَ مِنْ مَرْضَائِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى
مُطَهِّرِينَ فِي طَاعَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى الْأَدْلَاءِ عَلَى اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى

الذین

فصل في الصلاة

على أئمة المؤمنين ووارث المرسلين وقائدا للفرع المجاهدين وسيد
الوصيين وحجة رب العالمين وصلى على الحسين بن علي إمام المؤمنين
ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصلى على الحسين بن علي
إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصلى
على علي بن الحسين إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب
العالمين وصلى على محمد بن علي إمام المؤمنين ووارث المرسلين
وحجة رب العالمين وصلى على جعفر بن محمد إمام المؤمنين ووارث
المرسلين وحجة رب العالمين وصلى على موسى بن جعفر إمام المؤمنين
ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصلى على علي بن موسى إمام
المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصلى على محمد بن
علي إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصلى
على علي بن محمد إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين
وصلى على الحسين بن علي إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة
رب العالمين وصلى على محمد بن الحسين إمام المؤمنين ووارث
المرسلين ووارث المرسلين ووارث المرسلين ووارث المرسلين
إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصلى
على محمد وأهل بيته الأئمة الهادين المهديين العلماء الصالحين
الأوصياء المحبوبين دعائهم دينك وأركان توحيديك ورازق
وحياتك ونجوتك على خلقك وخلقك في أرضك فقمه الذين
أخبرهم بنبيك وأعطيتهم إلهادك وأرضيتهم لدينك

فصل في الدعاء

وخصصهم بغيرك وجعلهم بكر أميك وعقبهم بريحك
وربهم بغيرك وعقد بهم بحبك والبتهم من نورك و
رفعهم في ملكوك وحققهم بملكك وشرفهم ببيتك
صكوا لك عليه وآله اللهم صل على محمد وعلمه صلوة ذاك
نايسة كبرية طيبة دائمة لا يمحط بها إلا أنت ولا تبعها إلا خلدك
ولا تحبها أحد غيرك اللهم وصل على وليك المخلص المقاتل
يا مكرم الداعي إليك الدليل عليك وحجك على خلقك وحملتك
في أرضك وشاهدك على عبادك اللهم آخِرُ نَصْرٍ وَمَعْدَنِي
عَمْرٍ وَذِينَ الْأَرْضِ طُولِ بَقَائِهِمُ اللَّهُمَّ اكْفِهِمْ نَفْسَ الْكَاسِيَةِ وَ
أَعْدَاءَهُمْ مِنْ شَرِّ الْكَائِبِينَ وَأَذْوَاعَهُ إِيَادَةَ الْغَالِبِينَ وَخَلِصَهُمْ
إِلَى الْخَيْرِ اللَّهُمَّ اعْطِهِمْ فِي نَفْسِهِ وَذَرْبَتِهِ وَشَبْعَتِهِ وَ
رَحْمَتِهِ وَخَاصِيَتِهِ وَعَاطِيَتِهِ وَعَدْوِيَّاتِهِ وَجَمِيعَ أَهْلِ الدُّنْيَا مَا أَفْرَدَهُ
عَبْدٌ وَكَسْرَهُ نَفْسُهُ وَبَلَاغَهُ أَفْضَلَ أَمَلِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ حَبِّبْهُ لِي مِنْ دِينِكَ وَأَخِي
يَا مَوْلَايَ مِنْ كَلَامِكَ وَأَطْمَئِنَّ بِهِ مَا خَيْرٌ مِنْ حُبِّكَ حَتَّى يَبُوءَ بِكَ
يَا وَيْلَى بَدِيٍّ عَصَا جَدِّ بَدَا خَالِصًا فَخَالِصًا لَأَشْكُ فَبِرْكَ لَا شَيْئَةَ
مَعَهُ وَلَا بَاطِلَ عِنْدَهُ وَلَا يَدْعُو لِدِينِهِ اللَّهُمَّ تَوَرَّيْ بِيهِ كُلَّ ظُلْمَةٍ
وَهْدِي بِرُكْنِهِ كُلَّ يَدْعُو وَاهْدِي بِرُكْنِهِ كُلَّ ضَلَالَةٍ وَأَصْنَمِي بِرُكْنِهِ
جَنَارًا وَآخِذِي بِرُكْنِهِ كُلَّ نَارٍ وَأَهْلِكَ بِعَدْلِهِ جُورَ كُلِّ جَانٍ وَ

فصل فی بیان نبوت

آجرحکمہ علی کل حکم و آدول بسلطانہ کل سلطان اللہم آدول
کل من ناواه و اھلک کل من عاداہ و ائمر بین مکرم و کد من کادہ و
استاصل من مجد حقتہ و استھان بامیرہ و سعی فی اطفاء نورہ
و آرا اخاد ذکرہ اللہم صل علی محمد البصیق و علی بن الرضا
و فاطمہ الزھراء و الحسن الرضا و الحسن المصطفی و جمیع الاوصیاء
مصابیح الدجی و اعلام الھدی و منار النبی و العرفۃ و الوشی و
الحل المبین و الصراط المستقیم و صل علی و علیک و لا یتھدیک
و لا یتمتد من ولیدہ و ملکہ عمارہم و زد فی جلالہم و بلیغہم اظہر
الماطہ نبیا و نبیا و اخرہ انک علی کل شیء قدیر

ترجمہ فقیر

شیخ ابن بابویہ وغیرہا پسند معبر و ذکرہ اند کہ شخصی از امام علی
علیہ السلام سوال نمود کہ اگر چند رسول خدا ہن من تعلم نما سخن بلوغ کا بلی
کہا ترا بخوان ہر کاد و بارک کن کہ ہی از شما را فرمود کہ چوید کاہ ہر بار

اشھدان لا الہ الا اللہ وحدہ لا شریک لہ و
اشھدان محمد اصل اللہ علیہ و آلہ عبدہ و رسولہ

و باید کہ با غسل یا شہی و چون داخل شوی و غیر یا پس بابت و
سے مرتبہ (اللہ اکبر) بگو پس چند قدم راہ بردارم دل و آرام
ن و کامیابا نزد دیک بہکد بکر بگذار پس بابت و
وسے مرتبہ (اللہ اکبر) بگو پس نزد دیک فبرود و چہلمبرہ
(اللہ اکبر) بگو کہ صد کہبہ تمام شود پس بگو

السلام علیک یا اھل بیت النبوت و موضع الرسالہ و مختلفہ

ترجمہ فقیر

الملاؤکد و مہبط الوحی و معبدان الرخہ و حران العلم و منہج العلم
و اصول الکرم و فادۃ الام و اولیاء النعم و عناصرا لا یزاد
و دعاۃ الاخبار و ساسۃ العباد و اذکان البلاد و انواب الایمان
و امتاء الرحمن و سلالۃ النبیین و صفوۃ المرسلین و غیرہ خبرہ و
الماہین و رحمۃ اللہ و برکاتہ السلام علی ائمتہ الھدی و مصابیح
الدجی و اعلام النبی و ذوی النہی و اولی الحج و کعبہ الوری و وزیر
الانبیاء و المثل الاعلی و الدعوی الحسنی و حجج اللہ علی اھل الدنیا
و الاخرۃ و الاول و رحمۃ اللہ و برکاتہ السلام علی محال معرفہ
اللہ و مساکین برکۃ اللہ و معادن حکمہ اللہ و حطیر ستر اللہ و حلالہ
یکاب اللہ و اوصیاء بیت اللہ و ذریرہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آلہ
و رحمۃ اللہ و برکاتہ السلام علی الدعاء و الی اللہ و لا الہ الا اللہ
و مضان اللہ و المستغیرین فی امر اللہ و القامین فی حجتہ اللہ و الخلیفین
فی نوحیہ اللہ و المظہرین لامر اللہ و ہبہ و عبادہ المکرمین الدین
لا یستغفرون الا بقل و ہبہ بامرہ یعلن و رحمۃ اللہ و برکاتہ السلام
علی الائمة الدعاء و الفادۃ الھدایہ و الشادۃ الاولاد و الدادۃ
الحاف و اھل الذکر و اولی الامر و تبعہ اللہ و جبرہ و جبرہ و
عقبہ علیہ و حججہ و صراطہ و نورہ و برہانہ و رحمۃ اللہ و
برکاتہ اشھدان لا الہ الا اللہ و حد لا شریک لہ کا شہد اللہ
لینسبہ و شہدت لہ ملائکہ و اولو العلم من خلیفہ لا الہ الا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضَى
أَرْسَلَهُ بِالْحُدَى وَبِالْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الشَّارِكُونَ وَأَشْهَدُ أَنْ كَمَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الرَّاشِدُونَ الْمُهْتَدُونَ
الْمَعْتَصِمُونَ الْمَكْرُمُونَ الْمُتَّقُونَ الْمُتَوَكِّلُونَ الْمُصْطَفَوْنَ
الْمُطَهَّرُونَ لِلَّهِ الْعَزَامُونَ بِأَمْرِ الْعَالَمِينَ بِإِذْنِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ
إِصْطَفَاكُمْ لِنَبِيِّهِ وَأَرْضَاكُمْ لِنَبِيِّهِ وَأَحْسَنَكُمْ لِنَبِيِّهِ وَاجْتَبَاكُمْ
بِعِزَّتِهِ وَأَعَزَّكُمْ بِهَيْدِهِ وَخَصَّكُمْ بِرَحْمَتِهِ وَأَسْبَغَ لَكُمْ مِنْهُ
أَسَدَكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ خُلَفَاءَ فِي أَرْضِهِ وَنَجَّاهُمْ عَلَى رُبِّهِمْ وَأَرْضَاكُمْ
لِنَبِيِّهِ وَخَصَّكُمْ لِنَبِيِّهِ وَخَرَجَكُمْ لِنَبِيِّهِ وَمُسَوِّدَ عَالِيكُمْ وَتَوَاجِهَ
لِرُوحِهِ وَارْكَأَ الْيُوسُفِيْنَ وَأَشْهَدُ عَلَى خَلْقِهِ وَأَعْلَامِ عِلَادِهِ وَ
مَنَاقِبِ فِي بِلَادِهِ وَأَدْلَاءَ عَلَى صِرَاطِهِ عَصَمَكُمْ اللَّهُ مِنَ الرِّزَالِ وَأَمَّاكُمْ
مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَأَذْهَبَ عَنْكُمْ أَرْجُلَ أَهْلِ الْبَيْتِ وَ
طَهَّرَكُمْ لِنَبِيِّهِمْ فَغَضَّ عَنْكُمْ جَلَالَهُ وَأَكْبَرُكُمْ سَنَاءَهُ وَجَدَّكُمْ كَرَمَهُ وَ
أَدْنَىكُمْ ذِكْرَهُ وَوَكَّدَكُمْ شَأْنَهُ وَأَحْكَمَكُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ وَنَصَّكُمْ
لَهُ فِي الْبَيْتِ وَالْعَالَمِينَ وَدَعَاكُمْ إِلَى سَبِيلِهِ بِأَحْكَمِهِ وَالْمَوْعِظَةِ
الْأَحْسَنَةِ وَبَدَّلَكُمْ أَنْفُسَكُمْ بِرِضَائِهِ وَصَبَّرَكُمْ عَلَى مَا أَحْسَنَكُمْ فِي
جَنَابِهِ وَأَقْبَلَكُمْ لِنَبِيِّهِ وَأَنْبَأَكُمْ أَنْ كَوْنَهُ وَأَمْرُهُ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيُهُ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهِدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى أَعْلَنَ دَعْوَهُ وَبَيَّنَّ
قَرَارَ نَصِّهِ وَأَقْبَلَكُمْ حُدُودَهُ وَنَشَرَكُمْ شَرَايِعَ أَحْكَامِهِ وَسَنَنَ سُنَنِهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَصَبَّرَكُمْ فِي ذَلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّضَا وَسَلَّمَكُمْ لَهُ الْقَضَاءَ وَصَدَّقْتُمْ مِنْ
رُسُلِهِ مَنْ مَضَى فَإِنْ رَأَيْتُمْ عَيْنَكُمْ مَارِقًا وَاللَّازِمَ لَكُمْ لِأَخِي وَالْمُقَرَّرَ
بِهِ حَقِّكُمْ وَأَخِي وَأَخِي مَعَكُمْ وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَالْبَيْتَ وَأَنْتُمْ أَهْلُهُ
وَمَعْدَنُهُ وَمِهْرَاتُ الشُّبُورِ عِنْدَكُمْ وَلِبَابُ أَخِي الْبَيْتِ وَحِجَابُهُمْ
عَلَيْكُمْ وَقَصَلُ حِطَابِ عِنْدَكُمْ وَأَبَاتُ اللَّهِ لَكُمْ وَعَمَلُكُمْ فِيكُمْ وَ
نُورُهُ وَرَبَّاهُ عِنْدَكُمْ وَأَمْرُهُ لَكُمْ مِنَ الْأَكْرِ فَقَدْ وَاللَّهِ
مَنْ عَادَكُمْ فَقَدْ عَادَ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ أَحْبَبَكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهُ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ
فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهُ وَمَنْ أَعَصَمَكُمْ فَقَدْ أَعَصَمَ بِاللَّهِ أَشْمُ الْبَيْتِ الْأَعْظَمِ
وَالصِّرَاطِ الْأَقْوَمِ وَشَهَادَةُ دَارِ الْفَنَاءِ وَشُعَاعُ دَارِ الْبَقَاءِ وَالْحَقُّ
الْمَوْصُولُ وَالْأَبَدُ الْخَرُودُ وَالْأَمَانَةُ الْخُفُوفَةُ وَالْبَابُ الْمُبْتَلَى وَالْثَأْنُ
مَنْ أَنْبَأَكُمْ فَقَدْ نَجَّى وَمَنْ لَمْ يَأْتِكُمْ فَقَدْ هَلَكَ إِلَى اللَّهِ نَدْعُوكُمْ وَعَلَيْكُمْ
تَدْلُونُ بِهِ تَوْفِيقُونَ وَلَهُ تَسْلِمُونَ وَبِأَمْرِهِ يَعْزَمُونَ وَالْوَسِيلُ
لَوْ شِئْتُمْ وَيَقُولُ لِيَحْكُمُونَ سَيِّدًا لِلَّهِ وَمِنَ الْأَكْرِ وَهَلَكَ مِنْ
عَادِكُمْ وَخَابَ مِنْ جَدِّكُمْ وَصَلَّ مِنْ فَارِكُمْ وَفَارَ مِنْ مَمَاتِكُمْ
وَأَمِنْ مِنْ جَلَالِكُمْ وَبَلَّغَكُمْ مِنْ صَدَقِكُمْ وَهَدَى مِنْ أَعَصَمِكُمْ مِنْ
الْبَيْتِ قَافِلَتُهُ مَا وَابَهُ وَمَنْ خَالَفَكُمْ فَالْأَنْزَامُ وَمَنْ جَدَّكُمْ
كَافَرَكُمْ وَمَنْ حَارَكُمْ مُشْرِكَكُمْ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي أَسْفَلِ دَرَجَةٍ مِنَ الْحُجَّجِ
أَشْهَدُ أَنْ هَذَا سَابِقُكُمْ قَبْلَ مَضَى وَجَارِكُمْ قَبْلَ بَيْعِي وَأَنَّ أَوَّلَكُمْ
وَأَوَّلَكُمْ وَطَبَقَتُكُمْ وَاحِدَةٌ طَائِفٌ وَطَهَّرْتُ بَعْضَهَا مِنْ بَعْضِ خَلْقِكُمْ

بسم الله الرحمن الرحيم

اللَّهُ أَنَا رَأَيْتُكُمْ بَعْدَ مَوْلَاكُمْ مُحَمَّدٍ حِينَ مَنَعْنَاكُمْ بِكُمْ فِي بَيْتِهِ
أَوْ رَأَيْتُكُمْ أَن تَرْفَعُوا بَيْتَكُمْ فِيهَا أَسْمُهُ وَجَعَلْنَا صُلُوكَ أَسْمَاءَكُمْ وَمَا
تَحْسَنَاهُمْ مِنْ وَلَا يَكُونُ طَبِيبًا يَلْفِئَانَا وَطَهَارَةً لَا يَفْئِئَانَا وَنَزَّيْنَاهُ لَنَا
كَفَارَةً لَدُنُونَا مَكَامًا عِنْدَهُ مُسَلِّمِينَ بِفَضْلِكَ وَمَعْرُوفِينَ بِفَضْلِنَا
إِنَّا كَرَّمْنَاكُمْ قَبْلَكُمْ بِكَ أَشْرَفَ حَمَلٍ الْمَكْرَمِينَ وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُتَّقِينَ
وَأَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يُلْقِيَنَّ لَاحِظٌ وَلَا يَقُولُهُ قَائِلٌ وَلَا
لَا يَسْفِيهِ سَائِلٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي إِدْرَاكِ طَاعٍ حَتَّى لَا يَنْفِيَنَّ مَكَانَ مُقَرَّبٍ
وَلَا يَنْفِيَنَّ مُرْسِلٌ وَلَا صِدِّيقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا حَالِدٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دُفِيٍّ
وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤَمَّرٌ صَلَاحٌ وَلَا فَاجِرٌ طَالِحٌ وَلَا جَائِرٌ عَيْدٌ وَلَا قَبِيحٌ
مَرِيدٌ وَلَا خَلْقٌ جَائِبٌ ذَلِكَ شَهِيدٌ لَا عَزَافَهُمْ جَلَالُهُ أَمْرُهُ وَظُهُ
حُكْمُهُ وَكِبَرُ شَأْنِهِ وَتَمَامُ نُورِهِ وَصِدْقُ مَعَاذِلِهِ وَبَيِّنَاتُ
مَنَافِعِهِ وَشَرَفُ حُكْمِهِ وَمَنْزِلَتُهُ عِنْدَهُ وَكَرَامَتُهُ عَلَيْهِ وَ
خَاصَّتُهُ لَدَيْهِ وَفَرَبٌ مَنَزِلَتُهُ مِنْهُ بِأَبِي أَسْمَاءٍ وَأَخِي وَنَفْسِي وَ
أَهْلِي وَمَالِي وَأَسْرَفِي أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُكَ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمَا
أَسْمَعُكُمْ كَمَا فَرَعْتُمْ وَبِمَا كُنْتُمْ بِهِ مُتَّبِعِينَ بِشَأْنِكُمْ وَبِفَضْلِكُمْ
مَنْ خَالِكُكُمْ مَوَالٍ كُمْ وَلَا قَوْلِيَاكُمْ مُبْغِضٌ وَعَدَاكُمْ وَمَعَادٍ لَهُمْ
سَلَامٌ لَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ وَحَرْبٌ لَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ حَقِيقٌ بِمَا حَقَّقْتُمْ بِطُلُوسٍ
أَبْطَلْتُمْ مُطِيعٌ كُمْ عَارِفٌ بِحُكْمِكُمْ مُقَرَّبٌ بِفَضْلِكُمْ مُخْلِصٌ لِعَالَمِكُمْ مُخْجِبٌ
بِدِينِكُمْ مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِأَبَاكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُنْطَلِقٌ بِكُمْ

بسم الله الرحمن الرحيم

مُرْتَبِلٌ لَكُمْ وَلَكُمْ أَحَدٌ يَقُولُكُمْ حَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُسْجِرٌ بِكُمْ زَائِرٌ كُمْ
عَانِدٌ بِكُمْ لَا يَدْبُرُكُمْ مُسْتَفِيعٌ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ وَمُسْتَرْبٌ بِكُمْ
إِلَيْهِ وَمُعْتَدٌ بِكُمْ أَمَامَ طَلِبَتِي وَحَاجَتِي وَإِرَادَتِي فِي كُلِّ أَحْوَالِي وَ
أُمُورِي وَمُؤْمِنٌ بِكُمْ وَعَلَّامٌ بِكُمْ وَشَاهِدٌ بِكُمْ وَعَابِدٌ بِكُمْ وَأَوَّلُكُمْ
وَالْآخِرُكُمْ وَمُؤْمِنٌ فِي ذَلِكَ كُلِّ الْبَيِّنَاتِ وَمُسْتَرْبٌ فِيكُمْ وَقَلْبِي كُمْ
مُسْتَرْبٌ وَأَبِي كُمْ مُسْتَرْبٌ وَبَصِيرٌ بِكُمْ مُعْتَدٌ حَتَّى يُحْجِ اللَّهُ تَعَالَى
بِهِمْ بِكُمْ وَبَرْدُكُمْ فِي أَنَابِهِ وَيُظْهِرُكُمْ لِعِيدِهِ وَبَيِّنَاتِكُمْ فِي
أَرْضِهِ مُعْتَدٌ بِكُمْ لَامِعٌ عَدُوٌّ كُمْ أَمْنٌ بِكُمْ وَتَوَلَّى أَرْضَكُمْ
بِمَا تَوَلَّى بِهِمْ أَوْ لَكُمْ وَبَرِيءٌ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ عَدَاكُمْ وَمِنْ الْفِتَنِ
وَالطَّاغُوتِ وَالشَّيَاطِينِ وَخَرِيصَةِ الظَّالِمِينَ لَكُمْ وَالْجَاهِلِينَ بِكُمْ
وَالْمُؤْمِنِينَ مِنْكُمْ وَلَا يَكُونُ وَالْفَاصِلِينَ لَكُمْ وَالشَّاكِكِينَ بِكُمْ
وَالْمُخْرِقِينَ عَنْكُمْ وَمِنْ كُلِّ وَجْهٍ دُونَكُمْ وَكُلِّ مَطَاعٍ سِوَاكُمْ وَفِي
الْآيَةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْإِنْفَاقِ قَتَلْتُمُوهُمْ أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ حَاجَةٌ إِلَى
مَوَالِكُمْ وَحُكْمِكُمْ وَدِينِكُمْ وَوَقْفَتِي لِيَاكُمْ وَرَفْعَتِي عَنْكُمْ
وَجَلْبَتِي مِنْ خِيَابِ مَوَالِكُمْ الْفَائِبِينَ لِيَاكُمْ دَعَوْتُمْ إِلَيْهِ وَجَعَلْتُمْ
مِنْ بَعْضِ أَعْيَانِكُمْ وَكَيْفَ بَعْضُكُمْ وَتَهْدَى بِهَدْيِكُمْ وَ
بُخْشَرْتُمْ بِمُرْتَبِكُمْ وَكَيْفَ فِي رَجْعَتِكُمْ وَبَيْتِكُمْ فِي دَوْلَتِكُمْ وَ
بَشَرْتُمْ فِي عَالَمِكُمْ وَبَيِّنَاتُكُمْ فِي أَنَابِكُمْ وَتَوَلَّى عَدَاكُمْ وَفَتَنَكُمْ
بِأَبِي أَسْمَاءٍ وَأَخِي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَأَسْرَفِي مَنْ رَأَى اللَّهُ بَيِّنَاتُكُمْ

فصل في بيان ما جاء في القرآن من فضل الله تعالى على عباده

بكم ومن وحده قبل عنكم ومن قصدت نوحه بكم موالا لا يحسن
تسائلكم ولا يبلغ من المديح كنهكم ومن الوصف قد ذكره وأنه
نور الأخبار وهداه الأبرار ونجح التجار بكم فتح الله وبكم
بفتح بكم بنزل الغيث وبكم بفتح الغيث أن تنفع على الأرض
الأيادي وبكم بنفس الله وبكم بفتح الضم وعنده ما نزلت
به رسله وهبط به ملائكته وإلى جدار بيت الروح الأمين
أنتم الله ما له ثوب أحد من العالمين طاهرا كل شئ من
لشرككم ويجمع كل منكر لما عليكم وحصص كل جنار لفضلكم
وقد كل شئ لكم وأسرف الأرض بغيركم وفاد العالمين
بولايتكم بكم بفتح إلى الرضوان وعلى من محمد ولايتكم
غضب الرحمن يا بني أشم وأبي ونسبي وأهل وما نذكركم في
الذاكرين واسمنا بكم في الأسماء وأجسادكم في الأجساد وأزواجكم
في الأزواج وأنفسكم في النفوس وأنا بكم في الأنا وبؤركم
في البؤر فلما أحلى اسمائكم وأكرم أنفسكم وأعظم شأنكم وأجل
خطركم وأوفى عهدكم وأصدق وعدكم كلامكم نور
وأمرهم رشد ووصيتكم النعمى وفضلكم الخير وعاد بكم
الإحسان وسببكم الكرم وشأنكم المحن والصدق والرفق
وقولكم حكم وحكم ورا بكم علم وحزم إن ذكر الخير لله
أوله وأصله وقدره ومعدنه وما به ومنهها يا بني أشم

٢٧٠

وذكر ما جاء في القرآن من فضل الله تعالى على عباده

فصل في بيان ما جاء في القرآن من فضل الله تعالى على عباده

أبي ونسبي كيف أصف من شأنكم وأحصى جميل بلا بكم وبكم الرحمن
الله من الذي وفرج عنا غراب الكروب وأنقذنا بكم من
شفا جرف الهلاكات ومن النار يا بني أشم وأبي ونسبي بموالاكم
علما الله معالمة ديننا وأصل ما كان قدس من دنيانا وهو الأكرم
تمتلكنا وعطينا النعمة وأنشأنا العزة وبموا لا بكم بفعل
الطاعة المفترضة ولكم المودة الواجبة والدرجات الربعية
والمقام الحمود والمكان المعلوم عند الله عز وجل وأجاء العظم
والشأن الكبير والشفاعة المقبولة ربنا أمتنا بما أنزلت وأبنا
الرسول فاكذبنا مع الشاهدين ربنا لا نزع فلو بنا بعدد
هدينا وهب لنا من لدنك رحمة أئنا بكم الوهاب لجان
ربنا إن كان وعد ربنا لمفعولا يا بني أشم وأبي ونسبي وبكم الله عز
وجل ذوا الأبا يا بني علمها الأرضكم فحي من اسمكم على سيد
وأشرككم أمر خلوهم ورون طاعتكم بطاعتهم لنا أسوة لهم
ذنوب وكنت شفعا فيكم فاني لكم مطيع من أطاعكم فقد أطاع
الله ومن عصاكم فقد عصى الله ومن أحبكم فقد أحب الله ومن
أبغضكم فقد أبغض الله اللهم إني لو وجدت شفعا أقرب
إليك من محمد وأهل بيته الأخيار والائمة الأبرار جعلتهم
شفعا فيكم الذي أحببتكم عليا أسألك أن تدخلي
في جمل العارفين بهم وبحمدهم وفي زمرة المرحومين ربنا عظم

٢٧١

انال

فصل فی زیارت ائمه اطهار علیهم السلام

اِنَّكَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَامٌ عَلَيْكُمْ
كَبِيرًا كَبِيرًا وَحَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ سَلَامٌ مُؤَدِّعٌ لَا سَمَّ وَلَا فَاَلَ وَلَا مَالَ وَرَحْمَةُ اللهِ
وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبِيِّ اِنَّهُ مُحَمَّدٌ مُحَمَّدٌ سَلَامٌ وَلِيٌّ
غَيْرُ رَاغِبٍ عَنْكُمْ وَلَا مُسْتَبَدِّلُكُمْ وَلَا مُؤَمِّرُكُمْ وَلَا مُخْرِجُكُمْ
عَنْكُمْ وَلَا زَاهِدٌ فِيكُمْ وَلَا جَعَلَهُ اللهُ اَخِرَ الْعَهْدِ مِنْ دَوَارِ
قُبُورِهِ وَارْتَبَانِ مَشَاهِدِهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَخَشَرَتِي لِلَّهِ فِي
زَمْرِكُمْ وَارْتَدَّتْ حُوزُكُمْ وَجَعَلَتِي مِنْ حَرْبِكُمْ وَارْضَا لَوْ عَنِّي وَ
مَكْنَسِي مِنْ دَوْلِكُمْ وَاجْبَانِي فِي رَحْمَتِكُمْ وَمَلِكِي فِي اَنَا مِكُمْ وَ
شَكَرْتُ سَعْيِي بِكُمْ وَعَفَرْتُ نَبِيَّ شَيْعَا عَنْكُمْ وَاقَالَ عَمْرِي بِحَبْسِكُمْ وَ
اَعْلَى الْعَمْرِ غَوْلَا لَكُمْ وَسَرَفَتِي بِطَاعَتِكُمْ وَاعْرَبْتِي بِهَيْدِكُمْ وَجَعَلْتِي
مِنْ اَنْفَكِ مُفْلِحًا نَحْيًا غَاثًا سَالِمًا مُعَا قَا غَثًا قَاثًا بِرَحْمَتِ اللهِ
وَفَضْلِهِ وَكَأَنَّ بِي بِأَفْضَلِ مَا يَنْفَلِبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ زَوَارِكُمْ وَمَوَالِكُمْ
وَمُحِبِّكُمْ وَشَيْعَتِكُمْ وَرَدَّتْ لِي اللهُ الْعَوْدَ ثَمَّ الْعَوْدَ أَبَدًا مَا أَبْنَانِي رَدَّتِي
بِنَبِيٍّ صَادِقٍ وَإِيمَانٍ وَتَقْوَى وَاجْتِبَاءٍ وَرَدَّتِي وَاسِعَ حَلَالِ طَبِيعَةٍ
اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اَخِرَ الْعَهْدِ مِنْ دَوَارِ نَبِيِّهِ وَذِكْرِهِمُ وَالصَّلَاةُ عَلَيْهِمُ وَ
أَوْجِبْ لِي الْغَفْرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالْخَيْرَ وَالْبِرَّ وَالْقُدْرَةَ وَالْعُزْرَةَ وَالْمُؤَدَّةَ
وَالْإِيمَانَ وَحَسْنَ الْإِجَابَةِ كَمَا أَوْجِبْتَ لِي وَلِيَّائِكَ الْعَامِلِينَ بِحَقِّكَ

۴۷۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فصل فی زیارت ائمه اطهار علیهم السلام

الْمُوجِبِينَ طَاعَتَهُمُ وَالزَّائِعِينَ فِي دَوَارِهِمُ الْمُتَعَزِّينَ إِلَيْكَ وَ
الْبَاهِرِينَ بِأَنْفُسِهِمْ وَأَيْ وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي اِجْعَلُونِي فِي هَمِّكُمْ وَ
صَبْرِي فِي حَرْبِكُمْ وَأَدْخِلُونِي فِي شَفَاعَتِكُمْ وَأَذْكُرُونِي عِنْدَ
رَبِّكُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْلُغْ أَرْوَاحَهُمْ وَاجْسَادَهُمْ
مِنَ السَّلَامِ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَّى
اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَبِيرًا وَحَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

مؤلف کو یہ کہ ابن عمر بن زبیر بن عوفی جامعہ
انجمن مدرسہ سند و ماہد کردہ و وصفا علیہ

سندین طا وروشیہ محمد بن المشدی زائغہ و طاب کرہ اند
کہ چون زاده و بارت بکی زائغہ علیہ السلام غانی بیاد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۷۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فصل فی بیان احوال

و چون براه افنی باید که همت تو همگی مصروف باشد برای آنچه از برای آن
مهری و باید که که مشغول شوی با امری چند که مانع حصول طلب و حسن
حال تو باشد و بنویس صاحب نماز یا در فغان خود و شای
خدا بسیار بکونی و صلوات بر محمد و آل محمد بجا نری و چون
در این عمل زبانت بکونی در شای بگویم

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و علی علیه و سلم الله الله الله اغیر
عنی الذل و نوب و سخر العیوب و طهر فی بلاء التوبه و البس فی
رداء العصه و ابد فی بلطف فیک توفیق فی اصلاح الاعمال
انک ذو الفضل العظیم

و چون نزد یک شوی بدر و در و منه معذسه بکن
الحمد لله الذی و قتی لقصید و اینه و زیار و جرحه و آوردن حرمت
و که بخشنی حتی من زیار و قیر و التزول یعقوب معقبه و ساحه
تریبه الحمد لله الذی که تبتنی بحیان ما اقلته و الاصر و حتی ما
و حوله و لا قطع رجائی فیما توفقت بل البسی عافیه و افادنی
و فی نفسه و انانی کرامه

و چون داخل در و منه مشبه که شوی این نزد یک بکن
السلام علیکم ایها المؤمنین و سادة المتقین و کبراء الصالحین
و امراء الصالحین و فاده الحسین و اعلام المهتدین و انوار
العالیین و ورثة الانبیاء و صفوة الایضیاء و شمس الانبیاء
و بدور الخلفاء و عباد الرحمن و شرکاء القرآن و مناهج الانبیاء

فصل فی بیان احوال

و معادین و احبابین و شفعاء و خلائین و رحمة الله و برکاته اشهد
انکم انواب الله و معانج رحمة و معابد مغفیه و محابب رضوان
و مصابیح جنانه و حمله رفایم و خزنه علیه و حصه سیر و مصطفی
و حبه و عیده که امانات الشیخ و ودائع الرسله انتم امتا
الله و احبابه و عبادیه و اصفیاء و انصار و وجیه و ارکان
نجه و دعامه الی کسبه و حرسه خلائیه و حظه و دایره لا
بسیارک شاء الملائکه فی الاغلاص و الخشوع و لا یصلوا ذر
ابنهال و خضوع ان و لکم الملوك الی قول الله و باصنما لیس
و الزکاء و جعلها اوسع للثکر و الشاء و امنها من عوارض
الغفل و صفاتها من شواغل الغفلة بل یغرب اهل السماء
بحکم و یا لیس انتم من اعدائکم و نوازل الکلاء علی مصابکم و
الاستغفار لیس بکم و یحکم فانما اشهد الله خالقی و اشهد ملائکته
و انبیاؤه و اشهدکم با مانی انی مؤمن بولایه بکم مفضل بامانه
مفضل بخلایه و حارف بمنزله مؤمن بکرمه خاضع لولایته
مستتر الی الله محکم و یا لیس انتم من اعدائکم عا لیس ان الله قد
طهرکم من القوا حش ما ظهر منکم و ما یطن و من کل رسیه و کما سیه
و دینیه و دنیائیه و حکم را به الحین الی من نقد ما ضل و من
ناخره من ازل و فرض طاعتکم علی کل اسود و ابصر و اشهد انکم
مقد و قبه یعهد الله و وقینه و یکل ما اشترط علیکم فی کلامه و

دَعَوْنَهُ إِلَى سَبِيلِهِ وَأَنفَعْنَاهُمْ طَائِفَةً مِّنْهُ وَضَعْنَاهُ وَجْهَهُ لِلدِّينِ
عَلَىٰ مَنَاجِجِ النَّبُوَّةِ وَمَا إِلَٰهَ إِلَّا رَسَالُهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَبْغِي الْأَنْبِيَاءَ
وَمَذَاهِبَهُ لَا وَصِيَاءَ قَدْ نَبَّغْ لَكُمْ أَمْرًا وَنُصَّحَ لَكُمْ أَمْرًا
فَصَلُّوا لِلَّهِ عَلَىٰ رَأْسِهِ وَاجْتَازُوا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ وَأَيُّهَا الْحُجَّةُ اللَّهُ لَقَدْ أَرْضَيْتَ بِسَيِّدِي الْأَيُّمَانِ وَفُطِنْتَ
بِزُورِ الْإِسْلَامِ وَغَدَيْتَ بِزُورِ الْبَيْتِ وَالْبَيْتِ حُلُلُ الْعِصْمَةِ وَ
اضْطُغِبْتَ وَوَرِثْتَ عِلْمَ الْكَلَامِ وَلَقَدْ فَصَّلَ الْحَبَابُ وَأَوْجَحَ
بِلَاحِ مَعَارِفِ التَّهْزِيلِ وَقَوَائِمِ الْمَوَاقِلِ وَرَسَلَتْ إِلَيْكَ رَأْيَهُ
الْحَقِّي وَكَلِمَتِ هِدَايَةِ الْخُلُقِ وَنَبِيْلَتِ الْبَلَدِ عَهْدَ الْأَمَانَةِ وَالْإِيمَانِ
حِفْظَ الشَّرْعِ وَأَشْهَدُ بِمَا مَوْلَايَ أَنْكَ وَفَيْتَ بِشَرِيطِ الْوَصِيَّةِ
وَقَضَيْتَ مَا لَمْ يَكُنْ مِنْ فَرْضِ الطَّاعَةِ وَنَهَضْتَ بِأَعْيَانِ الْإِمَامَةِ
وَأَحْدَيْتَ مِثَالِ النَّبُوَّةِ فِي الصَّبْرِ وَالْإِجْتِهَادِ وَالْتَصِفْتَ بِالْعِبَادِ
وَكُفِّرْتَ الْقَبِيْظَ وَالْعَفْوِ عَنِ النَّاسِ وَغَرَمْتَ عَلَى الْعَدْلِ فِي الْبَرِيَّةِ وَ
الضَّعْفِ فِي الْقَبِيْظَةِ وَكَذَبْتَ الْحُجَّ عَلَى الْأُمَمِ بِالْإِثْلِ السَّوَادِ
وَالشَّرَافِ السَّاطِعِ وَدَعَوْتَ إِلَى اللَّهِ بِأَكْبَرِ الْبَالِغَةِ وَالْمُحَضَّرِ
الْحَسَنِ قَبْلَ مَنْ يَغْوِيهِمُ الزُّنْجُ وَسَيِّئِ الثَّامِ وَأَصْلَاحِ الْفَاسِدِ
وَكَرَّمَ الْمَعَانِدَ وَأَصْلَحَ الشُّعْنَ وَإِمَانَهُ الْيَدِجَ حَتَّىٰ قَارَفَتِ الدُّنْيَا
وَأَنْتَ سَيِّدٌ وَلَقَدْ رَسَّوْلُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْتَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِاسْمِهِ بِالرَّسُولِ لِلَّهِ بِكَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ جَلَّ وَعَلَا
بِالْخِلَافِ عَلَى الَّذِينَ عَدُّوا بِكَ وَتَكُونُوا بَيْنَكُمْ وَتَحْدُوا وَإِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ وَمَنْ لَكُمْ وَتَحْلُوا بِقَبْلَ طَاعَتِهِ وَتَحْجُوا وَأَسْبَابُ
مَوَدَّتِهِ وَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ بِالسَّبِيلِ الْمُبِينِ وَالْإِعْرَاضِ عَنْكُمْ
وَمَنْعُكُمْ مِنْ فَاغَمَةِ الْخُدُودِ وَأَسْبَابِ الْخُودِ وَشَعْلِ الصَّدْعِ
وَلَمَّ الشَّعْبِ وَسَيِّئِ الْخُلُقِ وَتَنْبِيْهِ الْأَوْدِ وَأَمُضَاءِ الْأَحْكَامِ وَ
تَهْذِيبِ الْإِسْلَامِ وَقَبْحِ الْأَثَامِ وَارْتِقَاءِ عِلْمِكُمْ نَفْعِ الْحُرُوبِ وَ
الْفِتَنِ وَأَخْرَاجِكُمْ مِنْ شُؤْفِ الْأَحْيَادِ وَهَتَكُوا مِنْكُمْ الشُّؤْرَ
وَأَبْنَا حُجُومَكُمْ الْخُودَ وَصَرَفُوا صَدَائِكَ السَّابِكِينَ إِلَى الْغِيَاثِ
وَالْمُجَاهِدِينَ وَذَلِكَ بِمَا طَرَفَتْ لَهُمُ الْبِلَادُ الْغَنَاءُ وَالْمَعَادَةُ
الْبُعَا أَهْلُ الْكُفِّ وَالْقَدَرِ وَالْخِلَافِ وَالْمَكْرِ وَالْقُلُوبِ الْمُتَنَذِرِ
مِنْ قَدَرِ الشَّرِّ وَالْأَجْسَادِ الْمُتَخَفِ مِنْ دَرَنِ الْكُفْرِ الدِّهْنِ
أَصْبُوا عَلَى الْبَغْيِ وَأَكْبُوا عَلَى عِلَالِ الشُّغْفِ فَلَمَّا مَضَى الْبُظْظُ
صَلُّوا لِلَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَخْضَعُوا الْعِرْزَ وَانْهَضُوا الْفُرْصَةَ وَ
انْتَهَكُوا الْحَرَمَةَ وَغَادَرُوا عَلَى الْإِثْرِ الْوَفَا وَاسْتَرْهَقُوا الْفَضْلَ
الْبَيْعَةَ وَخَالَفُوا الْمَوَاقِفَ الْمُؤَكَّدَةَ وَخَيَّابَةَ الْأَمَانَةِ الْمَرْصُودَةَ
عَلَى الْجِبَالِ الرَّاسِبَةِ وَابْتَغَى أَنْ يَحْلُمَا وَجْهَهُمَا الْإِنْسَانُ الظَّالِمُ

أَجْمَلُ ذُو الشَّفَاقِ وَالْعَزَّةُ بِالْإِثَامِ أَوْلَىٰهُ وَالْأَنفُ عَنِ الْإِفْثَامِ
أَجْمَلُ الْعَافِيَةِ خَيْرٌ سِعْلَةً الْأَغْرَابِ وَبَيْنَا بِالْأَحْرَابِ إِذَا التَّبَرُّؤُ
وَالرِّسَالَةُ وَمَهْطُ الْوَحْيِ وَالْمَلَايِكَةُ وَمُسْتَقَرُّ السُّلْطَانِ أَوْلَا بَدْرٍ
مَعْدِنُ الْوَصِيَّةِ وَالْخِلَافَةِ وَالْإِمَامَةِ حَيْثُ نَقَضُوا عَنْهُمْ الْمُصْطَفَىٰ
فِي أَجْبِهِ عَلِيمُ الْهُدَىٰ وَالْبَيِّنُ طَرِيقُ الْبَلَاءِ مِنْ طَرَفِي لَرْدَىٰ وَجَرَحُوا
كَيْدَ خَيْرِ أَوْرَىٰ فِي ظِلِّ ابْنَيْهِ وَأَضْيَعُوا وَجْهَيْهِ وَأَهْنَأُوا
عَزَبَ نِيَّاهُ بَضْعَةً لَحْجَةٍ وَفِي ذَلِكَ كَيْدٌ وَخَدْلٌ لِعَالِمَاهُ وَصَغْرٌ وَأَقْدَمُ
وَأَسْخَلُوا أَحَارِمَهُ وَطُغْرُوجَهُ وَأَنكَرُوا أَوْحَنَهُ وَجَهْرًا وَمُؤَدَّةً
وَنَقَضُوا ابْنَيْتَهُ وَخَدَّاهُ وَإِلَابَتَهُ وَأَطْعَمُوا الْعَبِيدَ فِي خِلَافَتِهِ
وَفَادَوْهُ إِلَىٰ بَعْضِهِمْ مُصْلِحَةً سَوَوْفَهَا مُفْسِدَةً أَسْنَهَا وَهُوَ خِلَافَتُهُ
الْقَلْبُ هَالِكٌ الْعَصَبُ شَدِيدُ الصَّبْرِ كَالْظُلْمِ لِقَبْضِهَا دَعْوَةٌ إِلَى
بَعْضِهِمُ الْبَيْنِ عَمُّ شَوْمُهَا الْإِسْلَامُ وَزَعَتْ فِي دُلُوبِ أَهْلِهَا الْأَثَامُ
وَعَقَّتْ سُلَامَتَهَا وَطَرَّتْ مِفْتَاحَهَا وَنَفَتْ جُنْدَهَا وَهَفَفَتْ
بَطْنَ عَنَارِهَا وَخَرَفَتْ الْفُزَانَ وَبَدَّلَتْ الْأَحْكَامَ وَعَجَزَتْ الْمَنَامُ
وَأَبَاحَتْ حَسْرَ اللَّطَمَاءِ وَسَاطَتْ أَوْلَادُ الْعَنَاءِ عَلَى الْفُرُوجِ وَ
الزَّيْلَاءِ وَخَلَطَتْ الْحَلَالَ بِالْحَرَامِ وَاسْتَحَفَّتْ بِالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ
وَهَاسَتْ الْكِبَّةُ وَأَغَارَتْ عَلَى دَارِ الْحِجْرِ يَوْمَ الْحَرَّةِ وَأَبْرَزَتْ
بَنَاتِ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَصَارِ لِلتَّكَاثُلِ وَالنُّوْبَةِ وَالْبَسْطِ لَهْنِ نُوْبِ
الْعَارِ وَالْفَضِيحَةِ وَرَحَّصَتْ لَاهِلَ الشُّبُهَةِ فِي قُلُوبِ أَهْلِهَا بِنَاتُهَا

٢٧٨

طَاعَةٌ
٢٠٢٠

وَابَادُوا

بسم الله الرحمن الرحيم

وَابَادُوا نَسْلَهُمْ وَاسْبِغُوا دَمَهُمْ وَبَنُوا حَرِمَهُمْ وَقُلْنَا نَصَارَى وَ
كِرْمَانِيَّةٍ وَقُلِبَ بَنُوهُمْ يَنْحِتُونَ وَفُطِحَ دِينُهُمْ وَأَمَّا آلُهَا بَنُو
الْمُصْطَفَى وَبَنُوهُمْ الْأُمَمُ مَعْرُوفَةٌ فِي الْكَلَامِ وَرَمَّا حُمُهُمْ مُشْرَعَةٌ فِي
تَحْرِيكِهِمْ وَسُوفَ نُهَمُّهُمْ مُؤَلَّفَةٌ فِي دِمَائِهِمْ تَبْنِيْ أُنْبَاءَ الْعَوَارِثِ عَلَيْهِمْ
الْفِتْنُ مِنْ وَرَعِهِمْ وَغَبَطَ الْكُفْرُ مِنْ إِيْمَانِهِمْ وَأَنَسَمُ بْنُ صَرْبِجٍ فِي
الْجَرَابِ قَدْ قَاتَى التَّبَّ هَاتِمَةً وَشَهِدَ قَوْلَ الْإِنْسَانِ قَدْ فَدَى نَبِيَّكَ
بِالْإِسْلَامِ أَكَلَنَهُ وَقَبِلَ بِالْعَرَاءِ قَدْ رَفَعَ قَوْلَ الْغَنَاءِ رَأْسَهُ وَمُكَلِّفُ
السَّيْرِ قَدْ رَضَّ بِالْحِلْمِ دِيَارَ عَصَاؤُهُ وَمَسْمُومٌ قَدْ قَطَعَتْ بِجُرْعِ السَّيْرِ
أَعْيَاؤُهُ وَسَمَلَكُمْ عِبَادُ بَدَلْتُهُمْ بِالْمُعِيدِ وَأُنْبَاءُ الْعَبِيدِ قَدْ هَلَّلُوا
بِاسَادِنِ الْإِلَهِ إِلَى زِمْنَتِكُمْ وَالْمَصَائِبِ الْإِلَهِ عَيْنَكُمْ وَالْفَخَائِعِ الْإِلَهِ
الْحُصْنَكُمْ وَالْفَوَارِغِ الْإِلَهِ طَرَفَتَكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى
أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَلْمَلُ إِنَّا لَنَمْلِكُ إِلَّا أَنْ نَقُودَ وَحْدَهُ شَاهِدٌ
 وَنَعْنِي فِيهَا أَرْوَاحُكُمْ عَلَى هَذِهِ الصَّلَاطِ الْعَظِيمَةِ الْخَالِدَةِ بَيْنَكُمْ
 وَالرَّزَا أَبَا الْجَهْلَةِ الْثَانِي لَكُمْ بِسَاحَتِكُمْ الْبَنَى ثَبِتَ فِي قُلُوبِ شَيْعَتِكُمْ
 الْقُدُورُ وَأَوْدَتْ أَبْكَادُهُمُ الْخُرُوجُ وَرَعَتْ فِي صُدُورِهِمُ
 الْغُصَصُ وَخَنَ تَهْدِ اللَّهُ أَفْنَا قَادَرَكَا أَوْلَانَكُمْ وَأَصَارَكُمْ
 الْمُتَعَدِّينَ إِنْ أَمَرْتُمْ دَاءَ الثَّالِثِينَ وَالْغَاسِطِينَ وَالْمَارِفِينَ

۴۷۹

مولعة

نَفْسُكَ

وفضلہ

فصل فی آداب دعا

وَقُلْ اِنَّ عِندَ اللّٰهِ سُبُوْحًا يَا اَهْلَ الْاُحُدِ عَلَيَّ السَّلَامُ بَوْمَ
كُرْبَلَاءَ يَا ثَنِيَّاتِ وَالْقُلُوبِ وَالنَّاسِ عَلَيَّ قُوَّةُ ثَلَاثِ الْمَوَاضِعِ
حَضَرَ وَالضَّرِيكَ وَعَلَيْكَ وَاللّٰهُ وَاِنَّا بِلَيْفِكُمْ مِّنَ السَّلَامِ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَللّٰهُمَّ اِنَّا الْقُدْرَةُ الَّتِي صَدَرَتْ عَنْهَا الْعَالَمُ مَكْرُومَةٌ عَلَيْهِمَا
مَقْطُورَاتُكَ غَلَّ الْعِظَةُ فَطَقَّتْ شَوَاهِدُ ضَلُوكَ مِنْ يَدَيْكَ
اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ مَكْرُومَةٌ وَاِبْرُوهُ فَاطِرُ السَّاعَةِ لَا اَمِنْ
شَيْءٍ وَلَا عَلَيَّ شَيْءٍ وَلَا فِي شَيْءٍ وَلَا لَوْحَةٍ وَهَلَكَ عَلَيْكَ اَذْلا
خَبَرِكَ وَلَا حَاجَةَ بِدَنِّكَ لَكَ فِي كُتُبِهِمْ وَلَا لَاسْتِغَاثَةٍ مِنْكَ عَلَى
مَا تَخْلُقُ بَعْدَ بَلِّ اَنْشَأْتَهُ لِيَكُونَ دَلِيلًا عَلَيْكَ بِاَنَّكَ لَا تَمُوتُ مِنَ الضُّعْفِ
فَلَا يَضِيحُ النُّصَيْفُ بِعَقْلِهِ اِنْكَارَكَ وَالْمَوْسُومُ بِجَهْدِهِ الْغَرَّةَ بِخُودِكَ
اَسْأَلُكَ بِرُفْقَا اِخْلَاصٍ بِتَوْجِيدِكَ وَخُرْمَةِ التَّعَلُّقِ بِكَ يَا
وَاَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ اَرْشِدْ بِلِيَّ عَلَى اَدَمَ بِدَعِ فِطْرَتِكَ وَبِكِرْتِجِيَّتِكَ
وَلِسَانِ فَذَرِكْ وَاعْلَمِيَّتِكَ فِي بَطْنِكَ وَعَلَى تَحْدِيدِ الْخَالِصِينَ
صَفْوَتِكَ وَالْفَاحِشِينَ مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَالْفَاقِلِينَ لِمَا مَوْجُودٍ
سَهْرَتِكَ بِمَا اَوْلَيْتَهُ مِنْ بَيْتِكَ بِمَعُونَتِكَ وَعَلَى مَنْ بَنَاهُمَا مِنْ
النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْأَوْصِيَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَأَنْ تَهْبِئَ لِي بِمَا هَذَا
هَذَا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فصل فی آداب دعا

اَللّٰهُمَّ بِحَسْبِكَ هَذَا السَّيِّدُ مِنْ ظِلِّ عَيْنِكَ وَبِمَنْزِلَتِهِ عِنْدَكَ لَا يَمُنُّ
نَجَاءً وَلَا يَخْرُجُ مِنْ قُبُورِهِ وَارْزُقْنِي الْوَرَعَ عَنْ تَحَارِيكِ دُنْيَا وَدُنْيَا
وَأَسْأَلُكَ بِالْآخِرَةِ عَنْ هَلَاكِ الْأَوَّلَى وَوَقْفِي لِمَا يُحِبُّ وَرَضِي لِحَبِيْبِي
اِتِّبَاعَ الْهَوَى وَالْإِغْوَاءَ بِالْأَبْطَلِ وَالْمُنَى اَللّٰهُمَّ اجْعَلِ السَّادَةَ
بِعِزِّ قَوْلِي وَالْعَوَابِ فِي فِعْلِي وَالصُّدُورَ وَالرِّقَاءَ فِي عَمَلِي وَوَعْدِي
وَأَمْنِي وَالْإِنْسَانَ مَفْرُوقِينَ بِعَهْدِكَ وَعَقْدِكَ وَالْإِحْسَانَ
مِنْ شَأْنِي وَخَلْقِي وَاجْعَلِ السَّلَامَةَ لِي شَاكِلَةً وَالْعَافِيَةَ لِي
مُجِيبَةً مُلْتَمَسَةً وَلَهْفَةً ضُجُوعًا وَعَوْنًا مَصْرُوفًا لَكَ وَحُسْنَ
تَوْفِيقًا وَبَسْرًا مَوْفُورًا عَلَيَّ وَاجْعَلْ لِي رِبَّ سَعِيدًا وَتَوْفِيقًا
شَهِيدًا وَطَهْرًا لِلرَّوْبِ وَمَا بَعْدَهُ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلِ الْيَقِيَّةَ وَ
النُّورَ فِي سَمِيٍّ وَبَصَرِي وَاجِدَةً وَأَخْبِرْ بِي طَرَفِي وَاهْدِي وَ
الْعَبْرَةَ فِي دِينِي وَمَذْهَبِي وَالْإِيمَانَ أَبَدًا نَصَبَ عَيْنِي وَالذِّكْرَ
وَالْمَوْجِبَةَ شِعَارِي وَدَوَارِي وَالْفِكْرَةَ وَالْعِبْرَةَ أَنْبِيَّ وَعِمَادِي
وَتَكْرِيبِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَاجْعَلْهُ أَوْثَرُ الْأَشْيَاءِ فِي نَفْسِي وَاعْلِيهِ
عَلَى رَأْيِي وَعَزِيٍّ فَاجْعَلِ الْإِرْسَادَ فِي عَمَلِي وَالنَّسِيمَ لِأَمْرِكَ
وَمَهَادِي وَسَنَدِي وَالرِّقَاءَ بِقَضَائِكَ وَكَدْرَكَ أَقْصَى عَزْمِي
وَمِهَادِي وَأَعْدِي وَعَاجِي حَتَّى لَا أَتَمُنِّي أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ يَدِي
وَلَا أَطْلُبُ بِهِ غَيْرَ لِحَرْبِي وَلَا أَسْتَعِيذُ بِهِ إِطْرَافِي وَمَذْجِي
وَاجْعَلْ خَيْرَ الْعَوَائِبِ عَافِيَتِي وَخَيْرَ الْمَصَائِرِ مَقْصِدِي وَأَنْتَ الْعَبَسُ

عَلَيْهِ وَأَفْضَلَ الْهُدَى هُدَىٰ وَأَوْفَرَ الْخُطُوطِ حَقْلِي وَأَجْمَلَ الْأَفْئِدَةِ
فِيهِ وَبَهَمِي وَكَرْبَانِي بِنِيبٍ مِنْ كُلِّ سَنَةٍ وَلَبَّاءُ وَاللَّيْلُ كَلْبُ خَيْرٍ لِي لَيْلًا
وَقَدْ بَدَأَ وَمِنْ كُلِّ نَاعٍ وَخَوْفٍ فَهَبْهُرًا وَمَا نَعَا اللَّهُمَّ يَا أَغْنِي لِي
وَعَصِي وَفَيْعِي وَتَوْفِي وَتَحْوِي وَتَوَفِّي وَكَتَبَ الْحَيَّ وَتَمَانِي
وَفِي قَضَائِكَ سَكُونِي وَتَحَرَّكِي وَإِنْ يَغِيْزُ بِكَ الْوُفْعُ اسْتِغَاكِي وَ
وُضْأِي وَعَلَيْكَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا اِعْتِنَادِي وَتَوَكَّلِي وَمِنْ عَذَابِ
جَهَنَّمَ وَمَنْ سَقَرَتْ نَحَائِي وَخَلَّاهُ فِي دَارِ أَمْنِكَ وَكَرَامَتِكَ مُتَوَكِّلِي
وَمُنْعَلِي وَعَلَىٰ أَبَدِي سَادَانِي وَمَوَالِي الْأَيَّامِ صُطْحِي وَزَيْجِي وَفُجِي
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْزِزْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَ
الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَاعْزِزْ لِي وَلِوَالِدَيْ وَمَا وَلَدَا وَأَهْلِي بَيْتِي
وَجَبْرَانِي وَلِكُلِّ مَنْ فَكَّدَنِي بَدَأَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ إِنَّكَ
ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

ذكر في هذا الموضع
 (الف) من
 (الف) من
 (الف) من

بسم الله الرحمن الرحيم

أَوْسَبُّهُ إِلَى دِمْحَمِكَ وَرِضْوَانِكَ وَالذَّرْبَةُ إِلَى رَأْفَاتِكَ وَ
غُفْرَانِكَ اللَّهُمَّ وَأَوَّلُ حَاجَتِي إِلَيْكَ أَنْ تُعْزِمَ مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي
عَلَى كَثْرَتِهَا وَأَنْ تُعْصِمَنِي فِيهَا مِنْ عُرْبِي وَتُطَهِّرَ دِينِي مِنْ مِلَّةِ دِينِهِ
وَتُبَيِّنَهُ وَتُزَيِّدَهُ وَتُجَيِّدَهُ مِنَ الرَّبِّ وَالشَّكِّ وَالنَّسَاءِ وَالزَّوَالِ
وَتُسَيِّدَنِي عَلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَذَرْبَتِهِ الْخَبْلَ الْعَمَلُ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَتُكَ وَسَلَامُكَ وَبَرَكَاتُكَ وَتُجَيِّدَنِي
مَا أَحْبَبْتَنِي عَلَيْهِ طَاعَتِهِمْ وَتُبَيِّنَنِي إِذَا امْتَنَيْتَ عَلَى طَاعَتِهِمْ وَأَنْ لَا تَخُو
مِنْ قَلْبِي مَوَدَّةَهُمْ وَتُحِبَّتَهُمْ وَتُبْضَ أَعْلَانِهِمْ وَمُرَاقَبَتَهُمْ أَوْ لِبَالِهِمْ
وَبِرْهَمٍ وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ تُقْبَلَ ذَلِكَ مِنِّي وَتُحِبَّ إِلَيَّ عِبَادَتَكَ
وَالْمُؤَامَلَةَ عَلَيْهِمْ وَتُسْقِطَ لَهَا وَتُبْضَ إِلَى مُعَايَاكِ وَتَحَارِمَكَ وَتُجَيِّدَنِي
مَدْقَعِي عَنْهَا وَتُجَيِّدَنِي النِّفْسَ فِي صَلَوَاتِي وَالْإِسْمَاءَ فِيهَا وَالْأَمْرَ
عَنْهَا وَتُوَفِّقَنِي لِإِيَادَتِهَا وَالْإِسْمَاءَ كَمَا قَضَيْتَ وَأَمْرَ بِهِ عَلَى
سُورِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكَاتُكَ خُصًّا
وَحُصًّا وَتُشْرِحَ صَدْرِي لِأَسْمَاءِ الرَّكُودِ وَأَعْطَا الصَّدَقَاتِ وَبَلِّغْ
الْمَعْرُوفَ وَالْإِحْسَانَ إِلَى شَيْءٍ أَلِيٍّ حُلِّيَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَمُؤَاسِفِهِ
وَلَا تُؤَفِّقَنِي إِلَّا بِعَبْدَانِ تَرْضَوْنِي حُجَّ بَيْنَكَ الْحَرَامِ وَزِيَارَةِ فَتَبْرِ
رَسُولِكَ وَتُقْبِرُوا أَلَا أَعْتَمِدُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ تَوْبَةً
نُصُوحًا تَرْضَاهَا وَتَبْدَأُهَا وَتُحَدِّثُهَا وَعَمَلًا صَالِحًا تُقْبَلُهُ وَأَنْ
تُغْفِرَ لِي وَتَرْضَى إِذَا تَوَفَّيْتَنِي وَتُهَوِّنَ عَلَيَّ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ وَ

فصل في بيان ما ينبغي من الخصال

تخشع في رُفْعِ مَحَلِّهِ وَالْهَيْكَلِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَنَدْوَيْهِ
الْحُجَّةِ بِرَحْمَتِكَ وَتَجَلُّدِ مَعْرِفَتِي فِي مَحَلِّكَ وَعَمْرِ جَانِبِي
فِي بَيْتِي مِنْكَ وَجَلْبِي عَطُوفًا عَلَى أَوْلِيَايَكَ وَصُورَتِي فِي مَحَلِّ
الذُّبَابِ مِنَ الْعَاهَاتِ وَالْأَفَاتِ وَالْأَضْرَاجِ الشَّدِيدَةِ وَالْأَسْدَامِ
الْمُزْمِنَةِ وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ وَالْخَوَافِ وَتَصَرُّفِي فِي مَحَلِّ
تَحَنُّنِكَ وَتَعَلُّدِي عَنْ الْحَرَامِ وَتَبْغِضِي الرِّعَاصِ لَكَ وَتَحَبُّبِي إِلَى
الْحَلَالِ وَتَقَرُّبِي إِلَى أَوْلِيَائِهِ وَتُبْنِي بَيْنِي وَفَعَلِي عَابِدٍ وَمُتَدَبِّرٍ
عُزْبِي وَتَغْلِيظِي أَبْوَابِي عَنِ الْوَلَايَةِ لِي مَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَى
وَلَا تُنْزِرْ دَنِيًّا جَانِبًا أَحْسَنْتَ بِهِ إِلَيَّ وَلَا تُنْزِعْ مِنِّي النِّعَمَ الْغَنِي
أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ وَتَزِيدَنِي فِيهَا خَوْلَتْنِي وَنُضَاعَفَتْ أَضْعَافًا
مُضَاعَفَةً وَتَزِدْنِي مَا لَا كِبْرًا وَاسِعًا سَائِقًا هَبْنِي نَاصِيًا
وَأَقْبَا وَعِزًّا بَاقِيًا كَافِيًا وَجَاهًا عَرِضًا مَبْنِيًا وَنِعْمَةً سَائِقَةً
عَامَّةً تُغْنِيَنِي بِذَلِكَ عَنِ الطَّالِبِ الشَّكْرَ وَالْمَوَارِدِ الصَّغِيرَ
وَتُخَلِّصْنِي مِنْهَا مُعَاوَاةً فِي دِينِي وَنَفْسِي وَدَوْلِي وَمَا أُعْطِيَنِي
وَتُخَشِّنِي وَتُحَفِّظُ عَلَيَّ مَالِي وَجَمِيعَ مَا خَوْلَتْنِي وَتُبْغِضْ عَنِّي أَعْدِي
أَجْبَابِي وَتُرْزِقْنِي إِلَى وَطَنِي وَتُبْلِغْنِي بِهَا أَمَلِي فِي دُنْيَايَ وَ
آخِرَتِي وَتُجَمِّلُ عَافِيَةَ أَمْرِي بِمُحَمَّدٍ حَسَنٍ سَلَامَةٍ وَتُجَمِّلُنِي بِحَسَنِ
الْقُدْرَةِ وَاسِعِ الْحَالِ حَسَنِ الْحَالِ بِعِيدٍ مِنَ الْخُلِّ وَالنَّعْجِ وَالْيَقَافِ
وَالْكَذِبِ وَالْبُهْتِ وَقَوْلِ الزُّورِ وَتُزَيِّجْنِي فِي قَلْبِي حُبَّ مُحَمَّدٍ وَالْ

فصل في بيان ما ينبغي من الخصال

مَحَلِّ وَبَيْتِي بِرَحْمَتِكَ وَتَجَلُّدِ مَعْرِفَتِي فِي مَحَلِّكَ وَعَمْرِ جَانِبِي
فِي بَيْتِي مِنْكَ وَجَلْبِي عَطُوفًا عَلَى أَوْلِيَايَكَ وَصُورَتِي فِي مَحَلِّ
الذُّبَابِ مِنَ الْعَاهَاتِ وَالْأَفَاتِ وَالْأَضْرَاجِ الشَّدِيدَةِ وَالْأَسْدَامِ
الْمُزْمِنَةِ وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ وَالْخَوَافِ وَتَصَرُّفِي فِي مَحَلِّ
تَحَنُّنِكَ وَتَعَلُّدِي عَنْ الْحَرَامِ وَتَبْغِضِي الرِّعَاصِ لَكَ وَتَحَبُّبِي إِلَى
الْحَلَالِ وَتَقَرُّبِي إِلَى أَوْلِيَائِهِ وَتُبْنِي بَيْنِي وَفَعَلِي عَابِدٍ وَمُتَدَبِّرٍ
عُزْبِي وَتَغْلِيظِي أَبْوَابِي عَنِ الْوَلَايَةِ لِي مَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَى
وَلَا تُنْزِرْ دَنِيًّا جَانِبًا أَحْسَنْتَ بِهِ إِلَيَّ وَلَا تُنْزِعْ مِنِّي النِّعَمَ الْغَنِي
أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ وَتَزِيدَنِي فِيهَا خَوْلَتْنِي وَنُضَاعَفَتْ أَضْعَافًا
مُضَاعَفَةً وَتَزِدْنِي مَا لَا كِبْرًا وَاسِعًا سَائِقًا هَبْنِي نَاصِيًا
وَأَقْبَا وَعِزًّا بَاقِيًا كَافِيًا وَجَاهًا عَرِضًا مَبْنِيًا وَنِعْمَةً سَائِقَةً
عَامَّةً تُغْنِيَنِي بِذَلِكَ عَنِ الطَّالِبِ الشَّكْرَ وَالْمَوَارِدِ الصَّغِيرَ
وَتُخَلِّصْنِي مِنْهَا مُعَاوَاةً فِي دِينِي وَنَفْسِي وَدَوْلِي وَمَا أُعْطِيَنِي
وَتُخَشِّنِي وَتُحَفِّظُ عَلَيَّ مَالِي وَجَمِيعَ مَا خَوْلَتْنِي وَتُبْغِضْ عَنِّي أَعْدِي
أَجْبَابِي وَتُرْزِقْنِي إِلَى وَطَنِي وَتُبْلِغْنِي بِهَا أَمَلِي فِي دُنْيَايَ وَ
آخِرَتِي وَتُجَمِّلُ عَافِيَةَ أَمْرِي بِمُحَمَّدٍ حَسَنٍ سَلَامَةٍ وَتُجَمِّلُنِي بِحَسَنِ
الْقُدْرَةِ وَاسِعِ الْحَالِ حَسَنِ الْحَالِ بِعِيدٍ مِنَ الْخُلِّ وَالنَّعْجِ وَالْيَقَافِ
وَالْكَذِبِ وَالْبُهْتِ وَقَوْلِ الزُّورِ وَتُزَيِّجْنِي فِي قَلْبِي حُبَّ مُحَمَّدٍ وَالْ

فصل الثانی

۴۸۶

أَوْ خَالِيٍّ فِي دِينٍ أَوْ مُنَازِعٍ فِي دُنْيَا أَوْ خَالٍ عَلَى نَفْسٍ أَوْ خَالٍ لَوْ
بِأَجْعٍ قَافِضٍ عَنْ بَدَنٍ وَأَصْرَفٍ عَنْ كَيْدٍ وَأَشْعَلَهُ عَنِ بَيْعِهِ وَ
الْكَيْسِ نَسْرَةً وَشَرَّ أَنْبَاءِهِمْ وَشَبَابِهِمْ وَأَجْرِي مِنْ كُلِّ مَا بَغْتَرَنِي وَ
يُخَفِّفُ بِي وَأَعْطِي جَمِيعَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا أَعْلَمُ اللَّهُ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَغَيْرِي وَلَوْلَا الَّذِي لَا خِرَافَةَ وَلَا خَوَافَ وَ
أَعْلَامِي وَمَعْنَانِي وَأَخْوَالِي وَخَالَاتِي وَأَجْدَادِي وَجَدَاتِي وَأَوْلَادِي
وَدَوَابِّهِمْ وَأَوْدَاجِي ذُرِّيَّاتِي وَأَقْرَبَاتِي وَأَصْدِقَاتِي وَجِرَانِي
وَأَخْوَانِي فَلَيْتَ مِنْ أَهْلِ الشَّرِّ وَالْقَرْبِ وَجَمِيعِ أَهْلِ مَوَدَّةٍ مِنْ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَخْبَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَالِ وَجَمِيعِ مَنْ عَلَيْهِ
شَعْرٌ أَوْ نَعْلٌ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ أَشْرَكَهُ فِي صَلَاحٍ دُعَانِي وَزِيَارَةٍ
لِشَهِيدِي خَلْقِي وَوَلِيَّتِي وَأَشْرَكَنِي فِي صَلَاحٍ أَدْعِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وَبَلِّغْ وَلِيَّتِي مِنَ السَّلَامِ وَالسَّلَامَ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ يَا سَيِّدِي يَا مَوْلَايَ يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْكَ
وَعَلَى ذُرِّيَّتِكَ وَبَدَنِكَ أَنْتَ وَسَيِّدِي إِلَى اللَّهِ وَذَرِّعِي إِلَيْهِ
وَلِيٍّ حِينَ مَوَالِيٍّ وَنَاوِيٍّ فَكُنْ شَفِيعِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي الْوُجُوهِ
عَلَى نَفْسِي هَلْ فِي وَصْرِي عَنْ تَوْفِيقِي هَذَا يَا نَجِيٍّ يَا سَلَامَةَ كُلِّ
بَرٍّ حَسَنَةٍ وَفَدْرِي اللَّهُ أَرْزُقْنِي عَقْلًا كَامِلًا وَلُبًّا رَاجِحًا وَعِزًّا
بِأَفْيَا وَفَلْبًا زَكِيًّا وَعَمَلًا كَثِيرًا وَأَدَبًا بَارِعًا وَاجْعَلْ ذَلِكَ كُلَّهُ لِي
وَلَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

فلان بن فلان
يا ارحم الراحمين
يا سميع العليم
يا ذا الجلال والإكرام
يا حي يا قيوم
يا ذا الشان والجلال
يا ذا الجلال والإكرام
يا ذا الجلال والإكرام
يا ذا الجلال والإكرام

بازید

فصل الثانی

۴۸۷

بَارِئٌ بِرَبِّهِ وَخَافِعٌ لِعَبْدِهِ كَمَا جَاءَ فِي كِتَابِ اللَّهِ وَبَارِئٌ بِرَبِّهِ
اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ ذُنُوبِي قَدْ أَخْلَفَتْ وَنَجِيَّ عِنْدَكَ وَجَّهْتُ دُعَائِي
عَيْتَكَ وَحَالَاتِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ فَاسْتَلِمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُقْبَلَ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ الْكَرِيمَةِ وَتُنْشَرُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَتُنْزَلَ
عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَإِنْ كُنْتُ قَدْ مَنَعْتُ أَنْ تُرْفَعَ لِي الْيَلْتُ صَوْنًا أَوْ
تُعْفَرَ لِي ذُنُوبًا أَوْ تُخَفَّفَ وَزَعْنُ خَطِيئَةٍ مُهْلِكَةٍ قَهْرًا أَمَّا ذَا مُنْجِيٍّ كَرِيمٍ
وَبِرَّهِمْ وَجَزَّ جَلَالِكَ مُتَوَسِّلُ إِلَيْكَ مُتَقَرِّبُ إِلَيْكَ بِأَجْبَحِ خَلْقِي
إِلَيْكَ وَكَرَمِهِمْ عَلَيْكَ وَأَزْلَاهُمْ بِكَ وَأَطْوَعُهُمْ لَكَ وَأَعْظَمُهُمْ
مَنْزِلَةً وَمَكَانًا عِنْدَكَ مُحَمَّدٌ وَبِعِزِّهِ الطَّاهِرِ يَا أَيُّهَا الْهَادِي
الْمُهْدِي يَا ذَا الْبَرِّ قَرِّصْتَ عَلَى خَلْقِكَ طَاعَتَهُمْ وَأَقْرَبْتَ يَمُودَهُمْ
وَجَعَلْتَهُمْ وَلَاؤُهُ الْأَمْرِ مِنْ بَعْدِ رَسُولِكَ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَبَارِكْ وَسَلِّمْ كُلِّ جَبَّارٍ وَعَبِيدٍ وَبَارِعِ الْمُؤْمِنِينَ بَلِّغْ عَجْزِي وَفَضْلِي
وَبَارِعِ الشَّامَةِ بِرَحْمَتِكَ مَنْ يَهْدِيكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

سورة

والسجدة

فصل فی انباء

۳۸۸

وَأَتَّخِذَ مِنْ بَعْدِ الْبِلَادِ إِلَى قَبْرِهِ وَغَيْرِكَ بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى
ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

وَمِنْ بَعْدِ الْبِلَادِ إِلَى قَبْرِهِ وَغَيْرِكَ بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى
ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

فَقِيحِي مِنْ أَمْنِكَ عَلَى سِرِّهِ وَأَسْرَعًا لَكَ أَمْرًا وَلَمْ يَكُنْ عَيْنًا

يَطَاعِيهِ وَمَوْلَا لَكَ بِمَوْلَايَا نَوْلٍ صَلَاحٍ طَالَمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

وَأَجْعَلَ حَقِّي مِنْ زَارِئِكَ تَحْلِي طِيحًا لِيُصَوِّرَ زَارِئَكَ لِيَكُنْ نَسْلُ

اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي عَقْبِي وَفِيهِمْ وَزَعْبًا لِيَسْتَفِيحَ فِي حَسَنِ تَوَاقُفِي وَفِي

أَنَا الْيَوْمَ يَفْتَرِكُ لَا يُدْ وَحَسَنَ دِفَاعِي عَنِّي غَائِدٌ مَلَأَ قَهْرِي

مَوْلَايَ وَأَذْرِكُنِي وَأَسْتَلِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي أَمْرِي فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ

مَنْفَا مَا كَرِيمًا وَجَاهًا عَظِيمًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمَ نَسْلًا مِمَّا

بَشِيرٍ وَسَبْدٌ كُنْتُ لَكَ بِشِيرًا وَزَعْبًا لِيَسْتَفِيحَ فِي حَسَنِ تَوَاقُفِي وَفِي

أَسْلَامَ عَلَيْكَ يَا أَهْلَ بَيْتِ الشُّوْهِ وَمَعْدِنِ الْوَسْطَى

سَلَامٌ مُودِعٌ لَأَسْمَ وَلَا قَالٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ

بَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَارَكَ فِي دِينِكُمْ وَأَمَّا كَرَّمَ عَلَيْكُمْ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَارَكَ فِي دِينِكُمْ وَأَمَّا كَرَّمَ عَلَيْكُمْ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَارَكَ فِي دِينِكُمْ وَأَمَّا كَرَّمَ عَلَيْكُمْ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَارَكَ فِي دِينِكُمْ وَأَمَّا كَرَّمَ عَلَيْكُمْ

فصل فی انباء

۳۸۹

بَشِيرٍ وَمِنْ بَعْدِ الْبِلَادِ إِلَى قَبْرِهِ وَغَيْرِكَ بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى
ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

بَارِدٍ لَا يَبْعُدُ عَلَى ذَلِكَ قَهْرِي إِذْ كُنْتُ لِقَائِهِ إِيَّاكَ بِالْحَجَلِ بَشِيرٍ

الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي بَارَكَ
فِي دِينِكُمْ
وَأَمَّا كَرَّمَ
عَلَيْكُمْ

الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي بَارَكَ
فِي دِينِكُمْ
وَأَمَّا كَرَّمَ
عَلَيْكُمْ

فصل في بيان ما ينبغي من عبادته

ما استسرا المحبي من عبادته ما ذكره الخاتم لما سبق والفاخر
لما أنفق المحبي من خلافته والمعنام لكثيف حقايقك والحق
به أشراط الهدى والجليل به غرائب العلى مع حبشانه الألبان
وذا فيع صولاته الأضواء المختار من طينته الأكرام وسلا ليد الجيد
الأقدم ومغرس النجار المعرف وقرع العلاء المثير المورق في البنيان
من تجوهر الأصفياء وميثاق الضياء وذو البه العلاء وشرف الظاهر
ببيتك بالحى وبرهانك على جميع الخلق باسم آياتك وحجابك
ألبا العنة في رضىك وتمايلات اللهم صل عليه صلوة تغيثه
جانب انفعاله بها قد لا ينفع به ويجوز من بركة العلى ببيتها
ما يقوى قدر المتعلمين بسببه وزده بعد ذلك من الأكرام
والإجلال ما ينفعه صرعته فبسم الأمان حتى يعالج من كرميات
أعلى محال المراتب وبرنه من نعلات أسنى منار المراهب وخد
له اللهم يحبه واجبه من ظالميه وظالمى الصفوة من أفاديه
اللهم وصل على ذليلك ودنان دينك والعاظم بالفضيلة من عبادك
نبينا على نزل طالع أمير المؤمنين وإمام المؤمنين وسيدنا
وعسوة الدين وقائده الغر المحجلين وفيلد العارفين وعلم الهدى
وعزونا الموثق وحبل الملتزم وخاتم رسولك على الناس
أجمعين ووصيه في الدنيا والدين الصديق الأكبر في الآلام
والفادون الأظهر بين الحلال والحرام ناصير الإسلام ومكثير

الاشارة

فصل في بيان ما ينبغي من عبادته

الأضنام معز الدين وخاتمه ودا في الرسول وكافيه المخصوص
بواخاياه يوم الإخاء ومن هوومه بمنزلة هرون من موسى أمير
أصحاب الكساة وبعل سيد النساء المؤثر بالبرق بعد صرا الطور
والشكور سبعة في هلال المصباح الهدى وما دعا النقى ومحل
أنجي وطود الشهي الذامع في المحمد العظمى والطايعين إلى العباد
الغصوى والشامخ في الجبل والعلو والعلو بالثا وبيل والذكرى
الذى خدمته خراس ملايكات الطائر والمجد بل حتى توصا
وردت عليه الشمس بعد ذنوبها حتى أذا في ذل أوله
لكت وقضا وأقمت من طعام أهل الجنة حين تمخ البعدا وقضا
وباقت به خراس ملايكات اذ شري نفسه انبياء مضافات
لرضي وجعلت ولايته لخدمته قرأ نيك فالنقى من أفسر
بعض وأكر بعضا غصرا الأثرار ومعدن النجار وقبيل الجنة
والثا وطايع الأعراف وآب الأئمة الأشراف الظهور المنص
والضابر النقيب والمؤثر في نفسه وغيره المقصود في خطبه
وأعز به صلوة لا انقطاع لمن يدها ولا انقطاع لبيد لها
اللهم آتية حلال لإعناهم وتوابعناج الأكرام وأقصد
أعلى مرتبة ومقام حتى ينجى نبيك عليه وعلى آله السلام
أحكم له اللهم على ظالميه إلك العدل فيما نقضه اللهم
وصل على الطاهرة البقول الزهراء ابنة الرسول أم الأئمة

٢٩١

المهوي

الاشارة

فصل في بيان ما ينبغي أن يكون عليه المؤمن

الهادي من سبيل دينه والناهي عن ما نهى الله عنه والناهي عن ما نهى الله عنه
الأوصياء الفاد من علة من مصلحتها ما ينهاها من مصلحتها
مما حل بها من غايستها ساخطا على الله لا يرفع حثك في نصرته
يدليل فيها لئلا يخرقها المغصبة عنها والمغصبة بر فيها
صلوة لا غابة لا مدها ولا ينهاه ليدومها ولا انفضاء ليدومها
اللهم فكل لها عن مكاره دار النساء في دار النساء بأفئس
الأغراض وأنها من عاتقها بها الأمان وعابها الأغراض
حتى لا يبقى لها ولي ساخط لخطها إلا وهو ناضك أنت من
أخبار المظلومين وأعدل فاض اللهم أجمعها في الأكرام بجمعها
وأبها وخذ لها الحق من ظالمها اللهم وصل على الأئمة الراشدين
والفاد والهادين والشاد والمغصوبين الأئمة الأئمة الراشدين
التكسب والوفاء وخران العلم ومنه في الجمل والفاد ساسو
الساد وأركان البلاد وأدلة الرشاد الأئمة الأئمة الراشدين
يسر على أن هذا مصابيح الظلم ونبأ مع الحكمة وأولياء العزم
عصم الأئم قرناء الشربل والباية وأمتاء النابيل ولولاه
تراجد الوحي ودلالا لايه أئمة الهدى ومشاري الدجى وأعلام
النقى وكهول الأورى وحفظ الإسلام وتجميع على جميع الأنام
أحسن وأحسن مبدى شباها أهل الجنة وسبغى نبي الرحمة
وعلى بن الحسين النجاد زين العابدين ومحمد بن علي باقر علم

والذي

فصل في بيان ما ينبغي أن يكون عليه المؤمن

الذين وجع من محمد الصادق الأمين وموسى بن جعفر الكاظم
الجليل وعلي بن موسى الرضا الوفي ومحمد بن علي بن البراءة النقي وعلي
بن محمد النقيب الزكي والحسين بن علي بن الهادي الرضي والنجدين
أحسن صاحب العصر والزمن وصي الأوصياء وتبى الأئمة
المستتر عن خلفك والمؤمل لإظهار حقائق المهدي المنتظر
الناشم الذي به ينصر الله صل على أجمعين صلوة وافية
في العالين ببلغهم بها أفضل محل المكرمات اللهم أجمعهم
في الأكرام بجمعهم وأبهم وخذ لهم الحق من ظالمهم أشهد بأن
مولاي أنكم المطيعون لله القوامون بأمر العالين بإرادته
العالين بكم أمية اضطفاكم عليه واجتباكم ليعبى أخاكم
لسنة وأعدكم بهذا وصاكم ببلهية وأتدكم برؤيته و
رضيكم خلفاء في أرضه ودعاه إلى حيدته وشهداء على خلفه
والصا والدينه ومجما على ربته وتراجد لوجهه وخزنة
عليه ومشتو عا يحكمه عصمكم الله من الذنوب وبنأكم
من العيوب وأنتم على العيوب وركم بأموالي غار فاجتكم
مستصيرين بكم مهتدين بأهداكم متعقبين لركم متبعا
بكم ممتسكا بولابكم مغصبا بكم مطعما لأمواليكم
لا وليا بكم معاد بالاعلانكم عالما بأن الحق بكم ومعلم مؤيدا
والله بكم مستشعرا لله بكم بكم وحرك عليه أن لا ينسب سائلا

والذي

وَالزَّاجِرَ مَا عَدَّ لَنَا ذَاكُمُ الْمُطِيعِينَ كَلِمَةُ اللَّهِ فَمَا وَصَّيْنَا لِلْإِنْسَانِ
بِعَتِكَ وَالصُّدُوقَ بَيْنَ يَدَيْ عَوْنِهِ وَمَنْتَ عَلَى بَطَاعَتِهِ وَاتِّبَاعِ مِلَّةِهِ
وَهَدَيْتَنِي إِلَى مَعْرِفَتِهِ وَمَعْرِفَةُ الْإِسْمَةِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ وَأَكْمَلْتَ
يَعْنِيهِ الْإِيمَانَ وَفَلَيْتَ يُولَايَهُمْ وَطَاعَتَهُمُ الْأَعَالِ وَالسُّعْدَ
بِالصَّلَاةِ عَلَيْهِمْ عِبَادَكَ وَجَعَلْتَهُمْ مَقَامًا لِلدُّعَاءِ وَسَبَابًا لِلزُّبَانِ
فَصَلِّ عَلَيْهِمُ الرَّحْمَنُ وَاجْعَلْ فِيهِمْ عِنْدَكَ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمِنْ الْمُفْتَزِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ ذُرِّيَّتَهُمْ مَغْفُورَةً وَعُجُوبَنَا
مَسْنُورَةً وَقَرَابَتَنَا مَشْهُورَةً وَتَوَلَّاهُمْ مَبْرُورَةً وَتَوَلَّاهُمْ بِإِدْرَاكِ
مَعُورَةٍ وَأَنْتَ بَطَاعَتِكَ مَسْرُورَةٌ وَجَوَارِحُنَا عَلَى خِدْمَتِكَ
مَقْهُورَةٌ وَأَسْمَانُنَا فِي خَوَاصِكَ مَشْهُورَةٌ وَأَرْزَاقُنَا مِنْ لَدُنْكَ
مَدْرُورَةٌ وَجَوَارِحُنَا لَدَيْكَ مَسْهُورَةٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لَهُمْ وَعْدَكَ وَطَهِّرْ سَيِّفَ قَائِمِهِمْ أَرْضَكَ وَأَقْرِمْ
حُدُودَكَ الْغُطْلَةَ وَأَحْكَمْ مِلَّةَ الْهَمَلَةِ وَأَبْدَلْهُ وَاحِي الْغُلُولِ
الْبَيْتَةَ وَاجْمَعْ بِهِ الْأَهْوَاءَ الْمُتَفَرِّقَةَ وَاجْعَلْ لَهُ صَلَاحَ الْجَوْرِ وَحَقَّ
طَهْرَتِكَ حَتَّى يَطْهَرَ الْحَقُّ عَلَى بَدَنِهِ فِي حَسَنِ صُورَتِهِ وَبَهَائِهِ
الْبَاطِلُ وَأَهْلُهُ يُورَدُ وَلَيْتَهُ وَلَا يَسْتَحْفِي بَيْنَهُ مِنَ الْحَقِّ خَافَهُ
أَحَدٌ مِنَ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ تَحِيلْ فِرْجَهُمْ وَأَظْهِرْ فَجْهَهُمْ وَاسْأَلْ
بَيْنَا مِنْ جَهَنَّمَ وَامْنًا عَلَى وَلَا يَهْتَمُّ وَأَحْسَنًا فِي ذِمَّتِهِمْ وَحَسَنًا
لِوَالِدِهِمْ وَأَوْدَنًا حَاضِرًا وَأَسْنَى بِكَاسِهِمْ وَلَا تَقْرَبْ زَيْنَتَنَا

بَنَّهُمْ وَلَا تَحْزَنْنَا شَعَائِهِمْ حَتَّى تَنْظُرَ بِعُفُوكَ وَغَفْرَانِكَ وَتَضْمِنَ
الْإِسْمَاعِيلَ رِضْوَانِكَ إِلَهَ الْخَيْرِ وَالْعَالَمِينَ يَا قُورَيْشَ أَلَيْسَ لَكُمْ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ وَتَحَرُّوا إِلَيْكَ حَتَّى لَا آتِيَنَا بِكُمْ مِنْ إِذَارِخِنَا الْغُرُفُ
وَيَضَاهِي أَسْنَاخُنَ الظَّنَّ بِهِ فَعَنْ وَافِقُونَ بَيْنَ رَغْبَةٍ وَرَهْبٍ
أَتَيْنَا بِكُمْ قَدْ أَفْلَحْنَا بِعُقُوبِكُمْ وَمَغْفِرَتِكُمْ طَلَابًا قَدْ كُنَّا لِعَذَابِكُمْ
وَعَذَابِكُمْ دِفَاعًا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ وَاجْعَلْ دُعَانَا
بِهِمْ مُسْجَبًا وَوَلَا تُنْأِثْنَا لَهُمْ مِنَ الشَّارِحَاءِ اللَّهُمَّ بَصِّرْنَا هَذَا السَّبِيلَ
لِلْعَقِيدَةِ وَمُؤَيِّدَ الرُّسُودِ لِرِدَّةٍ وَبَدِّلْ حَقًّا بَانَا صَوَابًا وَلَا تُزِغْ
قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً يَا مَنْ لَيْسَ مِنْ
جُودِهِ وَكَرَمِهِ وَهَابًا وَآيَاتُهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ
وَفِي عَذَابِ الشَّارِحَاءِ حَقٌّ عَيْنًا أَكْبَرُ يَا رَحْمَتِيكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الحق اننا ناربنا

كبريا صلى الله عليك وسلم تسليما

بوسن منوعة قبل شهودها وادراكها

اللهم انك لنا قسنت على طاعتك واكرمنا بنبي مؤالاية عليك
ان ذاك الجليل من نبي عندك وتبين خطه كدبك ولزم من
منك فليد لك لذت يقبره لواء من بعد انك لا ترد له شفاعه
قبيلهم عليك فيه وحسن رضاك عنه ارض عن وعن والدين
ولا تجعل للشار على سيدنا ولا سلطانا برحميتك يا ارحم الراحمين

بوسن منوعة قبل شهودها وادراكها

اللهم لو جددت شفاعه افرسنا ليلك من محمد واهل بيته الاحبار
الانبياء الابرار عليه وعليهم السلام لا تشفعهم في الله
وهذا خبر ولي من اوليائك وسيد من اصحابك ومن رضى
على احوط طاعتك قد جعلته بين بدى استلك باريت بحرمته
عندك ويحبه عليك لما نظرت الى نظره وجهه من نظر انك
تألم بها شعبي وتضلع بها حال في الدنيا والاخره فانك على
كل شيء قدير اللهم ان ذنوبي لما فاست العدة وجازيت الامد
عليك ان شفاعه كل شافع دون اوليائك ففصر عنها فوصاك
السبح من لبدى فاصدا وليك بالشري ومعلما منه بالعرفه
الوثنى وها انا يا مولاي قد استشفعت بك اليك واختمت به
عليك فارحم غرسي وافبل موسى اللهم اني لا اعول على

صالحه

الحق اننا ناربنا

صالحه سلفت مني ولا افرس مني نعم بالبحر عن ولواي قد
حسنك جميع خليفك ثم خالفت طاعة اوليائك لكنت ذلك الحزن
مزمجه لي عن جوارك غير حائل بيني وبين نارك فليد لك عليك
ان افضل طاعتك طاعة اوليائك اللهم ارحم نوحه من نوحه
به اليك فلفد عليك ان غير واحد اعظم مفدا رايهم لكانهم
منك يا ارحم الراحمين اللهم انك بالانعام موصوف ووليائك
بالشفاة لمن اناه معروف فاذا اشفع في منفصل كان وجهك
عليك مفيدا واذا كان وجهك على مفيدا اصبت من الخلق منزلا
اللهم فكما اتوسل اليك ان تمنن على بالرضا والنعيم اللهم
ارضه عفا ولا تخطئه علينا واهدينا به ولا تضلنا فيه واجعلنا
به على السبيل الذي تختاره واصف طاعين الى الخالصين في
نحني يا ارحم الراحمين اللهم صل على خبا رخلفات محمد واليه
كما تحبهم على العالمين واخترهم على عا من الابرار اللهم
وصل على محمد وصغيرك من ربك العالمين انبيائك البقيم يا ارحم
عليك نرا سجالا عليه السلام وصل على فاطمه الزهراء سيدتي
وسائ العالمين وصل على الحسن والحسين شفي عرشك ودليلك
خليفك ودا عيهم اليك اللهم وصل على علي ومحمد وجعفر
موسى وعلي ومحمد وعلي والحسن والحسين الصالحين الباقي مصابيح
السلام ومحمد علي جميع الانام خير العا ان بعدم وخاف الدين

٢٩٧

ودعا

الاسم

منقول از حسین بن روح که از ابان حضرت عیسیٰ الاثر نبوده است که گفت زبانت کند در هر روز صد بار و روضه ائمه که در اینجا باشد در راه و بان زبانت چون دالخیوشی بگو

فَمَا

بسم الله الرحمن الرحيم

فَبِالْبُكْرِ الْمُتَوَصِّلِ وَعَلَيْكُمْ الْعَوِصُ فَيَكُمُ الْبَحْرِ الْمَهْضُ وَبِالْحَيِّ الْمَرْحُومِ
وَعِنْدَكُمْ مَا تَرَادُّ الْأَرْحَامُ وَمَا تَقْبُضُ فِي بَيْتِكُمْ مُؤْمِنٌ وَلِقَوْلِكُمْ
مُسْلِمٌ وَعَلَى اللَّهِ بِكُمْ مَقْسَمٌ فِي رَحْمَتِي وَحَاجَتِي وَفَضَائِلِي وَأَمْرَاتِي
وَأَنْحَائِي وَإِزْجَائِي وَيُؤْنِسُ لِدَابِكُمْ وَصَلَاتِي وَالتَّلَامُ عَلَيْكُمْ
سَلَامٌ مُؤَدِّعٌ وَلَكُمْ حَوَائِجُهُ مُؤَدِّعٌ بِسَلَامٍ اللَّهُ إِلَيْكُمْ الْمَرْجِعُ وَسَعْيُ
الْبُكْرِ فَبِالْمُتَوَصِّلِ وَأَنْ رَحِمَنِي مِنْ خَيْرِكُمْ خَيْرٌ مَرْجِعٌ إِلَى جَنَابِ مَرْجِعِ
وَحُضْرٌ مُؤَدِّعٌ وَدَعَا وَهَلْ إِلَى جَنَابِ الْأَجَلِ وَخَيْرٌ مَصِيرٌ وَحَلِيلٌ
بَيْنِي الْأَزَلِ وَالْعَبْسُ الْمُنْتَبِلُ وَدَامَ الْأَكْلُ وَشَرِبُ الرَّحْمَنِ وَ
التَّسْلِيلُ وَعَلَى وَهَلْ لَا سَمَ مِنْهُ وَلَا مَلَلُ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ وَ
بِحَبَابَةِ عَلَيْكُمْ خَيْرُ الْعَوْدِ إِلَى خَيْرِكُمْ وَالْعَوْدُ فِي كَرَمِكُمْ وَالْخَيْرُ
فِي زَمَرِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَاةُ
وَبِحَبَابَةِ وَهُوَ حَبَابُهُ وَغَمُّهُ لَوْ كَيْلُ

بسم الله الرحمن الرحيم
 بعد ما قد مضى من طواريها واما بعد فقد اشرقت امام زين العابدين عليه السلام
 في امير المؤمنين امدود فبراختل اشاد وكرهت وغرق و
 التزم علقا با من الله في أرضه ووجت على عباد الله السلام
 علقا با مولاي شهدا لك جاهدك في الله حق جهادك و
 علقا بك يا و اتعت سنن نبيه صلى الله عليه وآله
 دكك الله الى حواره فقبضك اليه باخياريه لك كبري و
 وازم اعداءك المحبة مع ما لك من الحجج البالغة على جميع

خلفاً

خَلِّفْنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ مُصِيبَةً يُعَذِّبُكَ
رَاضِيَةً يَفْضَلُنَاكَ مُوَلِّئَةً يَذْكُرُكَ وَدُعَائَاتُ مُحِبَّةٍ يَسْتَوْفِيكَ بِهَا
مُجَوِّبَةً فِي رِضَاكَ وَسَعَادَاتُ صَابِرَةٍ عِنْدَ زَوَالِ بَلَائِكَ شَاكِرَةٍ
لِقَوَائِلِ نِعَائِكَ ذَاكِرَةٍ لِكُرَامِ الْأَنْكَارِ مُسْتَقِرَّةٌ إِلَى قَرْنٍ يُعَايِلُكَ
مُسْرِدَةً فِي الْقَوَى يَوْمَ جَزَائِكَ مُسْتَنَةً بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ مُنَافِقَةً
لِإِخْلَافِ عَدَائِكَ مُشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحُجَّتِكَ وَسَائِلَهُ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخَبْثِ الْبَاطِلِ وَالْخَبْثِ الْبَاطِلِ وَالْخَبْثِ الْبَاطِلِ
 شَارِعَةً وَأَعْلَامَ الْفَاسِقِينَ إِلَيْكَ وَاصِلَةٌ وَأَقْبَرُ الْوُاقِعِينَ
 إِلَيْكَ فَارِغَةً وَأَصَوَاتِ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةً وَأَبْوَابِ الْإِحْيَاءِ
 لَهُمْ مُفْتَحَةً وَدَعْوَةَ مَنْ نَجَاكَ مُسْتَجَابَةً وَتَوْبَةَ مَنْ تَابَ إِلَيْكَ
 مَقْبُولَةً وَعِبْرَةً مَنْ بَكَى مِنْ خَوْفِكَ مَرْجُومَةً وَالْإِعَاثَةَ لِمَنْ سَأَلَكَ
 بِكَ مَوْجُودَةً وَالْإِعَاثَةَ لِمَنْ سَأَلَكَ بِكَ مَبْدُودَةً وَعِذَانِكَ
 لِعِبَادِكَ مُتَحَرِّمَةً وَزَكْلَ مَنْ سَأَلَكَ مُغَالَةً وَأَعْمَالَ الْعَامِلِينَ
 لَدَيْكَ مُحْطُوتَةً وَأَرْوَاقَ الْحَارِثِينَ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةً وَعَوَائِدَ الْأَنْبِيَاءِ
 إِلَيْكَ وَاصِلَةً وَتُوبَاتِ الْمُتَغَفِّرِينَ مَغْفُورَةً وَحُجُوجَ حَافِلِكَ
 عِنْدَكَ مُقْبَضَةً وَحُجُوزَ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوقَفَةً وَعَوَائِدَ
 الْمُرِيدِينَ مُوَازِنَةً وَعَوَائِدَ الْمُطْعَمِينَ مُعَدَّةً وَمَنَاهِلَ الْغُلَامِ كُنُوزًا
 مُزْرَعَةً اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ فَاصْحَبْ دُعَائِي

بسم الله الرحمن الرحيم

وَأَقْبَلَ تَائِبِي وَاجْتَمَعَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي بِحُجَّةٍ وَجَلِيلَةٍ وَفَاطِمَةٍ
وَالْحُسَيْنِ وَالْحُسَيْنِ وَالْأَيَّمَةِ مِنْ ذُرِّيَةِ الْحُسَيْنِ تَأْكُلُ وَلَيْفَائِي
وَمَنْشَى تَائِي وَغَايَةَ رَجَائِي فِي مُغْلَبِي وَفُتَوَائِي ۞

السلام عليكم انهما الامام ورحمة الله وبركاته اسودعنا الله
وعليكم السلام ورحمة الله وبركاته اما بالرسول وبما جئتم به
ودعوتكم اليه اللهم لا تجعله اخر العهد من زيارته وابتك
الله لا تخلفني ثواب مراره الذي وجبت له وبئرنا العود
الله ان شاء الله تعالى

مؤلف و تدوین این زیارت در زیارات مطلقه حضرت امیرالمؤمنین
گذشت و حضرت زیارات آنجست متن و سند و ابواب که در جمیع
روضه مقدسه بر این مواضع نایند
نیز بر این شصتم
شیخ ابن قولویه بسند معتبر از ائمه صفای و ابانکه که که حضرت از این
زیارت نرفته ایما احسن و زود فرمایا می که خاص شوی
اَسْأَلُكَ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ أَهْبِزَ اللَّهُ عَلَى نَسْلِهِ وَعَزَّاهُ امْرُؤُا الْحَائِمِ

فصل في بيان ما

لما سبق وألفا في ما استقبل الله صل على محمد عبده ورسوله
الذي أنجيت به عبيدك وجعلته هاديا لمن شئت من خلائك و
الدليل على من بعثت برسالاتك وكشيت ودان الذين بعدك
وفصل فضائلك بين خلائك والمؤمنين على ذلك كله والسلام
عليه ورحمة الله وبركاته اللهم صل على علي أمير المؤمنين
عبده وأخي رسولك الذي أنجيت به عبيدك وجعلته هاديا
للمن شئت من خلائك والدليل على من بعثت برسالاتك وكشيت
ودان الذين بعدك وفصل فضائلك بين خلائك والمؤمنين على
ذلك كله والسلام عليه ورحمة الله وبركاته اللهم صل على
فاطمة أمك وبنيت نبيك ووجه وليك وأم السبط الحسن
والحسين الطاهرين الصديقين الزكيين سيدتي وآهل
بیتك أجمعين والسلام عليهما ورحمة الله وبركاته اللهم صل
على الحسن بن علي عبده وابن رسولك الذي أنجيت به عبيدك و
جعلته هاديا لمن شئت من خلائك والدليل على من بعثت
برسالاتك وكشيت ودان الذين بعدك وفصل فضائلك
بين خلائك والمؤمنين على ذلك كله والسلام عليه ورحمة
الله وبركاته اللهم صل على الحسين بن علي عبده وابن رسولك
الذي أنجيت به عبيدك وجعلته هاديا لمن شئت من خلائك و
الدليل على من بعثت برسالاتك وكشيت ودان الذين بعدك

وفصل

فصل في بيان ما

وفصل فضائلك بين خلائك والمؤمنين على ذلك كله والسلام
عليه ورحمة الله وبركاته اللهم صل على علي بن أبي طالب
ابن رسولك الذي أنجيت به عبيدك وجعلته هاديا لمن
شئت من خلائك والدليل على من بعثت برسالاتك وكشيت
ودان الذين بعدك وفصل فضائلك بين خلائك والمؤمنين على
ذلك كله والسلام عليه ورحمة الله وبركاته اللهم صل على
محمد بن علي عبده وابن رسولك الذي أنجيت به عبيدك وجعلته
هاديا لمن شئت من خلائك والدليل على من بعثت برسالاتك
وكشيت ودان الذين بعدك وفصل فضائلك بين خلائك و
المؤمنين على ذلك كله والسلام عليه ورحمة الله وبركاته
اللهم صل على جعفر بن محمد عبده وابن رسولك الذي أنجيت
بعيدك وجعلته هاديا لمن شئت من خلائك والدليل على من
بعثت برسالاتك وكشيت ودان الذين بعدك وفصل
فضائلك بين خلائك والمؤمنين على ذلك كله والسلام عليه
ورحمة الله وبركاته اللهم صل على موسى بن جعفر عبده و
ابن رسولك الذي أنجيت به عبيدك وجعلته هاديا لمن شئت
من خلائك والدليل على من بعثت برسالاتك وكشيت ودان
الذين بعدك وفصل فضائلك بين خلائك والمؤمنين على ذلك
كله والسلام عليه ورحمة الله وبركاته اللهم صل على

فصل في بيان ما ينبغي من عباد الله

بن موسى عبدك وابن رسولك الذي أنجبته بعيلك وجعلته
هادياً لمن شئت من خليفك والدليل على من بعث برسالة الأبد
وكنيت ودان الدين بعدك وفصل فصائلك بمن خلفك
والمهين على ذلك كله والسلام عليه ورحمة الله وبركاته
اللهم صل على محمد بن علي عبدك وابن رسولك الذي أنجبته
بعيلك وجعلته هادياً لمن شئت من خليفك والدليل على
من بعث برسالة الأبد وكنيت ودان الدين بعدك وفصل
فصائلك بمن خلفك والمهين على ذلك كله والسلام عليه
ورحمة الله وبركاته اللهم صل على علي بن محمد عبدك وابن
رسولك الذي أنجبته بعيلك وجعلته هادياً لمن شئت من
خليفك والدليل على من بعث برسالة الأبد وكنيت ودان الدين
بعدك وفصل فصائلك بمن خلفك والمهين على ذلك
كله والسلام عليه ورحمة الله وبركاته اللهم صل على
الحسن بن علي عبدك وابن رسولك الذي أنجبته بعيلك
وجعلته هادياً لمن شئت من خليفك والدليل على من بعث
برسالة الأبد وكنيت ودان الدين بعدك وفصل فصائلك
بمن خلفك والمهين على ذلك كله والسلام عليه ورحمة الله
وبركاته اللهم صل على أحمد ابن الحسن عبدك وابن رسولك
الذي أنجبته بعيلك وجعلته هادياً لمن شئت من خليفك و

الدليل

فصل في بيان ما ينبغي من عباد الله

الدليل على من بعث برسالة الأبد وكنيت ودان الدين بعدك
وفصل فصائلك بمن خلفك والمهين على ذلك كله والسلام
عليه ورحمة الله وبركاته

اللهم صل على محمد بن علي عبدك وابن رسولك الذي أنجبته بعيلك وجعلته هادياً لمن شئت من خليفك والدليل على من بعث برسالة الأبد وكنيت ودان الدين بعدك وفصل فصائلك بمن خلفك والمهين على ذلك كله والسلام عليه ورحمة الله وبركاته

أشهد أنك كلمة النور وباب الهدى والعروة الوثقى والحق
الباقي على من فيها ومن تحت الثرى وأشهد أن أرواحكم و
فهمكم واحدة طابت وطهرت من نور الله ومن رحمته وأشهد
الله وأشهدكم أني لكم رب يداتي تفوق شرايع ديني وخوابي
عبد الله فأنتم في ذلك برحمتك السلام عليكم يا أبا عبد الله
أشهد أنك قد بلغت عن الله ما أريد به وفقت بحجته خبراً فيه
ولا مؤمن فجرأ الله من محمد بن جبراً عن رعييتك أشهد أن الحجة
معدت جهاداً وإن نحن معدت ولك وانت معدته ومبداً
النور عندك وعيناً هل ينالك أشهد أنك قد أفاضت الصالح
والنبي الزكية وأمرت بالمعروف ونهيت عن المنكر ودعوت
إلى سبيل ربك بالحق والوعظ بالحسنة وعبدك ربك
وحي أنبك البعبين

اللهم صل على محمد بن علي عبدك وابن رسولك الذي أنجبته بعيلك وجعلته هادياً لمن شئت من خليفك والدليل على من بعث برسالة الأبد وكنيت ودان الدين بعدك وفصل فصائلك بمن خلفك والمهين على ذلك كله والسلام عليه ورحمة الله وبركاته

السلام على ملائكة الله المؤمنين السلام على ملائكة الله
المؤمنين السلام على ملائكة الله المؤمنين السلام على ملائكة الله

فصل في بيان ما جاء في حديث أبي هريرة

الله الذين هم في هذا الحرم يا ذا الجلال والإكرام

بشر يكون

اللَّهُمَّ الْعَنِ الَّذِينَ يَدُلُّونَ عَلَى عَصَاكَ وَخَالَاتِكَ يَا بَنِي آدَمَ
أَتَاهُمَا رَسُولُكَ أَحْسَنَ فُورُهُمَا وَأَخْوَفُهُمَا نَارًا وَعَذَابُهُمَا عَذَابًا
أَلِيمًا وَأَحْشَرُهُمَا وَأَشْبَاهَهُمَا إِلَى جَهَنَّمَ زُفًا خَشَرُهُمَا وَأَشْبَاهَهُمَا
وَأَنَابَهُمَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى وَجْهِهِمْ عِشَاءٌ وَبَيْنَهُمَا مَا دُخِمَ جَهَنَّمُ
كُلَّمَا حَبَّتْ ذُرَاةٌ مِنْ سَعِيرٍ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَهُ إِخْرَ الْعَمَلِينَ مِنْ بَارِئٍ
فِي رَأْيِ بَنِيكَ وَأَبْعَثْهُ مَعَا مَا تَحْمَدُ أَنْ تَصْرِفَ بِهِ لِيَدِيكَ وَتُسَلِّقَ
وَلَوْ بِهٍ عَذْرَاكَ فَاتَّكَ وَعَدْنَهُ وَأَنْتَ الرَّبُّ الَّذِي لَا يَخْلُقُ الْبَشَرُ إِلَّا بِمَنْ يَشَاءُ

ومبكون

السلام عليك يا ذا الجلال والإكرام عليك يا حجة الله السلام عليك
يا نور الله في ظلمات الأرض السلام عليك يا إمام المؤمنين و
أرث علم النبيين وسلاية الوصيين والشهداء يوم الدين
أشهد أنك وأباك الذين كانوا من قبلك وأبناءك الذين هم بعدك
مولى وأولياي وأئمتي وأشهد أنك أضيء الله وحرته وسجته
أبلى الله الشجرة بعلي بن أبي طالب وأما ما يرمي من العلم
وحفظه ليرى وتراجه لوجهه ومعدن الكليانيه وأزكا نالهم به
وشهودا على عبادهم استودعك خلفه وأورثك كتابه وحصرك
بكر أشم الذليل وأعطاك النأوبل وجعلك ما بوب حاكمه ومنا

٥٠٦

بشر يكون

اللَّهُمَّ الْعَنِ الَّذِينَ يَدُلُّونَ عَلَى عَصَاكَ وَخَالَاتِكَ يَا بَنِي آدَمَ
أَتَاهُمَا رَسُولُكَ أَحْسَنَ فُورُهُمَا وَأَخْوَفُهُمَا نَارًا وَعَذَابُهُمَا عَذَابًا
أَلِيمًا وَأَحْشَرُهُمَا وَأَشْبَاهَهُمَا إِلَى جَهَنَّمَ زُفًا خَشَرُهُمَا وَأَشْبَاهَهُمَا
وَأَنَابَهُمَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى وَجْهِهِمْ عِشَاءٌ وَبَيْنَهُمَا مَا دُخِمَ جَهَنَّمُ
كُلَّمَا حَبَّتْ ذُرَاةٌ مِنْ سَعِيرٍ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَهُ إِخْرَ الْعَمَلِينَ مِنْ بَارِئٍ
فِي رَأْيِ بَنِيكَ وَأَبْعَثْهُ مَعَا مَا تَحْمَدُ أَنْ تَصْرِفَ بِهِ لِيَدِيكَ وَتُسَلِّقَ
وَلَوْ بِهٍ عَذْرَاكَ فَاتَّكَ وَعَدْنَهُ وَأَنْتَ الرَّبُّ الَّذِي لَا يَخْلُقُ الْبَشَرُ إِلَّا بِمَنْ يَشَاءُ

ومبكون

السلام عليك يا ذا الجلال والإكرام عليك يا حجة الله السلام عليك
يا نور الله في ظلمات الأرض السلام عليك يا إمام المؤمنين و
أرث علم النبيين وسلاية الوصيين والشهداء يوم الدين
أشهد أنك وأباك الذين كانوا من قبلك وأبناءك الذين هم بعدك
مولى وأولياي وأئمتي وأشهد أنك أضيء الله وحرته وسجته
أبلى الله الشجرة بعلي بن أبي طالب وأما ما يرمي من العلم
وحفظه ليرى وتراجه لوجهه ومعدن الكليانيه وأزكا نالهم به
وشهودا على عبادهم استودعك خلفه وأورثك كتابه وحصرك
بكر أشم الذليل وأعطاك النأوبل وجعلك ما بوب حاكمه ومنا

في

فصل في بيان ما جاء في حديث أبي هريرة

في بلادهم وصرب لكم مثلاً من نور وأجرى فيكم من عليه وعصمكم
من الزلزل وطهركم من الدنس وأذهب عنكم الرجس بمكة وبني النعمان
وأجمعين ألفرة وأنتقلن الكلبه ولقنن الطاعة النفس منه
والمودة والرحمة فأنشئ أولياؤه النجباء وعبياده المكرمون
أنبتك يا بن رسول الله غاراً فاحتجك منه بغير إيثانك معادياً
لأعدائك مولياً لا ولياً لك يا أي أنت وأبي صلى الله عليك و
سلم تسليماً أنبتك وأيداً وآزراً عاتداً مسجراً وما جئت على
وأخطبت على ظهري فكان لي شفيعاً فإن لك عند الله مغناً
معلوماً وأنت عند الله وجبه امتن بالله وبما أنزل عليك و
أولئك منكم بما توليت به أولئك منكم وأبرز إليكم من كل وجه
دوكم وكفرت بالحيث والطاغوت والآل والمشي

السلام عليك يا ذا الجلال والإكرام

السلام عليك يا ذا الجلال والإكرام

السلام عليك يا ذا الجلال والإكرام

السلام عليك يا ذا الجلال والإكرام

السلام عليك يا ذا الجلال والإكرام

السلام عليك يا ذا الجلال والإكرام

السلام عليك يا ذا الجلال والإكرام

السلام عليك يا ذا الجلال والإكرام

السلام عليك يا ذا الجلال والإكرام

السلام عليك يا ذا الجلال والإكرام

السلام عليك يا ذا الجلال والإكرام

٥٠٧

بشر يكون

اللَّهُمَّ الْعَنِ الَّذِينَ يَدُلُّونَ عَلَى عَصَاكَ وَخَالَاتِكَ يَا بَنِي آدَمَ
أَتَاهُمَا رَسُولُكَ أَحْسَنَ فُورُهُمَا وَأَخْوَفُهُمَا نَارًا وَعَذَابُهُمَا عَذَابًا
أَلِيمًا وَأَحْشَرُهُمَا وَأَشْبَاهَهُمَا إِلَى جَهَنَّمَ زُفًا خَشَرُهُمَا وَأَشْبَاهَهُمَا
وَأَنَابَهُمَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى وَجْهِهِمْ عِشَاءٌ وَبَيْنَهُمَا مَا دُخِمَ جَهَنَّمُ
كُلَّمَا حَبَّتْ ذُرَاةٌ مِنْ سَعِيرٍ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَهُ إِخْرَ الْعَمَلِينَ مِنْ بَارِئٍ
فِي رَأْيِ بَنِيكَ وَأَبْعَثْهُ مَعَا مَا تَحْمَدُ أَنْ تَصْرِفَ بِهِ لِيَدِيكَ وَتُسَلِّقَ
وَلَوْ بِهٍ عَذْرَاكَ فَاتَّكَ وَعَدْنَهُ وَأَنْتَ الرَّبُّ الَّذِي لَا يَخْلُقُ الْبَشَرُ إِلَّا بِمَنْ يَشَاءُ

ومبكون

السلام عليك يا ذا الجلال والإكرام عليك يا حجة الله السلام عليك
يا نور الله في ظلمات الأرض السلام عليك يا إمام المؤمنين و
أرث علم النبيين وسلاية الوصيين والشهداء يوم الدين
أشهد أنك وأباك الذين كانوا من قبلك وأبناءك الذين هم بعدك
مولى وأولياي وأئمتي وأشهد أنك أضيء الله وحرته وسجته
أبلى الله الشجرة بعلي بن أبي طالب وأما ما يرمي من العلم
وحفظه ليرى وتراجه لوجهه ومعدن الكليانيه وأزكا نالهم به
وشهودا على عبادهم استودعك خلفه وأورثك كتابه وحصرك
بكر أشم الذليل وأعطاك النأوبل وجعلك ما بوب حاكمه ومنا

في

مَعْقِدًا وَأَمَّا بَرِّ بْنِ مُنْهَمٍ وَمِنْ شَبْعَتِهِمُ إِلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فاطمة
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ فَيَا أَعْلَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ
وَسُورَ رَبِّ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
عَلَيْكَ يَا أُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً عَصَيْتُكَ حَقًّا وَ
مَنْفَكَ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ لَكَ حَلَالًا وَأَمَّا بَرِّ بْنِ الْبَابِ مِنْهُمْ وَمِنْ شَبْعَتِهِمُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ إِلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَوْلَايَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً فَتَلَنَّاكَ وَيَا بَيْتَ فِي مَرْكَةٍ وَشَابَتْ أُمُّ
بَرِّ بْنِ الْبَابِ مِنْهُمْ وَمِنْ شَبْعَتِهِمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا
عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ وَجَلَدُ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَخَفَّتْ دِمْلَكَ وَلَعَنَ
اللَّهُ أُمَّةً فَتَلَنَّاكَ وَاسْتَخَفَّتْ حَرْبُكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أَشْبَاعَهُمْ وَ
لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً هَدَيْتَ مِنْهُمْ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً هَدَيْتَ مِنْهُمْ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً هَدَيْتَ مِنْهُمْ
إِلَيْكَ مِنْهُمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
يَا أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ
عَلِيَّ بْنَ مُوسَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا مُحَمَّدَ

[illegible]

در بیان کیفیت استشفاع و فواید بائمه و رؤسای
عزیز محمد ایشان و در آن سینه به روایت

بسمه تعالی و منقرض شد از زمین عبد الله المطلب الشیبانی که گفت شنیدم
از ابن کثیر که گفت مرابا ابو الهیجا اسیر کرده بودند و مسلمانان کوالی
بود ابو الهیجا را اگر از بشارت و او را سرخوار خود مطهید و شبا و را
برای محبت مجلس خود حاضر میکردانند و در بعضی از شهبانها من القاس
کرد که نام از من مسلمان مذکور سازد و از او سؤال کند که مرابا الهیجا
او قبول کرد و در ان شب رفت بکوشه‌ها و عادتشان بود که هرگاه
از مجلس مسلمانان برمیگشت نزد من میامد و دل داری من میداد و خبرها نقل
میکرد و در این شب بنامد و این موجب با دینی و حشمت من گردید
پس در خانه او و او مردی بود بسیار بدکار و صالح و شیعیه خالص
چون نظرش بر من افتاد بسیار گریه و گفت من راضی بودم که یکسال
بیماری بکشم و ام از نازد او مذکور سازم گفت چه را گفت

[illegible]

الذی لا اله الا هو الحی القيوم و سلام علی ابی بکر محمد و علی و فاطمه و الحسن
و الحسين و علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و الحسن و محمد
یا رب علی خلفت القهقهه ان سلم و انی اشهد انک الله الحق لا اله الا
والاخرین لا اله غیرک و اوجه الیک بجن هذه الائمة الی اذا دعیت بها
اجبت و اذا سئلت بها اعطیت لما صلبت علیهم و هویت علی ترویج
و یوم کثرت فی ذلک عباده و یخبر من اذ ان یقر علی و ان یضبط ^{بهم}
و یحزن سورته پس از بعد از آن هر چه عا کخواهی کنی که خدا مستجاب میکند
و سخت و آسان میکند ^{داند} پس فرمود که این روضه را در پیشانی یکی بگذار
و در دو پا ببنداز ^{کنم} ای مولای من در پا از من دور است و من بخیریم
و حرکت نمیشود ^{کردم} فرمود که در جاه با در هر ای که بنویز دهن باشد
ببنداز ^{این} کشور گفت که من بیدار شدم و بر خواستم و آنچه مویلم
فرموده بود بعلی و دم و بازوهایم فلف و اضطراب را داشتم ^{چون}
صییدم و آفتاب طالع گشت مرا طلبیدند ^{من} حرم کردم که مرا برای
کشتن میطلبند ^{چون} مجلس سلمان را داخل شدم دیدم که او در صند
مجلس ^{کریم} نشسته و دو کس از جانب راستش بر سرش نشسته اند
و او را همچو در جانب چپش بر سرش نشسته است و کرسی دیگر در کاهوی
او را همچو گذاشته و کس بر آن کرسی نشسته است ^{چون} سلمان نقش
بر من افتاد مرا پیش طلبید و بر آن کرسی خالی نشاند ^{پس} رویت
من کردم و گفت ما غم کرده بودیم که ترا بکشیم چنانچه شنیده بودی ^{بعد}
از آن رای ما بر آن قرار گرفته که ترا بکشیم و یخیزد و این همان آنکه
در خدمت ما باشی و شواحت کنیم ^{پس} ای پسر خود بر کرسی و جابره بگو
بگوید هم ^{من} گفتم بودن در خدمت شما باعث منفعت و شرف است
و در بر کشتن بجوی جهان و ما در پیمر ثواب اجر هست ^{گفت} آنچنان
یکن ما بیژان گذاشته ایم ^{پس} بر آن مامم باز مرا طلبید و بر کشتن
بر گفت ترا با علی را بطلان چه رشتگشت ^{گفتم} من خوشتر از این

فضائل ائمه اربعه

۵۱۲

نستم ولیکن دوست و شمع اویم **ع** گفت که دست از کلاه بردار
که ما را امر کرده که زارها کنیم نخواستیم مخالفت امر او را کردن پس
بغیثه من کرد و کسی همراه کرد که من بپای خود رسیدم **ع** و در بعضی
از و ابا تن چنین نقل کرده اند که در حد و ابر الکرمی و ابر سحره و ابر
و بعد از آن ابر سحره را بنویسد و بسپارد و در میان بندم از کل پاره بگذارد
و سوره پس بر آن بخواند و در چاه عمیقی **ع** یا جشمه عینی ببندد از

ع استغاثه است بحضرت صاحب الامر **ع** که در دفعه بنویسد و ببندد و در
از فوران شده **ع** یا انکر دفعه را ببندد و مهر کند و در میان کل یا کبره
بگذارد و در نهی یا چاه عمیقی یا بندد و کلاه سحره یا جشمه عینی ببندد
یا مختصر خود من کل را و در چاه عمیقی یا جشمه عینی ببندد

بسم الله الرحمن الرحیم کتب با قولا یصلوات الله علیک منقبض
و شکوف ما تزل به منجی بالقرآن و جل شمس بل من امر قد همی و اشغل
خلیق احوال فکری و سلسلی بعضی بقی و غیر خطبه نبغه الله عنده
اسلمی عنده تجل و زوده الخلیل و ستر ابق عند نرائی اقباله الی الحیم و
عجز عن دفاعه جلیلی و خاتمی بی تخلص و قوی قلیات فیه الیه
ذو کلت فی السله الله جل ثناؤه علیه و علیک فی دفاعه عینی علیما بک
یراق الله رب العالمین و لی الذبح منی ما لا یؤر و اثنایک فی المساعده
فی الثبته علیه جل ثناؤه فی امری شفیقا لا یجانه ثار و نعمالی
ایالت باعطاء سؤل و انت با مولای جدی یجیب قلی فی صدق من امل فیک
فی امر کذا و کذا یا لا افا فی محله و لا یصل علیک و اکت مستغفاله
و لا یغفاده بعضی افعالی و نفع بعضی الواجبات الی الله عز و جل فاعثی یا
مولای صلوات الله علیک عند اللطف و قدیم المسله الله عز و جل فی امری
فیل حلول الثام و ثمانه الاعلا فیک یطیع لثقه علی و اسئل الله جل
جلاله لی نصر عزیرا و فحار خریبا فیه بلوغ الامال و خیر المیساک و خیر الاما

والا

فضائل ائمه اربعه

۵۱۳

والا من الخاف کلها فی کل حال انه جل ثناؤه لما بشاه فقال وهو حبی و
نعم الوکیل فی المنه و المال **ع**

پس هر چه در بند نهی یا غدر و ضد میکند بکی از تو یا حضرت صاحب الامر را که
عثمان بن سجاد عمری یا پسر یا محمد بن عثمان یا حسین بن روح یا علی بن محمد سبی
که این جماعت و کلاه و نایبان حضرت بوده اند در زمان غیبت صغری **ع**
پس بکی از ایشان را بنام میکند که **ع**

یا فلان بن فلان سلام علیک شهیدان و فانک فی سبیل الله و
انک محی عند الله عز و فی و قد غاطینک فی جویک لکن لک عند
الله عز و جل و هدیه رفعت و حاجتی الی مولی العالی السلام فیکلها الیه
فاننا لثقه الامین **ع**

پس بعد از آن دفعه را در نهی یا در چاه یا غدر
یا حاجش را و زده شود انشاء الله تعالی

از حضرت صادق **ع** منقولست که هرگاه مرا حاجتی بوسی خدا باشد یا از امری
بهر **ع** یا الله الرحمن الرحیم اللهم انی اوتیه البک با خت لاسماء البک و
اعطها لک و انت رب و اوتیل البک بمن و جبت حقه علیک بمحمد و علی
و فاطمه و الحسن و الحسین و علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد و
موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد و الحسن بن علی و الحجة

بن موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد و الحسن بن علی و الحجة
بن موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد و الحسن بن علی و الحجة
بن موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد و الحسن بن علی و الحجة

بعضی حاجت خود را ذکر کن پس بعد از این در بندد و از کل یکبار
و در شب یا بچای یا چاه بندد که خدا تعالی بر تو فرج کرانم **ع**

از حضرت صادق **ع** منقولست که هر که روزی و کم شود یا معیشت او تنگ شود

انما

با حاجت ضروری از امور دنیا و آخرت و از اغراض شود پس بنویسد در رقعۀ سحر
اینکه مذکور میشود و در آب جاری بمیزان ذر ذر طالع افتاب و آب بکشد
در کبوتر پوده باشد

بسم الله الرحمن الرحيم الماسح المحمدين من الصدايق الذين هم المولى الجليل
علي محمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين وعلي ومحمد وجعفر وموسى وعلي
ومحمد وعلي والحسن والقاسم سيدنا ومولانا صلوات الله عليهم اجمعين ربه
انقضى الصر والحوق فاكشف ضري وامسح خرق بجن محمد وال محمد واسمك
بكل نية وصبر وصديق وشهيد اضل علي محمد وال محمد يا ارحم الراحمين
اشفعوا لي يا ساداتي بالشان الذي لك عند الله فان لك عند الله شان مقدر
الشان ففند مني الصر يا ساداتي والله ارحم الراحمين فاعل به يا رب

روایت پنجم

در کتب قدیمی از مؤلفات خدای مجتهدین مذکور است که این نسخه وضعه اینست
که نوشته میشود و در وضو امیر المؤمنین علیه السلام فرستاده میشود که
بعضی از نسخهها را بداند

عَبْدُكَ يَا اَمِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ قُلَانُ بْنُ قُلَانٍ سَمِعْتُكَ لَقَدْ اَتَيْتُكَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
كَثِيْرًا كَمَا هُوَ اَهْلُهُ وَصَلَّى اللهُ عَلَيَّ السَّادَةِ الطَّيِّبِيْنَ الْمُنْتَخَبِيْنَ بِحُجَّتِ نَبِيِّهِ وَآلِهِ
الْعَصَادَةِ الْفَاضِلِيْنَ وَسَلَامُ شَيْلَمَا وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ
وَحَسْبُكَ اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ اَفْوَى مِنْهُنْ وَاهْتَدَيْتُ بِكَ يَا مَوْلَايَ وَاَنَا فِيْ الْبَلَاءِ
صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلَى اَخِيْكَ رَسُوْلُهُ وَنَبِيِّهِ وَابْنَيْكَ الْبَطْنِيْنَ الْفَاضِلِيْنَ
سَمِعْتُكَ شَبَابًا هَلْ لِحُجَّتِكَ مِنْ خَافِئَةٍ لَّلهِ وَفِيْ رُكْنِ الْبَسُوْلِ الْعَالَمِيْنَ الرَّكْبَةِ سَمِعْتُكَ
فَسَاءَ الْعَالَمِيْنَ مِنْ اِلَّا قَابِلٍ وَالْاِخْرَبِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَشْكُوْكَ يَا مَوْلَايَ
يَا اَمِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ مَا اَنَا عَنْهُ مِنْ كَدٍّ وَكُنَا وَاسْتَلَمْتُ بِحُجَّتِ مَوْلَانَا عَلَيْكَ وَبِحُجَّتِ
اَخِيْكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَبِحُجَّتِكَ وَمَوْضِعِكَ مِنْ لَّلهِ وَبِحُجَّتِ اَبْنَائِكَ
اٰمَنَةً اَلْهَدْيُ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكَ وَاجْمَعِيْنَ وَبِحُجَّتِ الزَّهْرَةِ الْعَالِيَةِ اِنْ نَفَعْتُ لِيْ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

روایت نهم

دکریعوز کتب معبره از عبد الله بن جعفر حمیری و دانایان کرده اند که گفت نزد
مولای خود امام حسن عسکری علیه السلام بودم ✽ ناگاه رفتم و رسید که بعضی از ایشان
از زنان با حضرت نوشه و در آن عرصه شکایت کرده بودند از سبکبختی و غیره
و بدعای و ظلم خلیفه بر ایشان ✽ پس آن خشنود جواب داد و نوشت که ای زن
خدا بدو شکوه کن خدای ارحم منزه باشد که او را بدو شکایت کند و بدو شکایت
پس ثواب دهد و ایشان را از صبر ثواب باشد ✽ پس بر او باد شکایت
و نویس که حضرت خدای رفعت و بزرگتر ایشان را بپروردنده حضرت امام حسین علیه السلام
و بلندتر از آن حضرت بنویس خدا ✽ و بلند کن از او شکایتی که او را شکایت کنند
و در دفتر من دعا را بنویس ✽

الرفق الملك لذاتنا المحض المشان ذي الجلال والاكرام وذو المنزلة العظام
والابادي الجسام وعالم المحبتات وموجب الدعوات وراحم العبرات الذي لا
يفعله اللغات ولا يحجزه الاصوات ولا تائده التنان عن عبده الذليل البائس

فصل فی انوار الیقین

عاش

الفقر المسکین الضعیف المسجور انما السلام ومنک السلام والیک
السلام تبارک وتعالیٰ باذ الجلال والاكرام والمن العظام والا ابادی
الجسام المسمی واهلی الضر وانما رحمة الرحمن وانه فلا آفة فیہن واجی
الاجودین واحکم الحاکمین واعلم العاصمین اللهم انی قد صددت بآبک و
زلت بفنائک واعصمت بحجراتک واسحبت بک باعیتک
المستغنی عنی باجار المسجورین ارحم فی الله العالمین خذ بک انما قد
الجایرة فی رضاک وظهورک فی بلادک واتخذوا اهل بیتک خولا واسأوا
بقبیل المسلمین ومنعوا ذری الحنفیة وضربوا فی صغرهم ما یمنع
الملاحیة المعازف واستصغروا الالهة وکذبوا اولیائک وفسدوا بوجوههم
بعضوا من اذلت ویدلوا من اعزفت واجتبروا عن بشلهم حاجه ومن یمنع
منه فائده وانت مولای سامع کل دعوه وراحم کل عیة ومصلح کل شره و
کل یجری وموضع کل مشکوی لا یخفی علیک ما فی السموات والارضین
السفلین وما بینهما واتخذوا لثمن الفیاق عیدک ابن عبدک ابن امک ذلیل من یزید
مرع الی وحلت نایج لثوابک اللهم ان کل من انبت فعلیات بدلتی والد
برشدنی وفیاعدل برقیقی مولای وقدما بک واجبا سبک وقد صدقت
موقلا باخیر ما مولای باکر مفصو صلی علی محمد وال محمد ولا یحب اهل ولا
نظم رجاء فی استجیر حقن وارحم نصرعی باغیاب المسکین عن غشی باجار
المسجورین ارحم فی الله العالمین خذ بک انفسی واستغفرنی ووقفت فی
الله انی قد صدقت باملئیم وامللت بریاء منبسط فلا یحبنا اهل ولا یظفر
اللهمة انه لا یحب منک سائل ولا یفصل تأمل بارتاه باستبداد الاموال باعاده
ناکفاه باحسانه بالخرزاه بالیاء الالهة انما سبکک لاسلمت نامولای ولما یستوع
فصل علی محمد وال محمد ولا تزدنی بالحبیة محروما واجعلنی من فضلک علی
باحسانک وانعم علیہ بفضلک وجعلت علیہ بعتک واسبق علی الاله
اللهمة انت غیاثی وعماری وانت عظمی ورجائی ما لی مل سواک ولا رجاء
غیرک اللهم فصل علی محمد وال محمد وجعلنی بفضلک وامن علی باحسانک

داصل

فصل فی انوار الیقین

سای

واصل فی ما انت اهلہ ولا تفعل فی ما انا اهلہ با اهل الثنوی واهل المغنیه
انت خبر من ابی وای من الخلق اجمعین اللهم ان هذه قضتی الیک لا
الخالقین ومسلتی الیک ذکرت خبر مشول واعتر ما مولای اللهم صل علی
محمد وال محمد ونقط علی باحسانک ومن علی یعقوبک وغافرتک وحسن
دینی بالمغنی واخر زامانی بالکفاة واشعل فی بطنی بطاعتک ولسانی بذکرک
وجوارحی بما یترقی منک اللهم ارفع فی قلبا غاشقا ولسانی ذاکرا وظیفا
عاقشا وبیننا صحیفا حق لا یحب فیجبل ما اخرت ولا تفسد ما اجلت با
ربنا العالمین وذا ارحم الراحمین صل علی محمد وال محمد واسجد علیی و
ارحم نصرعی وکف عنی المکاره ولا تفت فی الاعداء ولا حاسدا ولا یسلط
نفسه التبتیها ولا تکلم فی نفسی فیهن بدایا رب العالمین وصلی الله
على محمد الطاهر والحمد لله وحده وسلم

مؤلف کویله ودر ثبت که باید زنده واد ضریم بیدارند

در بعضی از کتب معتبره مشهور است که این دعا ثبت کرده اند و می شود
خارجهای ضروری و زنده شدتها بعد از نماز شب بار خدای که نوشته میشود
و شرح آنجا است که باید بابت زاکا الصبر در آن وقت را از دل خود برین
کسی و بعد از نماز خضن و در رکعت نماز نشسته بخواند و در رکعت اول
بعد از حمد شریفه اذ او فصل الفاضله بخوانی و در رکعت دوم قبل از حمد
در رکعت کنی گفتگو و سخن گفتن را و مشغول نشوی بچیزی بجز از تسبیح و ذکر
خدا پس چون رخصت و شیعی فاطمه بخوانی و بر جانب راست سجده
و یا خدا مشغول بعبادت یا بخواب و در وقت که بیدار شوی خدا را
باد مکنی بستر برو و بطن و آنچه بخاطر رسد از ذکر خدا پس چون رکعت
آخر شب شود بر میخیزی و وضو کامل میخیزی و هفت رکعت نماز شب را
مصلح بخوانی و در هر رکعت یک مرتبه حمد و بجا میخیزی و در رکعت اول بعد از حمد
بخوانی پس در رکعت نماز شفع مکنی در رکعت اول بعد از حمد

سجده

قصه اولی

۵۱۸

سبح اسم ربك الاعلى ودر ركعت دوم بگو یا ایها الکافرون بخوانی ﴿ پس چون قانع شوی بر پنج و یک رکعت نماز و در نماز او را سوره حمد و بوجد و دعا های و توبه بخوان و قنوت را طول بده با خضوع و نضوع و شکستگی و چون سلام بگوئی روضه داد در دست گرفته بلند کن و سر را برهنه کن و دست چپ را بر پیش خود بگذار بقوت و بگو ﴿ یا اوتی ﴾ تا نقت منقطع شود و بگو ﴿ یا سید ﴾ تا نقت منقطع شود و بگو ﴿ یا مولای ﴾ تا نقت منقطع شود ﴿ پس بگو ﴿

هذا مقام العائدين الصالحين الدليل الخاشع البائس القليل المسكين الخبير المسكين الشيخ الذي لا يجد لكشف ما به غفلة ولا يرجع فيما قد خاطبه الى سواك سبحانه انا من عقلت وفيما عرفت من ضمني عن عبادك يا رب لا يؤفقت وتقصيري عن شكرتك يا رب عبادك يا رب في ذلك واخبرني بحري واسئل الصالح عن فضل علي محمد وآله وابلغهم الشاعة الشاعة الشاعة عن فضل الجبة والسلام واقلبي بسم الله على ما كان مني وارحم ضعف ركني ﴿ ﴿ واستجب عاني برحمتك يا ارحم الراحمين ﴿ ﴿

پس کریم میکنی و اگر گریه آن نباید خود را بگریه مباد و ﴿ پس زلزله عبادت با دیده خاشع و دست بر روضه بلند کنده بپوشی اما چنین میباشی تا ظهور صبح و باید که در سجده خالی باشی که نمی توانی بلند ﴿ و اگر از این خاک مانده شوی و صبر نتوانی کرد بجهنم رو و در طرف در و خود را بر زمین بگذار و انگشت نهاده خود را بلند کن و طرف رو بر زمین نباشد ﴿ و بخند پناه بر آسمان ﴿ ﴿

سید ای و بقیه شئی الذنوب و جسد شئی الخطوب و احداث و الاکثر و

قصه دوم

۵۱۹

وانقطع رجائک في كنف ذلالت الامتک وتبني ان تصرف عنك الحی و سیدی فانظر بعین رافتك الى وجد مجودك واجنانك علك واخرني في سبلي واقبل نصی و افض حاجی و استجب عونی و اكشف حجبی و ازل الغم و الهم و عني و اعن من ثمة الاعداء و در ذل الشقاء و اعطني سؤل و مسئلتك مجودك و كرمك يا مولای ﴿ ﴿ انك قريب مجيب ﴿ ﴿

پس بگو و درم کن بر ترک کاهان خود بنیت خالص و در روضه ایست ﴿ ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم من العبد الذليل المحض الفقير المذنب الجاني على نفسه المنقطع به الشاغل المشكك المفترق بوجه القائل لنفسه المشير به الى المول الكبر العظم العلى الاعلى رب السموات والارضين ما انت الامور وعلام الغيوب من لا ضد له ولا تدله ولا صاحبه له ولا ولد له الا الصمد الذي له بلد و لو يولد و لو يكن له كفوا احد اقول بحضرة و خضوع و خشوع رب علك سوء و ظلمت نفسي فصل على محمد وآله و اعف عني و اغفر خطاي و اصغ عن ذل و خذ بيديك مجودك و بجودك ثم اقول يا اكرم الاكرمين يا عابد العالمين يا محبت عود المضطرب يا منقش عن المكروبين يا ارحم الراحمين الهی و سیدی نا عبدك يا بر عبدك يا ابن اهلك فلان بن فلان انشأني و كنت صغيرا و اغفبتني و كنت فقيرا و رفعتني و كنت حفيضا و جبرتنی و كنت كسيرا و مننت علي بما انشأه و اعلم به من انفسی و عززتک بجلالک و ارحمتک و انشأني بعد ذلك و اسبغت علي النعمه و اوجبت علي المشه و بلمنتني فوز الامته لتسليوني فغفر شكركي و بعد از این حاجی و افراری و نا بجای خدا با فضل علو و اکبر اللمحه فيما لدى محمد بن عبدك و نسبت ما عندك من مننك و فادوني بحمل الهی و در کوب ازلی و الخطاء حق و وضعت في غلاية الزوى و نبذت بالتقصير و العسر و ركب طريق من طار و طوي و ركب نخل في ما كنت اخشع و برج من الحقاء و مضى الى حال اليوسر و القراء بعد احسانك الكامل و غفلت المزاورة

پس میگری و فتنه را میباید از روی دگر دگر پا و دگر نه میباید از روی
خاسته ای را بیاورد و غمهای فرا را بک در انداخته الله اکبر

نهان کن و یکی اظهار کن و اینها را می بیند و علماء و استادان مائت ابرار از
میکویند که شاید فرجی از برای من نزو او باشد ﴿﴾ پس پیش از آنکه مطلب خود را
اعلام کند گفت در بار امری که را حاضر شده است بخارج رجوع کن و باری بخوارتر
صالحه ای مرا و از مزایع خود گردان که اونیکو باور دیت و نگا هذارند و در دنیا
بیشتر بنواخواست نه مالک ﴿﴾ بر دست راست طراوت و گفت ان حضرت
در یارت کن و سلام بر اخترش میکن و از او سؤال کن که شفاعت کند نزد خداوند
خارج تو ﴿﴾ من گفتم زبانت و دعای خیر من نمآید اگر غرور در خاطر من است
هر یارت و دعای ذال از خاطر من محو کرده است ﴿﴾ پس ای کشته و گفتن لعل
ولا فقه الا بالله ﴿﴾ و دست بر سینه من مآید و گفت خدا جاست ترا و آقا
بر نویفت ﴿﴾ وضوء و دو رکعت نماز میکن ﴿﴾ در رکعت اول بعد از
حمد سورۀ فاتحه بخوان و در رکعت دوم بعد از حمد سورۀ اذ انجا ﴿﴾ پس

سَلَامُ اللَّهِ الْكَامِلِ لِلْأَمَّةِ الشَّامِلِ الْعَامَّةِ وَصَلَوَاتُهُ الدَّائِمَةُ وَبَرَكَاتُهُ
الْعَاقِمَةُ عَلَى نَحْوِ اللَّهِ وَآيَتِهِ فِي رِضْوَانِهِ وَخَلْقِهِ عَلَى خَلْقِهِ
وَعِبَادِهِ سَلَامٌ سَلَامٌ النَّبَوِيُّ وَنَبِيُّ الْغُدْرَةِ وَالْقَفْوَةِ صَاحِبِ الزَّمَانِ
وَقُطْبِ الْإِيمَانِ وَمُعَلِّمِ أَحْكَامِ الْفُرَّانِ وَمُطَهِّرِ الْأَرْضِ قَائِمِ الْعَالَمِ
سَيِّدِ الْعَوَالِمِ وَالْعَرْشِ وَالْمَجْدِ الْعَاطِرِ الْمُحَمَّدِي وَالْإِيمَانِ الْمُشْتَرِكِ الْخَيْرِ
الْمُطَهِّرِ ابْنِ الْإِيمَانِ الطَّاهِرِ ابْنِ الْوَحْيِ ابْنِ الْأَوْصِيَاءِ الْمُتَّخِذِينَ الْمُلَاحِدِ
الْمَقْصُومِ ابْنِ الْهُدَاةِ الْمُقْصُومِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ الْمُسْلِمِينَ
وَالْمُؤْمِنِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَسُوءِ عَمَلِهِ
الْوَحْيِيِّينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الدِّينِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا مُعِزَّ
الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا مُدِلَّ الْكَافِرِينَ الْمُنْكَرِينَ

الله يا الله يا الله يا اكنى اذ اضافت على هذا هي وعصفت هومي وفل صبري
ضعفت جلي وكربت فافى وسامت طنون وفنط نفسي وعجرت عن ندي
فالى ونجرت في امرى خلصت كبت شفت وكنت عن طلي غشا فصل على خمد
وعلى الخمد ونج هومي واكنت هومي واول عذاب فلي وغتر ما نرى من
فالى وامن خوي وبشرنا فديت من امرى واجعل عجزا وارزق من جث
فالى لا احسب انك لعل على لك يا نبي العزاء ويه من

العبد الذليل الى المولى الجليل الله الذي لا اله الا هو احيى النعم القائم للنعمة
لنفسهم الا اني لا ابدى بديع التنوعات ولا ارضى فاطما وجاودا ولا اخلل ولا
لاكرام ولا اسماء العظام وسلام على النبي في العالمين محمد وعلي وفاطمة
والحسن والحسين وعلي ومحمد وجعفر وموسى وعلي ومحمد وعلي والحسين
تحت ما رث علي خلفك اللهم اذ اسألت بارئك فانا انما لم نفع اليك الا
والاخرين لا اله غيرك ولا معبود سواك اخرجك البت بحق هذه الاسماء الغدا
اذا دعيت بها اجبت واذا اسألت بها اعطيت الاصلك عليهم اجمعين
ووصلت في كذا وكذا

و حاجت خود را در رُعه منوبی ﷺ و صلوات بر محمد و آل محمد میفرستد
و سلام میفرستد احوال حضرت کفره زن او را که در میان کفره و کفره
لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم و حسبنا الله و نعم الوكيل

که گفت خبر داد بعضی از مشایخ فقہین ماکہ مرا امر عظیم رو داد که در نسل شد
و جاریه انرا ندانستم و دشوار بود بر من که انرا با حکما انا اهل و خویشان خود
اظہار کنم ﴿﴾ پس با ہفتای غم و اندویش و غم پر و در خواب مرد خوشتر کشی
جامہ خوشبو پیرا دیدم ﴿﴾ کان کردم کہ ہکی از مشایخ فقہین است کہ نزد
درس بخواند ﴿﴾ پس در خاطر خود گفتم کہ ناکی این غم و اندویش و اندر دل خود

قصه ابراهیم و هاجر

۵۳

الطالین السلام علیک یا مولای با صاحب الزمان باین اسم الهی
و این فاطمه الزهرا سیدتنا العالین السلام علیک یا ابن الابرار
الحج علی الخلق اجمعین السلام علیک یا مولای سلام مخلصک
فی الولا اشهد انک الامام المهدی قولا وفعلا و انک الذی
تملاء الارض فیما وعد لا یفعل الله فیک و سهل یخرجک و یرب
زمانک و کثیر انصارک و اعوانک و انجیک موعده و هو کذا
الغافلین و یرید ان یمن علی الذین یضعفوا فی الارض و یجکرم
فیهم و یجکرم الابرارین یا مولای حاجی کذا و کذا فانتم فی کل حال

بعضی مولای من حاجت من فلان و فلان است پرسناغت کن از برای من قدر
را مدنی آنها و هر دعا که خواهی کن پس من بدار شد و پیش داشتم
بر احد و فرج و دنیا را زشب مانده بود پس بدارت کردم و آنچه بغیر من کرده
بود نوشتم که از خاطر محفوظ شود پس وضو ساخت و بزراغان رفت و دو کوزه
نماز بخوبی مامور شد بودم کردم و چون سلام گفت رو بقبله ایستاد
و زبانت کردم پس حاجت خود را طلبیدم و استغاثه بمولای خود طلبیدم
از زمانه نمودم پس سجده شکر کردم و دنیا طول دادم و دعای بسیار کردم
پس بر خواستم و نماز شب بخا آوردم و نماز صبح را ادا کردم و بغیب بسیار
خواندم و الله که هنوز آفتاب طالع نشده بود که آن بلاد فرستاد و فرج
حاصل شد و ما خالد که در کشتن بلای من زبده است و هیچکس مطلع نشد باین
حادثه که مرا حادث شده بود مؤلف گوید که علامه ابن زبانت را از جمله زوایا
مستجاب مقدرین ذکر کرده اند و سابقا باین اشاره کردیم

در بعضی از کتب معتبره نقل کرده اند از محمد بن بابویه که این دعا را از ائمه روایت
کرده و گفته است که در هیچ امری بخوانم مگر آنکه او را بجا آید و کما یقول الله

قصه ابراهیم و هاجر

۵۴

الهم انزل منک و اوحیه الیک یتیک نبی الرحمن محمد صلی الله
علیه و آله یا ابا الفارح یا رسول الله یا امام الرحمة یا سیدنا و مولانا
انا نوحیها و استشفعنا و توسلنا بک الی الله و قد مناک بین بدی
حاجتنا یا وجهه عند الله اشفع لنا عند الله یا ابا الحسن یا امیر المؤمنین
یا علی بن ابی طالب یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا و مولانا انا نوحیها
و استشفعنا و توسلنا بک الی الله و قد مناک بین بدی حاجتنا یا
وجهه عند الله اشفع لنا عند الله یا فاطمة الزهرا یا بنت محی بافر
عین الرسول یا سیدنا و مولانا انا نوحیها و استشفعنا و توسلنا
بک الی الله و قد مناک بین بدی حاجتنا یا وجهه عند الله اشفع
لنا عند الله یا ابا محمد یا حسن بن علی ایها المجتبی ای رسول الله یا حجة
الله علی خلقه یا سیدنا و مولانا انا نوحیها و استشفعنا و توسلنا
بک الی الله و قد مناک بین بدی حاجتنا یا وجهه عند الله اشفع لنا
عند الله یا ابا عبد الله یا حسن بن علی ایها الشهد باین رسول الله
یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا و مولانا انا نوحیها و استشفعنا و توسلنا
بک الی الله و قد مناک بین بدی حاجتنا یا وجهه عند الله اشفع لنا
عند الله یا ابا الحسن یا علی بن ابی طالب یا زین العابدین یا بن رسول الله
یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا و مولانا انا نوحیها و استشفعنا و توسلنا
بک الی الله و قد مناک بین بدی حاجتنا یا وجهه عند الله اشفع لنا
عند الله یا ابا جعفر یا محمد بن علی ایها الباقر یا بن رسول

ایها الرسول
ایها الاول
ایها الصادق

الله

اللَّهُ بِأُحْمَةٍ أَلَّهَ عَلَى خَلْفِهِ بِأَسِيدَتَا وَمَوْلَانَا إِنَّا نَوْجُهَا وَاسْتَشْفَعْنَا
 وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَهِ اللَّهِ وَقَدْ مَنَّاكَ بَيْنَ بَدْيِ حَاجَانَا بَا وَجْهَهَا عِنْدَ
 اللَّهِ اِشْفَعْنَا عِنْدَ اللَّهِ بِأَبَا عَبْدِ اللَّهِ بِأَجْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ أَنَا الصَّادِقُ
 بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ بِأُحْمَةٍ أَلَّهَ عَلَى خَلْفِهِ بِأَسِيدَتَا وَمَوْلَانَا إِنَّا نَوْجُهَا
 وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَهِ اللَّهِ وَقَدْ مَنَّاكَ بَيْنَ بَدْيِ حَاجَانَا بَا
 وَجْهَهَا عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْنَا عِنْدَ اللَّهِ بِأَبَا الْحَسَنِ بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ أَنَا
 الْكَاطِبُ بِأَبْنِ رَسُولِ اللَّهِ بِأُحْمَةٍ أَلَّهَ عَلَى خَلْفِهِ بِأَسِيدَتَا وَمَوْلَانَا إِنَّا نَوْجُهَا
 وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَهِ اللَّهِ وَقَدْ مَنَّاكَ بَيْنَ بَدْيِ حَاجَانَا بَا
 وَجْهَهَا عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْنَا عِنْدَ اللَّهِ بِأَبَا الْحَسَنِ بِأَعْلَى بْنِ مُوسَى أَنَا
 رُضَا بِأَبْنِ رَسُولِ اللَّهِ بِأُحْمَةٍ أَلَّهَ عَلَى خَلْفِهِ بِأَسِيدَتَا وَمَوْلَانَا إِنَّا
 نَوْجُهَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَهِ اللَّهِ وَقَدْ مَنَّاكَ بَيْنَ بَدْيِ حَاجَانَا
 بَا وَجْهَهَا عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْنَا عِنْدَ اللَّهِ بِأَبَا جَعْفَرٍ بِمُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ أَنَا الشَّيْخُ
 الْحَوَادِثُ بِأَبْنِ رَسُولِ اللَّهِ بِأُحْمَةٍ أَلَّهَ عَلَى خَلْفِهِ بِأَسِيدَتَا وَمَوْلَانَا إِنَّا نَوْجُهَا
 وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَهِ اللَّهِ وَقَدْ مَنَّاكَ بَيْنَ بَدْيِ حَاجَانَا بَا وَجْهَهَا
 عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْنَا عِنْدَ اللَّهِ بِأَبَا الْحَسَنِ بِأَعْلَى بْنِ مُحَمَّدٍ أَنَا الْهَادِي
 الْبَيْتِيُّ بِأَبْنِ رَسُولِ اللَّهِ بِأُحْمَةٍ أَلَّهَ عَلَى خَلْفِهِ بِأَسِيدَتَا وَمَوْلَانَا إِنَّا
 نَوْجُهَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَهِ اللَّهِ وَقَدْ مَنَّاكَ بَيْنَ بَدْيِ
 حَاجَانَا بَا وَجْهَهَا عِنْدَ اللَّهِ اِشْفَعْنَا عِنْدَ اللَّهِ بِأَبَا مُحَمَّدٍ بِأَحْسَنَ بْنِ
 عَلِيٍّ أَنَا الزَّكِيُّ بِأَبْنِ رَسُولِ اللَّهِ بِأُحْمَةٍ أَلَّهَ عَلَى خَلْفِهِ بِأَسِيدَتَا وَمَوْلَانَا

مَوْلَانَا اَنَا وَجِهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّا لَكَ بَيْنَ
يَدَيَّ حَاجَانَا يَا وَجِهًا عِنْدَ اللَّهِ اَشْفَعْنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا وَجِيَّ الْحَرَمِ لَكَ الْحَقُّ
الْحَقُّ اَبْنَاهُ النَّاسِ الْمُنْتَظَرُ اَبْنُ رَسُولِ اللَّهِ ^{صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا سَيِّدَنَا
وَمَوْلَانَا اَنَا وَجِهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّا لَكَ بَيْنَ
يَدَيَّ حَاجَانَا يَا وَجِهًا عِنْدَ اللَّهِ اَشْفَعْنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا وَجِيَّ الْحَرَمِ لَكَ الْحَقُّ

پس حاجت خود را بطلبید که برآورده میشود انشاء الله تعالی
و در روزی که برگردد و بگوید که بعد از این بگوید

بِاسْمِ اللَّهِ وَبِأَمْرِ اللَّهِ إِنِّي وَجَّهْتُ بِكُمْ أَعْيُنِي وَعَدَيْتُ بِيَوْمٍ فَعَدَيْتُ
خَاصِحِي إِلَى اللَّهِ وَتَوَسَّلْتُ بِكُمْ إِلَى اللَّهِ وَاسْتَفْتَيْتُ بِكُمْ إِلَى اللَّهِ فَأَسْتَعِزُّ
بِعِندِ اللَّهِ وَاسْتَعِزُّونِي مِنْ ذُنُوبِي عِنْدَ اللَّهِ فَأَذْكُرُ وَسِبْطِي إِلَى اللَّهِ
وَيُجَبِّحُكُمْ وَيُغْفِرُكُمْ أَرْجُو نَجَاةً مِنْ اللَّهِ فَكُونُوا عِنْدَ اللَّهِ رَجَاءِي بِاسْمِ اللَّهِ
يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَلَعَنَّ اللَّهُ أَعْدَاءَ اللَّهِ ظَالِمِيهِمْ
مِنْ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

سر فایست با نسی بهر

در بعضی از کتب مندرج است کرده اند از ابو الوفاء شمر از کسی که گفت در زمان ابوبکر
 و ابواسحق مجوس بودم در کرمان با نجات شکی و شدت ❀ پس در پاشکاب
 کردم بخدا و استغاثه کردم بمولی خود صلوات الله علیه و بخواب رفتم در خواب
 دیدم مولا ی خود رسول خدا که فرمود چرا ای شیعیان نمیکردی در درگاه خدا من
 دو فرزندم حسن و حسین را از برای ما مورد دنیا و اینک شما ما را از برای
 انعام میکشد از دشمنان تو ❀ گفتم یا رسول الله چگونه از برای من انعام
 میکشد از دشمنانم و او را بچید کشید بد برای پیغمبر ابوبکر و حسن و حسین

فصل فی انبیا و ائمه

۵۳۸

کرده اند و قدرت بر دفع ایشان نداشت و انتقام از ایشان نکشد * پیغمبر
رسول از روی محبت بمن نظر کرد و فرمود که از آن عجز نبوده * از برای وصیتی به
کسین با کرده بودم محل برصبت من کرد * و اما علی بن الحسین پس از برای
نجات از سلاطین و کراه کردن شیاطین * و امام محمد باقر و امام جعفر صادق
از برای آخرت و طلب طاعت و خوف از خدا * و امام موسی کاظم از برای
طلب عافیت از بلاها * و امام رضا از برای سلامتی در سفرها و محاربا
و در پاهای * و امام محمد تقی از برای طلب دوزی * و امام علی نقی از
برای عطاها و تنگی برادران و آنچه طلب میکنی از طاعت ضعیفالی * و اما
حسن عسکری از برای آخرت * و اما صاحب الزمان پس از آنکه کار دیگر
نورسد استغاثه را در آن مختصر کن و بگو (یا صاحب الزمان یا عیسی بن مریم یا ادریس)
پس در خواب فرمودم (یا صاحب الزمان یا عیسی بن مریم یا ادریس) پس
بیدار شدم و دیدم موکلان بندها از دست و پای من بر میدارند * و اینست
و اینست دعا که مفضل بن عمر از ائمه نقل کرده است

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ اسْأَلْكَ اللّٰهُمَّ بِحَسْبِ مُحَمَّدٍ
اَبْنَيْهِ وَ ابْنَيْهِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اَلَا اَعْنَتَنِي وَ اَعْنِي
طَاعَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ وَ بَلَّغْنِي فِيْهِ اَفْضَلَ مَا بَلَغْتَ اَخْدَامَكَ وَ اَوْلِيَاءَكَ
فِيْ ذٰلِكَ وَ اسْأَلْكَ بِحَسْبِ اَبْنَيْهِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيٍّ بْنِ اَبِيْطَالِبٍ اَلَا
اَسْأَلُكَ اِلَّا بِهٖ مِمَّنْ طَلَبْتَنِيْ وَ كَتَبْتَنِيْ بِهٖ مَوَدَّةً مِّنْ بَرِّكَ بِنِيْ فِطْلِكَ اَسْأَلُكَ
مَا اَنْفَعَنِيْ وَ اسْأَلْكَ بِحَسْبِ اَبْنَيْهِ عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
اَلَا اَكْتَبْتَنِيْ بِهٖ وَ تَجَبَّنِيْ مِنْ جَوْرِ السَّالِطِيْنَ وَ نَقَصْتَ الشَّاطِطِيْنَ وَ
اسْأَلْكَ اللّٰهُمَّ بِحَسْبِ اَبْنَيْهِ مُحَمَّدٍ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرٍ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
اَلَا اَعْنَتَنِيْ بِهٖمَا عَلٰی اَمْرِ الْاَخْرَئِيْ طَاعَتِكَ وَ اسْأَلْكَ اللّٰهُمَّ بِحَسْبِ

وَلَيْكَ

فصل فی انبیا و ائمه

۵۳۹

وَلَيْكَ اَعْبَادُ الصَّالِحِ مُوسَىٰ خَصْرًا الْكَاطِرُ بِعَقْبِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَلَا
عَاقِبَتِيْ بِهٖمَا اَخَاةً وَ اَخَذَةً عَلٰی صَدْرِيْ وَ جَمِيعِ سَائِرِ جَسَدِيْ وَ
جَوَارِحِيْ بِدَنِّ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَنَ مِنْ جَمِيعِ الْاَسْغَامِ وَ الْاَمْرَاضِ وَ
الْاَعْلَالِ وَ الْاَوْجَاعِ بِبَيْتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَ اسْأَلْكَ اللّٰهُمَّ
بِحَسْبِ اَبْنَيْهِ عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ اَلَا اَنْجِبْنِيْ بِهٖ وَ سَلِّطْ
بِهٖمَا اَخَاةً وَ اَخَذَةً فِيْ جَمِيعِ اَسْغَارِيْ فِي الْبِلَادِ وَ الْفِئَارِ وَ الْاَوْدِيَةِ وَ
الْبُيَاضِ وَ الْخُطَارِ وَ اسْأَلْكَ اللّٰهُمَّ بِحَسْبِ اَبْنَيْهِ اَبِيْ جَعْفَرٍ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ
عَلِيٍّ اَلَا اَجِدُكَ عَلٰی بِهٖ مِنْ فَضْلِكَ وَ تَقْصُصْتَ عَلٰی بِهٖ مِنْ رُسُلِكَ
مَا اسْتَفْنِيْ بِهٖمَا فِيْ اَبْدِيْ حَلِيَّتِكَ وَ خَاصَّةً بِاَرْحَمِ الرَّاحِمِيْنَ وَ بَارِكْ
بِهٖمَا وَ فِيْمَا لَكَ عَشْدٌ مِنْ حَبْلِكَ وَ فَضْلِكَ وَ زِيْلِكَ اَللّٰهُمَّ اَنْقِطِعْ اَلَمَ
الْاَبْنَاءِ وَ طَابَتْ لَاسَالُ الْاَبْنَاءِ اَلَا اَبْنَيْكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَلَا اَكْرِمُكَ اسْأَلُكَ
بِحَسْبِ مَنْ حَفَّتْ حَلِيَّتُكَ وَ اَحْبَبَانِ تُصَلِّيْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ اَنْ
تَبْطِئَ عَلٰی مَا حَلَّتْ مِنْ زِيْلِكَ وَ اَنْ تَهْلِكَ ذٰلِكَ وَ تَبْعِرَ فِيْ حَبْلِكَ
وَ عَاقِبَتِيْ وَ اَنَا فِيْ خَوْضِ عَيْشٍ وَ دَعَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَ اسْأَلْكَ اللّٰهُمَّ
بِحَسْبِ اَبْنَيْهِ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اَلَا اَعْنَتَنِيْ بِهٖمَا فِضَاءَ نَوَافِلِيْ
وَ بَرَائِجِيْ وَ كَالِ طَاعَتِكَ وَ اسْأَلْكَ اللّٰهُمَّ بِحَسْبِ اَبْنَيْهِ الْحَسَنِ وَ عَلِيٍّ
اَلَا اَهْدِيْ لَآبِهَيْنِ الْكَرِيمِ النَّاصِحِ الثَّقَةِ الْعَالِمِ اَلَا اَعْنَتَنِيْ بِهٖمَا عَلٰی اَمْرِ
اَخْرَئِيْ وَ اسْأَلْكَ اللّٰهُمَّ بِحَسْبِ اَبْنَيْهِ وَ مُحَمَّدٍ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَ تَقِصِّصْ
بِهٖمَا اَرْضِيَاكَ الْمُسْتَعِيْزَ لَكَ مِنْ عَدَائِكَ وَ اَعْدَاءِ رُسُلِكَ بِبَيْتِكَ الْاَبْنَاءِ

الطَّاهِرِ

الطاهرين ووارثي اسلاف الصالحين صاحب الزمان صلى الله عليه
 وعلى آله الكرام المنفرد بالانوار والادراك كني به وتجبني من
 كل كرب فهو وحيفت على فهدم احسانك الى وحدته وادورته
 على جميل عرايدك عندك بارت اعني به وتجبني من الحافه ومن كل شدة
 وعظيمة وهول ونازلة وعجز ودين ومرض وتيم والفر وظلم وجور و
 فتنه في ديني ودنياي واخرتي بملك ورافيك ورحمتك وكرمك و
 نفضلت وعظمتك باكا في موسى عليه السلام في عون وباكا في محمد
 صلوات الله عليه وآله ما اهتمت يوم اعيد وباكا في علي عليه السلام
 ما اهتمت يوم صلبه وباكا في علي بن ابي طالب عليه السلام يوم الحرة
 وباكا في جعفر بن محمد الباقر صل على محمد وآله واليق ما اهتمت
 في دار الدنيا وكل هول ودون الجنة ورحمتك باارتهم الزايعين بافاض
 الحوائج باوهاب الرغائب ما معطي الجليل بافك انشاء الله انك
 تعلم اني اعلم انك فادر على قضاء حوائجي فصل على محمد وآله ويحل
 بارت فرج وليك وابن بنت نبيك وافضل الله حوائج اهل بيته
 على وافضل على ارب محمد واهل بيته حوائج الدنيا والاخرة صبهها
 وكبرها في قبري نيك وعافيه وتمم نعمتك علي وهبني بكم كل انك
 البسي همومك فبنتك وتفضل بعونك وكن لي محي واهل بيته
 في جميع اموري ولينا وحافظا وناصرا وداينا وراعبا وسارا و
 ازارا ماشاء الله كان وما لم يشأ لم يكن لا تفخر الله مني ملكه في

الارض

فوقه
استشفاء

الْأَرْضِ وَالْفِ السَّمَاءِ هُوَ كَارِئُ الْإِنْفَاءِ اللَّهُ
مَرْوَابُ مَرْوَابِهِمْ

و پسامضطر شد باقی در کف نماز بکن و چون سلام بگوئی سر مرتبه الله اکبر بگو **✽** پس شیخ حضرت فاطمه بخوان پس سجده برو و صد مرتبه **✽** یا مولا یا فاطمه **✽** آغوش بگو **✽** پس جانب راست رو دار زمین بگذار و صد مرتبه **✽** یا مولا یا فاطمه **✽** چپ رو دار بر زمین گذار و صد مرتبه بگو **✽** پس از سجده برو و صد و ده مرتبه بگو **✽** و حاجت خود را یاد کن که مراد و مدتی افتاد الله

و در حدیث معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هرگاه نماز را بخواند و در هدیه بپوشد و در رکعت نماز بکند و هدیه بپوشد و در رکعت اول غسل کند و در رکعت نماز بکند و در اول نماز هفت تکبیر است و با دعا باشد که در نمازها واجب بخواند و نیت بخواند که در نماز واجب خود بخواند بخواند و چون سلام تمام کند

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَنِعْمَتُ السَّلَامِ وَلِلنَّاسِ تَرْجِعُ السَّلَامَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ مِنِّي السَّلَامَ وَأَرْوَاهُ الْأَمْنَةَ الصَّادِقِينَ السَّلَامِيَّ قَارِدَ دَعْوَى مُلْكِهِ السَّلَامِ وَالنَّارَ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ إِنَّ هَؤُلَاءِ الْكَافِرِينَ هَدَيْتَنِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَأَتَيْتَنِي عَلَيْهِمَا مَا أَمَلْتُ وَرَجَوْتُ مِنْكَ وَنَبِيَّ

پس بعد برو چهل نبد کو * با حیا فوتم با حیا لا یوت با حیا
 اله الا انت باذالجلال والاکرام با ارحم الراحمین * برین
 داست دو بار زمین گذار و چهل نبد غار با حیا * برینانچه

روز

فصل فی بیان احوال و سیرت

دوازدهمین کار و از پنجمل مرتبه بخوان پس از آن سجده بر دار و دستها را بلند
کن و بجهل نمیکو و دستها را اگر در خود بگذازد انگشتها را در دست
چهارم قرار دهد چنانکه شهادت دست چپ را بجانب پیش و در حرکت بدو و باز
بجهل نمیکو پیش خود را بدست چپ خود بگیرد و کمر کن و اگر کمر پاره
نماید خود را بکمر بر دار و بگو

بِأَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ أَشْكَرُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ جَاحِظٌ وَأَشْكَرُ إِلَى
أَهْلِ بَيْتِكَ الرَّاشِدِينَ جَاحِظٌ وَكَرَّمَ أَوْجُهُهُ إِلَى اللَّهِ فِي جَاحِظٍ

پس بجهاد و دعوای بگو (یا الله یا الله) انقدر که نفس منقطع شود و صاحب
محمد و آل محمد پس خارج شود از الطلب پس حضرت و منکر منضمات
خدا را از این خود حرکت نکند مگر آنکه صاحب را در دست

فَصَاتِمٌ

(در بیان صلوات فرستادن بر ائمه و نماز هدی و روح ایشان نمودن) شیخ طوسی بسند معتبر روایت کرده است که هدی بالله بن محمد گفت که من سؤال اکثر از حضرت امام حسن عسکری که امامان ما بر کین صلوات فرستادن بر حضرت رسول و اوصیا و انصاریا و باخبر حاضر کرده بود که از غنیمت دیگر چه بود پس من امامانم را که امامان ما را بر این موصوفان و غیره

[illegible]

الف

فصل اول در بیان اقسام و احوال
و احوال و احوال و احوال

أَفْعَاءَ وَاجْتَبَاهُ الدُّعَاءَ وَتَجَنَّبَ بِهِ مِنَ الْبَلَاءِ وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ مَا رَحِمَ بِهِ الْعِبَادَ وَاجْتَنَّبَ بِهِ الْبِلَادَ وَقَصَعَتْ بِهِ الْأَجْبَادُ وَرَفَعَتْ
أَهْلَكَتَ بِهِ أَمْرَ عَيْنَةٍ وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا أَضَعَفَتْ بِالْأَعْوَالِ
وَحَدَرَتْ بِهِ مِنَ الْأَهْوَالِ وَكَثُرَتْ بِهِ الْأَصْنَامُ وَرَحِمَتْ بِهِ الْأَنَامَ وَ
صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَعَثَهُ بِحُجْرٍ لِأَذْيَانٍ وَأَعَزَّتْ بِهِ الْأَيَّامَ وَ
تَبَرَّتْ بِهِ الْأَوْتَانُ وَعَظَمَتْ بِهِ الْبَيْتَ الْحَرَامَ وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ
بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَحْسَنَ تَسْلِيمٍ وَدَائِمَةٍ وَوَسِيَّتِهِ وَوَزِيرِهِ وَمُسْتَوْفِعِ
عَلَيْهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالثَّائِفِ الْمُحْسِنِ وَالذَّامِعِ إِلَى
شَرِّعَتِهِ وَخَلِيفَتِهِ فِي أَمْنِهِ وَمُفَرِّجِ الْكُرْبَى وَنَجِيهِ فَاغِمِ الْكُرْبَى
وَمُرْغِمِ الْفَحْرَةِ وَالَّذِي جَعَلَكَ مِنْ بَيْتِكَ يَمِينَ لِكُلِّ هَرُونَ مِنْ مُوسَى
اللَّهُمَّ وَالِ مِنَ الْوَالِدِ وَالْعَادِلِ مِنْ غَادَاهُ وَانْصُرْ مِنْ نَصْرِهِ وَأَخْلُدْ
عُدْلَهُ وَالْعَمْرُ مِنْ نَصْبِ لَدُنِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ
مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ وَجْهَاءِ أَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقِ الْفَاطِمَةِ الزَّكِيَّةِ حَبِيبَةِ حَبِيبِكَ وَبَيْتِكَ وَ
أُمِّ اجْتِبَائِكَ وَأَصْفِيَاءِ أَوَّلِ اجْتِبَائِكَ وَفَضْلَتِهَا وَأَخْذَتِهَا
عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ كَرِّ الطَّالِبَ لَهَا مِنْ طَلَبِهَا وَاسْخُفْ
بِحُجَّتِهَا وَكِرِّ الْفَارَّاءَ اللَّهُمَّ يَدِمْ أَوْلَادَهَا اللَّهُمَّ وَكَا جَعَلَتْهَا أَمْرَ
الْأَنْثَى الْهَدَى وَصَلِّ عَلَى صَاحِبِ الْوَلَاءِ وَالْكَرَمَةِ هَذَا الْمَوْلَى الْأَمِيرِ

فصل

فصل في بيان ما جاء في كتابه

فصل عليهما وعلى أمهما صلوة نكر ميمها وجه اسمها محمد صلى الله عليه
والله ونفريها آخين ذربتها وأبلغهم عني في هذه الشاعرة أفضل
التحية والسلام اللهم صل على الحسين والحسين عبدك ووليك و
أبي رسولك وسبطي الرحمه وسيدى شباب أهل الجنة أفضل ما
صليت على العبد من أولاد النبيين والمرسلين اللهم صل على الحسين
بن سيدنا النبيين وصفي أمير المؤمنين السلام عليك يا بن رسول الله
السلام عليك يا بن سيد الوصيين أشهد أنك يا بن أمير المؤمنين
أمير الله وابن أمية عث مظلوما ومضت شهيدا وأشهد أنك
الإمام الركن لما دى المهدي اللهم صل عليه وبلغ روحه وجنة
عني في هذه الشاعرة أفضل التحية والسلام اللهم صل على الحسين
بن علي المظلوم الشهيد قبل الكند ووطرح الفجرة والسلام عليك
يا أبا عبد الله السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك يا بن
أمير المؤمنين أشهد موفا أنك أمير الله وابن أمية فلي مظلوما
ومضت شهيدا وأشهد أن الله تعالى الطالبي بشارك ونصيرك وعدك
من النصير والتأييد في هلاك عدوك وإظهار دعوتك وأشهد
أنك وقيت بعهد الله وعجا هدت في سبيل الله وعبدت الله
مخلصا حتى أتاك أمير المؤمنين لعن الله أمته فقلت لعن الله أمته ذلك
ولعن الله أمته البت عليك يا بن رسول الله تعالى من كذبت
استحق محنتك واستحق دمك يا ليت وأخي أبا عبد الله لعن الله

فانك

فصل في بيان ما جاء في كتابه

فانك ولعن الله خا ذلك ولعن الله من سمع وأعجبت فلم يحبك و
لم تبصره ولعن الله من سبنا وأنت أنا والله منهم برئ ومين
والا له وما لهم وأعانهم عليه أشهد أنك والائمة من أولاد
كلمة القوي وأبا الحسن والعروة الوثقى والنجاة على أهل الدنيا
أشهد أني كرم مؤمن ويمتن لك مؤمن وكلمة نافع بذات نفسه وتعالى
دعني وخاليه عليه ومفلي في دنياي وآخرين اللهم صل على علي بن
الحسين سيدنا لعن الذين الذي استخلصه لنفسك وجعلت غيرة أخته
أهدى الذين يهدون بالحق وبه يعدلون أخرته لنفسك ومهمته
من الرجز واضطفته وجعلته هاديا مهديا اللهم صل عليه
أفضل ما صليت على أحد من ذرية أنبيائك حتى تبلغ به ما نفع
به عنه في الدنيا والآخرة إنك عز ربككم اللهم صل على محمد بن
علي بن أبي طالب وإمام الهدى وقائدا أهل القوي والسجيرة
اللهم وكما جعلت علما لعبادك ومنا ليلادك ومستودعا
لحكمتك ومحمدا لوجيك وأمر بظاعنه وعدت من معصية
فصل عليه يا بن أفضل ما صليت على أحد من ذرية أنبيائك
وأصفيائك ورسلك وأمتائك يا رب العالمين اللهم صل
على محمد بن محمد الصادق خازن العلم الداعي النابك بأخيه النور
أبني اللهم وكما جعلت معدين كلامك ووجيك وخازن علمك
ولسان توحيدك وولي أمره ومخيط دينك فصل عليه أفضل

ما صليت

فصل في إيمان المؤمنين

٥٣٥

ما صلت على أحد من أصفياك ونجحتك فحمدك الحمد
صل على الأئمة المؤمنين موسى بن جعفر بن أبي القاسم الطاهر الزكي
النور المبين الجليل المصابر على الأذى فبك الحمد وكما
بلغ عن أبيه ما استودع من أمره وفهيك وحمل على المحنة وكابد
أهل العزة والشدة فيما كان يلقى من جهال قومه رب فصل عليه
أفضل وأكمل ما صلت على أحد من أطاعت وصح لبيادك إنك
غفور رحيم اللهم صل على علي بن موسى الذي ارتضيت ورضيت
به من شئت من خلقك اللهم وكما جعلت محبة علي خلقك وقائما
بأمره وناصرا لدينك وشاهدا على عباده وكما قصصته في الدين
والعالمين ودعا إلى سبيلك بالحكمة والموعظة الحسنة فصل عليه
أفضل ما صلت على أحد من أولادك وخيرك من خلقك إنك
جواد كريم اللهم صل على محمد بن علي بن موسى عليهما السلام ونور
الهدى ومعدن الرقاء وورع الأركان وخليف الأوصياء و
أمينك على خلقك اللهم وكما هدبت به من الضلالة وانتقذت
به من الحيرة وأرشدت به من الضلال وركبت به من تركي فصل
عليه أفضل ما صلت على أحد من أولادك وبيته أوصياك إنك
عزير حكيم اللهم صل على علي بن محمد وصفي الأوصياء وإمام الأئمة
وخليف الأئمة الذين وأججت على الخلافة أجمن اللهم كما
جعلته ورأيت في المؤمنين نبشرا بالخير بل من نوابك و

النداء

فصل في إيمان المؤمنين

٥٣٦

أندريه الأئمة من عفاك وحدرك أسك وذكر يا نازك وأكل
حلالك وسرم حرامك وبين شر أفعك وقرأ فصك وحصر على
عبادك وأمرط عذلك ونهى عن معصيتك فصل عليه أفضل
ما صلت على أحد من أولادك وذرية أئمتك يا الله العالمين
اللهم صل على الحسن بن علي بن أبي القاسم الطاهر في النور
المعص خازن علك والمذكر بوجوبك وول أمره وخليفته
الدين المهاد الزايد بن وأججت على أهل الدنيا فصل عليه
بارب أفضل ما صلت على أحد من أصفياك ونجحتك وأولاد
وسلك يا الله العالمين اللهم صل على إبيك وابن أولادك
الذين وصت طاعتهم وأوجب حقهم وأذيت عنهم الحسن
وطهرتهم بطهرتهم اللهم انصره وانصر به لدينك وانصر به
أولادك وأولادته وشيعته وانصره واجعلنا منهم اللهم
أعده من شر كل باغ وطاغ ومن شر جميع خلقك واحفظه من بين
يديه ومن خلفه وعن يمينه وعن شماله وأخرسه وامنع من أن
يوصل إليه سوء واحفظ فيه رسولك وأرسلوك وأظهر به
العدل وأبد به بالخير وانصر ناصبه وأخذل خاذه وأقم به
جبار الكفرة وأفل به الكفار والمنافقين وجميع الملحدين
حبث كانوا من مشار في الأرض ومنا ربها وبرها ونجرها وأملأ
به الأرض عدا وأظهر به دين نبينا عليه وآله السلام و

الحمد

فصل فی الزکاة

۵۳۸

اَجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَصَادِقَةِ وَاعْوَانِهِ وَابْنِ عَمٍّ وَشَيْبَةٍ وَارْتِ
بَنِي آلِ مُحَمَّدٍ مَا بَا مَلُوكٍ وَفِي
عَدُوِّهِمْ مَا يَجِدُ دُونَ آلِ الْحَقِّ

امین

و پروا بت معتبر داشته
منقولست که مستحبات آدمی
در روز جمعه هشت رکعت نماز
بگذارد و بعد از هر دو رکعت
سلام بگوید و چهار رکعت
را هدی به حضرت رسول خدا
کند و چهار رکعت را
هدیه حضرت فاطمه سلام الله
علیها و در روز شنبه چهار
رکعت بکند و هدی به حضرت
اصول المؤمنین صلوات الله علیه
کند و چهار رکعت بکند و هدی به امامی
کند و پنج رکعت را آنکه در روز
پنجشنبه چهار رکعت بکند و
هدیه حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام کند و باز در
روز جمعه هشت رکعت بکند

و چهار رکعت را هدی به حضرت رسول خدا و آل و چهار رکعت را

فصل فی الزکاة

۵۳۹

هدیه حضرت فاطمه سلام الله علیها کرد و در روز شنبه چهار رکعت هدی

حضرت امام موسی علیه السلام
کند و چهار رکعت بگذارد و با امامی
هدیه نماید و در روز پنجشنبه
چهار رکعت را هدی به صاحب
الزمان صلوات الله علیه و
علی ائمه الاطهار نماید و در
روز جمعه و رکعت استغفار بخواند

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ
السَّلَامُ وَإِلَيْكَ يَرْجِعُ السَّلَامُ
حَبِيبًا رَسِيًّا مِنْكَ بِالسَّلَامِ
اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ الرِّكَاتِ
هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى وَلِيِّكَ فَادَّ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغْهُ
إِنَاءَهَا وَأَعْطِنِي أَفْضَلَ أَجَلِ
وَرَبِّهَا وَفِيكَ وَفِي رَسُولِكَ
صَلِّ وَأَنْتَ عَلَيَّ وَالْهَدِيَّةُ
بِسْمِ اللَّهِ وَفِيهِ

پس هر دعا که بخواند بکند
و بجای فلان اسیران امام را
میکوید که نماز را برای هدیه او بخواند و روز (کتاب العبد المذنب)

باز کردن

(دربار ازان پادشاه بنیانش) بدانکه ثواب زیارت هر یک از رسول خدا
 ائمه هدی و اهدیه روح مقدس هر یک از ایشان منوان کرد و همچنین
 روح هر یک از ایشان هدیه منوان کرد و زیارت بنیانشان منوان
 کرد چنانچه **بسم الله الرحمن الرحیم** و زیارت حضرت امام علی نقی
 علیه السلام که من بدوت زیارت کردم و ثوابش از برای تو فراردم **و**
 بدو که نواز از جانب خدا اجر و ثواب عظیم هست و از جانب ماحد دستا
 رح شد بدو که منقولست که امام علی نقی **ع** تحصیل فرساده بخار امام حسین
 که از برای انحضرت زیارت و دعا کند **و** و بنده غیر از حضرت امام حسن
 و جعفر منقولست که بخوبی از من فرمود رسول خدا **تبرکوا و ازاعال زیارت خارج**
و شود و رکعت نماز و زیارت نزد من رسول خدا **و**

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِرَبِّهِ وَاَبِى وَوَجْدِهِ وَوَلَدِهِ
خَاتَمِ نَبِیِّ اَهْلِ الْبَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَبْدِهِ وَابْنِ عَصَى
سِرِّ كَرَامَتِ اهلِ بَعْرِ مَكِّيٍّ مَنْ شَهِدَتْ قُرُونٌ كَرَمَ صَفَائِهِ خَالِيَهُ

از عوی که در وقت نماز میکند یا یک روز و روز میبارد یا پنج یا هفت بار
میآورد یا زیارت میکند رسول خدا را یا یکی از ائمه طاهرين عليهم السلام را
و ثوابان را از برای پدر و عماد خود یا برادر و عمو و خود دهد یا میکند
آیا و از او آوازه هست ؟ فرمود که ثوابان عمل با آن شخص هر سدی که
از ثواب و چیزی که شود و شیخ طوسی رحمه الله در نهج دین فرموده است
که یک بنیاد برادر و عمو و برادر و در باطن است چنانچه غرض از غسل
و زیارت و مواظبت بعضی از ائمه از عمل زیارت و بگوید

اللَّهُمَّ مَا أَصَابَنِي مِنْ نَعَبٍ أَوْ نَصَبٍ أَوْ شَعَبٍ أَوْ غُوبٍ
فَاجِرُ فُلَانٍ بَنَ فُلَانٍ فِيهِ وَاجِرُنِي فِي فُضَائِي نَعَبٌ

پس چون زیارت کند در آخر پایش بگوید

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلايَ عَنْ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ
أَتَيْتُكَ زَائِرًا عَنْهُ فَاسْتَعْمَلَهُ عِنْدَكَ وَتَلَّ

پس هرگاه که خواهد از برای او بکند لکن و باز
فرستاد که کسی خواهد که بنیای کعبه را بکند

اللَّهُمَّ اِنَّ فُلَانًا بَنَ فُلَانًا اَوْ فُلَانًا اِلَى عَوَالِيهِ وَمَوَالِي لَا ذُو وَغَدَا
وَلَمَّا خَرَجَ مِنْ التَّوَاتُفِ وَالْاَمْنِ سَوَاءَ الْحُجَابِ اِلَى اللَّهِ اِنَّهُ تَبَوَّجَهُ اِلَهُ
يَا وَلِيَّائِيكَ اَلَّذِينَ عَمَلْتُمْ فِي عَفْرَائِيكَ ذُقُوهُ وَحِطَّ سَيِّئَاتِهِ وَ
تَوَسَّلَ اِلَيْكَ بِهَمِّ غِيَاثِهَا يَا مَاهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ اللَّهُمَّ
تَقَبَّلْ مِنْهُ وَاقْبَلْ شَفَاعَةَ اَوْلِيَائِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ مِنْهُ اللَّهُمَّ
جَارِمْ عَلَى حُسْنِ بَيْتِهِ وَحُجَّيْ عَفْوَكَ لَهُ وَحِجَّهُ مَوَالِيَهُ احْسَنْ مَا لَوْ
اَحْدًا مِنْ عِبْدِكَ الْمُؤْمِنِينَ وَادْرِمْ لَهُ مَا حَوَّلَهُ وَاسْتَغْلِ صَاحِبًا

فصل فی فضائل ائمه اطهار علیهم السلام

فَمَا أَنْبَأَهُ وَلَا يَجْعَلِيْ اٰخِرَ دَاوِدَ لَهُ بُوْدُهُ اَللّٰهُمَّ اَعْنِيْ رَقِيْبَ مَرْثَا
وَاَوْسَعَ عِلْمِيْ مِنْ رِزْقِكَ اَلْحَالَا اِلَاطِيْبٍ وَاَجْعَلْهُ مِنْ رُفَعَاءِ مَخْجُوْرٍ
اِلَاطِيْبٍ وَاِيْرَافِكَ لَهُ فِيْ وَلَدِهِ وَمَا لَهُ وَاَهْلِيْهِ وَمَا مَلَكَتْ يَمِيْنُهُ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَخَلِّ بَيْنَهُ وَبَيْنَ مَقَابِلِكَ حَتّٰى لَا يَبْصُرَكَ
وَاَعْنِهِ عَلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ اَوْلِيَائِكَ حَتّٰى لَا تَنْفِيْهُ خَشَاةً مِنْ
وَلَا تَرَاهُ حَتّٰى تَهْبِيْهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لَهُ وَاَوْسَعَ
وَاَعْنِ عَنْهُ وَعَنْ جَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِزَّهُ مِنْ هَوَالِ الْمَطْلَعِ وَمِنْ فَرَجِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوَاءَ النُّفُورِ
وَمِنْ ظُلُمَةِ الْقَبْرِ وَخَشِيْهِ وَمِنْ مَوَاقِفِ الْخَزْيِ فِي الدُّنْيَا وَاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَجْعَلْ جَائِزَتَهُ فِيْ مَوْفِعِيْ هَذَا غَفْرًا لَكَ وَ
تُخَفِّتَهُ فِيْ مَقَامِيْ هَذَا عِنْدَا مَا مَجِيْ صَلَّى اَللّٰهُ عَلَيْهِ اَنْ تُنْقِلَ عَثْرَتَهُ وَ
تُنْقِلَ مَعْدِنَهُ وَتَسْجَا وَرَعْنَ خَطِيْئَتِهِ وَتَجْعَلَ الْقُوَى زَادَهُ وَمَا
عِنْدَكَ خَيْرًا لَهُ فِيْ مَعَادِهِ وَتُخَشِّرَهُ فِيْ زَمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اَللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَتُغْفِرْ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ قَا نَكَتَ خَيْرَ مَرْغُوْبٍ اِلَيْهِ وَاَكْرَمُ
مَسْئُوْمٍ اَعْتَدَ الْوِلَاةُ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ وَلِكُلِّ مَوْفِدٍ جَائِزَةٍ وَلِكُلِّ زَائِرٍ
كِرَامَةٍ فَاجْعَلْ جَائِزَتَهُ فِيْ مَوْفِعِيْ هَذَا غَفْرًا لَكَ وَالْجَنَّةَ لَهُ وَجَمِيْعِ
الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اَللّٰهُمَّ وَاَنْعَمْ لَكَ الْخَاطِطُ اَلدُّنْيَا الْمَغِيْرُ
يَذْنُوْبُهُ فَاسْأَلْتُكَ يَا اَللّٰهُ بِحُجَّتِيْ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَنْ لَا تُخْرِجَنِيْ مِنْ عِلْدِكَ
وَالْاٰخِرِ وَالْاَوَّلِ مِنْ فَضْلِكَ عَطَاكَ وَكَرَمِ نَفْسِكَ اَللّٰهُمَّ

بِأَمْرِ لَا يَ بِالْاِمَامِ جَعَلْتُكَ فَلَانَ بْنِ فَلَانَ اَوْ قَدِيْ بِأَمْرِ لَا يَ
بِمَنْتَرِبٍ اِلَاطِيْبٍ وَاَعْنِيْ رَقِيْبَ مَرْثَا اِلَاطِيْبٍ وَاِيْرَافِكَ لَهُ فِيْ وَلَدِهِ وَمَا لَهُ
وَاَهْلِيْهِ وَمَا مَلَكَتْ يَمِيْنُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَخَلِّ بَيْنَهُ
وَبَيْنَ مَقَابِلِكَ حَتّٰى لَا يَبْصُرَكَ وَاَعْنِهِ عَلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ اَوْلِيَائِكَ
حَتّٰى لَا تَنْفِيْهُ خَشَاةً مِنْ وَلَا تَرَاهُ حَتّٰى تَهْبِيْهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِزَّهُ مِنْ هَوَالِ الْمَطْلَعِ وَمِنْ فَرَجِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوَاءَ
النُّفُورِ وَمِنْ ظُلُمَةِ الْقَبْرِ وَخَشِيْهِ وَمِنْ مَوَاقِفِ الْخَزْيِ فِي الدُّنْيَا
وَاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَجْعَلْ جَائِزَتَهُ فِيْ
مَوْفِعِيْ هَذَا غَفْرًا لَكَ وَتُخَفِّتَهُ فِيْ مَقَامِيْ هَذَا عِنْدَا مَا مَجِيْ صَلَّى
اَللّٰهُ عَلَيْهِ اَنْ تُنْقِلَ عَثْرَتَهُ وَتُنْقِلَ مَعْدِنَهُ وَتَسْجَا وَرَعْنَ خَطِيْئَتِهِ
وَتَجْعَلَ الْقُوَى زَادَهُ وَمَا عِنْدَكَ خَيْرًا لَهُ فِيْ مَعَادِهِ وَتُخَشِّرَهُ فِيْ
زَمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اَللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَتُغْفِرْ لَهُ
وَلِوَالِدَيْهِ قَا نَكَتَ خَيْرَ مَرْغُوْبٍ اِلَيْهِ وَاَكْرَمُ مَسْئُوْمٍ اَعْتَدَ
الْوِلَاةُ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ وَلِكُلِّ مَوْفِدٍ جَائِزَةٍ وَلِكُلِّ زَائِرٍ كِرَامَةٍ
فَاجْعَلْ جَائِزَتَهُ فِيْ مَوْفِعِيْ هَذَا غَفْرًا لَكَ وَالْجَنَّةَ لَهُ وَجَمِيْعِ
الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اَللّٰهُمَّ وَاَنْعَمْ لَكَ الْخَاطِطُ اَلدُّنْيَا الْمَغِيْرُ
يَذْنُوْبُهُ فَاسْأَلْتُكَ يَا اَللّٰهُ بِحُجَّتِيْ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَنْ لَا تُخْرِجَنِيْ
مِنْ عِلْدِكَ وَالْاٰخِرِ وَالْاَوَّلِ مِنْ فَضْلِكَ عَطَاكَ وَكَرَمِ نَفْسِكَ اَللّٰهُمَّ

در فضیلت و کیفیت زیارت حضرت فاطمه زهرا امام موسی و صریح مقدس
حضرت در است و بعد از آن منقول است که سعد بن سعد از حضرت امام
سؤال کرد از فاطمه زهرا موسی جعفر فرمود که هر که او را زیارت کند از
برای او است بهشت و بعد از آن منقول است که سعد بن سعد از حضرت امام
سؤال کرد که هر که عذر را در زیارت کند بر او است بهشت و بعد از آن
در کتب زیارت پسندیده و آیت کرده اند که حضرت امام رضا بعد از شی
فرمود که ای محمد بن عثمان فریضی ما را سعد بن سعد گفت فدای تو شوم
فاطمه زهرا امام موسی و جعفر ما فرمودی فرمودی هر که او را زیارت کند
او را بهشت است و برای او است بهشت چون بنزد فاطمه زهرا حضرت بر سر
سرش روید و بگوید یا ایت و من چنان مرتبه الله اکبر و من مرتبه شیخ الله
و من مرتبه الحاله بگویند

اَلسَّلَامُ عَلَى اَدَمَ صَوْمَةَ اَللّٰهُ اَلسَّلَامُ عَلَى نُوحٍ نَبِيِّ اَللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَى
اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلِ اَللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَى مُوسَى كَلِيْمِ اَللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اَللّٰهِ

فصل فی السلام علی رسول الله

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْكَ يَا صَبِيَّ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمَ النَّبِیِّیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ خَالِیْهِمْ وَرَسُولَ اللَّهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا فَاطِمَةَ سَعْدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ
يَا ابْنَ طَبِیِّ الرَّحْمَةِ وَنَسَبِیَّ شَیْبَانِیِّ اَهْلِ الْبَيْتِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عَلِيَّ
بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَ الْعَالَمِیْنَ وَفَرَّغَ عَيْنِ النَّظَرِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عَلِيَّ
بْنَ عَلِيٍّ يَا وَلِيَّ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِیِّ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حَسَنَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصِّدِّیْقَ
الْاَبَا الْاَمِیْنِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ يَا طَاهِرَ الطَّهَرِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضَى اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ
النَّبِیَّ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّبِیَّ الْمُنْتَصِحَ الْاَمِیْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَیْكَ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عَلِيٍّ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عَلِيٍّ
وَسَيِّدِیْكَ وَوَلِیَّیْكَ وَوَحِیِّیَّ وَنَبِیِّیَّكَ وَنَجِیِّیَّكَ عَلَیْكَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَیْتِ رَسُولِ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَیْتِ فَاطِمَةَ
وَعَدِیَّةِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَیْتِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ
يَا بَیْتِ الْحُسَيْنِ وَنَحْسِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَیْتِ وَلِیِّ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ
يَا اَحْتِ وَلِیَّ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عَمَّةَ وَلِیِّ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ
يَا بَیْتِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ عَرَفَ
اللَّهُ بَیِّنَاتٍ وَبَیِّنَاتٍ فِی الْبَيْتِ وَحَسْرَةً فِی زَمْرَةٍ وَارْدَةً خَوْفَیْكَ
وَسَعَادَةً نَائِكَةً حِدَةً مِنْ بَدَنِیَّیْكَ خَالِیْكَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَلَّمَكَ اَسْمَاءَ

الله

فصل فی صلوة علی خاندان نبوت

اللَّهُ أَنْ بَرِّئْنَا مِنْكَ الشُّرُورَ وَالْفُسُجَ وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَإِنَّا كُنَّا فِي زَمَرَةٍ
جَدِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْ لَا يَسْلُبْنَا مَعْرَفَتَكَ وَأَنْ لَا يَفْزَعَنَا
أَنْفَرْنَا بِإِلَهِ نَجَاتِكَ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكَ وَالسَّلَامُ إِلَى اللَّهِ وَآلِهِ
يَوْمَ غَيْرِ مَكْرٍ وَلَا مُتَكَبِّرٍ وَعَلَى بَیِّنٍ مَا آتَى بِهِ مُحَمَّدٌ نَطْلُبُ بِذَلِكَ
وَجْهَكَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ وَرِضَاكَ وَالْذَّارِ الْآخِرَةَ يَا فَاطِمَةَ اَشْفَعِي
لِي فِي الْبَيْتِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَأْنًا مِنْ شَأْنِ الْاَلِیَّةِ اِنْ اَسْأَلْتُكَ
أَنْ تَخْرِجَنِي مِنَ السَّعَادَةِ فَلَا تَنْسُبْ مِنِّي مَا آتَاهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْ بِكَرَمِكَ وَجِزَانِكَ وَ
بِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَصَلِّ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلِّمْ بِكُلِّهَا

مؤلف کو یہ کہ خط کذب و باوث از فتیہ حدیث نباشد و از نا بعد
علماء بوده باشد و بدانکه در مذکورہ عبارت است که منسوب با ولادت
ظاهر و بعضی از آنها انساب با آنها معلوم نیست و بعضی احوال ایشان معلوم
نیست مثل موسی و جعفر و فرزندان آنها و بعضی عبارت مدتی او
ظاهر می باشد اما از باری هر یک از ایشان با عدلی انساب با بانی و احباب
خوبی می باشد و مزارعی و زمینی که غیر از کوفه و آن ساخته اند
و بر روی کربلا می باشد که نوشته اند (فرع علی بن جعفر و صفی و محمد بن محمد)
و از نا و ج بنایان فرزند ایشان از باری که با صلاصلا می باشد و در بعضی
و بزرگاری علی بن جعفر شک نیست اما اینکه این غیر از آن باشد ثابت
نیست زیرا که در کتب جال و غیر از مذکور نیست که آن حضرت با این حدیث
آورده باشد و مشهور است که در بعضی مدفون است و چون
از آن فرزند و لوح آن چنین ظاهر می شود که در آنجا مدفون باشد و از آن

کد نا

کرد و آنجا باز را شصت نفر بکشد و خبری در میان نهر هست که میگویند
خبر علی بن حفص است و معلوم نیست بلکه خلاف مظنون است و منقول
بسیاری از علما و محدثین در ضمن است باید که آنها را زمارت کنند مثل
علی بن ابی حمزه و غیره و خطیب است و دیگران در میان او شصت نفر ایشان

فصل

[illegible]

خود را دفن کند. پدر عبد العظم میفرمود و چون از وی واصل شد چون
برهنه کردند که غسل بدهند در حبش و نصیحت یافتند که در آنجا نب
خود را نوتشند بود که منم ابوالمناجر عبد العظم پدر عبد الله پدر علی پدر حسن پدر زید
پسر امام حسن پدر علی بن ابیطالب **علیه السلام** و ابن بابویه و ابن قولویه بسند معتبر
روایند که اندک روزی از اهل رقی بخد متصرف امام علی بن ابی طالب حضرت از او
پرسید که کی بودی گفت: فرزندان حضرت امام حسن و زینب بودم فرمود که اگر زیارت
میکردی عبد العظم را که از زندان است **علیه السلام** هر شب مثل کسی بود که زیارت امام حسن
کرده باشد مؤمنان **علیه السلام** که قبرش را زیارت کرده اند و فرزند حضرت امام موسی
نزد حضرت عبد العظم است و ظاهر آنرا همانا زاده باشد که عبد العظم را زیارت
او میکرد است آن مرد معتقد بود که زیارت باید کرد **علیه السلام** اما از ادعای
مشهور اما زاده فاسم فرزند امام موسی است که در حواله آنجا شرف مدونست
و قبرش معروف است و بسندین طایفه و منسوبین بزرگوار و خود را در دره بادی از
بلاد دیو و منسوبه را و اولاد و احفاد ائمه است اما بعضی از ایشان مدعی
بودنشان در آنجا معلوم نیست و بعضی از ایشان معلوم نیست **علیه السلام** و زیارت بزرگ
از ایشان که یک ایشان معلوم نباشد خوبست و نظیم ایشان متضمن نظم ائمه
است و از برای ایشان زیارتی مخصوص مغفول نیست اگر کیفیت زیارت سایر
مؤمنان ایشان زیارت کنند خوبست و اگر ایشان از ایشان را دهند بخاطره
سلام مثل ائمه بهر لفظی که بزرگان جاری شود و متضمن نظم ایشان نباشد
خوبست و آنرا آنچه علما تألیف کرده اند و در کتب با ذات مذکور است بخوانند
خوبست و هر چه در باب زیارت مذکور است که منسوب با نبی است و هر چه در باب
از ائمه است و آنچه که بخوانی ایشان معلوم نباشد مثل سلمان را و بوزر و معاد
و حمزه و حذیفه و جابر رضای بیشتر ثمار و در شجره و فخر و جبر و عکرمه
افاضل محمد بن اصحاب ائمه **علیه السلام** هر یک که قبرشان معلوم نباشد و هر چه در باب
علما شعبه مثل شیخ مفید و سید مرتضی و سید رضی و شیخ طوسی و علامه
و هر که از افاضل علما شیعه که قبرش معلوم نیست زیارت ایشان مرغوب است

وسید

خود را

فصل فی بیان حدیث

۵۶۸

و پسندین طایفه را که کرده است زبانت تو این حدیث را از من و پسند
 داده است این زبانت را بشنید ابو القاسم حسین بن روح که یکی از سفیدی اخضر است
 و گفته است که سلام میکنم بر رسول خدا و امیر المؤمنین و خدیجه کبری و فاطمه زهرا
 و حسن مجتبی و حسین شهید کربلا و سایر ائمه هدی که صاحبان زمان صلوات الله
 علیهم اجمعین و میگوید که
 السَّلامُ عَلَیْكَ يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ أَشْهَدُ أَنَّكَ بَابُ الْوَلِيِّ أَذِنْتَ عَنِ
 وَأَذِنْتَ إِلَيْهِ مَا خَالَفْتَهُ وَلَا خَالَفْتَ عَلَيْهِ مِنْ خَاصَّةٍ وَاصْفَرَّ
 سَائِغًا خِلْتُكَ عَارِفًا بِأَيْحَى الَّذِي نَفَّ عِلْبَهُ وَأَنْتَ مَا خَالَفْتَ فِي
 الْقَادِرَةِ وَالْتِفَازَةِ السَّلامُ عَلَیْكَ مِنْ بَابِ مَا أَوْسَمَكَ وَمِنْ تَقَرُّرِ
 مَا أَمَّنَكَ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ اخْتَصَّكَ بِتَوْفِيقٍ عَابَقْتَ الشَّخْصَ وَكَانَ فِيكَ

بهره بکردی و باز سلام میکنم بر حضرت رسول و ائمه و صاحبان الامر و میگوید
 خِلْتُكَ مُخْلِصًا بِتَوْفِيقِ اللَّهِ وَمَوْلَا لَافٍ وَبِلَايَةٍ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ عَدَائِهِ
 وَمِنْ الذَّبِّ بِمَا لَقَوْلُكَ بِالْحُجَّةِ الْمَوْجِبَةِ إِلَيْكَ الْبَيِّنَةِ وَتَقَرُّرِ
 بَرِّهِ بِرَدِّ عَابَتِكِ وَهَرَجَاتِ كَخَوَافِهَا زَيْدًا مُطْلَقًا

فصل چهارم
 (در فضیلت و کیفیت زیارت سایر مومنان است) پسندهای حسین بن
 خضر بن جعفر منقول است که هر که فاد باشد بر زیارت ما پس زیارت کند
 صاحبان شیعین ما را نا نوشته شود برای او ثواب زیارت ما و هر که فاد باشد
 بر صلوات و بگوید بر صلوات و بگوید صاحبان شیعین ما را فاد برای او نوشته
 شود ثواب صلوات و بگوید که پسندیده منقول از مجتبی علیه السلام که هر
 امام رضای فرستاده هر که بنیاد برادر مومن خود و در پیشگاه کند و پس
 بر غیر بگذارد و هفت مرتبه سوره انا انزلناه بخواند این کرد از نرس بزرگ و زوفا

و در...

فصل فی بیان حدیث

۵۶۹

و در روایت دیگر و پیشه کردن مذکور نیست و پسندیده منقول است
 الحسن بن علی عبدالله بن خضر صفی بن عیسی که میگوید که خود را بگذارم بر تو
 مؤمنان و خضر و شما را بر زمین گذاشتند و خود را با بقیه بودند
 و پسندیده منقول است جمال منقول است که خضر صفی بن عیسی که رسول خدا برین
 مبروت باجی زاکا بر صاحب خود در هر بین بختیبه کرد و فرشتان بنی و سر
 می گفت (السَّلامُ عَلَیْكَ أَهْلَ الْبَارِ) پس سرور میکنم (رسول الله)
 پس و مکرر بگو صاحب خود و میگوید که این مرد کان بعضی از شما فاد میکند
 با رسول الله صلی الله علیه و آله ایشان را آورده اند و ما ایمان آوردیم و ایشان چهار
 کرده اند و ما چهار کرده ایم پس میفرمود که ایشان ایمان آوردند و ایشان خود را
 مخلوط بظلم نکردند تا از دنیا رفتند و من کواهم بر ایشان و فاد
 از من میباشد و نمیدانم که بعد از من چه خواهد کرد و در حدیث
 صحیح منقول است از حضرت صادق که حضرت امیر المؤمنین در روز احوال
 شد و بان حضرت جمعی از اصحاب بودند پس بنا کرد

**باب اهل التَّوْبَةِ وَبِأَهْلِ الْغُرَبَاءِ وَبِأَهْلِ
 الْخُرُودِ وَبِأَهْلِ الْهَوْدِ أَنَا أَخْبَارُ مَا عِنْدَنَا
 فَأَمَّا مَالُكُمْ فَلَمْ يَكُنْ وَفِيْنَا وَكُنْ قَدْ
 نَكُنْ وَدُرُكُمْ فَلَمْ يَكُنْ فَأَخْبَرُ مَا عِنْدَنَا**

بعضی دیگر میگویند که در خانه پنهان شد اید و بگوید که بعضی افشاده اید و
 دیگر میگویند که خاموش و ساکن شده اید و صدای و حرکتی از شما ظاهر نشود
 و اگر و هر که برسد و منتظر شد اید اما خبری که از شما نرود ما است
 اینست که مالهای شما را از ثواب فاد کردند و زنان شما را دیگران
 خواستگاری کردند و فاد نهی شما را دیگران ساکن شدند پس
 شما چه خبر هست پس ملتفت با صاحب خود میشد و میفرمود که والله اگر
 ایشان رخصت سخن نکنن بنیاد هر آینه خواهند گفت که نوشته ام برای سعد

الغری

السَّلامُ عَلَى أَهْلِ الدِّبَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ
أَنْتُمْ لَنَا فَرَطٌ وَمِنْ أَنْفِئَاءِ اللَّهِ بِكُمْ لِأَيُّونَ

السَّلامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ رَحِمَهُمُ اللَّهُ
الْمُسْتَفِيدِينَ مِنْكُمْ وَالْمُسْتَخْرِينَ وَإِنَّا أُنْشَأُكُمْ بِكُمْ لِأَحْوَنِ

اللَّهُمَّ ارْحَمْ غُرَّتَهُ وَصِلْ وَحْدَتَهُ وَائِزْ وَحْشَتَهُ وَ
 آمِنْ رَوْعَهُ وَأَسْكِنِ الْبَيْتَ مِنْ حِمَاكَ مَا يَسْتَفِي بِهِ

وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْعَلَمِیْنَ وَاقْرْءِ الْقُرْآنَ کَرِیْمًا

५५.

و در حدیث مؤثر منقولست که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند
که چگونه سلام کنی بر اهل قبرها فرمود که مبادی

و بسند معتبر دیگر منقولست از اصبع بن بیان که ابراهیم بن
بر فرستائی گذشت و دره پناجاده راه رفت پس پناجاست منقولست

این بجانب چپ منوجه شد و همین را فرمود و در حدیث معمر از
حضرت شافعی منقول که بخوبی از شما جویباری سلام کند بر ایشان و گوید

قَالَ الْبَدْرُ أَحْوَنُ بِأَهْلِ الْقُبُورِ بَعْدَ سُكْنَى الْقُصُورِ بِأَهْلِ الْقُبُورِ
بَعْدَ الْغَدَاةِ وَاللَّيْلِ صَدَقَ الْبَدْرُ بِأَهْلِ الْقُبُورِ كَذَلِكَ

در حدیث دیگر مرویست که چون حضرت صادق داخل فریست امشد میبکشت **اللهم**

۵۵۱

وشار

درین آداب ملاقات زبانی است (تج) در بعضی از کتب و بعضی از کتب
روایت کرده اند که شخصی صفاتی فرمود که هر کس اینها را از برادران مؤمن شناید
از دنیا نماند باز نماند و اینها را از استیفاء نمایند و بر اسلام بکشد و او را
نهیست و بسیار یاد و گویند که اینها را یافته و خوانند که خدا را عطا فرمود
است که اگر چنین کند شما را عطا فرماید و او را خواهد بود و فرمود که شما را عطا
الهی بخوانید و او را فرمود که اینها را بیست و یک بار بخواند که خدا را عطا فرماید
ما را البسه رحمت الهی و او را فرمود که هر کس اینها را از برادران مؤمن شناید
باینجا ختم نماید که بر او از برادران مؤمن
از این کتاب شصت و یک بار بخواند
ظواهر را بداند

و شامشوند و انس میان بدینها و سپید که بگویند و فکد و ایشا و بر و فرموده که
 اللَّهُمَّ حَافِيَ الْأَرْضِ مِنْ خَوْفِكَ وَصَاعِدَ الْبَلَدِ أَوْ حَافِيَ
 وَلَقَدْ هَمَمْتُكَ وَصَلْنَا وَاسْتَكْبَرْنَا مِنَ الْبَلَدِ مِنْ حَتَّى مَا أَصْلَ
 بِهِ وَحَدَّثَهُ وَتَوَضَّعَ بِهِ وَصَلْنَا أَنْكَ عَلَى كَيْفَ قَدْ

و پسندید و عیال را از امان رضا منقول کرد که هر که در دست خط با زنده و مرده سوره فاطمه را
احد بخواند و او را بشناسد هدی که خدا تعالی بپسندیده است از مردان با و ثواب هدیه و
در روایت دیگر منقول است که خط فاطمه در هر ایام دارد و در شب قدر و در شب یکه امان
و نزد فرج مزه با سبب و ترجمه را میگرد و استغفار از برای او میبوید و در دست خط
منقول است که هر که این اثر بخواند و او را بشناسد با هر ایام در هر روز هدی که خدا تعالی بپسندیده
است بخیر ملک خانی کند که از برای او سبب بگوید باز و فرستد و در دست خط دیگر منقول است
که داخل فرستاد و سوره بخیر ملک خانی خط عذاب ایشان را سبب کند و او را بپسندید و در هر
حسنه او از کرامت فرماید و در روایت دیگر از خط امام حسین منقول
است که هر که داخل فرستاد شود بگوید

الْكَلِمَةُ رَبِّ هَذِهِ الْأَرْوَاحِ الْغَائِبَةِ وَالْأَجْسَادِ
الْبَائِسَةِ وَالْعِظَامِ الْخُجْزِ الْبَنِي حَرَجَتِ مِنَ الدُّنْيَا وَهِيَ لَا
مُؤَمِّتٌ ادْخُلْ عَلَيْهَا رَوْحًا مِنْكَ وَسَلَامًا مَنِي

حضرت بعد خلق از زمان آدم تا قیامت را برای او حساب نمودند
و از حضرت امیر المؤمنین منقولست که هر که در داخل قبرستان شود و بگوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَلَمْ عَلَى أَهْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ أَهْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ بِأَهْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يُحْيِي لَإِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَيْفَ وَجَدْتُمْ قَوْلَ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ مِنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِأَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يُحْيِي لَإِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنْغِرْزِ قَالَ لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاحْشُرْنِي نَعْمَ قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلَى وَجْهِ اللَّهِ

چون بعضی از اربابان مخصوصاً از اهل بیت و کسب و کار
 ذرا با او مالیات و عسود و ادبها آوردند و سبک داشته و از او
 شربت شکر و باشاره بعضی از علما اعلام و ملائکه ظالم از کسب و کار
 مؤلف ظاهر و در اینجا از او غیبه و از این راه و کاملاً است و در این

فصل اول

امیر المومنین و دران دوران
امیر المومنین و دران دوران

زبان نیست که در روزیست و یک ماه رمضان که روز وفات حضرت آن روز بود
آن زبان باز نکند و دو کاف از آن سید بن صفوان مفقود است که او گفت در روز
وفات آنحضرت که بشاید امد در خانه آنکه میگفت و میگفت (اِنَّاهُ وَاَنَا الْيَوْمَ
مَعَهُ) و میگفت آنکه فقط در خلاف سینه آنکه ایشان روز وفات آنحضرت

سَمِعْتُ النَّبِيَّ أَبَا الْحَسَنِ كُنْتُ أَوَّلَ الْقَوْمِ إِسْلَامًا وَخَلَعَهُمْ إِيَّانَا
وَسَدَّ لَهُمْ نَفْسِي وَأَخَوَيْتُهُمْ لِلَّهِ وَأَعْطَاهُمْ عَنَاءً وَأَخَوَّطَهُمْ عَلَى
رُسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَامْتَنَعَهُمْ عَلَى أَصْحَابِهِ وَأَضَلَّهُمْ
بِنَافِثٍ وَأَكْرَمَهُمْ سَوَابِينَ وَأَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً وَأَقْرَبَهُمْ
رُتَبًا وَرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَشَبَّهُهُمْ هَدًى وَ

خلفنا

خَلَقْنَا وَنَسْنَا وَفَعَلْنَا وَأَشْرَفْنَاهُمْ فَنَزَلْنَا وَأَكْرَمْنَاهُمْ عَلَيْهِمْ نَزَلَ
اللَّهُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَعَنْ رَسُولِهِ وَعَنِ الْمُسْلِمِينَ خَيْرًا قَوْلٌ جَزْءٌ صَغِيرٌ
أَحْصَاهُ وَبَرَزَتْ جَنَّتَانِ كَانَا وَتَهَضَّتْ جَنٌّ وَهَتَا وَلَزِمَتْ
إِنْهَاجَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِذْ هُمَا أَحْصَاهُ كُنْتُ
خَلِيفَتَهُ حَتَّى لَمْ يَنْتَهِ عَنِّي وَلَمْ يَضْرَعْ بَرْنِغِ الْمُنَافِقِينَ وَغَطَّيْتُ الْكُفْرَ
وَكُفْرَ الْخَالِصِينَ وَصَغَّرْتُ الْفَاسِقِينَ قَعْتُ بِالْأَرْحَمِينَ قِيلُوا وَنُفِثَ
جَنٌّ سَعَعُوا وَمَصَّبَتْ بَنُو اللَّهِ إِذْ وَقَعُوا قَاتِلُكَ قَهْدًا وَارَكُنْتُ
أَخْضَرُهُمْ صَوْنًا وَأَعْلَاهُمْ فَوْقَنَا وَأَقْلَاهُمْ كَلَامًا وَأَصَوْبُهُمْ نُطْفَا
وَأَكْبَرُهُمْ رَابًا وَأَنْجَحْتُهُمْ قَلْبًا وَأَسَدْتُهُمْ بَيْتًا وَاحْتَنَمَ عَمَلًا وَ
أَعْرَضَهُم بِالْمُورِكُنْتُ وَاللَّهُ يَسُو بِاللَّذِينَ أَوْلَا وَآخِرَ الْأَوَّلِينَ
تَعَزَّوْا وَالْآخِرِينَ فَشَلَا كُنْتُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَبَا رَجَمٍ إِذْ صَارُوا عَائِلَةً
عِيَالًا فَحَمَلْتُ أَثْمَالًا مَاعْنَهُ صَغَعُوا وَخَفِظْتُ مَا أَضَاعُوا وَرَعَيْتُ
مَا أَهْمَلُوا وَشَرَرْتُ إِذَا اجْتَمَعُوا وَعَلَوْتُ إِذَا هَلَعُوا وَصَبَرْتُ إِذَا سَبَحُوا
وَأَدْرَكْتُ أَوْفَارًا مَاعْلَبُوا وَأَلَا لِيَاك مَا لَمْ يَحْتَسِبُوا كُنْتُ لِلْكَافِرِينَ
عَدَا بَا صَبًا وَهَمًّا وَلِلْمُؤْمِنِينَ عَمَدًا وَجَنًّا فَطَرْتُ وَاللَّهُ بَيِّنَاتُهَا
فَرَنْتُ بِحَبَلَاتِهَا وَأَحْزَنْتُ سَوَائِفَهَا وَدَهَبْتُ بِعَصَا نِيلِهَا لَمْ تَعْدَلْ
مُحِبَّتَكَ وَلَمْ يَنْزِعْ قَلْبَكَ وَلَمْ يَضَعْفْ بَصِيرَتَكَ وَلَمْ يَحْجُرْ نَفْسَكَ
وَلَمْ يَحْزَنْكَ كَأَجَلٍ لَمْ يَحْزَرْكَ الْعَوَاصِفُ وَكُنْتُ كَمَا قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
أَمِنَ النَّاسُ فِي مُحِبَّتِكَ وَذَاتِ بَدَلِكَ وَكُنْتُ كَمَا قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

ॐ

وضیفین

(غَنِيًّا وَخَصِيْبًا)

اولاد من محمد
صلى الله عليه وآله

صَبَحًا فِي بَدَنِكَ قَوْمًا فِي أَمْرِ اللَّهِ مُوَاضِعًا فِي تَعْلِيمِ عِبَادِهِ عِنْدَ اللَّهِ
كَيْسًا فِي الْأَرْضِ جَلِيلًا عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ لَمْ يَكُنْ لِأَحَدٍ فِيكَ مَهْمٌ وَلَا لِقَائِي
فِيكَ مَعْرَ وَلَا لِأَحَدٍ فِيكَ مَضْمَعٌ وَلَا لِأَحَدٍ عِنْدَكَ هَوَادَةٌ الصَّغِيرُ
الَّذِي بَلَغَ عِنْدَكَ قَوْمِي عَزَّ بَرَحِي نَاحِدًا لَهُ بَحْثُهُ وَالْعَوْنُ الْعَزِيزُ عِنْدَكَ
صَبَّحْتُ دَلِيلًا حَتَّى نَاحِدًا مِنْهُ الْحَقُّ وَالْغَيْبُ وَالْيَقِينُ عِنْدَكَ فِي ذَلِكَ
سَوَاءٌ شَأْنُكَ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكَ حُكْمٌ وَخُزْنٌ وَأَمْرٌ
جَاهٌ وَحَزْمٌ وَرَأْيٌ عَلَيْهِ وَعَزْمٌ فِيمَا قَعَلْتَ وَقَدْ نَجَّيْتَ بِلَيْتِ السَّبِيلِ
سَهْلًا بِأَلْعَبَرِ وَالْخَيْطِ بِأَلِ التَّهَارِ وَأَعْدَلْتَ بِلَيْتِ الدِّينِ وَوَقَّيْتَ
بِلَيْتِ الْإِسْلَامِ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَبَّحْتَ سُبْحًا عِبَادًا وَأَنْعَمْتَ عَنِ بَعْدِ
تَعْبَاشِدًا بِجَلِيلِكَ عَنِ الْبُكَاءِ وَعَظَّمْتَ رَدَّيْنِكَ فِي النَّسَاءِ وَهَدَيْتَ
مُضَيَّبِيكَ لَا نَامَ قَائِلًا لِلَّهِ وَإِنَّمَا إِلَهُ رَاجِعُونَ رَضِينَا عَنِ اللَّهِ عِنْدًا
وَسَلَّمْنَا لِلَّهِ أَمْرًا قَوْلًا لِلَّهِ بِضَابِ السَّالِكِينَ بِشَيْءٍ أَبَدًا كُنْتَ
لِلْمُؤْمِنِينَ كَهْمًا وَجَحْشًا وَفَنَةً رَاسِبًا وَعَلَى الْكَافِرِينَ غَلْظَةً وَ
غَبْطًا فَاحْتَفَاتِ اللَّهُ بِسَبِيهِ وَلَا أَحْرَمْنَا أَجْرَكَ وَلَا أَضَلَّنَا بَعْدَكَ
وَأَمْرًا مَسَاكِنًا شَدِيدًا نَاكِلًا مَأْنِيًا شَدِيدًا أَوْ كَرِيمًا كَرِيمًا وَتَوَكَّلْنَا
أَصْحَابَ سُلُوكٍ نَهْزَكِرُهُمْ كَرِيمًا بِرَحْمَتِي وَأَوْزِلَمْدَنَدَاوَرَانِيَا قُنْدُ
مَوْلَانِ كُوَيْلَا زَفَرَا رَكِبَ إِذَا لَالِ الدِّينِ ظَاهِرٌ مَشْهُودٌ كُوَيْلَا أَيْكَلَاتِ خَضِرَةً
بُرْهَانَ اسْتَبْرَأَتْ بِرَحْمَتِي وَتَوَكَّلْنَا بِرَحْمَتِي وَتَوَكَّلْنَا بِرَحْمَتِي
زَارَتْ أَلْحَضَرَّتْ دُرُوزِيَّتْ وَهَفَّتْ مَاهُ رَجَبُ كَرُوزِيَّتْ مَشَتْ بَاشَدَ وَتَوَكَّلْنَا

فَالْتَمَسْتُ
رَبِّي

اولاد من محمد
صلى الله عليه وآله

شَيْخٌ مُنْبِقٌ وَبَدِينٌ غَاوِسٌ شَيْخٌ شَهِيدٌ مُرْمُودٌ اللَّهُ وَفِيكَ إِذَا كُنْتَ بَارِتًا
حَضَرًا إِذَا رَافِزٌ وَبَرِيبٌ بَرُودٌ فَرِيدٌ مَعَالِيٍّ بَارِئٌ أَنْ تَصْرُفَ وَبِكْرٌ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ وَأَنْ عَلَى نَبِيِّهِ طَالِيٍّ مَعَالِيٍّ مَعَالِيٍّ عِنْدَ اللَّهِ وَأَخْوَرُ سُوْلِهِ
وَأَنَّ الْأَمَّةَ الطَّاهِرِينَ مِنْ ذُرِّيَةِ مُحَمَّدٍ الْحَقِّ عَلَى خَلْفِهِ
بِرْهَانِ خَلْقِهِ وَبِرْهَانِ بَهْلَوِيٍّ صَرِيحٍ وَبِرْهَانِ
بِرْهَانِ بَهْلَوِيٍّ صَرِيحٍ وَبِرْهَانِ بَهْلَوِيٍّ صَرِيحٍ
الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَدَمَ خَلِيفَةَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
نُوحٍ صَفْوَةَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ الْإِسْلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِمَةَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ
اللَّهِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ رُسُلِ اللَّهِ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ
يَا سَيِّدَ الْوَحْيِيِّينَ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا النَّبِيُّ الْعَظِيمُ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ الْإِسْلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُرْتَدُّ الْكَرِيمُ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ الْإِسْلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الرَّحِيمُ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَدْرُ الْمُنِيرُ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا الْفَارُوقُ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَرُّ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ
عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا عَالِمَ النَّبِيِّ الْإِسْلَامُ عَلَيْكَ

بِأَجْهِ اللَّهِ الْكَبِيرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاصَّةَ اللَّهِ وَخَاصَّةَ أَمِينِ
اللَّهُ وَصَفُونَهُ بِأَبْلِ اللَّهِ وَحُجَّتِهِ وَمَعْدَنَ حِكْمِ اللَّهِ وَسِرِّهِ وَحُجَّتِهِ
عَلِمَ اللَّهُ وَخَاوَنَهُ وَسَهْبَرَ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقْبَلْتَ الصَّلَاةَ
وَأَتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَتَيْتَ الزُّكُوفَ
وَقُلُوبَ الْكَافِرِينَ لِلَّهِ وَتَلَقَّيْتَ عَنِ اللَّهِ وَوَقَّيْتَ بَعْدَ اللَّهِ وَتَمَّتْ
بِكَ كَلِمَاتُ اللَّهِ وَجَاهُكَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَحَنَّنَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَجَدْتَ بِتَفْصِيلِ صَائِرِ مُحِبِّينَا بِمُحَابَّةِ
عَنْ دِرِّ اللَّهِ مُؤَيَّدًا رَسُولَ اللَّهِ طَالِبًا مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاجِيًا وَوَعَدَ
اللَّهُ وَصَفْتَ لِلَّذِي كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيدًا وَشَهِيدًا وَمَشْهُودًا
فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ مِنْ حَبِيبٍ أَفْضَلَ
أَجْرًا أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ أَوَّلَ الْعُرَى إِسْلَامًا وَأَخْلَصَهُمْ إِيْمَانًا
وَأَشَدَّهُمْ بَيْعَانًا وَأَخْوَفَهُمْ لِلَّهِ وَأَعْظَمَهُمْ عَنَاءً وَأَحْوَجَهُمْ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَفْضَلَهُمْ مَنَافِئَ وَكَثَرَهُمْ زَوَافِينَ
وَأَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً وَأَشْرَفَهُمْ مَنَازِلَةً وَكَثَرَهُمْ عَلَيْهِ قُتُوبَ جَنِّ
وَهَنُورًا وَزَمْتُمْ مِنْهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ
كُنْتَ خَلِيفَتَهُ حَقًّا لَمْ تَزِدْ رِغْمَ الْمُنَافِقِينَ وَغَيْظَ الْكَافِرِينَ وَ
ضَغْنِ الْفَاسِقِينَ وَكُنْتَ بِالْأَمْرِ جَنِّ فَتِيلًا وَنُطْقَ جَنِّ مُنْغَعَا
وَمَضَّتْ بَنُو اللَّهِ إِذْ وَقَفُوا مِنْ أَيْمَانِكَ قَدْ أَهْدَيْتَ كُنْتَ وَأَمَرْتَهُمْ
كَلَامًا وَأَشَدَّهُمْ خِصَامًا وَأَصْوَحَهُمْ مَنَظْمًا وَأَسَدَّهُمْ رَأْيًا وَ

أَحْمَهُمْ قَلْبًا وَكَثَرَهُمْ بَيْعَانًا وَأَحْمَهُمْ عَمَلًا وَأَعَزَّهُمْ أَمْرًا وَكَرَّمَهُمْ
لُؤْلُؤِينَ بِأَرْجَائِهِمْ وَأَعْلَمَكَ عِبَادَكَ أَنَّكَ تَقُولُ مَا عِنْدَكَ
وَتَحْكُمُ مَا أَمْرًا وَرَعَيْتَ مَا أَمَرُوا وَتَمَرَّتْ أَدْعِيَاكُمْ وَعَلَوْتْ أَدْعَاؤُكُمْ
هَلَعُوا وَصَبَرْنَا ذَجْرًا عَوَاكَ عَلَى الْكَافِرِينَ عَدَا بَاصِيًا وَغِلَظَ غَيْظًا
وَاللَّيْثِينَ عَيْنًا وَخَيْبًا وَعِلْمًا لَمْ تَقْلَلْ حُجَّتَكَ وَلَمْ يَرْغَبْ قَلْبُكَ وَلَمْ
تَضَعْفْ بَصِيرَتَكَ وَلَمْ يَجْنِ تَقْصَاتُكَ كَانِجِلَ لَا تُخْرِكُ الْعَوَاصِفَ
وَلَا تُزِيلُهُ الْعَوَاصِفُ كُنْتَ كَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
يُورِي فِي يَدَيْكَ مَوَاضِعًا فِي تَفْصِيلِ عَقِبَاتِهِ عِنْدَ اللَّهِ كَيْفَ فِي الْأَرْضِ جَلِيلًا
بِالْمَاءِ لَمْ يَكُنْ لِأَحَدٍ فِيكَ مَهْمُورٌ وَلَا لِفَائِدَةٍ فِيكَ مَعْتَرٌ وَلَا لِحَاجَةٍ
فِيكَ قَطْعٌ وَلَا لِأَحَدٍ عِنْدَكَ هَوَادَةٌ بُوْجَدًا لَضَعِيفٍ لَدَيْلٍ عَزِيزٍ
قُوْبًا عَزِيزًا حَتَّى تَأْخُذَ لَهُ بِحُجَّتِهِ وَالْعَوْنُ لَمْ يَنْجِعْكَ لَضَعِيفًا أَدْلَبًا
تَأْخُذُ مِنْهُ الْخُنَّ الْغَرِيبَ وَالْبَعِيدَ عِنْدَكَ فِي ذَلِكَ سَوَاءً شَأْنُكَ
الْخُنَّ وَالْبَعِيدَ وَالرَّقِيقَ وَقَوْلُكَ حُكْمٌ وَخَيْرٌ وَأَمْرٌ جَلِيلٌ وَعَزَمٌ
وَأَبْلَغٌ وَخَيْرٌ إِنْ عَدَلَ بِكَ الْبُذُنُ وَسَهْلٌ بِكَ الْعَبْرُ وَطَافٌ
بِكَ الْبَيَانُ وَقَوْلُكَ الْإِيمَانُ وَتَبَّتْ الْإِسْلَامُ وَهَدَّتْ مُصْبِيَتَكَ
الْأَنَامُ قَالُوا لِلَّهِ وَإِنَّا لَبَشِيرٌ وَاجِبُونَ لِعِزِّ اللَّهِ مِنْ قَوْلِكَ وَلَعِنَ اللَّهُ
مَنْ خَالَفَكَ وَلَعِنَ اللَّهُ مَنْ أَمَرَ عِيْلَكَ وَلَعِنَ اللَّهُ مَنْ كَلَّمَكَ وَغَضِبَكَ
حَتَّى وَلَعِنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَكَ ذَلِكَ فَزَعِي بِهِ إِنَّا لَوَالِي اللَّهِ مِنْهُمْ وَمَا لَكُنْ
اللَّهُ أَمَنَةً خَالَفَكَ وَتَحَدَّثَ وَلَا يَنْتَكِ وَظَاهَرَتْ عَلَيْكَ وَقَلْبُكَ

وَحَادَثَ عَنْكَ وَخَدَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَشْعُرَةً وَنُورًا
الْوَرْدَ الْمُرْوَدَ أَشْهَدُكَ بِأَنَّ اللَّهَ وَدَلَّ رَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
آلِهِ بِالْبَلَاغِ وَالْإِدَاءِ وَأَشْهَدُكَ أَنْكَ جَنَّبَ اللَّهُ وَبَابَهُ وَأَنْكَ حَبِيبُ
اللَّهِ وَوَجْهَهُ الَّذِي فِيهِ نُورِي وَأَنْكَ سَبِيلُ اللَّهِ وَأَنْكَ جَعَلَ اللَّهُ
وَأَخْرَجَ رَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَنْتَ ذَا الرَّأْيِ الْعَظِيمِ خَالِكَ وَ
مَنْزِلَتِكَ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ مُنْقَلَبًا إِلَى اللَّهِ بِرَأْسِكَ
وَأَعْيَا إِلَهًا فِي الشَّعَاعَةِ أَنْبَغِي بِشَعَاعَتِكَ خَلَاصَ نَفْسِي مُعَوِّدًا
بِلَيْتٍ مِنَ النَّارِ هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِي لِي أَخْطُبَهَا عَلَى ظَهْرِي فَرِحَ إِلَهًا
رَحْمَةً وَرَحْمَةً رَبِّي أَنْتَ أَنْتَ شَفَعْتَ بِلَيْتٍ بِأَمْرٍ إِلَى اللَّهِ وَأَقْرَبَ
بِلَيْتٍ إِلَيْهِ بِقُصُورِي خَوَّاجِي فَأَشْفَعْ لِي بِأَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى اللَّهِ فَإِنَّ
عَبْدَ اللَّهِ وَمَوْلَاكَ وَذَا أَرْكَهَ وَلَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْمَغَامُ الْمَعْلُومُ وَالْمَا
الْعَظِيمُ وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْأَلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى عَبْدِكَ وَأَمِينِكَ الْأَوْفَى وَغَرِّبَ لَوْحِي
وَبَدِّلْ الْعُلَمَاءَ وَكَلِّمْكَ الْحَسَنِي وَجْعَلْكَ عَلَى الْوَرْدِ وَصِدِّيقًا
الْأَكْبَرِ سَيِّدًا لِأَوْصِيَاءِ وَرُكَّزًا لِلْأَوْلِيَاءِ وَعِمَادًا لِأَصْفِيَاءِ أَمِينِ
الْمُؤْمِنِينَ وَجُوسًا لِلْمُتَّقِينَ وَفَدًى لِلصِّدِّيقِينَ وَإِمَامًا لِلْعَلَمَةِ
الْمَعْلُومِ مِنَ الرُّكُلِ وَالْمَقْطُومِ مِنَ الْخَلْقِ وَالْمُهْتَدِي مِنَ الْعَسَبِ وَ
الْمُطَهَّرِ مِنَ الرِّبَا خِي تَبْلِيكَ وَوَصِي رَسُولِكَ وَالْبَائِثِ عَلَى
وَرَاثِهِ وَالْمُوَأَسِّ لِنَفْسِهِ وَكَاشِفِ الْكَرْبِ عَنِ وَجْهِهِ الَّذِي

جَعَلَكَ سَهْبًا لِنُورِهِ وَمُجَرَّارًا لِسَائِلِهِ وَدَلَّاهُ وَاجْهَهُ مُحْيِيَهُ
وَحَامِلًا لِرَأْسِهِ وَوَفَّاءًا لِنُجْمِهِ وَهَادِيًا لِأَمْنِهِ وَبَدِّلَ لِسَائِلِهِ
وَنَاجِيًا لِرَأْسِهِ وَبَابًا لِلنَّصْرِ وَمُعَاوِنًا لِلطَّغْوَةِ حَتَّى هَرَمَ جُودُ النُّزُلِ
بِأَيْدِكَ وَأَبَادَ عَسَاكِرَ الْكَفَرِ بِأَمْرِكَ وَبَدَّلَ نَفْسَهُ فِي مَرْضَانِكَ
وَمَرْضَاؤَ رَسُولِكَ وَجَعَلَهَا وَفَعَا عَلَى طَاعَتِهِ وَجَعَلَ دُونَ كَيْفِهِ
حَتَّى فَاضَتْ نَفْسُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كَيْفِهِ وَاسْتَلْبِزَّهَا
وَمَسَّحَ عَلَى وَجْهِهِ وَأَعَانَهُ مَلَائِكَةُكَ عَلَى غَلْبِهِ وَجَعَلَهُ وَ
نُكْبَتِهِ وَصَلَّى عَلَيْهِ وَوَارَى شَحْصَهُ وَقَضَى بَسْمَهُ وَأَخْرَجَ عَدُوَّ
لِرَبِّهِ عَهْدًا وَاحْتَدَى مِثَالَهُ وَحِطَّ وَصَبَّحَهُ وَجَنَّ وَجَدَّ أَنْصَارًا
نَهَضَ مُسْتَفِيلًا بِأَعْيَانِهِ الْخِلَافَةَ مُضْطَلِعًا بِأَنْفَالِ الْإِمَامَةِ فَصَبَّ
رَأْيَهُ الْهُدَى فِي عِبَادِكَ وَنَشَرَتْ رُؤْيَا الْأَمْنِ فِي بِلَادِكَ وَبَطَّ الْأَعْدَاءُ
فِي بَرِّيَّتِكَ وَحَكَمَ بِكَ بِلَادِكَ فِي خَلْقِيَّتِكَ وَأَقَامَ الْحُدُودَ وَفَعَّ الْحُجُودَ
وَنُفُوزَ الرِّبَاقِ وَسَكَنَ الْعُسْرَةَ وَأَبَادَ الْفَرَّةَ وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَقَتَلَ
الْمُتَارِكَةَ وَالْمُتَارِكَةَ وَالْمُتَارِكَةَ وَلَمْ يَزَلْ عَلَى مَنَاجِحِ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَيْهَرِيهِ وَلُطْفِ شَاكِلِيهِ وَجَمَالِ سَيِّدِيهِ
مُسْتَدْبِئًا بِأَيْدِيهِ مُعَاوِنًا بِمَنْدِيهِ مُبَاشِرًا لِبَطْنِيهِ وَأَمِينًا لِنَفْسِهِ
عَيْنِهِ بِجَلِّ عِبَادَتِكَ عَلَيْهِمَا وَبَدْعُوهُمَا إِلَيْهَا لِيَنْخَبِثَ سَبْتُهُ مِنْ
قَدَمِ رَأْسِهِ اللَّهُمَّ فَكُلَّ مَا يُورِثُ طَاعَتِكَ شُكْرًا عَلَى تَبْلِيكِ وَلَمْ يَزَلْ
بِكَ طَرَفَةً عَنْ صَلِّ عَلَيْهِ صَلَوةً رَاكِبَةً نَامِيَةً لِحَقِّهَا ذَرْجَةً

فصل فی فضل نماز

۵۶۲

النُّبُوَّةَ فِي جَنَّتِكَ وَبَلَّغَهُ مِثْلَ حُجَّتِهِ وَسَلَامًا وَإِنَّا مِنْ لَدُنْكَ بِمَوْلَا إِلَهٍ فَضْلًا وَاحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْخَبِيرِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس عرض نماز سوس و طرف راست روئی خود را بران بکنار پیران طرف چپ را و بر سر رو بپس کن و نماز را بران بجا آور و دعا را بخوانی پس طاعت را آور و بگو

اللَّهُمَّ أَنْتَ بَشَرْتَنِي عَلَى لِسَانِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّوْا نَتَّكْ عَلَيْهِ وَالْهَ قُلْتُ وَكَبِّرَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ اللَّهُمَّ وَرَبِّي مُؤْمِنٌ بِجَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ صَلَّوْا نَتَّكْ عَلَيْهِ وَلَا تَقْضِنِي بَعْدَهُ مَعْرِفَتِهِ مَوْفِقًا تَقْضِي فِيهِ عَلَيَّ دُونَ الْأَشْغَالِ بَلِّغْنِي مَعَهُ وَتَوْفِئِي عَلَى الصَّدَقِينَ بِإِيمٍ اللَّهُمَّ وَأَنْتَ خَشَعْتُ بِكَرَامَتِكَ وَأَمَرْتَنِي بِإِتِّبَاعِكَ اللَّهُمَّ وَارْتَبِعْكَ وَارْتَبِعْكَ مُتَّبِعٌ بِالنَّيْلِ بِرَأْفَةٍ أَخِي رَسُولِكَ وَعَلَى كُلِّ مَائَةٍ وَمِزْوَجَةٍ لِسَنَانِهِ وَنَادَاهُ وَأَنْتَ خَيْرُ مَا بَنِي وَكَرَّمَ مَزُورٍ فَاسْتَلْتُكَ اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ بِالْجَوَادِ مَا جَادَ بِأَحَدٍ بِاصْفَادٍ مَن لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ يَخْزُ صَاحِبَتُهُ وَلَا وَلَدَاتُ أَنْ تَضِلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَأَنْ تَجْعَلَ خَلَّتْ إِبَائِي مِنْ رِجَالِي أَخَارَ رَسُولِكَ فَكَانَ وَفِئَتِي مِنَ الشَّارِ وَأَنْ تَجْعَلَ مِنْ بِلَادِي فِي الْخِزَارِ وَبَدْعُوكَ رَغْبًا وَرَهْبًا وَتَجْعَلَ لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَنَّتَ عَلَيَّ بِرَأْفَةٍ مَوْلَايَ عَلَيَّ مِنْ طَائِفَةٍ وَلَا يَسِدْ وَمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنِي مِنْ بَصِيرَةٍ وَبَصِيرَتِهِ وَمَنْ عِلْمِهِ

فصل فی فضیلت نماز

۵۶۳

يَصْرُفُ لَدُنْكَ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنِي مِنْ شَبْعِيهِ وَتَوْفِئِي عَلَى دِينِهِ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَالرِّضْوَانِ الْمَغْفِرَةِ وَالْإِحْسَانِ وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَتَحْمَدُ لِلَّهِ الْعَالَمِينَ

پس عرض نماز سوس و طرف چپ روئی خود را بران بکنار پیران طرف راست رو بپس کن و نماز را بران بجا آور و دعا را بخوانی پس طاعت را آور و بگو

السلام عليك يا ارحم المؤمنين السلام عليك يا ناج الأوصياء السلام عليك يا وارث الأنبياء السلام عليك يا واثق الصديقين السلام عليك يا باب الأحكام السلام عليك يا وكن للمؤمنين الله واسترحمتك وأفرع عليك السلام أمنا بالله وبإرسوله بما جاء به من عند الله ودعا إليه ودل عليه اللهم فأكتبنا مع الشاهدين اللهم فلا تجعله آخر العهد من ربابي إياه فلا تخز ثوابي من زاره واستعيني بالذي فرغيت له علي وارزقني العود إليه فإن توفيتني قبل ذلك فاني أشهد أنك أنت أعلم الهدى العروى الوثقى والكليم العليم وأحجج العظمى الخرم العلو والقد الباطح فبذلك وبين خلفك وأشهد أن من رد ذلك في استعمل ذلك الخيرة اللهم واجعلني من وفيه المباركين وزوار الخيرة وشيعته الصادقين ومواليه النبايين وأنصاره المكرمين وأصحابه المؤيدين اللهم اجعلني أكرم وأفدى وأفضل وأريد وأنبل فاصدق صدقك إلى هذا الحرم الكريم والمقام العظيم والتمهل لحليل الذي وجبت فيه غفرانك ورحمتك اللهم

۵۶۴

فصل في فضائل النبي صلى الله عليه وآله

أشهدك وأشهد من حضر من ملائكتك أن الذي سكر هذا الراس
وحل هذا الصبر طهره من قدس من نجى وصي مرضي طوبى لمن
نزل به صفت كثر من أنجز وشها من الثوب وبه عاين أن يحكم وصفا
من الحجة ومبنا من الحجة أنا أنزل الله من فائلك والمناسية
لك والمعين عليك والحار بين لك اللهم ذلل فلو لنا لك
بالطاعة والمناسية والموازية وحسن الموازية والتسليم حتى تسلك
بذلك طاعتك وتبلغ به مرضاتك وتسويجها بوابك ورحمتك
اللهم وقنا لكل مقام محمدي وأفلنا من هذا الحرم بكل خير
موجود بأد الجلال والإكرام أودعك بامولاي بأمر المؤمنين
وداع مخزون على فرايك لا تجعله الله آخر العهد منك ولا تبارك
لك أنه قريب مجيب والسلام عليك ورحمة الله وبركاته

بين وبينه كن ودسها زاروا ويكو

اللهم صل على محمد وآل محمد وأبلغ عنا الوحي الحليمة والذات
إليك وإلى دارك دار السلام صديقك الأكرم في الإسلام وفاروقك
بين الحق والباطل ونورك الطاهر ولينا لك لنا طين بأمرك بالحق
المبين وعزوتك الوفي وكلينك العلبا وصي رسولك المرفي
علم الدين ومنا السليبين وخاتم الرضيين وسيد المؤمنين
عليه رتبة طائفة أمير المؤمنين وإمام القميين وقائد العشر
النجابين صلوة ترفع بها ذكره ونجي بها أمره وظهور بها دعواه

ونصر

فصل في فضائل النبي صلى الله عليه وآله

ونصر بها ذرئته ونفع بها حجة وتعطيه نصرته اللهم واجره
عنا خير جزاء المكرمين وأعطيه سؤلة بارت العالمين فإننا شهد
أنه قد صرح رسولك وهدى إلى سبيلك وقام بحجتك وصانع
بأمره ولم يخرج عن حجتك ولم يدخل في ظله ولم يبع في راسه وأنه
آخر رسولك وأول من آمن به وصدة وأتبعه ونصره وأتبعه
ووارث عليه وموضع سيرة وأحب الخلق إليه فابغضه عنا
ووفقه السلام ورد علينا منه السلام بأمره الزعيم

فصل في فضائل النبي صلى الله عليه وآله

دور باران مخصوص بفضائله شهداء ودوران بها

فصل في فضائل النبي صلى الله عليه وآله

زبان يستدرك أن يزكو أروا دروزا واول ماه رجب وشبان وروزنه شفا
وشبان بان زبانت كند سبتين خاوس وغبر وفروده اند چون ارا
كن زبانت الخضر اداين اوقات پس غلكن وباكبره نرين خاستها خود را سوي
وباست بر در و صده شفا نصرت و بقله وسلام كن بر رسول خدا و طاف
وهراء و انما هدى على كماله بر اخلاص و نزو صريح با ب
و صدمه الله اكبر كبر و كبر

السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك يا بن خاتم النبيين
السلام عليك يا بن سيد المرسلين السلام عليك يا بن سيد
الوصيين السلام عليك يا أبا عبد الله السلام عليك يا حسن
بن علي السلام عليك يا بن فاطمة الزهراء سيدة النساء العظمى
السلام عليك يا ولي الله وابن وليه السلام عليك يا صفي
الله وابن صفيه السلام عليك يا حجة الله وابن حجه السلام

عليك

عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ اللَّهِ وَابْنِ سَيِّدِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ وَنَاصِيَةَ
جَبِينِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ الْكَلَامِ الْمَسْطُورِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ الثَّوَرَيْنِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ
الْخُرُوجِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَرِيفَ الْفَرَادِيسِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَمْدَ الْبَرِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
حَكَمَ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ حِطِّ الذَّنْبِ مِنْ دَعْوَةٍ
كَانَ مِنَ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَجَبَ عِلْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُوضِعَ سِرِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَرِثَ الْمَوْجُودِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَيْتَاتِكَ وَأَنَاخَتْ
بِرَحْلِكَ يَا أَرْنَبَ وَأُحَى وَنَحْبَهُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَمَّا دَعَاكَ لِجَبِينِهِ
وَحَلَّتْ الزُّبَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ قَلْعَةُ اللَّهِ
أُمَّةُ اسْتَأْذَنَ الظُّلَمَ وَالْجَوْرَ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللَّهُ
أُمَّةً دَفَعَكُمْ عَنْ مَفَازِكُمْ وَأَزَالَكُمْ عَنْ مَرَاتِكُمْ الَّتِي وَتَبَكُمْ
اللَّهُ فِيهَا يَا أَرْنَبَ وَأُحَى وَنَحْبَهُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ لَكَ بِأَشْرَفِ
لِيَمَانِكُمْ أَظِلُّكَ الْعَرْشَ مَعَ أَظِلِّهِ الْخَلَائِفِ وَبِكُنُكُمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ
وَسُكَّانُ الْجَنَّاتِ وَالْبَرِّ وَالْبَحْرِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ عَدَدَ مَا
فِي عِلْمِ اللَّهِ كِتَابَكَ دَارِعِ اللَّهِ إِنْ كَانَ لَمْ يُجَلِّكَ بَدَنِي عِنْدَ اشْتِغَالِكَ
وَلِسَانِي عِنْدَ اسْتِصْرَافِكَ قَدْ جَاءَ بِكَ قَبْلِي وَهَمِّي وَبَصِيرَتِي حَتَّى
رَتَبْتَنِي إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَعُولًا أَشْهَدُ أَنَّكَ طَهْرٌ طَاهِرٌ مَطْهُرٌ مِنْ
طَهْرٍ طَاهِرٍ مَطْهُرٌ وَطَهْرٌ بِكَ الْبَلَادُ وَطَهْرٌ أَرْضُنَا

بِهَا وَظَهَرَ حُرْمَتُكَ شَهْدَانَاكَ فَلَا مَرْتَبَ بِالْفِطْرِ وَالْعَدْلِ وَدَعَوْتَ
إِلَيْهَا وَأَنْتَ صَادِقٌ وَصِدِّيقٌ صَدَقْتَ فَمَا دَعَوْتَ إِلَيْهِ وَأَنْتَ نَارُ
اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ عِزَّ اللَّهِ وَعَنْ حَيْدِكَ رَسُولُ
اللَّهِ وَعَنْ أَيْمَنِ الْمَلَائِكَةِ وَعَنْ أَجْزَلِ الْحَسَنِ وَصَحْبُكَ خَاصَّةٌ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعِدَّةُ تَخْلُصًا حَتَّى أَنْتَ الْبَيْتُ فَحُزُّكَ اللَّهُ خَيْرُ
جَزَاءِ السَّائِفِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمْ تَبْلِغُوا اللَّهَ صَلَاتَهُ
مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلَّى عَلَى الْحَبِيبِ الْمَطْهُورِ التَّهْدِيَةِ الرَّشِيدِ قَبِيلِ
الْعَرَبِ وَأَسْبَلِ الْكُرْبَانَ صَلَوةً نَامِيَةً زَاكِةً مَبَارَكَةً صَعِدَ
أَوَّلُهَا وَلَا يَنْفَدُ خُرُوجُهَا أَفْضَلُ مَا صَابَتْ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ آبَائِكَ

المُسْكِينِ بِإِلَهِ الْعَالَمِينَ

پس ضرب بحر ایوس و طرف راست و چپ دوی خود را بران بگذار و طواف کن
در د و ضرب بحر ایوس و چپ و طرف راست ایوس و بر و نزد ضرب بحر علی بن الحسین
و در پهلوی آن دو قبیلہ باشد و بگو

السلام من الله والسلام من ملائكته المفرسين وانبياي المرسلين
وعبادي الصالحين وجميع اهل طاعته من اهل السموات والارضين
عليهم عبد الله الحسين بن علي ورحمة الله وبركاته
السلام على اول قبيل من تسلي خير سبل من سلاله ابراهيم
انجلي جلال الله عليك وعلى آياتك فان فيك فضل الله فوما
فقلوا يا باغي ما اخرجكم على الرحمن وعلى انبياءه خيرة التوكل
على انبياء بعدك اعفانا شهدائك ابن حجة الله وابن اميرهم حاكم

اللَّهُ لَكَ عَلَى فِرْلَيْكَ وَأَصْلَاهُمْ بِهِنَّ وَسَانَتْ مَصِيرًا وَجَعَلْنَا اللَّهُ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ مَلَائِكَةٍ وَمَلَائِكَةٍ وَمَلَائِكَةٍ وَمَلَائِكَةٍ وَمَلَائِكَةٍ
 وَأَجَلَتْ وَأَمَاتَ لِقَوْلِهِ الطَّاهِرُ الْمَطْهُرُ أَتَرَى إِلَى اللَّهِ مِنْ ذَلِكَ
 فَإِنَّكَ وَمِمَّنْ نَصَّبَ لَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَاسْتَلَّمَ اللَّهُ مَرَاتِمَكُمْ فَمِنْ
 أَخْلَوْهُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ
 بْنِ أَبِي الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ أَبِي الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى
 عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي الْمُؤْمِنِينَ
 السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ بْنِ أَبِي الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي الْمُؤْمِنِينَ
 السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ أَبِي الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ بْنِ
 السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحُسَيْنِ
 عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرِ بْنِ طَالِبٍ السَّلَامُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ عَقِيلٍ
 السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَقِيلٍ السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ وَابْنَيْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنَيْ
 بْنِ عَقِيلٍ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ عَقِيلٍ السَّلَامُ عَلَى عَوْنِ
 بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ بَيْتِ الْأَصْطَفَى
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الشُّكْرِ وَالرِّضَا السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ اللَّهِ
 رِجَالَهُ مِنْ أَهْلِ الْحَيِّ وَالْبَلَوَى وَالْجَاهِدِينَ عَلَى نَبِيِّهِ فِي سَبِيلِهِ
 أَشْهَدُكُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَكَأَنَّ مِنْ نَبِيِّ فَأَمَّا مَعَهُ رِيبُونَ
 كَثِيرًا وَهُوَ أَلْيَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا صَعَّقُوا وَمَا اسْتَكَانُوا
 وَاللَّهُ يُحِبُّ الْأَصْبَارَ بَيْنَ مَا صَعَّقُوا وَمَا اسْتَكَانُوا حَتَّى لَعْنَتُهُمْ اللَّهُ عَلَى

سَيِّدِ الْحَيِّ وَنَصْرِهِ وَكَلِمَةِ اللَّهِ النَّامَةِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ
وَأَبْدَانِهِ وَسَلَّمَ تَبْلُغًا فَرَسَمَ وَاللَّهُ وَلَوْ دُونَ أَنْ كُنْتُ مَعَكُمْ قَافٍ
فَوَزَّعْتُ أَبْشِرُوا بِمَوْعِدِ اللَّهِ الَّذِي لَا خُلْفَ لَهُ إِنَّهُ لَا يَخْلِفُ الْبَيْعًا
وَأَشْهَدُكُمْ الْجَنَّةَ وَسَادَةَ الشُّهَدَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْهَدُ
أَكْثَرَكُمْ جَاهَنَّمَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَفِيكُمْ عَلَى مِنْهَا جَرَسُ رَسُولِ اللَّهِ وَ
أَكْثَرُ السَّائِعُونَ لِلْجَاهِدِ وَأَشْهَدُكُمْ أَنْصَارَ اللَّهِ وَأَنْصَارَ
رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ الَّذِي صَدَقَكُمْ وَعَدَ وَأَرْبَكُمْ مَا يُحِبُّونَ وَالسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

پس منوجه شهدا شود و گو
السلام على عبد الله
الحنبلي السلام على زهير بن الفتيان السلام على حبيب بن مظهر
السلام على شاميه بن عوف السلام على عقبه بن سفيان السلام
على يزيد بن حصين السلام على عبد الله بن عمر السلام على نافع
بن هلال السلام على فزير بن الفضل الجمحي السلام على عمرو
بن قسطه الانصاري السلام على ابي ثمامه الصائدي السلام
على جون مولاي ذريح الغفاري السلام على عبد الرحمن بن زيد
الله الازدي السلام على عبد الرحمن وعبد الله ابني عروة السلام
على سيف بن الحارث السلام على مالك بن عبد الله الحارثي
السلام على خطمة بن سعد الشامي السلام على اناس بن الحارث

أَكْبَاهِي السَّلَامَ عَلَى شَيْبَةَ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْمُضَرِّجِ السَّلَامَ عَلَى غَابِرِ بْنِ
شَيْبَةَ بْنِ الْكَافِرِ السَّلَامَ عَلَى خُجَّاجٍ بْنِ مَسْرُوفٍ الْجَبَلِيِّ السَّلَامَ عَلَى
عَمْرِو بْنِ خَلَفٍ وَسَعِيدِ مَوْلَاهُ السَّلَامَ عَلَى جَبَّانَ بْنِ الْحَارِثِ السَّلَامَ
عَلَى جَمْعِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْغَلَايِدِيِّ السَّلَامَ عَلَى نَعِيمِ بْنِ مَجْلَانَ السَّلَامَ عَلَى
عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ بَزْدِ السَّلَامَ عَلَى عَمْرِو بْنِ لُكْبِ السَّلَامَ عَلَى سُلَيْمَانَ
بْنَ عَمْرِو بْنِ الْمُضَرِّجِ السَّلَامَ عَلَى قَبْرِ بْنِ مَسْمَرِ الضَّبْدِيِّ السَّلَامَ عَلَى
خُثَّانَ بْنِ قُرَّةِ الْغَلَايِدِيِّ السَّلَامَ عَلَى قَبْلَانَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ السَّلَامَ
عَلَى قَبْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْهَمْدَانِيِّ السَّلَامَ عَلَى عَمْرِو بْنِ كَادٍ السَّلَامَ عَلَى
سُلَيْمَانَ بْنِ سُلَيْمَانَ الْأَزْدِيِّ السَّلَامَ عَلَى حُمَادِ بْنِ حَمَادٍ الْأَخْزَعِيِّ
الْمُرَادِيِّ السَّلَامَ عَلَى عَامِرِ بْنِ مُسْلِمٍ وَمَوْلَاهُ مُسْلِمٌ السَّلَامَ عَلَى بَدْرِ بْنِ
رُقَيْطٍ وَابْنِهِ عَبْدِ اللَّهِ وَعَبْدُ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَى بَيْتِ بْنِ عَمْرِو
السَّلَامَ عَلَى بُنَّانَ بْنِ مَالِكٍ السَّلَامَ عَلَى زُهَيْرِ بْنِ شَارٍ السَّلَامَ عَلَى
فَاسِطٍ وَكَرْشَانَ بْنِ زُهَيْرٍ السَّلَامَ عَلَى كَاثَةَ بْنِ عَمْرِو بْنِ السَّلَامَ عَلَى
حَامِرِ بْنِ مَالِكٍ السَّلَامَ عَلَى شَيْبَةَ بْنِ زِيَادٍ السَّلَامَ عَلَى ثَعْلَبَانَ بْنِ عَمْرِو
السَّلَامَ عَلَى جَلَّاسِ بْنِ عَمْرِو السَّلَامَ عَلَى غَامِرِ بْنِ جَلْبَةَ السَّلَامَ عَلَى
زَائِدَةَ بْنِ مُهَاجِرٍ السَّلَامَ عَلَى شَيْبَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ التَّمِيمِيِّ السَّلَامَ
عَلَى خُجَّاجِ بْنِ بَزْدِ السَّلَامَ عَلَى جُونِ بْنِ مَالِكٍ السَّلَامَ عَلَى صَبْعَةَ
بْنَ عَمْرِو السَّلَامَ عَلَى زُهَيْرِ بْنِ بَشِيرٍ السَّلَامَ عَلَى مَعْدُونِ بْنِ الْخُجَّاجِ
السَّلَامَ عَلَى عَمَّارِ بْنِ حِثَّانٍ السَّلَامَ عَلَى خُذْبِ بْنِ حُجْرٍ السَّلَامَ عَلَى

سَلَامًا بَيْنَ كَثِيرِ السَّلَامِ عَلَى نَهْبِ بْنِ سَلَامَانَ السَّلَامِ عَلَى نَاسِهِ بَيْنَ
جَبَبِ السَّلَامِ عَلَى ابْنِ بْنِ كَاهِلِ السَّلَامِ عَلَى ابْنِ ابْنِ بْنِ بَدَا
الزَّيَّاجِ السَّلَامِ عَلَى صُرْغَامَةَ بْنِ مَالِكِ السَّلَامِ عَلَى زَاهِرِ مَوْلَى عَمْرِو
بْنِ الْحُجْجِيِّ السَّلَامِ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَقَرَةَ ذِيهِجِ الْحَبَشِيِّ السَّلَامِ عَلَى
مُسَيْجِ مَوْلَى الْحَبَشِيِّ السَّلَامِ عَلَى مُوَيْدِ مَوْلَى شَاكِرِ السَّلَامِ عَلَيْهِ كُنْ
أَيْتَاهُ الزَّيَّاتُونَ أَنْتُمْ خَيْرُ أَخْسَارِكُمْ اللَّهُ لَا يُعْجِبُكَ اللَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَأَنْتُمْ خَاصَّةُ أَحْضَكُمْ اللَّهُ أَشْهَدُكُمْ فَيَلْتَمِ عَلَى الدُّعَاءِ إِلَى الْحُجْجِ
وَوَصْرَتُمْ وَوَقَرْتُمْ وَبَدَلْتُمْ مَعَكُمْ ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ وَأَنْتُمْ السُّعَدَاءُ سَعِدْتُمْ وَفَرَحْتُمْ بِالْمَدِينَةِ الْمَعْلَى فَزَكَا
اللَّهُ مِنْ إِخْوَانٍ وَأَخْوَانٍ خَيْرٌ مَا جَاذَى مِنْ صَبْرٍ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَالِهِ هَبَّتْ لَكُمْ مَا أُعْطِيتُمْ وَهَبَتْ لَكُمْ مَا حُصِرْتُمْ بِهِ
طَافَتْ عَلَيْكُمْ مِنْ أَمْرِ الرَّحْمَةِ وَبَلَّغَتْ بِهَا شَرَفَ الْأَحْرَفِ

پس بر کرد حجاب سر تمام حسیه و نماز ز بار بر بجای آورد و آنچه خواهر ناز
 کن و دلداران کن از برای خود و مادر و مادران خود که افتاء الله سبحانه
 خواهد شد ^و و چون داده و دواعی الخیر در باشند باشی و دواعی کفر
^و او را بکار زد و دواعی کفر بعد از زاری و تضرع و زاری نکردی ^و

(ذو کعبه روز نهم رجب شبان است) شیخ معبد فرموده که از ذوالکعبه
 مخصوص آنحضرت ذوالکعبه رجب است که از آن عقیقه میماند پس چون از ده کی
 ذوالکعبه آنحضرت را در آنوقت و شب بصری بمال آنحضرت پس داخل روضه
 شود و سرزمین الله اکبر گوید و بابت پهلوی آنحضرت که در آنوقت

السلام عليكم يا ابا الله السلام عليكم يا صفة الله السلام عليكم
يا حجة الله من خلقه السلام عليكم يا سادة الشايات السلام عليكم
يا بورك اغايات السلام عليكم يا سمن الخاء السلام عليكم يا با عبد
الله المحسن السلام عليكم يا وارث علم الانبياء ورحمة الله وبركاته
السلام عليكم يا وارث ادم صفو الله السلام عليكم يا وارث
فوج نبي الله السلام عليكم يا وارث ابراهيم خليل الله السلام عليكم
يا وارث اسمعيل ذبيح الله السلام عليكم يا وارث موسى كليم الله
السلام عليكم يا وارث عيسى نوح الله السلام عليكم يا وارث محمد
حبيب الله السلام عليكم يا بن محمد المصطفى السلام عليكم يا بن
علي المرتضى السلام عليكم يا بن فاطمة الزهراء السلام عليكم
يا بن حجة الكبرى السلام عليكم يا شهيد بن الشهيد السلام
عليك يا قبل من النبى السلام عليكم يا ولي الله وابن وليه السلام
عليك يا حجة الله وابن محجة خلقه اشهد انك قد اتممت
الصلوة وايتت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر
وبررت بالديك وجاهدت عدوك واسهد انك تنعم بالسلام
وترد الجواب وانك حبيب الله وخليفة له ونحبه وصفيه وابن
صفيه يا مولاي وابن مولاي زدك شفا فافكر في شيعتي الى
الله يا سيدك واستشفع الي الله بحمدك سيدا النبيين وداياك
سيدا الوصيين ويا فاتك فاطمة سيدتنا العالمين انا لعن الله

فائلیک

[illegible]

نغماتك

فَعَلَيْكَ وَلَا تَغْنَبْ مَا بَيْنَا مِنْ فِجَعٍ وَعَلَيْهِ زِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ إِنَّا
إِلَيْكَ رَاغِبُونَ

پس از منزه خود بیرون برو با خشوع و لا اله الا الله و الله اکبر و الله الحمد لله
تکبر و صلوات بر محمد و آل و بی نهایت است و ما سکنه و وفار کام بود
پس چون نظر کنشید مطهر افاضت پسند
الحمد لله و سلام علی عبادہ الذین اصطفی الله خیراً انما یشرکون
و سلام علی المرسلین و الحمد لله رب العالمین و سلام علی ال
پس انما کن ذلک تجزئ المحسنین و السلام علی الصالحین الطاهرین
الا و صلیاً الصادقین القائمین بامر الله و تحمید الشاهین الی
سبیل الله المجاهدین فی الله حق جهادہ الناصحین بامر الله
توهم السخلفین فی بلادہ المرشدین الی هدایئہ و ارشادہ
پس چون مشرف شوی بر منظر علمش تکبر

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ فَصَدَّقْنَا صِدْقًا وَفِي فَضْلِكَ طَمَعُ الرَّاغِبِينَ
وَبَلَدًا عَصَمَ الْمُغْصَمُونَ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلَ الْمُتَوَكِّلُونَ وَقَدْ فَصَدَّنَا
وَأَفْدَا وَفِي حِمَاكَ طَامِعًا وَلِعَزَّ بِكَ خَاضِعًا وَلَوْلَا فَاحِرَتُكَ
طَامِعًا وَلَا مَرَمٍ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى حِمَاكَ أَوْ بِلَانِكَ وَلَا
تَقْطَعُ أَرْبَى عَنْ زَارِئِهِمْ وَآخِرَتِهِمْ زَمْرَةٍ وَأَدْخِلْ الْجَنَّةَ كَيْفَ تَشَاءُ
پس چون بفراش بری صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه لا اله الا
الله تکبر و صد مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل او و برت پسند
اللَّهُمَّ اسْتَخِرْ مَنْ وَقَدْ أَلَسَّ الرِّجَالَ وَشَدَّتْ أَيْدِي الرِّجَالِ

وَأَنْتَ سَيِّدُ كَرَمٍ مُزَوَّرٍ وَكَرَمٌ مَقْصُودٌ وَقَدْ جَعَلْتَ لِكُلِّ أَمْرٍ كَرَامَةً
وَلِكُلِّ وَاقِدٍ حَقَّةً فَاسْتَلِمْنَا بِحَسْبِكَ أَنْ تَجْعَلَ لَنَا بَنِي كَرَامَةٍ وَفِيهِ مِنَ النَّارِ
وَأَشْكُرُكَ عَمَّا وَارَسَمَ بِهِ إِلَيْكَ مِنْ أَهْلِ بَيْتٍ مِنْ مَنِي عِلَّتِكَ بَلْ
لَسْنَا مِنْ عِلَّتِكَ إِنَّا جَعَلْنَا لِي السَّبِيلَ إِلَى زَارِئِهِ مِنْ بَيْنِكَ وَغَرَفَتِي
فَضْلُهُ وَحَفَظَتْنِي بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ حَتَّى بَلَغْتَنِي هَذَا الْمَكَانَ وَقَدْ
رَجَوْتُ فَلَا تَقْطَعْ رَحْمَتَكَ وَقَدْ أَقْلَمْتَ فَلَا تَحْبِسْ أَمَلِي وَاجْعَلْ لِي
بِعَمَلِي هَذَا كَرَامَةً لِيُزَوِّدَنِي بَارِتُ الْعَالَمِينَ

پس برود و زار و فراق غل کن و در وقت غل کردن بگو
بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ وَ الصَّادِقِينَ عَنْ اللَّهِ حَلَّ
وَعَنْ اللَّهِ طَهْرَ قَلْبِي وَ أَنْتَ بِي صَدْرِي وَ تَوَزَّيْ قَلْبِي وَ بَشِّرْ بِي
أَمْرِي اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي نَوْزًا وَ طَهُورًا وَ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ أَقْوَ
وَ عَافِيَةً وَ تَوَكَّلْ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي شَاهِدًا يَوْمَ
حَاجَتِي وَ تَقَرُّوْا فِي قُلُوبِكُمْ إِلَيْكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

پس چون غل فارغ شد پس بپوشد و جامه پاکیزه و در کشتن از درخت
جای آورد و در کشتن قدس خود و فلانها کافرون و در کشتن
شکر حمد و الله احد بخوان پس بر سلام نماز کنی بحال اکبر و

الحمد لله الراجح الموحدين في الامور كلها الرجح الذي هذا
لهذا وما كان ليهدي لولا ان هذا نانا الله لقد جاءك رسل
رَبَّنَا بِأَحْسَنِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَبِيرًا أَبَدًا لَا يَنْقُطُ وَلَا يَنْقُصُ
حَمْدًا بَعْدَ ذَلِكَ وَلَا يَنْقُصُ أَحَدٌ حَمْدًا بَرْدًا وَلَا يَنْقُصُ وَصَلَّى

فصل في فضل الصلاة

٥٧٤

الله على محمد النبي المذنب وعلى آل الأئمة الأبرار وسلم تسليما كثيرا
 پس چون متوجه نماز شد بگوید
 اللَّهُمَّ الْبَارِكْ تَوْحِيدَكَ وَلِيَايَاكَ فِرْعَنَ وَبَيْتَاكَ تَرَكْتَ وَجَلَدَكَ
 اعْتَصَمْتَ وَرَحِمَتِكَ تَعَزَّضْتَ وَبَوَالِيكَ تَوَسَّلْتَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَاجْعَلْ زيارتي مستورَةً وَدَعَائِي مَقْبُولَةً
 پس بگوید و کلماتی خود را گوید و از باخشیع و ثانی و الهاکم
 و لا اله الا الله و الحمد لله بگوید و صلوات بر محمد و آل او بفرستد
 و آیه الله عز وجل یا ایها الذین آمنوا اتقوا الله و الحوز علیهم و دعاهم و دعاهم
 و از الهه عن مراتبهم و مرتضی بکرم خردا و محمد و آل محمد
 پس چون اذن دخول خواهی بابت بر در و منته نظر بغیر کن و بگو
 یا مولای یا ابا عبد الله یا بن رسول الله محمد و یا ابا عبد الله محمد
 یا بن بدیک و المصفر فی علو قدرک و المعرف بجلالتک تسبیح
 یا فاضل الذی جریتم منوجها الزمطامیک متوسلا الی الله تعالی
 و ادخل یا مولای و ادخل یا ابا عبد الله و ادخل یا ملائکه الله الحذین
 بهذا الحرم المغیبین فی هذا الشهد
 پس اگر دل خواست و اشک جاری شد پس آن علامت قبول
 و اذ نزلت پس داخل شو و پای راست را مقدم دار و بگو
 بسم الله و بالله و فی سبیل الله و علی علیه رسول الله
 اللَّهُمَّ أَنْزِلْ لِي مَسْرًا مَبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمَبْرُورِينَ
 پس بگوید
 اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَحَمْدُكَ كَثِيرًا وَتَسْلِيمُكَ أَسْبَلًا وَ

الحمد

فصل في فضل الصلاة

٥٧٥

أحمد لله العبد المذنب المذنب المذنب المذنب المذنب المذنب المذنب المذنب المذنب المذنب
 الذی من تقوله سهل فی زیارة مولای یا خسانه و لم یجلبی عن
 زيارته ممنوعاً ولا عن ذمیه مدفعاً بل تقول وفتح
 پس داخل شو و چون بنهار و منته برسی بابت محاذی بر باخشیع و منته برسی
 السَّلامُ عَلَیْكَ یا وارثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللهِ السَّلامُ عَلَیْكَ یا وارثَ
 نُوحٍ آمِنَ اللهِ السَّلامُ عَلَیْكَ یا وارثَ إِبْرَاهِیمَ خَلِيلِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْكَ
 یا وارثَ مُوسَى کَلِیمِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْكَ یا وارثَ عِيسَى رُوحِ اللهِ
 السَّلامُ عَلَیْكَ یا وارثَ مُحَمَّدٍ حَبِیبِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْكَ یا وارثَ
 عَلِیٍّ وَلِيِّ اللهِ وَحُجَّتِهِ السَّلامُ عَلَیْكَ یا وارثَ الْحَسَنِ السَّلامُ عَلَیْكَ
 ابْنِهَا الْوَحْشِ الْبَرِّ الْبَیِّنِ السَّلامُ عَلَیْكَ یا نَارَ اللهِ وَابْنَ نَارِهِ وَالْوَرْدَ
 الْمُنُورَ أَشْهَدُ أَنْتَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَآمَنْتَ
 بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَتَّى جِئْتَ حَجَّ
 اسْتِیعْ حَرَمَکَ وَفُتِّقَ مَقْلُوبُکَ
 پس بگوید در نزد سربارک باخشیع فلک چشم کران بر کن و بگوید
 السَّلامُ عَلَیْكَ یا ابا عبد الله السَّلامُ عَلَیْكَ یا بن رسول الله
 السَّلامُ عَلَیْكَ یا بن سید الوصیین السَّلامُ عَلَیْكَ یا بن فاطمة
 الزهراء سیدة النساء العالمین السَّلامُ عَلَیْكَ یا بطل السَّالِینِ
 یا مولای أَشْهَدُ أَنْتَ نَزَدًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّاهِدَ وَالْأَرْحَامِ
 الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تَسْجُدْ لِحَاكِيَةٍ إِلَّا بِأَخْبَارِهَا وَتَوَلَّيْتَكَ مُتَكَلِّمًا

شاه

فصل في المحاكات

شاهداً وأشهد أنك من دعاة السليبين وأزكار السليبين ومعبد
المؤمنين وأشهد أنك الإمام البدر النقي الزكي الزكي المهابي
المهتدي وأشهد أنك الأئمة من ولدك كيت القوي وأعلام الهدى
والمرؤة الوثقى والحق على أهل الدنيا

بسم خود را بر مبر بنداز و بگو

إنا لله وإنا إليه راجعون يا مولاي أنا موال لوليك ومعايد
لعدوك وأنا بك مؤمن وبإياك مؤمن بشرايع ديني وخرائيم
حسبي وقلي ليليك ميل وأمرى لا ممرى مستبغ يا مولاي أنك
خافنا فأمنيت وأنت بك سبجراً فأجرتني وأنت بك قفبر فأغيتني
سبيك ومولاي أنت مولاي حمداً على الله على خلق أجمعين أمنت
بسررك وعلايتك ونظام هيرك وباطنك وأدراك وأخر كرم
أشهد أنك الشارح لكتاب الله وأمين الله الداعي إلى الله بالحكمة
والموعظة الحسنة الجميلة لعن الله أمة ظلمتك وأمة ظلمك
ولعن الله أمة سمعت بذلك وصبرت به

بسم در کت نماز نزد سران حضرت کن و چون سلام نماز گفتی بگو

اللهم اذكر صلاتك ولك وكنت ولك سجدة وحدك لا
شريك لك لأنه لا تجوز الصلوة والركوع والتهجد إلا لك لأنك
أنت الله الذي لا إله إلا أنت اللهم صل على محمد وآل محمد وسلم
عني أفضل السلام والحبية وأردد على مني السلام اللهم و

احمل

فصل في المحاكات

اجعلها نبر الزكيات هدية مني إلى السيد الحسين بن علي عليه
السلام اللهم صل على محمد وآلهم ونفسيهما مني وأجرني عليهما
أفضل أملي وديار هيك وفي وليك باول الثقلين

بسم خود را بر مبر بنداز و بگو

السلام على الحسين بن علي المظلوم الشهيد قبل العربات وكبير
الكرباين اللهم إني أشهدك وبنيك وابن وبنيك وصديقك
وابن صديقك الثائر محمد بن بكر أميك وحسنك لدا لهدا
وجعلك سيداً من الشادو وقائداً من الفادو وأكرمك من طيب
الولادو وأعظمك موازين الأنياء وجعلك حجة على خلقات
من الأوصياء فأعذرني الدعاء ومع الصبح وبذل ما هيج فيك
حتى استند عبادك من الجمال والجر والضلالة وقد نوارد
عليك من غربة الدنيا وباع خطيئة من لا حرة ولا أدنى ورد في
هؤلاء وأسخطك وأسخط نبيك وأطاع ومن عبادك أولي الشان
اليناف وسمك الأوزار السجسين الثاوي فجاهد بهم فيك طياراً
مخلصاً مقبلاً غير مديرك لا تأخذ في الله كونه لا شيء حتى شفيك في
طاعتك دمه وأنت حرمه اللهم الغنم لغنا وبلا وعذابهم
عذاباً أليماً

بسم و بیا بین ما می اخذت که بر علی بن الحسین است و بگو

السلام عليك يا ولي الله السلام عليك يا بن رسول الله السلام

عليك

عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاصَّكَ النَّبِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ فَاطِمَةُ سَيِّدَةُ دُنْيَا
الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا الْخَطْوُ
الشَّهِيدَ يَا مَنْ وَأَمْرُ عَشْتِ سَعِيدًا وَفَيْتَ عَظْلًا مُشَاهِدًا
پس روی خود را بفرموده و گوید
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الدِّيَارِ عَنْ نَوْحٍ بِاللهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ نَبِيًّا
صَبْرُكُمْ فِيمَ عَنِّي الدَّارِ يَا بِي أَشْمُ وَأَمْرُ لَمَدِ فَرَسُكُمْ قَوْزًا عَظِيمًا
پس رو به شما عیان علی و ابی طالب و حضرت امیر و گوید
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْعَسَا صَاحِبِ وَالصَّبْرُ بْنُ الْمَوَاحِشِ شَهَادَةُ
أَمْنٌ بِاللهِ وَتَضَرَّتْ بِنِ رَسُولِ اللهِ وَدَعَوْتُ إِلَى السَّبِيلِ لِلَّهِ وَتَوَلَّيْتُ
بَيْنَكُمْ عَلَيْكَ مِنْ اللهِ أَفْضَلُ الْجَنَّةِ وَالسَّلَامُ

[illegible]

مَوْلَايَ لَا حِصْلَةَ لَكَ اللهُ أَخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِرَبِّكَ وَرَزَقْنِي الْعَوْدَ إِلَيْكَ
وَالْمَغَامَ فِي حَرَمِكَ وَالْكَوْنَ فِي مَشْهَدِكَ أَمِيرِنَا الْعَالَمِينَ

السلام عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ الْمَقَامِ الْاِسْلَامِ عَلَيْكَ يَا شَرِيفَ الْقُرْآنِ
 الْاِسْلَامِ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ الْمَخْلُوقِ الْاِسْلَامِ عَلَيْكَ يَا نَفْسَ الْجَنَّةِ
 الْاِسْلَامِ عَلَيْكَ يَا عَلَمَ الْعَرْشِ الْمَغْنَمِ فِي هَذَا الْحَرَمِ الْاِسْلَامِ
 عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ الْبَلَدِ الْاِسْلَامِ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ الْبَلَدِ الْاِسْلَامِ

بِسْمِ اللَّهِ وَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

[illegible]

(زبان شریف و زعفرانی است) شیخ مفید و سید بن طاووس و شیخ
 شهید قدس الله را و احقر هم فرموده اند که چون خواهی انحضرت را در این روز
 زیارت کنی پس اگر می توانی باشد از فاتح عدن کنی و اگر نشد از هزار بار کنای
 ممکن باشد و یا اگر نه از این جامه های خود را بپوش و وضو بفرشی
 انحضرت بکن و روحا لشکبه بپسند و وفار و نایق باشی پس چون بدی
 حاضر بری پس الله اکبر بگو و بگو

الله أكبر كبيرا والحمد لله كثيرا وسبحان الله بكرة وأصيلا والحمد لله
الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله لكانت
رسل ربنا بالحق السلام على رسول الله صلى الله عليه وآله السلام
على أمير المؤمنين السلام على فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين
السلام على الحسن والحسين السلام على علي بن الحسين السلام على
محمد بن علي السلام على جعفر بن محمد السلام على موسى بن جعفر
السلام على علي بن موسى السلام على محمد بن علي السلام على
علي بن محمد السلام على الحسين بن علي السلام على الحسن بن علي
المنصور السلام على الباقر عبد الله السلام على علي بن الحسين
رسول الله عبدك وابن عبدك وابن أمك المولى وأمين الميثاق
بعدد ذنوبنا أسألك بمشهدك ونفوسنا بالله يفضلك الحمد لله
هداني لولايتك وحضرتي برزائك وسهل لي فضلك

السلام عليك يا وارث آدم صفوة الله السلام عليك يا وارث
نوح نبي الله السلام عليك يا وارث إبراهيم خليل الله السلام
عليك يا وارث موسى كبير الله السلام عليك يا وارث عيسى
روح الله السلام عليك يا وارث محمد حبيب الله السلام عليك
يا وارث أمير المؤمنين السلام عليك يا وارث فاطمة الزهراء
السلام عليك يا بن محمد المصطفى السلام عليك يا بن علي المرتضى

السلام عليك يا بن فاطمة الزهراء السلام عليك يا بن خديجة
الكبرى السلام عليك يا ثار الله وابن ثاره والوفاة الموقرة أشهد
أنك قد أتممت الصلوة وأثبتت الزكوة وأمرت بالمعروف ونهيت
عن المنكر وأطعتم الله حتى أتيتك النبيين فلعن الله أمته فلأنك
ولعن الله أمته طاعتك ولعن الله أمته سمعت بذلك فضيت به
يا مولاي يا أبا عبد الله أشهد الله وملائكته وأتباعه ورسله
أني كره مؤمنين وبياكم مؤمنين بشرائع ديني وخواصهم على منقلب
الدين فصلوات الله عليكم وعلى آرواحكم وعلى أجسادكم وعلى
شاهديكم وعائلكم وظاهركم وباطنكم السلام عليك يا بن
خاتم النبيين وابن سيد الوصيين وابن إمام المؤمنين وابن
قائدهم العترة المحجلين الجاشنات النعيم وكيف لا تكون كذلك وأنت
يا باهتدي وإمام التقى والعروة الوثقى وأمنجة على أهل
الدين وأما من أهل الكساة غدت لك بدر الرحمة ورضعت من ثدي
الإيمان وتبيت في حجر الإسلام فالتفت غير راضية بفراقك ولا
لشاك في خديك صلوات الله عليك وعلى آلائك وأتباعك
السلام عليك يا صريح العزة الشاكية وفر من المصيبة الزائلة
لعن الله أمته واستحكمت منك الحارم فغلبت صلى الله عليك
مغمورا وأصبح رسول الله صلى الله عليه وآله بك موقورا وأصبح
كبابك لعنك من محجورا السلام عليك وعلى جدك وإبيك

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَمَّا وَأَجْمَلُ وَعَلَى الْأَيْمَةِ مِنْ بَيْنِكَ وَعَلَى الشَّهَدَةِ مَعَدَّة
وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُحَافِينَ بِفَيْدِكَ وَالشَّاهِدِينَ لِرَأْسِ الْمُؤْمِنِينَ
بِالْمُسُولِ عَلَيْنَا شَيْعَتِكَ وَالسَّلَامَ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَكَرَمُهُ
بِأَنْتَ وَأَخِي بَابْنِ رَسُولِ اللَّهِ يَا أُنْتِ وَأُمِّي يَا عَبْدَ اللَّهِ لَقَدْ
عَظُمَ الرِّزْقُ وَجَلَّتِ الْمُسْتَبِيحَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَعْنُ اللَّهُ أُمَّةَ أَسْرَجَ وَأَحْمَدَ وَتَهَنَّا
لِيُنَالِكَ بِأَمْرٍ لَا يَأْبَا عَبْدُ اللَّهِ فَصَدَّتْ حَرَمُكَ وَأَحْبَبْتَ
مُشْهَدَكَ أَسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّيْءِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ وَبِأَحْلَى الدُّعَاءِ
لَدَيْهِ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَ بَيْنِي وَمَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
دَرْزُ الْخُشْعِيَّةِ أَوْرُوعُ بَعْدَ فَرَاغِ أَنْ مَازَكَ

اللَّهُمَّ إِنَّكَ صَلَّيْتَ وَرَكْعْتَ وَتَجَدَّدْتَ لَكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ
لَكَ لَا زِلْزَلَةَ وَالزُّكُوعَ وَالسُّجُودَ لَا كَوْنُ إِلَّا لَكَ لَا تَأْتِ أَنْتَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
أَفْضَلَ الْجَنَّةِ وَالسَّلَامَ وَارْدُ عَلَيْنَا مِنْهُمُ الْجَنَّةِ وَالسَّلَامَ الْمَلَكُ
وَهَئَانَا الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنَ الْمَوْلَايِ وَسَيِّدِي وَإِمَامِي
أَحْمَدُ بْنُ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ
ذَلِكَ مِنِّي وَأَجْزِي عَلَى ذَلِكَ أَفْضَلَ أَمَلٍ وَرِطَانِي فِيكَ وَفِي وَلِيَّاتِكَ

۵۸۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا بَابْنِ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا بَابْنِ نَبِيِّ اللَّهِ
عَلَيْكَ يَا بَابْنِ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا مُحْتَبَرِ الشَّهِيدِ
السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ الشَّهِيدِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أُمَّةَ
الْمُظْلُومِ بْنِ الْمُظْلُومِ لَعْنُ اللَّهُ أُمَّةَ فَتَنَّاكَ وَلَعْنُ اللَّهُ أُمَّةَ ظَلَمْنَاكَ
وَلَعْنُ اللَّهُ أُمَّةَ سَمِعَتْ بِذَلِكَ وَصَدَّقَتْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
دَرْزُ الْخُشْعِيَّةِ أَوْرُوعُ بَعْدَ فَرَاغِ أَنْ مَازَكَ

السَّلَامَ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَآحِبَّائِهِ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ
اللَّهِ وَذَوَاتِهِ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ يَا أَصْغَارَ دِينِ اللَّهِ وَأَصْغَارَ نَبِيِّهِ وَ
أَصْغَارَ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَصْغَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نَبِيِّهَا الْعَالَمِينَ السَّلَامَ
عَلَيْكُمْ يَا أَصْغَارَ الْمُحَمَّدِيِّينَ الْحَسَنِ الْوَلِيَّ الشَّاهِدَ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ يَا أَصْغَارَ
عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْمَظْلُومِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ يَا بَابْنِ
وَأَخِي طَيْفِ وَمُطَابِ الْأَرْضِ الْبَيْتِ فِيهَا دُفْنُهُ وَفَرَسُهُ وَاللَّهُ تَوَكَّلْتُ
فَمَا لَبَسْتُ كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَوْزَعَكُمْ فِي الْجَنَانِ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ
وَحَسَنًا وَلَيْتَ رَفِيعًا وَالسَّلَامَ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

۵۸۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پس بر کرد و بجا بر امام حسین و بیبا دغا کن از برای خود و عیال و اولاد
 و خویش و شیخ مفید فرمود که بخوان این را خود را بر سر پندار و در وقت
 آنکه علیک با امیر الله سلام مودع لافال و لاسیم فإن امیر الله و اولاد
 ان فی قلا عن سواد طین و بما وعد الله الصابین لاجعله الله بامو لای
 اخر العهد من بارک و در زنی العود الی مشهد و المقام فی حریم
 و ان یجلی معکم فی الدنيا و الآخرة
 پس چون بنا و پشت بطبرک و بیبا (ا) الله و آله و ابنا و احب
 پس بر و بشهر حضرت عباس (ع) پس چون با بجا بر سر پندار و در وقت
 السلام علیک ایها العبد الصالح الطبع لله و رسولہ و لا یموت
 و الحسین علیہ السلام و رحمۃ الله و برکاته و غیره و بعد
 روح و یدیک اشهد الله انک مصب علی ما مضی الی دین
 المجاہدین فی سبیل الله المناصیحون فی جهاد اعدائہ البنا العون فی
 نصره اولیایہ فجزاک الله افضل الجزاء و افرجاء احادیث و
 یبعثہ و استجاب لدعوته و حشره مع التبین و الشہداء و الصلوة
 و حسن و الثک و رفیق
 پس بر و کعبه از زمین حضرت پیغمبر و اولاد و آنچه خواهم و غایب و بجا و در وقت
 استود علی الله و استرجعت و افر علیک السلام
 امنا بالله و رسولہ و بما جاء به من عند الله اللهم اکبتنا مع الشہداء
 اللهم لاجعله اخر العهد من دبار فی قبر ولایت و ابن اخی نیک
 و در زنی بار دینما البین فی حشر مع الامم و الجنان

و دعا کن از برای خود و والدین و برادران و من خود **بسم** هر کس که بشهد ما حاضرین
 و جمعه را ده کی قطع از انحصار این باب و اینجا جای خود را و قل از من پسندانی که
 السلام عليك يا و الله السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا ابا عبد الله
 من الصلوات هذا اوان نصير في غيرنا غير صلواتك ولا تمسك يدك
 سواك ولا مؤثر عليك ولا زاهد في قرينك اسئل الله تعالى ان
 لا يجعله اخر العهد بيني وبين زوجي و اسئل الله الذي ارا في مكانك
 و هذا في التثنية عليك و زيارتي بااك ان يوردني حوضكم و
 جبهه برزقي من افقكم و اخرجني من مع ابائك الصالحين **بسم**
 و من جبهه امير كل سلام كن دعا كن اجمع خواص و من يثبت شهدا كن انشا و ام كن
 السلام عليك و رحمته الله و برأك انه اللهم لا تجعله اخر العهد
 من زيارتي اباهم و اشركني معهم في صالح ما اعطيتهم على نصرتهم
 ابن تيتك و تحمك على خلفك اللهم اجعلنا و اباهم في جنات مع
 الشهداء و الصالحين و حسن و ذلك رفيقا اسئد علمك الله و
 افروا عليكم السلام اللهم ارزقني العود اليهم و احسن معهم
 يا ارحم الراحمين

[illegible]

jabir.abbas@yahoo.com

jabir.abbas@yahoo.com

jabir.abbas@yahoo.com

jabir.abbas@yahoo.com